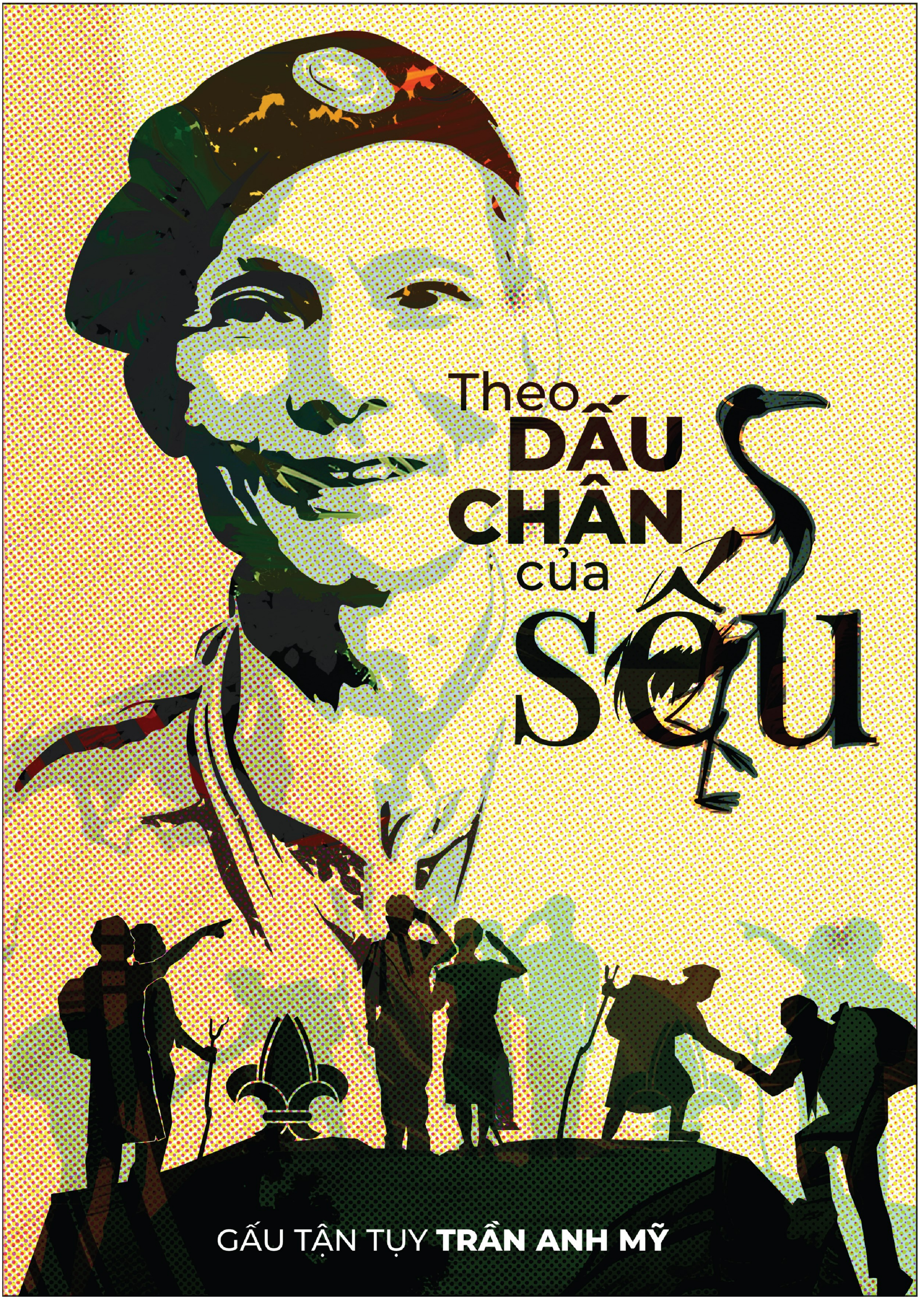


Theo DẤU CHÂN của SẾU

GẤU TẬN TỤY **TRẦN ANH MỸ**

This page intentionally left blank.

THEO DẤU CHÂN CỦA SẾU

Gấu Tận Tụy Trần Anh Mỹ

THEO DẤU CHÂN CỦA

SẾU

2024

THEO DẤU CHÂN CỦA SẾU

Gấu Tận Tụy Trần Anh Mỹ

Phiên bản eBook @ 2024

HỘI ĐỒNG TRUNG ƯƠNG - HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM
INTERNATIONAL CENTRAL COMMITTEE OF VIETNAMESE SCOUTING (ICCVS)
DAS INTERNATIONALE KOMITEE DER VIETNAMESISCHEN PFADFINDERSCHAFT
COMITE CENTRAL INTERNATIONAL DU SCOUTISME VIETNAMIEN
www.hoidongtrunguong-huongdaovietnam.org www.iccvs.net www.hdtuhdvn.com
5792 Fleet. Hampstead, Quebec, Canada, H3X 1G7
Email: ttk.hdtu.hdvn@gmail.com. Tel (714) 200-4186.

Lời giới thiệu

Xin cám ơn Trưởng Gấu Tận Tụy Trần Anh Mỹ, tác giả quyển *"Theo dấu chân của Sếu"* đã chịu khó tìm tòi, dày công sưu tầm những tài liệu quý giá để giới thiệu với tất cả Anh Chi Em Hướng Đạo Việt Nam, cuộc đời, công lao cũng như đức tính của Trưởng Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc.

Qua lời văn nhẹ nhàng, có tính chất khách quan, tác giả đã đưa chúng ta đi ngược dòng quá khứ để tìm hiểu thêm về lịch sử phong trào HĐVN và cùng nhau hãnh diện với những thành tích mà các Trưởng tiền nhân đã quyết tâm tạo dựng.

Quyển sách này đã giúp tôi biết được thêm rất nhiều chi tiết thú vị và hay ho về Trưởng Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc, ông tổ của Phong Trào HĐVN năm 1930 và cũng là người đã làm sống lại Phong trào HĐVN tại Hải Ngoại qua sự thành lập HĐTU-HĐVN tại Hội Nghị Costa Mesa vào năm 1983 khi chúng ta đã mất chủ quyền nước VNCH sau 1975 và qua đó hội HĐVN bị đóng cửa tại quê nhà.

Trong thư ngỏ của Trưởng Trần Văn Khắc (trang sách số 146, phần IV Ngành Cựu Hướng Đạo Việt Nam), Trưởng Khắc đã bày tỏ ý nguyện như sau:

"Tôi rất mong mỏi Hội Đồng Trung Ương sẽ cố gắng thành lập một cơ cấu bất vụ lợi (non-profit) để mong rằng có chút tiền làm những công việc cần thiết như giúp đỡ các đơn vị còn ở các Đảo, in các sách căn bản bằng Việt Ngữ gởi cho những nơi mới thành lập (như sách Sói con, Phương Pháp Hàng Đội, Hướng Đạo cho trẻ em, Hướng dẫn nghề Trưởng, Đường Thành Công…)."

Tôi hy vọng Trưởng Sếu cũng như các Trưởng tiền nhân khác sẽ mỉm cười vui vẻ ở cõi Bình An, khi ước vọng của quý Trưởng đã được thành tựu: HĐTU- HĐVN đã chính thức là cơ cấu bất vụ lợi vào năm 2018-2019 và có khả năng yểm trợ các đơn vị khắp nơi tại Hải Ngoại về mặt Tài liệu Hướng dẫn, khóa Huấn Luyện Truyền Thống, khóa Huấn luyện Trưởng, cũng như yểm trợ về mặt tài chánh khi cần thiết.

Tóm lại, quyển sách "*Theo dấu chân của Sếu*" là một quyển sách rất lý thú về mặt tham khảo, mong quý Trưởng và Quý thân hữu khắp nơi đón nhận quyển sách này với tất cả tấm lòng trân trọng đối với tác giả Gấu Tận Tụy Trần Anh Mỹ.

Montreal ngày 20-7-2023

TM Hội Đồng Trung Ương - Hướng Đạo Việt Nam

Sáo Nhiệt Tâm Trần Quang Thanh Trang

CHƯƠNG I

Bóng dáng Hướng đạo sinh đầu tiên ở Việt Nam

Xuất hiện lần đầu tiên ở Hà Nội khoảng năm 1928 là những cậu học sinh người Pháp học tại Trường Trung học Albert Sarraut. Họ là con em của những công chức làm việc cho Toàn quyền Đông Dương (Gouverneur-général de l'Indochine Française), có cả những cậu học sinh người Việt, con em của những gia đình giàu có, quan lại (trong số đó có anh cả của nhạc sĩ Phạm Duy là Phạm Duy Khiêm, và Vũ Ngọc Tân). Ngay tại trường này đã có một đoàn Hướng đạo sinh hoạt, khoảng hơn 150 em hầu hết đều thuộc *Éclaireurs de France*, trông coi bởi Ông Cucheroussel, Ông Charon (làm ở Sở Bưu điện) và Quan tư Brocard. Đoàn trưởng lúc ban đầu là Paul Vaillant (Đại úy Quân đội Viễn chinh Pháp) và ông Trung tá hồi hưu Georges Lacordaire làm Chủ tịch Hội đồng Bảo trợ.

Trước tiên là một chàng trai trẻ người Pháp đến Bắc Kỳ hồi đầu năm 1928 tên là Arsène Caux, từng là một HĐS *Scouts de France* thuộc đơn vị 18^{e} Marseille, tập hợp được 5 cậu con trai ở trường thành một đội và nhờ hai giáo sĩ R. P. Fournier và Dépaulis đỡ đầu. Thông thường thì mỗi khi nhóm họp, các cậu con trai này thì thích vận động hơn là học nút dây, truyền tin, mọi thứ..v..v.. Và mỗi khi hội họp xong thì họ thường kết cục bằng một cuộc đấu quyền, một ván ping-pong… Sau 2 năm, đoàn có tổng cộng hai đội với 12 HĐS, và đến tháng 2-1930, họ được *Scouts de France* công nhận. Các đoàn sinh tuyên hứa đã được cử hành ngày 27-11-1931. Họ chính thức mang tên *Troupe Amiral Courbet*, tên vị Thủy sư Đô đốc nổi tiếng Amédée Courbet (1827-1885) từng chỉ huy quân viễn chinh Pháp ở Đông Á. [1]

Tưởng cũng nên biết là Trường Albert Sarraut (ngày nay là trụ sở Văn phòng Trung ương Đảng Cộng Sản Việt Nam) là một trường trung học nổi tiếng nhất ở Hà Nội cũng như ở Đông Dương được thành lập từ năm 1919 với khoảng 800 học sinh. Trường này đã là nơi xuất phát màu sắc Hướng đạo đầu tiên khi người Pháp du nhập phong trào Hướng đạo vào Việt Nam. "*Dù*

sao cũng coi đây là giai đoạn người Pháp du nhập Hướng đạo vào Việt Nam”[2]. Trong hồi ký của mình, Trưởng Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc có ghi lại: “*Tôi đã trông thấy một số thanh thiếu niên Pháp bận đồng phục HĐ đi cắm trại hoặc đi tập họp. Phải thú nhận rằng tôi trông thấy mà lòng rất ham muốn vì thấy họ ăn mặc gọn gàng, cử chỉ nhanh nhẹn, vui tươi. Tuy nhiên, lúc đó tôi cũng không tìm hiểu xem họ là ai, đoàn thể nào. Nhưng sau rồi tôi cũng được biết rằng đó là học sinh trường trung học Albert Sarraut, Hà Nội. Trong số đó cũng có một người Việt là anh Vũ Ngọc Tân cũng là thiếu sinh của một đoàn* Hướng đạo *Pháp*”[3].

Thiếu đoàn Courbet do trưởng Paul Fleutot về sau hướng dẫn là một trong những thiếu đoàn sinh hoạt mạnh nhất của trường *Lycée Albert Sarraut*, và cũng là một thành viên trực thuộc *Liên Hội Hướng đạo Đông Dương (Fédération Indochinoise des Associations de Scoutisme)* sau này.

Ngày nay ở sân quần vợt, bên cạnh *Nhà hát Lớn Hà Nội*, có một tấm biển, hình cái lan can quấn có ghi khắc hai chữ: “*Eclaireurs Tonkinois”* nơi đây ghi dấu bóng dáng các HĐS Pháp ở Bắc Kỳ tập họp vui vẻ để đi chơi Phú Thọ, Nam Định và Hạ Long…

Bóng dáng Hướng đạo sinh chính là những hình ảnh thu hút rất mãnh liệt trong tâm trí của Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc. Trong những năm tháng đầu năm 1930, Trưởng Sếu đã bắt đầu cuộc hành trình của mình bằng cách đầu tư vào một phương pháp giáo dục rất mới mẻ này qua những thông tin, tìm tòi học hỏi từ những tài liệu của Hướng đạo Pháp đang có sẵn. Đối với người Việt thời điểm này, Hướng đạo là một phong trào còn rất xa lạ. Dĩ nhiên, muốn quảng bá, cổ động và thuyết phục được không phải là một chuyện đơn giản, Trưởng Sếu Siêng Năng đã phải hy sinh thời gian của mình và dấn thân vào cuộc. Nào, chúng ta hãy theo dấu chân và cùng đồng hành với Trưởng Sếu...



Trường Trung học Albert Sarraut (Hà Nội), nơi có bóng dáng Hướng đạo sinh đầu tiên từ năm 1928.



Thiếu đoàn Amiral Courbet khoảng năm 1931 ở Hà Nội. (Nguồn ảnh: André Boidec)



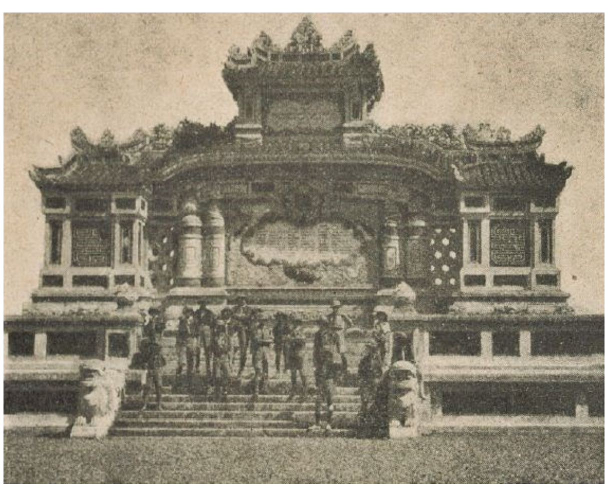


Scouts de la troupe Amiral Courbet d'Hanoi.



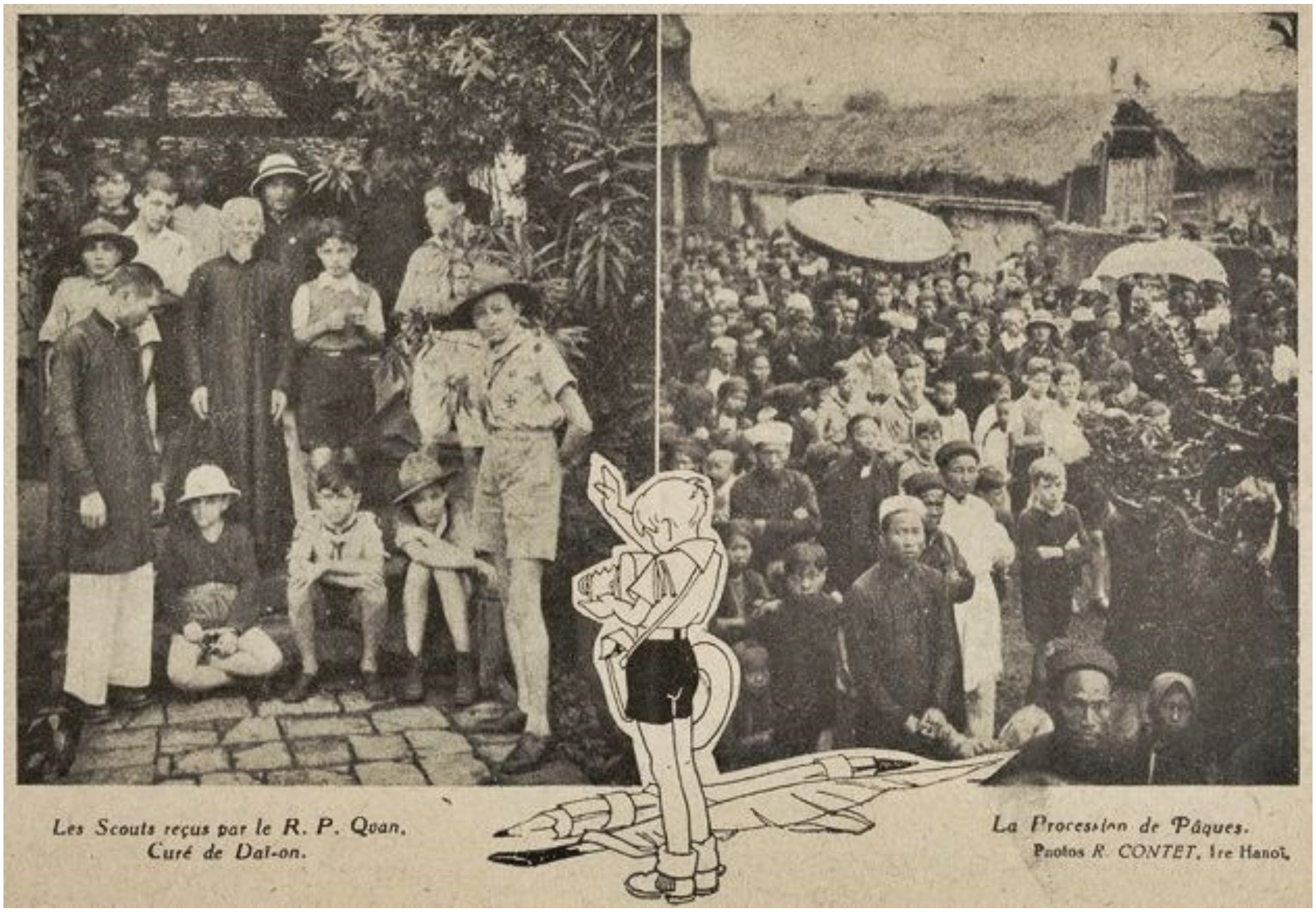


Paul Fleutot từng là Thiếu trưởng của *Thiếu đoàn Amiral Courbet* và *Bá Đa Lộc*, hầu hết đoàn sinh là học sinh của *Trường Trung học Albert Sarraut* và các nhà thờ Công giáo ở Hà Nội. Anh sinh trưởng tại Gia Lâm năm 1914, mẹ là người Việt bố là người Pháp, và mất tại Nam Định sau khi quân đội Nhật lật đổ thực dân Pháp tại Đông Dương năm 1945. Tên Rừng là *Sơn Dương Trầm Lặng (Chamois Silencieux).*
Hình bên phải là đám cưới Paul Fleutot và Martha Martin ở Nam Định khoảng năm 1938.





Troupe Amiral Courbet viếng thăm *Đài Tưởng niệm Chiến sĩ Trận Vong* (nay là *Bia Quốc học*) ở Huế, và du ngoạn Hạ Long khoảng năm 1932



Các Hướng đạo sinh người Pháp có mặt đầu tiên ở Hà Nội trong những năm đầu thập niên 30 thế kỷ trước.



Ngoài đoàn *Amiral Courbet* còn có đoàn Hướng đạo Công giáo Pháp "*1re Hanoi*" thành lập khoảng năm 1929.



Trong số đó cũng có người Việt tham gia với các đoàn Hướng đạo Công giáo Pháp tại Hà Nội.

CHƯƠNG II

Những người tiên phong gieo mầm Hướng đạo trên đất Thăng Long

Một hôm vừa tập dượt thể thao xong tại *Trường Thể dục (École d'Education Physical - EDEP)*[4]. Trưởng Sếu chuẩn bị về nhà thì trời đỗ cơn mưa nên đành phải trú lại tại phòng đọc sách của nhà trường. Tình cờ Trưởng trông thấy cuốn *Pour devenir Éclaireur (Muốn trở thành một người Hướng đạo)* đọc thật say mê và thích thú nên mượn về nhà đọc tiếp. Sau khi lãnh hội và nghiên cứu xong, Trưởng Sếu liền gặp gỡ những người bạn thân, cũng là hội viên của *Trường Thể dục*, như Võ An Ninh, Tạ Văn Giục, Nguyễn Văn Chính, Trịnh Trương Bình… để bàn về việc thành lập một đoàn Hướng đạo.

Được các anh em cử làm đại diện gặp ông Đốc *Trường Thể dục* là ông kỹ sư Nguyễn Lễ, Trưởng Sếu đã trình bày nguyện vọng và được tán thành ngay. Một ban trong phạm vi nhà trường được thành lập, ban đầu lấy tên là *Ban Đồng tử quân và Cổ động Thể thao (Section de Scoutisme et de Propagande pour le Sport)* [5].

Với mục đích cổ động thể thao, *Trường Thể dục* đã phái Trưởng Trần Văn Khắc đem một đoàn kiện nhi, lực sĩ đi biểu diễn ở trước nhà Khách sạn Lớn, bãi bể Đồ Sơn… bắt đầu gây một tiếng vang có ảnh hưởng rất lớn cho nền thể thao đất Bắc.

Ngày 16 tháng 9 năm 1930, được phép của quan *Thống xứ Bắc kỳ (Résident supérieur du Tonkin)* là ông Auguste Eugène Ludovic Tholance, 80 đoàn sinh chính thức được thừa nhận và đồng phục hóa. Họ đã góp mặt và biểu diễn thành công ở thành Cổ Loa, ở huyện Vĩnh Bảo (Hải Dương), Bắc Ninh, Lạng Sơn… Tuần báo *Bắc kỳ Thể thao* liền sau đó đã đăng tải một bài viết ca ngợi đoàn Hướng đạo của Trưởng Sếu: "*Reo hạt giống thể thao tỉnh Đông, ghi công đầu ta phải nhớ đến ban "đồng tử quân" trường Thể dục*" [6].

Với niềm vui không ngớt, mỗi thành công của Trưởng Sếu, các báo chí địa phương đều hết lời ca ngợi, nhà báo Phạm Văn Bính đã viết trên tờ *Bắc kỳ Thể thao* (số 4, ra ngày 25-11-1930) như sau: "*Sau khi đi Hải Phòng và Đồ Sơn thao diễn, ông Trần Văn Khắc đã cùng các anh em đồng chí tổ chức ban "đồng tử quân". Mấy cuộc đi chơi cổ động cho nền thể thao nước nhà, đều được kết quả tốt tươi. Chắc ông Khắc cũng phải mỉm cười, cái mỉm cười khoan khoái của người đã đã làm tròn nghĩa vụ, sau khi đạt được mục đích*"[7].

Theo chương trình thì 7 giờ rưởi sáng ngày 7 -12-1930, Trưởng Sếu thổi một hồi còi hiệu lệnh, tức thì hơn 50 anh em đồng phục chỉnh tề, tập họp thành 6 đội, đó là các đội Mãnh sư, Phượng hoàng, Kim kê, Độc xà, Hung khiên, và Thần tiễn. Tất cả đã sắp sẵn để chuẩn bị lên đường, lần này là lần thao diễn ở Bắc Ninh.

Sau đó thì ngọn cờ vàng[8] của đoàn Hướng đạo đã thấy phất phới qua các phố Hàng Gà, Bờ Hồ, Hàng Đào, Hàng Ngang. Hàng Đường, Phố Mới mà đưa tất cả anh em đến chân cầu sông Nhị Hà. Đến đây đã có ba chiếc xe ô-tô của anh em thể thao Bắc Ninh trực sẵng để chào đón.

Đến 10 giờ thì đoàn đến địa phận Bắc Ninh, xuống xe rồi đứng xếp hàng ba ở trước cửa *Hội Khuyến Học*. Ông An Văn Tác (Hội trưởng) cùng đứng với các ông Ngô Thế Loan, Nguyễn Văn Sỹ, Nguyễn Văn Vịnh, Đào Trọng Tường… và mấy trăm anh em hâm mộ thể thao nữa đón chào rất long trọng. Sau vài lời chúc tụng, đón mừng, ở đây họ đã tặng đoàn Hướng đạo một lá cờ rất đẹp trên có thêu mấy chữ *"Honneur aux Boy Scouts" (Vinh danh Hướng đạo sinh).* Trưởng Trần Văn Khắc đã thay mặt đáp lời cảm ơn, đại ý là cảm tạ tấm thậm tình của anh em Bắc Ninh đối với *"Đồng Tử Quân" (Hướng Đạo Đoàn)* tức là đối với nền thể thao nước nhà. Sau đó các anh em đi diễn hành qua các phố Ninh Xá, Tiền An, quay về rẽ qua chợ Nhớn rồi thẳng lên núi Nác đóng đồn, rải rác ở chung quanh *Văn Miếu*.

Đến 1 giờ chiều, Trưởng Khắc hướng dẫn anh em thao diễn tại đường Thành. Trên hàng ghế danh dự nhận thấy có quan Tổng đốc Lê Văn Đính, quan Phó sứ Bắc Ninh, quan Nguyên soái Debailleul, cùng các quan khách

Tây Nam tham dự.

Ông Văn Đức Đàn cũng không kém lời ca tụng khi đoàn sang biểu diễn ở bãi nhà binh cửa Đông thành Bắc Ninh: “*Thật là một ngày vui hiếm có ở Bắc chúng tôi. Xem anh em Đồng tử quân diễn võ mà chúng tôi cảm phục môn thể thao mong sao anh em thiếu niên tỉnh chúng tôi theo đòi được vài phần ngõ hầu nòi giống sau này mấy có đủ sức mà chống chọi với công việc*” [9].

Ngày 18-1-1931. Trưởng Sếu chúng ta lại tiếp tục đưa anh em Hướng đạo sinh đi Nam Định biểu diễn. Đây là một ngày kỷ niệm lớn đối với bà con nhân sĩ Nam thành.

Nam Định là chốn “*nghìn năm văn vật*” nay lại thấy vận động thể thao của đoàn Hướng đạo bén gót tới như phá tan cái ngộ điểm này của dân tộc! Thật thú vị, chính bà Vũ Đình Tường (bà Bạch Yến tỉnh Nam Định) tự tiên phong cầm bánh lái một con ngựa máy mà điều dẫn anh em Hướng đạo sinh đi phô trương thanh thế trong các phố tỉnh Nam!

Đến 2 giờ bắt đầu thao diễn, Trưởng Sếu đã căn dặn anh em trong đoàn hãy trổ hết tài năng bản xuất, có thể tự hào nhưng không đến nỗi phụ mất tấm lòng mong mỏi của bà con anh em sĩ tử Nam thành. Có khoảng hơn 4, 5 ngàn người chứng kiến, cả hai quan đầu tỉnh là quan Chánh sứ Chapoulart cùng quan Tổng đốc Trần Văn Thông cũng có mặt.

Buổi thao diễn thành công lớn, thật là một cách khuyến khích thể thao rất đích đáng. Cái tia ánh sáng mới của đoàn Hướng đạo mang lại đã là tiếng chuông cảnh tỉnh đầu tiên thúc dục anh em sông Vị non Gôi lần bước đi theo, một phong trào thể thao với một phong trào Hướng đạo quả là tuyệt vời! [10].

Rồi không bao lâu sau, 200 đoàn sinh do Trưởng Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc hướng dẫn đã thật sự gây một tiếng rống lớn trên cả nước! Bóng dáng Hướng đạo sinh Việt Nam đã thực sự trông thấy ở nhiều nơi kể từ sau khi đoàn Hướng đạo ra đời tại *Trường Thể dục Hà Nội*.

Song song với sự phát triển về thể dục thể thao ở trong nước, phong trào Hướng đạo thực sự bành trướng. “*Thấy tổ chức của chúng tôi mới mẻ, gây tình bằng hữu mật thiết giữa các đoàn viên, sự sinh hoạt lại lành mạnh, bổ ích nên nhiều bạn không phải là hội viên trường thể dục cũng xin nhập đoàn như anh Trần Duy Hưng, Phạm Khắc Lập, Trần Ngọc Quyên, Đào Trọng Cương…”*[11]. Do nhân số quá đông, Trưởng Sếu đã quyết định chia ra thành hai đoàn, một là đoàn do chính Trưởng trông nom mang tên vị anh hùng áo vải Lam Sơn, hai là đoàn *Hùng Vương* do anh Ngô Thế Tân đảm trách (sau này Trưởng Ngô Thế Tân làm việc ở *Viện Nông Nghiệp Sài Gòn (Institut Agronominique Sai Gon)* và phu nhân là Họa sĩ Lê Thị Lựu, Bầy trưởng *Bầy Trứng Rồng,* bầy Sói đầu tiên của Hướng đạo Đông Dương, cả hai sau đó sang Pháp sinh sống từ tháng 4 năm 1940).

Tưởng cũng nên biết là khoảng năm 1930, Trưởng Hổ Sứt Hoàng Đạo Thúy khi còn dạy học ở trường *Yên Thành* (Hà Nội) đã có tổ chức cho các em học sinh tham gia sinh hoạt ngoài trời, áp dụng chương trình giáo dục của Hướng đạo để các em hòa mình với thiên nhiên, sống tự lập, tháo vát và ứng phó với các điều kiện khó khăn.

Do thực dân Pháp kiểm soát rất chặt chẽ mọi sinh hoạt, đời sống của người dân bản xứ nên Trưởng Hổ Sứt phải xin phép ông giám đốc trường là Carré để có được giấy phép hợp lệ. Tuy nhiên, việc cấp giấy phép cũng không hẳn là an toàn, vì vậy Trưởng Hổ Sứt phải báo trước với *Sở Cấm Hàng Đậu* (bóp Hàng Đậu, một trong hai bóp cảnh sát lớn ở Hà Nội) rõ ràng và lần nào tổ chức đi dã ngoại đều có người theo dõi.

Các em học sinh dần dần mua mũ, áo, quần ngắn rất gọn gàng và đẹp mắt. Đoàn lấy tên là Vạn Kiếp, lúc đầu gồm có các em Nguyễn Đỗ Phúc, Nguyễn Văn Lộc, Phạm Văn Sên, Đức A, Đức B, Mậu, Vọng..v.v...[12].

“*Ai còn nhớ được các nỗi sợ hãi về năm 1930 mới biết rõ những nỗi khó khăn mà các người dựng đoàn Hướng đạo khi ấy phải gặp là thế nào*”[13]

và khi được biết tin *Trường Thể dục* nhận thêm những người ngoài, đến tháng 10 thì đoàn *Vạn Kiếp* của Trưởng Hoàng Đạo Thúy đã được *Trường Thể dục* đón nhận với vài chục đoàn sinh nhỏ tuổi thường gọi là *Sói con*. Thế là đoàn *Vạn Kiếp* có cơ hội sinh hoạt thoải mái hơn, không bị gò bó và theo dõi nữa. Đoàn phát triển mạnh kể từ đây. "*Đoàn này chỉ lo rèn luyện lẫn nhau, không có làm việc gì đáng kể*"[14].

Trước khi tổ chức cho các em học sinh trong trường, khoảng năm 1929, Trưởng Hoàng Đạo Thúy (với bút hiệu Ba Tô) cũng đã từng viết cuốn "*Đoàn Hướng đạo, thêm một bài thể thao rễ tập*" từ những cảm hứng khi đọc một số báo *Annimateur des Temps Nouveaux*, sách của Huân tước Baden Powell và Capitaine Royet. Cuốn này được viết xong hồi tháng 3 năm 1930, in và bán tại nhà in Đông Tây (193, phố hàng Bông, Hà Nội). Cuối cuốn sách có ghi rõ: "*Ai muốn hỏi điều gì về cách lập đoàn Hướng đạo xin cứ gửi thư cho nhà in Đông Tây, nhờ chuyển giao cho Ba Tô sẽ vui lòng đáp ngay*"[15].

Giữa tháng 8 năm 1931, trong kỳ thi vô địch thể thao Bắc Kỳ, hầu hết các giải đều lọt vào tay Hướng đạo (tức là *Trường Thể dục Hà Nội, EDEP*), chỉ riêng một mình trưởng Sếu đã đoạt 3 giải quán quân. Để thức tỉnh thanh niên trong xứ, báo chí kêu gọi hãy phá những kỷ lục của *EDEP*!

Đầu tháng 9 cùng năm, các đoàn Hướng đạo thuộc *Trường Thể dục* đã tổ chức cuộc vui "*Lục vị*" để giúp đồng bào nạn nhân Nghệ Tĩnh bị lụt, kết quả thật mỹ mãn. Viên ngoại Trần Bá Vỵ liền sau đó đã viết trên báo khen ngợi: "*Ngày nay tôi được vinh hiển trông thấy một làn sóng, ý nghĩa rất cao thượng, rất hoàn hảo tràn vào thanh niên Việt Nam: Ấy là đoàn Hướng đạo. Thật quả việc thiếu niên Hướng đạo là mục đích rất sinh đẹp*"[16].

Nhận thấy các đoàn Hướng đạo rất tin cậy, phu nhân *Thống sứ Bắc kỳ* là bà Tholance đã yêu cầu ông Hội trưởng Nguyễn Lễ của *Trường Thể dục* cho phép các đoàn Hướng đạo đến dinh Thống sứ để giúp vui cho các em

thiếu nhi. Ông Lễ căn dặn anh em giúp hết sức thì thanh thế sẽ vững. Nhiều em nhỏ đã có ấn tượng về "*Hướng đạo sinh*" và thích thú với những sinh hoạt của đoàn. Từ đó Hướng đạo thấy vững dạ, đi đâu cũng nghe bà Thống sứ ca tụng các đoàn Hướng đạo của *Trường Thể dục*[17]. Thậm chí các buổi trình diễn văn nghệ để gây quỹ cho đoàn ở *Nhà hát Tây Hà Nội* (tức *Nhà hát Lớn* bây giờ) cũng được phép và dễ dàng tổ chức hơn.

Không những riêng chỉ Hà Nội, tiếng thơm của đoàn Hướng đạo mà Trưởng Sếu gây dựng đã bắt đầu lan tỏa, người ta đã thấy có bóng dáng Hướng đạo người Việt xuất hiện sau đó ở Hải Phòng, Nam Định, Thái Bình, Lạng Sơn, Tuyên Quang, Hà Đông… "*Nhiều tỉnh khác noi gương thủ đô, muốn thành lập đơn vị để giới thiệu với dân chúng địa phương một phong trào bổ ích cho đức, trí và thể dục của thanh thiếu niên*"[18] .

Trong bài viết "*Mười Năm Hướng Đạo*" trên tờ *Hướng Đạo Thẳng Tiến* (Năm thứ Sáu, Số 1, Janvier 1940, trang 4), Trưởng Hoàng Đạo Thúy đã thừa nhận: "*Cái công đầu tiên lên việc mà cổ động một cách hùng dũng thuộc về anh Trần Văn Khắc. Ai cũng nhớ sự hăng hái của anh thủa ấy là bậc nào. Anh đã không tiếc, không ngại gì, anh đã cố làm cho chủ nghĩa anh yêu được lan rộng hết sức.*"

Có lẽ theo dấu chân của Sếu ở Hà Nội đến đây là tạm ngưng. Ngày 5-5-1932, *Trường Thể dục* và các đoàn Hướng đạo đã tổ chức một buổi tiễn đưa Trưởng Sếu vào Nam thật là cảm động. Trưởng Sếu sẽ đáp chuyến xe lửa thứ nhất vào Nam để công cán với quan Tổng Thanh tra Nông Lâm trong thời hạn là 5 tháng đầu tiên rồi sau đó sẽ ở hẳn Sài Gòn làm việc.

Nhân việc này anh em Hướng đạo đã làm một cuộc "*đốt lửa*" trước là để tỏ lòng quyến luyến Trưởng Sếu, sau là để trình diễn cho bà con Hà thành những thú vui tao nhã và hữu ích của đoàn Hướng đạo.

Tờ *Bắc Kỳ Thể Thao* (số 77 ra ngày 10-5-1932) nơi trang 8 có bài viết của Lão Ôn nhan đề "*Cuộc "đốt lửa" của đoàn Hướng-đạo tại trường Thể-*

dục (5 Mai 1932)" nguyên văn như sau:

"*11 giờ trưa hôm 5 Mai 1932. Giời tuy nắng chang chang, gió tuy thổi chẳng mát, giữa Stade Monguillot Trường Thể dục đã thấy anh em Hướng đạo hí húi căng lều lập trại.*

Tay xách tay mang "hỏa đầu" Võ an-Ninh đi chợ mua thịt cá, rau dưa để làm tiệc buổi chiều đã về. Xa xa anh Ba Phi đang lề mề khuân những sanh nồi khổng lồ để nấu ăn cho gần một trăm miệng "thể dục".

2 giờ chiều, anh em Hướng đạo nhớn nhỏ lục đục kéo đến đủ mặt. cờ nào đội ấy, trông có vẻ hùng dũng lẫm liệt lạ thường.

Đến 4 giờ chiều, quan Chánh sở Liêm phóng cùng với hai ông Đốc Nguyễn-Lễ và Trần văn-Lai đến thăm anh em Hướng đạo. Ngài có ngỏ lời khen ngợi, khuyến khích Hướng đạo đoàn và cùng anh em đứng chụp ảnh làm kỷ niệm.

Tiếp rước quan Chánh xong, anh em mỗi người một việc, xếp đặt xong xuôi thì món ăn cũng vừa làm xong. Anh em giải dây hoặc vải sơn trắng xuống cỏ xanh, bày thành bàn tiệc chữ "K", nào bát đĩa, cùi-dìa, phuốc-sét, bày đặt rất gọn gàng.

6 giờ đúng. Ai ngồi chỗ nấy, mùi thơm thơm đưa lên ngạt cả mũi, thì ra bác Đôi Ninh cùng với bác Ba Phì, chú Cai Lùn đã mang "sup" ra. Trò chuyện huyên thiêng, hát cười rầm rĩ, món "sup" đã xong, rồi thì bò xào, gà hầm, chim rán, rau trộn trứng, lần lượt theo nhau qua mồm, thi nhau chạy 100m đến tận đáy dạ dày.

"No! Ái chà chà no! Khéo đấy! Ta khen!"

Một vài chú lính thô lỗ vuốt bụng mà riễu lối con vượn.

Mấy anh chàng cao hứng nhảy đầm trông lố bịch quá, anh em cười gần vỡ bụng. Đùa nghịch một hồi, anh em lại bắt đầu làm việc để sắp sửa các cuộc vui buổi tối. Đang dọn dẹp thì đèn điện tắt, thế rồi cứ mù mù mịt mịt đến tận hơn 9 giờ đêm, 4, 5 lần thúc giục mà chẳng thấy hồn vía bác thợ điện đâu cả.

Cái hố lửa của đoàn Hướng đạo từ lúc tắt đèn vẫn nghi ngút, như trăm nghìn con rắn vàng đua lộn. Đó là tinh thần gia tộc, ý nghĩa đoàn tụ của loài người tự đời xưa đến nay. Anh em Hướng đạo lấy cuộc "đốt lửa" làm chú trọng hơn mọi cuộc biểu diễn khác.

9 giờ rưởi rồi, sân Trường Thể dục chật ních những người mà chưa có lên lửa gì cả, thì nản thật!

Vừa dứt tiếng phàn nàn thì đèn điện bổng lên lửa rồi cứ lập lập lòe lòe độ dăm phút thì yên hẵn.

Một tiếng cồng vang, theo sau một hồi tiếng ầm ỉ báo trước rằng cuộc vui của đoàn Hướng đạo sắp khai mạc.

Rẽ đám đông người, một ông Tây râu sồm kêu mất cắp inh ỏi. Thì ra họ đóng kịch Tây "L'avare" chỗ Harpagon mất tiền. Người sắm vai này là chú "Đội Gà" Đỗ-Thực.

Xong đoạn kịch Tây, đến hài kịch "Mưu mẹo qủy" (Les fourberiesde Scapin) do các Hướng đạo viên Hùng, Thịnh, Thiện, Nghiêm, Vạn, Dương sắm các vai. Kịch vui từ đầu chí cuối, pháo tay đồm độp chẳng ngớt, tiếng cười lênh vỡ kêu vang.

Kịch diễn xong, tự nhiên thấy đèn tắt, chẳng ai bảo ai mà cùng lên một tiếng "Ồ" đều thế. "Ồ" rứt tiếng, đèn lại sáng chưng, chỗ sân khấu thấy hiện lên một anh Quỷ sứ đen hơn nhọ cháo đang giắt tay một chị đầm cùng nhau nhảy múa trông rất ngoạn mục. Chú mọi đen này chẳng ai xa lạ, chính là Bùi -ngọc-Khang đã đi Hanoi-Huế, còn người đầm lại là anh "Đội Hươu" Trịnh trương-Bình, người chữa cháy độ nọ tại nhà bà Sờ Hàng Bột.

Xong cuộc múa mọi, anh em Hướng đạo nắm tay nhau theo nhịp đàn cùng hát. Rứt tiếng hát, đoàn trưởng Trần văn-Khắc hô anh em chào công chúng, rồi cùng nhau lui vào để sắp sửa tiệc trà.

Mỗi dãy bàn dài, trên bàn la liệt các thứ bánh nước, chung quanh có các ông trị sự trường Thể dục và một vài thân thương trong thành phố, còn thì toàn

anh em Hướng đạo vừa nhớn vừa nhỏ.

Trước khi nâng cốc, Đoàn trưởng Tạ văn-Giục có nói mấy câu cảm ơn khán giả và chúc tụng Đoàn trưởng Khắc.

Nói lời tạ Đoàn trưởng Trần Quân rất cảm động, ngỏ lời cám ơn anh em Hướng đạo và căn dặn đủ điều, rồi đến ông Giám đốc Nguyễn-Lễ tỏ ý khen ngợi đoàn Hướng đạo ông lại chúc bạn Trần văn-Khắc chuyến này vào Nam đạt được đến mục đích, để làm rạng vẻ cho trường Thể dục.

Tràng pháo tay rứt tiếng, khách chủ ăn bánh uống nước trò chuyện rất vui vẻ, đến gần nửa đêm mới tan tiệc.

Ai nấy đi về, ôm theo một mối cảm tình khắn khít cùng đoàn Hướng đạo, cùng trường Thể dục nhưng cũng không khỏi bận lòng nghĩ ngợi về câu nói của bạn Trần văn-Khắc.

"Hà thành là nơi đô hội, dân số đông đúc, mà có mỗi một trường Thể dục, thật là một sự khuyết điểm lớn ta nên bồi bổ."

Chưa hết, tiễn đưa Trưởng Sếu vào Nam còn có tờ *Hà Thành Ngọ Báo* (số 1422 ra ngày 15-5-1932) dưới nhan đề "*Trần Văn Khắc và Đoàn Hướng đạo EDEP*" của tác giả Quang Trung tường thuật như sau (nguyên văn):

"Mỗi khi ngọn cờ Hướng đạo phất phơ trước gió dưới vầng Thái dương, hay những lúc anh em trong Hướng đạo đoàn của trường Thể dục đất ngọn lửa thân để gợi lòng hợp nhất, thì đó đều là những phút thiêng liêng quí hóa khiến cho anh em tưởng nhớ đến anh Trần, thân tuy ngàn dậm xa xăm mà tinh thần lúc nào cũng ở cạnh anh em vậy.

Mà rồi đây trên bến Hương giang gặp gỡ, trước hòn núi Ngự trùng phùng, khi mà đoàn Hướng đạo đất Bắc và đoàn Hướng đạo trong Nam được một phen hội họp dưới chốn Thần kinh thì cơ hội ấy biết đâu lại là một thiên tiểu thuyết…

Ngày 14 tháng 5 năm 1932, anh Trần Văn Khắc đã đeo "túi rết" lên đường, chẳng ưa những cung đàn, tiếng phách, những âm điệu nảo nùng:

"Bến Tầm dương canh khuya đưa khách…

"Quạnh hơi thu…

Nó chỉ làm cho người ta thiểu não một cách vô vị, đối với anh Trần Văn Khắc, tôi chỉ muốn lấy cái phong độ như "Trương Phi" ở cầu Trường Bản, hay lấy cái loa của người "speaker" (gọi loa) trong các kỳ Vận động hội, rồi vỗ ngực mà loan hát rằng:

"Trần đại ca Văn Khắc,

Kim thượng lộ bình an, Nam Bắc đồng một giang san

Chúc bốn chữ: Công thành danh toại"!

Lại mong cho anh vào đất Nam Kỳ sẽ được nhiều quí nhân hết lòng giúp đỡ cho anh chóng đạt được chí nguyện trong lúc bình sinh.

Hồi 5 giờ sáng, anh đã tạm biệt thành Thăng Long.

"Âu đã đành chỉ là tạm biệt"

(Et ce n'est qu'un AU REVOIR) đó là một câu trong bài hát của đoàn Hướng đạo tiễn anh khi rời gót lên đường…

Anh em đều một lòng luyến ái, họ yêu anh vì tính anh chất phát thật thà, họ yêu anh cũng như người ta yêu ông "Lưu Bị" ở đời Tam quốc."

Thế là ông Nguyễn Lễ, *Trường Thể dục* cũng như tất cả anh em Hướng đạo từ nay sẽ vắng hình bóng Trưởng Sếu với lòng mến tiếc vô hạn. Và rồi danh từ "*Đồng Tử Quân*" cũng bắt đầu dần dần được thay thế bằng danh từ "*Hướng Đạo Sinh*".

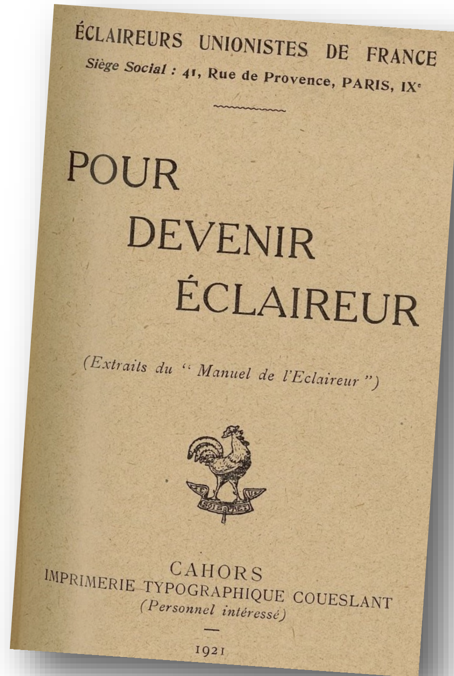


Sếu Siêng Năng TRẦN VĂN KHẮC (1902-1994), người gây dựng phong trào Hướng đạo đầu tiên ở Hà Nội năm 1930.

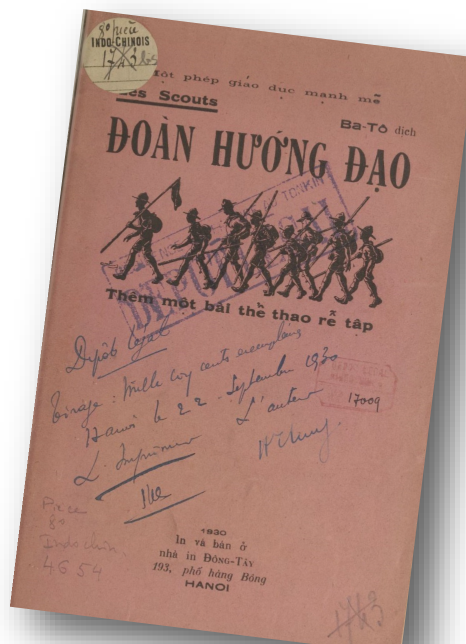


Đoàn Hướng đạo đầu tiên Trưởng Sếu thành lập tại Hà Nội mang tên người anh hùng áo vải Lam Sơn.

Ảnh: Vũ An Ninh



Chính cuốn sách này đã là nguồn cảm hứng, là động lực thúc đẩy những ước mơ và hoài vọng của Trưởng Sếu trong suốt cuộc đời Hướng đạo của mình.



"*Đoàn Hướng đạo, Thêm một bài thể thao rễ tập*" của Ba Tô (Hoàng Đạo Thúy) dịch từ năm 1930, là tài liệu Hướng đạo đầu tiên của phong trào Hướng đạo Việt Nam.

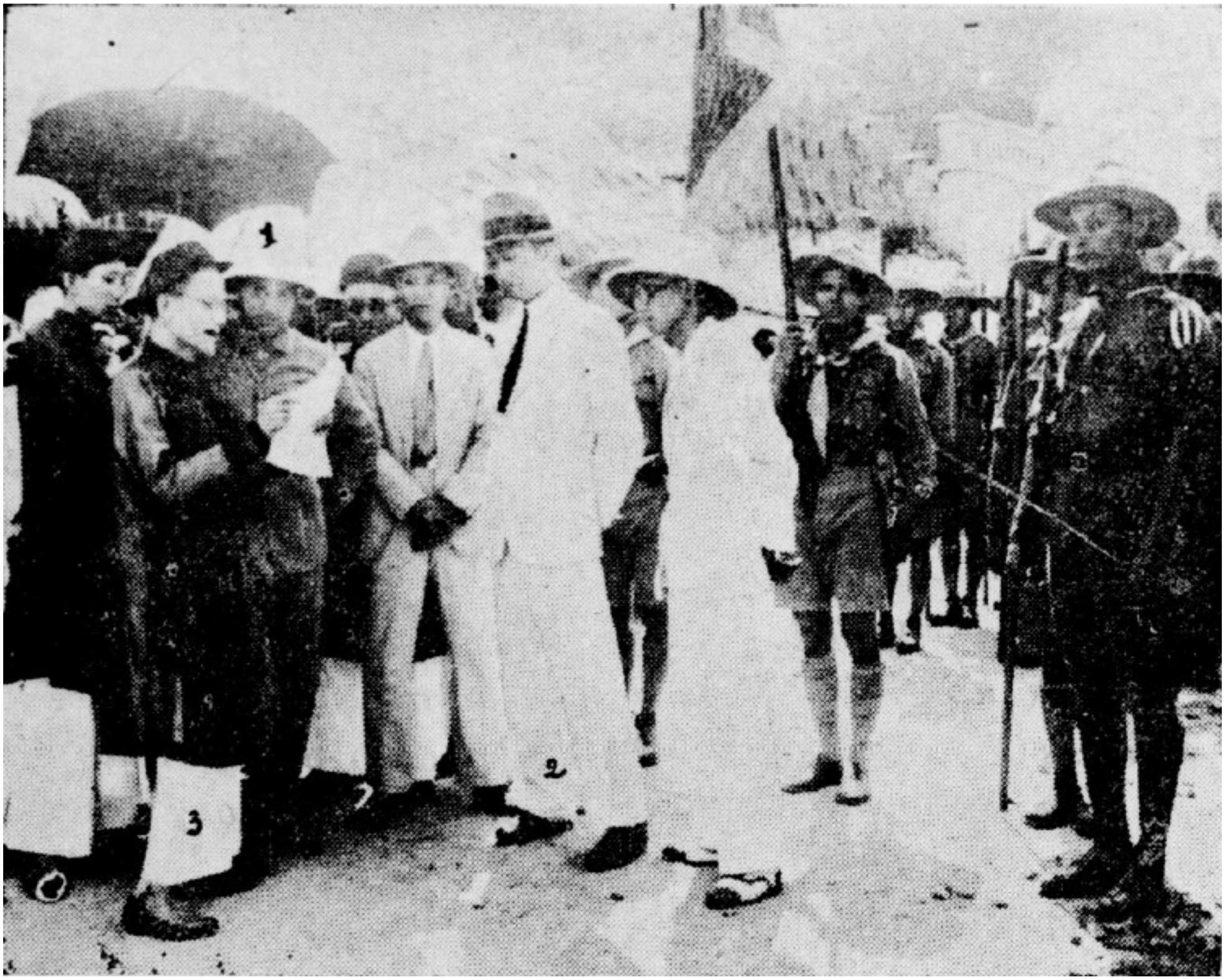


Ban Đồng tử quân và Cổ động Thể thao (Section de Scoutisme et de Propagande pour le Sport), thuộc *Trường Thể dục Hà Nội (École d'Education Physical - EDEP),* là nơi có bóng dáng Hướng đạo Việt Nam đầu tiên.

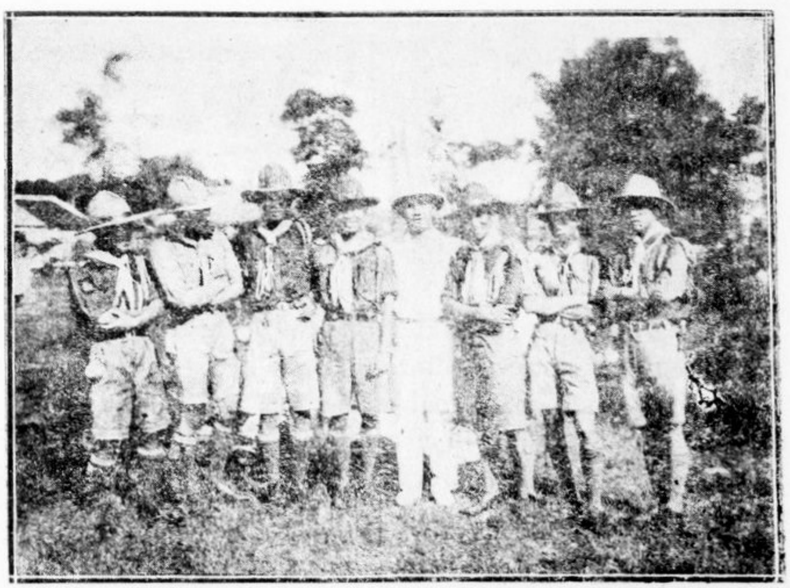
Nhà giáo Hoàng Đạo Thúy (1900-1994), tác giả cuốn *"Đoàn Hướng Đạo"* (1930), trưởng đoàn *Vạn Kiếp* (thành lập tháng 10 năm 1930 tại *Trường Thể dục Hà Nội*, sau đoàn *Lê Lợi* của Tr. Trần Văn Khắc).







Ông Nam Long (huyện lý Vĩnh Bảo) đọc diễn văn chào mừng *Ban Đồng tử quân (Hướng Đạo Đoàn)* đến biểu diễn tại huyện. Đứng giữa là ông Nguyễn Lễ, bìa bên phải là Trưởng Sếu.
(Ảnh trên báo *Bắc Kỳ Thể Thao* số 1, tháng 11, 1930)



Đoàn Lê-Lợi và ông Nguyễn-Lễ tại Đồ-Sơn (xem tường thuật trang 6 và 7)

Đoàn Hướng – đạo Lê – Lợi đi thăm Đồ-sơn và vịnh Hạ-long



Cái thú mê-hồn của đoàn Hướng-đạo : trước nơi bể rộng núi cao

Bốn giờ chiều hôm 13 Juillet 1932, 9 viên Hướng - đạo, đoàn Lê - Lợi dừng xe đạp trước Gare Hanoi. Bộ quần áo lạ mắt của anh em, lại thêm cái bị to hơn người đeo ở sau lưng làm cho cả sân ga để ý, mới chưa đầy năm phút một hàng rào người đã quây kín chung quanh, kẻ bàn người tán, không biết chúng tôi là đi thi xe đạp, đi đá bóng, hay làm chò xiếc. Trong bọn có một ông áo the khăn lượt, ra giảng biết mang cái bị con thôi mà. « Chúng tôi giả lời : — « Thưa cụ, chúng tôi ra tắm bể, ngoài Đồ - Sơn và đi xem vịnh Hạ - Long.»

Sắp đến giờ tầu chạy anh em lấy vé rồi lên tầu, 9 chiếc xe đạp, 9 cái bị to xếp gọn vào một góc toa. Anh em trong đoàn và quen biết ra tiễn đông, ai cũng tiếc vì đi làm và đi học, phải về quê xa, không thể xin nghỉ thêm để đi cho được vui. 4 giờ rưỡi, một tiếng còi

Đoàn Lê Lợi (Hà Nội) đi thăm Đồ Sơn năm 1932.

5 BẮC KỲ THỂ THAO

Tại huyện - ly Vĩnh - Bảo

Một ngày hội Thể-thao rất long trọng

Tại huyện-ly Vĩnh-bảo (cách Haiduong chừng ngót 40 cây số) ngày hôm 1er và 2 Novembre vừa rồi, thật đã hiện ra một cái quang cảnh khác thường. Nhân dân trong hạt đều nô nức lên huyện-ly xem các cuộc vui về thể thao do quan huyện Cung-đình-Vận tổ-chức và các hội viên ban « đồng-tử-quân » trường Thể-dục Hanoi thao diễn.

Chuyến xe lửa xuôi Haiphong khởi hành ở Hanoi hồi 6 giờ 55 phút sáng hôm 1er Novembre, có mắc thêm một toa xe hạng ba, riêng cho các hội-viên ban «đồng tử-quân» ngồi.

Hồi 8 giờ 47 phút, khi xe lửa tới Haiduong, thì ngoài hiên ga đã thấy có cụ cử Cung-khắc-Hoan các ông Quỳ, Hân, Tỉnh (đại diện quan huyện Vĩnh-bảo) cùng với các ông Trần-văn-Lai, Nguyễn xuân-Lan, Đính (đại diện trường Thể-dục) và bản-báo chủ-nhiệm, chủ-bút, đứng đó chờ đón. Tuân theo tiếng còi hiệu của ông Trần văn-Khắc, các anh em trong đội «đồng-tử-quân» chia nhau xếp hàng ba rất đều. Ông Bính là người xuất sắc hơn cả, cầm lá cờ rộng chừng một thước vuông, viền bằng sa-tanh vàng, chung quanh miền kim tuyến, một mặt thêu chữ « Force et Santé » một mặt thêu chữ « E. D. E. P. » bằng nhung xanh, cán sơn đen đầu có bịt miếng sắt nhọn mạ kim nhũ và thắt giải tam tài, trông rất đẹp. Lá cờ này, chiều hôm trước chính ông Nguyễn-Lễ là quản đốc trường Thể-dục đã làm lễ giao cho ban « đồng - tử quân» gìn giữ.



Ban «đồng-tử-quân» khi tới ga Haidương

Hành-lý và khí cụ dùng để thao diễn đã xếp cả lên ô-tô xong rồi, anh em đều đi chân đến thẳng tòa sứ. Xuốt dọc đường từ nhà ga tới dinh quan chủ tỉnh, nhân dân thành phố đứng xem rất đông.

Quan cai-trị Tanquerey, người rất điềm đạm, có nói mấy câu khuyến khích anh em, sau khi nghe lời chào mừng của ông phó đốc Trần-văn-Lai và lời trình bày của ông chánh ban Trần văn-Khắc.

Anh em cáo từ quan sứ, rồi riễu qua mấy phố và về dự tiệc trà tại nhà riêng ông tham Cung-bình-Hân là bào-đệ quan huyện



Từ tả sang hữu : bác-sĩ Trần-văn-Lai ông tham Cung-bình-Hân, quan công sứ Tanquerey.

Vĩnh-bảo. Trước khi anh em uống nước ăn bánh, ông tham có đọc một bài diễn văn đại ý chúc cho nền thể-dục nước nhà được ngày thêm bền vững và khen ngợi anh em ban « đồng tử quân » đã không quản ngại đường xá xa xôi xuống tận nơi tỉnh Đông để cổ động về thể thao. Ông Hân rứt lời, ông Lai đáp lại.

10 giờ bắt đầu khởi hành từ Haiduong, tất cả có ba chiếc ô-tô nhà và ba chiếc ca-mi-ông.

Qua bến đò Mới, đò Mía và đò Chanh, đến hạt Vĩnh-bảo. Khi tới chợ làng Hà phương thì vào hồi 12 giờ 35 phút. Quan huyện Cung đình-Vận, đội mũ trắng và mặc quần áo tây nhưng có thắt giây lưng theo kiểu binh phục,

Một bài báo đăng trên *Bắc Kỳ Thể Thao*, Số 1, Tháng 11. 1930.

10 BACKYTHETHAO

NHU, chiến tướng cũ của F.F.F. bên Pháp, đã ôm sứ mệnh sang Xiêm để bênh vực sắc cờ của môn bóng tròn nước Việt-Nam. Từ giã E. de Gia-Định, Nhu lại trở về Jeunesse **Tonkinoise.**

VÌ TRỜI,

KHẮC, trưởng đoàn hướng-đạo trường thể-dục Hanoi, người đã có công lớn reo hạt giống thể-thao ở các tỉnh.



NHU

VÌ NƯỚC,

DƯƠNG, con yêu của thần ten-nit, người thiếu-niên mười mấy tuổi đã làm nên thành-tích rất vẻ-vang trong mùa quần-vợt 1930—1931.



KHẮC

VÌ THỂ DỤC.



DƯƠNG

Những người đá làm danh-dự cho làng thể-dục Bắc-Kỳ

Trưởng Sếu trên tờ *Bắc Kỳ Thể Thao*, số 29 tháng 5 năm 1931.

TẠI BẮC - KỲ

Điền-kinh với Hướng-đạo

Gần đây những « cuộc chơi sống người » (1) của các bạn thiếu-niên ta ở Bắc-kỳ vì làn sóng Âu-mỹ tràn sang, mà cũng đã nhiều phen thay « mốt ».

Dở quyền lịch thể-thao cũ, ta thấy 1929-1930 là hồi hai môn bóng truyền (volley ball) và quần vợt (tennis) đang thịnh-hành. Đi đến đâu cũng nghe thấy nói những truyền với đấm, những si-mát với rơ-ve. Thậm chi, buổi chiều tan giờ học, trên các bãi cỏ cùng các bờ hè đã thấy nhan-nhản các bạn trẻ ham chơi. Một chiếc dây thừng với 2 cọc tre mà cũng poteaux, filet, một quả bóng nhựa với cái «bàn vả gỗ » mà cũng « ban » với « ra-két »; ấy chiều nào cũng vậy, ngày nghỉ, ngày lễ nào cũng thế, giá một người ngoại - quốc nào mới đến thăm xứ mình thấy vậy, khỏi sao chẳng bình-phẩm rằng thiếu-niên Việt-Nam có tinh-thần thượng-võ!

Nhưng nói cho đúng, cái đó chỉ là một cái « sinh » thôi, hoặc-giả vì chơi bóng-truyền có phân giới-hạn, không có tính - cách đua - chen, không có những lúc « sát lá cà » nên ham lúc đầu rồi sau cũng chán, chơi ten-nit tốn tiền, mà ích-lợi không đều, tốn công mà chậm tấn-tới, môn thể-thao này dễ khiến người sinh nản.

Vì thế mà ít lâu nay các bạn soay ra điền-kinh, một môn vận-động rất phổ-thông ở các nước Âu-Mỹ mà hình như hãy còn là mới-mẻ ở bên minh. Điền-kinh, cái tên nó đã hay mà sự ích-lợi của nó lại càng hay nữa; nào có gì đâu: chạy, nhẩy, ném. Ấy chỉ có chạy nhảy, ném mà các bạn thiếu-niên dầy công luyện-tập đã trở nên những nhà lực-sĩ minh đồng da-sắt, chỉ có chạy nhẩy ném mà cứ 4 năm một lần các nước trên hoàn-cầu đều mở đại hội để nghênh-tiếp điền-kinh, lại đến năm nay nước Mỹ được cái hân - hạnh « sửa lượt » đã bỏ ra hàng triệu bạc để làm những nhà lầu gác tía mà tiếp đón các « con cưng » của điền - kinh. Hỏi rằng trong bọn « con cưng » đó bao giờ mới thấy mặt « rồng tiên » hỡi các anh em thiếu-niên Nam-việt.

Đồng thời với điền-kinh, cái phong-trào Hướng-đạo ở Bắc-kỳ gần đây xem ra cũng bồng-bột.

Cậu con đầu lòng sinh tại đất Thăng-Long tháng chín năm 1930, rồi đến cậu Hai ở nơi đồng chua nước mặn, cậu Ba ở xứ Lạng chùa Tiên, cậu Tư tại chốn biên - phòng, cậu Năm giáp ải Nam-quan, cậu Sáu tại châu Lộc-bình, chẳng muốn xuất đầu mãi như các anh ở tít mãi những nơi núi đỏ rừng xanh ấy, cậu Bảy sinh ra ở Tuyên-thành, mà cậu Tám hình như mới lọt lòng mẹ tại nơi núi Gôi sông Vị.

Số Hướng - đạo Bắc-kỳ hiện nay được như sau này :

Hanoi	100
Haiphong	80
Lạng-sơn	200
Na-cham	40
Nam-quan	30
Lộc-bình	30
Tuyên-quang	70
Nam-định mới thành-lập	

Còn Sơn - tây nghe nói cũng mới thành-lập, song chúng tôi chưa được tin đích sác.



Các tỉnh sau này cũng đang trù-tính cách thành-lập: Thái-bình, Ninh-giang, Bắc-ninh, Phúc-yên, Phủ-lý.

Mục-đích Hướng-đạo đoàn tôi đã nhiều lần nói trên mặt báo rồi, tưởng nhắc lại cũng vô-ích, vậy chỉ xin tóm tắt lại rằng người thiếu-niên chẳng phải chỉ học rộng tài cao là đủ mà cần phải có sức khỏe, cần phải thạo việc, có đức-dục, có tính tự-lập. Người Hướng-đạo lại phải tập làm người Hiệp-khách, lúc nào cũng phải sẵn lòng giúp ích cho người. Thời chính trong Hướng-đạo đoàn giậy cho các bạn thiếu-niên các tỉnh đó. Các bậc phụ-huynh và các anh em thiếu-niên ta há chẳng nên để ý đến sao.

(1) Những « cuộc chơi sống người » mà tôi muốn nói đây là những môn thể-thao như: bóng tròn, quần vợt, thể-dục, các môn điền-kinh v. v..., mà các « cuộc chơi chết người » thì là : tửu, sắc, yên, đổ

Tôi xem ra hiện nay các bạn xa gần, ai cũng yên trí là Hướng-đạo là thể-dục; lúc mới thành lập là tìm ngay những người giỏi về khoa thể - thao để trông nom dạy-dỗ. Đó là một sự lầm-lỡ mà ta cần biết. Sự lầm-lỡ đó một phần là vì ở bên ta không có sách dạy về Hướng-đạo đoàn để xem (ngay các hiệu sách lớn như Taupin và Ideo cũng không thấy có bán), hai là vì từ trước đến nay mỗi lần đoàn Hướng-đạo Hanoi đi cổ động ở các tỉnh về chỉ nghe thấy tường-thuật về thể-thao là nhiều thôi.

Đoàn Hướng - đạo- Edep sở-dĩ mỗi lần đi chơi lại có một lần thao-diễn là vì đoàn Hướng đạo Hanoi sinh nở ngay trong trường thể-dục, các Hướng-đạo Hà-thành nhiều người cũng khá về các môn điền kinh cho nên ý trưởng thể - dục cũng muốn nhân những cuộc đi « Thú » đó cổ-động về thể-thao nhân thể.



Ông Trần văn-Khắc sẽ lập ở Nam kỳ một đoàn hướng-đạo

Về phần thể dục và thực-nghiệm có thể nhờ những người lành nghề trông-nom cho. Những người đó gọi là Instructeur. Người Đoàn - trưởng phải



Đoàn Hướng-đạo tới Hai-dương

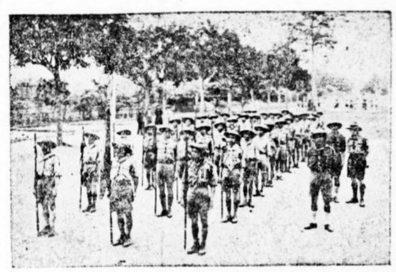
xem xét đến tính-nết của từng Hướng-Đạo-đoàn một, thời mới mong có ích-lợi; vì vậy mà mỗi « Đoàn » chỉ có đến 32 người là cùng mà thôi, mà mỗi « Đoàn » lại chia ra làm 4 hay 6 đội,



có đội-trưởng đứng đầu; mỗi đội có thể có từ 4 đến 8 người.

Lúc mới thành lập, không nên lấy nhiều người vào đoàn. Hãy nên chọn lấy độ 7,8 người có lòng thích tôn-chỉ và mục-đích của Hướng-Đạo-đoàn. 7, 8 người đó sẽ cùng với người khởi-xướng làm việc riêng về Hướng đạo trong 1 hay 2 tháng, xem cho hiểu về gốc-tích và mục-đích của Hướng-Đạo-đoàn — cách thành-lập, cách tổ-chức từng đoàn từng đội -- lối chào Hướng-đạo, hiểu luật Hướng - đạo, tập các thủ - công (làm các nút, tập xem phương - hướng, tìm các dấu vết lúc lạc đường, v. v...) Khi xét ra đã có thể lấy thêm được nữa thời 7, 8 người đó sẽ đủ các bạn-bè của mình vào «đoàn» mà người đó sẽ lên làm Đội-trưởng. Lúc này mới là lúc chọn hẳn lấy một người Đoàn - trưởng trong các Đội-trưởng.

Khi số Hướng - Đạo - đoàn trong «Đoàn» đã quá 32 người thì nên nghĩ ngay đến sự lập thêm «đoàn» thứ hai nữa.



Đoàn hướng-đạo Edep

Ở các tỉnh nếu muốn lập một đoàn Hướng-đạo thì trước hết hãy nhờ các nhà có thế-lực xin phép cho (hoặc các hội như hội Trí-tri, hội thể thao nào đứng đầu cũng được). Khi đã được phép rồi thời chọn lấy một người đứng tuổi (từ 21 đến 30) làm đầu. Người này phải có đủ tư-cách sau này:

1o) Phải là người có hạnh-kiểm thực tốt (về đức-dục).

2o) Phải có đủ học-lực.

3o) Phải có đủ thời-giờ rồi để làm việc cho đoàn.

Cũng nên phải có: tình bè bạn (Esprit de camaraderie), tính yêu trẻ và sự siêng năng.

Người đứng đầu nếu có thể chọn trong các nhà giáo thời càng hay, vì các ông giáo sẵn có cảm-tình với phụ-huynh học-trò và bảo-ban anh em Hướng-đạo lại càng dễ :

Nên bầu một ban trị - sự (comité local) để trông-nom các công việc của «đoàn» về phần chính-trị, phần tiền-tài và phần giao thiệp.

Người Đoàn-trưởng chỉ nên trông-nom đến sự dạy dỗ bảo-ban các Hướng-Đạo-đoàn về đức-dục, thể dục và sự thực-nghiệm mà thôi.

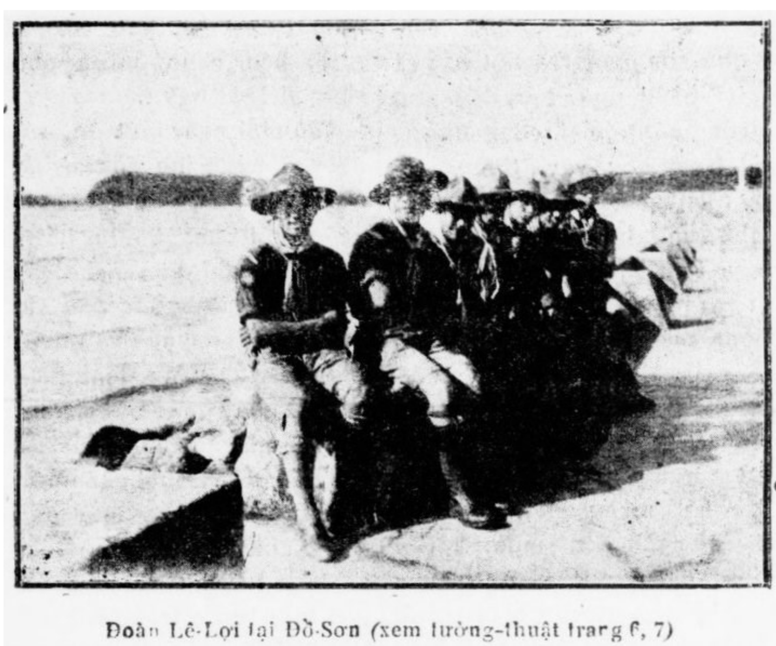
T. văn-KHẮC



Sir Baden - Powell



Trang nhất tờ *Hà Thành Ngọ Báo* (15-5-1932) đăng bài "*Trần Văn Khắc và Đoàn Hướng Đạo EDEP*".



Đoàn Lê-Lợi tại Đồ-Sơn (xem tường-thuật trang 6, 7)

8

Sau hội Vận-Động Bắc-Kỳ năm 1931

Cảm-tưởng của T. V. K.

Kỳ vận-động Bắc-Kỳ năm đầu, nay đã kết liễu. Đối với khoa điền-kinh (athlétisme) tôi là người rất ham chuộng, cho nên đối với ngày hội tôi rất có cảm tình. Ngày hội kết liễu một cách rất mĩ mãn ai cũng bảo là đáng vui, nhưng đối với tôi thì vui cũng có mà buồn cũng có. Buồn vì nỗi thành-tích của mình so với người thì thật một giời một vực. Mà xét đến nhân-tài hậu-vận thì họa chăng chỉ được có Xương, Tú, Thái, Trọng Phổ, Lê, mà thôi. Nhưng nỗi buồn ấy rồi ta cũng tìm cố gỡ cho ra... bây giờ ta hãy nói đến sự vui đã. Vui vì rằng anh em thiếu-niên ta ngày nay cũng đã có nhiều người biết đến khoa điền-kinh rồi, người dự thí cũng nhiều mà người đi xem cũng lắm, như vậy nếu năm nào cũng có một ngày hội vận-động như thế thì chắc chẳng bao lâu nữa đất Việt này cũng có thể sản xuất ra những tay có tài chạy nhanh, có tài nhảy giỏi, để chen vai thích cánh với người trên trường vận-động Viễn-Đông sau này được.

Thế nhưng bây giờ phải tính làm sao cho khắp mọi nơi đều có chỗ tập, có đồ chơi, thì mới mong có người luyện, người giỏi, được chứ?

Suốt xứ Bắc-Kỳ ngót 30 tỉnh mà chỉ được có Hanoi với Haiphong là có chỗ tập thôi, thì còn mong gì được người có tài xuất chúng? Thế mà hầu hết tỉnh nào ta cũng thấy có sân si-măng để các bậc « sang » đến đó tập cho tiêu cơm, còn thì họ đẩy cả bọn thiếu-niên — hy-vọng của xã-hội — vào các cuộc đổ bác, yên-hoa, hay là họ cho một quả bóng đem ra mà lăn-lộn với nhau trên bãi nắng. Thế rồi họ cũng lên tiếng trên các báo là « nền thể-thao tỉnh X, Z, đã có sân quần », cây vợt nọ với cây vợt kia.

Ấy đấy, 5, 7 trăm một nghìn đồng bạc của hàng tỉnh chỉ có thể để các ông ở hạng « sang » ấy chơi mà thôi, còn hạng «soàng» tức là các bạn thiếu-niên học-sinh đành chịu đứng vào hạng «khán-giả» vậy.

Chao ôi! Nếu 5 trăm đồng bạc kia bỏ ra mà sửa sang lấy một khu đất ở trong tỉnh (mà tỉnh nào cũng đều có đất rộng bỏ không) mua đồ tập cho các bạn thiếu-niên chiều chiều đến tập, thì vui vẻ và ích lợi biết là nhường nào!

Kỳ sau tôi sẽ xin bàn đến việc lập những «tiểu trường Thể-Dục» ở các tỉnh, cách mở các kỳ thi vận-động ở các nơi ấy, và tương-lai ngày hội vận-động Bắc-Kỳ sau này sẽ ra sao.

MỘT TIN MỪNG TRÊN TRƯỜNG VẬN-ĐỘNG

Bắc Kỳ Thể Thao (1-9-1931)



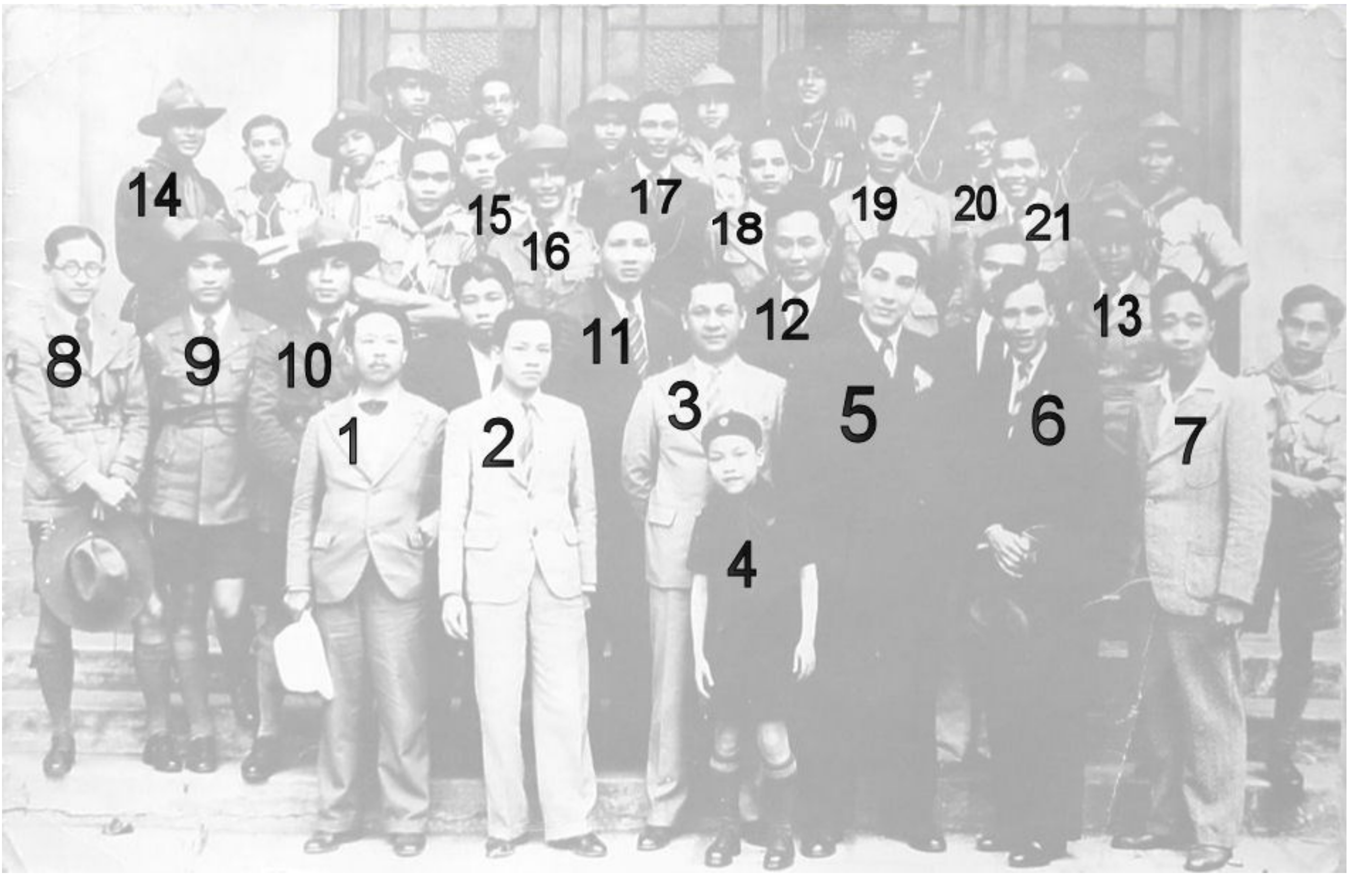
Hình ông Nguyễn Lễ trong *Hội nghị các đoàn trưởng Hướng đạo Bắc kỳ* tại *Hội quán Trí Tri* (Hà Nội) ngày 25-3-1934 (Ảnh: *Sóng Bạch Đằng*, dựa theo tài liệu của Trưởng Phạm Văn Nam, đoàn trưởng *Đoàn Trần Lãm*, Thái Bình).

Paris 26 Juillet **Hanoi 16 Août**

MÔN-THI	TÊN	THÀNH-TÍCH	TÊN	THÀNH-TÍCH
Chạy 100m	**Auvergne** (Antibes) **Oberlé** Strasbourg) **Finat** (C.A.S.G Paris)	11"	**Thái** (Stade Hanoien)	12" 1/5
Chạy 200m	**Auvergne**	22" 2/5	**Thái** (Stade Hanoien)	26" 2/5
Chạy 400m	**Moulines** (C.A.S.G Paris)	49" 3/5	**Nhan** (Edep)	1'2" 3/5
Chạy 800m	**Keller** (Métro Paris)	1'56" 3/5	**Xương** (Edep)	2'2" 3/5
Chạy 1500m	**Ladoumèque** (CASGParis	3'58" 3/5	**Nháo** (Edep)	5'12" 3/5
Chạy 5000m	**Leclerc** (Racing)	15'18" 3/5	**Nháo** (Edep) 4000m	16'9"
Nhảy xa	**Chevalier** (A.S.Bourse P) **Villon** (Lyon)	6m84	**Giao** (Edep)	5m52
Phóng lao	**Cassner** (Billancourt)	56m87	**Tú** (Edep)	33m79
Ném đĩa sắt	**Noel** (Stade Français)	44m89	**Tú** (Edep)	21m
Ném tạ	**Noel**	14m285	**Khắc** (Edep)	8m31
Nhảy sào	**Crépin** (Stade francais)	3m862	**Khắc** (Edep)	2m75
Nhảy cao	**Arnaud** (Nevers)	1m83	**Chỉnh** (Edep)	1m55

Đọc cái bảng trên này, chúng ta sẽ nghiệm rằng thành-tích của Xương về 800m có 2'2"3/5 rất là vẻ-vang. Xương từ ngày chơi ten-nít, nhân tiến-bộ « một ngày nghìn dặm », hình như lãnh-đạm với khoa điền-kinh, cũng là một điều bất-lợi cho nền thể-dục của nước nhà. B. K. T. T. xin khuyên Xương một câu: làm đầu gà còn hơn làm đuôi trâu.

Thành tích của Trưởng Sếu trên bảng thi đua thể thao năm 1931.



Người được đánh dấu số 3 chính là ông Kỹ sư **Nguyễn Lễ**, Hội trưởng *Trường Thể dục Hà Nội* và cũng là Hội trưởng *Hội Hướng đạo Bắc Kỳ* sau này. Ông là người đã hết mình ủng hộ Hướng đạo, đồng ý cho Trưởng Trần Văn Khắc thành lập đoàn, và sau này làm vang danh thêm cho *Trường Thể dục Hà Nội*. Đứng chung quanh ông tại *Hội nghị các đoàn trưởng Hướng đạo Bắc Kỳ* nhóm họp tại *Hội quán Trí Tri* ngày 25-3-1934 gồm có:

Hoàng Đạo Thúy (19), **Nguyễn Văn Nghi**, Phó Thủ quỹ Hội HĐ Bắc Kỳ (1), **Đào Bá Kỳ**, Thư ký Hội (2), một Sói con không rõ tên (4), **Louis Hoạt**, Trưởng ban HĐ Hải Phòng (5), **Nguyễn Văn Thu**, đoàn trưởng Đoàn Lý Công Uẩn ở Bắc Ninh (6), **Nguyễn Đăng Hinh**, giáo sư Âm nhạc Hà Nội (7), **Phạm Long**, Phó đoàn Hùng Vương (8), **Nguyễn Ngọc Vũ**, quyền đoàn trưởng Đoàn Lê Lợi (sau trưởng Trần Văn Khắc và Nguyễn Thụy Hùng) (9), **Võ An Ninh**, nhiếp ảnh gia, đoàn phó Đoàn Lê Lợi (10), **Phạm Văn Nam**, Đoàn Trần Lãm ở Thái Bình (11), Bác sĩ **Trần Văn Lai**, Phó Hội trưởng Hà Nội (12), **Lê Vĩnh Tuy**, đoàn trưởng Đoàn Lãng Bạc (13), **Vương Khả Tế**, đoàn trưởng Đoàn Ngô Quyền (14), **Nguyễn Văn Đức**, Phó đoàn trưởng Hoàn Kiếm (15), **Đỗ Xuân Thọ**, Đoàn trưởng Hoàn Kiếm (16), **Ngô Thế Tân**, đoàn trưởng Thủy đoàn Bạch Đằng (17), **Nguyễn Xuân Đào**, Phó đoàn trưởng Hùng Vương (18), **Trần Duy Hưng**, Đoàn trưởng Hùng Vương (20), **Phạm Xung**, đoàn trưởng Hồng Bàng (21)….

Trưởng Trần Văn Khắc không có trong hình vì đang ở Sài Gòn và cũng không phải là thành viên của Hướng đạo Bắc Kỳ nên không có tham dự hội nghị.

Nhời hứa của đoàn Hướng-đạo

«Tôi xin thay mặt anh em Hướng-đạo cảm tạ các Ngài, đã vì lòng yêu mục-đích của Hướng-đạo đoàn, mà đến chứng-kiến cuộc vui buổi tối hôm nay của anh em chúng tôi.

Tại sao chúng tôi có cuộc vui này? Vì bai cớ:

Chúng tôi thường lập trại các nơi xa thành-phố, nên chưa được dịp nào trình bày những sự vui-thú thanh-tao bổ-ích của đời Hướng-đạo, nên chúng tôi bằng vẫn ước cống-hiến bà con Hà-thành một buổi đốt lửa ban đêm ở trại.

Nhân dịp anh trưởng yêu quí của chúng tôi là ông Trần văn-Khắc, vì muốn cho mục-đích của Hướng-đạo đoàn lan khắp cả đất Bắc lẫn trời Nam, nên phải từ-giã anh em, đem mục-đích tối-cao của Baden Powell truyền-bá vào nơi Lục-tỉnh.

Chẳng theo đường thường-tình, chúng tôi có cuộc «đốt lửa» này, đề tỏ tình mến tiếc người anh trưởng đã lao công tồn trí với «đoàn» trong hai năm giời nay.

Vậy trước khi nâng chén trà, tôi xin thay mặt anh em Hướng-đạo cảm ơn các Ngài đã vui lòng hạ cố.

Anh Khắc,

Phải xa-biệt anh, chúng tôi rất lấy làm mến tiếc, song vì mục-đích tối-cao anh đương đeo-đuổi, nên chúng tôi không cầm giữ anh được, vậy trước khi anh lên đường, chúng tôi xin lấy danh-dự của người Hướng-đạo hứa với anh rằng bao giờ chúng tôi cũng hết sức làm việc để khỏi phụ lòng mong-mỏi của anh và khỏi thẹn cùng bộ áo Hướng-đạo.

Chúng tôi xin trân-trọng chúc anh thượng-lộ bình-an và chúc anh đạt tới mục-đích để vụ hè sang năm, anh em Hướng-đạo Nam Bắc, ta có thể họp mặt cùng nhau trên chốn sông Hương núi Ngự.

Sau cuộc «đốt lửa» hôm 5 Mai vừa rồi, thay mặt tất cả anh em Hướng-đạo, Đoàn-trưởng Tạ văn-Giục đã đọc bài chúc-từ trên này trước mặt Đoàn-trưởng Trần văn-Khắc và các ông trong ban trị-sự trường Thể-dục.

«... Chúng tôi lấy danh-dự của người Hướng-đạo hứa với anh (chỉ Đoàn-trưởng Trần văn-Khắc) rằng bao giờ chúng tôi cũng hết sức làm việc để khỏi phụ tấm lòng mong mỏi của anh và khỏi thẹn cùng bộ áo Hướng-đạo...»

Người Hướng-đạo phải nhất ngôn, đó là luật thứ nhất của Hướng-đạo đoàn. Người Hướng-đạo nói một nhời như đanh đóng vào cột, khi đã lấy danh-dự mà quyết một điều gì thì ai cũng phải tin.

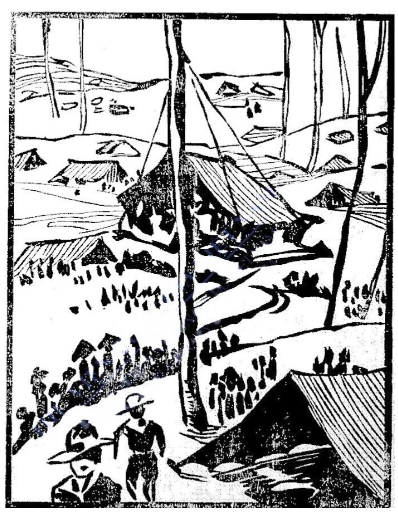
Trái lại những tin đồn nhảm rằng sau khi Đoàn-trưởng Trần văn-Khắc vào Nam, thì đoàn Hướng-đạo trường Thể-dục chưa chắc đã đứng vững, Lão-Ôn cả quyết mà hô to lên rằng: «Đoàn Hướng-đạo sẽ còn mãi mãi, đoàn Hướng-đạo mỗi ngày mỗi bành-trướng», vì *nhời hứa Hướng-đạo* (promesse scoute) của Đoàn-trưởng Tạ văn-Giục nghĩa là nhời hứa của tất cả đoàn Hướng-đạo còn đó thì chủ-nghĩa tối-cao của Thống-soái Baden powell còn lan rộng đi khắp chốn.

Ta hãy chịu khó chờ xem đoàn Hướng-đạo hết sức làm việc sau cái ngày Trần đoàn-trưởng vào Nam....

LÃO-ÔN


BẮC KỲ THỂ THAO
JEUNESSE II THẮNG STADE II 4—2
THÔI ĐI, ĐỪNG NGỤY BIỆN
Nhời hứa của đoàn Hướng-đạo

Tờ *Bắc Kỳ Thể Thao* (Số 78, Ngày 17-5-1932) tường thuật buổi tiễn đưa Trưởng Sếu vào Nam của Lão Ôn.





A. Nguyễn-Thụy-Hùng
Đoàn-trưởng đoàn Lê-Lợi Hanoi

Trưởng Nguyễn Thụy Hùng thay thế Trưởng Sếu cầm đoàn sau khi Trưởng Sếu đã vào Nam, nhưng đến tháng 5-1933 thì Trưởng ấy xin từ chức.



Ông Trần văn-Khắc sẽ lập ở Nam kỳ một đoàn hướng-đạo

Bắc Kỳ Thể Thao
(Số 78, Ngày 17-5-1932)

CHƯƠNG III

Dòng máu Hướng đạo sôi sục ở phía Nam

Trong suốt thời gian ở Hà Nội, Trưởng Sếu đã cùng một số Trưởng hết lòng chăm lo cho phong trào Hướng đạo phát triển nhanh chóng để đáp ứng lại những mong muốn của giới trẻ. Có rất nhiều thư từ gởi cho Trưởng Sếu đến từ khắp nơi hỏi thăm cách thành lập đoàn, trong đó có phía Nam, đặc biệt nhất là ở Sài Gòn.

"*Lòng tôi bổng hướng về miền Nam và ao ước cùng các bạn mới bắt tay vào việc này. Cũng may là nha Tổng Thanh tra Nông Lâm Súc nơi tôi đang làm, có một chi nhánh tại miền Nam là sở Khảo cứu Nông Lâm, số 58 đường Nguyễn Bỉnh Khiêm, Sài Gòn. Tôi làm đơn xin đổi vào làm việc tại đó và được chấp thuận*"[19].

Ngày 12-5-1932, Trưởng Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc đổi nhiệm sở lên đường vào Sài Gòn, Trưởng đã chu đáo sắp xếp và nhờ Trưởng Tạ Văn Giục trông coi đoàn *Lê Lợi* thay cho Trưởng. Nhưng vì không thể cáng đáng được công việc trong Đoàn cho chu đáo nên Tr. Tạ Văn Giục xin nghỉ, và đến giữa tháng 6 thì Hội đồng tại *Trường Thể dục Hà Nội* đã nhóm họp và đã bầu lại Đoàn trưởng, Phó đoàn trưởng. Kết quả là Tr. Nguyễn Thụy Hùng, giáo sư *Trường Trung học Bảo hộ*, Chef of Troupe (Đoàn trưởng) và Tr. Vũ An Tuyết (tức Ninh), Chef Troupe Assistant (Phó đoàn trưởng)…

Trong tập bản thảo "*Hội Hướng Đạo Việt Nam*" năm 1990 của Hoàng Đạo Thúy có viết: "*Anh Trần Văn Khắc đổi vào Sài Gòn, ở đây anh cũng lập nhiều đoàn. Anh vốn thích hoạt động hơn là lý thuyết. Phong trào mở rộng nhanh*".

Theo dấu chân của Sếu thì chỉ ít vài ngày sau khi đặt chân đến Sài Gòn, Trưởng Sếu đã được các báo *Thần Chung, Đuốc Nhà Nam* và *Phụ Nữ Tân Văn* phỏng vấn. Các báo rất hoan nghênh việc thành lập các đoàn Hướng đạo tại Sài Gòn và ở các nơi khác ở Nam Kỳ. Tờ *Đuốc Nhà Nam* số 278 ra ngày 27-3-

1931 đã từng đăng bài viết của Sếu nhan đề "*Trường Thể Dục Hanoï, Mong sao Saigon có trường Thể-dục*" cho thấy sức mạnh của thể thao là tùy thuộc vào giới trẻ có bản lĩnh hay không, và muốn có bản lĩnh thì phải xây dựng ngay từ bây giờ mà phong trào Hướng đạo có thể huấn luyện và đào tạo được.

Công việc kế tiếp của Trưởng Sếu là gặp gỡ các anh Lương Thái, Huỳnh Văn Diệp, Trần Coln, Nguyễn Văn Chấn...[20] để bàn kế hoạch thành lập đoàn. Kế đó Trưởng đã gặp ông Trần Văn Khá lúc đó là Hội trưởng *Tổng cục Thể thao Annam (Commission Interclub Annamite, gọi tắt là C.I.A.)* và có chân trong *Hội đồng Quản hạt (Conseiller colonial)* để bảo trợ và giúp đỡ kế hoạch. Ông Trần Văn Khá đã từng sang Pháp và trông thấy các đoàn Hướng đạo tại đây, ông nói: "*Nước nhà sau này có được một thế hệ lành mạnh, tháo vát, biết trọng danh dự, liêm sĩ, biết coi trọng tình huynh đệ trong đoàn, chính là nhờ phương pháp Hướng đạo huấn luyện thanh niên mà có được*"[21]. Ông ủng hộ và ký một bản nội lệ lập một ban Hướng đạo trong Tổng cục. Không bao lâu sau thì đoàn *Lê Văn Duyệt* ra đời. Ngày 24-6 ra mắt công chúng Sài thành lần đầu tiên, tháng 8 lại có thêm đoàn *Võ Tánh*).

Chính trong đoàn *Lê Văn Duyệt* đã có con cháu của ông Hội trưởng tham gia phong trào và đặc biệt là ông Đốc phủ sứ Nguyễn Văn Vịnh (nhạc phụ của ông Trần Văn Khá) đã hết mình ủng hộ tài chánh để mua sách vở, báo chí và dụng cụ đi trại ở tận bên Tây.

Tờ *Phụ Nữ Tân Văn* (số 157 ngày 2-7-1932), Trưởng Sếu có giải thích rõ mục đích của phong trào Hướng đạo và niềm mong ước được lập phong trào Hướng đạo ngay tại đất Sài thành.

Như vậy cũng đủ thấy tấm lòng của Trưởng Sếu đối với thế hệ tương lai. Từ Bắc vào Nam, Trưởng vẫn luôn luôn có tinh thần Hướng đạo và hình ảnh Hướng đạo sinh trong trái tim mình. Kết thúc bài viết, Trưởng đã ghi rõ địa chỉ của mình tại số 107 rue Roussess (nay là Nguyễn Bỉnh Khiêm) để mọi người có thể đến tận nơi mà hỏi chuyện.

Liên tiếp đến số báo 166 (1-9-1932) tờ *Phụ Nữ Tân Văn* tiếp tục giới thiệu về phong trào Hướng đạo, nhấn mạnh những điểm ưu việt và những ấp ủ, hoài vọng, ước mơ và mục tiêu của Trưởng Sếu.

Ngày 11-9-1932, ban Hướng đạo của *Tổng cục Thể thao Annam* đã nhóm phiên họp Đại hội đồng đầu tiên tại Hội quán trên đường Mayer (sau đổi tên là đường Hiền Vương, bây giờ là Võ Thị Sáu) để xem xét công việc của đoàn từ ngày thành lập đến giờ. Sau đó cuộc họp đã bầu lấy một ban Trị sự để trông nom các công việc của đoàn niên khóa 1932-1933. Trưởng Trần Văn Khắc được bầu làm cố vấn kiêm đoàn trưởng *Đoàn Lê Văn Duyệt*, bên cạnh còn có Trưởng Nguyễn Thành Long Béliard, đoàn trưởng *Đoàn Võ Tánh*, và Nguyễn Văn Hay, đoàn trưởng đoàn *Sói con*. Tổng cộng đoàn sinh lúc này là 90 người.

Phong trào Hướng đạo phát triển mạnh, lan tới các vùng phụ cận như Thủ Đức, Biên Hòa, Bà Rịa, Long Xuyên, Vĩnh Long, Sa Đéc, Mỹ Tho, Cần Thơ… số đoàn sinh và các đơn vị lên cao vùn vụt dẫn đến việc thành lập *Tổng cuộc Hướng đạo Nam Kỳ (Fédération des Éclaireurs de Cochinchine)* sau này.

Chủ nhật ngày 11-12-1932, một ngày hội để ra mắt và giới thiệu Hướng đạo. Ngay tại sân vận động Mayer[22] của *Tổng cục Thể thao Annam* đã có đông đão Hướng đạo sinh tề tựu, và chương trình của ngày hội bao gồm các tiết mục như diễn hành qua khán đài, lễ chào cờ, nghi thức khai mạc, các trò chơi Hướng đạo như chạy luồn giầy và vác bao cát, truyền tin bằng còi và cờ hiệu, Sói con nhảy bao bố, kéo dây đo sức giữa hai đoàn *Lê Văn Duyệt* và *Võ Tánh*, biểu diễn cứu thương, ngậm muỗng có trứng mà chạy, liệng trái lăn, các trò chơi thể thao như nhảy sào, nhảy rào, chạy tiếp sức, đá banh..v..v.. đã lôi cuốn được nhiều người xem với nhiều tràn vỗ tay và khen ngợi hết lời.

Ngày hội của đoàn Hướng đạo Sài Gòn đã thành công mỹ mãn. Tờ *Sài Gòn* (số 241, ra ngày 20-12-1932) đã đăng một bài viết của P.C.T. với nhan đề "*Cảm tưởng của tôi đối với ngày hội Hướng đạo*." Thoạt đầu tác giả có cảm giác là ngày hội của Hướng đạo sẽ như ngày hội thể thao của giới Quốc âm

tổ chức hôm 10 tháng Bảy:

"*Chẳng nói chắc ai nấy cũng đều biết rằng từ xưa đến nay, ở Saigon ta thường chỉ có những cuộc đấu banh hay những ngày đấu vợt là được công chúng hoan nghinh, chớ còn những môn thể thao vận động, những môn thuộc về điền kinh ít ai để ý đến.*

Chính vì thế mà ngày hội thể thao bữa 10 Juillet ít người tới coi, lại cũng chính vì thế mà tôi lo cho anh em Hướng đạo không khéo tiền thu chẳng đủ tiền chi…"

Bài viết còn kể rõ chiến dịch quảng cáo của đoàn Hướng đạo. Từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác, cả ngàn người kéo đến mỗi lúc một đông để xem đoàn Hướng đạo sẽ làm gì, và chính ngay từ lúc đoàn vừa mới lộ diện ở khán đài là đã có tiếng vỗ tay khen rầm rộ và ủng hộ hết mình.

"*Đoàn Hướng đạo qua mặt làm cho tôi nhớ lại hồi tháng Một năm ngoái, khi quan Thuộc địa Thượng thơ Paul Raynaud khánh thành sân thể dục Chợ Lớn có các nam nữ học sanh khách với ta diễn qua khán đài. Chao ôi! Nghĩ đến cái ngáy ấy mà tôi lại muốn nhắm mắt lại và cúi mặt xuống vì tôi trông thấy thiếu niên nước người ta lại thấy thiếu niên nước nhà tôi mắc cỡ, mà tôi chẳng muốn ngó lên nữa. Nhưng trái lại buổi chiều ngày hôm nay lòng tôi rất khoan khoái khi trông thấy một đoàn thiếu niên Nam Việt mạnh dạn cứng cát đi đứng có thứ tự và đều đặn.*

Đi hết một vòng sân thời đoàn Hướng đạo đi vô giữa và đứng vây quanh một chiếc cột đã trồng sẵn ở đó.

Sau tiếng hô của Đoàn trưởng, tất cả anh em Hướng đạo lớn nhỏ đều thét lên một tiếng rồi đứng rất ngay ngắn và im lặng.

Kế Đoàn trưởng đánh một hồi phù la, một người Hướng đạo ở giữa từ từ kéo lá Quốc kỳ lên, chung quanh thời Đoàn Sói con và Hướng đạo đều giơ gậy lên chào.

Lễ kéo Quốc kỳ này đối với ai thì không biết chớ tôi lúc bấy giờ mặt nóng

bừng bừng, trống ngực đánh rất mạnh, tôi đứng dậy cất nón ra chào mà người cứ ngây ngất đến lúc Đoàn Hướng đạo lần lượt kéo vào tôi mới biết và ngồi xuống. Thời chẳng rõ lúc đó lá cờ vàng đã thu hết hồn tôi hai tiếng phèn ta đã làm cho tôi rúng động cả tâm thần. Tôi xin thú thực rằng lúc đó tôi cảm động quá. Tôi chỉ nhớ rằng Hướng đạo quân Pháp lúc đó ngồi trước mặt tôi cũng đứng dậy giơ tay lên nón chào, còn ai làm chi tôi cũng đều không rõ.”

Kế đó là những trò chơi khiến cho người xem trầm trồ khen ngợi từ những tiếng vỗ tay cho đến những tiếng hét cổ động và cả những trận cười vỡ bụng!

“Riêng về phần tôi, có lời mừng Tổng cục Thể thao Annam đã lập ra được một ban Hướng đạo rất có ích lợi cho bạn thanh niên và xin tỏ lời khen ngợi ông Trần Văn Khắc cùng tất cả anh em Hướng đạo đã chịu luyện tập và đã tổ chức được một ngày hội hoàn toàn như vậy.

Kẻ viết bài này ước ao sao cho mục đích Hướng đạo chóng lan đi các tỉnh.

Bao giờ mỗi tỉnh đều có một đoàn Hướng đạo như ở Saigon thì thực là một cái hạnh phúc lớn cho tương lai thiếu niên nước nhà”.

Với sự thành công của đoàn Hướng đạo Sài Gòn trong ngày hội ấy, Trưởng Sếu đã quan tâm đến vai trò của *Nữ giới* trong tổ chức Hướng đạo được nêu ra trong bài viết của Trưởng nhan đề *“Chị em bên phụ nữ, nào ai là người hưởng ứng với mục đích Hướng đạo”* đăng trên báo *Phụ Nữ Tân Văn* (số 186 ra ngày 9-2-1933). Do nhân số đông quá đông các em nhỏ xin gia nhập vào đoàn, thiếu trưởng trông nom nên Trưởng Sếu đã nêu lên ý nguyện của mình, mong muốn được giới nữ hưởng ứng để trở thành Nữ đoàn trưởng hầu có thể đáp ứng được yêu cầu hiện đang quá tải, Trưởng Sếu đã kêu gọi: *“Nào các chị em bên phụ nữ, những người muốn đem chùi thời gian nhàn rổi ra giúp đàn trẻ cho mai sau chúng đặng nên người có ích cho quốc gia xã hội, thời hãy xin cùng chúng tôi nhúng tay vào việc.”* Và sau đó đã có nhiều người hưởng ứng, tình nguyện trông coi các đoàn Sói con.

Ngày 12-6-1933, *Thống đốc Nam Kỳ* chính thức chuẩn y việc thành lập *Tổng cuộc Hướng đạo Nam Kỳ (Féderation des Éclaireurs de Cochinchine / Boy Scouts Annamites),* ông Trần Văn Khá được bầu làm Hội trưởng (Président), trưởng Sếu làm Ủy viên (Commissaire). Ngài Toàn quyền Đông Dương Pierre Pasquier nhận làm *Hội trưởng Danh dự thứ Nhất (1^er^ Président d'Honneur de la Féderation des Éclaireurs de Cochinchine)*, và Thống đốc Nam Kỳ Jean-Félix Krautheimer cũng nhận làm *Hội trưởng Danh dự (Président d'Honneur de la Féderation des Éclaireurs de Cochinchine).*

Điều lệ của *Tổng cuộc Hướng đạo Nam Kỳ (Status)* cũng được ban hành sau đó.

Nhờ có mấy câu của ông Thống đốc Krautheimer đề trong cuốn điều lệ khiến cho các quan Thủ hiến các tỉnh đều sẵn lòng tán thành và phần nhiều đều nhận làm Danh dự Hội trưởng cho các chi hội các tỉnh.

Hướng đạo Nam Kỳ nhờ có tôn chỉ đứng đắn, mục đích cao xa, tấm lòng vị tha. Hướng đạo đã giúp vào nhiều việc từ thiện, giúp vui trong các cuộc chợ phiên để lấy tiền giúp đỡ đồng bào thất nghiệp, giúp hội bài trừ bệnh lao, giúp nạn nhân bão lụt ở miền Nam Trung kỳ, cộng sự với tuần lễ Nhi đồng..v..v.. nên được Chánh phủ ưu đãi về phần chánh trị cũng như tài chánh. Được biết, trong ba năm đầu, *Hướng đạo Nam Kỳ* đã được Chánh phủ thuộc địa trợ cấp cho 300$, và tháng 10 (1935) lại được quan Thống đốc Pierre André Michel Pagès (thay tế ông Krautheimer mãn nhiệm) cho phép mở một cuộc xổ số *Tombola* để gây quỹ và hổ trợ cho trại sinh khắp nơi về tham dự trại họp bạn dự định vào cuối năm 1935.

Mặc dù sinh hoạt Hướng đạo ở trong Nam, Trưởng Trần Văn Khắc vẫn thường xuyên theo dõi, ủng hộ những hoạt động của *Đoàn Lê Lợi*, những sinh hoạt Hướng đạo tại miền Bắc, và lúc nào cũng mong muốn bóng dáng Hướng đạo sẽ xuất hiện ở miền Trung! Điều này có thể chứng minh trên tờ *Bắc Kỳ Thể Thao* (số 124, ra ngày 24-4-1933) bàn về việc tổ chức một trại họp bạn lớn ở đất Thần kinh. Trưởng Trần Văn Khắc mong mỏi và hô hào anh em Hướng đạo Bắc Kỳ, nên lập một cuộc họp bạn ở đất ngàn năm văn vật ấy.

Trước khi từ biệt đất Bắc vào Nam, trưởng Trần Văn Khắc cũng đã hứa hẹn với anh em Hướng đạo Hà thành là sẽ cùng nhau về họp mặt tại chốn Đế đô. Nhưng tiếc thay sự việc đã không thành, vì nhiều lý do mà cuối cùng anh em Hướng đạo hai miền Nam Bắc đã chưa có dịp gặp nhau tại sông Hương núi Ngự. Cái tinh thần Hướng đạo, anh em một nhà, bao giờ cũng là niềm mơ ước và mục tiêu của Trưởng Trần Văn Khắc. "*Thưa các anh, công việc nói ra đây khác chi giấc mộng, nhưng, hễ muốn là được nếu trên con đường Hướng đạo xa tít mà kia chúng ta cứ bền gan cùng nhau nắm tay cho thật chặt mà bước qua những khúc eo hẹp chông gai, cũng như chỗ phẳng phiu rộng rãi,*" và "*Khi nào mà vết chân Hướng đạo thấy có khắp cả đất Bắc lẫn trời Nam, thời lúc đó chắc trên giải đất nước Việt nam ta cũng có đôi phần thay đổi.*"(*Bắc Kỳ Thể Thao* số 127 ra ngày 16-5-1933).

Niềm mơ ước của Trưởng Sếu Trần Văn Khắc còn tự hỏi chính mình và các Trưởng Hướng đạo khác, liệu bao giờ ở Huế mới có một đoàn Hướng đạo? Bài viết về ước mơ đó của Trưởng được đăng trên tờ *Bắc Kỳ Thể Thao* (số 130 ngày 6-6-1933) đã là tiếng nói chung của anh em Hướng đạo Nam Bắc, giải pháp nào Trung Kỳ có thể lập một đoàn Hướng đạo?

Từ Văn phòng của Hoàng Thượng, ông Phạm Quỳnh, quan Thượng thơ *Bộ Quốc gia Giáo dục* đã đáp lời yêu cầu của ông Phạm Văn Bính ngày 23-5-1933 về một bức thư đã đăng trên tờ *L'Annam Nouveau*, đó là những nguyện vọng của Trưởng Trần Văn Khắc mà cũng là nguyện vọng của tất cả anh em Hướng đạo nước nhà. Hứa hẹn đã được Đức Kim thượng chú ý và quan Thượng Phạm đích thân xúc tiến công việc.

Với sự thành công của ngày hội hồi tháng 12 năm rồi, tối thứ Bảy ngày 30-9-1933, các đoàn Hướng đạo ở Sài Gòn tổ chức một cuộc chơi đêm gọi là "*Đốt lửa trại*" với nhiều trò chơi rất ngoạn mục, có hát nhiều tuồng diễn rất buồn cười. Ông Phúc, giáo sư trường *École Normale s'Instituteurs de Saigon (Trường Sư phạm Thực hành)* vừa mới nhập đoàn vài tháng đã lên diễn

thuyết bằng tiếng Pháp bày tỏ sự ích lợi của phong trào Hướng đạo. Mặc dù lúc đầu trời có mưa, cả ngàn người đến xem đã không ngần ngại thời tiết xấu như vậy vì sự lôi cuốn của các trò chơi quá hấp dẫn, trò chơi nào cũng vui, cũng lạ, khán giả vỗ tay không ngớt! "*Chúng tôi xin có lời khen ông Trần Văn Khắc sắp đặt rất khéo và khen hết thảy anh em lớn nhỏ trong đoàn đã tỏ lòng nhiệt thành với chủ nghĩa Hướng đạo.*" (*Phụ Nữ Tân Văn,* số 220, ra ngày 12-10-1933, trang 20).

Cuối cùng rồi ở Huế đã có Viên ngoại Trần Bá Vỵ thành lập được hai thiếu đoàn Hướng đạo, *Gia Long* và *Triệu Tổ* dưới sự hướng dẫn của trưởng Cao Minh Phú từ Hải Phòng. Phong trào Hướng đạo ở Trung Kỳ bắt đầu phát triển mạnh và sau đó có hai hội đươc thành lập là *Hội Hướng Đạo Trung Kỳ (Association des Éclaireurs d' Annam)* có một ban trị sự do ông Trần Bá Vỵ làm Hội trưởng, Hội được Đức vua Bảo Đại nhận lời mời làm *Hội viên Danh dự (Membre d' Honneur)* ngày 2 tháng 4 năm 1934. Hội thứ hai là *Association des Jeunes Gens d'Annam* mà đoàn sinh hầu hết là theo đạo Công giáo. Lần lượt các đoàn ra đời sau này như: Lyautay ở trường *Thiên Hựu* (*l'Institut de la Providence*, Đoàn trưởng Paul Tuyền và Bà Sylvestre), Paul Doumer (Đoàn trưởng Nguyễn Hy Đơn), Paul Bert (Đoàn trưởng Tráng Cử), Võ Tánh (Đoàn trưởng Ngô Đức Thọ), và Đỗ Hữu Vị (Đoàn trưởng Nguyễn Trinh)… Hồng sơn Dã mã Võ Thanh Minh cũng đã liên lạc được với trưởng Sếu ở Sài Gòn, và trở về Vinh thành lập một đoàn Hướng đạo tại ngay trường tư thục *Bình Dân* nơi mà trưởng Ngựa Rừng làm hiệu trưởng.

Phải thừa nhận là từ ngày phong trào Hướng đạo lan rộng ở khắp xứ Nam Kỳ, đồng bào Việt kiều ở Nam Vang cũng nhiều phen muốn lập những đoàn Hướng đạo, nhưng chẳng ai đứng ra dìu dắt nên đành phải bỏ qua.

Vì muốn thanh niên trong xứ được hưởng một nền giáo dục mới mẻ của phong trào Hướng đạo như ở các xứ khác trong Đông Dương, Quốc vương Cao Miên đã nghĩ đến cách tiếp cận và cử ông Bunguier là Đốc học tại

Nam Vang đến Sài Gòn gặp Trưởng Sếu và *Tổng cuộc Hướng đạo Nam Kỳ*. Ngày 8-7-1934, Quốc vương Cao Miên đã mời Trưởng Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc và ông Hội trưởng Trần Văn Khá cùng một số Trưởng, Hướng đạo sinh Nam Kỳ đến đất nước Chùa tháp (tức Cambodia ngày nay) nhân dịp lễ *Tăng tóc* (như ngày Tết của Cao Miên, thực ra chính là ngày sinh nhật của Quốc vương Sisowath Monovong (1875-1941) được tổ chức hàng năm) để làm lễ tuyên hứa cho Đông cung Thái tử Sisowath Monireth. Bao nhiêu tiền lộ phí tất cả đều do Quốc vương chịu hết. Đoàn đã được đón tiếp ân cần, và buổi lễ tuyên hứa được tổ chức long trọng tại sân đá banh Nam Vang trước sự chứng kiến của Quốc vương, vị Khâm sứ người Pháp và một số quan khách được mời. Sau buổi lễ, ông Hội trưởng Trần Văn Khá và hai Trưởng tháp tùng được Quốc vương trao tặng huy chương *Ngũ đẳng Cao Miên bội tinh*, và Ngài đã nói với Trưởng Sếu rằng: "*Nous vous félicitons pour votre esprit scout,"(Chúng tôi chúc mừng bạn về tinh thần Hướng đạo của bạn)*[23].

Để khuyến khích thanh niên trong xứ tham gia phong trào Hướng đạo, Quốc vương Monovong đã quyết định Đông cung Thái tử Monireth trực tiếp lãnh đạo đoàn Hướng đạo Cao Miên.

Chỉ trong một thời gian ngắn mà Cao Miên đã thành lập được *Tổng cuc Hướng đạo Cao Miên (Angkar Khemarak Kayarith* - អង្គការខេមរកាយារិទ្ធិ*)*, Quốc vương và quan Khâm sứ đứng đầu làm Hội trưởng Danh dự, ban Trị sự lại có nhiều quan hành chánh ủng hộ như Đốc lý thành phố Nam Vang làm Hội trưởng, Thái tử Sisowath Monireth và Thượng thơ *Bộ Hải quân* làm Phó hội trưởng. Đây là điểm mốc quan trọng, dưới sự chỉ đạo của Thái tử Monireth, phong trào Hướng đạo tại Cao Miên phát triển nhanh và ước tính đã có hơn một ngàn thanh thiếu niên tham gia phong trào trong thời gian đầu.

Đến năm 1935 là năm đánh dấu những sự kiện đáng ghi nhớ trong lịch sử của phong trào Hướng đạo Việt Nam, đầu tiên là tờ "*Hướng Đạo*" số ra mắt hồi đầu năm đã có bài "*Tiếng chim gọi đàn…*" của Sếu Siêng Năng kêu

gọi anh em thanh niên nên vào đoàn Hướng đạo, nguyên văn như sau:

"*Vào Đoàn Hướng đạo, nhờ công luyện tập ta sẽ trở nên người khỏe mạnh, giai sức. Ta sẽ được chơi đùa những cách thú vị: tổ chức những cuộc đi chơi, lúc lội suối, khi trên non, lúc vào rừng hái trái, đến khi mệt thời vào những chiếc lều vải mà nghỉ, còn nhiều cuộc chơi khác nó làm cho ta không còn cho ngày nghỉ ngày lễ là buồn rầu hoặc tiêu tán một cách vô vị nữa."*

"Vào Đoàn Hướng đạo, ta sẽ gặp được nhiều bạn đồng chí, những người bạn vì dây Hướng đạo ràng buộc mà trở nên người rất thực thà hiền hậu, họ với ta sẽ yêu mến nhau như anh em ruột thịt, sẵn lòng giúp đỡ nhau trong mọi khó khăn…"

"Nói tóm lại, vào Đoàn Hướng đạo, theo luật Hướng đạo, sau này nhờ ở những chỗ cứng linh hồn, nhiều nghị lực, sẵn lòng bác ái, sẵn tánh hào hiệp, lại tinh anh, nhanh nhẹn, khéo léo, ta sẽ trở nên những người công dân tốt."

"Tinh thần và hy vọng của một nước là ở bạn thanh niên. Nước chẳng những là cần có nhiều người học rộng tài cao, mà lại còn cần có những người khỏe mạnh, cam đảm, quả quyết và thạo việc nữa."

"*Vậy, hỡi các bạn thanh niên! Sự gia nhập Hướng đạo phải chăng cũng là một bổn phận của bạn, của tôi, của tất cả anh em thanh niên nước Việt nhà."*[24]

Tiếp sau các bài giới thiệu và kêu gọi các bạn trẻ tham gia phong trào Hướng đạo đăng trên các nhật báo và tạp chí ở Sài Gòn, cũng như dự định tổ chức một trại họp bạn lớn vào cuối năm 1935, Trưởng Sếu đã có viết một bài giới thiệu về mô hình của một trại *Họp Bạn (Jamboree)*, một trong những mơ ước, những hoài vọng lớn của Sếu Siêng Năng:

"*Hai tiếng "Họp Bạn" đối với anh em Hướng đạo thế giới chẳng còn xa lạ gì nữa, mà ngay đối với anh em Hướng đạo nhà Nam chúng ta nghe nó cũng đã quen tai, chỉ khác là người thời đã được đi đến nơi đến chốn, được tai nghe mắt thấy rõ ràng, ta thời mới được mơ tưởng trên mấy cuốn sách hay tờ báo. Septembre 1930 - Octobre 1935 được chẵn 5 năm trời mà bóng cờ*

Hướng đạo đã phất phới trên dãi đất Việt Nam. Anh em Hướng đạo ba Kỳ đã nhiều phen muốn cùng nhau họp mặt để kết tình liên lạc một nhà, nhưng dủi thay lòng muốn mà cơ hội chẳng chiều. Tổ chức cuộc tụ họp cho đoàn sanh toàn cõi Đông Pháp chẳng phải việc dễ làm, nhưng một ngày kia rồi nó cũng đến…

Mấy ngày nay, Tổng cuộc Hướng đạo Nam Kỳ muốn cho đoàn sanh trong xứ được dịp cùng nhau kết thêm dây thân ái, đã định tổ chức một cuộc tụ hội (Rallye de District) vào cuối năm nay tại Saigon.

Dù chỉ là riêng của một xứ , song công cuộc tổ chức cũng chẳng phải là dễ gì, thứ nhất là kỳ này mới là kỳ đầu thời lại càng khó hơn nữa.

Đứng trước sự bở ngở khó khăn đó ban Trị sự của Tổng cuộc cũng cứ làm, làm để cho thạo, làm để tỏ rằng dù là việc khó khăn nhưng hể ta "muốn" là "được".

Tuy gọi là cuộc họp bạn của Nam Kỳ, nhưng Tổng cuộc đã viết thư đi mời anh em Hướng đạo khắp cõi Đông Pháp: Cao Miên, Trung Kỳ, Ai Lao, Bắc Kỳ rồi lại cả anh em Hướng đạo Pháp, anh em Hướng đạo Trung quốc ở Chợ lớn, mà xa hơn nữa là Tổng cuộc định mời anh em Hướng đạo Xiêm la qua nữa.

Như vậy chẳng còn bao lâu anh em Hướng đạo chúng ta sẽ có dịp cùng nhau họp mặt, vậy anh em hãy sửa soạn đi, sửa soạn ngay tự bây giờ: lều, túi, áo quần, soong, nĩa, cho đến những thứ đồ thủ công ở trại, đến những cuộc vui trước ngọn lửa thần.

Bây gờ trong khi chờ ngày họp mặt thực sự, tôi xin dẫn anh em qua dự cuộc Họp bạn ở Birdkenhead bằng trí tưởng tượng. Cuộc Họp bạn ở Birdkenhead năm 1929 là cuộc tụ hội lớn hơn hết từ khi có Hướng đạo đến giờ…"[25]

Lôi cuốn người đọc, Trưởng Sếu đã dẫn giải chi tiết về trại Họp bạn đó, từ những ngày đầu nhập trại cho đến bế mạc trại, thật sự là một kỳ họp bạn đầy thích thú, vui vẻ và hào hứng!

Thông tin về trại họp bạn Hướng đạo lan rộng trên báo chí, tờ *Đuốc Nhà Nam* (số 23, ra ngày 28-12-1935, trang 1 và 8) cũng có một bài nhận xét của nhà báo Nguyễn Trung Thành nhan đề: "*Nhơn cuộc họp bạn của Hướng đạo, Thanh niên phải có một tinh thần cứng cỏi.*"(nguyên văn):

"*Quốc gia cần có những hạng thanh niên có tinh thần cứng cỏi hơn là có những bọn thanh niên yếu ớt tự đem mình làm con mọt nhai sách quanh năm…*

Tương lai hậu vận, ai ai cũng trông cậy vào cái lớp thanh niên. Nếu không không có được tinh thần cứng cỏi, phỏng còn làm được trò trống gì đâu.

Cuộc họp bạn của Hướng đạo ngày mai này, chúng tôi cho là một cuộc hội họp rất có ý nghĩa để biểu diễn cái tinh thần cứng cỏi, đoàn kết của thanh niên nhà.

Tưởng khi kẻ làm cha mẹ cũng nên trông vào đó, để ý đến, hầu phá tan những lối giáo dục hủ lậu, chật hẹp của mình đi.

Đời mới, cái gì cũng phải mới. Đời mới, đừng để con em ta sống cũ mãi trong những cái gia đình quá ư nghiêm trang, lễ phép. Phải dọn một con đường rộng, khoãng khoát cho trẻ em ta để rước lấy một tinh thần cứng cỏi khản khái về sau. Thiên chức của phụ huynh thường là tối trọng hơn cả."

Trước ngày Họp bạn, tờ *Hướng Đạo* (số 11-Novembre 1935) đã háo hức báo tin về trại Họp bạn tương lai này:

"*Làm trai cho đáng nên trai,*

Phú Xuân đã trãi, Đồng Nai đã từng.

28 tháng Chạp…

Còn hơn một tháng nữa thì tới 28 tháng Chạp, ngày họp bạn của Hướng đạo Đông Dương. Đối với Hướng đạo sinh, hai chữ "họp bạn" nó gợi trong lòng biết bao điều vui vẻ.

Mà thật ra, còn ngày nào đáng mong mỏi cho bằng?

Trên khoảnh đất rộng rãi xanh rì cả ngàn con người, cũng một sắc phục, cũng một tinh thần – cái tinh thần Hướng đạo – cùng nhau ca hát chơi đùa để se chặt cái dây thân ái…

Ngày họp bạn! Chính là ngày làm phấn khởi cho tinh thần Hướng đạo…

Đi dự cuộc họp bạn ở Saigon, ta được vừa chơi vừa học, lại vừa gây tình thân mật một nhà với anh em khắp xứ.

Vậy thì ai đã là Hướng đạo sinh mà còn do dự không đi?

Mau mau ta hãy sửa soạn lên đường. Nào túi, soong, lều, gậy, nào muỗng, nỉa, dao, ca, cho đến sổ tay, khăn mặt, nhớ ta mang theo cho đủ hết.

Đi! Đi cho biết đó đây. Đi cho tròn bổn phận một người Hướng đạo!

Cuộc họp bạn này càng đông thì cái thanh danh Hướng đạo càng lừng lẫy thì những người mộ chủ nghĩa Hướng đạo sẽ vì đó mà ngày một thêm nhiều.

Ngày họp bạn là ngày vui, chúng ta hãy dắt tay nhau đi cho đông đủ. Đi để chung vui cái tuổi thanh xuân."

Ông Hội trưởng *Tổng cuộc Hướng đạo Nam Kỳ* Trần Văn Khá cũng đã có thông báo chi tiết về việc tham dự trại họp bạn, cũng như bài viết của Sếu trước khi lên đường "*Đi cắm trại ta nên đem theo những gì? Xin anh em Hướng đạo Nam Kỳ nhớ lấy, anh em Hướng đạo Saigon nhớ lấy*."

Thêm vào đó nữa là tờ *Hướng Đạo* (số 12, Décembre 1935) cũng đã có thông báo Chương trình các ngày họp bạn để trại sinh dễ theo dõi. Ư cũng là sự lo lắng và chu đáo của Sếu Siêng Năng nhà ta.

Rồi thì ngày Họp bạn đã đến. Đây là lần đầu tiên trong lịch sử phong trào Hướng đạo tại Việt Nam, ước mơ của Sếu đã trở thành hiện thực!

Một trại họp bạn toàn quốc được tổ chức tại Sài Gòn mang tên *Trại Huynh Đệ (Camp de Fraternité)* qui tụ hơn 600 trại sinh của các xứ Đông Dương: Nam Kỳ, Bắc Kỳ, Trung Kỳ và Cao Miên cùng các đoàn Đồng tử Quân Trung Hoa ở Chợ Lớn, các đoàn Hướng đạo Pháp. Chính quyền thực dân đã cho phép Ban tổ chức bán vé số *Tombola* để lấy tiền trang trải mọi chi phí.

Tổng cuộc chịu hết tất cả tiền phí tổn về ăn uống cho tất cả trại sinh Nam Kỳ và các xứ trong những ngày ở trại.

Một đoạn trong cuốn hồi ký *Lịch sử Hướng đạo Việt Nam* của Trưởng Sếu có ghi lại về việc bán vé số tổ chức trại Họp bạn *Huynh Đệ* 1935 như sau:

"*Đọc sách, báo ngoại quốc tôi thấy những bài vở, hình ảnh nói về các cuộc họp bạn toàn quốc hay quốc tế vô cùng hào hứng. Tôi liền bàn với hội đồng huynh trưởng HĐ Nam kỳ về việc tổ chức một cuộc họp bạn toàn quốc ở Saigon và được anh em vô cùng hoan nghênh. Ông Hội trưởng Trần Văn Khá lại càng hưởng ứng hơn nữa. Ông vận động chính quyền cho phép HĐ Nam Kỳ tổ chức một cuộc xổ số để lấy tiền chi phí về cuộc họp bạn này. Ông Trương Văn Bền, giám đốc hãng Sà bông Việt Nam ở Chợ Lớn, bạn thân của ông Khá, giúp chúng tôi tiền ấn loát vé số. Tôi không còn nhớ rõ là cuộc xổ số này đã in ra bao nhiêu vé, chỉ nhớ rằng mỗi vé số bán ra chỉ có hai cắc (0$20) mà số độc đắc là chiếc xe hơi mới toanh hiệu Citröen. Ban tổ chức bán vé gồm các trưởng gạo cội, sốt sắng. Chúng tôi dành 30% tiền hoa hồng bán vé cho các đơn vị ở Saigon và Lục tỉnh để trợ giúp chi phí cho các đoàn về dự trại họp bạn toàn quốc. Các đoàn hướng đạo ở thủ đô cũng như ở mọi nơi hăng hái đua nhau bán vé khiến cho mới cuối tháng 9, trước ngày dự định xổ số một tháng mà bao nhiêu vé đều bán sạch. Kết quả về tinh thần cũng như tài chánh vượt quá cả sự mong ước của chúng tôi…*

Điểm đặc biệt của trại họp bạn này là nhờ có tiền lời của cuộc sổ số nói trên mà ban tổ chức đã đài thọ về ăn uống cho tất cả trại sinh trong những ngày họp mặt.

Anh Lương Thái, trưởng ban tiếp tế có nhiệm vụ lo cho khoảng 500 trại sinh đồ ăn thức uống, gạo nước, bánh mì, thịt cá, rau cỏ mỗi ngày. Một cựu HĐ Pháp, giám đốc hãng sữa Nestlé, tặng mấy trăm hộp sữa và phoscao nữa"[26].

Theo tập sách của trưởng Sáo Dễ Thương Phạm Văn Nhơn với tựa đề là "*Kỷ Yếu Hướng đạo Việt Nam 1930-1945*" thì kết quả cuộc xổ số ngày 15

tháng 12 năm 1935 là số *"14764"*, người trúng lô độc đắc là ông Đinh Văn Quang làm việc ở bót Phú Lâm, Chợ Lớn. Đó là chiếc xe hơi hiệu Citroën trị giá 2.000 đồng thời bấy giờ. Tập sách còn ghi nhận Chính phủ bảo hộ đã tặng 800 quan, ông Đốc phủ sứ Nguyễn Văn Vịnh tặng 500 quan, hãng sữa con chim Nestlé biếu 600 hộp, lò bánh mì Hưng Thịnh tặng 1 ngàn 200 ổ bánh mì lạt, và savon Cô Ba tặng cả trăm thùng sà bông...[27]

Hai phái đoàn miền Bắc và Trung đều đáp xe lửa xuyên Việt vào Nam họp bạn. Phái đoàn miền Bắc tham dự khá đông, do hai Trưởng Trần Duy Hưng (đoàn trưởng đoàn *Hùng Vương*, về sau này trở thành bác sĩ và tham gia kháng chiến chống Pháp, trở thành Thị trưởng đầu tiên của thành phố Hà Nội từ năm 1945) và Phạm Văn Bính (sau này là Thủ Hiến Bắc Việt) hướng dẫn.

Một sự việc xảy ra tại trại họp bạn, theo sự sắp xếp của ban tổ chức thì khi đi diễn hành trước khán đài, Hướng đạo Nam kỳ cầm cờ Hướng đạo đi trước. Kế đến là HĐS của các nước dự trại cầm quốc kỳ nước mình cùng đi ngang nhau hàng nhì. Anh Yến Lém Phạm Văn Bính, đại diện HĐ Bắc kỳ cầm cờ vàng tuyền, HĐS Cao Miên cầm cờ Chùa Tháp, HĐS Pháp cầm cờ Tam-tài và HĐS người Hoa trong Chợ Lớn cầm cờ Trung Hoa Dân Quốc.

Thế nhưng, chẳng hiểu do ai xui dục, anh em HĐ cầm lá cờ Pháp cứ nhất định đi trước, còn ba lá cờ kia đi sau. Anh Bính cũng nhất định không chịu để cho cờ Pháp đi như vậy và xúi ba anh kia lên đi cùng hàng. Giằng co mãi, sau đó trưởng Raoul Serène, trưởng Hướng đạo Pháp ở trên khán đài xuống dàn xếp, và lá cờ Pháp mới đi sau, cùng hàng với ba quốc gia khác.

Trưởng Sếu Siêng Năng đã tự hỏi, không hiểu ta nên cho rằng đây là cử chỉ thực dân hay là một dàn xếp tốt đẹp của những người Hướng đạo không phân biệt chủng tộc?

Buổi chiều hôm khai mạc trại, lúc trời đã gần tối, Thái tử Sisowath Monireth mặc thường phục vi hành đến thăm trại. Có người loan báo, được tin trưởng Sếu thân hành ra cổng tiếp đón. Sau khi chào hỏi nhau xong, Thái tử ngỏ lời xin đi thăm các anh em HĐ Cao Miên, khoảng nửa tiếng đồng hồ

trò chuyện ông chào từ biệt ra về. Lúc sắp lên xe, ông nói với Trưởng Sếu một câu rất cảm động: "*Đại gia đình Hướng đạo chúng ta vừa làm một việc mà chính trị và ngoại giao không làm nổi. Từ ngàn xưa, người Việt và người Miên dường như thiếu thiện cảm với nhau. Trại Họp bạn Huynh Đệ này chứng tỏ qua phương pháp Hướng đạo, hai dân tộc Việt Miên có thể sẽ là những người huynh đệ thật sự. Đó là điều đáng mừng cho cả hai dân tộc chúng ta"*[28].

Tờ *Đuốc Nhà Nam* (số 25 Năm thứ Sáu, ra ngày 31-12-1935) ngay trang đầu đã đưa tin "*Viếng anh em Hướng đạo Trung, Bắc kỳ và Cao Miên, Ông hoàng Monireth xuống Saigon*":

"*Tối hôm qua, cuộc đốt lửa trại lớn lao của ngày họp bạn cử hành hồi 9 giờ 30 phút, có mặt hai người khách quí của Hướng đạo là Đông cung Thái tử Cao Miên, ông Morireth và hiệp sĩ Appen người Miến điện.*

Tiếp kiến với ông hoàng Hướng đạo trong giây phút, hay rằng ông không có cùng đi một lượt với Hướng đạo Cao Miên. Ông tới Saigon hồi 8 giờ tối đêm 28 Décembre và chỉ có một việc này xảy ra "đáng kể" thôi.

Ông bảo rằng: Xuống tới Saigon giờ đó, cho được đi ngay đến chỗ hội họp của anh em, ông phải hỏi thăm đường nhiều lính tuần cảnh ở Saigon thì người ta bảo rằng không biết… và cũng không hiểu có "họp bạn" là làm sao?

Đáng tiếc là vậy đó, đáng tiếc là vì nhiều người còn chưa hiểu đến Hướng đạo vân vân.

Nhưng đó chỉ là ngụ ý của ông hoàng Monireth, chớ tin tức về trại họp bạn báo chí Tây, Nam ở Saigon đều có cho hay trước từ lâu rồi. Vậy nên đáng tiếc hay đáng kể – theo chúng tôi thì – là vì người ta không chịu đọc nhựt trình thôi".

Tờ báo cũng tường thuật tiếp:

"Thấy anh em Trung Bắc đường xa mang gùi, vác gậy về đóng trại tại sân C.I.A. chúng tôi vui mừng thấy lại ngày con cháu rồng tiên được đoàn tụ.

Ở Đông Dương có ngày họp bạn hôm nay, tức là một sự thành công rất vẻ vang của người trong gia đình Hướng đạo chúng tôi được về đây chúng tôi rất thỏa mãn.

Nhưng, chỉ có khí hậu trong này là nóng bức, nóng bức hơn khí hậu Trung Bắc chớ không phải nóng bức làm cho "khó chịu" đối với anh em Hướng đạo chúng tôi đâu".

Bài báo còn khen ngợi đoàn Hướng đạo phía Bắc làm việc phá kỹ lục:

"*Ngoài ra, những lều, những trại, những "thành quáo" ở đây chúng tôi thấy có xóm của đoàn Bắc hà trưng bày đơn giản và mỹ thuật hơn hết.*

Hơn hết hai anh Tân và Hưng là đoàn trưởng còn bảo rằng: cái công trình "kiến trúc" ấy anh em chỉ làm có mấy giờ đồng hồ thôi và làm ngay sau khi vừa đến còn mệt mỏi."

Nhiều tờ báo đã tường thuật chi tiết trại họp bạn, trong đó có tờ *Điển Tín*, liên tục thông tin về những ngày trại của phóng viên Thành Chương và Phan Văn Phi trong nhiều số báo:

"*Hướng đạo!*

Cái danh từ ấy, hôm nay chúng tôi tưởng khỏi cần phải cắt nghĩa dài dòng: Bắc từ Lao Kay, Nam chí mũi Camau, hiện nay không còn chỗ nào mà ngọn cờ Hướng đạo "vàng xanh" của anh em Hướng đạo lại không thấy phất phới?

Trung thành với quê hương,

Phục sự cho mọi người,

Vâng theo luật Hướng đạo!

Ba lời tuyên thệ ấy của anh em "quần cụt khăn quàng" trước khi được nhận vào "gia đình Hướng đạo" đã làm cho ta thấy cái "chủ nghĩa" Hướng đạo của ông Baden Powell, thi tổ của Hướng đạo, là cao thâm như thế nào rồi, chớ không cần phải lắm lời tán tụng.

Do bạn Trần Văn Khắc "nhập cảng" vào Đông Dương, mầm Hướng đạo ban đầu khởi mọc tại Hanôi: Chẳng bao lâu anh Khắc vì phận sự phải vào Nam. Hiệp lực với nhiều bạn đồng chí khác và nhứt là nhờ sự sốt sắng của ông nghị Trần Văn Khá, anh Khắc bèn gây dựng lần lần một cái nền móng hết sức chắc chắn cho khắp cả anh em Hướng đạo trong xứ.

Tổng cuộc Hướng đạo Nam Kỳ đã thành lập có trên hai năm nay. Rồi như một ngọn nước chảy mang mang, chứ không phải mạnh bạo như suối, Hướng đạo càng ngày càng thấy tràn lan khắp lục tỉnh…

Điều chúng tôi biết là trong cuộc họp bạn này sẽ có: 16 người đại biểu Bắc Kỳ, 8 người đại biểu Huế, 115 Hướng đạo Miên, 60 Hướng đạo Pháp, 20 Hướng đạo Tàu, 10 vị Nữ Hướng đạo, và tất cả Hướng đạo Saigon và Lục tỉnh.."

Trong bài phóng sự "*Hơn 60 lều vải trên bãi cỏ C.I.A. làm cho ta tưởng tượng đến cảnh quân lính đang đóng trại*"[29] có ghi:

"*Bốn giờ chiều ngày Chúa nhựt cuộc họp bạn mới khai mạc chánh thức. Nhưng chúng tôi có một sự liên lạc vô cùng khắn khít với anh em Hướng đạo - phải chăng anh ủy-viên Trần Văn Khắc? – cho nên tối hôm nay chúng tôi có mặt tại sân C.I.A. để dự cuộc hòa nhạc của anh em các xứ…*

Kế đó ông Striedter bước lên diễn đàn, thay mặt cho quan Thống đốc mà để lời khen tặng ông Trần Văn Khá, đã sáng lập nên một công cuộc hết sức nguy nga rực rỡ và dứt lời bằng một câu: "Hướng đạo Vạn tuế!"

Tiếng pháo tay hoan nghinh ông Striedter vừa dứt thì ông Khá bèn bước lên diễn đàn lần thứ nhì để "trả lại của César cho César", vì theo ông, thì chính ông Trần Văn Khắc mới thật là kẻ có công với công cuộc tạo lập Hướng đạo đoàn, và luôn cuộc họp bạn này.

Lại một tràng pháo tay nổ vang lên nữa."

Cũng trong bài phóng sự của nhà báo Phan Văn Phi của tờ *Điễn Tín* (số 289, ra ngày 31-12-1935) có đến tiểu trại của Hướng đạo Bắc Kỳ phỏng vấn

anh đại diện Trần Duy Hưng có đoạn:

PV: “*Anh Khắc có nói với tôi rằng: Cuộc họp bạn lần này chỉ là một cuộc làm thử mà thôi. Đến năm 1939, thì anh em Hướng đạo mới có thể tổ chức một cuộc họp bạn khác, hoàn toàn hơn*.”

TDH: “*Nhưng như thế này, cũng đã là tốt đẹp lắm rồi*.”

PV: “*Thiệt, từ ngày vào Nam tới nay, anh Khắc đã làm được nhiều chuyện tốt đẹp quá!*”

TDH: “*Vâng, tôi tưởng không còn người nào khác mà có lòng nhiệt thành cho bằng anh ấy*.”

Trong tập hồi ký của Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc có nhắc lại một vài dấu ấn của trại họp bạn *Huynh Đệ* như sau:

“*Trong những ngày họp bạn này, rất đông quan khách Việt, Pháp, Hoa, Miên và dân chúng đến thăm trại cùng dự đêm lửa trại chính thức. Sinh hoạt của anh chị em thật tấp nập với phần triễn lãm thủ công của các đơn vị, và các cổng chào đặc biệt của từng miền. Nổi bật nhất là cổng chào của anh em HĐ Bắc Việt. Các anh em đã làm một cổng chào với cái chòi cao chừng 8 thước bằng tre, lên chòi bằng dây thừng. Khi phái đoàn quan khách đến, trên chòi đánh một hồi trống rồi lại đốt một bánh pháo chào mừng, khiến ai nấy đều hân hoan và thích thú.*

Riêng trên đường chính của toàn trại có một tấm hình BiPi làm bằng ngũ cốc trên một cái nia đường kính một thước, bên dưới có tấm bảng với hàng chữ “Đường BiPi.” Tấm hình này do chị Lê Thị Lựu, một họa sĩ mà cũng là một bầy trưởng đầu tiên ở Hà Nội, vào Sài Gòn dạy vẽ, thực hiện. Ai trông thấy tấm hình này cũng khen ngợi vì cách trình bày mới mẻ, mà anh em HĐ lại càng thích thú vì tấm hình bằng ngũ cốc này giống BiPi một cách đặc biệt. Anh em HĐ nào có đi dự trại họp bạn này tất còn nhớ rõ những hình ảnh sâu đậm, vui tươi của cuộc họp bạn toàn quốc đầu tiên này, một cuộc họp bạn đầu tiên mở đầu kỷ nguyên mới cho phong trào HĐVN, tượng trưng ý chí thống nhất tâm hồn và tư tưởng của toàn HĐ Trung, Nam, Bắc từ ải Nam

Quan đến mũi Cà Mau"[30].

Để có thể nhìn thấy được bao quát hơn, diễn tiến về trại Họp bạn lịch sử này, chúng ta hãy theo dấu chân của Sếu qua bài viết của Trưởng đã được đăng trên tờ *Hướng Đạo* (số 13, Janvier 1936), nguyên văn (cách hành văn, ngữ pháp, văn phạm và chánh tả vẫn giữ nguyên):

MỘT LÁ THƯ

(TẶNG TẤT CẢ ANH EM HƯỚNG-ĐẠO ĐÔNG-DƯƠNG)

Saigon ngày 1er Mars 1936

Cùng anh Bồ - Câu tọc mạch,

Tôi nhận được 2 lá thư của anh đã lâu mà bây giờ mới có dịp trả lời anh rõ. Tôi không phải là không biết sự anh trông đợi tin của tôi, nhưng chỉ vì tôi trước lúc họp bạn, trong cuộc họp bạn và sau cuộc họp bạn củng vẩn thấy bận luôn.

Muốn chuộc cái lỗi của tôi đã làm cho anh phải ngóng đợi bấy lâu, tôi xin chiều ý anh mà kể thật rõ ràng những điều anh muốn biết trong ngày họp bạn vừa qua nhé.

DỰ ĐỊNH

Nhân ngày đại - hội – đồng thường niên cuối năm 1934, ban trị-sự Tổng - cuộc có bàn đến việc tổ chức một cuộc họp bạn. Vì tài chánh của T.C. không được dồi dào nên lúc đó chỉ bàn sơ thôi, vả lại cũng định tổ chức cuộc họp bạn riêng cho anh em Hướng-Đạo Nam-kỳ ta, chớ chưa dám mưu đến việc mời anh em các xứ lân cận. Rồi câu chuyện "Họp bạn" củng theo thời gian mà qua. Mãi đến tháng Aout 1935 Tổng -cuộc mới đem ra bàn lại và ước định vào cuối năm 1935.

Chắc anh phải tưởng rằng như vậy thời vào tháng Septembre đã bắt đầu sắp đặt cuộc họp bạn do T.C. đồng ưng đó chớ nhỉ.

Anh lầm đa! Muốn việc đều phải cần tiền, mà nhứt là cuộc Họp bạn lần đầu nầy.

Nếu điều ước-nguyện của T. C. muốn thi hành được, thời trước phải lo chạy tiền đả !

LÀM TIỀN

Chánh phủ Đông-Dương vẫn công nhận sự ích lợi của Hướng-Đạo-Đoàn, nhưng trong lúc kinh tế khó khăn này đừng mong đến tiền trợ cấp cũa công quỷ mà thất vọng ! Vậy là tổ chức một đêm hát, một buổi chớp bóng đặng lấy tiền vô cửa hoặc nhờ ở lòng hào hiệp của tư gia ? Ấy là ý kiến của các viên trong ban trị sự.

“ Thôi để tôi thử xin một cuộc xổ số như năm ngoái, may mà , được thời mới đủ tiền chi dụng trong việc nầy.” đó là lời ông Hội-Trưởng nói, sau mấy giờ bàn bạc của ban trị-sự họp ngày 24 Sept. 1935; đứng giậy ra về ai nấy cũng hoan nghinh cái mỹ kiến của ộng Hội-Trưởng và chan chứa hi vọng!!

Ngày 4 Octobre 1935 tại phòng giấy quan Thống Đốc Nam-Kỳ, một đoàn đại biểu gồm có các ông Trần-văn-Khá, Challamel, Tan-jou-Tian và hai anh ủy-viên Consigny và Trần-Văn-Khắc bày tỏ cho quan thủ hiến Nam-kỳ và là danh-dự Hội-Trưởng T.C.H.Đ.N.K. biết chương-trình phỏng định về cuộc họp bạn sau nầy.

Nghe xọng, quan Thống-Đốc nói với ông Hội-Trưởng Trần - văn - Khá: “ Được, như tôi đã hứa với quí chức bữa nọ, tôi xin sẳn lòng tán thành công cuộc của các ông nhưng năm nay, có cuộc xỗ số Đông-Dương các ông phải coi chừng kẻo lở việc”.

Tiển đoàn đại-biểu của Tổng-cuộc ra đến cửa, Ngài lại nói thêm: “ Nếu không phải trở hành, bửa Họp bạn, tôi sẻ rất vui lòng đến xem và đem theo thằng nhỏ tôi nữa vì nó ưa Hướng- Đạo lắm.“.

SẮP ĐẶT CUỘC XỔ SỐ

Được lời như cởi tấm lòng, ông Hội-Trưởng liền đệ đơn lên xin tổ chức một cuộc xổ số Tombola có 3 vạn giấy mổi tấm hai cắc. (0p.2O)

Nghị định cho phép chưa tới tay mà đả khởi sự làm việc. In 30.000 giấy 2 mầu, 2 mặt không phải là mau; mà in rồi còn bán ra cho hết, bán hết còn xổ... Ngay từ bữa 8 Octobre: nhà in Chấn- Thanh của anh Phan-Bá-Lân đả bắt đầu cho máy chạy.

Nghị định ký-sáng bửa 12 Octobre 1935 thời buổi tối bửa 13 tại Hội-Quán Hướng-Đạo Saigon đả có hơn 20 anh em Hướng-Đạo làm việc: chổ nầy kiểm soát, chổ kia đóng dấu, chổ thi gói ra từng bó, chổ gắn khèn (cire), chổ viết địa chỉ để gởi đi các tỉnh. Vui vẻ, sốt sắng: cái đời Hướng - Đạo ! Những tiếng lốp đốp không dứt nghe như ở nhà giây- thép, lẩn với tiếng đờn của anh Đại-Phụng-Hoàng trầm, bổng, thành một. không khí rộn rịp : 12 giờ mà không buồn ngủ!

Sáng ngày hôm sau nhà giây thép gởi đi các nơi bao nhiêu là cái " mối hy-vọng " cho bà con ở Lục-Tỉnh.

" Các ông phải coi chừng", câu nói của quan Thống-Đốc không phải là không có lý; thì trong cuộc xổ số Đông- Dương người ta bỏ ra có 1$ mà hy- vọng tới 6 muôn bạc, đằng nầy bỏ 2 cắc may nhứt thì được 1 chiếc xe hơi thôi. Tuy nhiên ban trị sự vẩn tin ở lòng vị nghĩa của đồng bào, sự tận tâm của anh em Hướng-Đạo khắp nơi...

Ngày xổ số định vào 15 Décembre 1935 mà trong tháng Novembre đã bán hết giấy, nhiều nơi gởi giây thép về xin lấy thêm để bán mà có còn gì đâu!

Thế mới thấy rỏ anh em Hướng-Đạo thi hành tới câu hứa "tận tâm" của mình. Và nghĩ đến cái áp lực của con người có đoàn-thể mà khoan khoái tấm lòng.

MỜI ANH EM HƯỚNG-ĐẠO CÁC NƠI

Thấy chắc trong quỹ có tiền rồi, T.C. mới dự thảo chương-trình cuộc họp bạn và viết thơ mời anh em Hướng Đạo các xứ. Mọi nơi đều tương ứng, chỉ có anh em Lào vì xa xuôi và cách bức nên không xuống được. Thế là Cuộc họp bạn trước kia chỉ định riêng cho anh em Nam-Kỳ nay thành ra cuộc tụ họp của anh em khắp xứ.

THẢO CHƯƠNG - TRÌNH VÀ CHỌN NƠI CẮM TRẠI

Qua được cái "nạn tiền", nhẹ được một phần lớn. Bây giờ mới mó tay vào việc tổ chức cuộc họp bạn, việc mà ở Đông-Dương ta chưa hề làm hoặc thấy. Họp bạn khác hẳn với buổi chợ phiên hay một ngày hội thể tháo nên sắp đặt chương trình rất khó; mà khó hơn nữa là ở Sai-gon lại chỉ có 5 đoàn chưa có một

lảo-đoàn nào để nhờ các anh Sói già làm việc giúp cho như ở các nước vậy.

Mấy tháng trước, mổi lần- đi qua dinh Thống-Soái là anh Sếu-Vườn ngắm đi ngắm lại cái vườn rộng rải, cây cối um tùm nó hợp với sự sống của Hướng-Đạo làm sao ! Ai đả có ở Saigon cũng biết chổ ấy cớ cồn nổng, có cây cao bóng mát, có khoảng đất rộng để làm nơi đốt lửa trại, có đèn, có nước... Rủi thay! xin phép không được: quan Toàn-Quyền (chổ đó thuộc về phủ Toàn-Quyền) đả ra lệnh không cho ai mượn nơi đó nửa. Còn một chổ nữa cũng khá rộng : trường đua ngựa cũ ở mút đường Verdun. Nhưng chổ nay xa nhiều, sự vận tải khó và nhất là nước dùng, vả lại cũng không có cây cối. Ban trị sự bèn chọn miếng đất gồm cả sân thể thao của nhà Đông-dương ngân-hàng và sân của Tổng-cuộc; cắm trại ở sân nhà ngân hàng còn sân Tổng cuộc dùng để biểu diển. Công việc chọn đất tưởng như vậy đã xong xuôi, ngờ đâu nhà Ngân-hàng lại cũng không cho mượn sân họ được (vì họ cũng cần về cuộc tranh đấu túc cầu.)

Những sự thất vọng về cuộc lựa nơi cắm trại cứ tiếp tục mải, công việc không tiến hành được. Mà tắm ao nào cho hơn ao nước nhà, thôi ta cứ họp ở sân Tổng-Cuộc là xong ! Vậy nên trước kia có định cuộc biểu diển trong kỳ họp bạn, nay vì sân hẹp đành phải bỏ đi.

SẮP ĐẶT CÔNG VIỆC

Vì những việc ở trên nên khi chia công việc làm thì đã là thượng tuần tháng Décembre mất rồi!

Các công việc chia ra từng bàn như sau nầy, có các anh Chefs Saigon trông coi :

Sắp đặt trong trại: Khắc và Hoài.

Vận tải lương thực : Thái.

Vận tải nước: Tráng và Dung

Cho các tin tức : Lân.

Vệ sanh : Coln.

Cứu cấp : Chấn.

Canh phòng: Diệp và Bích

Chỉ dẩn (guide) : Kiên (Thuduc) và Trương

Trò chơi lửa trại : Xuân.

Tiếp rước các nơi : Robert.

Chưng bày thủ công: Tư.

Chụp hình : Hào.

RA TAY LÀM VIỆC

Tối nào trên hội-quán cũng thấy đèn sáng choang ! anh em Đoàn-sanh ở Saigon đi hội cùng làm việc, khi làm việc chung (cho cuộc Họp bạn) khi làm việc riêng (cho Đội, cho Đoàn). Náo nhiệt ! vui vẻ ! có khi nữa đêm mà còn thấy các ảnh cưa tre, buộc lạt, miệng ca hát…

GẦN NGÀY KHAI MẠC

Lúc này sao mà thời giờ đi chóng quá, nghảnh lại đã đến lể Noel rồi! Tôi còn nhớ kỳ lể Noël năm 1934 Tổng Cuộc có đặt ra cuộc vui trong kỳ đại hội đồng thường niên để tiếp đại-biểu các chi nghánh Hướng-Đạo Nam-kỳ, anh em ở Saigon cũng có công việc làm, năm nay mấy anh em lại nhọc hơn nhiều, người chạy ngược, chạy xuôi, kẻ lo dọn sân, người lo sữa rạp : cái ngày nghỉ 25 Décembre qúy hóa vô cùng! Nắng chang chang mà mấy anh ở đoàn Lê -văn-Duyệt mình trần, cong lưng đào hố để làm nơi dọn ăn ở trại.

NGÀY 26 VÀ 27 DÉCEMBRE 1935

Đàn Gà lẻ loi: (patrouille isolée) của đoàn Lê-văn-Duyệt, ở Nam vang về làm chuồng trước hết, ngay từ trưa 26 Décembre người ta đả nghe những tiếng gáy té te ở một góc cũa Trại.

Rồi 11 giờ trưa bửa 27 Décembre, voi, ngựa, nai, bồ câu, chim én ở Nam vang do anh Cáo Già dắt xuống.

Sự đến trại bất ngờ của anh em Cao - Mên làm cho anh Sếu-Vườn lính quýnh, vì trước kia anh được tin đến 28 Décembre anh em Cao-Mên mới xuống. Tiếp đải làm sao ? và làm sao cho anh em ăn bữa trưa chớ coi bộ đói lắm ! Nhờ anh Sói Con tiếp sức nên anh em xứ lạ cũng được vừa lòng.

Chiều hôm 27 anh em Châu đốc và Baria cũng đến trại : tối đó các Đoàn ở Saigon đem lều đến dựng, và trang hoàng góc trại cũa mình.

28 DÉCEMBRE

Sớm nay có cuộc đón rước anh em Trung, Bắc tại ga xe lửa long trọng và cảm động. Vượt hàng ngàn cây số các anh mệt nhọc lắm, nhưng khi thấy anh em các xứ ra đón đông đúc, tuồng như các anh hết thấy mệt. Đi ra ga đón có anh em Hướng

Đạo Pháp, Nam-kỳ và hơn một trăm anh em Cao-Mên, sự vui mừng, cùng nhau gặp gỡ lúc đó, ngòi bút khó tả cho hết được. Suốt ngày 28 Décembre chốc chốc lại có một chiếc xe đưa một Đoàn tới trại; trong, đó có- anh em Đồng-Tữ-quân Trung-Hoa ở Cholon cũng ra cắm trại để họp bạn với chúng ta nữa.

8 giờ tối hôm nay có cuộc tụ họp chung lần đầu, anh em cùng nhau quây quần trước hội quán H.Đ. Saigon; anh Sếu-Vườn giới thiệu Đại-biểu mỗi xứ, anh Serène nói qua về ý nghĩa cuộc tụ họp, anh Đại-Phụng-Hoàng Saigon hiến tất cả anh em vài bãn đờn, rồi giãi tán đi ngũ để mai giậy sớm.

Anh Bồ-Câu ạ, trước khi kể cho anh nghe công việc ngày 29 Décembre và những ngày sau, tôi tưởng nên vẻ cho anh coi bức đồ cũa trại đã.

Tấm hình dưới đây đã rõ lắm rồi. Trại cắm trên một miếng đất hình vuông, chia ra làm bốn khoảnh, mổi khoảnh có 15 chiếc lều vãi và có một cữa chính ra vào : chung quanh mổi khoảnh đều có đường đi. Ở giữa bốn khoảnh có dựng 5 cây cột cờ để kéo cờ các nước có đi họp bạn, dưới góc cờ có 1 bản yết thị để các công văn, 1 cái chiêng, một cái thúng để bõ thơ (mỗi ngày lấy thư ra bỏ sỡ Bưu chánh 3 lần). Trước khán đài,



về phía tay mặt, có bãn-doanh (quartier général) trong có bàn giấy làm việc, có nơi tiếp khách, lại có máy truyền thanh nữa, chung quanh đó thì là lều cũa Trại Trưởng và cũa các- "chefs". Về phía dưới hai dan nhà lợp lá trắng, là nhà để bày đồ thủ công, tranh ảnh, các thứ sách và báo chí Hường-Đạo.

Bên đường đi là bếp cũa các Đoàn, chung quanh lại có đặt 20 chiếc thúng lớn chứa nước để dùng.

29 DÉCEMBRE

Tối qua đi ngủ sớm, nên sáng nay chưa 6 giờ mà đã thấy anh em thức giậy gần hết rồi. Tiếng chiêng mai vừa dứt, các tiếng kêu, tiếng gầm cũa các chim muông mãnh thú làm cho cã trại náo nhiệt. Theo chương trinh đã định trước (coi báo H.Đ. số 12): 8 giờ sáng có cuộc đi khám trại lều rồi đến cuộc tập đi biểu diển. Lúc này trời đỗ mưa phùn làm cho anh em đã hơi thất vọng may sao mưa có 10 phút thời lại tạnh hẵn. Trong khi đi diển anh Ủy Viên Consigny bay liệng trên không chụp cho mấy tấm hình (mà anh đã trông thấy ở trên đây).

CUỘC ĐI DIỄN

4 giờ đúng, hai bên khán đài công-chúng không còn chỗ chen chân, người ta đứng cã quanh bãi cõ. Quan Thống đốc Nam-Kỳ không có mặt tại Saigon, nên ông Striedster thay ngài đến chứng kiến cuộc biễu diễn và thăm trại.

Trước 3 hồi trống và chiêng nổi lên, trong bầu không-khí yên lặng, khán – giả đang mong chờ phát vui vẻ, thì trong bản doanh phát ra những lệnh cho các đoàn sinh biết hàng ngũ của mình.

Trước hết có nhiều đoàn-sinh bận y phục H. Đ. cũa các nước: Hoa-kỳ, Hồng-mao, Nhật, Xiêm, Ấn-độ, Tiệp-khắc, Mọi da đỏ, v. v. Mỗi khi một đại biểu đi qua khán đài là một lần vỗ tay ran như pháo nỗ. Hết lượt đoàn-sinh các nước rồi đến đại-biểu các xứ có mặt tại cuộc họp bạn : Pháp, Mên, Trung hoa, Bắc, Trung, Nam.

Sau cuộc đi trình diện của từng xứ thì đến các đoàn của mỗi tỉnh Nam-kỳ, có 15 tỉnh cữ đại-biểu về họp mặt.

Sau đó, các đoàn sinh họp nhau lại,

bao nhiêu cờ các nước và các đoàn tụ lại đi đầu dẫn lộ, tiếp theo là đàn chim con, các bầy sói rồi đến các đoàn. Khi tới giữa khán đài thì ngừng lại tất cả.

Trại trưởng hô một tiếng, hơn 600 đoàn sinh dơ tay chào, rồi quay mặt ra cột cờ đê làm lễ Treo Cờ.

Tôi quên không nói rằng Hội âm-nhạc Chin Wo ở Cholon có ra giúp vui cho cuộc lể khai mạc, cách phục sức rất đẹp, cữ những bài nhạc rất hùng dỏng.

LỂ CHÀO CỜ

Cái phút cảm động nhất có lẽ là lúc này.

Khi Trại-trưởng đánh một tiếng chiêng cả 600 người đều dơ gậy thẳng lên, mắt đưa vào những lá cờ Pháp, Nam, Trung hoa và Cao mên cùng lá cờ xanh vàng (biểu hiệu của Hướng- đạo) mà chào một cách kính -cẩn. Trên khán đài công chúng đều đứng dậy.

Sau cuộc lể chào cờ, ông Hội Trưởng Trần-văn-Khá, lên diễn đàn nói qua về tôn-chỉ Hướng Đạo và cảm ơn quan Thống đốc Nam kỳ cùng công chúng đã đến viếng trại Hướng đạo.

Ông Striedster đáp lại và ngỏ lời khen tặng ông Hội trưởng H.Đ.N.K. đã khéo đem hạt giống Hướng-đạo reo rắc trên đất nhà Nam cho ngày nay anh em 5 xứ được cùng nhau tụ họp.

Khi ông Striedster vừa ở diễn đàn đi xuống thì ông Khá lại lên lần nữa. Ông cám ơn ông Striedster đã khen ông nhưng ông không nhận công và ông nói rằng công đó là của anh Trại Trưởng Trần-văn-Khắc, rồi ông giới- thiệu anh Khắc. Công chúng vổ tay hoan hô, rồi tất cả anh em Hướng- đạo lại cùng nhau hô một tiếng chào mừng anh Trại-trưởng.

Sau cuộc biễu diễn đến cuộc đi viếng trại Hướng-đạo và xem các đồ thủ công. Nói đến đây tôi tưởng nên tả cho anh rõ các cữa cổng trong trại. Khu vực của anh em Cao-mên có cái cổng (cữa lớn) làm bằng gổ và vãi, trên có chữ "Eclaireurs du Cambodge", ở Nam vang mang xuống, các anh làm sẵn theo kiểu Đế-thiên Đế-thích, coi rất ngộ nghỉnh, cổng của anh em Bắc-hà có vẽ mỹ-thuật, làm bằng tre lợp lá, theo kiểu chùa Láng (gần tỉnh Ha-noi), theo cột có hai câu đối sau

này :

Nam Bắc chung trời người một cõi .

Nước non nghìn dặm đất liền khu

và : « Cữa Thuận trời mây tạnh,

Hồ Đông cãnh sắc xuân ».

Trên cữa giửa có chữ : “Đoàn Bắc hà”, còn một bên có chữ «Tản viên» và một bên có chữ : « Nhị-hà ».

Cổng của anh em Trung-kỳ làm bằng tre sắp, trên có chữ “Huế”, còn cổng của anh em Hướng-đạo Pháp thời cũng làm bằng tre.

Coi sự sắp đặt trong mỗi trại, thời trại của anh em Bắc-hà có phần hơn cả, ở ngay cổng vào có một chiếc chòi cao, rồi lại có minh-nghĩa-đường. Trong trại lại đặt thêm cây cối, nào chuối, nào thông... Anh em Bắc hà có ít thời giờ mà sắp đặt rất khéo, thực đáng khen. Cữa của đoàn Lý Thường Kiệt Saigon coi sơ sài song rất đẹp và Đội Bồ Câu của đoàn thứ tư Saigon cũng có làm một cửa nhỏ trước lều đáng để ý.

Về sự khéo léo thời ai cũng phãi cho đoàn Lê-văn-Duyệt Saigon là hơn cả: lều vẽ đẹp, cuộc sắp đặt trong lều khéo, thứ nhứt là bộ sa-lông và bàn ăn ai ai cũng phãi để ý và khen ngợi.

Hết cuộc viếng trại, công chúng đổ xô vào coi đồ thủ công mà anh em Hướng-đạo đem chưng bầy.

Anh ạ, giá anh có mặt tại cuộc họp bạn chắc anh sẽ rất lấy làm thích mà thấy những đồ thủ công rất tinh xão của anh em đã làm ra : những đèn, những ca uống nước bằng nạo dừa, ghe đánh cá và biết bao nhiêu các thứ khác rất đẹp và công phu, bữa đó chắc công chúng không ngờ rằng anh em H. Đ. lại khéo tay đến thế.

8 giờ tối bữa nay anh em Hướng-đạo Saigon có thết tiệc các vị đại-biễu các xứ tại nhà hội quán Hướng-đạo, đồ ăn do anh em Saigon làm, các em Chim con tặng bánh ngọt và các em Sói con dâng trà. Chị Bạch-giác-Linh lại tặng mỗi vị dự tiệc một xấp giấy viết thư làm quà (giấy viết thư có in hình Hướng-đạo đủ các màu, coi rất nhã anh ạ, tuy chị in tới 8 ngàn tờ mà bán hết cả).

9 giờ có cuộc diễn thử mấy trò chơi lữa trại, nhưng đoàn nào cũng muốn giữ kín (sợ mai coi lại nhạt

mất!) nên chỉ có cuộc chưng sơ vài trò mà thôi.

Hôm nay coi bộ mệt, anh em ngủ cũng sớm.

30 DÉCEMBRE

Sáng và chiều anh em đi thăm thành phố Saigon và Cholon. đi tắm tại hồ bơi trên Thũ-đức do các anh Kiên, Trương và Bích dẫn đường.

ĐỐT LỬA TRẠI

Anh cũng như tôi chắc mong mỏi coi cuộc đốt lửa trại chánh thức bữa nay chứ gì, vậy nào anh hãy đi theo tôi, chúng ta sắp ra hàng để « vào-vòng ».

Kìa anh trông, 4 bên khán giã ngồi như nêm như cối, những người đến quá giờ đành phãi đứng, dù có thiếp mời cũng vậy : hết ghế. Này anh trông ông Hội-trường với anh ủy-viên Consigny cũng nhường ghế mà ngồi xuống đất kia kìa ! Có đến hơn 2 ngàn khán- giã, cộng với hơn sáu trăm anh em chúng ta nữa là 3 ngàn, chà ! thực là vui quá, trông vậy cũng đủ vui rồi anh nhỉ.

Sụyt...! anh đừng nói nữa, kìa anh Trại-trưởng đã ra. Anh cãm ơn công-chúng, ảnh nói về ý nghĩa cuộc tụ họp của anh em 5 xứ, rồi ảnh giới thiệu với khán giả một đàn chim muông và súc vật, biễu hiệu của các Đội, này anh trông Bạch-Yến cũa Thũđức, Bò Rừng (Soctrang) Phụng-Hoàng (Longxuyên) Phụng - Hoàng (Phú -quốc) Bạch- Tượng (2è Sai-gon) Bồ câu (4è Saigon). Kim-kê (1ère Saigon) (Con gà chọi mang từ Namvang xuống đấy anh ạ). Mãnh-hổ (1ère Saigon) Phụng-hoàng (chà ! lắm Phụng - hoàng quá !); 1ère Saigon, Bạch-Yến (2è Saigon) Thiên- ngưu (Chaudoc) (đường xa, trâu lại đi chậm, thảo nào các anh về Saigon sớm cũng phải) Hoàng – khuyển (My - tho) Mãnh-sư (Mytho) Bạch-Yến (My- tho) (lại Bạch-Yến nữa, sao nhiều thế) Hùng - kê: (4è Saigon) Bạch - tượng (Cantho) (lại Bạch- tượng nữa ; muốn chừng có Thái-Bạch Tinh-quân chiếu mệnh cuộc Họp bạn hay sao mà nhiều "Bạch" thế) Bạch - lộ (Cantho) (lại Bạch nữa) Hắc-lang (Rachgia), Hoàng-khuyèn (3è Saigon).

Trông đẹp quá anh nhỉ, nhưng này anh hãy im mà nghe những bài hát chánh thức cũa các xứ. Trước hết anh em Hướng-đạo Nam-kỳ hát các bài chánh thức của Tổng cuộc

Hướng-đạo Pháp, Cao-mên và Trung-quốc. Ơ kìa, anh cười rồi ! ừ mà tôi cũng không thể nín cười được khi nghe Đoàn thứ năm Sai-gon hát bài Hướng-đạo Trung- quốc với những giọng.. , Đồng-tữ- quần,- Đồng-tử-quấn, với ngộ mồn ngộ mốn. . .

Anh em các xứ cũng có hát đáp lại.

CHƯƠNG-TRÌNH CUỘC LỬA TRẠI

Tối nay có :

1) Cuộc múa gậy của Mytho

2) Anh em Hướng-đạo Trung-quốc thổi kèn harmonica.

3) Đàn chim con Saigon vừa nhảy vừa hát

4)Tuồng ăn trộm ngựa cũa Saigon

5) Thầy Pháp cũa Cao-mên

6) Trò quỷ thuật cũa Bắc-hà

7) Ca-Huế của Trung-kỳ

8) Các em sói Mỷ-tho vừa hát vừa múa.

9)Sự bí hiểm cũa người chăn bò (Sói con H. Đ. Pháp).

10) Cuộc chọi gà cũa Rachgia H. Đ.

11) Đoàn thứ nhứt Saigon hát bài « Si tu veux des badges » có điệu.

12) Anh Bò Tót Saigon nhẩy lục lạc.

12) Sói con Saigon hát và múa theo điệu Baloo

13) Anh em Cao-mên hòa nhạc

14) Anh em H. Đ. Pháp hát

15) Bọn đầụ bếp hát (của Bắc-hà)

16) Một vụ ám sát trên lầu khu ốc của 3è Saigon

17) Bài bát Tiếng Chiêng của 1ère Saigon

Công chúng chú ý nhất đến cuộc hát và múa cũa các em Sói Mytho, mấy chị Bầy Trưởng đã khéo sữa sang y phục cho các em lại khéo dạy điệu bộ và dọng hát khiến nhiều người tưởng rằng các em là trẻ em gái, thứ nhất là điệu bộ và khuôn mặt cũa em Trần-văn-Hai giống con gái như hệt, em lại còn đi giầy cao gót mới lại càng giống chớ; còn em Abel thời hát hay quá.

Gần 12 giờ khuya mới xong, từ công chúng đến anh em Hướng-Đạo, ai nấy cũng đều lấy làm vừa lòng hả dạ cã.

31 DÉCEMBRE

Hôm nay là ngày chót cũa cuộc Họp Bạn.

Buổi sáng Tổng-cuộc Hướng-đạo Nam kỳ họp đại hội đồng, còn anh em Hướng-đạo thời thi nhau mà chụp hình, và tranh nhau mà dành đổi dấu hiệu, tên ký. Buổi chiều anh em lại đi chơi và đi tắm.

TIỆC TRÀ

6 giờ chiều nay anh em Namkỳ thết tiệc trà anh em các nơi.. Thực là náo nhiệt tưng bừng, đít-cua, hát, hò reo nhảy múa, anh Cáo-già mập Caomên bi sô tưởng đến bẹp bụng.

Anh ủy-viên Sếu-Vườn thay mặt anh em H. Đ. N. K. tặng đại biễu các xứ mỗi xứ một lá cờ xanh-vàng, trong có những chữ «Họp Bạn Saigon 1935 » và «Hướng-đạo Nam-kỳ kính tặng ».

Luôn lúc đó cũng phát giãi thưởng về các cuộc thi cũa anh em H. Đ. N. K. bằng cờ như ở trên, song có chữ « Rallye Saigon 1935 » và « Concours d'Asluces de camp », hoặc « Travaux Manuels » hay « Concours de totems de patrouille ».

Kết quả cuộc thi như sau này : về sự khéo sắp đặt trong trại: 1. Đoàn Lê-văn Duyệt, 2. Đoàn Lý-thường-Kiệt, 3. Đoàn Trần-hưng-Đạo. 3 Đoàn đều ở Saigon (chẵng lấy chi làm lạ anh nhĩ, vì các anh ở luôn đó có nhiều thời giờ sửa sang nơi trại của mình).

Về biễu hiệu của đội : 1. Trâu mộng (của Chaudoc). (Khi trâu ra trình diện bị các hổ báo voi ngựa dẩm xé tan nát, tức - cười quá) 2. Bò Rừng cũa Baclieu, 3. Đầu Voi cũa Baclieu; về thủ công hội – đồng tỏ sự khó khăn trong khi chấm, vì nỗi đáng lẽ phãi chia ra nhiều hạng, (ví dụ hạng tốn công phu, hạng có trí sáng kiến (Astucieux), sau hội đồng chấm như sau này, không phân biệt nhứt hay nhì: chiếc đèn đun nước của anh Đảnh (Đoàn thứ nhất Saigon) làm bằng hộp trà Lipton, chiếc ghe đánh cá của anh Lê-minh- Biện (Phúquốc) và chiếc ca bằng nạo dừa của Sadec. Còn nhiều thứ rất đẹp cũng được ban hội-đồng khen tặng như con dao của Barịa, cái giá gác cây viết của Rachgia, đồ thêu của Mytho, cái chỗi của Bacliêu v.v….

Mỗi lần xướng tên, mỗi lần có anh ra lãnh thương lại một lần trăm – ngàn tiếng hù reo. Vui quá, nhiều anh quên cả ăn cơm chiều, mãi sau thấy tiếng loa truyền thanh đằng

bản-doanh đưa lại nhắc các Đoàn cho hay những cuộc vui buổi tối, lúc đó mới giải tàn.

Thế là cơm xong, tối nay lại có cuộc đốt lữa nữa.

Công chúng bữa nay được vô coi thong thả, nên chưa đúng 8 giờ mà đã thấy đông hơn bữa trước rồi.

Chương trình bữa nay cũng đặc sắc như bữa qua, và có các trò chơi như sau này:

1. Cô gái Lào của Rachgiá

2. Nicolas của Cantbo

3. Châu-Xương với Quan-công của Chaudoc

4. Cuộc thám hiễm của Võ-Tánh Saigon

5. Hát thuật của Sadec

6. Nói lối của Huế

7. Các em Sói Mytho hát và nhẫy

8. Lớn nuốt bé của Cao-Mên (nhái nuốt dun, gà mổ nhái, cáo bắt gà và chó đuổi cáo) (Tôi trông thực không phân biệt được con nào cả anh a, vì con nào trông cũng đến 85 cân cã.)

9. Hướng-đạo Á-rập (của H.Đ. Pháp)

10. Le Laurier de France của các em Sói Mytho

11. Học tiếng tây của Võ Tánh Saigon

12. Múa Mọi của Mytho

13. Cách mài dao lối H. Đ. của anh Perdraut (lão đoàn sanh E.D.F.)

14. Lính mới điền của Bắc-Hà.

15. Cô bán bông của Cao-Mên

Cuộc vui đến 11 giờ rưỡi thời tan, trước khi chia tay anh em đứng làm 2 vòng hát câu « Tạm biệt », tiếng hát nghe buồn rầu biết bao.

Ngay sau khi ấy các anh em ở xa như Cantho, Chaudoc, Baria, đều lục tục nhổ trại ra về, sự buồn rầu lúc chia tay ta đã thấy ngay từ đó.

Từ 2 giờ khuya cho đến 2 giờ sáng tôi còn thấy anh em-các trại tới viếng nhau lần chót, nào chúc nhau năm mới (vì hôm-đó là ngày 1er Janvier 1936) nào dành đỗi địa chỉ, trông nét mặt anh nào cũng có vẻ nhớ nhung, tiếc mến cả.

1er JANVIER

5 giờ rưỡi sáng anh em các nơi lên xe ra về, để lại trên bải cỏ lơ thơ vài chiếc lều vải của anh em Trung, Bắc và Saigon.

Chiều nay ông Hội - trưởng Hướng - đạo Trung-kỳ Trần-bá-Vỵ (ông Vỵ dẫn đoàn đại biểu Trung-kỳ vô dự cuộc Họp Bạn) thết tiệc trà tại nhà người em của ông có mời anh em Backy và mấy anh Ủy-viên Saigon cùng ông Hội Trưởng H.Đ. N.K. 8 giờ tối anh Sếu-Vườn dẫn anh em Trung -kỳ vô Cholon thăm cảnh thành phố khách ban đêm và viếng anh em H. Đ. Trung quốc, 9 giờ tối anh em Trung kỳ đáp xe lửa đêm về Huế.

Anh em đại biểu Backy ở lại Saigon chơi đến tối 3 Janvier cùng đáp xe lửa về Bắc, để lại ngót 200 anh em H. Đ. và sói con với bao nỗi nhớ nhung.

Anh ạ, cuộc Họp Bạn thứ nhất của Đông-Dương thế là kết liễu với một mối hy vọng chan chứa chan về sự tiến phát sau này cả về tinh thần lẫn hình thức.

Thôi, xin anh cho tôi hạ bút để nhìn lại bản đồ cuộc Họp Bạn đặng tưởng tượng chốc lát mấy ngày vui thú vừa qua nó làm cho tôi không bao giờ quên được.

Kỳ này anh đã bỏ mất dịp may, vậy tôi xin chúc anh kỳ tới sẽ có mặt với anh em, đời Hướng đạo của chúng ta còn giài, những cuộc Họp Bạn như thế còn liên tiếp nhau, anh lo gì rồi đâv chẳng được dự cuộc tụ họp ở Namvang, Huế hay Hanoi còn vui vẽ gấp mấy nữa.

Chúc anh được mọi sự may mắn trên đường « Thẳng-Tiến ».

Bắt tay trái anh.





A. Trần văn Khắc

Người có công đầu trong cuộc họp bạn Nam kỳ.

Chân dung Tr. Trần Văn Khắc được minh họa trong bài “*Trại Họp Bạn Saigon*” của Phạm Văn Bính đăng trên tờ *Thẳng Tiến* số 6 (20 Janvier 1936)

Năm 1935, Tổng Ủy viên *Hướng đạo Thế tục Pháp* André Lefèvre *(Commissaire Général des Éclaireurs de France)*[31] sang Đông Dương quan sát tình hình phát triển phong Hướng đạo tại đây. Trưởng Lefèvre đã quyết định tổ chức huấn luyện cho 64 trưởng của 5 xứ Đông Dương là Nam Kỳ, Bắc Kỳ, Trung Kỳ, Cao Miên và Ai Lao, giao cho Trưởng Raoul Serène làm trại trưởng. Một kỳ trại huấn luyện đầu tiên (tương đương cấp Bạch Mã) có thủ bản và cơ cấu tổ chức, hệ thống huấn luyện được mở ra trên một ngọn đồi đầy thông reo ở đỉnh LangBian (Đà Lạt) từ ngày 3 đến ngày 14-8-1936. Trưởng Sếu Siêng Năng trong danh sách huấn luyện viên cùng với các Trưởng Hoàng Đạo Thúy, Auguste Bernard, Emmanuel Niédrist…

Đây là một trại huấn luyện Trưởng đầu tiên ở Đông Dương. Về sau này, Đà Lạt được chọn là *Trại Huấn luyện Huynh trưởng Hướng đạo* của *Hội Hướng đạo Việt Nam* mang tên "*Tùng Nguyên*" (giờ thì không còn nữa, duy chỉ có một vài dấu tích còn sót lại, như bàn thờ Công giáo chẳng hạn…). Trại trường *Tùng Nguyên* thực sự hoạt động từ khi có Trưởng Cung Giũ Nguyên được cử về làm Trại Trưởng. Các khóa huấn luyện được mở, và chương trình huấn luyện đều dựa vào chương trình *Bạch Mã* theo đúng thủ bản *Bằng Rừng* của trại trường Quốc tế *Gilwell*, Anh quốc.

Đến ngày 28 tháng 2 năm 1937, *Liên Hội Hướng đạo Đông Dương (Fédération Indochinoise des Associations de Scoutisme)* được thành lập tại Trường Trung học *Lycée Albert Sarraut*, nơi mà ngày xưa đã từng xuất hiện bóng dáng Hướng đạo sinh đầu tiên. Trưởng Raymond Schlemmer chủ tọa cuộc họp, tham dự còn có Trưởng Sếu Siêng Năng và các Trưởng Jean Grassin, Hoàng Đạo Thúy, Raoul Serène, Emmanuel Niédrist, Auguste Bernard, Võ Thanh Minh….hai đại biểu Cao Miên và Ai Lao vắng mặt. Dự thính còn có Trưởng Jacques Lebas, nguyên Hiệu trưởng trường lúc bấy giờ.

Kết quả cuộc họp là Trưởng André Consigny là Ủy viên thường trực (Ủy viên toàn xứ, Délégué Permanent) của Liên Hội, Raoul Serène là Ủy viên liên bang (Commissaire Fédéral), Raymond Schlemmer làm Trại trưởng (Deputy Camp Chief), Tạ Quang Bửu làm Giám đốc huấn luyện (Directeur de Camp),

Linh mục Georges Lefas làm Tuyên úy (Aumonier), và mỗi xứ có 2 Tổng ủy viên (Commissaire Général) một người Pháp và một người bản xứ, Trưởng Trần Văn Khắc và Trưởng Pierre Huet phụ trách Nam Kỳ, Hoàng Đạo Thúy và Auguste Bernard phụ trách Bắc Kỳ, Tạ Quang Bửu và Emmanuel Niédrist phụ trách Trung Kỳ, Touch-Sau và Tep-Im phụ trách Cao Miên, Tieo Sak và Lê Văn Lương phụ trách Ai Lao. Tổng thư ký (Secrétaire du Bureau) là trưởng Võ Thanh Minh. Trụ sở Liên Hội đặt tại số 46 đường Forçant, Huế.

Trung tâm huấn luyện chính của Liên Hội là *Trại trường Bạch Mã* ở Huế (hoạt động từ 1938-1944, được tài trợ 2 ngàn đồng của vua Bảo Đại), Trưởng Sếu và các Trưởng Hoàng Đạo Thúy, Tạ Quang Bửu, Võ Thanh Minh, Trần Điền, Cung Giũ Nguyên, Mai Liệu, Nguyễn Thúc Toản…đã từng qua các khóa huấn luyện *Bạch Mã Thiếu I, Bạch Mã Tráng I, Bạch Mã Thiếu II,* và sau đó được trưởng Raymond Schlemmer đại diện *Gilwell* trao *Bằng Rừng (Wood Badge/Huy hiệu Rừng/Bát Gỗ)*.[32] Từ năm 1940, trại trường chính thức giảng bằng tiếng VIệt.

Đến tháng 4 năm 1941, chúng ta tiếp tục theo dấu chân của Trưởng Sếu, lần này Trưởng Sếu sẽ hướng dẫn anh em Hướng đạo Nam Kỳ ra Huế tham dự trại họp bạn *Thần Kinh* tại đồi Quảng Tế, Nam Giao với hơn 3 ngàn trại sinh tham dự.

Được biết, trại trưởng Trại họp bạn *Thần Kinh* là Trưởng Tạ Quang Bửu (sau này là Trại trưởng *Trại trường Bạch Mã*, thay thế Trưởng Raymond Schlemmer về hưu). Vì đất trại quá nhỏ, số trại sinh lại quá đông nên không còn chỗ cho công chúng vào xem, Ban tổ chức lấy làm tiếc ngoài các vé mời ra, công chúng phải đợi đến khi quan khách ra về thì mới có chỗ.

Đặc biệt là ông Nguyễn Henry-Richard đã trình chiếu bộ phim "*Hue, la Violle Impériale*" cho các HĐS xem mà không lấy tiền vào cửa. Cha Gagné, giám đốc Nhà *Accueil* (trên đường Khải Định) cho mượn nhà để chiếu bóng, diễn kịch và làm chỗ sinh hoạt cho các em Sói con. Nơi đây cũng có phòng trưng bày về lịch sử phong trào Hướng đạo ở Huế cũng như ở các nơi khác.

Trong dịp này, vua Bảo Đại cũng đã đến thăm và tặng một số quà như nón lá, thanh trà xứ Kim Long, Nguyệt Biểu, nhãn hái ở Đại nội...[33]

Tờ *Điễn Tín* số ra ngày 11-4-1941 có đưa tin như sau:

"*Trong lúc Chánh phủ Pháp đang lo cung chỉnh tinh thần hiệp nhứt của thanh niên nên đối với cuộc họp bạn này, Chánh phủ Đông Dương đã hết sức giúp đỡ, nào cho phép những huynh trưởng được nghỉ để đi dự, nào cho trừ tới 75 phần trăm tiền xe lửa để đi Huế, rồi lại cho những chuyến xe riêng để chở đoàn sanh đi nữa.*

Nhà Vua cũng rất tán thành, nên Ngài đã nhận lời đỡ đầu cho cuộc họp bạn nầy, và giúp đỡ ban tổ chức về vấn đề tài chánh.

Hiện nay ở Huế người ta chỉ nói cuộc họp bạn, và đang ngóng chờ bạn trẻ các xứ tới đất Thần kinh.

Về cuộc họp bạn Thần Kinh nầy, Nam Kỳ sẽ có 400 đoàn sanh, Pháp Nam và Trung hoa đi dự, và sẽ đáp chuyến xe lửa riêng chạy vào 7 giờ 45 tối thứ sáu nầy".

Thế là giấc mơ đã trở thành sự thật, mục tiêu đã đạt, nhiều đoàn tàu Nam Bắc đến Huế, bóng dáng Hướng đạo sinh cả nước giờ đây đã hiện diện trên đất Thần kinh. Sau trại họp bạn này, trưởng Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc đã mời trưởng Huỳnh Văn Diệp (sau này là Chủ tịch Ban Thường vụ Hội HĐVN 1968-1971) thay thế trưởng giữ chức Tổng ủy viên Hướng Đạo Nam Kỳ. Trao đuốc xong, trưởng Sếu bắt đầu treo khăn và lo cho sức khỏe của chính mình, tạm ngưng mọi sinh hoạt Hướng đạo trong một thời gian.

Thời cuộc cũng thay đổi, nhiều biến động lịch sử đã xảy ra. Ngày 9 tháng 3 năm 1945, Nhật đảo chánh Pháp, Hoàng đế Bảo Đại thoái vị. Cách mạng tháng Tám năm 1945 thành công, nước *Việt Nam Dân chủ Cộng hòa* ra đời, *Liên Hội Hướng đạo Đông Dương* bị giải tán.

Tháng Mười năm 1945, *Hội Hướng đạo Việt Nam* chính thức thành lập để ly khai với Hướng đạo Pháp. Hội trưởng là ông Nguyễn Lễ, Thư ký là

Trưởng Trần Duy Hưng, Tổng ủy viên là Trưởng Hoàng Đạo Thúy, Trại trưởng là Trưởng Tạ Quang Bửu. Đến tháng 11 có một kỳ trại mang tên "*Độc Lập*" được tổ chức ở khu *Đại học xá Bạch Mai*, Hà Nội (Trại trưởng là Trần Duy Hưng).

Tháng 2 năm 1946, Bộ Nội vụ nước *Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa* đã duyệt y bản *Qui trình* của *Hội Hướng đạo Việt Nam* gồm 6 Chương do Đổng lý Văn phòng Hoàng Minh Giám ký thay Bộ trưởng *Bộ Nội Vụ* (Kiểm duyệt số 351, ngày 26 tháng 2 năm 1946).

Ngày 31 tháng 5 năm 1946, Chủ tịch nước *VNDCCH* Hồ Chí Minh đã gửi thư nhận làm *Hội trưởng Danh dự Hội Hướng Đạo Việt Nam*.

Có rất nhiều Huynh trưởng và Hướng đạo sinh sau đó đã rời bỏ phong trào để tham gia "*cứu quốc*." Và kể từ những tháng cuối năm 1946 trở đi thì Hướng đạo ở miền Bắc gần như "*giải tán",*[34] phong trào Hướng đạo dần dần tự rút lui vì không được khuyến khích hoạt động, và cũng không phù hợp với chính sách, đường lối hoạt động của Đảng Cộng sản và Nhà nước mới là *Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa*.

Từ tháng 5 năm 1947, Trưởng Sếu quyết định sang Pháp chữa bệnh viêm màng phổi (pleuresie, triệu chứng đau ngực dữ dội khi thở) theo lời khuyên của anh chị Ngô Thế Tân và Lê Thị Lựu. Mãi đến tháng 9 năm 1949 Trưởng Sếu mới trở về nước, và sau đó Trưởng đã xin thôi việc ở *Sở Nghiên cứu Nông Lâm* rồi lên Đà Lạt để dưỡng sức.

Những cột mốc quan trọng trong thời gian dài Trưởng Sếu nghỉ dưỡng sức ở Đà Lạt bao gồm những sự kiện đáng ghi nhớ như:

.Năm 1950, phong trào Hướng đạo tại miền Bắc ngấm ngầm hoạt động, Trưởng Trần Văn Thao vận động tái lập tại Hà Nội, xin lại trụ sở ở số 86 Hàng Trống đã từng bị sử dụng trong thời chiến.[35]

.Năm 1954, đất nước Việt Nam bị chia ra làm hai miền Nam Bắc ở vỹ tuyến

17 theo *Hiệp định Genève*. Phong trào Hướng đạo tại miền Bắc sau đó gần như bị tê liệt và hoàn toàn không hoạt động được, trong khi phong trào ở miền Nam thì càng ngày càng phát triển mạnh.
.Năm 1957, *Tổ chức Phong trào Hướng đạo Thế giới (World Organization of the Scout Movement)* chính thức công nhận *Hội Hướng Đạo Việt Nam (Vietnam Scout Association)* là thành viên.
.Năm 1959, một trại họp bạn toàn quốc *Hướng đạo Việt Nam* được tổ chức thành công tại *Công viên Trảng Bom (Biên Hòa)* mang tên “*Phục Hưng*”.

Từ năm 1953 trở đi, Trưởng Sếu bắt đầu kinh doanh giải khát, mở tiệm kem “*Việt Hưng*” gần tiệm chụp hình *Harvest* (*sau này đổi tên là Người Ảnh*) trên đường Thành Thái (nay là đường Nguyễn Chí Thanh) cho đến tháng 5 năm 1978 thì bàn giao lại cho nhà nước, công ty ăn uống tỉnh Lâm Đồng.

Trong suốt thời gian Trưởng Sếu và gia đình sinh sống ở Đà Lạt, Trưởng vẫn luôn luôn ủng hộ và tham gia một số sinh hoạt Hướng đạo tại địa phương như trại Đạo thường được tổ chức hàng năm. Từ 1960, Trưởng Sếu cũng đã đứng ra tổ chức một Ban bảo trợ cho *Đạo Lâm Viên*, và vận động xây dựng Đạo quán mới cũng như cũ.



ĐUỐC NHÀ NAM

BÁO RA MỖI NGÀY

Chủ nhiệm NGUYỄN-PHAN-LONG — TELEPHONE N° 696 — Báo quán: 72 đường Lagrandière — Saigon — Mercredi 25 Mars 1931

HỘI VẠN-QUỐC TÍNH SỬA LỊCH LẠI CHO TIỆN DÙNG HƠN

Năm 13 tháng, tháng 28 ngày

Chuyện thị phi....

Ông Trần-văn-Khắc là một viên danh-tướng trong trường thể-dục ngoài Bắc, mới vô Nam mấy bữa nay

Lại có biểu-tình ở Nghệ-an

GẶP LỬA BỎ TAY NGƯỜI

Vụ bốm giả ở Hải-dương

BỌN CỘNG SẢN MUỐN ĐỐT KHO DẦU BÊN NHÀ-BÈ

Đuốc Nhà Nam số ra ngày 25-3-1931 đưa tin Trưởng Sếu có vào thăm Sài Gòn. Hơn một năm sau thì Trưởng quyết định lập nghiệp ở đây luôn.

Ông Trần-van-Khắc là một viên danh-tướng trong trường thể-dục ngoài Bắc, mới vô Nam mấy bữa nay

Mấy bữa rày, Saigon ta có một vị thanh-niên thể-thao ở ngoài Bắc mới vô, ấy là ông Trần-văn-Khắc. Bổn báo xin giới-thiệu ông Trần-văn-Khắc cùng anh em bạn mộ thể-thao trong Nam ta, vì người nhương Khắc, anh em thể-thao ta nên biết.



M. Trần-văn-Khắc bận võ - trang làm đầu đội Đồng tử quân ở trường Thể-dục Hanoi

Ông Trần-văn-Khắc, là thơ ký riêng của quan Giám-đốc Canh-nông xứ Đông-dương là ông Yves Henri, vô Saigon mấy bữa nay, để hội nghị về việc lập sở Lúa gạo Đông dương (*Office indochinois du Riz*), ấy là một cơ quan có ích, mà báo này đã nói. Nhơn dịp ấy ông Khắc đến thăm bổn-báo, bày tỏ lòng ước ao rằng sao cho Saigon ta gấp gấp mở trường thể-dục như ở Hanoi.

Ở Hanoi có trường thể-dục đã mười mấy năm nay, dạy đủ các môn thể-thao và luyện-tập nên được nhiều nhơn tài. Ông Trần-văn-Khắc chính là một vị giáo-sư trong trường ấy, và là vị thống-tướng một đội Đồng-tử quân có trên trăm người, cách ăn mặc và thao diễn y như Đồng-tử quân (Boy Scouts) ở bên Âu Mỹ. Hình in đây là hình ông Khắc bận võ phục Đồng-tử-quân.

Bổn-báo có cậy ông viết mấy bài nói về sự tổ chức và sự phát-đạt của trường Thể-dục Hanoi, cùng là đội Đồng-tử-quân do ông quản-xuất, nay mai bổn báo sẽ đăng những bài ấy để biết các bạn thể-thao ta.

Bổn-báo được tin chót rằng sáng sớm mai, ông Khắc theo ông Yves Henry về Hanoi.



L'Alliance Franco-Annamite (18 Décembre 1932) nơi trang nhất đã tường thuật một bài về sinh hoạt của đoàn *Hướng đạo Nam Kỳ* và buổi tuyên hứa của đoàn.

Une journée sportive et récréative au profit des «Eclaireurs de Cochinchine»

Notre excellent confrère et ami, Tu-Do, dont l'ardeur sportive n'a pas besoin d'être démontrée, vient de fonder une compagnie de boy-scouts, dénommée *Les Eclaireurs de Cochinchine*, à l'instar de leurs pareils existant dans les pays du monde. Une telle initiative, qui manquait à la Cochinchine où le sport connait une très grande vogue, est à souligner. Aussi félicitons nous en M. Tu Do.

Si cette idée est bonne, peu de personnes songent à la matérialiser et il a fallu à notre ami Tu-Do des efforts réels et une forte volonté de travail, pour parvenir à la création du groupe sportif dont nous saluons avec joie aujourd'hui la naissance.

Alors, il fallait à M. Tu-Do et à ses amis se demener tous seuls, pour mettre sur pied leur projet.

Une journée sportive et récréative fut donnée le 11 courant, au profit des *Eclaireurs*, et connut un succès sans précédent.



La promesse solennelle d'un boy-scout

Une foule d'élèves, de parents et d'amis des boy-scouts s'est donnée rendez-vous au Stade de la Rue Mayer, moins pour se distraire que pour contribuer à rehausser l'éclat de la manifestation et aider, suivant leurs moyens, à grossir les recettes de celle-ci.

«Après ce précieux encouragement, écrit M. Tu Do, dans sa revue *Foot-ball*, c'est avec confiance que nous poursuivrons notre tâche, qui est de donner à ce pays une jeunesse saine et vigoureuse, consciente de ses devoirs et de ses obligations envers la collectivité ».

En terminant, nous insistons auprès du Gouvernement pour qu'il encourage ce groupement naissant.

NĂM THỨ BA SỐ 85 — MỖI SỐ 3 XU — THỨ BA 5 JUIL 1932

TÒA-SOẠN VÀ TRỊ-SỰ
37 — RUE DES ÉVENTAILS — 37
HANOI

GIÂY THÉP TẮT
Backythethao
Téléphone : 488

BẮC KỲ THE THAO

TUẦN-BÁO XUẤT BẢN NGÀY THỨ BA

Sau khi đã tới Sài-Thành

Mấy nhời khuyến khích anh em thiếu-niên Việt-nam vào đoàn Hướng-đạo

Khắp trên thế-giới ngày nay, từ châu Âu đến châu - Mỹ, xuốt châu-Á châu - Phi, như có những trang thiếu-niên bận áo vàng quần cộc, cổ quàng khăn mùi, đầu đội mũ rộng lấy nụ cười mà được lòng công chúng, lấy việc thiện mà phục được mọi người : đó là những thanh-niên hướng đạo. Những bạn trẻ đó của khắp năm châu bốn bể chẳng phân chủng-tộc, chẳng phân giai cấp, cùng nhau kết giây liên lạc mà noi theo một mục - đích tối cao : Mục - đích Hướng-đạo đoàn.

Hiện nay khắp trên trái đất, có lẽ không còn nước nào là không có những đoàn thanh-niên hướng-đạo. Cũng vì thế mà số Hướng-đạo đoàn hoàn-cầu ngày nay đã tới ngót 3.000.000 người rồi.

Còn trên giải đất Việt - nam ? Cụ tổ Hướng - đạo hình như cũng thương tới con chắu nước « Rồng - tiên » nên hồi tháng 9 năm 1930 ngọn gió hướng - đạo đã vượt qua Thái-bình-dương mà thổi tới đất Bắc-Kỳ

Đoàn Hướng-Đạo Nam-Việt thứ nhất thành lập tại chốn Thăng-Long, rồi sau lan ra các tỉnh Hai-phong, Lạng - Sơn Tuyên - Quang, Nam-Định, Sơn-Tây.

Trong các tỉnh kể trên này, duy có Lạng-Sơn là số Hướng-Đạo-đoàn nhiều hơn hết, vì quan Công-Sứ Klein một người Pháp rất nhiệt-thành về vấn-đề giáo dục và thể-dục của bạn trẻ, đã cho phép các nơi Đồng-đăng, Nacham, Lộc-Bình mỗi nơi lập ra một đoàn nữa.

Tính phỏng ra thời số Hướng đạo đoàn Bắc-kỳ ngày nay được chừng hơn 800 tất cả.

Hơn 800 ! chắc lắm người thấy thế cũng đã cho là nhiều và mau lắm rồi nhưng theo ý riêng tôi trong ngót hai năm trời mà số Hướng-Đạo mới được có 800 người thời chậm lắm. Nếu ta đem số Hướng-Đạo-đoàn của nước Anh năm 1909 là 11.000 mà so với năm 1911 là 30.000 thời ta thấy rằng cũng trong thời-gian 2 năm trời mà người ta tăng lên những 19,000 đoàn-sinh.

Sự tiến hành chậm-chạp như vậy một phần do ở tấm lòng nhiệt-thành với việc công-ích của các ông hội-viên hàng tỉnh, các ông hội-trưởng các hội thể-thao và các nhà tai mặt hàng tỉnh nữa,

Thực vậy, mục-đích Hướng-Đạo có ích cho các bạn thiếu-niên như thế nào, chúng tôi đã từng nói trên mặt báo, và cứ xem gương các tỉnh đã lập thời đủ rõ, thực là ích lợi hiển nhiên vậy mà vì sao những tỉnh đứng vào bực đàn anh đàn chị trong sứ Bắc-kỳ như Bắc-Ninh, Hà Đông, Thái-Bình, Hai-Dương, Ninh-Bình v. v. vẫn thấy im lặng như tờ ?

Không tiền ư ? Nào có phải, vì những y - phục Hướng - đạo - đoàn phải sắm lấy cả kia mà, mà dù quỹ đoàn có phải mua cho ít đồ như lều, cờ, đèn v. v., thời này bà con hàng phố vẫn sẵn lòng nhiệt - thành với những việc công ích !

Nếu các ngài tổ - chức một vài cuộc vui thì tiền dư ngay lập tức.

Không được phép ư ? Nào có phải các quan đầu tỉnh, đối với những việc có ích lợi cho dân chúng không bao giờ các ngài có từ nan, xem như các quan Công-sứ các quan Tổng-đốc và Tuần-phủ Lạng-sơn, Tuyên-quang, Nam-định, về việc lập ra những đoàn Hướng-đạo ở các tỉnh ấy chẳng những các ngài đã sẵn lòng cho phép mà các ngài lại còn hết sức tán-thành nữa. Quan Công-sứ Klein tỉnh Lạng-sơn lại xuất tiền riêng của mình ra 100$ cho 7 người học-sinh nghèo lấy tiền sắm y-phục hướng-đạo nữa. Tấm lòng hào-hiệp thực đáng phục thay !

Chẳng phải vì không tiền, chẳng phải vì không được phép, nó chỉ là vì các ông tai mặt không nhiệt thành không muốn dúng tay vào việc đó thôi. Thực đáng tiếc thay.

Đó là phần thứ nhất của sự chậm chạp tôi đã nói trên kia.

Còn phần thứ hai là bởi sự do dự của các anh em thiếu-niên.

Nhiều người tưởng rằng vào đoàn Hướng-Đạo rồi thời có nhiều sự bó buộc, ngày nghỉ ngày lễ mất cả về quê thăm nhà hay đi thăm bà con quen thuộc, mất cả thời-giờ học hành v. v. Đó đều là những sự trông lầm cả. Phải trong đoàn Hướng-Đạo cũng có nhiều điều bó buộc ta thực : bó buộc ta phải là người nhất-ngôn, không được bất trác, bó buộc ta phải trung tín, phải giúp ích cho đồng bào phải lịch-thiệp phải biết vâng-lời người trên phải vui-tính, phải siêng năng cần-kiệm, phải trong sạch từ mình mẩy, tư-tưởng, nhời nói cho đến công việc của ta làm. Nhưng chúng tôi tưởng rằng những sự bó buộc đó chỉ là những điều làm cho ta sau này trở nên một người con yêu của nhà, một người dân trung của nước thời những sự bó buộc đó chẳng có hại mà lại có lợi, có lợi cho ta, có lợi cho đồng-bào xã-hội nữa. Còn như bảo rằng thời giờ bó buộc, thì nào có gì đâu. Một tháng mới đi chơi một hai lần, một tuần lễ có một lần họp, mỗi lần họp chừng 1 giờ hay 1 rưỡi, vậy tôi tưởng thế không phải là bó buộc vậy, vả chăng những cuộc đi chơi đó là những dịp cho ta được mở rộng tầm con mắt ra mà quan - sát, mà khảo-cứu, mà ngắm nghía những cảnh vật thiên nhiên của vũ-trụ nó baobọc chung quanh mình, rồi vì đó ta được biết non sông gấm vóc của nước nhà nữa. Những cuộc chơi đó thực là bồi bổ cho tinh thần ta nhiều lắm.

Còn như mỗi tuần-lễ có một lần họp chừng 1 giờ hay 1 giờ rưỡi đồng hồ, tôi tưởng nó chẳng có hại gì đến sự học của anh em mà tôi lại nghiệm ra rằng : chính những người học hành lười biếng thời lại càng không năng đến dự những buổi họp của hội hay của Đoàn.

Cái duyên cớ thứ nhất làm cho sự tiến hành trậm trễ của phong trào Hướng-Đạo ở Bắc-kỳ, tức là cái bệnh lười, cái sự chẳng muốn cơm nhà việc người của các ông đàn anh hàng tỉnh thời chúng tôi cũng cam chịu, chứ chẳng biết lo tính làm sao, duy chúng tôi chỉ mong ở tấm lòng sốt - sắng nhiệt-thành của các bạn thiếu-niên ở các tỉnh tự mình hô hào lên rồi thúc dục các ông đàn anh làm việc, như vậy họa may là được.

Còn cái duyên cớ thứ hai là sự do dự của anh em thời trên đã phân trần rồi. Tuy vậy trước khi vào đoàn Hướng-Đạo anh em cũng nên biết Hướng-Đạo-Đoàn là gì, nhập Đoàn ích lợi ra sao và công cuộc, trương trình sẽ có những gì.

Hướng-đạo - đoàn là người biết đem dùng thời giờ nhàn rỗi của mình để tự gây lấy cái sinh - thú riêng, là người biết cùng các bạn tốt tổ-chức những cuộc chơi thú vị để học cho biết muôn vật, để trở nên người đủ tư cách làm mọi việc để giúp đỡ mọi người cần đến mình và luyện tập cho thân thể được khỏe mạnh.

Tại sao nên vào đoàn Hướng-đạo ? Vì nhập Đoàn rồi, nhờ công luyện-tập ta sẽ trở nên người khỏe-mạnh giai sức. Ta sẽ được chơi đùa những cách thú vị : tổ chức những cuộc đi chơi xa, lúc lội xuối khi chèo non, lúc vào rừng hái quả khi lập trại đầu ngành, rồi tối đến cùng nhau chung ... vải, múa hát truyện trò trước ngọn « lửa thần ». còn trăm nghìn trò chơi khác nó làm cho ta không còn cho ngày nghỉ ngày lễ của ta là buồn dầu hoặc tiêu-tán một cách vô vị nữa. Trong Đoàn ta sẽ gặp được những người đồng-trí, những bạn rất thân-thiết họ sẽ yêu mến ta như anh em ruột thịt vậy.

Vào Đoàn Hướng-Đạo ta sẽ trở nên một người thạo việc vì trong Đoàn ta phải tập : thổi nấu lấy mà ăn, làm lều lấy mà ngủ, khâu vá lấy những chỗ quần áo rách ; ta lại còn tập bơi lội, tập leo chèo, tập bắc cầu đóng bè, tập tìm đường, tìm lối ban đêm bằng những ngôi sao, ban ngày bằng những ngọn gió mà chẳng cần phải hỏi ai, rồi ta lại còn vì thế mà có ích cho người khác nữa.

Ta cũng có thể nên một người có lòng bác-ái, có tính hào - hiệp nữa, vì theo luật Hướng-đạo mỗi ngày ta phải làm một việc thiện như : dắt một người mù qua đường đẩy hộ một cái xe nặng lên giốc, nhường chỗ ngồi cho một ông già hay một người đàn-bà cho kẻ khó một đồng su, v. v. Ở trong Đoàn ta đã học bơi lội, ta đã học cách sông vào trong nhà đang bị cháy bị khói, ta đã học mọi cách cứu người bị nạn, thời trong xuốt đời ta, ta sẽ có nhiều dịp tỏ ra là người hiệp.

(Còn nữa)

TRẦN-VĂN-KHẮC

Sau khi dã tới Sài-Thành

Mấy nhời khuyến khích anh em thiếu-niên Việt-nam vào đoàn Hướng-đạo

(*Tiếp theo*)

Mấy điều sơ lược về mục-đích, hướng-đạo tôi kể trên đây, anh em dã-đọc, dã-hiểu, vậy anh em nên vào đoàn Hướng-đạo, ở các tỉnh chưa có, anh em nên hô hào cổ-động lập ra những đoàn Hướng-đạo. Vào đoàn Hướng-đạo, theo luật Hướng-đạo, sau này nhờ ở những chỗ : Có lòng bác-ái, cứng linh-hồn nhiều nghị-lực, tinh-anh, nhanh-nhẹn, khéo léo mà anh em sẽ trở nên những người thiếu-niên có đủ tư-cách làm dân, có ích-lợi cho quốc-gia xã-hội.

Tinh-thần và hy-vọng của một nước là ở bạn thiếu niên. Nước chẳng những là cần có nhiều người học rộng tài cao mà lại còn cần những người khỏe-mạnh, có lòng dũng cảm, có trí quả-quyết và thạo việc nữa.

Từ ngày vào Nam đến giờ, hàng ngày tôi vẫn mong tin tức của anh em Hướng-đạo Bắc-kỳ, những khi xem báo thấy nói tỉnh này đang trù tính việc lập một đoàn Hướng-đạo, tỉnh kia các anh em Hướng-đạo đã làm lễ «tuyên lời hứa» rồi nhân vụ nghỉ hè này lại tổ chức ra những cuộc « đi thú » hàng mấy ngày hoặc trên mạn thượng-du hoặc dưới miền biển mà lòng tôi luống những mừng thầm rằng phong trào Hướng đạo vẫn mỗi ngày một tăng tiến.

Nhân tiện xin thưa để tất cả anh em Hướng-đạo Bắc-kỳ biết rằng cái mầm Hướng-đạo tôi đem gây trên giải đất những ruộng cùng sông, nhờ được khí hậu tốt. Mưa nhiều, cho nên cái mầm ấy cũng sắp đến ngày đâm chồi nảy dễ và chỉ trong trung tuần tháng Juillet này thời đội thanh-niên Hướng-đạo thứ nhất sẽ ra đời trên đất Sài-thành.

Tính cuộc năm sau

Nếu tôi còn ở trong Nam thời thế nào đến vụ hè sang năm tôi cũng tính việc lập một ngày Đại-hội-nghị Hướng-đạo-Đoàn Nam Bắc trên đất Thần-kinh, việc mà tôi đã bàn định cùng anh em Hướng-đạo Hà-Thành dạo nọ.

Việc anh em Hướng - đạo trong Nam ra Huế còn khó-khăn phí-tồn chớ anh em ở Bắc vào Huế cũng chẳng tốn là bao; vả chăng ta sẽ nhờ tổng-cuộc Hướng-đạo (mà tôi mong rằng đến đầu năm 1933 này sẽ có) xin với sở hỏa-xa giảm cho 75 phần trăm về tiền lộ-phí (theo như tarif xe lửa bên Pháp thì anh em Hướng-đạo Pháp-Quốc vẫn được hưởng khi đi quá 50 km), lại nơi ăn chốn nằm đều tự ta làm lấy cả thời tôi tính phác trong 10 ngày ta cùng nhau họp mặt trên chốn sông Hương núi Ngự mỗi người chỉ mất từ 12 đến 15 đồng là cùng mà thôi (đây là nói riêng anh em Hướng đạo Bắc-kỳ).

Vậy những ai muốn dự cuộc đại-Hội-nghị này hãy nên học tập chăm chỉ đi mà cũng nên nghĩ đến sự để dành số tiền đó ngay tự bây giờ.

TR. V KHẮC



Ông Trần Văn Khá, Hội trưởng *Tổng cục Thể thao Annam*, *Tổng cuộc Hướng đạo Nam Kỳ*.

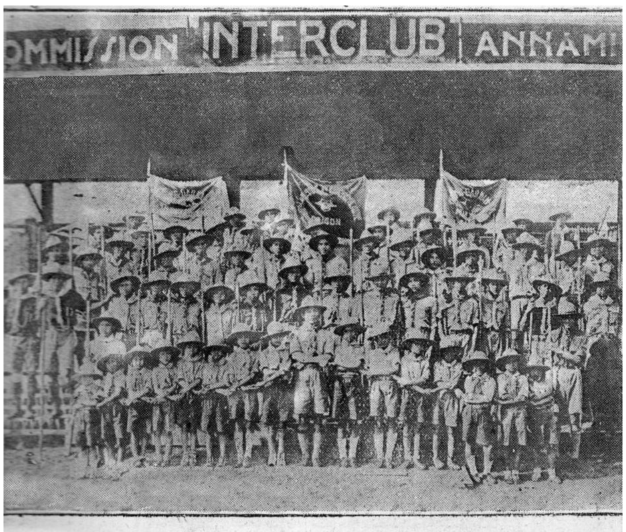
Bài kêu gọi thiếu niên Việt Nam vào đoàn Hướng đạo của Trưởng Trần Văn Khắc đăng trên tuần báo *Bắc Kỳ Thể Thao* số 85 và 86 tháng 7 năm 1932.

Đoàn Lê Văn Duyệt (Sài Gòn) trong một buổi lễ tuyên hứa 1932.





Tráng đoàn Lê Văn Duyệt (Sài Gòn).
(Ảnh tư liệu: Thu Hằng)



Louveteaux et Eclaireurs de Saigon

Đoàn Hướng đạo Nam Kỳ tại Trụ sở *Tổng cục Thể thao Annam* (khoảng năm 1933)

NGÀY 7 MARS 1933

HƯỚNG – ĐẠO NAMKỲ

HẠT SAIGON

TÊN ĐOÀN HOẶC BẦY	NGÀY THÀNH-LẬP	SỐ ĐOÀN-SINH	TÊN ĐOÀN-TRƯỞNG VÀ NỮ ĐOÀN-TRƯỞNG
1· Lê-văn-Duyệt	16-6-32	34	Lương-Thái
2· Võ-Tánh	17-8-32	34	Trần-Khôn tức Coln
3· Lý-thường-Kiệt	16-1-33	22	Nguyễn-văn-Chấn
4· Trưng-Trắc	17-8-32	25	Bà Nguyễn-văn-Quới tức Bùi-thị-Út
5· Trưng-Nhị	16-1-33	14	Cô Nguyễn-thị-Nam

Ủy-Viên Hạt: Trần văn-Khác
Trông-coi về Sói con: Doàn-trưởng Nguyễn văn Hay

Anh em Hướng-đạo các nơi muốn cùng chúng tôi chao-đổi ý-kiến xin cứ gửi thư lại hội-sở chúng tôi tại: Tổngcuộc Thể-thao Annam, đường Mayer, Saigon.

Bắc Kỳ Thể Thao (7-3-1933)

Đoàn Hướng-đạo Saigon

B.K.T.T. rất lấy làm vui mừng báo tin để anh em Hướng-đạo các tỉnh Bắc kỳ biết rằng trong gia-đình Hướng-đạo Việt-nam ngày nay thêm được một đoàn nữa ở Saigon.

Đoàn hướng-đạo này cũng dưới quyền chỉ-huy của bạn Trần-văn-Khắc, người thiếu-niên trước nhất đã có cái sáng-kiến đem mục-đích Hướng-đạo gây nên tại Bắc-kỳ mà ngày nay lại đem gây thêm tại nơi Lục-tỉnh nữa.

Hiện nay đoàn Hướng-đạo Saigon mới có hai đội để làm mẫu mà thôi (patroielle modèle), nhưng xem dư-luận trong Nam các nhà trí thức hết thảy tán-thành, các báo Quốc âm lại hô-hào cổ-động thời chắc trong vài tháng nữa số Hướng-đạo tại Nam-kỳ sẽ tăng lên chóng lắm.

Thế là trên « giải đất đòn gánh » hai đầu đã có những đoàn thanh-niên Hướng-đạo rồi, còn chính chỗ giữa, chốn Thần-kinh bao giờ mới có? Ta hãy chờ ngày đức Bảo-Đại hồi loan...

B. K. T. T. lại mong rằng ngày đại hội-nghị Hướng-đạo tại Trung-kỳ vào vụ hè sang năm do anh em Hướng-đạo Hanoi đã khởi sướng sẽ chẳng phải là một sự mơ-tưởng, mà nó sẽ là một sự có thật.

Trên trang lịch-sử thể-thao đất Việt, ta mong sẽ được ghi ngày ấy.

Bắc Kỳ Thể Thao (12-6-1932)

Phụ Nữ Tân Văn (Số 157, Ngày 2-7-1932)

HƯỚNG-ĐẠO-ĐOÀN

Tổng-cuộc thể-thao đả mở rộng phạm-vi, Saigon có những đoan Thanh niên Hướng đạo.

Bổn-báo lấy làm hân hạnh tiếp được bài sau nầy của ông *Trần-văn-Khắc* Đốc-công tại sở Canh-nông Saigon, gởi đến bày tỏ chương trình và mục-đích của Hướng đạo-đoàn mà ông tính hiệp sức với Tổng-Cuộc Thể-Thao Annam mà lập ra tại Nam-kỳ.

Ông *Khắc* là người thanh-niên có chí, đả dày công lập ra ở Bắc-kỳ một đoàn Hướng đạo mà ông làm Trưởng-đoàn.

Ông muốn cho thanh niên Nam-kỳ được biết cái sự lợi-ích của Hướng-đạo đoàn, nên ông xin Chánh-phủ cho ông vô làm việc tại Saigon đặng cho tiện việc chiêu tập bạn thanh-niên vào đoàn Hướng-đạo. Nội một chút đó cũng đủ thấy tấm lòng nhiệt thành của ông *Khắc*.

Vậy Bổn-báo xin anh em thanh niên các hạng ở Nam-kỳ hảy hưởng ứng cho đông, để mau mau lập thành cái đoàn Hướng-đạo thứ nhứt ở đây.

P. N. T. V.

LỜI NÓI ĐẦU — Tôi là một người hướng đạo, đã rỏ cái mục-đích của Hướng-đạo-đoàn, đã được hưởng nhiều sự ích lợi từ khi nhập Đoàn, nên ngày nay đem cống-hiến bà con anh em cái mục-đích tối cao đó. Lời nói rồi đến việc làm, tôi chẳng ưa những tối thuyết nhảm, nên đã cùng với một số anh em thiếu-niên Nam Bắc bắt đầu làm việc về hướng-đạo rồi ; chúng tôi xin hết sức học tập để trung tuần tháng Juillet này đoàn thanh-niên hướng đạo thứ nhứt có thể ra đời trên đất Saigon được.

T. V. K.

* * *

Khắp trong thế-giới ngày nay từ châu Âu đến châu Mỹ, suốt châu Á đến sang châu Phi, có những trang thiếu-niên bận áo vàng quần cụt, cổ quàng khăn



ÔNG TRẦN-VĂN-KHẮC

mùi, đầu đội nón rộng, lấy nụ cười mà được lòng công chúng, lấy việc thiện mà phục được mọi người : đó là những thanh-niên hướng đạo. Những bạn trẻ đó của khắp năm châu bốn bể chẳng phân chủng tộc, chẳng phân giai cấp, cùng nhau kết giây liên lạc mà nói theo một mục-đích tối cao : Mục-đích của Hướng-đạo-đoàn.

Hiện nay khắp trên trái đất, có lẽ không còn nước nào là không có những đoàn thanh-niên hướng đạo. Cũng vì thế mà số Hướng-đạo-quân hoàn cầu ngày nay đã có tới ngót 3.000.000 người rồi.

Còn trên giải đất Việt-nam ? Cụ Tổ Hướng-đạo hình như cũng thương tới con cháu nước « Rồng-Tiên » nên hồi tháng [illegible] đạo đã vượt qua Thái-bình-dương mà thổi tới đất Bắc-kỳ.

Dầu ở nước nào cũng vậy, cái phong trào hướng-đạo lan ra rất chóng, cho nên mới có ngót 2 năm trời mà các anh em hướng-đạo phía Bắc xứ Đông-dương nầy đã có ngót một ngàn người rồi, mà hiện nay còn nhiều tỉnh cũng đang lo tính sự thành lập nữa.

Xứ Nam-kỳ ta đã sẵn có khí-hậu tốt, lại là một nơi phong-phú thời sự lập ra những đoàn Hướng-đạo cũng chẳng khó gì.

Ông Hội-đồng Trần-văn-Khá, hồi còn du học bên Pháp, đã rỏ được mục-đích những đoàn Hướng-đạo Pháp-quốc, ông đã rỏ sự ích-lợi hiển-nhiên của nó, cũng muốn xứ

(Coi tiếp bên trương sau)

Cuộc bình phẩm tuồng "Tơ vương đền thác"

Chúng tôi có hay tin rằng hôm 29 Juin mới rồi, hội Chấn-hưng nghề diễn-kịch có nhóm lại để xét các bài bình phẩm tuồng « *Tơ vương đền thác* ». Nghe đâu có tám bài gởi đến, mà trong số ấy lại có 2 bài không chịu dự vào cuộc thi, bởi vậy hội mới gia hạn thêm tới 10 Juillet mới thôi thâu bài, và đến ngày 20 Juillet 1932 sẽ tuyên bố ai đoạt giải nhứt trong các báo quốc-văn cho đồng-bào biết.

Độc-giả nên chờ xem cuộc kết-quả nầy chắc là sẽ đúng-đắn và thú vị lắm.

Ong A. Sarraut đoạt giải thưởng Hàn lâm viện

Gần đây ông Albert Sarraut có viết một cuốn sách, nhan đề « *Grandeur et Servitude Coloniales...* » sách ấy có gởi bán bên Saigon ta, chắc có nhiều người đã đọc qua rồi.

Ngày 30 Juin mới rồi, có tin ở Paris gởi qua cho hay rằng cuốn sách ấy ông Albert Sarraut đem dự cuộc thi của Hàn-lâm-viện nước Pháp, đã trúng giải nhứt và được thưởng 10.000 quan.

[illegible]

HƯỚNG-ĐẠO-ĐOÀN

(Tiếp theo trương nhứt)

Nam-kỳ có nhiều đoàn Hướng-đạo, nên vừa đây đã cùng với ông Huỳnh-văn-Chính Tự-Do bàn với Ban Trị-sự Tổng-cuộc thể-thao Annam lập một ban Hướng-đạo tại Tổng-cuộc.

Mục-đích của ban Hướng-đạo nầy là để gây lập và dìu dắt các bạn thanh-niên về đức-dục, thể-dục và sự thực-nghiệm (sau nầy tôi sẽ có dịp nói rỏ ràng về mục-đích Hướng-đạo).

Trong đoàn Hướng-đạo không phân biệt tôn giáo, giai-cấp hoặc hội-đảng nào, nên ai cũng có thể vào đoàn Hướng-đạo được, miễn là có đủ những thể-lệ sau nầy :

1) Phải ít ra cũng 8 tuổi ;

2) Phải là người có hạnh kiểm tốt ;

3·) Phải có giấy phép của cha mẹ cho vào Đoàn (cho những người dưới 18 tuổi) ;

4·) Phải là người khoẻ mạnh;

5·) Phải hết lòng với Đoàn và chịu khó học-tập.

Dư các thể lệ trên nầy, lại còn phải qua thời kỳ tập-sự một tháng (kể từ ngày xin vào) phải học tập để thi lên chức tân-quân, và sau khi trúng tuyển rồi, nếu được hội-đồng Danh-Nghĩa (Cour d'Honneur) công nhận thời lúc đó mới được Đoàn nhận là Hướng-đạo-quân.

Trong ban Hướng-đạo sẽ chia ra làm ba hạng :

1·) Hạng nhỏ (louveteau) từ 8 đến 11 tuổi ;

2·) Hạng lở (éclaireur) từ 12 đến 18 tuổi ;

3·) Hạng lớn (éclaireur ainé) từ 19 trở lên.

Hiện nay vì chưa có Đoàn-Trưởng (Chef) cho hạng nhỏ và hạng lớn, nên Đoàn Hướng-đạo Saigon chỉ nhận những người nào muốn vào hạng *lở* (éclaireur) mà thôi, còn hai hạng kia sau nầy mới nhận.

Tuy vậy trước khi vào hạng lớn (éclaireur ainé) người ta có thể hãy qua hạng nhỏ đã, vì vậy mà chúng tôi cũng nhận những người từ 19 cho đến 25 tuổi là cũng vào hạng éclaireur để sau nầy sẽ sang hạng éclaireur ainé.

* * *

Trước khi vào đoàn Hướng-đạo anh em thiếu-niên ta cũng nên biết Hướng-đạo-quân là gì, nhập Đoàn ích-lợi ra sao và công cuộc chương-trình sẽ có những gì ?

Hướng-đạo-quân là người thiếu-niên biết đem dùng thời-giờ nhàn rỏi của mình để tự gây lấy cái sinh-thú riêng, là người biết cùng các bạn tốt tổ chức ra những cuộc chơi thú vị để học cho biết muôn vật, để trở nên người đủ tư-cách làm mọi việc để giúp đở mọi người cần đến mình và luyện tập cho thân thể được khỏe mạnh.

Tại sao nên vào đoàn Hướng-đạo ? Vì nhập đoàn rồi, nhờ công luyện tập ta sẽ trở nên người khoẻ mạnh, giai sức. Ta sẽ được chơi đùa những cách thú vị : tổ chức những cuộc đi chơi xa, lúc lội suối, khi trèo non, lúc vào rừng hái trái, khi lập trại đầu gành, rồi tối đến cùng nhau chung chạ dưới những lều vải, múa hát chuyện trò trước ngọn « lửa Thần », còn trăm ngàn trò chơi khác nó làm cho ta không còn cho ngày nghỉ ngày lễ của ta là buồn rầu hoặc tiêu-tán một cách vô vị nữa. Trong đoàn ta sẽ gặp được những người đồng-chí, những bạn rất thân-thiết họ sẽ yêu mến ta như anh em ruột thịt vậy.

Vào Đoàn Hướng-đạo ta sẽ trở nên một người thạo việc vì trong Đoàn ta phải tập thổi lửa nấu cơm lấy mà ăn, làm lều lấy mà ngủ, khâu và lấy những chổ quần áo rách ; ta lại còn tập bơi lội, tập leo trèo, tập bắt cầu, đóng bè, tập tìm đường tìm lối ban đêm bằng những ngôi sao, ban ngày bằng ngọn gió mà chẳng cần phải hỏi ai, rồi ta lại còn vì thế mà có ích cho người khác nữa.

Ta cũng có thể trở nên một người có lòng bác-ái, có tính bảo-hiệp nữa, vì theo luật hướng-đạo mỗi ngày ta phải làm một việc thiện như : dắt một người đui qua đường, đẩy giùm một cái xe nặng lên giốc, nhường chổ ngồi cho một ông già hay một người đàn-bà, cho kẻ khó một đồng xu, v. v... Ở trong Đoàn ta đã học bơi-lội ta học xông vào trong nhà đang bị cháy bị khói, ta đã học mọi cách cứu người bị nạn, thời trong suốt đời ta, ta sẽ có nhiều dịp tỏ ra ta là người nghĩa-hiệp.

Mấy điều sơ lược về mục-đích hướng-đạo tôi kể trên đây anh em đã đọc, đã hiểu, vậy anh em nên vào Đoàn Hướng-đạo. Vào Đoàn Hướng-đạo, theo luật hướng-đạo, sau nầy nhờ ở những chổ : có lòng bác-ái, cứng linh-hồn, nhiều nghị-lực, tinh-anh, mau lẹ, khéo léo, mà anh em sẽ trở nên những người thiếu-niên có đủ tư-cách làm dân, có ích-lợi cho quốc-gia xã-hội.

Tinh thần và hi-vọng của một nước là ở bạn thiếu-niên, nước chẳng những là cần có nhiều người học rộng tài cao mà lại còn cần những người có khỏe mạnh, có lòng dõng cảm, có trí quả-quyết và thạo việc nữa.

Vào Đoàn rồi, có gì bó buộc anh em không ? Thưa có :

a) theo bả tôn chỉ hướng-đạo sau nầy :

1·) người hướng-đạo suốt đời lấy lòng tự tín của mình làm vinh-hảo ;

2·) người hướng-đạo là người con yêu-quí của nhà, người dân trung thành của nước ;

3) bổn phận của người hướng đạo bắt đầu từ nhà mà ra.

b) theo luật hướng-đạo mà phải :

1·) Nhất ngôn ;

2·) Trung-tín, vì nghĩa ;

3·) Giúp ích cho người và mỗi ngày làm một việc thiện ;

4·) Là bạn của mọi người và là anh em của tất cả hướng đạo quân khác ;

5·) Lịch-thiệp, tôn trọng tư-tưởng và tín ngưởng của mọi người ;

6·) Thương yêu các giống vật;

7·) Biết vâng lời ;

8·) Lúc nào cũng vui tính ;

9·) Siêng năng, cần kiệm và qui trọng tiền của người khác ;

10·) Trong sạch từ mình mẩy, tư-tưởng, lời nói cho đến công việc làm.

c) theo lời tuyên thệ mà phải :

1·) Trung thành với Tổ-quốc ;

2·) Giúp ích cho mọi người ;

3·) Tuân theo luật hướng-đạo.

* * *

Nếu mấy dòng trên nầy đã được anh em thiếu-niên để ý đến, thời tôi rất mong rằng anh em sẽ vui lòng vào Đoàn Hướng-đạo.

Muốn vào ban Hướng-đạo của Tổng-cuộc, xin xem thể-lệ đã nói ở trên và xin viết thơ cho ông Huỳnh-văn-Chính, phó Hội-trưởng Tổng-cuộc, 3 Place du Théâtre Saigon, hoặc xin mời lại nhà tôi nói chuyện (tại 107 rue Rousseau — gần Đa-kao), nhưng xin các bạn nhớ cho rằng bắt đầu từ 6 Juillet trở đi chúng tôi mới nhận, vì hiện nay hai Đội trên đang học tập dở dang.

Những tấm hình của anh em hướng-đạo ngoài Bắc hiện có bày tại hiệu Nguyễn-văn-Trận đường Bonnard, ai đến xem cũng được.

TRẦN-VĂN-KHẮC
107 đường Rousseau
—SAIGON—

Le Gérant : NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN



THỜI SỰ ĐOÀN BÌNH

Da-nhập Hướng-đạo Đoàn là một cái nghĩa-vụ của các bạn thanh niên.

Gần đây, xem trên các báo quốc-âm ở Saigon, thường thấy có nói chuyện về « Hướng-đạo Đoàn ». Có nhiều người khi nghe đến cái tên mới mẽ ấy thì lấy làm lạ : vậy chớ **Hướng đạo Đoàn** *là cái gì ?*

Chúng tôi xin trả lời mau rằng **Hướng-đạo Đoàn** *chẳng phải gì lạ hơn là một cái hội, một cái đoàn-thể, mục-đích để tập rèn cho các bạn trẻ có đủ những tánh hay nết tốt, ngỏ mai sau trở nên những người dân hoàn-toàn về mọi phương-diện đức-dục, trí-dục và thể-dục.*

Ai là người bày ra thứ hội ấy ?

Ấy chính là một người Ăng-lê, ông **Baden-Powelle.**



ÔNG TRẦN-VĂN KHẮC
là trưởng H.Đ.Đ. mới lập ở Saigon

Hướng-đạo Đoàn nguyên trong tiếng Ăng-lê người ta gọi là **Boy Scouts,** *còn trong tiếng Pháp thì gọi là* **Eclaireurs.** *Người Tàu đã dịch chữ* **Boy Scouts** *của Ăng-lê làm* **Đồng-tử Quân** 童子軍. *Đến phiên người Việt-nam ta, khi mới bắt chước lập ra đội* **Boy-Scouts** *ở Hanội lần đầu, người mình cũng theo Tàu mà gọi là* **Đồng-tử-Quân.** *Nhưng sau nghĩ lại rằng cái mục-đích của đội* **Boy-Scouts** *là cốt để vì xã-hội mà rèn đúc nên những người hữu-dụng, chớ chẳng phải vì binh-gia mà tập luyện sẵn một bọn quân lính ; hay nói một cách khác, thì theo như cái trào-lưu tư-tưởng trên thế-giới bây giờ, đội* **Boy-Scouts** *thật chẳng nên có cái tinh-thần võ-bị như khi mới lập ra đầu tiên ở bên nước Anh ; vì vậy nên đến sau đồng-bào ta ngoài Bắc lại đã theo nghĩa chữ* **Eclaireurs** *của người Pháp mà đổi cái tên của đội Đồng-tử-Quân của ta ra là* **Hướng-đạo Đoàn** 嚮導團, *nghĩa đen là cái đoàn để đưa đường chỉ lối vậy.*

H. Đ. Đ. dùng những phương-pháp nào để đào luyện cho các hội-viên về đức-dục, trí-dục và thể-dục ? — Chẳng cứ là người về hạng nào, hễ từ 12 đến 25 tuổi, lại phải có hạnh-kiểm tốt và có giấy của cha mẹ cho phép, thì đều được xin vào làm hội-viên trong Đoàn Hướng-đạo. Chẳng luận là dân thầy, dân thợ, người đi học, kẻ đi buôn, hễ ai có đủ những điều-khoản trên đó thì cũng được vào hội. Mà vào Đoàn Hướng-đạo cũng tức như vào một cuộc chơi vậy, chẳng phải hao tốn ngày giờ hay trở-ngại cho công việc làm riêng của mình chi hết. Nhưng trong mỗi sự chơi vẫn đều có học, mà mỗi khi học cũng đều vui như chơi.— Về đức-dục và trí-dục, thì mỗi tuần lễ có một cuộc hội-hiệp từ 8 giờ đến 10 giờ tại hội-quán để cho hội-viên nghe giảng-thuyết về những vấn-đề có bổ-ích cho đạo-đức và trí-thức của mình.— Về thể-dục thì chiều thứ năm, từ 5 giờ rưỡi đến 7 giờ rưỡi và sáng chúa-nhựt, từ 6 giờ đến 8 giờ, thường có những cuộc luyện-tập về các môn thể-thao. Còn những ngày chúa-nhựt nào có bày ra cuộc đi chơi hoặc gần hoặc xa, thì hễ đi tới đâu, hội viên sẽ tập thể-thao ở đó.— Sau lại, quan-hệ nhứt là những sự tập-luyện về phương-diện thiệt-nghiệm. Trong những cuộc đi chơi xa, hễ chơi chỗ nào thì hạ trại ở đó để luyện-tập về các môn thiệt-hành, ví dụ như : tập xem phương-hướng, tập lội bơi, tập xem cây cỏ, tập làm dấu hiệu bằng cờ, tập nấu cơm lấy mà ăn, v. v. Cũng có khi vào các xưởng để xem xét các công-nghệ, như nhà máy xay, nhà máy rượu, nhà máy gạch, nhà máy dệt v. v... Cũng có khi tập chèo ghe, tập chữa lửa, tập leo cây, tập băng-bó cho người bịnh, tập cứu chữa người bị



trúng nắng hay bị rớt xuống nước mà vớt trở lên dàng, v. v...

Tóm lại, như chúng tôi đã nói một cách rất sơ-lược nãy giờ, thì độc-giả cũng có thể biết qua cái mục-đích rất hay của Hướng-đạo Đoàn vậy. H. Đ. Đ. thành-lập ở Hanôi đã lâu và đã có kết-quả tốt đẹp lắm. Gần đây, một sự tình-cờ may-mắn lại đun-đuổi cho ông đoàn-trưởng của H. Đ. Đ. ở Bắc là ông Trần văn-Khắc được đổi vào làm việc trong Nam ta, nên ông đã hiệp-sức với ông Trần-văn-Khá là hội-trưởng của T. C. T. T. mà tổ-chức nên Đoàn Hướng-đạo ở Saigon. Công việc tuy mới khởi đầu, mà số người hoan-nghinh và đồng-dược vô hội cũng khá đông rồi. Nhơn thấy Tổng-cuộc thể-thao làm nên một cái công-việc có thể ảnh-hưởng lớn đến xã-hội, nên Bổn-báo vội-vàng xin nối lời theo các bạn đồng-nghiệp hằng ngày mà giới-thiệu H.Đ.Đ. với các bạn thành-niên nam-tử.

Công Luận (27-9-1933)

Một cuộc đốt «Lửa Trại» của đoàn Hướng-đạo Saigon

Nhân điều-lệ của Tổng-Cuộc Hướng-Đạo Nam-kỳ được quan Thống-đốc duyệt y vừa mới in xong, nên Đoàn-Hướng-Đạo Saigon định tổ-chức một cuộc đốt «Lửa Trại» tại sân Tổng-Cuộc đường Mayer, bữa tối thứ bảy 30 Septembre này, để hiến bà con trong thành-phố cùng phụ-huynh các Đoàn-sanh một cuộc mua vui mới lạ.

Hôm đó sẽ có quan Thống-Đốc Namkỳ chủ tọa.

Có 700 chỗ ngồi để riêng phần cho các bạn nam nữ học sanh trong thành-phố.

Vào cửa không phải trả tiền, song phải có giấy mời của Tổng-cuộc Hướng-đạo.

Không có cuộc quyên tiền nong gì cả.

Bà con trong thành-phố muốn tán thành cho mục-đích hướng-đạo mà không nhận được thiệp mời, thời xin cho hay, đặng chúng tôi gởi thiệp đến.

KÍNH MỜI

Tổng-cuộc Hướng-đạo Namkỳ
227 đường Mayer

Ưu tư về một phong trào Hướng đạo ở Huế, mong sao ngọn cờ vàng xanh phất phới tung bay ở đất Thần kinh. Đó là niềm mong ước của Trưởng Sếu. Bài viết đăng trên *Bắc Kỳ Thể Thao* số 130 (6-6-1933).

BAO GIỜ Ở HUẾ MỚI CÓ MỘT ĐOÀN HƯỚNG-ĐẠO

Câu hỏi trên đây chẳng phải riêng về phần tôi mà có lẽ là câu hỏi chung của tất cả anh em thanh-niên hướng-đạo Nam, Bắc nữa.

Hơn 2 năm nay cái phong-trào H.Đ. đã lan sang nước ta một cách rất mau chóng, trước còn ở Hanoi, sau đến các tỉnh, rồi tận trong Nam ngày nay người ta cũng thấy có vết chân H. Đ. nữa.

Mục-đích hướngđạo có ích cho bạn thanh-niên như thế nào, các báo trong Nam ngoài Bắc — mà thứ nhất là trên mặt tờ báo này — đã nhiều lần nói đến rồi, có nhắc lại cũng là thừa. Mấy chứng-cớ sau đây cũng đủ làm cho người ta thấy sự ích-lợi hiển-nhiên của lối giáo-dục mới mẻ này như thế nào:

1°) Số hướngđạo sinh trên hoàn-cầu ngày nay đã có tới 3.000.000 người.

2°) Hướngđạo đoàn ở các nước đều được chánh-phủ công-nhận là có ích-lợi cho quốc-gia xã-hội.

3°) Các cường-quốc trên Thế-giới ngày nay không còn có nước nào không có nhiều đoàn thanh-niên H. Đ.

Lại vừa rồi nhân được gặp hướng-đạo Xiêmla qua thăm Đôngdương tôi mới biết rằng trình-độ hướngđạo bên nước láng giềng của ta cũng không còn kém các nước lớn bên Âu-Mỹ là mấy nữa: toàn-thể nước Xiêm ngày nay có đến 100.000 hướngđạo sinh mà riêng thành-phố Bangkok cũng đã có đến 1 vạn người!

Thì ra ở bên đó sự gia-nhập đoàn hướngđạo là một việc bắt-buộc của các học-sinh; đã cắp sách đi học là phải mang y-phục hướngđạo, phải theo luật hướngđạo, phải trải qua một thời-kỳ hướngđạo trong lúc tuổi trẻ.

Nước Xiêm là một nước dân số chỉ bằng một phần ba nước ta, vậy mà đem so-sánh nền hướngđạo của họ với mình thì ra người trăm ta chưa được một!

Bây giờ muốn cho nền hướngđạo nước ta chóng được bằng người thời ta phải làm thế nào?

Phải trông mong vào các bực tri-thức trong nước (cũng như nước Pháp hồi mới thành-lập hướngđạo), phải trông-mong vào các bậc làm cha mẹ, mà các bạn thanh-niên Việt-Nam ta cũng phải tự cho rằng sự gia-nhập H Đ. là một bổn-phận của người tuổi trẻ nữa. Được như vậy thời chẳng bao lâu phong-trào hướngđạo sẽ thành ra một sự phổ-thông trên giải đất hình chữ S này.

Hiện nay ở Bắckỳ hầu hết các tỉnh lớn đều đã có những đoàn hướngđạo, ở trong Nam Saigon cũng đã có được 5 đoàn, mà rồi đây sau khi ôngcuộc hướngđạo Namkỳ thành-lập tất ta sẽ thấy vết chân hướngđạo có khắp miền Lục-tỉnh.

Vậy còn Trungkỳ? Lần theo một giải Trường-sơn, ta thấy có tỉnh thành lớn như hanhhóa, Nghệan, Tourane, Quinhơn, Nhatrang, Phanthiết, rồi *Huế* nữa.

Xét về dân cư đông đúc, về sự buôn bán phồn thịnh thời những nơi này có thể so với các tỉnh lớn của ngoài Bắc trong Nam được, mà xét về phần địa thế thời lại rất tiện lợi cho con nhà H Đ. nữa, chỗ thời gần sông, nơi thời cạnh biển, lại rừng rậm núi cao cũng chẳng xa gì, những khi nhàn hạ thảnh thơi, tìm nơi cắm trại căng lều cho thú vị, thực chẳng phải nỗi khó khăn như anh em trong Nam ngoài Bắc.

Vậy sao ngoài từ Thanh-Hóa, trong đến Phanthiết người ta vẫn chưa thấy Trungkỳ có lấy một đoàn hướngđạo? Lạ nhất là chính chỗ đế-đô đông đúc công tư sở có, trường học có, nhà máy sưởng thợ có, các hội thể-thao cũng có mà sao một bóng H. Đ. cũng không?

Hồi tháng mười năm ngoái nhân đường về Bắc, tôi có ghé qua Huế, được tiếp truyện với một ít anh em thanh-niên tỏ ý nhiệt thành với mục-đích H. Đ. Sau khi tôi trở vào Nam, thơ từ đi lại, sách H. Đ. gửi ra, tôi tưởng như vậy là tôi cũng đã tưới thêm được một ít nước vào cái hạt giống hướngđạo mà anh em đoàn Courbet Hanoi đã đem gây tại Huế hồi Juillet năm ngoái. Nào ngờ đâu, chẳng người vun tưới, chẳng kẻ trông nom cái hạt giống đó đã bị khô héo trước khi nó được đâm mầm.

Vậy tôi muốn xin phép hỏi anh em thanh-niên các tỉnh Trungkỳ mà thứ nhất là ở Huế và Tourane rằng bao giờ ở giữa khoảng trời Nam đất Việt người ta mới thấy có một ngọn cờ hướng-đạo?

Cuộc họp bạn tháng bảy sang năm tại kinh đô Huế có thể gọi là cuộc họp bạn chung của tất cả anh em H. Đ. ba kỳ hay rồi nó chỉ là cuộc họp mặt riêng của anh em thanh-niên Nam với Bắc?

Một cách anh em trả lời rất hay là chẳng bao lâu nữa người ta sẽ được tin rằng ở tỉnh X, hay L — hay là tại nơi sông Hương núi Ngự — đã có một đoàn H. Đ.

Phải chăng các bạn thanh-niên Trungkỳ???

Trần-văn-Khắc

Một tin mừng trong làng H. Đ. Việt-Nam

Bộ Quốc-gia Giáo-dục ở Huế sẽ công-nhận các đoàn Hướngđạo Việt-Nam

Hồi đức Kim-thượng mới hồi loan, tôi có được bái yết nhiều lần, xem ý ngài rất chú trọng về nền thể-dục và đức dục của Thanh-niên nước nhà, nên lòng riêng vẫn mừng thầm và chứa-chất rất nhiều hy-vọng.

Mới đây công-cuộc cải-cách triều-chánh đã tỏ ra ngài là một bực anh-quân, hết sức tu-bồ cho nước nhà ngày một trẻ lại, mạnh lên. Tôi có lấy tư-cách một Hướng-đạo-sinh đệ một bức thơ lên quan Thượng-thư bộ Quốc-gia Giáo-dục, yêu-cầu xin cho đoàn H. Đ. Việt-Nam được công-nhận theo như các nước văn-minh Á-Đông và Âu-Mỹ. Thì vừa may quan Thượng Phạm-Quỳnh nguyên đã để ý đến nền H Đ. nước nhà và đã tâu xin đức Kim-thượng đỡ đầu cho, cái việc « sát nhập » của đoàn H. Đ. vào bộ Quốc-gia Giáo-dục hiện nay chỉ còn là một câu chuyện ngày giờ. Chẳng bao lâu ta sẽ có dấu-hiệu riêng, y-phục riêng và quy-tắc riêng, tưởng cũng là một điều đáng mừng cho tín-đồ của cụ Baden Powell dưới cõi trời Nam.

Tôi xin lược-dịch cái thơ của quan hượng-thư bộ Quốc-gia Giáo-dục trả lời để anh em H.Đ. Bắckỳ cùng xem.

HOÀNG CUNG

Văn-Phòng của Hoàng-Thượng

Hué ngày 23 Mai 1933

Ông Phạm-văn-Bình,
21, phố Miribel Thái-Bình,

« Tôi đã nhận được bức thư của ông gửi vào ngày 11 tháng này. Bức thư đó, tôi đã được đọc trên báo « Annam Nouveau ».

Tôi xin cám ơn ông về những ý kiến rất hay của ông về nền H. Đ. Việt-Nam.

Tôi rất biểu đồng-tình với ông về cái ích lợi của đoàn H. Đ. đối với Thanh-niên nước nhà và sẽ vui lòng công nhận H. Đ. đoàn vào bộ Quốc-gia Giáo-dục là bộ hiện nay tôi đang có trách nhiệm trông coi.

Khi nào công việc trong bộ tôi đã xếp đặt song xuôi, tôi sẽ bắt đầu nghiên cứu vấn-đề này và cho thi hành ngay. »

Phạm-Quỳnh

Theo bức thư này, thì nền H. Đ. nước nhà đã được đức Kim-Thượng chú ý đến, và quan Thượng-thư bộ Quốc-gia Giáo-dục vui lòng đỡ đầu.

Bấy lâu nay, trước anh Thúy, anh Khắc, sau anh Hùng, tôi, chúng ta cứ biện luận mãi về vấn-đề Tổngcuộc mà không sao tìm ra được chân lý hay một ý kiến gì viên mãn.

Tôi mong rằng rồi đây sẽ có một Tổngcuộc H.Đ. Annam, do đức Kim-Thượng và quan Toàn-quyền Pasquier làm danh-dự hội-trưởng, quan Thượng-thư bộ Quốc-gia Giáo-dục làm hội-trưởng và sẽ có một ủy-viên chuyên môn người Pháp giúp đỡ mở mang cho nền H. Đ. nước nhà trong buổi phôi thai.

Tôi lại mong rằng anh em H.Đ. Bắc-kỳ và Namkỳ hiện nay đã thành lập sẽ nắm tay nhau mà hưởng ứng cái công cuộc mới mẻ này, ngõ hầu mới khỏi phụ tấm lòng hoài bão của Hoàng-Thượng và quan Thượng Phạm.

Cái giờ anh em ta phải họp sức nhau lại để tạo thành một cái cơ sở đứng đắn, vững vàng, đã đến rồi. Anh em trong làng H. Đ. hãy cùng tôi hô lớn:

Hướng-đạo-đoàn vạn-tuế!

Chủ-nghĩa H.Đ. trường-cửu đời đời.

Phạm văn-Bình

Bắc Kỳ Thể Thao (Số 130, ngày 6-6-1933)

CẢM TƯỞNG TÔI SAU KHI XEM BÀI Ở HUẾ BAO GIỜ MỚI CÓ ĐOÀN H. Đ.

Xem B.K.T.T ra ngày 6-6 bài của bạn T. v. Khắc tôi không khỏi ngậm ngùi cho số phận H.Đ. đoàn còn lắm bước chông gai trên giải Trường-Sơn, mục đích H.Đ. anh em thanh niên Trung-kỳ nào phải đâu vô tình thờ ơ lãnh đạm mà không biết đến những lối giáo dục tối cao của Baden-Powell, anh em phần đông cũng muốn noi theo chí hướng anh em Nam Bắc để trở nên một người dân giàu tình bác ái hợp quần mà giúp ích cho quốc gia xã hội. Cái mục đích cao xa ấy tôi chắc anh em thanh niên tân tiến Trung-kỳ hiện thời sốt sắng ngóng trông người mạnh bạo đứng lên cổ động đưa đường chỉ lối; nhưng khốn một nỗi anh em Trung-kỳ tuy sẵn bầu máu nóng mà tiếc chẳng có người xứng đáng có đủ tư cách đủ trí thức làm anh Đoàn-trưởng để dìu giắt đàn em trên đường H.Đ.; có lẽ vì thế mà anh em Trung-kỳ bấy nay đành im hơi lặng tiếng mà còn trông mong ở các nhà trí thức chăng? Hay Trung-kỳ hiếm người trí thức giàu lòng sốt sắng cổ động, và ít người xứng đáng làm anh Đoàn-trưởng. Không có nhẽ; ngoài các tỉnh tôi không được biết, chứ xem như tỉnh Vinh ngày nay cũng là một thành phố nhớn, anh em hai sở công tư nào đâu phải ít mà anh em hâm mộ thể-thao tuy chẳng nhiều nhưng không đến nỗi tẻ ngắt thờ ơ với nền thể-dục tỉnh nhà; thế sao anh em Vinh thành ta không hô hào cổ động lập lên một đoàn H.Đ. Kết giây liên lạc thắt chặt mối đồng tâm với anh Nam Bắc, sau nữa một sân vận-động cho anh em hàng ngày tập luyện các món điền-kinh rồi biết đâu chẳng xuất sản ra anh tài lực sĩ điền-kinh hàng năm ra Bắc vào Nam đua tranh tài lực. Như thế có phải vẻ vang cho thành Vinh biết mấy. Ở Vinh xem biết bao các hội thể-thao, xem ra phần đông anh em chỉ ham luyện riêng món túc cầu mà thôi ngoài ra các món khác anh em như vô tình thì phải.

Tiếng hỏi của bạn Khắc? Tôi mong anh em Vinh thành ta nên đồng tâm hiệp lực chớ nề phái nọ đảng kia mà cùng nhau hô hào cổ động lập một đoàn Hướng-đạo sao cho kịp ngày họp bạn của anh em ba kỳ tại Kinh-đô Huế sang năm kết giây thân ái. Muốn thì được anh hay em hãy cố công mà chớ ngã lòng trên bước đường đầu thì biết đâu không có ngày đi đến đích. Ở Vinh tôi chắc có thể được lắm vì ở Vinh hiện nay rất nhiều người tán thành vấn đề thể-dục, mà xem ngay hai quan đầu tỉnh, quan Công-sứ và quan Tổng-đốc là h..i ngài rất hâm mộ thể-thao, nếu chúng ta hô hào cổ động chắc sao hai ngài cũng tán thành trợ cấp, không những hai quan đầu tỉnh, còn biết bao các quý quan nữa anh em ạ. Lập một đoàn H.Đ. thì tôi không biết trông cậy ở ai chứ còn sửa sang một sân vận-động có đủ khí cụ cho anh em tập luyện thì chúng ta có thể trông cậy được ở ông Thị Hội-trưởng thể-dục Vinh, vì ông rất tận tâm sốt sắng nhiệt thành với nền thể-dục tỉnh nhà lắm. Thể-dục tương lai tuổi trẻ sau này tôi mong ông ra công dìu giắt đàn em ngày thêm tiến bộ trên trường vận động thì công lao ấy chắc chẳng nhỏ nào. Về sân vận động ta có thể chắc ở ông Thị! còn lập một đoàn H.Đ. ta biết trông cậy vào ai? Tôi mong anh em Vinh-thành tìm giúp người xứng đáng đủ nghị lực trong bước đầu... Nếu được cả như thế thì nền thể-dục tỉnh nhà đã được hoàn toàn rồi đó. Ông Thị nghĩ sao? Anh em nghĩ sao?

Nhất-Nhân-Khẩu

Sau bài của Trưởng Sếu , Nhất Nhân Khẩu đã đăng cảm tưởng của mình trong số báo *Bắc Kỳ Thể Thao* ra ngày 20-6-1933.

BAO GIỜ ANH EM H.D. BA KỲ SẼ CÓ MỘT BUỔI HỘI-HỌP Ở CHỐN THẦN-KINH?

Cùng anh Khắc và các anh Đoàn-trưởng khác

Một lần anh Trần-văn-Khắc đã hô-hào trên mặt báo-chương một buổi hội-họp anh em Hướng-đạo ở chốn Thần-kinh. Cái mỹ-ý này, tôi được biết từ khi tôi chưa mang bộ y-phục Hướng-đạo. Thú thực, khi ấy tôi chưa hiểu rõ tinh-thần của chủ-nghĩa H.Đ. Tôi chỉ tưởng - tượng ra một cuộc phiếm-du, trong buổi nhàn-hạ, mà cái ảnh-hưởng to nhất là thắt-chặt sợi giây liên-lạc của anh em ba kỳ bằng những chiếc nút kiên-cố của Hướng-đạo.

Nếu mục-đích của buổi hội-họp lớn ấy chỉ có thế thì anh em bóngtròn và quần-vợt đã đi bước trước rồi, còn đâu đến anh em Hướng-đạo?

Tôi lại hồi-tưởng lại những giờ êm-đềm, thú vị lúc tôi còn cầm cày vợt, lang-thang ở các tỉnh Trung, Nam, Bắc bầu quanh khắp cõi nước nhà. Tới đâu, đều được anh em các nơi, dù quen, dù lạ, yêu-quý coi như ruột-thịt, khiến cho tôi cảm-động vô-cùng! Đứng trước cái kết - quả tốt-đẹp của thểdục vậnđộng, lúc ấy tôi quả-quyết cho chủ-nghĩa Hướng-đạo dù cao-xa, siêu việt bực nào cũng khó có cái ảnh-hưởng rực-rỡ hơn nữa.

Dần-dà, gần-gụi anh em Hướng-đạo, tôi thấy yêu-mến Hướng-đạo hơn lên. Đọc sách của Hướng-đạo, hiểu-thấu cái lợi của Hướng - đạo trong việc tu thân, xử thế, tôi thấy càng ngày càng say-mê như say mê một đạo giáo nào! Bấy giờ tôi mới thực tỉnh và nghiệm rằng: Muốn trở nên một người dân có ích, không gì bằng làm một người Hướng - đạo -sinh.

Hướng-đạo giạy người ta phải để danh-dự lên trên mọi việc ở đời, phải dốc lòng làm điều thiện, phải có trí quả-quyết, phải lúc nào cũng sẵn-sàng phấn-đấu với mọi sự khó - khăn. Hướng-đạo lại giạy người ta cái hòa-khí lúc nào cũng tươi cười vui-vẻ, tức là để tăng thêm hạnh-phúc cho loài người. Cho nên một buổi hội-họp của anh em Hướng-đạo nó có một cái tính-cách khác hẳn một cuộc tranh-đấu bóngtròn hay quần - vợt long - trọng nào.

Anh em Hướng - đạo khác tỉnh hay khác xứ đến chơi với nhau thì chỉ biết chọn một nơi kỳ-sơn tú-thủy để cắm trại căng lều, thổi-nấu lấy mà ăn, kiếm củi lấy mà đốt, trò-chuyện, đàn-hát, vui cùng muông - thú cỏ-cây, tịnh không có cái tinh-thần tranh-đấu xâu-xé của những trận đá bóng hay những trận đấu vợt. Cái không-khí của Hướng-đạo là một bầu không-khí trong-sạch, đằm-thắm, êm-đềm, thoang - thoảng những hương thơm của những hơi thở dịu - dàng, tinh-khiết. Cái không-khí của một trường vậnđộng thường là bầu không - khí nặng-nề, ác-luyệt. Người mong được, kẻ sợ thua, không những người trong cuộc mà đến người đi xem cũng sinh ra ghét lẫn nhau, mất hết lòng thiện-cảm bác-ái. Cái tính mong cho hội, tỉnh, hay xứ mình thắng là một cái thiên tính của người đời, nên bước chân vào trường vậnđộng, dù người vui tính, hòa-nhã bực nào cũng khó lòng khỏi sinh ra đố-kỵ, kiêu-căng, rồi diễn nên nhiều tấn kịch buồn cười hay đáng ghét. Vì thế, từ C. S. A. Hanoi đến Jeunesse Haiphong, mấy phen vào Nam giaohữu, mấy phen đều thất-vọng, thiết tưởng không đáng lấy làm lạ.

Cái việc mà anh em vậnđộng làm không có kết-quả hay, anh em Hướng-đạo bắt tay vào làm tất là được viên-mãn, tức là việc ràng-buộc anh-em ba xứ vào một sợi giây kiên-cố bằng một cuộc họp bạn lớn ở Thần-kinh.

Anh Khắc đã khởi-xướng ra cuộc họp bạn này, chắc anh em sẽ trù-tính hết cách cho anh em Hướng-đạo Namkỳ có một ngày gặp mặt anh em Hướng-đạo ngoài Bắc, dù đường xa muôn dậm cũng chẳng nài. Vả lại, từ khi anh lập đoàn Hướng - đạo thứ nhất ở Hanoi, cho đến ngày nay, bước đường đã xa mà trở lực, không phải là ít thì chắc một việc khó-khăn nhỏ-mọn này, anh sẽ ung-dung thổi sáo bước qua.

òn anh em chúng ta ngoài Bắc?

Đi Huế, hàng 500km, người không phải là H.Đ. thì cho là xa, ngại ngùng không biết có nên đi không?

Một người H.Đ. thấy nói đi xa thì vui vẻ, tươi cười, thấy nói có sự nguy hiểm khó khăn lại càng phấn trí, băng hái Huống chi Huế chẳng qua cũng là dòng đất nước nhà lại là một nơi đế đô thắng cảnh, sông núi chập trùng, rất lợi cho tính quan sát của H. Đ. Đức Kim-Thượng lại rất chú trọng về thể-dục và đức dục, nên cuộc họp bạn này, nếu thành ra, sẽ có một cái ảnh-hưởng vô-giá, tức là gây thêm một họ H.Đ. ở Trung-kỳ. Chủ nghĩa H. Đ. sẽ lan rộng ra khắp trong nước, anh em ba xứ sẽ bắt tay nhau thung thăng trên con đường H.Đ., cái công bòn ba của anh em Nam — Bắc sẽ không phải là vô ích vậy.

Ngày mà ở các phố Huế, hay các con đường lên lăng tầm tấp nập tưng bừng, nhan nhản những H. Đ. sinh y phục gọn gàng, miệng hát chân đi, Nam có, Bắc có, xa hay gần, cũng là do ở lòng sốt sắng nhiệt thành của anh em H.Đ Nam, Bắc.

Tôi thiết tưởng nên chọn lấy mộ ngày trong vụ nghỉ hè gần tới. Lúc đó anh em học-sinh và các giáo-viên đã được nghỉ, những người làm việc cũng dễ xin phép được mươi lăm ngày thực là tiện. Như thế, vấn-đề thì giờ đã tạm giải quyết. Còn vấn-đề quan-trọng hơn là tiền lộ phí và cư trú.

Hướng-đạo đi đông thì xin dảm nửa tiền, chắc sở hỏa-xa cũng chẳng hẹp gì, mà đang lúc kinh-tế lại được món bời. Anh em H. Đ. đi đâu, đỡ phải cái nạn ô-ten thì tổn phí cũng ít hơn là các nhà quý phái quần-vợt hay các ông cầutướng. Cả lượt đi lượt về, ở lại Huế bốn ngày, tính phác ra hết độ một chục bạc giở lại. Món tiền này, H.Đ. sinh nào đã đi làm việc, có tiền lương tháng thì chắc cũng chả hẹp gì mà không bỏ ra mua một cuộc đi chơi có ích như cuộc họp bạn này.

Còn những H. Đ. S. nhà giầu thì chắc xin nhà cũng dễ, vì ai đã hiểu H. Đ., cho con, cháu vào H.Đ. tất là vui lòng cho tiền đi thăm cảnh Đế-đô.

Khó khăn nhất là cảnh H. Đ. sinh không được xung túc. Nhưng cũng có cáchgiúp họ nghĩa là tổ-chức 1 cuộc vui hay 1 cuộc hát nào, tất bà con trong thành-phố cũng sẵn lòng đỡ dầu cho đoàn H.Đ. tỉnh mình góp mặt với tỉnh khác ở chỗ hội họp anh em ba xứ.

Cứ như thế, thì mấy việc khó khăn đã tạm giải quyết rồi. Cái trở lực to nhất là cái lòng không sốt sắng của một vài anh em hay bàn ngang, vì tình thế bắt buộc mình không đi được mà mong cho tất cả anh em cùng không được đi.

Hướng-đạo đã giậy anh em ta không được thấy khó mà dật lùi thì lo gì không giải quyết nổi mấy vấn-đề nhỏ mọn ấy.

Tôi sở dĩ viết bài này yêu cầu cùng các anh đoàn-trưởng trù tính cho anh em H.Đ. được một buổi tráng du, đến một nơi giang-sơn cẩm-tú hạ trại họp mặt cầu vui, một phần cũng bởi muốn cho anh em Trung-kỳ cùng chúng ta nhập họ H.Đ. cho thêm vui, một phần cũng bởi muốn cho anh em ba xứ gặp nhau mà tăng thêm lòng thân thiện, bác ái.

Cái ngày nhận họ H.Đ. của ba kỳ, - tôi xin nhắc lại, - gần hay xa còn là do ở tấm lòng quả quyết, nhiệt thành của các anh đoàn-trưởng Nam — Bắc. Các anh nghĩ sao? Xin vui lòng cho biết tôn ý trên tờ B.K.T.T., vạn cảm.

Phạm-văn-Bính
Đội-trưởng đội Phi-Yến
đoàn Trần-Lãm, Thái-Bình

Uruguay thua rồi

Mới đây cuộc đấu Uruguay-Brésil (Brésil thắng 2-1) đã cho ta biết tài của hai tay thiếu niên danh thủ Brésil.

Một người tên là Victor chơi thủgôn cho hội Botafago, hiện nay còn là học trò, 19 tuổi, nhanh nhẹn lạ kỳ, người ta đã đặt tên riêng gọi là con « Mèo ».

Người thứ hai là tảphong hội Bomsucasso tên Léonidas. Mới có 18 tuổi, cái môn chăn và lừa ngoặt ban của Leonidas thực là tuyệt diệu tài tình. Bên địch bao giờ cũng phải có vài người mới có thể chèn nổi chàng ta được. Một mình Leonidas đã sut cả 2 gôn cho Brésil một cách tuyệt hay. Leonidas được người ta khen tặng tên riêng là « Hắc kim cương » Le diamant noir ».

Arsenal sau khi thua Walsall

Vài ngày sau khi thua Walsall trong cuộc tranh cup Anhquốc, Arsenal đã tranh vôđịch với hội Manchester City. Hôm ấy Arsenal có đủ các tay cừ trừ thiếu một mình Hapgood. Hàng tiền-đạo là Hulme, Jack, Coleman, James, Bastin).

Xem vậy thì đủ biết là Arsenal đã làm bộ khinh thường Walsall nên mới bị thua vì những Hulme Coleman v.v. hôm nay đều khỏe mạnh cả chớ không phải là bọn mới bị « ghip » giầy.

Bắc Kỳ Thể Thao (số 118, ra ngày 14-3-1933)

BẮC-KỲ CẦN PHẢI CÓ MỘT

TỔNG-CUỘC HƯ'Ó'NG-DẠO

Ở đời phàm làm việc gì mà muốn mong cho có quy-củ vững vàng, có cơ-thể bền-chặt thời đều phải đồng-tâm hiệp-lực lại ; vì thế mà từ hội đi buôn từ nhà làm ruộng cho đến hội thể-thao đâu đâu ta cũng thấy có Tổng-cuộc.

Nếu ta kể những Đoàn-hướng-Đạo cũng là một « hội » thời ở trên thế-giới này không còn có hội nào số hội-viên đông hơn là « hội Hướng-Đạo » nữa : trên 5.000.000 người !

3 triệu Hướng-đạo-sinh của năm châu bốn biển tuy nước nào cũng có Tổng-cuộc riêng của nước ấy song mục đích cũng không khác gì hơn là : gìn giữ cho các đoàn khỏi làm sai lạc cái tinh-thần Hướng-Đạo, tìm xét những chương-trình họp tập cho các bạn trẻ, tổ-chức các ngày tụ-hội, giúp các nơi mới lập về mỗi khó khăn lúc buổi đầu, trực-tiếp với chánh-phủ với quốc-dân, giao-thiệp với Tổng-cuộc Hướng-Đạo ngoại - quốc, cổ - động cho mục-đích Hướng-Đạo ngày thêm bành trướng.

Trên bản địa-đồ Hướng - Đạo của hoàn-cầu tuy Đông-dương chưa được cái hân-hạnh có lá cờ con (1) nhưng trên dưới xứ Bắc-kỳ ta — hãy nói riêng đến xứ Bắc-kỳ đã, còn Trung, Nam-kỳ thời khi nào bàn đến Tổng - cuộc Hướng - Đạo Nam - Việt (hay Đông-dương) tôi sẽ nói đến -- cũng đã có ngót một ngàn hướng-đạo-sinh rồi.

Một ngàn hướng-đạo-sinh, 30 đoàn chẳng phải còn là một số ít, vậy mà xem ra các Đoàn làm việc không hay có tình liên - lạc với nhau, chương-trình học tập của đoàn-sinh có lẽ cũng không cùng chung một quy-tắc.

Đó là một điều khuyết-điểm lớn trong nền Hướng-Đạo Bắc-kỳ mà chúng ta cần phải bồi bổ : bồi bổ tức là ta kíp lập ra một Tổng-cuộc Hướng-Đạo Bắc-kỳ, ta cần năng có những ngày tụ-hội của các Đoàn các Đội (raliement).

Ở các nước nhờ có Tổng-cuộc, nhờ có những ngày tụ - hội mà tinh - thế hướng-đạo ngày một bành trướng, số Đoàn-Sinh ngày một đông vui.

Ở nước Anh, nơi cụ Tổ Baden Powell xuất-thế, từ năm 1908 là năm cái mầm Hướng-Đạo mới nẩy ra trên đảo Brownsée, đến năm 1911 đã có tới 30.000 hướng-đạo-sinh rồi.

Trong kỳ Âu-chiến nhiều vị đoàn-trưởng ra đầu-quân bị tử trận vả vì việc binh-đao nên nền Hướng-Đạo Âu-châu giạo đó có phần chậm trễ.

Nhưng tiếng súng vừa im, thì ngọn lửa êm đềm của phái Ôn-hòa Hướng-Đạo (2) lại bắt đầu cháy mà lần này cháy mau lắm.

Năm 1920 ở Luânđôn (kinh thành nước Anh-cát-Lợi) người ta đặt ra một quốc-tế liên - hiệp Hướng - Đạo phòng (Bureau International de Scoulisme) người ta đặt ra ngày hướng-đạo quốc-tế liên-hiệp hội-nghị lấy tên la Jamboru (Jamboru theo tiếng Zoulou là ngày hội hiệp của tất cả các dân tộc) cứ 4 năm lại có một kỳ tụ họp.

Lần đầu (năm 1920) họp tại Londres hơn mười vạn Hướng-Đạo của 34 nước đến dự. Lần thứ hai họp tại Copenhague, lần thứ ba tại Stockholm, lần thứ tư tại Birkenhead có 72 nước dự, sang năm thời đến lượt Paris được thấy những nét mặt đầy những nụ cười của tiểu hiệp-sỹ các nước đủ màu da.

Trông đó làm gương, anh em Hướng-Đạo Bắckỳ ta há chẳng nên mau mau lập ra Tổng-cuộc và tổ-chức ra những ngày hội-nghị lắm sao ?

Muốn có Tổng-cuộc ta hãy nên có một ngày tụ hội đã, để các hướng-đạo-sinh cùng nhau tỏ tình thân-ái, và học khôn mua khéo của nhau, các đoàn-trưởng bàn luận về sự lập Tổng-cuộc.

Ngày ấy nên chọn vào ngày 1er và 2 Novembre sắp tới, hoặc vào dịp lễ Đình-chiến (có lẽ lễ Đình-chiến năm nay sẽ được nghỉ 3 ngày), hay ngày lễ Noel cũng được.

Nơi hội-nghị tôi tưởng năm đầu ta hãy lấy Hanoi làm nơi tụ họp vì Hanoi là Kinh-đô Bắckỳ, Hanoi là trung tâm điểm, Hanoi đã sản-xuất ra Hướng-Đạo đầu tiên.

Nào các anh Đoàn-trưởng các nơi : anh Hợp Nacham, anh Thu Tuyên-quang, anh Quỳnh anh Bình Thái-bình, anh Tri anh Ban Lạng-sơn, anh Bình Nam-định (hay là hội Hộng-bàng) anh (?) Haiphong (hay là hội Jeunesse) mà thứ nhất là các anh Nguyễn-thụy-Hùng, Hoàng-đạo-Thúy và Ngô - thế-Tân ở Hanoi sẽ cùng với trường Thể-dục -- hay là nói hẳn ra là cùng với hai ông Nguyễn-Lễ và Trần-văn-Lai -- mà tổ-chức ngày quần-anh đại hội này.

Ước ao rằng việc lập ra một Tổng-cuộc hướng-đạo Bắckỳ -- mà « anh » Tô-Điền cũng đã có nói đến trước đây -- sẽ có thể thành ra sự thực trước ngày các anh em Hướng-Đạo Nam-Bắc gặp nhau trên đất Thần-kinh.

Trầu-văn Khắc

(1) Mỗi Tổng-cuộc Hướng-Đạo thường có một bản địa-đồ của toàn thế-giới, trên bản địa-đồ ấy những nước nào có Hướng-Đạo rồi thời có cắm một lá cờ, nhỏ to tùy theo số Đoàn-Sinh nhiều hay ít, hoặc trên lá cờ đó cũng biên rõ số Đoàn-Sinh nữa.

(2) Ông Baden Powell gọi Scout là éclaireur pacifique.

Một buổi làm lễ Tuyên Lời-Hứa trọng-thể của đoàn Hướng-Đạo Saigon

Sáng chủnhật 2 Octobre vừa rồi trên sân Tổng-cuộc thể-thao Annam, đoàn H.Đ. Saigon đã làm lễ tuyên lời hứa cho 3 đoàn sinh, 4 sói con và phong chức cho một người đội-trưởng.

Buổi lễ này làm rất trọng-thể. Trước mặt 500 quan khách Pháp — Nam và chừng 100 các bà, các cô. Cuộc hành-lễ đã tỏ ra một cách rất uy - nghiêm cảm-động, từ lúc làm lễ kéo cờ cho đến lúc đoàn H. Đ. hát bài « Tạm biệt » (aurevoir scout). Các bạn đồng-đạo H.Đ.Q.P. cũng đến dự lễ đủ mặt. Sau khi ra về ai nấy đều có vẻ cảm-động.

* * *

Buổi chiều cũng trên sân Tổng-cuộc đoàn Hướng - Đạo lại ra mắt quan Thống - đốc Nam - kỳ cùng ngót ba nghìn khán-giả đến xem cuộc đấu cầu tranh cup Krautheimer. Công - chúng rất lấy làm ngạc-nhiên khi trông thấy ngót trăm bạn thanh-niên nước nhà đi đứng thành cơ-ngũ như vậy. (Vì đoàn H. Đ. Saigon ít khi đi vào trong thành-phố nên công-chúng chưa trông thấy bao giờ).

Theo dịp kèn đoàn H. Đ. đi đều răm-rắp, khi ra đến giữa sân, công - chúng vỗ tay vang-động. Cảm - động nhất là khi lá cờ vàng đi đến đâu thời công-chúng đều đứng giậy ngả mũ chào một cách rất kính-cẩn.

BKTT, 11-10-1932

Trên tờ *Bắc Kỳ Thể Thao* số 95 ra ngày 20-9-1932, Trưởng Sếu đã đề nghị Bắc Kỳ cần phải thành lập một *Tổng cuộc Hướng đạo* như Nam Kỳ, và chính *Thống đốc Nam Kỳ đã* chính thức chuẩn y từ tháng 6 năm 1933. Vấn đề này đã gây sự quan tâm và chú ý đến các Trưởng lãnh đạo phong trào ở Bắc Kỳ như Tr. Nguyễn Thụy Hùng và Hoàng Đạo Thúy.



Một buổi lễ tuyên hứa của *Hướng đạo Nam Kỳ* ở Sài Gòn.

TỔNG - CUỘC HƯỚNG - ĐẠO

Trong B. K. T. T. số 95, anh Trần-văn-Khắc lên tiếng gọi anh em H. Đ. Bắc-Kỳ mau mau lập ra Tổng-Cuộc và tổ-chức những ngày hội nghị để khỏi thấy « các đoàn làm việc không hay có tình liên lạc, chương-trình học tập của đoàn sinh không cùng chung một quy tắc ».

Lập T. C. H. Đ. B. K. tôi tưởng không nên và không có thể được. Vì rằng ta đã sẵn có một Tổng-cuộc là Tổng - Cuộc - Hướng - Đạo - Quân-Pháp (Fédération des Eclaireurs de France). Từ ngày mặc bộ y-phục H. Đ. ta vẫn theo luật và quy-tắc của T. C. H. Đ. Q. P. (loi et réglement intérieur de la fédération des Eclaireurs de France). Vậy lẽ tự-nhiên là ta phải xin sát nhập vào Tổng-cuộc ấy. Muốn thế, mỗi tỉnh phải lập Association locale, phải có điều-lệ (statuts), phải được quan Thống-Sứ duyệt-y, rồi khi đó phải nhờ quan Toàn-Quyền xin sát nhập cho với T. C. H. Đ. Q. P. (affiliation avec la fédération des E. D. F.).

Nếu nay ta lập Tổng-cuộc riêng ắt T. C. H. Đ. Q. P. sẽ không cho, lấy lẽ rằng ta là nước-bảo hộ của Pháp, và ta theo chung một quy tắc (réglement).

Con ngày hội họp (ralliement) của các đoàn Bắc-Kỳ, anh Trần-văn-Khắc khí vội vì anh quên rằng chưa có đoàn nào được nhà nước công nhận (existence légale) chưa đâu lập association locale, chưa đâu có statuts.

Và lại ngoài ba đoàn ở Hanoi ra còn đoàn nào cũng mới thành-lập, chưa đâu vào khuôn vào phép, có nơi trông ngoài to tát oai phong mà bề trong thật rỗng tuếch trống không, sách vở không có, đến luật H. Đ. ông đoàn-trưởng cắt nghĩa cũng không thông. Tân-quân (aspirant) chưa thi thì ralliement để làm gì, hay chỉ để ăn rồi lại đi về.

Nếu muốn có ngày hội họp kia, tôi mong các anh đoàn-trưởng các tỉnh rên để tâm luyện tập cho H. Đ. Q. có khối óc H. Đ. (esprit scout) ít nhất mỗi đoàn cũng có một nửa đã thi lên H. Đ. Q. hạng nhì (éclaireur de 2e classe), mỗi đoàn có một cuộc chơi lớn (grand jeu) để tỏ lực học trong ngày hội họp. Ngày đó tôi mong sẽ có thể làm nổi trong ngày lễ Pâques năm 1933.

Anh Trần-văn-Khắc nghĩ sao? Các anh đoàn-trưởng các tỉnh nghĩ sao?

Đoàn-trưởng đoàn Lê-Lợi Hanoi
Nguyễn-Thụy-Hùng

TÔNGCUỘC HƯỚNGĐẠO

Tôi cũng xin nói về Tổngcuộc H. Đ.

Từ khi xứ Bắc mỗi nơi đều thấy có anh em Hướng-đạo, trên báo này tôi đã mong mỏi có một T.C. để cho giữ lấy cùng một tinh-thần. Khốn nỗi lúc bấy giờ chưa đâu lập thành hội vững vàng, một T.C. dành là sớm quá.

Trần đoàn-trưởng vào Nam, hô hào lập được hội Hướng-đạo Saigon, nay lại dựng được Tổngcuộc H.Đ Namkỳ; kể thật là khó nhọc, đã giúp cho nền H.Đ. không phải là ít.

Anh đội-trưởng Phạm lại vừa thúc dục để quan Thượng Phạm lưu tâm đến việc H Đ.

Các anh, vì nền H. Đ. mà bôn ba, thật đã là hết lòng, cheo gương tốt trong nhà Hướng đạo.

Các anh lại lo lắng để dựng nên một T.C.H.Đ. Việt-Nam. Đó thật là ý nghĩ của các anh đã đúng với ý nghĩa khắp anh em, ai ai cũng mong như vậy.

Trong việc T.C. này tôi cũng có một vài điều muốn xin các anh cùng bàn để cho việc chúng ta rõ ràng, lập một T.C. cho Namkỳ, một cho Trungkỳ, một cho Bắckỳ như anh Khắc có lần đã nói. Hay là lập một T.C. cho cả ba kỳ, gọi là T.C. Việt-Nam có Hoàng-Thượng đứng đầu và quan Phạm trông nom ở trong phạm vi bộ giáo-dục.

Tôi xin bầy ngu-ý thế này: Mỗi một xứ một T.C. thì riệu vợi lắm. Mỗi một việc tất mấy T.C. giải quyết. Mỗi T.C. có thể lại có một ý kiến. Như vậy nhất trí thật là khó khăn. Ý tôi: không bằng chỉ có một T. C. là hơn, công việc gồm cả về một mối có lẽ tiện và chóng.

T.C. ba xứ là một việc đáng mong có Nhưng nếu coi H.Đ. là một phần trong chương-trình của quốc-phủ mà có quan-viên giám-đốc thì lập T.C. ba xứ lại có chỗ không tiện. Namkỳ là nơi nhượng địa, tất không thể nhận sự giám-đốc của quan-viên một xứ khác. Công việc một bộ ở Trungkỳ lại không bao hàm cả Bắckỳ. Cái khó khăn là ở nơi ấy.

Và trong vòng Đông-dương còn có hai xứ Mên, Lào Liệu rồi hai xứ ấy bước vào nhà H.Đ. lại phải lập một T.C. hay hai T.C. nữa.

H.Đ. là một « đạo » mới, mở đường gần gạn cho muôn giống, chúng ta cùng nên dành chỗ sẵn cho những anh em đã cùng ta chia một vận-mệnh ở trên bán-đảo này. Sông Cửu-Long, núi Trường-Sơn không nên để nó chia rẽ con nhà H.Đ. trên một mảnh đất nhỏ.

Vậy thì ta lập một T.C.H.Đ. Đông-dương, có nên không? T. C. Đông-dương ấy, rồi biết T. C. thế-giới, đó, cũng là một đường.

Triều-đình nếu để lòng đến phương pháp H.Đ. những việc có thể làm tất không phải là ít. Nền H. Đ. Việt-Nam được Triều-đình săn sóc thật là may mắn lắm. Triều-đình có thể lập một trường huấn luyện, vì việc thiếu người làm đầu vẫn là một cái quẫn cho nền Hướng-đạo.

* * *

Bây giờ lại xin nói đến việc vào T. C. của Eclaireurs de France là một T. C. về phương diện tôn-giáo có ý rộng giãi nhất ở Pháp. Ba năm nay Trường Thểdục đã viết thư để xin cho đoàn H. Đ. Hanoi vào T.C. ấy. Ở Thái-bình và Lạng-sơn cũng vậy. E.d.Fr. chưa xử trí làm sao, đến vừa rồi khi ông Imbert là Đốc-học trường Sư-phạm Hanoi sang ông mới cho biết là T.C.E.d. Fr. ủy ông việc xét thực việc H. Đ. ở đây. Mươi hôm sau ông Toàn - quốc Ủy-viên lại cho biết rằng ông Imbert đã được chính thức ủy làm phái viên của E.d.Fr. ở Hanoi. Ông Imbert có tỏ ý muốn hội kiến với mấy nhà H.Đ. Hanoi song ông vẫn mệt.

Đấy mới lại sinh một việc nữa làm cho chúng ta khó nghĩ. Chúng ta không thể: nơi thì vào E.d.Fr., nơi thì vào T.C.V.N. Cái quang cảnh chia ba chân vạc ở bên Pháp đã làm cho nền H. Đ. Pháp khó tiến, anh em ta chắc chẳng ai mong thấy ở đây.

Về việc này tất phải bàn - bạc chín lắm mới được. Thế nào cũng phải có một ngày hội - họp anh em để cùng nhau thu xếp.

Nhưng việc bây giờ là cần phải có nhiều hội H.Đ. ở khắc mọi nơi đã; một cơn mưa gió, đất Bắc ta còn mấy lăm nơi. T.C. Namkỳ cũng vẫn gồm có một hội. Ở Trung thì mới thấy tiếng đồn. Thế cho nên anh Phạm phen này vỗ cánh bay đi, từ Bắc đến Nam, con nhà H. Đ. chắc không ngại rằng một mình chẳng làm nổi mùa xuân, xin chúc anh trên đường gặp được nhiều tri-kỷ, nghe anh, hiểu anh mỗi nơi anh đậu sẽ thấy một đoàn. Dù anh đi chẳng thay mặt ai nhưng anh em ai ai cũng mong ở anh đó.

ba Tô

Phản hồi của Trưởng Nguyễn Thụy Hùng về bài viết của Trưởng Trần Văn Khắc đăng trên *Bắc Kỳ Thể Thao* số 95 (20-9-1932), và bài viết của Trưởng Hoàng Đạo Thúy đăng trên *Bắc Kỳ Thể Thao* số 132 (20-6-1933).

Năm thứ ba — Số 99 — MỖI SỐ BA XU — Ngày 18 Octobre 1932

Bắckỳ Thể-thao

RÉDACTION – ADMINISTRATION
37, RUE DES EVENTAILS, HANOI

TUẦN BÁO XUẤT-BẢN NGÀY THỨ BA

TÉLÉPHONE : HANOI 488
AL. TÉL. : BACKY – THÉTHAO HANOI

LẠI NÓI VỀ

TỔNGCUỘC HƯỚNG - ĐẠO

Trong số báo 97 ra ngày 4 octobre anh Nguyễn-thụy-Hùng có ngỏ ý-kiến về việc tôi hô hào lập Tổng-cuộc Hướng-Đạo Bắckỳ và tổ-chức ngày hội nghị của anh em Hướng-Đạo ngoài Bắc.

Về việc lập T. C. H. Đ. B. K. anh Hùng nói rằng « tưởng không nên và không có thể được. »

Không nên theo như ý anh, vì ta đã theo luật-lệ và quy-tắc của T.C.H.Đ.P.Q. từ trước đến nay rồi vậy tất nhiên là ta phải xin sát-nhập vào T. C. ấy còn như không có thể được *là vì T.C.H.Đ.P.Q. sẽ không cho, lấy lẽ rằng ta là nước bảo-hộ của Pháp và theo chung một quy-tắc và tổng-cuộc ấy.*

Viết bài này chẳng phải là tôi định trả lời anh Hùng đâu, nhưng có ý mong các anh Đoàn-Trưởng các tỉnh khác cùng với chúng tôi bàn tính việc này cho sác đáng, vì việc lập T.C.H.Đ. cho chúng ta là một việc lớn lao mà lại cần thiết, hàng ngàn hàng muôn bạn thiếu niên sau này nhập đoàn H.Đ. cũng có phần ảnh-hưởng ở đó cả.

Không nên. — *Tôi chẳng cần phải nhắc anh em cũng biết rằng gốc-tích H.Đ. là ở nước Anh, rồi sau người Pháp mới « bắt-chước » người Anh mà làm. Lúc người Pháp mới theo đó, họ cũng phải xem cuốn Scouting for Boys của đại-tướng B.P. sau rồi họ mới dịch cuốn đó ra chữ Pháp tức là cuốn « Les Eclaireurs » bây giờ, họ lại thảo quy-tắc riêng cho hợp với người Pháp. Hiện nay ở bên Pháp có đến 3 T.C.H.Đ. là Fédération des Scouts de France, Fédération des Eclaireurs Unionistes và Fédération des E.D.F. Ba T.C. này chỉ có về phần tôn-giáo là khác nhau (một phái thờ Jésus Christ, một phái thờ Dieu còn một phái thời không có tôn-giáo nào cả, ai vào cũng được), còn thì quy-tắc với luật-lệ thường chỉ khác nhau một chút thôi, mà chương-trình học-tập của đoàn-sinh cũng giống nhau, chỉ khác nhau ở chỗ tôn-giáo.*

Kể từ khi anh em chúng ta lập nên H.Đ. chúng ta sở - dĩ theo quy-tắc của E.D.F. (1) là vì ở trong không có điều gì bó-buộc về tôn-giáo cả.

Tuy nhiên nếu bây giờ chúng ta lập riêng một Tổng-Cuộc Hướng-Đạo Đông-Dương thời từ quy-tắc, từ điều-lệ cho đến trương-trình học tập ta cũng phải tùy theo xứ sở của ta mà thay đổi, mà đặt đề cho thích hợp với ta.

Ví dụ như một Sói con (Louveteau) muốn được lên chức «một sao» *phải biết những ngày lễ Jeanne d'Arc, 14 Juillet và 11 Novembre là thế nào? thời ta có thể đem thay vào là ngày mùng 5 tháng hai, ngày mùng 2 tháng năm, ngày 20 tháng tám v.v. ; trương-trình lên chức H.Đ. thi-sinh có nói : phải biết lịch-sử ý nghĩa là cờ Tam Sắc, vậy ta có thể đổi là lá cờ vàng, thì lên hạng nhì về Vạn-vật-học ta cũng phải tùy theo cây cối và súc vật của xứ ta mà cho vào.*

Nói tóm lại thời người Pháp bắt chước người Anh, người Nam bắt chước người Pháp, mục-đích cao xa của H. Đ. Đ. ở đâu cũng vẫn một, nhưng từ quy-tắc, từ điều-lệ cho đến trương-trình học tập phải tùy từng nước, từng xứ mà thêm vào bớt ra cho hợp-lệ.

Chỗ không nên *của anh Hùng đã nói tôi tưởng không đúng mà nếu nói là* không nỡ *thời có lẽ đúng hơn. Không nỡ là vì ta đã theo quy-tắc của E.D.F. hai năm trời nay, ta cần phải biết ơn T. C. ấy, nhưng chỗ đó là việc nhỏ mà việc lập T. C. H. Đ. Đ. là việc lớn gấp trăm gấp ngàn.*

Không có thể được. — *T. C. H. Đ. P. Q. chẳng có quyền gì mà không cho ta lập T. C. riêng, miễn là công việc ta làm cho đường đường chính chính, ta theo đúng mục-đích H. Đ., các tỉnh đầu đã có điều-lệ (Statuts) riêng rồi thời tự khắc ta sẽ lập được T. C. như T. C. V. Đ. Bắc-Kỳ, T. C. tennit vậy. Trong điều-lệ của E. D. F. cũng không có cái « ca » nói đến thuộc-địa hay xứ bảo-hộ kia mà.*

Ta là nước bảo-hộ của Pháp vậy thời ta sẽ xin Tổng-Cuộc E. D. F. đỡ đầu cho, vừa đủ tình lại đủ lý.

Chỗ không có thể được chỉ là chỗ ta thay đổi cuốn quy-tắc (règlement intérieur) cho hợp với Nước ta, các dấu hiệu (insignes officiels) ta không được bắt chước giống hệt của họ mà làm thôi.

Sự lập T. C. H. Đ riêng cho anh em chúng ta có ích lợi như thế nào anh ba Tô tức Hoàng-Đạo-Thúy trong B. K. T. T. số 65 đã nói tôi tưởng không cần nhắc lại.

Còn về ngày tụ-hội (ralliement) mà tôi bàn tính lập vào cuối năm nay, anh Hùng nói nên để đến vụ lễ Pâques sang năm để cho anh em các nơi biết nhiều nhiều hơn lên nữa sẽ họp mới vui thời tôi cũng chịu rằng anh nói rất đúng, nhưng còn chỗ anh bảo tôi là « Khi vội vì chưa có đoàn nào được nhà nước công nhận » thì tôi tưởng anh cẩn-thận quá.

Tôi vẫn biết rằng hiện nay ở các tỉnh những Đ. H. Đ. chưa đâu thành Association locale cả, mới là một ban (Section) của một hội nào đó thôi (ở Hanoi của Edep, ở Lạng-Sơn của Tri-Tri, ở Namdịnh của Hồng-Bàng, ở Haiphong của Jeunesse. v. v.) nhưng các hội đó trước khi lập ban H. Đ. đều đã có xin phép các quan đầu tỉnh cả rồi, công việc làm cũng được các ngài tán thành, vì thế có xin về Hanoi để họp mặt với anh em các nơi tôi tưởng cũng chẳng phải là một việc khó gì.

Tôi muốn nói thêm nữa mắc không tiện vậy tôi sẽ viết thư riêng về anh Hùng. Chúng tôi rất mong các anh Đoàn-Trưởng các nơi sẽ cùng với chúng tôi bàn tính về việc này.

Ngày 15 Octobre vừa rồi thời-kỳ tôi công-cán vừa hết mà nghị-định bổ tôi làm việc tại Saigon cũng vừa ký, vậy thời ngày tụ-hội của anh em H. Đ. Bắckỳ trong dịp lễ Pâques 1933 tất nhiên tôi sẽ chẳng được cùng anh em họp mặt, nhưng tôi tin rằng đến vụ hè sang năm chúng ta sẽ gặp nhau trên đất Thần-kinh, để thắt chặt thêm cái giây liên-ái của hai nơi Nam-Bắc.

Trần-văn-Khắc

(1) E D F. viết tắt của Eclaireurs de France.

4 décembre! 11 décembre 1932!

Hai ngày của Bồng? Thịnh? Chức? Nhân? Can? của Lượm? Lợi? Còn? hay là 2 ngày của 1 tiểu anh-hùng vôdanh nào đó?

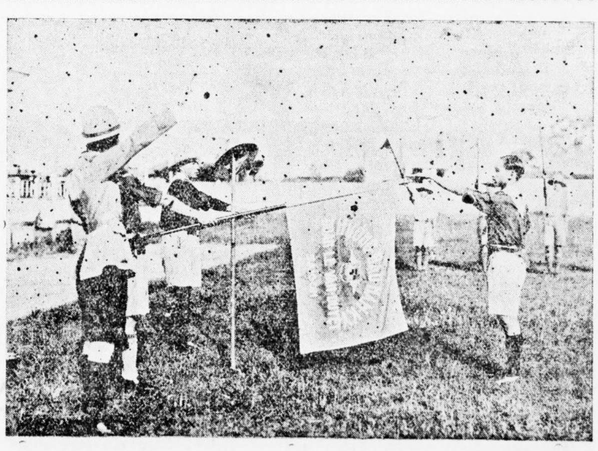
Hai ngày viết bằng chữ lửa trong bể óc của người « cua-rơ».

Lựcsĩ Bắckỳ sắp sửa dự Điền-kinh đại hội.

Hạn nhận đơn đến 31 Octobre là cùng

Phong-độ của các tài-tử sẽ chiếu lên màn bạc.

Mạnh hơn lên!



Lễ chào cờ của anh em Hướng-Đạo Saigon (người đứng gần về bên trái là đoàn - trưởng Trần-văn-Khắc.

Cuộc Vines thắng Cochet tại Forest-Hills

Vào bánkết Cochet hạ Van Ryn trước 7.000 người xem.

Bánkết lại hạ Allison ở set thứ năm. Được nghỉ vài phút thì phải vào chungkết đấu với Vines.

Cochet biết thế ở fông thì sẽ thua vì những quả ban nặng, nhanh và sâu của Vines, chỉ bằng theo lối Borotra lên lưới mà triệt ban của nhà vôđịch Mỹ-quốc. Cochet gạc 3-2 nhưng sau Vines đánh đều, vừa khôn - khéo, ban vụt vừa mạnh vừa nhanh nên toàn thắng 6-4, 6-4, 6-4.

Vines cũng biết nếu để Cochet lên được gần lưới mà tung-hoành thì thế-công của mình sẽ bị phá vỡ nên ra hết sức kìm Cochet ở fông bằng những quả ban đi theo hai bên vạch và thọc góc. Trái lại, Vines không ăn được nhiều điểm về sevit vì trọn cuộc chỉ có 6 lần là Cochet không đỡ được những quả sevit búa đanh của Vines. Còn Cochet thì không ăn được một quả sevit nào cả. Hai bên ăn nhau phần nhiều bằng các quả ban đặt không chạy đỡ kịp. Cochet tuy đánh ở lưới hay tuyệt-diệu nhưng lại tiếc không được nhiều dịp mà lên, cho đến khi kết-cục bị thua thì thành-thực tuyên-bố rằng :

« Từ khi cầm vợt, tôi chưa hề thấy những quả ban vừa mạnh vừa nhanh như thế bao giờ!»

Ghê-gớm thay! Vines! trong 30 jơ chỉ có 6 jơ là điểm lên đến 40-40.

MŨI TÊN

VỮNG TAY CO

Tiết trời sắp chuyển sang mùa đông khí lạnh căm-căm đã bắt đầu bao-phủ non sông đất Bắc. Trong mấy tháng trang-trãng nắng hạ, các cuộc thể-thao đều phải bỏ; tới nay lại bắt đầu mùa bóng tròn, mùa tennit, mùa thi ngựa, mùa đi săn... Mùa đông là mùa thể-thao.

Xét ra thì đám thiếu-niên ưa mạnh-bạo ham quả bóng tròn ; bọn công-tử thích « *chưng* » ham về tennit ; những ông già chán tình, thích đi săn ; lũ con-bạc ham ăn, đều đua xem thi ngựa.

Dù chơi cách nào, cũng là thể-thao. Đã là thể-thao, thì là tốt rồi. Vừa đây Ô. Nguyễn-Văn-Vĩnh viết trong báo Annam Nouveau, cũng ca-tụng cái công-dụng của thể-thao. Mà ông Vĩnh lại còn bênh cả cái thuyết lấy nhiều vợ.

Bởi ý ông là :

1·) nên lấy nhiều vợ ; 2·) nên tập thể-thao·Nên tôi muốn tìm xem những người lấy hai ba vợ mà muốn tập thể-thao, thì nên tập món gì cho đúng lẽ.

Thì món gì là món có thể mưu được cuộc hòa-bình trong những gia-đình có lắm phòng riêng?

Tôi tưởng chỉ có món « kéo thừng ».

Phải tập sao kéo cho chắc tay, nếu không thì cửa nhà tan-nát mà cái bóng tùng-quân, dù nghìn tầm, cũng khó mà che-chở được cho thân cát-đằng.

Tại sao lại phải tập « kéo thừng »?

Mỗi khi đêm đông gió lạnh, cô hai hay cô ba thường hay bắt-chước cô Kiều mà thỏ-thẻ như lúc rỉ tai với chàng Thúc :

Như chàng có vững tay co.
Mười phần cũng đắp-điếm cho một vài.

Nếu chàng chẳng vững tay, thì bao nhiêu chăn chùn sang bên bà vợ-cả, luống tủi thân ai, kẻ lạnh-lùng...

Tôi vừa được tin đích-xác rằng mùa đông này, hội « nhiều vợ » tổ-chức một cuộc thi « kéo-thừng » do Ô. Vĩnh đứng ra cho cúp.

Lãng-Nhân

ĐOÀN THANH-NIÊN HƯỚNG-ĐẠO XIÊM-LA

Muốn cho độc-giả dễ hiểu hơn, tưởng nên nói qua về nền giáo-dục canh-tân của nước Xiêm. rồi sẽ nói đến đoàn Thanh-niên Hướngđạo, vì rằng một phần của đoàn Thanh-niên này cũng thuộc vào bộ giáo-dục.

Từ năm 1906 giáo-dục nước Xiêm đã tổ-chức lại theo một lối mới, đã có các nhà giáo-sư lão-luyện du-học ở Âu-Mỹ về đứng ra trông nom các học-đường. Nhưng đến năm 1910 sơ-học trong nước mới phải cưỡng-bách, và mãi đến năm 1920 chánh-phủ mới tuyên-bố đạo-luật miễn học-phí cho các học-sinh ở các trường trong nước. Từ đấy giáo-dục nước Xiêm mới tiến-bộ rất mau. Tất cả trai gái đến 8 tuổi đều phải cưỡng-bách đi học ba năm ở bực sơ-học. Rồi 3 năm ở bực sơ-học, trẻ nào không theo nền trung-học, cũng đều buộc phải học thêm 2 năm nữa ở một lớp công-nghệ. Phần nhiều bọn trẻ này sau đều ra nhập đoàn Thanh-niên Hướngđạo. Bởi thế nên, hiện nay trong nước Xiêm lớn bé gì đều có một chức-nghiệp cả. Đến năm 1920 trong nước đã có đến 35 000 trường học công với gần 255.000 học-sinh và trên 650 trường tư-thục với 30.000 học sinh. Về đại-học, cao-đẳng học và chuyên-môn học phát-đạt cũng không vừa, nhưng trong bài này không nói đến.

***

Từ năm 1912, trong nước Xiêm số học-sinh ở các lớp công-nghệ, học-sinh tốt-nghiệp sơ-học, càng ngày càng đông, mà chánh-phủ không kịp lập trường thu-dụng, cho nên vua Xiêmla một nhà xuất thân ở trường võ-bị ở bên Âu — đã trù-tính việc lập một đoàn Thanh-niên Hướngđạo theo các cường-quốc bên Âu. Lại nhân từ ngày có ông Baden Powell (là người sáng-lập ra Hướngđạo hoàn-cầu) xin ra nhận cái chức-trách tổ-chức đoàn Thanh-niên Hướngđạo cho vua; từ đó vua Xiêm đã dự-đoán trước rằng việc cải-lương cho tinh-thần quốc-dân mà vua đang sắp-đặt thi-hành, thế nào rồi cũng có kết-quả mỹ-mãn theo chí-nguyện.

Ngay lúc bấy giờ vua đã thâm-hiểu rằng vận-minh của nước sau này là ở trong tay bọn Thanh-niên: mà dạy cho bọn đầu xanh tuổi trẻ này, chỉ dạy về lý-thuyết sư-phạm không, tưởng cũng chưa đủ khiến cho họ sớm có mối cảm tình về hợp-quần và chức-vụ. cho nên vua hết sức lo tổ-chức về giáo-dục thực-nghiệm, vì rằng giáo-dục lý-thuyết hình như không có sinh-khí và lâu-nhiễm được cái óc non-nớt của con trẻ. Nghĩ thế ông «vua đồng-tử» của nước Xiêm bèn đứng vai chủ-động trong việc lập đoàn Thanh-niên Hướngđạo.

Năm 1914 đoàn Thanh-niên Hướng-đạo của Xiêmla đã thành-lập, có 2 500 thanh-niên gia-nhập; rồi càng ngày càng đông. Trong đoàn-thể này rất có qui-mô và trật-tự nghiêmchỉnh, không kém gì đoàn Thanh-niên hiện thời của Mussolini nước Ý. Qua năm 1920 trong toàn-thể nước Xiêm có đến 178 đoàn-thể Thanh-niên Hướngđạo Phần nhiều trong mỗi học-đường đều có một đoàn-thể Lần lần về sau vì số người đông quá, nên số đoàn-thể phải tùy số trường học mà thành-lập. Trong năm 1924 số Thanh-niên Hướngđạo trong nước Xiêm đã được 22.000 người, năm 1927 lên đến 27.000 người, rồi đến năm 1930 thời vừa đúng 30.000. (cho đến bây giờ, thì, theo như lời 3 bạn H. Đ. S. Xiêm mới qua đây, số H. Đ S. của Xiêmquốc có tới gần 100 000 rồi).

Về sau theo ý vua lập thêm một học-đường đặc-biệt (cũng như trường Cappy bên Pháp luyện cho các người ra làm đoàn-trưởng sau này) mục-đích để đường thành một lớp người đủ tư-cách giáo huấn cho các đoàn-thể Thanh-niên Hướngđạo trong nước. Rồi muốn khích-lệ tấm lòng hiếu thắng và tranh-đua của Thanh-niên, một kỳ thi lên lớp (về Hướngđạo) mà đều phải các quan đại-thần có học-thức rộng trong triều ra đứng giám-khảo.

Đến nay, cả nước Xiêm, cho đến người ngoại quốc, ai cũng đều công-nhận rằng nhờ việc tổ-chức các đoàn Thanh-niên Hướngđạo, mà thanh-niên trong nước đã sớm tỉnh-ngộ, biết kính-trọng các nghề riêng của mình mà nhân đó họ mới học thêm được các chức-nghiệp mà xưa nay người Xiêm hay coi thường và đã hầu thả hết vào tay người ngoại-quốc (nhứt là vào tay người Hoa-kiều).

Trong các cơ-quan của các đoàn-thể Hướngđạo, bọn thanh-niên được tự ý chọn lấy một nghề mình thích mà học tập, hoặc đan rút hay là ươm dệt, hoặc nghề thợ mộc hay thợ vẽ hay là vô-luận nghệ gì khác. Trong mỗi cơ-quan của mỗi đoàn-thể đều có đủ các nghề không thiếu nghề gì.

Đây là việc trong nhà, còn công-việc ở ngoài là tập-luyện, thao-diễn, trèo núi, bơi sông, cũng tập đủ như binh lính.

Muốn cổ-vũ tấm cảm-giác của các bạn thanh-niên tân-tiến ấy, nên trước khi nhập đoàn-thể người ta có bắt phải tuyên-thệ nghiêm-chỉnh lắm. Lại biết rằng lời phát thệ rồi rất có ảnh-hưởng về sau, nên mỗi khi nào có cuộc tuyên-thệ vua phải tự thân ra chứng-kiến. Đối với các đoàn-thể Thanh-niên Hướngđạo, vua lo chăm-nom và săn-sóc một cách rất sốt-sắng. Lại cũng vì muốn cổ-lệ đám người tráng-kiện mới mẻ ấy trong các cuộc vậnđộng về trận-mạc, nên mỗi năm đều có cuộc tổng thao-diễn, có đại-biểu của các cơ quan trọng-yếu trong nước đến chứng-giám.

Vua đã đạt đến cái mục-đích cao xa của mình rồi: hiện nay các đoàn thanh-niên Hướng-đạo của nước Xiêm đã một mực trung thành với vua, biết phục vụ và hết lòng hết sức với mọi việc công-ích của quốc-gia mà xưa kia quốc-dân Xiêm không được thế. Lại thêm một tấm lòng nhân ái biết thương yêu đồng bang, biết cứu nạn dân không phân biệt chủng-tộc giai-cấp.

Thanh-niên Xiêmla đã làm được những việc đáng phục đáng kính ấy, quyết không phải muốn lĩnh những phần thưởng đặc biệt gì của ai ban cho mà chính là vì bổn phận và nhất là vì lời thề của họ từ trước vậy.

Muốn cho tinh thần của quốc-dân còn thanh xuân mãi, thanh-niên có chí khí hăng hái, biết phấn đấu và nỗ lực trong mọi việc, trừ phi có các đoàn-thể thanh-niên Hướngđạo như bên nước Xiêm, nước Nhật, nước Pháp, nước Ý, nước Đức, v.v. tưởng không còn cách vậnđộng nào hơn.

Cho nên, theo con mắt của nhiều nhà quan-sát hiện nay trên thế-giới này, nước nào đã có đoàn thanh-niên Hướngđạo tổ-chức một cách cho có trật-tự và vững vàng, tuy chưa hơn được các cường-quốc ngay bây giờ nhưng mai sau này ai dám nói không? Chớ vẫn đứng vững được và không sợ gì nước mình chịu ảnh hưởng của nước ngoài.

Vậy ta có nên lấy các nước kể trên này mà thứ nhất là nước Xiêm là nước láng giềng với nước ta mà làm gương không.

***

Sau khi đã đưa độc-giả qua Xiêm xem nền giáo-dục của bọn thanh-niên nước người (bằng trí tưởng tượng), tôi lại muốn để các Ngài xem đến những con số khồng lồ về số Hướng-đạo-sinh các nước trước khi ngảnh mặt về xứ Đông-dương mà ngắm bạn thanh-niên nước nhà.

Cứ xem như trên đây thời nước Xiêm đã tổ-chức ra được những đoàn Hướngđạo sau các nước Âu, Mỹ cũng chẳng xa gì.

Cái lối giáo-dục mới mẻ và hoàn toàn này mới khởi xướng lên tại nước Anh hồi 1908, rồi từ châu Âu cái phong-trào Hướngđạo lan sang châu Mỹ, đi xuốt châu Á, đến châu Phi, châu Úc. Các Tổngcuộc Hướngđạo các nước thường đều được Chínhphủ nước mình công nhận là có ích lợi thiết-thực cho quốc-gia xã-hội, cũng vì thế mà những đoàn thanh-niên H. Đ. đều được chính-phủ trợ cấp và săn sóc đến, lại cũng vì lẽ đó mà số H. Đ. S. các nước tăng lên rất chóng, tính đến năm nay thời số Hướngđạo ở các nước ước được như sau này:

Hoa-kỳ	1.200.000
Anh và thuộc-quốc	800.000
Pháp	70.000
Các nước khác	1.000.000
Cộng là :	3.070.000

Xem những con số trên này thời ta cũng có thể biết được rằng hiện nay các cường-quốc để ý đến bọn thanh-niên Hướngđạo như thế nào.

Thế còn tại nước Đại-Cồ-Việt ta? Cái con số cỏn con 1.000, 2.000 thực chẳng khác chi hòn sỏi con đứng cạnh tảng đá.

Đó là vì ta muộn hơn người, nhưng chẳng sao, muộn còn hơn là không có, mà ta cũng nên mừng rằng cái phong-trào Hướngđạo đó đã lan sang xứ Đông-dương và các bạn thanh-niên Nam-Việt đối với vấn-đề giáo-dục này cũng không đến nỗi thờ-ơ lãnh đạm.

Khởi xướng lên tại xứ Bắckỳ hồi cuối năm 1930, cái mục-đích tối-cao của Hướng-đạo-đoàn ngày nay đã lan đi hầu khắp đất Bắc.

Còn trong Nam, hồi tháng Juin 1932, đồng tình cùng ông Trần-văn-Khá và ông Huỳnh-văn-Chính, ban trị-sự Tổngcuộc thể-thao Annam cũng đã lập ra một ban Hướngđạo, mà số H. Đ.S. hiện nay cũng đã được vài trăm người.

Mục-đích tối-cao của Hướng-đạo-đoàn có ích lợi cho bạn thanh-niên như thế nào, đồng bào ta đều đã rõ, vậy chúng tôi rất lấy làm mong rằng chẳng bao lâu nữa, nhờ các nhà trí-thức tán thành, nhờ đồng bang giúp đỡ, cái mục-đích Hướngđạo sẽ lan đi khắp chợ cùng quê, từ nơi trung-châu đến những nơi thâm sơn cùng cốc.

Khi nào mà vết chân Hướngđạo thấy có khắp cả đất Bắc lẫn trời Nam thời lúc đó chắc rằng trên giải đất nước Việt-Nam ta cũng có đôi phần thay đổi.

Trần-văn-Khắc



Hưởng đạo Đoàn (1)

Từ khi ông Trần-văn-Khắc, trưởng Đoàn Hưởng Đạo, ở Hanôi khi trước, đã vào Nam và hiệp sức với T. C. T. T. mà tổ-chức nên Đoàn Hướng Đạo Saigòn, thì ba chữ H. Đ. Đ. các bạn độc-giả vẫn thường hay gặp luôn trên mặt báo. Song nếu hỏi những thể-lệ tổ-chức Đoàn Hưởng Đạo ra sao, thì có lẽ hãy còn nhiều người chưa được biết rõ. Bởi vậy, hôm nay chúng tôi xin lần-lượt đăng tải những thể-lệ ấy, mà lại đăng tải vào phần Nhi-đồng này, là vì chúng tôi tin rằng Hưởng Đạo-Đoàn là một công cuộc có thể ảnh-hưởng tốt đẹp cho sức khoẻ về thân-thể và tinh-thần của các bạn nam nữ thiếu-niên nhiều lắm. — **B. B.**

« HƯỚNG-ĐẠO ĐOÀN »

Dựng nên là cốt để giúp cho việc *giáo dục*.

Nhiều người cứ tưởng rằng ở đời chỉ cần có *học vấn* thôi chớ không nghĩ ra rằng chỉ có học vấn mà không có *giáo-dục* thì nên nói hạng người *tài nói* mà *không thạo, thuộc sử* mà không *hiểu, có lắm văn-bằng* mà *thiếu trí thức, không sáng*. Bắt tay vào làm việc thì những người ấy chỉ làm bộ làm dạng, huỳnh hoặc, chớ không biết tự mình theo một phép tắc nào, không có gan làm điều mới lạ, không dám dấn mình vào việc.

« HƯỚNG ĐẠO ĐOÀN » không có bài bác gì việc học vấn, chỉ mong mở rộng ra cho các anh em học trò biết rằng ngoài quyển sách, ngoài trường học còn có một cái trời đất rộng rãi đẹp đẽ biết là bao nhiêu nữa. « HƯỚNG-ĐẠO ĐOÀN » mong giúp cho bạn trẻ tuổi có học vấn lại có đức-dục thì mới không ra những người dở dang, mới ở trong cái đời này mà mong ích người ích mình được.

Ai mong mỗi một cái đời tốt đẹp và mạnh mẽ hơn hãy giờ nên để bụng đến « HƯỚNG-ĐẠO ĐOÀN ».

Ai gây dựng nên « HƯỚNG-ĐẠO-ĐOÀN »

Ấy là tướng BADEN POWELL, người Anh.

Ông nghiệm ra rằng:

Lấy danh nghĩa mà bảo trẻ con thì bọn họ tuy tuổi trẻ mà có thể mang được những trách nhiệm rất to tát.

Biết được như thế, ông thật là một nhà giáo-dục có tài.

Thế thì gốc « Hướng-đạo-đoàn » là lấy *danh nghĩa* mà giúp về việc *thực nghiệm, để sáng việc*.

Đầu tiên lập « Hướng-đạo-đoàn » là cũng có cái tư tưởng võ bị, sau thì không thế nữa. Nhất là ở nước Pháp bây giờ « Hướng-đạo-đoàn » chỉ luyện cho bọn ít tuổi đủ tư cách làm người thôi. Cái mục đích ấy tưởng cao hơn cái cũ biết mấy mươi vậy.

(1) Người Tàu dịch là Đồng-tử-Quân. Gọi thế sợ lầm với những đoàn quân đồng-tử của các trường trong một thời thượng võ. Gọi thế sợ lầm với các hội võ bị. Gọi thế không đúng cái ý của người gây dựng ra « Hướng Đạo đoàn », cốt để giúp các trường học mà vì xã-hội dự bị những tay làm việc, chớ không phải vì binh gia mà dự bị một bọn quân lính. Tên « *Hướng-Đạo đoàn* » tôi dịch ở chữ « Eclaireurs » là người đưa đường chỉ lối. Mà chữ « Eclaireurs » cũng dịch ở chữ Anh « Boy-Scouts » ra. Chữ « Scout » gốc ở chữ Pháp « Escouter » nghĩa là nghe ngóng, xem xét.



Phụ Nữ Tân Văn (Số 194, Ngày 6-4-1933)





Un Louveteau et un Eclaireur de Saïgon

Ai muốn vào Đoàn Hướng-đạo

Mấy tháng nay nhiều bạn muốn vào Đoàn Hướng-đạo, song vì số đoàn sanh của 5 đoàn trên đã đủ cả nên chúng tôi không thâu nhận nữa.

Nay vì số người muốn vào đoàn mỗi ngày mỗi nhiều, nên chúng tôi định lập thêm 2 Đoàn nữa sau này :

Đoàn thứ 6 do M. Phan-bá-Lân 54 đường Marchaise, chỉ-huy.

Đoàn thứ 7 do M. Phạm-Trước Tham-tá sở Bưu-điện, 45 đường Marcel Richard cai-quản.

Vậy ai muốn vào đoàn Hướng-đạo hoặc có con em muốn cho vào đoàn, xin do hai nơi trên đây mà hỏi tùy theo chỗ ở của mình gần đâu cho tiện.

Về phần các em nhỏ (8 đến 13 tuổi), vì hiện nay chưa luyện thêm được đoàn-trưởng nên chúng tôi tạm chưa nhận vội. Khi nào nhận nữa sẽ nhờ làng báo để các phụ huynh biết.

Hướng-Đạo Saigon
lai-cảo

Đuốc Nhà Nam (3-3-1934)

CUỘC LỄ CỦA

ĐOÀN HƯỚNG-ĐẠO SAIGON

Trên sân C. I. A. hôm chúa nhựt rồi, đoàn Hướng-Đạo có tổ chức một cuộc lễ diễn kinh, được thiên hạ đến xem chật nứt. Nhờ có nhạc ở trường mù Chợlớn giúp vui cho nên cuộc lễ được phần long trọng.

Ông Striedter và ông Mossy thay mặt cho chánh-phủ, và có nhiều vị quan lớn khác đến dự.

Từ đầu đến cuối y theo chương trình, các cậu Hướng-đạo, và đoàn « chó sói con » trổ tài, được khán giả hoan nghinh nhiều lắm.

Nhứt là cuộc tập thể tháo theo nhịp đờn, xem rất cảm khái.

Cuộc ném tạ, phóng tên, và nhãy sào cũng được khen nhiều.

Vui nhứt là cuộc giả hình xách va-ly chạy đua. Sau có một cuộc đá banh. Lúc ấy trời sửa soạn mưa lớn. Chúng tôi không muốn giứt bài kỹ thuật sơ sài nầy mà chẳng có lời khen các nhà tổ chức, nhứt là ông Trần-văn-Khá và ông Trần-văn-Khắc.

Sài Gòn nhật báo (21-6-1933).

NGÀY HỘI CỦA ĐOÀN-HƯỚNG-ĐẠO NAM-KỲ

Đoàn Hướng-Đạo Namkỳ, thành lập tại Saigon, đến hôm nay vừa đúng một năm; được ban trị-sự của Tổng-cuộc Thể-tháo chăm nom, nên Đoàn càng ngày càng phát đạt luôn luôn, lại thêm được công-chúng hoan-nghinh mục-đích của Đoàn Hướng-Đạo, tưởng khi rồi đây khắp trong Nam-kỳ mỗi tỉnh sẽ có mỗi Đoàn, để mà kết liên với nhau, không kém gì các nước.

Nhân dịp kỷ-niệm đệ-nhứt châu-niên của Đoàn Hướng-Đạo, Đoàn có bày đủ các trò vui trong chương-trình đã đăng các báo quấc-âm.

Đúng ba giờ rưỡi thì tại sân banh C.I.A. thiên-hạ đã đến coi đông-đảo rồi, trên khán đài các quan Tây, Nam đến đủ hết, còn hai bên khán-đài công-chúng đã ngồi hết chỗ. Quí bà, quí cô, cùng những học-sanh, mộ cái mục-đích của Đoàn Hướng-Đạo đến coi đông đảo lắm, thành ra cuộc hội của Đoàn được kết-quả rất mỹ-mãn.

Đoàn Hướng-Đạo bắt đầu khởi diễn các trò: Đoàn Hướng-Đạo biểu diễn qua khán đài, được công-chúng hoan-nghinh vỗ tay nghe rùm sân.

Đến làm lễ treo cờ, thật oai-nghi và cảm động lắm.

Thi giăng cái lều bằng vải, mỗi tốp 6 người khi được lịnh của Đoàn-trưởng, thì mỗi tốp đều mau mau lo giăng lều coi thật lanh lẹ lắm, làm cho người coi không mỏi mắt.

Đoạn thứ tư: Thông tin, bằng cờ, và tu-hít cũng như nhà binh vậy.

Đoạn thứ năm: Chạy luồn dây và vát bao cát. Trò nầy rất vui, song mấy anh Hướng-đạo-quân, phải cực nhọc nhiều, vì trên lưng phải mang đồ khí-cụ, rồi chạy tới chỗ giăng dây khỏi mặt đất chừng bốn tấc phải nằm mọp xuống mà bò qua, một đoạn chừng 30 m rồi mới cỗi đồ khí-cụ xuống để đó, vát bao cát chạy nữa, chạy tới chỗ mới thôi.

Đoạn thứ sáu: Cách mang người bị nạn. Cách nầy rất hữu ích, phải tập cho thành thuộc, đặng khi đi đường, hoặc đi đâu xa, mà rủi có gặp ai mang bịnh cấp kỳ, một mình biết cách mà mang người bịnh đi kiếm nơi cứu chữa.

Đến cuộc vận-động của đoàn Sói con, thật rất vui, và cũng lắm công phu tập luyện.

Đoạn thứ bảy và tám: Các lực sĩ ra mắt khán-giả, và làm vận-động nhiều cách coi đẹp lắm.

Kế đến: Chạy đua một trăm thước, liệng dĩa sắt, phóng lao, chạy tiếp sức, nhảy bao, chạy nhảy rào, nhảy sào vân... vân..

Rồi các trò thì có cuộc đá banh kiểu mới cười nôn ruột. Thật là một ngày hội ở trong Nam-kỳ chưa từng có lần nào, cách sắp đặt lớp lang khéo-léo thật đáng khen.

Trong hàng khán-giả đến coi hôm ấy, chúng tôi thấy có vị danh tiếng như: Nguyên-soái Bidon, quí ông: Trương-vĩnh-Huy, Trần-văn-Sang, Đốc-phủ Giáp, ông và bà Trần-văn-Mới, ông Hưng, Trần-đình-Minh, Nguyễn-văn-Duyên, Nguyễn-văn-Liềng, và Trần-vNhẫn.

LÃO-HỒ.

Lục Tỉnh Tân Văn (20-6-1933).

Một ngày lễ của Đoàn-hướng-Đạo Saigon

Đúng 8 giờ sáng chúa Nhựt 3 Juin nầy, tại sân banh Mayer, sẽ có cuộc làm lễ phong chức cho Ủy-Viên và Đoàn Trưởng và lễ tuyên lời hứa của nhiều đoàn-sanh lớn nhỏ.

Chúng tôi xin kính mời các bực phụ-huynh các đoàn sanh và bà con trong thành-phố đến chứng kiến buổi lễ nầy cho được thêm sự trọng thể và vui vẻ thời chúng tôi rất lấy làm hân-hạnh và cảm-tạ.

Vô cửa không phải trả tiền

Tổng-Cuộc Hướng-Đạo Nam-Kỳ
Kính mời

Đuốc Nhà Nam (2-6-1934).

Cuộc tuyên thệ rất lớn của Hướng-đạo-đoàn ở Nam - viang

Ông Trần-v Khá được Cao-miên quốc vương ban thưởng

Nam-viang, 8 Juillet. — Hôm qua, dưới quyền chủ tọa danh dự của đức Vua Monivong và quan Khâm sứ Cao-miên, các hội hè thao ở Nam viang có tổ chức một cuộc thao diễn lớn lao của hướng-đạo đoàn, có 150 hướng đạo-quân Nam kỳ giúp sức.

Trong lúc thao diễn, ông hoàng Monireth được cử làm đoàn trưởng Hướng-đạo quân Cao-miên, khi làm lễ tuyên thệ.

Đức vua liền đó ban cho ông Trần văn-Khá Ngũ-đẳng Long bội tinh Cao miên và cũng có ban khuê bài cho ba vị đoàn trưởng trong đoàn.

Ông Bunguier, người tổ chức ra cuộc thao diễn ấy, được ban thưởng Tứ-đẳng Long-bội tinh Cao-miên.

Lục Tỉnh Tân Văn
(Số 4722, Ngày 9-7-1934)

Phụ Nữ Tân Văn (Số 166, 1-9-1932)



Cuộc « Đốt lửa trại » của Hướng đạo Đoàn Saigon

Các Đoàn-hướng-Đạo đã thành lập ở Saigon có tổ-chức một cuộc chơi đêm kêu là « Đốt Lửa-Trại » hôm tối thứ bảy 30 Septembre. Cuộc lễ nầy long trọng lắm và được kết quả mỉ-mãn.

8 giờ rưỡi khởi sự chơi, các anh em trong mấy đoàn hiệp lại và bày ra nhiều trò chơi rất thú vị, có hát nhiều tuồng diễu rất buồn cười.

Ông Phúc, giáo-sư trường Normale mới vừa nhập đoàn được vài tháng có đứng lên diễn thuyết bằng tiếng Pháp bày tỏ sự ích lợi của Hướng-đạo-Đoàn.

Tiếc vì buổi chiều hôm ấy trời lại mưa trước khi khởi sự, cho nên có một số người đã định đi coi mà không đi, tuy vậy số người đi xem hôm đó cũng được trên ngàn.

Các trò chơi trò nào cũng vui, cũng lạ, khán giả vỗ tay không ngớt. Chúng tôi xin có lời khen ông Trần-văn-Khắc sắp đặt rất khéo và khen hết thảy anh em lớn nhỏ trong đoàn đã tỏ lòng nhiệt thành với chủ nghĩa Hướng-đạo.

Đáng mừng cho thanh niên !

Phụ Nữ Tân Văn (Số 227, 7-12-1933)

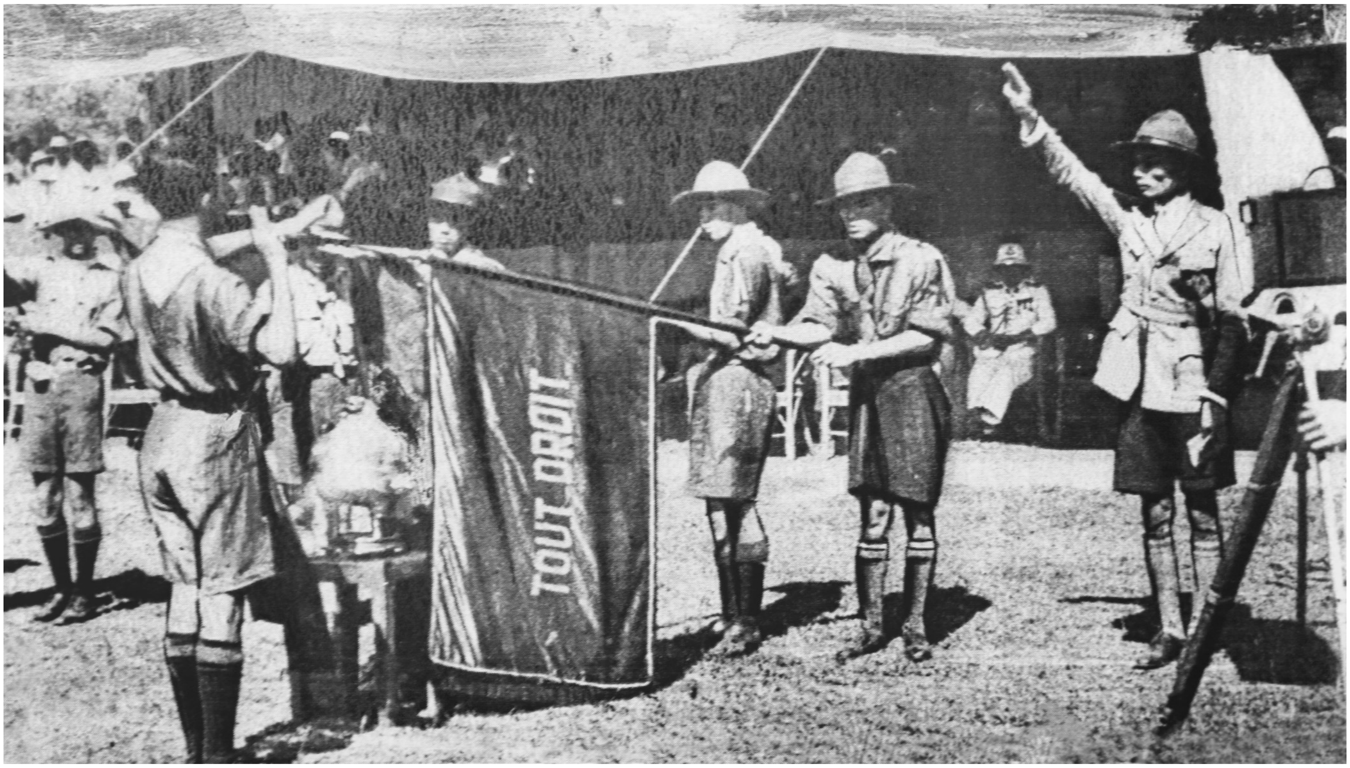
Hởi đồng bào ! nên cứu giúp anh em bị bão

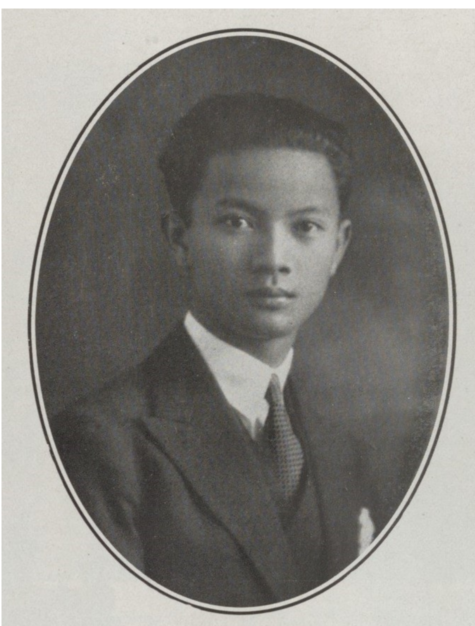


Tối nay, 8 giờ, bạn Phước-Cương hát tuồng «TỨ-ĐỒ-TƯỜNG» tại rạp hát Tây, do Hội Trung-kỳ Ái-hữu tổ chức để cứu giúp anh em bị bão.

Đến chiều chúa nhựt 10 Décembre Đoàn-Hướng-Đạo sẽ mở một cuộc vui tại sân banh Mayer, diễn đủ trò vui để thâu tiền giúp nạn dân bị bão.

Cuộc lễ nầy thiệt là vui lắm, anh em chị em nên đến xem cho thiệt đông, trước mua vui sau làm phước.

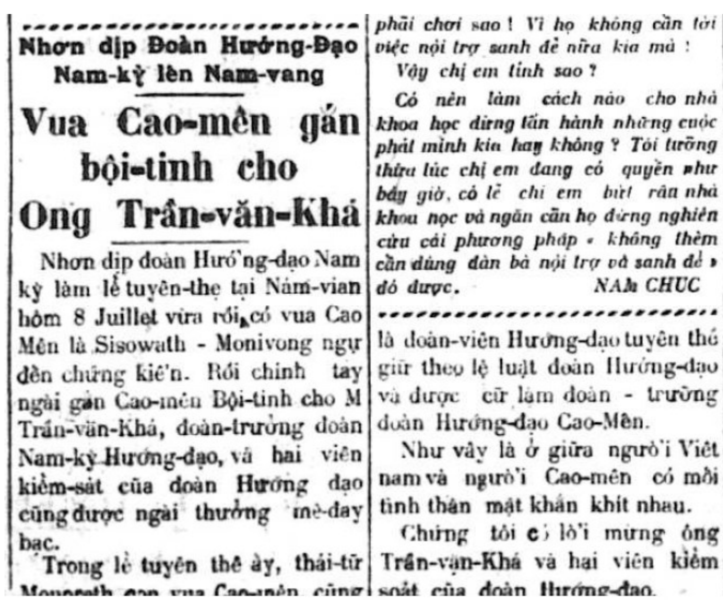




S. A. R. MONIRETH SISOWATH

Thái tử Sisowath Monireth
(1909-1975)





Nhơn dịp Đoàn Hướng-Đạo Nam-kỳ lên Nam-vang

Vua Cao-mên gắn bội-tinh cho Ông Trần-văn-Khá

Nhơn dịp đoàn Hướ'ng-đạo Nam kỳ làm lễ tuyên-thệ tại Nám-vian hôm 8 Juillet vừa rồi, có vua Cao Mên là Sisowath - Monivong ngự đền chứng kiế'n. Rồi chính tay ngài gắn Cao-mên Bội-tinh cho M Trần-văn-Khá, đoàn-trưởng đoàn Nam-kỳ Hướng-đạo, và hai viên kiểm-sát của đoàn Hướng đạo cũng được ngài thưởng mè-đay bạc.

Trong lễ tuyên thệ ấy, thái-tử Monireth con vua Cao-mên cũng

phải chơi sao! Vì họ không cần tới việc nội trợ sanh đẻ nữa kia mà!

Vậy chị em tính sao?

Có nên làm cách nào cho nhà khoa học đừng tấn hành những cuộc phát minh kia hay không? Tôi tưởng thừa lúc chị em đang có quyền như bây giờ, có lẽ chị em biết răn nhà khoa học và ngăn cản họ đừng nghiên cứu cái phương pháp « không thèm cần dùng đàn bà nội trợ và sanh đẻ » đó được.

NAM CHUC

là đoàn-viên Hướng-đạo tuyên thệ giữ theo lệ luật đoàn Hướng-đạo và được cử làm đoàn - trưởng đoàn Hướng-đạo Cao-Mên.

Như vậy là ở giữa ngườ'i Việt nam và ngườ'i Cao-mên có mối tinh thần mật khắn khít nhau.

Chúng tôi có lờ'i mừng ông Trần-văn-Khá và hai viên kiểm soát của đoàn Hướng-đạo.

Tin tức về Trưởng Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc và *Tổng cuộc Hướng đạo Nam Kỳ* đến Nam Vang làm lễ tuyên hứa cho Đông cung Thái tử Sisowath Monireth đã được đăng tải trên nhiều báo chí, như tờ *Đuốc Nhà Nam* số ra ngày 13-7-1934.

LỄ HƯỚNG-ĐẠO Ở NAMVANG

Có Đức Kim-Thượng Monivong và quan Khâm-sứ Silvestre chủ tọa. Trên ba ngàn khán-giả hoan-nghinh Đoàn Hướng-đạo Namkỳ. Quí ông Trần-văn-Khá, Nguyễn-văn-Chân, Trần-Khuôn dit Coln và Nguyễn-văn-Hay được Vua Cao-Miên gắn Khuê-bài

Bốn giờ chiều ngày thứ bảy đã có một toán Hướng-đạo lên hạ trại tại sân banh Phnôm, có cả ông Trần-văn-Khá, hội-trưởng và ông Trần-văn-Khắc, đoàn-trưởng Tổng cuộc Hướng-đạo Namkỳ, lên theo nữa. Qua một giờ rưỡi sáng ngày chúa nhựt 8 Juillet, bốn cái xe cam-nhông, ba cái ở Saigon lên, một cái ở Long-xuyên lên cùng tới một lượt đưa anh em Hướng-đạo tụ hợp đông đủ.

Có cả đoàn « Sói con » ở Saigon lên nữa.

Sáng chúa nhựt đúng 6 giờ rưỡi, 150 đoàn-sanh Hướng-đạo, sắc-phục trang hoàng, dẫn đầu có toán kèn của nhà binh và dạ nhạc tây dưới thành vua, hàng ngũ chỉnh-tề, cờ xí oai-phong, rực rỡ kéo đi diễn trong châu thành coi rất lẫm-liệt. Người ta đón chật hai bên đường xem, ai cũng trầm trồ khen ngợi.

Khi trở về sân banh, một toán giăng bẩn tại cửa để đón chào Đức Kim-thượng Monivong và quan Khâm-sứ Silvestre.

8 giờ đúng, hai Ngài đi xe hơi tới, theo sau có các quan đại thần của Miên triều và của chánh phủ Bảo hộ. Dạ nhạc đánh bản quốc thiều.

Trên khán đài chật cứng khách quan, bốn phía sân đen nghẹt khán giả.

Sân banh Tổng Cuộc nầy xưa nay chưa thấy có cuộc lễ nào long trọng như cuộc lễ hôm nay.

Các đoàn Hướng đạo đi diễn qua trước khán đài, thấy có những đoàn nầy:

— Đoàn Lê-văn-Duyệt.
Võ Tánh
Lý thường Kiệt
Phan thanh Giãng
Trần hưng Đạo
Ở Saigon
— Đoàn Hậu Đô ở Cantho
— Đoàn Chưởng binh Lễ ở Longxuyên
— Đoàn Phó Điều ở Rachgia
Đoàn Nguyễn văn Nhơn ở Sadec
— Đoàn Thủ Đức ở Giadinh
— Đoàn Châu văn Tiếp ở Baria

và có Đoàn « Sói con » Trưng Trắc và Trưng Nhị. Khi thượng cờ hướng đạo lên rồi, thời đến lược làm lễ tuyên thệ và phong chức đoàn trưởng Hướng Đạo Caomiên. Hai đoàn sanh Hướng đạo sấn tới khán đài mời ông Hoàng Monireth xuống tuyên lời thề. Ông Hoàng Monireth dẫn trần, sắc phục Hướng đạo bước xuống khán đài đi giữa hai đoàn sanh Nam-kỳ bước tới coi rất chễm chệ oai phong. Ngài đứng trước lư hương đồng xông hơi trầm lên nghi ngút, trả lời mấy câu hỏi rõ ràng của Đoàn trưởng Tổng Cuộc Hướng đạo đoàn Nam kỳ Trần văn Khắc coi rất hặt thiệp. Khi làm lễ tuyên thệ xong, ông Hoàng Monireth đi theo ông Trần văn Khắc trở lên khán đài lãnh nón Hướng đạo ở tay đức Kim thượng Monivong và gậy nơi tay ông Trần văn Khá, mà nhận chức Đoàn trưởng Hướng đạo đoàn Cao Miên.

Ông Trần-văn-Khá đọc một bài diễn-văn nói về sự ích lợi của chủ nghĩa Hướng-đạo và sự nó bành-trướng ở cõi nầy với cuộc lễ phong chức hôm nay. Ông Hoàng Monireth cũng đọc trả lại một bài diễn-văn tiếng Pháp, cám ơn Đức Vua cha và quan Khâm-sứ Silvestre đến dự kiến v.v.. Sau đó Đức Kim-thượng Monivong đọc một bài diễn-văn bằng tiếng bổn-quốc.

Dứt lời, tiếng nhạc nổi lên. Ai nấy khi ấy cũng thấy trong mình phấn khởi tinh thần.

Chiều lại anh em đoàn-sanh Hướng-đạo có bày nhiều trò xem rất đẹp mắt, nhứt là trò sửa dạng. Mỗi người xách một gói, khi nghe tiếng còi xửa là phải xách gói chạy đi. Cứ vậy mà đi mới được hai vòng, đã biến hình hết ráo. Nào là cô đầm, chị Bắc, di nhà quê, chú Lý Toét, anh chà v, ông Bang, chú chệt, thằng mọi da cõ. Tiếng còi chói vừa hoét lên, đám mười mấy người ấy đã trở nên một đám cưới rất long trọng. Cậu rể là người Việt-Nam, cô dâu là dân Pháp quốc.

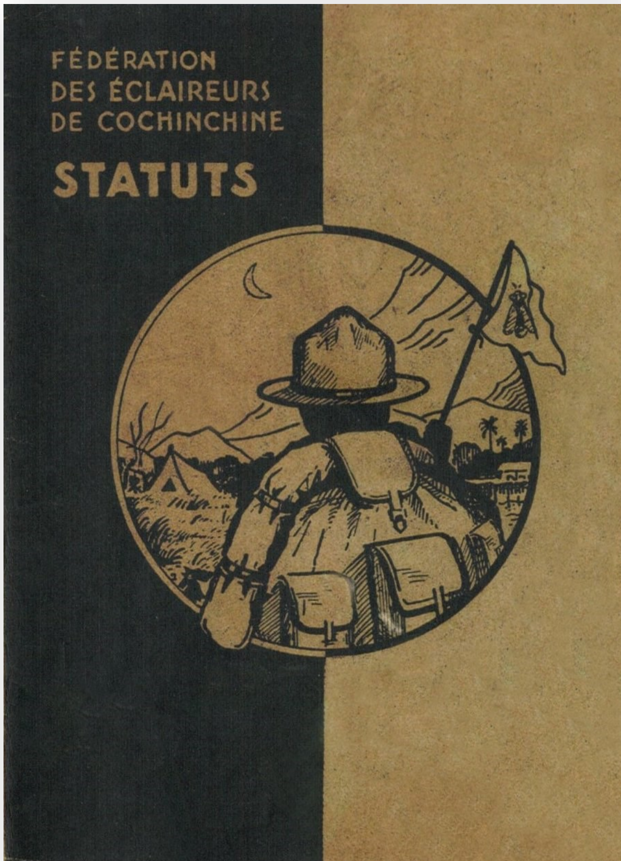
Còn họ hàng là người vạn-quốc. Đây có cái nầy nên để ý là có hai đoàn sanh trong đội « Sói con » nắm vạt áo ren của cô dâu xinh-xắn mà đến ra mắt hai họ ngồi trên khán-đài.

Anh Tuấn trong đội Abeilles giả cô dâu giỏi quá, coi giống cô đầm mới ra mà con gái.

Khán-giả vỗ tay khen.

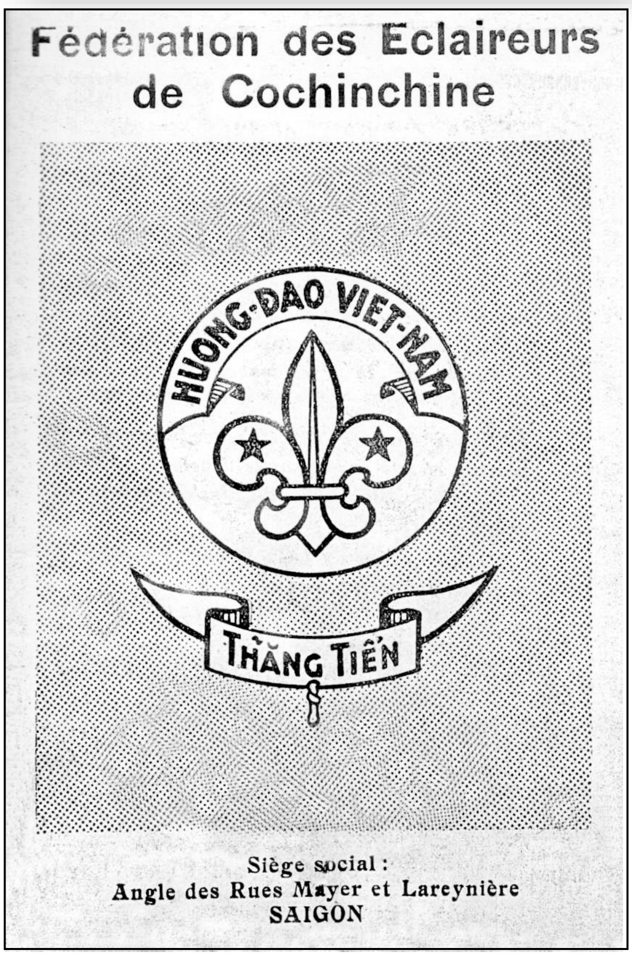
Ra về ai nấy đều tấm tắc khen ngợi.

Bài tường thuật lễ tuyên hứa Đông cung Thái tử Cao Miên Sisowath Monireth tại thủ đô Nam Vang do Trưởng Trần Văn Khắc chủ tọa, đăng trên trang nhất tờ *Sài Gòn* số 346 ra ngày 12-7-1934.





Tập sách Chương trình ngày hội của *Hướng đạo Nam Kỳ* 1932.



Nội lệ của *Tổng cuộc Hướng đạo Nam Kỳ* (1933).

Les Membres du Comité Provisoire :

MM. TRAN-VAN-KHA, Conseiller colonial, Président de la Commission Interclub Annamite : *Président*,

HUYNH-MINH-CHAU, Secrétaire principal à la Direction d'Artillerie : *Vice-Président*,

RIGAUD TIEN, Commis des Travaux Publics : *Secrétaire Général*,

VO-THANH-BUT, Compagnie Franco Asiatique des Pétroles : *Secrétaire Adjoint*,

LUU-VAN-PHONG, Magasinier à la Cie des Eaux et d'Electricité de Saigon : *Trésorier*,

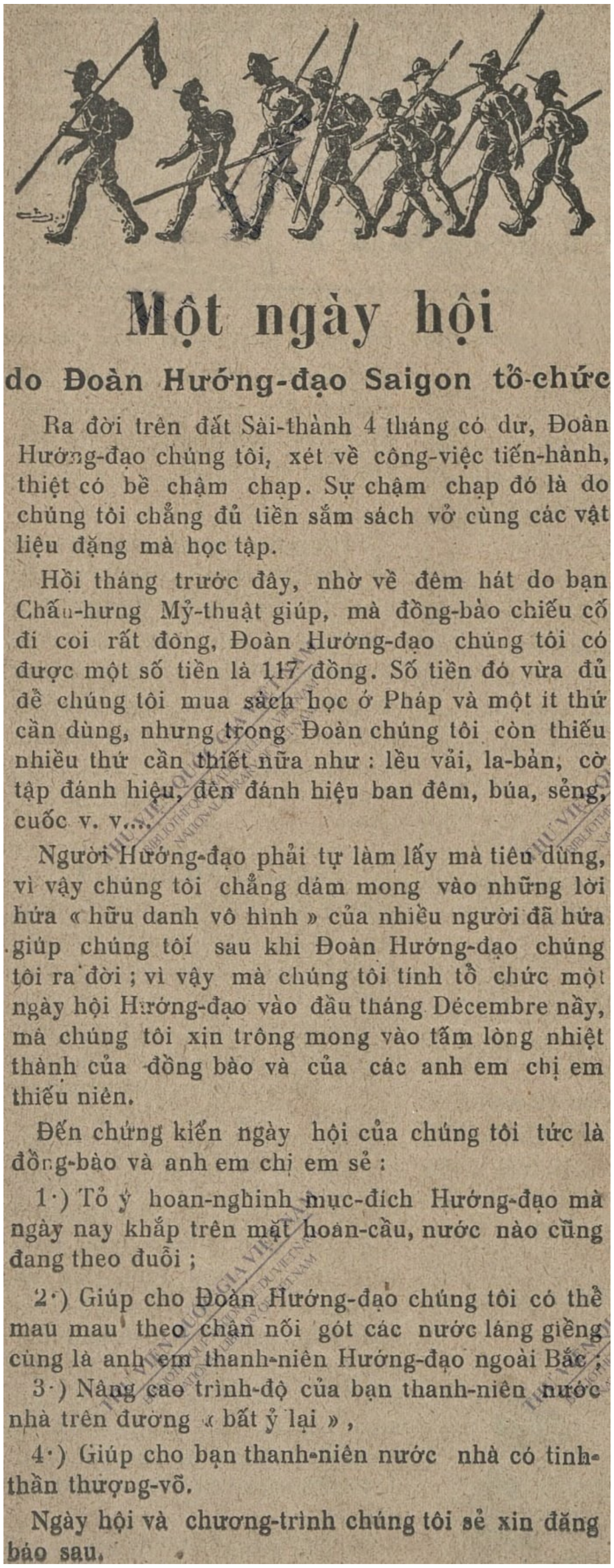
TRAN-KHUON dit COLN, Service de l'Enregistrement des Domaines et du Timbre : *Trésorier Adjoint*,

LE-VAN-THOM, Banque de l'Indochine : *Commissaire*,

TRAN-VAN-KHAC, Institut de Recherches agronomiques : *Commissaire*.

Approuvé le 12 Juin 1933.
sous n° 1426,
Le Gouverneur de Cochinchine,
Signé : KRAUTHEIMER.

Trưởng Sếu trong danh sách Ủy ban lâm thời của Tổng cuộc.



Một ngày hội

do Đoàn Hướng-đạo Saigon tổ-chức

Ra đời trên đất Sài-thành 4 tháng có dư, Đoàn Hướng-đạo chúng tôi, xét về công-việc tiến-hành, thiệt có bề chậm chạp. Sự chậm chạp đó là do chúng tôi chẳng đủ tiền sắm sách vở cùng các vật liệu đặng mà học tập.

Hồi tháng trước đây, nhờ về đêm hát do bạn Chấn-hưng Mỹ-thuật giúp, mà đồng-bào chiếu cố đi coi rất đông, Đoàn Hướng-đạo chúng tôi có được một số tiền là 117 đồng. Số tiền đó vừa đủ để chúng tôi mua sách học ở Pháp và một it thứ cần dùng, nhưng trong Đoàn chúng tôi còn thiếu nhiều thứ cần thiết nữa như : lều vải, la-bàn, cờ tập đánh hiệu, đèn đánh hiệu ban đêm, búa, sẻng, cuốc v. v...

Người Hướng-đạo phải tự làm lấy mà tiêu dùng, vì vậy chúng tôi chẳng dám mong vào những lời hứa « hữu danh vô hình » của nhiều người đã hứa giúp chúng tôi sau khi Đoàn Hướng-đạo chúng tôi ra đời ; vì vậy mà chúng tôi tính tổ chức một ngày hội Hướng-đạo vào đầu tháng Décembre nầy, mà chúng tôi xin trông mong vào tấm lòng nhiệt thành của đồng bào và của các anh em chị em thiếu niên.

Đến chứng kiến ngày hội của chúng tôi tức là đồng-bào và anh em chị em sẻ :

1·) Tỏ ý hoan-nghinh mục-đích Hướng-đạo mà ngày nay khắp trên mặt hoan-cầu, nước nào cũng đang theo đuổi ;

2·) Giúp cho Đoàn Hướng-đạo chúng tôi có thể mau mau theo chân nối gót các nước láng giềng cùng là anh em thanh-niên Hướng-đạo ngoài Bắc ;

3·) Nâng cao trình-độ của bạn thanh-niên nước nhà trên đường « bất ỷ lại »,

4·) Giúp cho bạn thanh-niên nước nhà có tinh thần thượng-võ.

Ngày hội và chương-trình chúng tôi sẻ xin đăng báo sau.

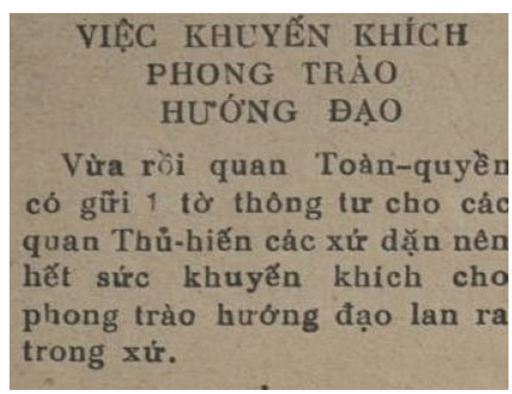
Phụ Nữ Tân Văn
Số 249 ra ngày 5-7-1934.







Hướng đạo Nam Kỳ. (Ảnh tư liệu: Thu Hằng)



VIỆC KHUYẾN KHÍCH
PHONG TRÀO
HƯỚNG ĐẠO

Vừa rồi quan Toàn-quyền có gửi 1 tờ thông tư cho các quan Thủ-hiến các xứ dặn nên hết sức khuyến khích cho phong trào hướng đạo lan ra trong xứ.

Tin *Toàn quyền Đông Dương* ủng hộ phong trào Hướng đạo được đăng tải trên nhiều báo chí ở Hà Nội cũng như Sài Gòn, trong đó có Nghị định 3368 A/1 ký ngày 28-9-1932 của *Thống sứ Bắc Kỳ*.

Năm thứ tư — So 124

MỖI SỐ BA XU

Ngày 25 Avril 1933

Bắckỳ Thể-thao

RÉDACTION — ADMINISTRATION
37, RUE DES ÉVENTAILS, HANOI

TUẦN BÁO XUẤT-BẢN NGÀY THỨ BA

TÉLÉPHONE : HANOI 488
AD. TÉL. : BACKY — THÊTHAO HANOI



TIN VẬN-ĐỘNG

Saigon 16 Avril. — *Tranh vôđịch Namkỳ Victoria thắng Gia-định 4-1.*

Saigon 17 Avril. — *Jean Comte hạ Cercle 1-0, Khánh hội thắng Stella 1-0. Vịnh vì đau chân nên không đứng hậu vệ được nhưng đứng thủgôn. Người ta không ngờ rằng Vịnh giữ gôn lại hay đến thế, bắt lắm quả rất tài tình.*

Saigon 16-17 Avril. — *Chức vôđịch PingPong Đôngdương đã về Cao-mên. Namkỳ được chức vôđịch về êkip.*

Paris 23 Avril. — *Tại Parc des Princes hội Foot ball Association de France hạ êkip Espagne 1-0.*

Monaco 23 Avril.— *Varzi lái xe Bugatti chạy 3 giờ 27' 49" đoạt giải Grand prix automobile de Monaco.*

Montreal 23 Avril. — *Letourneur (Pháp) và Debaerts (Bỉ) đã thắng cuộc đua xeđạp 6 ngày.*

Bruxelles, 23 Avril. — *Bảng thứ tự cuộc đua xeđạp Paris-Bruxelles 1er Barthélemy (Pháp) chạy 381 km mất 11 giờ 2·) Chesquiert (Bỉ) 3è) Esser (Thụysĩ) 4è Rebry (Bỉ) và 5è Félicien Vervaeke.*

Milan 21 Avril.—*Trong một cuộc bay thử, quan tư Berslascono đã phá kỷ lục về bay nhanh 700 km 106.*

Tokio 23 Avril. — *Hãng điệntin Rengo báo tin rằng Mary Hilz đã rời trường bay Tokio sáng hôm qua và đã tới Séoul chưa hôm nay, đây là độ đầu trong lượt bay về Pháp của Nữ phi công và bay được 1.475 cây số trong 8 giờ.*

Saigon 23. — *Victoria thắng Palikao, 4 à 1 giữ chức vô địch Nam-kỳ.*

Nam-kỳ. — *Dip Pâques, các anh em H.Đ. đi Vũng-tàu từ thứ bảy đến sáng thứ ba mới về và định đến Juillet sẽ đi Nhatrang. Anh em mới có 12 cái lều. Hôm chủ nhật, anh em có gửi một bức điện tin về ông Nguyễn-Lễ chúc mừng anh em H.Đ. ngoài Bắc đương hội họp cùng nhau nhưng không ngờ cuộc họp bạn này đã không có.*

Quần vợt Phụ-nữ người

Có lẽ năm nay ở trên sân vợt châu Âu sẽ thấy bóng một thiếu nữ nước Chili, miền Nam Mỹ, sang biểu diễn. Cô Ana Lizana này đã được người gọi đùa là « chuột con » vì cô khi tập dượt chạy trên sân rất nhanh.

Cô là con một người gác sân quần cho một hội ở Intiago, vì thế cô mến khoa thể-thao này mà luyện tập. Một bà triệu phú thấy cô tập dượt xuất sắc xuất tiền ra giúp cô cho thành tài.

Biết đâu ta chả sẽ thấy một ngôi sao sáng về ban vợt phụ nữ Chili tỏ tài ở trời Âu năm nay mà giựt một chức vôđịch ?

Kim-Cương

NGÀY HỌP BẠN CỦA ANH EM HƯỚNG-ĐẠO VIỆT-NAM

Cùng anh Phạm-văn-Bính và anh em H. Đ. Namkỳ

Trong B. K. T. T, ra ngày 14 Mars, anh Phạm-văn-Bính có hô-hào anh em Hướng-đạo Nam -- Bắc nên tổ-chức một ngày họp bạn tại đất Thần-kinh, mà riêng về phần tôi anh lại có lòng đón hỏi, tôi rất lấy làm cảm-tạ.

Vậy dưới đây tôi xin trình-bày ý-kiến của tôi (mà cũng là ý-kiến chung của anh em Hướng-đạo Namkỳ nữa).

Sau khi xem cuốn « World Jamboree de Birkenhead » nói về kỳ họp bạn năm 1929 của 5 vạn anh em Hướng-đạo hoàn-cầu cùng nhau chung đụng trên bãi cỏ xanh dưới mấy ngàn chiếc lều vải trắng để cùng nhau tỏ tình thân-ái, dù hiểu nhau chỉ ở nụ cười chớ ít bằng tiếng nói, rồi lại đến năm nay, năm họp bạn (1) mà ở các nước người ta đã hô-hào cổ-động từ cuối mùa đông năm ngoái cho các đoàn-sinh nước họ sửa-soạn mà đi họp mặt với các anh em khác giống nhưng cùng nhà : đen, vàng, đỏ, trắng, dưới con mắt hiền-từ và nụ cười nửa miệng của ông anh cả Baden-Powell, thời lòng tôi như thiêu như đốt, vì cũng giống da vàng cũng người Hướng-đạo mà chẳng biết đến kỳ họp bạn nào người ta mới thấy dấu-vết của móng Giồng cánh Tiên trong làng Hướng-đạo Thếgiới ?

Ngảnh đi trông người rồi ngảnh lại trông mình, anh em chúng ta khỏi sao được nỗi thẹn-thùng, nhưng ta cũng nên tự biết rằng chúng ta bước chân lên trên con đường Hướng-đạo thực dã sau người nhiều lắm, vậy ngày nay ta hãy cứ cố cùng nhau dảo bước tất một ngày kia ta sẽ có thể theo chân nối gót các vị anh cả chúng ta được.

Nhưng không được họp mặt với các bạn khác giống ta há lại chẳng có thể tổ-chức một cuộc họp bạn với anh em cùng nòi hay sao ?

Vì vậy mà hồi tháng năm năm ngoái, trước khi từ-biệt đất Bắc vào Nam, tôi có hẹn-hò với anh em Hướng-đạo Hà-thành rằng đến vụ hè năm nay ta sẽ cùng nhau lấy chốn Đế-đô làm nơi họp mặt, mà trong tuần báo B.K.T.T. ra hồi tháng Septembre vừa rồi tôi cũng hô-hào anh em Hướng-đạo Bắc-kỳ nên lập một cuộc họp bạn ở đất ngàn năm văn-vật nữa.

Cuộc họp bạn của anh em Hướng-đạo Bắckỳ tuy không tổ-chức kịp vào dịp lễ Pâques nhưng ta cũng có thể tưởng-tượng đến cái không-khí êm-đềm nó sẽ bao-phủ mấy trăm bạn thanh-niên nước Việt trên bãi cỏ xanh và làm cho anh em tình thêm khăng-khít, rồi lúc hát hết câu « tạm biệt » mà chẳng nỡ rời tay ; rồi những ai đã tưởng-tượng đến cuộc họp bạn ấy, tất cũng mong có cuộc họp bạn lớn tại đất Thầnkinh trong vụ nghỉ hè sắp tới.

Riêng về phần tôi, cùng các anh em đất Bắc cách biệt đã một năm tròn, sự tôi mong-mỏi được gặp các anh, nó lại càng nồng-nàn lắm nữa, vậy mà vì những cớ dưới đây, cuộc họp mặt của chúng ta năm nay đành phải tạm hoãn :

1·) Tại Namkỳ chỉ Saigon là có mấy đoàn H. Đ., còn các tỉnh chưa dâu thành-lập, cuộc tụ-họp năm nay dù có thành cũng không được vui-vẻ cho lắm.

2·) Ở Huế hiện vẫn chưa có được đoàn nào, nếu có họp năm nay tất thiếu mặt anh em Hướng-đạo Trung-kỳ.

3·) Số tiền lộ-phí của chúng tôi từ Saigon ra Huế tốn-kém nhiều mà năm nay lại là năm đồng tiền khó kiếm, chúng tôi nếu cố mà đi cũng không được bao người.

Vậy nên tôi tính nên để cuộc họp bạn này đến vụ nghỉ hè sang năm, vả chăng đến kỳ đó may ra Bắc — Nam đều đã có Tổngcuộc Hướng-đạo rồi, (ở trong Nam hiện chúng tôi đã xin phép lập thành «Tổngcuộc Hướng-đạo Namkỳ») thời các ông Hội-trưởng, các Ủy-viên, các Đoàn-trưởng nhân dịp đó, có thể cùng nhau thương-lượng mọi cách cho thích hợp với cả Trung, Nam, Bắc mà lập một Tổng-cuộc hiệp nhất cho cả ba kỳ.

Vì những lẽ trên đây chúng tôi xin hẹn cùng các anh em rằng đến vụ hè sang năm chúng ta sẽ gặp mặt nhau tại sông Hương núi Ngự.

Sau đây tôi xin tạm phác cái chương trình hướng-đạo của chúng ta như sau này :

Juillet 1934 : Hướng-đạo Trung-Nam Bắc họp mặt tại Kinh-đô Trung-Kỳ.

Pâques 1935 họp tại Kinh-đô Bắckỳ. 1934 hoặc 1935 sẽ lập Tổng-Cuộc Hướng đạo Việt-Nam và sẽ xin viện Quốc-tế Hướng-đạo công nhận Tổng-Cuộc Hướng-đạo Việt-Nam.

Pâques 1936 : một đoàn đại biểu Hướng-đạo Nam-kỳ (và nếu không vì thời giờ và tiền tài bó buộc thời cả đại biểu của anh em Trung, Bắc nữa) sẽ sang Bangkok thăm anh em Hướng-đạo Xiêm-La.

Janvier 1937 (vào vụ tết Annam) : họp tại kinh-đô Namkỳ (mời cả đại-biểu Hướng-đạo Xiêm và nếu có thể được thời cả đại biểu H. Đ. các nước láng giềng nữa.)

Cũng trong năm 1937 là « năm họp bạn », Tổng-Cuộc sẽ lựa chọn lấy một đoàn đại-biểu Hướng-đạo Việt-Nam cử sang họp mặt với anh em Hướng-đạo Thế-giới.

Thưa các anh, công việc nói ra đây khác chi giấc mộng, nhưng, hễ muốn là được nếu trên con đường Hướng-đạo xa tít mù kia chúng ta cứ bền gan cùng nhau nắm tay cho chặt mà bước qua những khúc eo-hẹp chông gai cũng như những chỗ phẳng phiu rộng rãi.

Trần-văn-Khắc

(1) Năm họp bạn (année de Jamboree) là năm đại biểu Hướng-đạo hoàn-cầu cùng nhau tụ họp tại một nước nào. Những cuộc tụ họp này cứ 4 năm lại có một lần, sau hồi Âu-chiến thời 1920 họp tại Londres, 1924 tại Copenhaque, 1929 tại Birkenhead, đến năm 1933 này, tháng Juillet, sẽ họp tại Godôllo, một tỉnh lớn gần kinh thành nước Hongrie.

TENNIT

QUÁN-QUÂN ĐỘCCHIẾN PHÍA BẮC-TRUNG-KỲ

Dánh loại từ chiều thứ bảy 15-4-33 ở sân quan Sứ. Cuộc chơi cũng chẳng có gì là đẹp mắt ; Mange hạ Liverset 6-2-6-2, Callard hạ Tujobras 7-5, 3 6, 6-4. Xem chán nhất là đôi Callard-Tujobras, tiu, rơ-ve toàn mắc lưới, giá cứ để đôi này chơi trong 5 set có nhẽ rồi rách lưới, lốp có khi ra cả đường. Khánh hạ Việt 2-6,6-2,6-2, dễ chịu không đến nỗi buồn quá.

Tứkết

Quýnh hạ Mange 6 2, 3-6, 6-1.
Uyền — Barth 6-4, 7 5
Đào — Callard 6-2, 6-1
Hiệu — Kỷ 6 3, 6-2
Phan — Khánh 6-0, 6-3
Tế — Nguyện 6-0, 6-1
Humbert — Phác 6-0, 6-1
Martin — Michel 6-3, 7-5

Bánkêt

Quýnh hạ Uyền 6-3, 6-4
Dào — Hiệu 6-1, 6-1
Phan — Tế 6-4, 4-6, 6-2
Humbert — Martin 6-0, 6-4

Kết quả phần nhiều rất sâu, vì nỗi đôi bên chẳng được ngang hàng đồng sức nên khán-giả không được hân-hạnh xem những quả sì-mát búa đanh, tiu lõm si-măng, rơ-ve chéo góc, chặt ban sát lưới. Cũng có một vài cuộc đáng để ý như đôi Phan-Tế.

Mới vào Tế giở cup hai bên, không may gặp Phan cũng chẳng vừa, tiu thử vài quả Tế xem hơi núng, đành giở lối cò cưa. Phan lốp phải mấy cái sì-mát của Tế cũng hơi gờm, đôi bên cầm cự quả một cho đến set thứ 2, sang set ba đôi bên muốn ăn chắc, lừa nhau từng miếng, lốp cũng chẳng còn, tiu cũng mất, sì-mát cũng hết, chỉ đưa chéo hai bên góc. Phan đã giắt Tế đến 4 à 0 sau Tế vụt được mấy quả hay tuyệt mà ăn lại được hai jơ, rồi Phan cứ nhè lốp cho Tế sìmát, thì ô-hô cẩm-nang của Tế như đã chui cả vào hồ-lô của Phan nên sì-mát mấy cái đều vào lưới hoặc biến cả, mà đành thua set thứ ba 6-2

Đến bánkết còn lại hai đôi kết quả :
Dào hạ Quýnh trong hai set 6-4,6-0.
Humbert hạ Phan — 6-3,6-2.

Hai đôi này xem thật sướng mắt, lốp tiu, rơ-ve, sì-mát, cu-pê đều có cả không uể-oải như chưa hột cơm vào bụng. Đến trận chót còn lại Dào và Humbert nếu ai thắng sẽ giữ giải quán-quân, nhưng không may trận mưa vô-tình giào xuống nên đành hoãn lại một ngày khác.

Câu chuyện ngoài sân

Thanh-Hóa cũng có mấy cây vợt cừ khôi vào tranh cup, không may đều bị sa-thải cả. có người nói nhỏ : « Giá cho Giáo đánh thì phải biết ». Một người cãi lại !« Giáo lại thèm đánh cup này». Thế rồi một ông nào nữa đưa nhẹ một câu ; « Giáo đã bằng Giao ».

Trong khi Phan, Tế đánh set thứ ba, Tế sì-mát nhiều quả hỏng, ở ngoài cười ồ, Tế đánh ngay một câu : « Tại các ông cười rộ ngay trước khi tôi đánh » ; Đấy là Tế đổ lỗi cho người cười mà hỏng. Chẳng biết có phải thế không ?

Nhất-nhân-khẩu

CŨNG LẠI NÓI VỀ CUỘC HỌP BẠN CỦA ANH EM HƯỚNGĐẠO BẮCKỲ

Cảmtưởng của tôi với ngày họp bạn sắp tới

Sau khi xem xong bài của tôi trong số báo trước, chắc anh em cũng rõ-rằng dù cách nhau muôn dặm,nhưng đã nên thân-thích một nhà thì đối với một việc lớn-lao như vậy, ai là người lại nỡ làm thinh!

Cuộc họp bạn của anh em H.Đ.Bắc-kỳ vừa rồi thành hay không đều có ảnh-hưởng đến nền hướngđạo nước nhà, nhưng thôi, ngày nay việc đã lỡ rồi, nói ra đã chẳng có ích gì mà lại thêm hại, vậy tôi chỉ xin nối lời anh Phạm-văn-Bính mà mong-mỏi rằng, các anh đoàn-trưởng ở Hanoi sẽ kíp nghĩ đến việc lập một ngày họp bạn khác.

Cứ như thiển ý của tôi thời lần này anh em hướngđạo các tỉnh, chẳng những chỉ hưởng-ứng một cách sốt-như lần trước mà thôi, mà các anh cũng nên cùng với các anh ở Hanoi dúng tay vào việc nữa, nghĩa là các anh cũng bàn-soạn chương-trình,giãi-bày ý-kiến nữa, như vậy thì công việc mới mau-chóng, lời quyết-nghị mới thỏa-thuậnvà khỏi có sự ân-hận về sau

Trong chương-trình ta chẳng nên đặt cuộc thi thố gì cả,vì cuộc họpbạn này là cốt để tỏ tình thân-ái chứ có phải để đo sức thi tài đâu.

Muốn biết học-lực của nhauư? Nào. có khó gì: Chỉ ngắm một chiếc cọc lều căng, một sợi giây thừng buộc, hay xem qua một khúc mua vui trước ngọn lửa Thần cũng đủ biết nhau về phần hình-thức rồi, thế nhưng sự cốt-yếu của ta là chỗ tinh-thần kia mà!

Trong những ngày họp nên có một buổi hội-họp riêng của các đoàn-trưởng để bàn-tính những việc chung (vấn-đề Tổngcuộc, dịch sách, in sách, vân, vân...)

Tôi tưởng lập cuộc họp bạn tại một nơi đế-đô và trung-tâm-điểm như Hanoi cũng chẳng lấy gì làm khó, thứ nhất là một khi tiếng chống róng lên thời nào chuông, nào khánh, nào kiềng, nào la-bạt đã cùng đều họa theo một lúc.

Ta cứ xem bài của anh Phạm-văn-Bính viết trong số báo 126 cũng đủ rõ sự khao-khát và lòngsốt-sắng với ngày họp bạn như thế nào.

Ngày họp bạn, chẳng những chỉ để cho anh em hướngđạo nối thêm tình khăng-khít mà thôi đâu, mà lại còn để cho chánh-phủ với quốc-dân hiểu-rõ mục-đích hướngđạo, rồi cũng vì ngày họp bạn đó mà ai đi sai đường lạc lối thời biết mà sửa lại, các đoàn có tình liên-lạc với nhau, tin đi thư thư lại để bảo ban nhau dường ngay lẽ thẳng mà tránh nhữngsự khó-khăn, những mối nghi-ngờ.

Cuộc họp bạn sẽ có ảnh-hưởng đến nền hướngđạo nước nhà như thế nào, tôi tưởng các anh đoàn H.Đ. Bắckỳ — mà thứ nhất là các anh Thúy, Tân, Thực ở Hanoi — đều rõ cả, vậy tôi mong các anh sẽ bắt tay vào việc đi.

Ngày lễ Assomption hình như có liên-lạc với công việc của trường Thể-dục Hanoi:

Assomption 1930: Hội-viên trường Thể-dục tổ-chức cuộc du-lịch thể-thao tại Haiphong và Đồ-sơn đã hình như giục lòng các bạn trẻ về tinh-thần thượng võ.

Assomption 1931: Ngày hội Vậnđộng Bắckỳ do trường Thể-dục tổ-chức đã có ảnh hưởng lớn đến môn điềnkinh Bắc-hà.

Assomption 1932?

Assomption 1933 (cũng sẽ nghỉ ba ngày) liệu có phải là ngày họp bạn của tất cả anh em hướngđạo Bắckỳ do trường Thể-dục tổ-chức không?

Trường Thể-dục vớicác anh Thúy, Tân, Thực sẽ cho chúng ta hay...

Trần-văn-Khắc

Mặc dù đang gây dựng phong trào Hướng đạo ở trong Nam, nhưng Trưởng Sếu vẫn nghĩ đến phong trào Hướng đạo ở ngoài Bắc. Những trại họp bạn là những ước mơ rất lớn trong tâm trí của Trưởng Sếu đã được tờ *Bắc Kỳ Thể Thao* đăng tải trên số báo ra ngày 20-6-1933.



Tờ báo *"Hướng đạo"* do Trưởng Sếu đề nghị xuất bản lần đầu tiên tại Sài Gòn tháng 1 năm 1935. Đến tháng 11 cùng năm thì có tờ "*Thẳng Tiến*" do Trưởng Hổ Sứt Hoàng Đạo Thúy chủ trương cũng ra đời.

Tuần-lễ Nhi-đồng

Một đêm hát giúp do Tổng-cuộc Hướng đạo tổ-chức

Đối với những việc nghĩa cử, những việc phước thiện, đoàn Hướng-đạo xứ nầy đã nhiều phen nhúng tay giúp đỡ: ngày hội thể-thao giúp nạn dân Bình-phố, chợ đêm Tương-tế, cô trừ bịnh lao v.. v...

Ngày nay đối với Tuần-lễ Nhi-đồng, một việc rất đáng giúp cũng lại chẳng từ nan.

Bởi vậy nên đến thứ tư 4 Juillet tới đây, Tổng-cuộc Hướng-đạo sẽ có một cuộc vui giúp việc nghĩa đó, chương-trình sẽ như sau này:

a) Đoàn Hướng-đạo tiếp rước quan Thống-đốc Nam-kỳ là danh dự Hội-trưởng mới của Tổng cuộc.

b) Ông Hội-trưởng hội đồng quản hạt Mathieu giới thiệu ông Trần v. Khá, hội-trưởng hướng-đạo Nam-kỳ với công chúng.

c) Ông Trần-văn Khá diễn-thuyết về mục-đích Hướng-đạo.

Sau khi diễn-thuyết có những màn hát sau nầy:

1. Da mềm chơn yếu.
2. Lễ nhập gia-đình
3. Tinh thần Hướng đạo.
4. Dưới cái trại vải (tente).
5. Trước ngọn lửa thần.

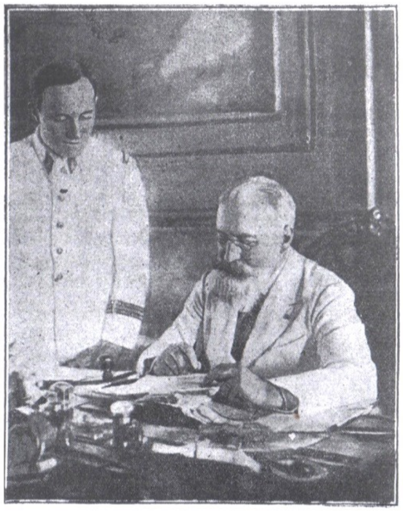
Năm màn trên đây tả chân rõ cách hành vi của người hướng-đạo từ lúc mới xin nhập đoàn cho đến trở nên người Hướng-đạo đúng mực mà làm thành những màn kịch rất vui: có hát, có nhảy múa, có nhà máy, và xưởng thợ, v.. v... làm cho khán giả được vui vẻ luôn luôn.

Nào những ai muốn cho con em vô Đoàn hướng-đạo mà cả dự những ai muốn biết rõ cái « đời Hướng-đạo » của bạn trẻ nên đến coi hát tối nầy, vừa mua vui, vừa giúp việc nghĩa thiện nữa.

Giấy bán chỉ có một hạng là 5 cắc mà thôi: một tấm giấy xổ số của Tuần lễ Nhi-đồng giá là 3 cắc và một tấm giấy chương-trình có ghi chỗ ngồi giá 2 cắc.

Trên giấy vé có biên số ghế ngồi, vậy ai muốn có chỗ ngồi tốt nên đến mua vé trước tại rạp hát Tây và tại hiệu Artista Photo 74 Boulevard Bonard

Hạng Poulailler một vé được đi hai người.



(Photo Khanh-Ky)
Monsieur le Gouverneur Général P. PASQUIER
1er Président d'Honneur
de la Fédération des Eclaireurs de Cochinchine



Monsieur le Gouverneur de la Cochinchine
KRAUTHEIMER,
Officier de la Légion d'Honneur
Président d'Honneur de la Fédération des Eclaireurs de Cochinchine

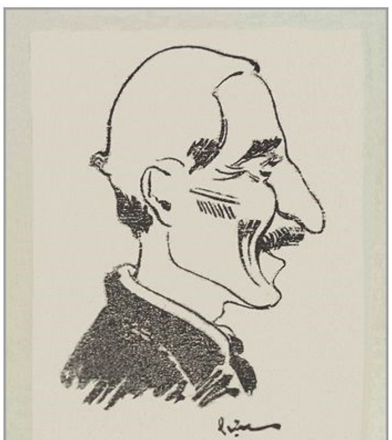
Quan *Toàn quyền Đông Dương* P. Pasquire và *Thống đốc Nam Kỳ* Krauthimer là những *Hội trưởng Danh dự* của *Tổng cuộc Hướng đạo Nam Kỳ*.

Ông Lefèbvre đến Saigon



Phái viên của Tổng-cuộc Hướng-Đạo Pháp-quốc là M. Lefèbvre mới đến Saigon hôm thứ tư 20 Mars. Đây là những hướng đạo Nam-kỳ đi tiếp ông ở ga xe lửa Saigon. Người đứng giữa là ông Lefèbvre, người mặc v[illegible] trắng là ông Trần-văn-Khá hội trưởng Tổng-cuộc hướng đạo Nam-kỳ. Người mặc đồ đen là cha Séminel

Tin Trưởng André Lefèvre đến Sài Gòn đã có nhiều tờ báo loan tin (*Công Luận* báo số ra ngày 27-3-1935).



Ông A. Lefèvre do chị Lê-thị-Lựu họa.

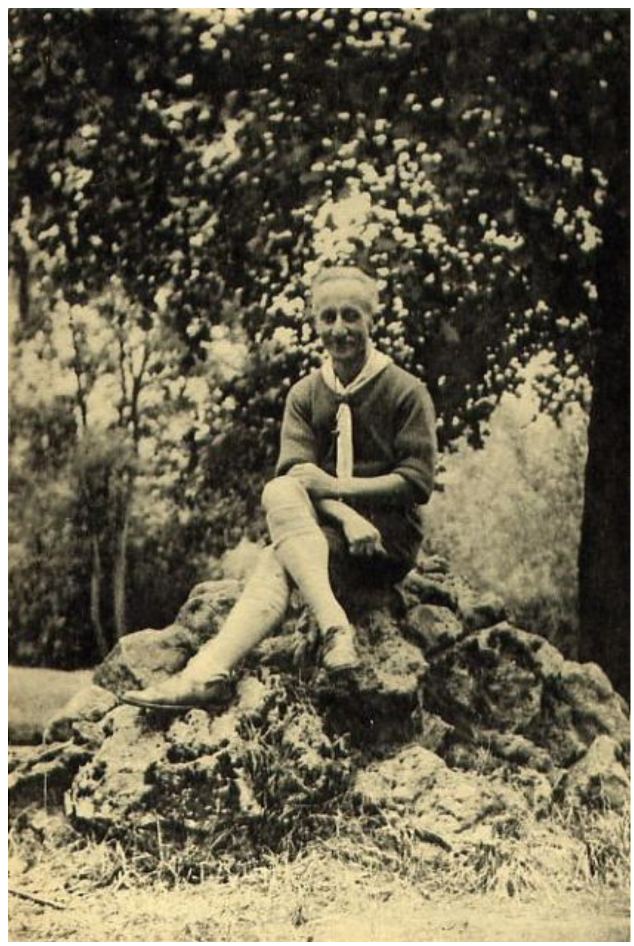


ONG ANDRÉ LEFÈVRE
Ong André Lefèvre là ủy-trưởng đoàn-hướng-Đạo Pháp qua Nam - kỳ thăm viếng đả mấy ngày nay.

Hình bên trái là bức chân dung do chị Lê Thị Lựu vẽ nhân dịp Lefèvre đến Đông Dương năm 1935.

Trưởng André Lefèvre (1886-1946) từng làm *Tổng Ủy Viên Hướng đạo Pháp (Eclaireurs de France)* từ 1921-1940.
Năm 1935 Lefèvre đã cử 2 Trưởng André Consigny (EDF) và Auguste Bernard (EUF) sang Đông Dương để tiến tới thành lập *Liên Hội Hướng đạo Đông Dương (Fédération Indochinoise des Associations de Scoutisme).*

Ngày 20-3-1935, Lefèvre đặt chân đến Sài Gòn và đã gặp gỡ Trưởng Sếu cũng như các Trưởng trong *Tổng cuộc Hướng đạo Nam Kỳ*.



André Lefèvre tại trại trường huấn luyện *Cappy* của Hướng đạo Pháp khoảng 1930.

Ong Lefèvre và H. Đ. Sinh An-Nam



Ông Lefèvre bên rừng Sặt *Số 22*

VỪA ở Melbourne là một kinh thành lớn, đẹp, đô hội có tiêng ở Thái-Bình Dương, vừa dự một cuộc đại bi của hàng vạn H. Đ. S. Úc châu... mà tới Hanoi là một tỉnh chỉ có tiêng ở sứ Bắc-kỳ, rồi lại lặn lội qua mây con đường chơn, lội, ven ruộng — vào ngày mưa xuân ướt át lạnh lùng — tới rừng Sặt... thăm Hướng Đạo sinh Việt Nam lớn nhỏ chỉ hơn 200 người, từ Hanoi, Ha-đông, Bắc-Ninh, Thái-Bình, Haiphong tới.

Trước cái cảnh « ra bể vào ngòi » ây, ông Lefèvre — một lão thành uỷ viên H. Đ. Pháp — cảm tưởng ra sao ? Liệu có lây làm « tỏ ngất » và « thât vọng » cho phong trào H. Đ. sứ này cháng ?

Tôi đã được cái hân hạnh tiêp chuyện ông, rồi cùng ông từ Hanoi sang rừng Sặt — ở đó ngót hai ngày một đêm — Tôi được biết rằng ông Lefèvre không những không thât vọng, mà lại rât hy vọng, rât vui vẻ, thực tình, khen ngợi cho H. Đ. ta nữa.

Ông đã xem xét cách sêp đặt, đã mục kích cách chơi đùa, đường học hành và tu trí tu thân của anh em H. Đ. ở Annam, ông chắc rằng sau này phong trào H. Đ. ta còn ngày ngày bành trướng và kêt quả sẽ rât tôt tươi. Ông ân cần khuyên dăn anh em H. Đ. nên câu « phẩm giá hơn sô đa », ít mà hoàn toàn chu đáo, còn hơn nhiều mà sai lầm hay « bã », « vỏ » ! Bước chậm mà bước chắc chắn, đi đên đâu vững vàng tới đó, còn hơn hâp-tâp tiên mâu mà hụt lỡ.

* * *

Ông nói :

H. Đ. không có ý gì đên « Binh gia quản sự » ; H. Đ. không côt ý du lịch mà cũng không khuynh hướng hẳn về một mặt Thể-dục, như nhiều người đã tưởng lầm (không những ở Á Đông, mà chính ở Âu Mỹ cũng có nhiều người nghĩ sai như thê).

H. Đ. là một cách giáo-dục hoàn toàn cho thiêu niên. Đức dục, trí dục, thể dục..... đằng nào cũng chuyên trọng như nhau cả. H. Đ. côt ý làm cho trẻ được khỏe mạnh nhanh nhẹn, ăn ở có kỷ luật đạo đức, biêt tự trọng, tự thân độ thân và làm những điều thiện ích. Sau này trẻ có ý sáng kiên, có lòng đại độ khoan nhân, ở ăn nghĩa-hiệp, là nhờ ở giáo dục H. Đ. mà ra cả....

N. P.

(Phỏng viên Ngày Nay)

7



Les scouts d'Indochine

Profitant de son voyage en Australie à l'occasion de la grande jamboree organisée par les boys-scouts australiens, M. Lefèvre, commissaire national des Eclaireurs de France, s'est arrêté, au retour, en Indochine, où il est arrivé le 20 février. Il a organisé dans tous les pays de l'Union, qu'il a parcourus un à un, des séries d'inspections des formations de scouts déjà existantes, leur donnant par la prestation du serment du chef des troupes un caractère officiel, il s'est assuré que la doctrine enseignée était conforme à celle universellement adoptée. Il a parcouru ainsi le Tonkin, l'Annam, le Laos, la Cochinchine et le Cambodge où des manifestations de scouts ont été données en son honneur et où il a pu dans les causeries et les conférences qu'il a données, faire comprendre au public ce qu'était le scoutisme, ses buts et ses méthodes. Après un repos de quelques jours à Dalat, M. Lefèvre s'est embarqué le samedi 20 avril pour la France.

Tr. André Lefèvre trên tờ *Ngày Nay* số 3 (20-2-1935).

——

Hình bên trái: Tr. Lê Thị Lựu và Trưởng Ngô Thế Tân hồi còn ở Bắc Ninh khoảng năm 1935.

——

Les Annales Coloniales (24-4-1935).



SIXIÈME ANNÉE — LE NUMÉRO DIX CENTS — SAMEDI 6 AVRIL 1935

le populaire d'indochine

Une plantation d'aréquiers

LA PROPAGATION DES FAUSSES NOUVELLES A LA COMMISSION DE LA DÉFENSE NATIONALE

M. FLANDIN PARLE DE CESSER toutes collaborations avec lesdites commissions

Un démenti des ministres de l'Air et de la Guerre

Commentaires de la presse berlinoise sur les indiscrétions de M. Taittinger

LA FEMME ANNAMITE MODERNE — Mme LE-THI-LUU artiste peintre et caricaturiste, nous reçoit dans son atelier

LA SEMAINE SAIGONNAISE DU SAMEDI 30 MARS AU SAMEDI 6 MARS 1935

M. Ernest Outrey poursuivra-t-il ses accusateurs?

M. Yves Châtel sera-t-il député de la Cochinchine ?

LE PRINCE DE GALLES fiancé avec l'infante Marie-Christine d'Espagne?

MISS DORIS DUKE qui a 23 ans et près de deux milliards s'est mariée en secret à New-York

LIRE EN 2e PAGE : Succinctement

Il y a 126 ans naissait Chopin, à Varsovie

CHRONIQUE DE PARIS — Comment "Ugène" et Anglade firent match nul ... ou la glorieuse compétition de la brandade Mistral et du lièvre au saupiquet



LA FEMME ANNAMITE MODERNE

Mme LE-THI-LUU artiste peintre et caricaturiste, nous reçoit dans son atelier

Mme LE-THI-LUU

(*Photo : MODERN-PHOTO*).

Tout est baigné de lumière dans ce modeste et simple salon, peint de bleu, tiré sur gris, dont le ton dégradé à mesure qu'il monte vers le plafond orné d'une simple fresque de figures géométriques. Une atmosphère se reine, presque riante, accueille le visiteur dès le seuil.

Dans un coin, un grand chevalet se dresse, surmonté d'un tableau à moitié achevé, dont les fraîches couleurs vibrent de plein air. Quelques fauteuils de rotin entourent une table sur laquelle gise une maquette préparée pour la revue *Phu-Nu Tân-Van*, dont la réédition est prochaine.

C'est dans ce coin riant de lumière et d'une calme harmonie que Mme Le-thi-Luu, peintre et caricaturiste de talent, sortie n° 1 de l'Ecole des Beaux-Arts de Hanoi a installé son atelier, il y a quelques semaines, depuis son arrivée à Saigon.

Elle est le type même de la femme annamite moderne, aux dents blanches, au corps svelte, aux gestes décidés. Elle nous accueille en nous serrant la main avec un petit sourire.

« Excusez moi, Monsieur, nous dit-elle avant que nous ayons ouvert la bouche, de vous recevoir dans cette tenue, je suis en train d'achever le tableau que vous voyez.»

En effet, Mme Lê-thi-Luu est vêtue d'un tablier blanc qui lui sied à merveille.

Nous sommes heureux de la surprendre dans cette tenue et en pleine travail.

— C'est nous plutôt qui devons vous présenter nos excuses, car nous vous dérangeons...

— Mais pas du tout, Monsieur Je suis à votre entière disposition. Que puis-je pour votre service ?

(*Lire la suite en 6e page*)



DÉPÔT LÉGAL

Phụ.nữ

Mlle LÊ-THI-LƯU

Tốt-nghiệp thủ-khoa trường Mỹ thuật Hanoi

0$15

NĂM THỨ NĂM

ngày 19 Oct. 1933

221

Tòa Báo 48, Đường Vannier — SAIGON



Cô Lê-thị-Lựu

Nữ sanh-viên tốt-nghiệp thủ khoa trường Cao-đẳng Mỹ thuật Hanói, muốn tỏ cảm tình đối với báo Phụ-nữ Tân-văn là một tờ báo cô rất mến yêu mà vì cô không phải là nhà thi-sĩ, nên cô vẽ cho một bức họa về thời cuộc. Bức họa đã đăng ở bên đây ký tên Vando tức là biệt hiệu của cô. Bổn báo xin có lời cảm ơn nhà nữ họa sĩ.

Trong tập Hồi ký của Trưởng Sếu Siêng Năng có nhắc đến chị Lê Thị Lựu, tác giả của bức chân dung Ủy viên Toàn quốc HĐ Pháp André Lefèvre, và chân dung Baden Powell làm bằng ngũ cốc. Năm 1985, Trưởng Sếu đã gặp lại chị và chồng là Ngô Thế Tân tại Pháp sau 36 năm cách biệt.



Cổng trại Họp bạn "*Huynh Đệ*" 1935.



Hình ông Baden Powell của chị

Hình Baden-Powell làm bằng ngũ cốc do Sói Dí Dỏm Lê Thị Lựu thiết kế.

Chương trình

của cuộc hội hiệp hướng đạo Đông-Pháp tại Saigon

ngày 27 Décembre tới 1er Janvier 1936

Ngày 27 và 28 Décembre.— **Các đoàn hướng đạo đến cất và chưng dọn các trại.**

Ngày 29 Décembre.— 8 giờ. **Làm lễ khai mạc chánh thức cuộc hiệp đoàn — Viên chức và công chúng đi viếng các trại và cuộc triển lãm những vật làm bằng tay của hướng-đạo.**

Chiều: **Cuộc biểu diễn trên sân thể thao C-I-A.**

Tối: **Đốt lửa trại.**

Ngày 30 Décembre

Buổi sớm mai và chiều:

Đi viếng thành phố Saigon và Cholon do Hướng đạo Saigon chỉ dẫn (Vườn bách-thú, Thương khẩu Saigon, Thuyền tàu, Nhà máy Cholon, Tắm ở Lodo và Thuduc)

Tối: **Cuộc thi của totems de piatrouille. Cuộc đốt lửa trại lớn lao**

Ngày 31 Décembre. Buổi sớm mai: **Cách hành động trong trại - Các đoàn đi viếng lẫn nhau, Đại - hội hướng đạo Namkỳ.**

Buổi chiều: **Cuộc lễ bế mạc.**

Tiệc trà của hướng đạo và sói con Namkỳ đãi các anh em xứ khác.

Từ giã nhau rất vui vẻ.

Ngày 1er Janvier 1936: **Các đoàn giải tán.**

Hướng Đạo hợp bạn ở Saigon

Chúng tôi xin kính mời bà con trong thành phố đến thăm trại Hướng Đạo tại sân Tổng cuộc Thể thao Annam, đường Mayer. Cuộc Hợp Bạn này có hơn 600 người các xứ: Trung kỳ, Bắckỳ, Cao Miên (do Đông Cung Thái Tử Monireth chỉ huy) Pháp, Trung hoa, và *Hướng* Đạo Namkỳ.

Đúng 4 giờ chiều chúa nhựt 29 này thời khai mạc do quan Thống Đốc Namkỳ chứng kiến. Công chúng vô coi không phải trả tiền. (Vô cửa phía đường *Lareynière*).

Bữa 30 và 31 Décembre, mỗi ngày cổng trại đều mở cửa từ 9 đến 10 giờ sáng và từ 4 đến 6 giờ chiều. Ra vô thong thả. Ngoài những giờ đó ai vô cửa đều phải có carte riêng.

Tối thứ hai 30 có cuộc đốt lửa trại lớn, vô coi phải có carte mời.

12 giờ trưa nay thứ sáu, đại biểu Cao mên tới Trại còn đại biểu Trung và Backy thời 7 giờ 15 sáng thứ bảy 28 sẽ tới ga Saigon.

Cuộc hiệp bạn Hướng-đạo

Chúng tôi xin kính mời bà con trong thành-phố đến thăm trại Hướng đạo tại sân Tổng-cuộc Thể Thao Annam, đường Mayer. Cuộc hiệp bạn này có hơn 600 người các xứ: Trung kỳ, Bắc-kỳ, Cao miên (do Đông Cung Thái-Tử Monireth chỉ huy), Pháp, Trung-hoa, và Hướng-đạo Nam-kỳ.

Đúng 4 giờ chiều chúa-nhựt 29 này thời khai mạc do quan Thống đốc Nam-kỳ chứng kiến. Công chúng vô cửa không phải trả tiền. (Vô cửa phía đường Lareynière).

Bữa 30 và 31 Décembre, mỗi ngày cổng trại đều mở cửa từ 9 đến 10 giờ sáng và từ 4 đến 6 giờ chiều. Ra vô thong thả. Ngoài những giờ đó ai vô cửa đều phải có carte riêng.

Tối thứ hai 30 có cuộc đốt lửa trại lớn, vô coi phải có carte mời.

12 giờ trưa nay, thứ sáu, đại biểu Cao mên tới trại, còn đại biểu Trung và Bắc-kỳ thời 7 giờ 15 sáng thứ bảy 28 sẽ tới ga Saigon.

Tổng-cuộc Hướng-đạo Nam kỳ kính mời.



Nam - Trung - Bắc một nhà.



Sói Dí Dỏm Lê Thị Lựu là người phụ nữ duy nhất trong phái đoàn *Hướng đạo Bắc Kỳ* đến tham dự Trại Họp bạn "*Huynh Đệ*" tại Sài Gòn năm 1935.

CUỘC VUI NGÀY CHÚA NHỰT

GẦN 1.000 HƯỚNG - ĐẠO

toàn cỏi Đông-Pháp làm lễ hộp-bạn

Hôi 3 giờ 30 chiều ngày chúa nhựt 29 Décembre, tại sân Tổng-cuộc thể-tháo Annam (C I A) tất cả hướng-đạo trong 5 xứ gần có 1 000 làm lễ rất long trọng.

Đúng 4 giờ quan thanh-tra chính-trị Striedter thay mặt quan Thống-Đốc Nam-kỳ đến dự lễ.

Trước hết, ông Trần-văn-Khá nói mấy lời cám ơn tất cả anh em Hướng-đạo-đoàn cả 5 xứ đã đến làm lễ Hộp-bạn (Rallyre) rất long-trọng. Kế đó quan Thanh-tra chính-trị cũng tỏ lời cám ơn Hướng-đạo-đoàn 5 xứ và cầu chúc cho chủ-nghĩa hướng-đạo càng ngày càng lan khắp mọi nơi trong nước.

Xong rồi đoàn hướng-đạo làm lễ chào cờ rất có trật-tự. Đoàn hướng-đạo sắp hàng diễn qua khán-đài, đi đầu hết là đoàn chiên con, đi kế là đoàn sói con. Nối theo đoàn sói con thì đoàn hướng-đạo Bắc-kỳ, kế đoàn hướng-đạo Bắc-kỳ thì đến đoàn hướng-đạo Trung-kỳ Sau đoàn hướng-đạo Trung kỳ thì đến các đoàn hướng-đạo ở Lục-tỉnh, kế các đoàn Lục-tỉnh thì đến đoàn hướng-đạo Cao-Miên, sau chót là đoàn hướng-đạo Saigon.

Có trật tự, qui tắc, đáng để ý thứ nhứt là đoàn hướng-đạo Cao-Miên.

Xong lễ chào cờ thì hướng-đạo cả 5 xứ trá hình hướng-đạo Nhựt-Bổn hướng-đạo Đến - Điện, hướng-đạo dân da đỏ, hướng-đạo dân da đen, hướng-đạo Xiêm v.v.. rất giống Ở tại đây mà xem như xem khắp các nước, vì trò trá hình nầy không còn chỗ nào bẻ bác, chê bai.

Ngoài các trò vui nầy ra, công chúng lại được xem những vật dụng do tay các hướng-đạo-sinh làm ra, lắm cái rất tinh xảo, nhứt là những tấm hình vẽ, nét bút đã linh hoạt và sắc sảo lắm.

Số người đi xem có trên 2 000 người, những người tai mắt đến dự lễ đông lắm.

Dầu vậy nhưng cuộc lễ chưa mấy long trọng, chiều bữa nay càng lắm trò hay hơn, có đốt trại và nhiều lễ khác nữa, anh em, chị em nên đi xem cho đông để khuyến-khích nền hướng-đạo trong nước và biết những cái hay của tinh-thần hướng-đạo là thế nào.

CUỘC HỌP BẠN LẦN THỨ NHỨT CỦA ANH EM HƯỚNG ĐẠO ĐÔNG PHÁP

CUỘC ĐỐT LỬA TRẠI RẤT LỚN

«Nam Bắc chung trời người một dạ Nước non nghìn dặm đất liên khu»

Trong hai số báo rồi, chúng tôi đã có nói sơ qua cuộc họp bạn của anh em H Đ. Đông - pháp. Trong bài ấy, chúng tôi có lầm một chỗ rất to lớn:

Chúng tôi bảo Đông-cung Monireth là người chỉ huy cuộc họp bạn nầy.

Sự thiệt không phải vậy. Nhưng sở dĩ chúng tôi có sự sai lầm như thế kia, là vì chúng tôi không coi kỹ tờ thông cáo của T.C.H Đ.

Vậy nay chúng tôi xin « trả cái của César lại cho César», như ông Trần-văn-Khá đã làm hôm rồi.

Không phải Đông cung Monireth. mà chính là anh bạn Trần-văn-Khắc của chúng tôi đã chỉ-huy một cách rất châu đáo cuộc họp bạn hết sức long trọng vừa rồi.

Cuộc viếng trại

Hôm nay chúng tôi xin dắt bà con đi viếng trại của tất cả anh em H. Đ.

Trước hết ta hãy vào «tổng trại» (quartier général). Bắt đầu từ đây, ta hãy rảo bước đi đến « xóm » của anh em H Đ. Bắc kỳ.

Đi gần tới. mắt ta đã phải nhìn vào hai đôi liễn, dán ngoài cửa lớn, như vầy:

« Nam Bắc chung trời. người một dạ

« Nước non nghìn dặm đất liền khu !

«Hồ Đông cảnh sắc xuân,

«Cửa Thuận trời mây tạnh.

Bên tay mặt là «xóm» H Đ Trung kỳ, liền đó là xóm H Đ Cao-miên rồi xây lưng trở lại là xóm của H.Đ Pháp.

Nơi đây không thấy H Đ Namkỳ, vì anh em H.Đ Namkỳ đã đóng trại chung quanh sân, theo thứ tự như vầy:

Bắt đầu từ cái tháp «Eiffel» :

Trại số 1 tới số 4: Đoàn thứ 1er Saigon, do anh Xuân cai quản.

Trại số 5: Đoàn H Đ Châu-đốc.

Trại số 6 và số 7 : Rạchgiá

Trại số 16 và 17: H. Đ. Trung-Hoa (Cholon)

Trại số 18: Camau vắng mặt.

Trại số 19: Bạc liêu.

Trại số 20 tới 22: Đoàn thứ tư Saigon.

Trại 23 và 29: Đoàn thứ năm Saigon.

Trại số 32 tới 35: Mytho.

Trại số 39 tới 41 : Đoàn thứ ba Saigon.

Trại số 42 Sadec.

Trại số 43 và 44 : Bàrịa.

Trại số 45 : Soctrang

Trại số 54 tới 56 : Đoàn thứ nhì Saigon

Trại số 57 : Phúquốc

Trại số 58 : Biênhòa

Trại số 59 và 60 : Thủ-Đức Giadinh).

Trại số 48 và 49 : Long-xuyên

Trại số 50 tới 52 : Châu-đốc

Còn mấy trại ở giữa thì để cho anh em H Đ. các xứ khác và H Đ. Pháp dùng.

Cuộc đốt lửa trại (feu de camp)

Tối thứ hai vừa rồi, trước mặt gần hai ngàn người vừa Pháp lẫn Nam — trong ấy thấy có quí ông Striedter, thanh-tra chánh-trị — tất cả anh em H. Đ. Đông-Pháp đã bày ra một cuộc đốt lửa trại (feu de camp) rất đặng kết quả tốt đẹp

Trước hết anh Khắc đứng ra tỏ lời cám ơn mọi người đã sẵn lòng hoan nghinh cuộc họp bạn nầy. Đoạn, muốn tỏ tình thân ái với anh em H. Đ các xứ, anh em H Đ. Namkỳ bèn hát những bài «hát tổng cuộc» (chant fédéral) của anh em H. Đ, Pháp (Va, Scouts de France) H. Đ. Cao-miên và H. Đ, Trung Hoa.

Sau đó anh em H Đ. Caomiên, Bắckỳ, Trungkỳ, Pháp và Namkỳ mới thay phiên nhau mà diễn nhiều trò vừa vui vừa có ý nghĩa.

Chúng tôi tưởng nên chấm anh em H Đ. Caomiên đứng ở hạng nhứt trong cuộc đốt lửa trại nầy, vì trong mấy trò của anh em đã diễn — như « xây a-rặc », như «đá cầu » — trò nào cũng thấy đều đặng công chúng hoan nghinh một cách đặc biệt.

Kế đó là H, Đ Mytho, mà thứ nhứt là bầy «sói con» vì cách mua

hát và ăn mặc của mấy em đã làm cho nhiều người phải lầm tưởng mấy em là con gái, là bầy chim con (Pelits ailes) vậy.

Ngoài ra anh em H. Đ. Bắc kỳ diễn trò «le Fakir» cũng đã đặng nhiều người khen ngợi, anh em H. Đ. Pháp diễn trò «Sự bí mật của anh chăn bò ở bên Mỹ» vừa có ý nghĩa vừa đặng kết quả, anh em H. Đ. Trungkỳ hát Huế làm cho ta phải mơ tưởng đến cảnh «bơi thuyền trên sông Hương» và sau rốt anh em H. Đ. Namkỳ do anh Xuân cầm đầu đả hát cho mọi người nghe nhiều bài hùng hồn như «Si tu veux des badges» vừa êm ái như «tiếng chiêng».

Qua đến thứ ba, lại có một cuộc đốt lửa trại thứ hai để cho tất cả mọi người đều đặng đến xem.

Khuya ngày 1er Janvier 1936, anh em đã từ biệt nhau mà nhổ trại.

Điễn Tín (Số 290, 2 Janvier 1936)

Cuộc xổ số Hướng-đạo

Chúng tôi mới được quan Thống-đốc cho phép mở một cuộc xổ số lấy tiền giúp cho quỹ các đoàn Hướng-đạo Saigon và Lục-tỉnh để mua các vật liệu cho đoàn.

Cuộc xổ số nầy sẽ nhứt định mở vào chúa nhựt 6 Janvier 1934. Giá bán mỗi vé là 0$25.

Có các số trúng như sau nầy :

1 chiếc xe Citroen kiểu mới giá 2.150$
1 chiếc xe máy dầu
1 chiếc máy may kiểu Singer
1 chiếc xe máy đạp course
2 chiếc xe máy đạp và 40 thứ đồ vật khác.

Chúng tôi mong rằng bà con đồng-bào sẽ sẵn lòng mua cho chúng tôi một vài số, tức là các ngài giúp cho nền Hướng-đạo nước nhà chóng được bành trướng.

Hướng-đạo Nam-kỳ

KẾT QUẢ của cuộc xổ số *Tombola Hướng-đạo*

9 giờ sớm mai bữa qua chúa nhựt 7 Janvier 1940 tại xã tây Saigon đã có cuộc xổ số Tombola Hướng-đạo.

Những số sau nầy được trúng :

17.990 : chiếc xe mui kiếng Citroen
10.124 : máy may hiệu Singer
24.919 : máy chữ hiệu Japy
50.848 : máy radio.

8 số sau nầy trúng xe máy :

37.447 57.370 6.447 59.661 17.778 20.044 30.024 và 3.768.

Các số linh tinh

57861 47408 58084 27268
39541 51207 20261 2458
38174 40124 11381 2100
39348 28251 4069 40860
60770 13140 59483 58893
21805 18108 35774 19408
38111 2028 98219 58404
90912 28102

Kể từ thứ ba 9 Janvier, sáng từ 7 đến 12, chiều từ 2 đến 7 giờ ai trúng số xin lại các nơi sau nầy mà lãnh :

M. Phan Bá Lân, Directeur de l'Institution Chấn-Thanh 64-72 rue Marchaisc, Saigon

M. Trần-văn-Khắc, 14 Lagrand de la Liraye Saigon.

Bà con ở các tỉnh trúng số Tombola Hướng-đạo xin do nơi các vị Huynh-Trưởng Hướng đạo các tỉnh mà hỏi.

Hướng-đạo

Cuộc hiệp bạn của Đoàn-hướng-Đạo

Hôm qua, trên sân Mayer đã khai-mạc cuộc hiệp bạn của đoàn Hướng-đạo. Sân chưng dọn coi trang nghiêm mà cách đóng trại rất có trật tự. Quan Thống-đốc Pagès có phái ông Striedter đến dự lễ.

Tối nay có cuộc đốt lửa trại rất lớn. Các Hướng-đạo ở lục tỉnh tề tựu về đông đã nên quang cảnh coi vui vẻ lắm.

Công Luận (Số 7020, ra ngày 30-12-1935).



ÔNG TRẦN-VĂN-KHẮC

Trưởng Sếu Siêng Năng là Trại trưởng Trại Họp bạn *"Huynh Đệ"* 1935.

HƯỚNG-DẠO NHỨT NGÔN

(Ngày xổ số Tombola H. Đ.)

Chúng tôi hân hạnh đem tin bà con xa gần đặng biết rằng giấy số của chúng tôi bán được mau mắn lắm. Chúng tôi thành thật cảm tạ tấm lòng chiếu cố của Đồng-bào.

Cuộc xổ số đã nhứt định vào ngày chúa nhựt 6 janvier 1935, lối 5 giờ chiều, tại sân banh Mayer. Xổ bằng năm bánh xe sắt kiểu Fichet, dưới quyền kiểm sát của quan Giám-đốc Địa-phương Saigon-Cholon.

Trước khi xổ số, ngày hôm ấy, từ 3 đến 5 giờ sẽ có nhiều cuộc vui do các đoàn Hướng-Đạo Saigon tổ chức: tiền vô cửa có **một hạng là 0$10** *— thâu để giúp cho việc từ thiện trong nước. Những người mua một năm báo Hướng Đạo vào coi khỏi phải trả tiền (nhờ đem biên lai mua báo tới).*

Ai có 5 tấm giấy tombola Hướng Đạo cũng được vô coi khỏi phải trả tiền.

Rồi đúng 5 giờ, xổ!!!; công chúng thung dung vô coi, khỏi **phải trả tiền gì cả.**

Sau cuộc xổ, những số trúng được lãnh ngay tại đó. H. Đ. N. K.



Đoàn Lê Văn Duyệt tại trại Họp bạn *"Huynh Đệ"* 1935.

Ngày xố số
Hướng - Đạo

Vì lúc nầy tình thế vẫn chưa được yên ổn, và có nhiều giấy số ra trước còn chưa xổ, nên chúng tôi đã xin phép hoản ngày xổ giấy số Hướng Đạo lại đến :

ngày 7 Janvier 1940

4 kỳ trước chúng tôi xổ rất đúng ngày mà lần nầy phải hoản lại, thực cũng là một sự bất đắc dỷ, xin bà con lượng thứ cho.

Hướng-Đạo Namkỳ.

Xổ số Tombola
Hướng-Đạo nhứt ngôn !

Số *Tombola* của Đoàn-Hướng-Đạo Nam-kỳ đã được công-chúng hoan-nghinh một cách đặt biệt, nên chẳng mấy ngày mà đã bán hết giấy.

Vậy đúng ngày Hướng-đạo đã định là *ngày chúa nhựt 15 Decembre 1935, đúng 8 giờ ban mai*, số *Tombola* ấy sẽ xổ tại phòng giấy hội Viễn-Đông Lập-bổn, ở đại-lộ Charner, Saigon, có các quan sở Địa Phương thị sự.

Công chúng tất cả được đến xem cuộc xổ số nầy.

Thông-cáo.

Giấy số Hướng đạo

Chúng tôi tin để các quí vị xa gần hay rằng số Tombola Hướng đạo của chúng tôi sẽ xổ vào 8 giờ rưởi sáng chúa nhựt 7 Janvier 1940 tại dinh Xã tây vậy chúng tôi xin kính mời các bạn trong châu thành đến chứng kiến cuộc xổ số ấy và xin các bạn hãy đón báo ra ngày thứ hai 8 Janvier hoặc thứ ba 9 Janvier mà coi các số trúng. Ngoài ra chúng tôi cũng sẽ in thêm 1 vạn tờ các số trúng đặng gởi đi các tỉnh có bán số Tombola Hướng đạo để biếu không. Xin hỏi nơi các vị Huynh trưởng Hướng đạo các tỉnh.

Hướng đạo Nam kỳ.

Kết quả cuộc xổ số của Đoàn Hướng Đạo đăng trên tờ *Công Luận* số ra ngày 16-12-1935.

Cuộc xổ số
::: Hướng-Đạo :::
9 giờ 30 đúng khởi sự

Sau khi ban trị-sự và vài người chứng xem xét mấy bánh xe « Fichet » Ông Phan-bá-Lân thay mặt ban H. Đ. giải nghĩa mục-đích của cuộc xổ số và cám ơn những người đã mua giấy.

5 đứa nhỏ — 5 bánh xe.

Những số trúng :

14.764 trúng xe hơi Peugeot.
2.462 trúng máy máy Singer.
13.001 trúng xe máy.

25.518 6.670 24.508 18.478
28.550 5.126 17.299 18.688
11.004

1.913 trúng đồ lật vặt
30.269 12.830 28.676 6.556
26.520 9.395 14.844 11.748
10.578 2.612 7.446 9.900
25.045 28.654 17.544 13.015
3.094 4.630 17.770 26.092
1.260 15.590 29.342 27.589
7.947 21.517 15.845



NĂM THỨ SÁU — SỐ MỚI 24 GIÁ : NĂM XU THỨ HAI 30 DÉCEMBRE 1935

HÃY DÙNG SỮA HIỆU

ĐUỐC NHÀ NAM

HÃY DÙNG SAVON HIỆU

72 Rue Lagrandière — CƠ QUAN CHÁNH-TRỊ VÀ KINH-TẾ — Chủ-nhiệm : NGUYỄN-VĂN-SÂM — Dây thép nói số 6.96 — VIET-NAM

HỘI-CHỢ CANH-NÔNG MYTHO ĐÃ MỞ CỬA

NÔNG, CÔNG, KỸ-NGHỆ CÁC TỈNH TRUNG-ƯƠNG XỨ NAM - KỲ ĐÃ ĐI TỚI ĐÂU ?

Quan Thống-đốc viếng nhà hội Canh-nông Mytho rồi khai mạc Hội-chợ Canh nông — Cảm tưởng của chúng tôi đối với cuộc chưng bày trong Hội-chợ

Khách du qua lại Mytho thường hay bảo với nhau : « Châu-thành Mytho 15 năm về trước với châu - thành Mytho hiện thời không thấy thay đổi gì hết ». Ngày xưa Mytho vẫn là một chỗ đô-hội nhứt trong Namkỳ sau Saigon Cholon. ...

Quan Thống-đốc Pagès và ông Pommez chủ tỉnh Mytho

Quan Thống-đốc với các quan vào viếng Hội chợ.

Ông Pommez giới thiệu các quan lại Annam trong tỉnh cho quan Thống-đốc trong nhà Hội Canh nông.

Gian hàng mỗi tỉnh

Cuộc kinh-tế khủng-hoảng đã bắt đầu dứt chăng ?

Đồng Tháp Mười khỏi nạn nước

Quan Thống-đốc ông Pommez, ông Đốc-phủ Chân và các quan đương đứng xem khung cửi dệt tơ trong gian nhà Cholon

Ông Đốc-phủ sứ Đoàn hữu Chung đương đọc diễn văn

NGUYỄN-TRUNG-THÀNH

Ông Cendrieux được kiện và lãnh 5.000 đồng thiệt hại

Vụ kiện giữa ông Cendrieux và báo Impartial đã liễu kết....số 20.000 đồng của ông Cendrieux định đòi thiệt hại ...

Chuyện thị phi

PHẢI CHI VẠN-QUỐC CŨNG NGHIÊM TRỊ NƯỚC ANNAM

TRƯỜNG-TIỀU

TẠI HỘI CHỢ BẢI-LAO

Ảnh-hưởng lớn-lao về cuộc thi y-phục của phụ-nữ

ANH HOA

TRÊN CON ĐƯỜNG THẾ-GIỚI ĐẠI-ĐỒNG

Ngày họp bạn lớn lao lần thứ nhứt của Hướng-đạo quân Đông-dương

Vật lộn với sự sống vật vã qua ngày con người chẳng mấy lúc là không vì miếng ăn mà... xâu xé lẫn nhau !

Anh em hướng đạo, đoàn chim và sóc con biểu diễn

Trước giờ khai mạc đi viếng các đoàn ở xa về

Hình trên, ngồi giữa 2 người Pháp có đeo « cà-vạt », là ông Striedter thay mặt quan Thống-đốc. Hình dưới ông Hội trưởng Trần-Văn-Khá lên diễn đàn lần thứ hai, đứng dưới đàn là anh Trần văn Khắc

Tờ *Đuốc Nhà Nam* (30-12-1935) liên tiếp đưa tin Trại Họp bạn “*Huynh Đệ*” 1935 ở Sài Gòn.

DƯỚI CỜ HƯỚNG-ĐẠO

NHÀ « SÌ CÚT »
TRẦN-VĂN-KHẮC

Bên rừng ta cắm trại,
Đầu núi, dựng quốc kỳ.
Gian hiểm, mặt hớn hở,
Lời thề, lòng tạc ghi.

Tô-Điền

Cơ khổ, ông «cò» Khắc «nên nhớ ông cò nầy không có quyền hỏi giấy thân) trông người thì ốm yếu, mà thật đã hết sức với điền kinh, cái khoa thể dục lạnh ngắt ở nước Nam nầy.

Ngày năm xửa năm xưa, cứ sáng mới banh con mắt là đã thấy một trang thiếu niên cao lều ngều đến trường thể dục Hanoi, hết chạy như ngựa vía, lại hì hục với trái tạ hay với cái sào mắm môi mím lợi, nhảy vưng tứ linh.

Mà sao chẳm thế, gặp bữa lạnh như cắt ruột, sân vận động vắng như bãi tha ma, cũng cố co chơn dơ tay với cây lao cái đĩa liệng bừa, phóng đại.

Khi còn là anh học trò « bút sách cha sám, áo quần mẹ may » Trần-văn-Khắc đã mê nghiện thể dục như mấy bợm ghiền quấn quít với « ngao » ô-piêm (opium). Nhưng nầy banh tròn, quần vợt lại là môn chơi rất qui phái đối với cậu bé mỗi ngày chỉ có hai xu ăn bánh. Tiền đâu mà sắm giày mua vợt, thôi đành làm cái lối chạy nhảy, không tốn xu mà lại thú.

Ít lâu anh chàng sếu vườn đã thành một tín đồ rất trung thành của «đạo» điền kinh. Đến lúc cái tên Trần-văn-Khắc được biên vào sổ «nam tào» làm một thầy phán trong sở Canh nông thì nầy, hí hởn như người bắt được vàng, chàng thực hành ngay cái ý muốn bấy lâu vẫn chịu để nó nằm yên trong óc. Ngoài giờ vùi đầu vào bàn giấy sở làm, những lúc rảnh bất kỳ sáng hay chiều là cùng với em, Trần-văn-Nhan, đi tập, thôi thì đủ thứ mà sở trường nhứt là khoa nhảy, nào là nhảy xa, nhảy cao, nhảy sào. Trong mấy năm trời mê man với điền kinh, ông Trần-v-Khắc (bây giờ là ông phán Khắc rồi) trở nên một nhà lực sĩ hơn người từng ghi những thành tích quá cao, các bạn đều lắc đầu le lưỡi.

Biết việc hay không làm chẳng phải là gan kẻ cả ; con chim hay đã không hát thì thôi, một phen đã lên dọng líu lo thì người ta không thể nào không chú ý.

Ngày 24 tháng bảy năm 1932 ngày trời thanh phát, dưới bóng cờ T.B.T.T.A. anh xin phép lập đoàn sì cút thứ nhứt Lê-văn-Duyệt. Theo con đường xưa lối cũ anh cứ thẳng tiếng cho tới ngày nay khắp xứ Nam-kỳ, câu ca dọng hát hướng đạo hưởng ứng đủ mọi nơi.

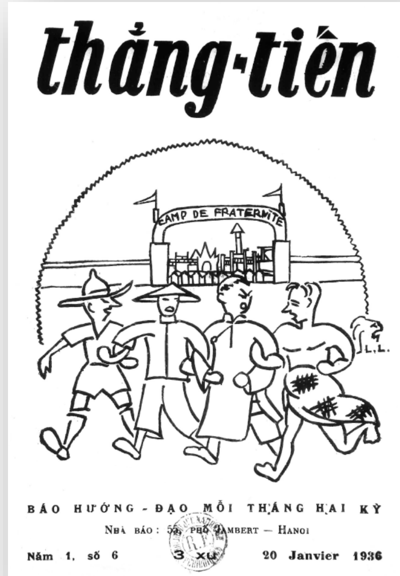
Với công việc hướng đạo anh tận tụy hi-sanh, với điền kinh thể dục anh cũng không thể quên được. Sân vận động T.C.T.T.A. anh thường phàn nàn chưa có thì giờ sửa sang.

Một độ ở trên tờ nguyệt báo Hướng-Đạo, cái cơ quan chánh thức của T.C.H.Đ.N.K. dưới quyền anh coi sóc, thấy nói anh nghỉ ít lâu dưỡng sức, tạm giao quyền cho người khác trông nom thì một hôm gặp anh, người xanh ốm sút coi bộ mỏi mệt. Riêng phần đối với anh, tôi vẫn yêu mến cái người hướng-đạo "thật hiệu" ấy, không khỏi lo buồn đến sức khỏe của anh. Anh Khắc thật đã có công hết sức với chủ nghĩa hướng - đạo, ta cũng có thể nói, anh Khắc đã nhờ hai chữ Hướng-đạo đào luyện nên cái tánh tình vui vẻ, nhũn nhặn, kiên tâm, cần mẫn khả ái ấy.

Nói rằng đau, mà cứ làm việc anh muốn làm tròn phận sự, cái phận sự xứng đáng một nhà ủy - viên Với ngày 27 Octobre mới rồi, đứng trước cái công việc đã làm của mình, tưởng anh cũng vui lòng hả dạ.

Từ nay ta đã có một nơi sẵn sàng đủ đồ nắn gân luyện cốt. Ở giữa chỗ đô thành người, ở như cá xếp hộp nầy mà có một sân vận - động như thế để mỗi buổi sáng đến nhảy nhót trong mười lăm phút nửa giờ, hít vào mũi một ít không khí mát mẻ tẩy cái phổi cho nhẹ nhàn, mạch máu chảy cho đều đặn. Cái cảnh động tiên ở thế kỷ nầy có lẽ là sân vận động mà những liều linh đơn, thuốc bổ trường sanh là khí trong sạch. Cái lý sự cùn ấy, coi ra thế nào mà đúng đối với thời buổi « sì bo » nầy.

Nầy anh Khắc, được tin đến



Tờ *Thẳng Tiến* số đặc biệt về Trại Họp bạn "Huynh Đệ" (20-1-1936).

"*Hướng Đạo Đoàn*" trên báo *Công Luận, số ra ngày* 8-12-1933.

HƯỚNG-ĐẠO-ĐOÀN
đối với nạn dân Bình—Phú

Trung-thành với cái tôn-chỉ cao thượng của nó, nên hễ mỗi khi nói tới chuyện cứu giúp những kẻ rủi ro khốn khổ thì bao giờ chúng ta cũng thấy anh em hướng-đạo sẵn sàng.

Đứng trước một cái tai biến dữ dội phi thường như nạn bão ở hai tỉnh Bình-định Phú-yên vừa rồi, thì lòng nghĩa hiệp của anh em trong đoàn Hướng-đạo lại càng không thể nào để cho anh em điềm nhiên tọa thị được.

Hôm chúa nhựt rồi, đồng bào trong châu thành Saigon ta chắc cũng đã thấy anh em hướng-đạo họ chịu khó chia nhau từng tốp năm, bảy người đặng đi bán giấy vô cửa và cổ động cho cuộc thao diễn to lớn của H. Đ. Đ. tại sân banh Mayer bữa chúa nhựt 10 Décembre nầy. Mỗi tốp đi cổ động như vậy, đều có một người đi trước, vác một tấm bản vẽ, do đoàn H. Đ. đã mướn vẽ : tấm thì vẽ cái cảnh tượng gớm ghê trong khi bị bão rồi, kẻ chết người la, tấm thì vẽ cái tình hình thảm não sau khi bão rồi, nhà hư cửa nát. Đi tới đâu, anh em cũng đem hết dạ nhiệt thành, lấy những lời tâm huyết mà mời đồng bào đi đến coi cuộc thao diễn rất lớn lao mới lạ hôm chúa nhựt tới đây, bởi vì tiền vô cửa thâu được bao nhiêu sẽ gởi hết cho nạn dân Bình – Phú.

Đối với cái nghĩa cử của đoàn Hướng đạo Nam-kỳ, chúng tôi chẳng biết lấy lời chi mà tán dương cho xứng đáng. Chúng tôi chỉ xin la lớn lên đây để nhắc với anh em chị em ta rằng:

«Ngày 10 Décembre nầy, chúng ta hãy nên rủ nhau đến sân « banh Mayer cho đông để coi đoàn Hướng đạo Nam kỳ thao « diễn : ngoài sự cứu giúp đồng bào bị nạn ở Trung kỳ, chúng « ta lại sẽ được mục kích cách tổ chức hẳn hòi và những sự « tập luyện rất công phu của Hướng đạo đoàn, là một công « cuộc rất có ảnh hưởng lớn lao đến tương lai của xã hội ».

Dưới đây, chúng tôi xin kể qua những cuộc chơi vui ở trong chương-trình của ngày làm nghĩa ấy :

1· Đoàn H. Đ. diễn qua khán-đài và làm lễ chào cờ.— 2· Chạy luồn— 3· Cách cõng người bị nạn— 4· Sói con thao-diễn— 5· Sói con đẩy cầu (trái banh lớn một thước tây) 6· Lực sĩ ra mắt khán quan và thao diễn. 7· Chạy đua 100 thước— 8· Chạy ngậm muỗng có trứng— 9· Liệng dĩa sắt— 10 Nhảy lao— 11 Phóng lao— 12 Chạy giựt lùi— 13 — Chạy nhảy rào— 14 Nhảy sào— 15· Kéo giây cộng— 16· Chạy thay hình đổi dạng— Sau chót, có cuộc đá banh kịch liệt giữa hai hội «Commerce Sport» với Đoàn-Hướng-Đạo.

Tiền vô cửa: 0p.20— 0p.40— 0p,80— Các bà, các cô và nam nữ học sanh : phân nửa tiền.

Bài "*Nhà* "Sì Cút" *TRẦN VĂN KHẮC*" trên báo *Công Luận, số ra ngày* 4-2-1935.

không thể nào không chú ý.

Cái « đạo » gồm nhân, gồm nghĩa của hạng người ưa làm hơn ưa nói, sống theo thiện tính tự nhiên của loài người mà ông già đủ kinh luân, đủ tinh thần nhân hiệp Bảo-Uyên (Baden-Powell) đã lập ra từ năm 1908, nó đã nhập vào óc trang thiếu niên võ dũng ấy của nước Việt-nam. Ông Trần-văn-Khắc say sưa quyến luyến với cái nghĩa «trung thành với tổ-quốc, giúp đỡ mọi người và tuân theo luật hướng đạo ». Thế là ông Khắc đã thành một nhà sì cút rồi đấy.

Tháng chín năm 1930, cùng với mấy bạn đồng chí, xướng lên lập đoàn Hướng đạo; một tiếng kêu thấy đã vang động có kết quả, tức thì cái chức ông phán Khắc bấy giờ cũng tụt ngay xuống làm anh Khắc.

Thế rồi, hết tuần này sang chúa nhựt khác, anh Khắc lẫn thân trong bộ áo vàng quần cụt ống, đầu đội cái nón vải «lạc bo» tay cầm gậy gỗ cùng với mấy chục bạn trẻ khác đồng một lối quần áo, nay đây mai đó đi lu bù chẳng kể gì sớm tối. Nào bãi biển Đồ-Sơn, động Hoa-Lư, rừng Sặt, núi Tam-Đảo, tiền lưng gạo bị, tay làm hàm nhai, cứ việc vững mạng; ban ngày thì chơi, tối đến đốt lửa lập trại canh gác nghiêm trang.

Anh Khắc chơi.. lấy làm đắc ý.

Công việc ở Bắc đã có kết quả tốt có thể phó thác cho người khác được, anh bèn xin đổi vào Nam. Đất Saigon anh đã định ý.

Nay anh Khắc, được tin đến cuối tháng chạp tây này sẽ có một kỳ hợp bạn lớn có tất cả các đoàn sanh trong xứ về cắm trại tại Saigon. Các anh cũng có mời các đại biểu các xứ gần như Cao-miên, Xiêm-la, Trung-kỳ, Ai-lao, Bắc-kỳ, đại biểu Pháp ở Saigon và Tàu ở Chợ-lớn.

Tôi rất vui khi được biết cái tin ấy, và chắc hẳn những ai là người yêu mến chủ nghĩa tốt đẹp của Hướng-đạo mà chẳng mừng cho sì cút nhà Nam đã thẳng tiến từ bước gần đến bước xa.

Nhân tiện cũng có một câu hỏi, muốn hỏi anh: Chẳng hay anh định chỗ cho các đoàn sanh cắm trại ở đâu? Có phải ở sân vận động T. C. T. T. A. không?

Nếu ở đấy, thật là có nhiều điều, như ý tôi, rất bất tiện. Sân T. C. T. T. A. chỉ là một cái sân để đá banh, không nên dùng làm việc khác. Một cái sân banh đã có lỗ, hầm hố thì rất có hại cho cầu thủ khi tranh đấu. Có người sẽ bị hư cẳng đành ngậm hận mà từ giã nghề chơi. Vả chăng sân T. C. T. T. A. không có cây cối mát mẻ, mà cũng không phải là chỗ rộng rãi có thể cắm được 5, 6 chục cái « tăng » cho các đoàn sanh.

Cách cắm trại thì mỗi đoàn phải cắm xa đoàn kia một chút. Trong khi các đoàn đến thăm nhau mới có vẻ trại này viếng trại nọ. Nếu làm như thế thì khó lòng đủ chỗ để lập trại.

Tháng chạp tây là tháng nắng như lửa đốt. Các đoàn sanh ở Saigon không phải một đám, bay

phong. Chúng tôi nên nói rằng khi đó Pháp chưa sản xuất những

một ngày. Sáu, bảy ngày ở dưới ánh nắng từ 8 giờ sáng đến 5 giờ chiều, có khác chi đem thân chui vào lò bát quái. Còn những khi chơi nhảy múa phải đủ chỗ 3, 4 trăm người ngồi, đứng, quây quần giang tay ca hát. Mà cần nhứt là lúc đi « tiêu », cái sân ấy thật không đủ chỗ cho từng ấy người đảo ngoáy trong tuần lễ.

Thiết tưởng ở Saigon có thiếu gì chỗ đất rộng như vườn « bờ rô » (jardin de la ville) vườn soái phủ ở phía đường Tabert hay Chasseloup Laubat, đất rộng, cây cối mát mẻ, có thể cắm đến 100 cái « tăng » cũng được. Hai cái vườn ấy, cái nào cũng có thể dùng được châu đáo cả.

Xưa nay quan Thống-đốc Pagès, ngài vẫn là một bực thượng quan yêu chủ nghĩa hướng đạo, thường giúp đỡ cho anh em sì cút luôn luôn, lẽ nào ngài lại chẳng cho phép mượn đất; mà người đứng lên xin phép mượn như ông chánh hội trưởng Trần-văn-Khá tưởng có thể được lắm.

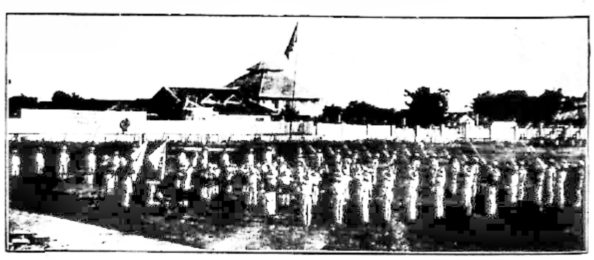
Chờ ở tại làm việc của anh, và mong cho mau thấy cái ngày họp bạn ấy tôi tuy, không phải người sì cút, nhưng cũng xin đưa tay trái ra bắt tay anh, để tỏ ra tôi cũng rất thật bụng với anh và trên con đường «sì-bô» ta còn lắm duyên nợ.

Trần-văn-Khắc! líp, líp, lơ.

LÊ-PHƯƠNG-KIM

Bài "*Nhà* "Sì Cút" *TRẦN VĂN KHẮC"* trên báo *Công Luận, số ra ngày* 4-2-1935 (tiếp theo).

Hướng-đạo quân chào cờ trước khi tuyên thệ







MỘT CỬ CHỈ ĐÁNG NHỚ

Đức Bảo - Đại xuất 2.000 đồng để lập trung-tâm điểm Hướng - đạo ở Huế

Ông Schelemmer Tổng - kiểm-soát viên Hướng - đạo đoàn ở Đông-pháp, mới vừa qua kinh-đô Huế được Đức Hoàng-Đế Bảo-Đại ngự tiếp, ngài tỏ lòng vui vẻ về sự ích lợi trong xứ, dự-thảo lập một trung-tâm điểm để giáo-dục của các Đoàn-trưởng Hướng-đạo ở Trung-kỳ.

ĐỨC BẢO - ĐẠI

Đức Hoàng - Thượng có cho 2.000 đồng để thiệt hành ngay sự phỏng định ấy và tỏ ý rất chăm lo về sự đào tạo đám thanh-niên Annam.

Trung - tâm điểm nầy sẽ dựng cất tại Núi Bạch-Mã gần Hoàng-Thành

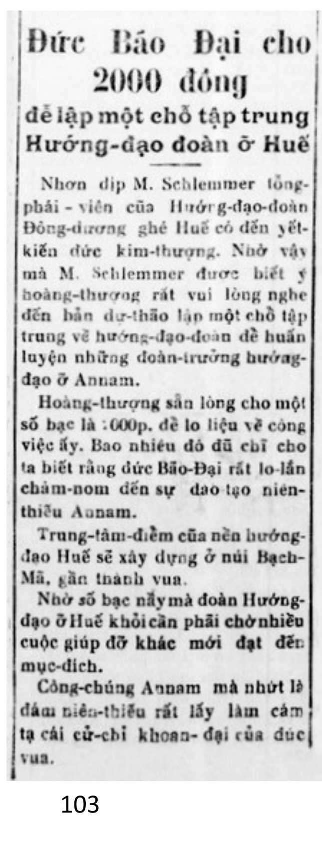
Một số bạc cho to tác của Đức Kim-Thượng cũng đủ cho đoàn Hướng - đạo ở Trung - kỳ có thể thiệt hành ngay khỏi chờ đợi ai tiếp giúp nữa.

Dân-chúng Annam nhứt là đám thanh-niên rất cảm tạ thạnh tình Đức Hoàng - Đế.

Chân dung Đức vua *Bảo Đại* *(1913-1997)*

"Một cử chỉ đáng nhớ" đăng trên tờ *Lục Tỉnh Tân Văn* (Số 5543, ra ngày 23-4-1937)

"Đức Bảo Đại cho 2000 đồng" đăng trên tờ *Điễn Tín* (Số 675, ra ngày 27-4-1937)



Đức Báo Đại cho 2000 đồng để lập một chỗ tập trung Hướng-đạo đoàn ỡ Huế

Nhơn dịp M. Schlemmer tổng-phái - viên của Hướng-đạo-đoàn Đông-dương ghé Huế có đến yết-kiến đức kim-thượng. Nhờ vậy mà M. Schlemmer được biết ý hoàng-thượng rất vui lòng nghe đến bản dự-thão lập một chỗ tập trung về hướng-đạo-đoàn đề huấn luyện những đoàn-trưởng hướng-đạo ỡ Annam.

Hoàng-thượng sẳn lòng cho một số bạc là :000p. đề lo liệu về công việc ấy. Bao nhiêu đó dũ chĩ cho ta biết rằng đức Bão-Đại rất lo-lắn chăm-nom đến sự dao tạo niên-thiếu Annam.

Trung-tâm-điểm của nền hướng-đạo Huế sẽ xây dựng ở núi Bạch-Mã, gần thành vua.

Nhờ số bạc nầy mà đoàn Hướng-đạo ỡ Huế khỏi cần phãi chờ nhiều cuộc giúp đỡ khác mới đạt đến mục-đích.

Công-chúng Annam mà nhứt là đám niên-thiếu rất lấy làm cám tạ cái cử-chỉ khoan- đại của đức vua.



Au camp école Bạch-Mã Le Château



Trưởng Trần Bá Vỵ hướng dẫn đoàn *Hướng đạo Trung Kỳ* đến yết kiến Đức vua Bảo Đại tại *Điện Kiến Trung* ngày 2 tháng 4 năm 1934. (Nguồn ảnh: Joseph-Henri Cardona)



Trưởng Trần Bá Vỵ và các Hướng đạo sinh Trung Kỳ (khoảng 1934)
(Nguồn ảnh: Joseph-Henri Cardona)



Hoàng đế Bảo Đại đến thăm trại Họp bạn *Thần Kinh* được tổ chức tại đồi Quảng Tế, Nam Giao (Huế) năm 1941. Trong hình có Trưởng Raoul Sérène (bên trái) và Trưởng André Consigny (bên phải).

HỢP BẠN THẦN-KINH

Gần đây các báo Trung Nam. Bắc đều có đăng tin rằng Hội Hướng - đạo Trung - kỳ sẽ tổ-chức vào dịp lễ Pâques sắp tới một cuộc họp - bạn tại Huế cho hết thảy anh em Hướng-đạo Đông-dương.

Hai tiếng «Họp Bạn» đối với bạn đọc nghe có hơi lạ tai, nhưng đối với anh em Hướng-đạo thời nó gợi trong lòng bao điều vui vẻ. Ngày họp bạn là ngày anh em Hướng-đạo cùng nhau cắm trại trên khoảnh đất rộng rãi dưới những bóng cây mát mẻ, để cùng nhau ca hát chơi đùa và để xe chặc mối giây tương-ái

Ngày họp bạn chính là ngày làm phấn khởi cho tinh thần Hướng đạo và cho chủ nghĩa Hướng - đạo được lan rộng ra.

Trong những cuộc tụ - họp Hướng đạo không có những cuộc tranh đấu để làm mất hòa khí như trong các cuộc tranh đua về thể thao.

Hướng - đạo không có quê quán, hay nói cho đúng ra, quê quán của Hướng - Đạo là cả thế-giới mà gia-đình Hướng Đạo là cả loài người. Á, Âu, Phi, Mỹ, da trắng, da đen, da vàng, da đỏ ai cũng như ai. Dưới bóng cờ Hướng Đạo, ta chỉ nhận thấy một người, con người ấy thân thể tráng kiện, gân cốt nở-nang, vui vẻ và hào-hiệp, khiêm hòa và tôn-trọng, siêng năng, cần-kiệm, tư tưởng thanh-cao việc làm ngay-thẳng, và bao giờ cũng nhớ lời hứa « Trung thành với Tổ quốc, giúp ích cho mọi người và tuân theo luật Hướng-Đạo »

Hướng-đạo đã không có quê hương, người Hướng-đạo đã chẳng lấy sự sang trọng làm vinh dự hão, lại không lấy cái thấp hèn làm nhục — cái nhục không đáng có — những cuộc hội họp của Hướng-đạo chỉ có một mục đích cao-thượng, là làm cho tình - nghĩa bạn bè thêm khắng-khít, thì thiết tưởng hễ đã là Hướng đạo-sanh dầu ở trong cảnh nào đi nữa ai cũng ước mong có những ngày họp bạn.

Những cuộc họp bạn thế-giới (Jamboree) từ trước đến nay cũng cứ 4 năm họp một lần như thế giới vận-động-hội vậy :

Năm 19 9 có 5 vạn đoàn-sanh của 40 nước họp tại Birkenhead (Anh) năm 1933 họp tại Godello (Hung gia lợi) và năm 1937 tại Vogeleuzan (Hòa-Lan).

Ngoài những cuộc họp bạn thế-giới như vậy, hàng năm mỗi nước, mỗi xứ cũng đều có những cuộc họp bạn riêng.

Cuộc họp bạn thứ nhứt của Đông-Dương, cuối năm 1935 đã đem đến Saigon hơn sáu trăm anh em thanh - niên Hướng-đạo của năm xứ. Năm ngoái cuộc họp bạn Bắc-Hà tại rừng Sặt đã tụ hội trên một ngàn bạn trẻ quần cộc nón rộng vành, rồi đến năm nay cuộc họp bạn Thần kinh là nơi gặp gỡ của hai ngàn bạn trẻ Đông Dương.

Trong lúc chánh - phủ Pháp đang lo củng chỉnh tinh thần hiệp nhứt của thanh niên nên đối với cuộc họp bạn nầy, Chánh phủ Đông-dương đã hết sức giúp đỡ nào cho phép những huynh - trưởng được nghỉ để đi dự, nào cho trừ tới 75 phần trăm tiền xe lửa để đi Huế. rồi lại cho những chuyến xe riêng để chở đoàn sanh đi nữa

Nhà Vua cũng rất tán thành, nên Ngài đã nhận lời đỡ đầu cho cuộc họp bạn nầy, và giúp đỡ ban tổ-chức về vấn-đề tài-chánh.

Hiện nay ở Huế người ta chỉ nói đến cuộc họp bạn, và đang ngóng chờ bạn trẻ các xứ tới đất Thần-Kinh.

Về cuộc họp bạn Thần Kinh nầy Nam kỳ sẽ có 400 đoàn-sanh Pháp, Nam và Trung-hoa đi dự và sẽ đáp chuyến xe lửa riêng chạy vào 7 g ờ 45 tối thứ sáu nầy.

Nhật báo *Điễn Tín* số ra ngày 11-4-1941.

HƯỚNG-ĐẠO

Cuộc họp bạn rất lớn của 3000 huong dao o' thân kinh

Về nhịp Họp bạn Thần-kinh các Hướng-đạo về dự Trại sẽ dạo quanh một vòng đi từ trong Trại ra quanh lối chùa Từ-hiếu rồi lại về Trại, hồi 9 giờ mai ngày 14 Avril nầy. Trong khi đó ban Tổ-chức rất lấy làm tiếc rằng ngoài các người có giấy mời không thể để cho công chúng vào xem Trại được vì Trại hẹp quá không đủ chỗ đứng. Ban Tổ chức yêu cầu công chúng tới xem đi quá lên ngã chùa Từ-hiếu (sẽ có Hướng đạo chỉ chỗ đứng), các Hướng-đạo sẽ dạo qua ngã ấy để công chúng xem.

Sau khi Ngài Ngự và các Quan Chức đã ra Trại rồi, Trại sẽ mở cho công chúng coi đến 12 giờ trưa.

Nhân dịp Họp Bạn các anh em Hướng đạo các xứ về rất đông, ông Nguyễn Henry-Richard, hứa sẽ hiến các anh em Hướng-đạo cuốn phim «Huế, la Ville Impé-riale », mà ... vào cửa. Các ... Đạo sẽ được ... hết những ph... tiền của Thầ... giữ một cái ... êm đềm về k...

Về dịp Họp ... Gagné, giám ... Accueil cũng ... mượn Nhà ấy để ... diễn kịch và ... họp cho các e...

Tối thứ bảy 1... 8 giờ rưỡi, tại ... đường Khải ... Hướng-đạo-sinh ... kịch « *Từ-Kỳ* » ... rất mới lạ.

Cũng trong khi ... chưng bày tài liệ... Hướng - Đạo và ... Hướng-Đạo ở Hu... ta và ở hoàn cầu.

Tràng An báo số ra ngày 12-4-1941.



Trưởng Tạ Quang Bửu, Trại trưởng Trại Họp bạn *Thần Kinh* (1941).

Ngày lễ Phục-sinh, mấy ngàn Hướng đạo đã đến viếng Thần-kinh. Họ được hưởng giá rẻ về mọi phương diện.

— Anh nghĩ gia đình tôi đông mà mỗi lần đi thế tốn biết bao nhiêu ?

— Thì anh cứ mua một số Đông-Pháp, trúng mua luôn một chiếc ôtô đi cả gia đình đến viếng Huế vậy.

Một mẫu chuyện vui đăng trên tờ *Tràng An* báo số ra ngày 19-4-1941.

LA PATRIE ANNAMITE SCOUTE

Autour du Rallye de Hué

Selon nos prévisions, le modeste appel de notre correspondant scout n'est pas resté sans échos.

Nous croyons savoir que dans tous les milieux scouts indochinois, les Commissaires, les chefs de troupes et de clans, les louvetiers s'adonnent à une préparation intense, à la grande satisfaction de tous les Eclaireurs d'Annam

Dimanche dernier (22 Mars 1934) M. Ng.-Lê, le Président de l'Association des Boys-Scouts de Hanoi, a invité les dirigeants des diverses troupes du Tonkin à une réunion préparatoire où il a été décidé que deux délégués, dont un Cochinchinois et un Tonkinois, seraient envoyés à la capitale pour s'entendre avec les frères de Hué sur tout ce qui concerne l'installation du Camp de Rallye.

Un comité unique représenté par tous les délégués de toutes les troupes du Tonkin a été également formé pour correspondre avec Hué et Saigon.

Nous publierons dans un prochain numéro un compte rendu plus détaillé de cette première réunion des chefs tonkinois, après plus ample information.

∴

Projet de programme du Rallye de Hué

Communiqué par le Commissaire Trân-van-Khac de Saigon

16 et 17 Juillet. — Arrivée des troupes. Installation et décoration des camps. Soirée du 17 : Feu de camp régional. (Répétition et préparation des numéros pour le Grand Feu de camp inter-régional du 20).

18 Juillet. — Cérémonie d'ouverture officielle du camp Grande parade devant S.M. l'Empereur d'Annam, visite des Palais Royaux Thé offert par les Eclaireurs du Centre aux frères du Nord et du Sud.

19 Juillet. — Visite des tombeaux, vie au camp. Conférence inter-régionale (s'il y a lieu).

20 Juillet. — Vie au Camp. Congrès national des Chefs et Commissaires. Grand feu de camp présidé par S. M. l'Empereur d'Annam.

21 Juillet. — Visite de la Capitale et de ses environs. Journée de Bonne Action. Thé offert par les Eclaireurs du Tonkin aux frères de l'Annam et de la Cochinchine.

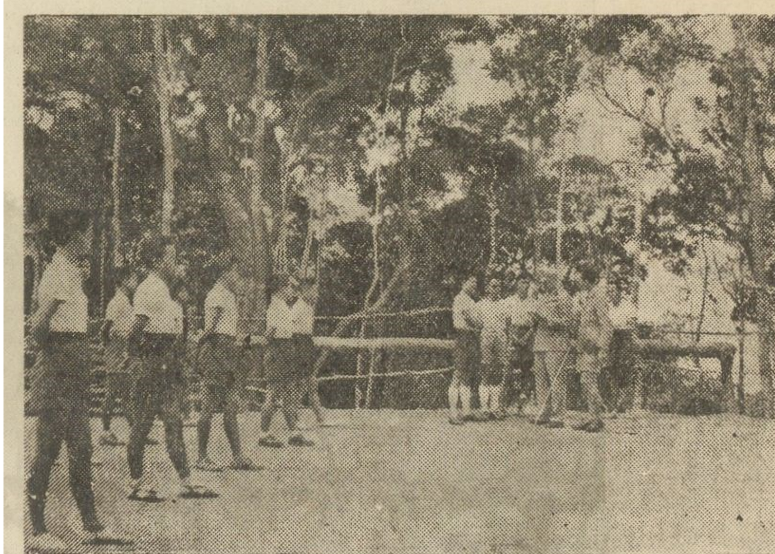
22 Juillet — Grande démonstration au terrain de Sports de la Seph sous la Présidence d'Honneur de S M. l'Empereur d'Annam. Démonstration des Scouts marins et des louveteaux (s'il y a lieu).

23 Juillet. — Vie au camp. 2e journée du congrès des chefs et commissaires. Thé offert par les Eclaireurs du Sud aux frères du Nord et du Centre.

24 Juillet. — Cérémonie de clôture du camp.

25 Juillet. — Départ des contingents.

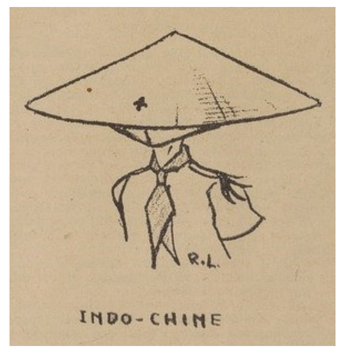
VISITE AU CAMP DE JEUNESSE DE BACH-MA



Au Camp de Jeunesse de Bach-Ma



Les deux membres de la délégation de l'Indochine française...



Tại *Trại Họp bạn Tráng Sinh (Rover Moot, Éscosse 1939)*, Tr. Tạ Quang Bửu phối hợp với Tr. Ngô Thế Tân (ở Pháp) đội nón lá đã gây ấn tượng với bè bạn khắp năm châu.

Đoàn hướng đạo Đông-dương sẽ cử đại biểu sang nước Anh dự cuộc họp mặt của hướng đạo sinh hoàn cầu. Hai ông Hoàng đạo Thúy ở Hanoi và Tạ quang Bửu ở Huế được cử đi thay mặt, nhưng ông Thúy không đi, vậy chỉ có ông Bửu đại diện thôi, ông sẽ khởi hành vào tháng Juin.

Ngày Nay (Số 162, ngày 20-5-1939)

Grand Rallye Scout à Huê

LE SCOUTISME et la jeunesse

Le lundi 14 Avril, à 9 heures sur les vertes collines de la Réserve Forestière de Quang-Tê à proximité de l'Esplanade du Nam-Giao a eu lieu par un temps idéal, la cérémonie d'inauguration du Rallye Scout *Thân-Kinh*, auquel participaient près de 3.000 scouts venus de tous les pays indochinois.

Sa Majesté l'Empereur d'Annam, sous le Haut Patronnage de qui est placé le Rallye, et M. l'Inspecteur des Affaires administratives Jardin représentant le Résident supérieur, arrivèrent à 9 heures, et furent accueillis par les Commissaires scouts de l'Union : M. Consigny, commissaire permanent pour toute l'Indochine, avec M. Trân-van Khac, commissaire pour la cochinchine, MM. Raoul Serène et Ta-quang-Buu, commissaires pour l'Annam, MM Lebas et Hoàng dao-Thuy, commissaires pour le Tonkin.

Dans l'assistance, on remarquait la présence de S.E. Mgr Drapier, Délégué apostolique du Saint Siège, M. Auger, Inspecteur des affaires administratives, L.L.E.E Pham-Quynh et Nguyen khoa Ky, Ministres de l'Education nationale et de l'Economie rurale, le Colonel Turquin, commandant la Brigade d'Annam, M. Deslonay Résident-maire, S.A. le Prince Vinh-Cân, le Capitaine Bon, chef de la Maison militaire de Sa Majesté, M Nguyên-duy-Quan, chef du Secrétariat particulier de Sa Majesté, M. Laffranderie, chef du service de l'Enseignement, M. De Basty, chef du 1er bureau à la Résidence supérieure, et plusieurs autres personnalités françaises et annamites de la Capitale.

En présence de Sa Majesté, eut lieu un magnifique défilé des troupes qui présentèrent leurs fanions et insignes. Passant devant le Souverain, les scouts exécutèrent leur salut et brandirent leurs bannières dont les inscriptions portaient soit des noms de lieux, soit des noms symboliques choisis par les groupes : Hà-công, Hai-phong, Tho-Xuong, Lam son, Hung-vuong, Lê Loi, etc...

Le défilé fut suivi par le salut aux couleurs et par le chant fédéral exécuté en chœur par tous les participants au Rallye.

Ensuite, Sa Majesté et les personnalités visitèrent le camp sous la conduite des commissaires, qui présentèrent au Souverain les travaux de campement, dont plusieurs étaient remarquables d'habileté et d'application : tentes, miradors, fauteuils et lits en bambou, portiques de triomphe, etc.

Et c'est en exprimant aux dirigeants scouts leur vive satisfaction et leurs chaleureux encouragements et compliments que S.M. l'Empereur et M. l'Inspecteur représentant le Chef du Protectorat ont pris congé d'eux.

Le public fut aussitôt admis à visiter le camp. Ajoutons que, le samedi, la troupe de théâtre scoute *Trang sinh-ku-kich* avait donné une pièce, à la salle de l'Accueil, dont l'entrée servait, par ailleurs, de lieu d'exposition d'une foule d'objets, de tableaux, de documents, statistiques et autres concernant la vie scoute en Indochine.

De plus, dimanche soir, a été organisé, sur un des mamelons du Nam Giao, un splendide feu de camp, où les artistes scouts se firent applaudir dans maints numéros très intéressants.

Enfin, des visites du Palais Impérial et des principaux tombeaux royaux ont été organisées par les Scouts, dont beaucoup ont vu pour la première fois la Cité Impériale.

Sans aucun doute, le Rallye scout de la Capitale, le premier et le plus grand de toute l'Indochine, souligne de façon éclatante le ferme désir des jeunesses indochinoises d'aujourd'hui de participer, comme leurs frères des autres pays, à cette excellente méthode de formation humaine qu'est le scoutisme.

Heureux signe, que nous nous félicitons de constater. Car, dans l'œuvre de la formation des jeunes, nulle école ne pourrait être plus efficace que l'école scoute. Le scoutisme n'est pas seulement un lien qui unit les jeunes dans la joie et les saines distractions, mais une école dont les leçons sont données par la vie même, dont les moyens sont fournis par la pratique sportive, dont les mots d'ordre sont les bonnes actions et les vertus humaines.

Il ne faut, pourtant, pas confondre le scoutisme avec les sociétés de sport, ni avec celles de préparation militaire. Il y a une promesse scoute qui, sur l'honneur, — ce sentiment si vif dans le cœur des enfants — doit être tenue, et il y a une loi scoute à laquelle il faut se soumettre.

La promesse est celle-ci : « Sur mon honneur, avec la grâce de Dieu, je m'engage à servir de mon mieux la religion et la Patrie, à aider mon prochain en toutes circonstances, à observer la loi scoute »

La loi scoute exige la loyauté, la courtoisie, le service d'autrui, la discipline, le courage, la gaîté, la pureté du corps et de l'esprit, et surtout l'honneur.

Dans l'œuvre du redressement de la France entreprise aujourd'hui sous l'égide du Maréchal Pétain, nous pouvons remarquer la grande part réservée à la formation de la jeunesse, au relèvement des « énergies humaines ». Et dans cette tâche, à côté des « camps de jeunesse », des « compagnons de France », des « centres de sport », et de bien d'autres organisations en faveur des jeunes, le scoutisme a sa place.

Les mêmes méthodes peuvent et doivent être appliquées chez nous, particulièrement dans la jeunesse annamite, qui, à notre avis, se laisse entraîner trop facilement à des distractions peu recommandables, ou — ce qui est plus fréquent — « vieillit » avant l'âge. Le scoutisme pourra y apporter un remède intéressant.

LA GAZETTE DE HUE

En Indochine

Le Maréchal et la jeunesse d'Indochine

Hanoi, 7 mai — On se rappelle qu'à l'occasion du 1er mai, M. Lebas, au nom des mouvements de jeunesse franco-indochinois, avait prié le Gouverneur Général de transmettre un message au Chef de l'Etat.

En réponse à ce message, l'Amiral Decoux a reçu de l'Amiral Platon, Secrétaire d'Etat aux Colonies, le télégramme suivant :

« Dans la Métropole et dans l'Empire, avec la même foi, la France se penche sur la jeunesse.

(*Lire la suite en 4e page*)

CUỘC HỌP BẠN LỚN CỦA CÁC HƯỚNG-ĐẠO TRUNG-KỲ VÀO DỊP LỄ PÂQUES TẠI HUẾ

Nhân dịp nghỉ lễ Pâques, (12, 13 và 14 Avril 1941), các Hướng-Đạo Trung-Kỳ sẽ tổ-chức một cuộc Họp-Bạn lớn tại Rừng Quảng-Tế, cách kinh thành Huế chừng ba cây số. Cuộc Họp-Bạn này sẽ có Hướng-Đạo tất cả năm xứ : Trung-Bắc-Nam-Kỳ và Cao-Miên, Ai-Lao về dự.

Trong kỳ Họp Bạn này, anh em Hướng-Đạo Trung-Ương sẽ tổ chức nhiều cuộc đi xem các nơi thắng-cảnh ở Kinh-thành Huế như các lăng tẩm và cung điện cùng nhiều cuộc đi xem các nhà Bảo Tàng, để cho các anh em Hướng-Đạo ở các nơi xa về.

Chương trình cuộc Họp-Bạn như sau này :

12 Avril : Dựng Lều.

13 Avril : Khánh thành Cuộc chơi lớn — Lửa Trại trong các Trại Nhỏ.

14 Avril : Đi xem các thắng cảnh trong Kinh Đô. Lửa Trại bế mạc cho công chúng.

Tràng An, 22-1-1941.

Cuộc hiệp bạn hướng-đạo ở Huế

Huế, 16 Avril (Arip). — Nhơn dịp nghỉ lễ Pâques, ở Huế có một cuộc hiệp bạn hướng-đạo rất lớn kêu là «cuộc hiệp bạn Thần-kinh» do hội hướng-đạo Đông - dương tổ-chức, làm cho thành-phố Huế trong mấy ngày có vẽ náo nhiệt khác thường, vì có gần 3.000 hướng - đạo - viên ở khắp miền Đông-dương về dự.

Có nhiều cuộc biểu diễn và hội hiệp, mà anh em hướng-đạo mời công-chúng Huế đến xem. Trọng thể hơn hết là cuộc khánh-thành sân hướng-đạo 9 giờ sáng ngày thứ hai 14 Avril. Vua Bảo-Đại khứng làm chủ tịch cuộc lễ nầy.

Trước mặt vua Bảo Đại và ông Jardin thanh tra chánh trị đại diện chánh phủ bảo hộ, gần 3.000 hướng đạo viên biểu diễn kéo đi ngang, ở đồi Quang-tế gần chỗ tế Nam-giao.

Lúc nhà vua và ông Jardin đến nơi, có ông Consigny ủy viên thường trực của Tổng-cuộc hướng đạo ở Đông dương tiếp rước. Có đức khâm mạng Tòa thánh, Mgr Drapier, ông quan năm Turquin cầm đầu binh lực Trungkỳ, ông Phạm Quỳnh thượng-thơ bộ giáo dục, ông Nguyễn khoa Kỳ thượng thơ bộ xã dân kinh tế, và nhiều nhà tai mắt chốn Thần-kinh đều dự.

HUẾ

Cuộc Họp Bạn Thần Kinh của Hướng-đạo

Mấy năm nay, cứ đến dịp lễ Phục-sinh các đoàn Hướng-đạo ở khắp Đông - dương tổ chức một cuộc hội họp chung. Năm nay các bạn cắm trại ở Huế, nên cuộc hội họp này gọi là *Họp Bạn Thần Kinh.*

Gần 3000 Hướng-đạo Pháp, Nam Rhadés, (Mọi) Tàu ở khắp Đông-dương kéo đến Huế đô, làm cho quang cảnh rất náo nhiệt, vui vẻ.

Các bạn đã tổ chức nhiều cuộc biểu tình và hội họp và mời dân Huế đến dự. Cuộc lễ quan trọng nhất, là lễ khai mạc trại Hướng - đạo, có Hoàng-thượng đến chủ toạ.

Trước khi Hoàng-thượng và quan Thanh-tra các việc chính trị, đại biểu chính phủ Bảo-hộ, 3000 H. Đ. đã đi diễu trong một quang cảnh xinh đẹp, ở gần sân tế Nam-Giao.

Khi Vua và đại biểu Bảo hộ tới nơi, có ông Consigny ra chào. Dự cuộc đi diễn này, có cả Đức Khâm-sứ Toà-thánh, đại tá Turquin, chỉ huy quân đoàn Trung-kỳ, quan Thượng Phạm-Quỳnh, quan Thượng Nguyễn-khoa-Kỳ và nhiều chức vị, thân hào nữa.

Trung Hòa Nhật Báo số ra ngày 19-4-1941.

Sài Gòn Nhựt báo, 17-4-1941.

L'Echo Annamite số ra ngày 7 tháng 5 năm 1941 (Pháp ngữ).



Tr. Raymond Schlemmer và Tr. Tạ Quang Bửu tại *Trại trường Bạch Mã* khoảng năm 1938.



Bạch Mã, khám phá và xây dựng đầu tiên ngày 28-6-1932 bởi kỹ sư M. Girald.

Tr. Raymond Schlemmer (ngồi giữa, hình dưới) là người đã trình bày với Đức vua Bảo Đại về việc thiết kế một trại trường huấn luyện Huynh trưởng Hướng đạo ở Đông Dương ngay tại đồi *Bạch Mã*, và được Ngài ủng hộ 2 ngàn đồng để thúc tiến việc xây dựng. Trại trường bắt đầu hoạt động từ năm 1938 đến năm 1944 thì tạm ngưng. Tr. Schlemmer là trại trưởng đầu tiên, kế đó là Tr. Tạ Quang Bửu.



ĐỊA-CHỈ NHỮNG NGƯỜI ĐÃ DỰ TRẠI HUẤN LUYỆN DALAT

a) Huấn luyện viên

Serène, Institut Océanographique Nhatrang
Bernard, Sté française des Charbonnages de Hongay à Ha-Tou
Niedrist, S. I. P E. A. Huế
Hoàng-đạo-Thúy, 55 Jambert Hanoi.
Trần-van-Khac, 58 Rousseau, Saigon
Dr. Tournier, Dalat
Farraut, colon à Dalat.

b) Thính - giả

Père Henri Damette, Collège de la Providence, Huế
Touch Sau. Instituteur Ecole François Baudoin, Pnompénh
René Guy. 18 avenue de la plage, Nhatrang
Ngô-thế-Tân, Institut agronomique Saigon
Trần-ngọc-Quyến, 16 Lagrand de la Liraye Saigon

c) Đoàn-Sanh

CAO-MÊN

ep Im, Infirmier major Institut opthalmologique Pnompénh
eng Saroun, 1ère année Lycée Sisowath Pnompénh
Néang Mey Bouth, Lycée Sisowath P. P.
iong Chân, 17 Rue Ok-nho-Thbeen P. P.
Nguon Vân, Secrétaire des résidences P. P.

TRUNG-KỲ

ê-văn-Thưởng, Commis des P. T. T. Receveur bureau Quang-Ngai.
guyễn Trinh, Secrétaire Sipéa, n° 10 Rue Đông-Khanh Huế
oàng-thuy-Vân, Compradore, chez M. Khai Résidence, Vinh
o-thanh-Minh, Instituteur libre 151 Rue Gia-Hội Huế.

Nguyễn-gia-Khánh, Instituteur à Đông mô Lang-Son
Nguyễn-huu-Viên, Commis des Résidences Lang-Son
Nguyễn-van-Quế, Instituteur Ecole des Anges gardiens Nam-Dinh
Phan-van-Toành, Instituteur Ecole - des Garçons Phu-Ly
Ernest Rétif, Propriétaire Boulevard Galliéni Lang-Son
Ngô-van-Giao, Secrétaire des Résidences-Mairie Haiphong
Trần-duy-Hưng, Etudiant en médecine 55 rue des Teinturiers Hanoi
Lê-vinh-Tuy, Instituteur libre 66 Boulevard Rollandes Hanoi

LÈO

Thao Sathiène, chargé de l'école de That-Khao - Vientiane
Thao Kito, chez M. Thao Pheng secrétaire interprète à la Résidence de France Vientiane
Thao Quday, chez M. Thao Khampha Chao Muong retraité Vientiane.

Ngô-đức-Tho, Institut de la Providence Huế
Hồ-Ngọc, 59 Rue Paul Bert, Huế
Nguyễn-đình-Tránh, Commis des Résidences. Vinh.
Trương-đắc-Thắng, chez M. Nhiều Résidence Đồng-Hới
Nguyễn-Triển, Précepteur Đông-Hoi
Nguyễn-thuc-Toản, Secrétaire délégation de l'Intérieur, Huế
Bửu-Biên, Photographe, 13 rue de la Citadelle, Huế
Nguyễn-hy-Dơn, Instituteur Paul Bert Huế
Trang-Cử, Instituteur Ecole Paul Bert Huế
Hồ-Nhỏ, Chez le Tri-phu de Quang-Trach Quang-Binh
Nguyễn-Hoài, directeur Ecole Tho-Linh Quang-Binh
Jean Baptiste Nguyễn-văn-Nhiễu, Secrétaire Résidence Đồng-Hới
Nguyễn-trong-Dzinh, Secrétaire Enregistrement, Vinh
Nguyễn-xuân-Khôn, Chez M. le Bang-Ta Thanh-Hoa
Nguyễn-An, Secrétaire des Résidences Thanh-Hoa

HƯỚNG-ĐẠO CÔNG-GIÁO

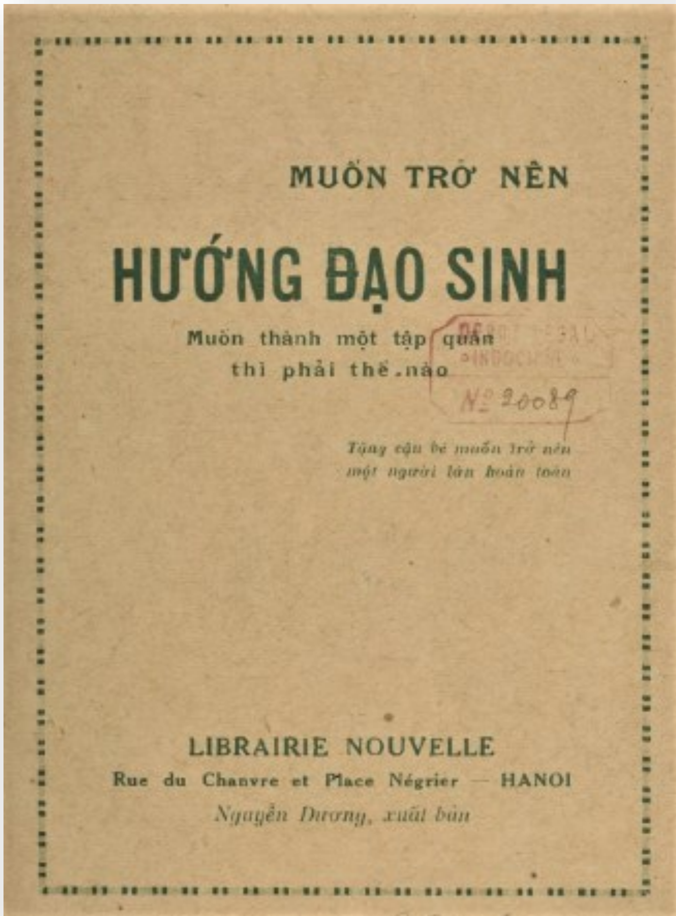
Cussy Raymond 34 Rue Miche, Saigon
Morleul André Joseph Charles, 31 Rue Eyriaud des Vergnes, Saigon
Brondeau Thomas Jean Baptiste, 38 Rue d'Ariès Saigon
Nguyễn-Quang Auguste, 46 rue Laregnère Saigon

BẮC-KỲ

Pham van-Nam, Professeur 21 rue Miribel Thai-Binh.
Nguyễn-duy-Phan, Instituteur 14 rue Miribel Thai-Binh
Trần-phuc-Chuyên, 146, Avenue Grand Bouddha Hanoi

NAM-KỲ

Vương-trong-Tôn, Instituteur à Baria
Huỳnh-công-Kiên, Instituteur à l'école Normale Saigon
Nguyễn-van-Đoàn, Secrétaire des P. T. T. Saigon
Lê-van-Xuân, Secrétaire de l'Enregistrement Saigon
Trần-kim-Chi, Instituteur Collège de Mytho
Từ-van-Các, chez Nam-Hung Quai Galliéni Mytho
Mai-lan-Quế, Banque de l'Indochine Cantho
Phan-thông-Khỏe, Instituteur à Cântho.
Nguyễn-van-Quanh, Service du Cadastre Cântho
Nguyễn-van-Định, Service du Cadastre Cântho
Jacques Schnewlin, Clerc d'avocat Long-Xuyên
Trần-van-Thanh, Instituteur à Rachgia
Trương-Hoa-Thành, Inspecteur provincial Hatiên
Trần-hiệp-Hưng, Instituteur à Bacliêu


MUỐN TRỞ NÊN

HƯỚNG ĐẠO SINH

Muốn thành một tập quân
thì phải thế nào

*Tặng cậu bé muốn trở nên
một người lớn hoàn toàn*

LIBRAIRIE NOUVELLE
Rue du Chanvre et Place Négrier — HANOI
Nguyễn Dương, xuất bản

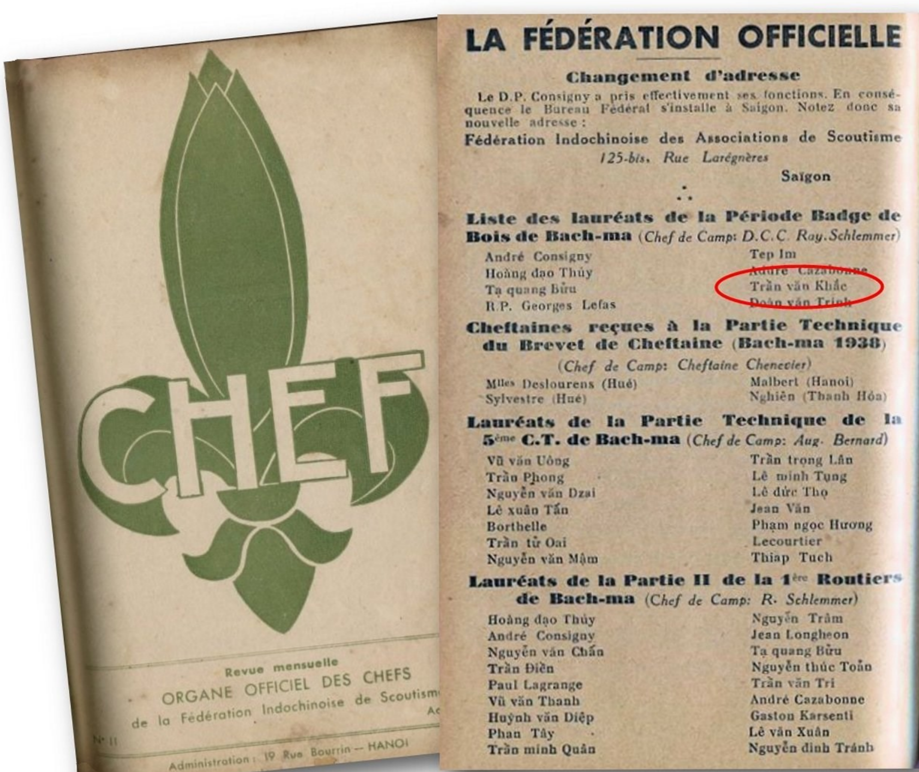
"Muốn trở nên Hướng đạo sinh" xuất bản tại Hà Nội năm 1934.



Phù hiệu *"Hoa Bách Hợp"* (*Hoa Huệ*) bốn múi bắt đầu được dùng từ thời *Liên Hội Hướng đạo Đông Dương*.



Hoa Bách Hợp (*Hoa Huệ*) kim khí
(Nguồn ảnh: Joseph-Henri Cardona)



LA FÉDÉRATION OFFICIELLE

Changement d'adresse

Le D.P. Consigny a pris effectivement ses fonctions. En conséquence le Bureau Fédéral s'installe à Saigon. Notez donc sa nouvelle adresse :

Fédération Indochinoise des Associations de Scoutisme
125-bis, Rue Larégnères
Saigon

Liste des lauréats de la Période Badge de Bois de Bach-ma (*Chef de Camp: D.C.C. Ray. Schlemmer*)

André Consigny	Tep Im
Hoàng đạo Thúy	André Cazabonne
Tạ quang Bửu	Trần văn Khắc
R.P. Georges Lefas	Đoàn văn Trinh

Cheftaines reçues à la Partie Technique du Brevet de Cheftaine (Bach-ma 1938)
(*Chef de Camp: Cheftaine Chenevier*)

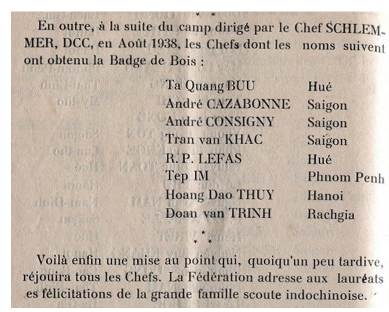
Mlles Deslourens (Huế)	Malbert (Hanoi)
Sylvestre (Huế)	Nghiên (Thanh Hóa)

Lauréats de la Partie Technique de la 5ème C.T. de Bach-ma (*Chef de Camp: Aug. Bernard*)

Vũ văn Uông	Trần trọng Lân
Trần Phong	Lê minh Tụng
Nguyễn văn Dzai	Lê đức Thọ
Lê xuân Tấn	Jean Văn
Borthelle	Phạm ngọc Hương
Trần tử Oai	Lecourtier
Nguyễn văn Mậm	Thiap Tuch

Lauréats de la Partie II de la 1ère Routiers de Bach-ma (*Chef de Camp: R. Schlemmer*)

Hoàng đạo Thúy	Nguyễn Trâm
André Consigny	Jean Longheon
Nguyễn văn Chấn	Tạ quang Bửu
Trần Điền	Nguyễn thúc Toản
Paul Lagrange	Trần văn Tri
Vũ văn Thanh	André Cazabonne
Huỳnh văn Diệp	Gaston Karsenti
Phan Tây	Lê văn Xuân
Trần minh Quân	Nguyễn đình Tránh



En outre, à la suite du camp dirigé par le Chef SCHLEMMER, DCC, en Août 1938, les Chefs dont les noms suivent ont obtenu la Badge de Bois :

Ta Quang BUU	Hué
André CAZABONNE	Saigon
André CONSIGNY	Saigon
Tran van KHAC	Saigon
R. P. LEFAS	Hué
Tep IM	Phnom Penh
Hoang Dao THUY	Hanoi
Doan van TRINH	Rachgia

Voilà enfin une mise au point qui, quoiqu'un peu tardive, réjouira tous les Chefs. La Fédération adresse aux lauréats ses félicitations de la grande famille scoute indochinoise.

Trưởng Sếu Siêng Năng trong danh sách nhận *Chuyên hiệu Bạch Mã* từ Trại trưởng Raymond Schlemmer (1938).

Các vị Uỷ-viên

Ủy-viên khắp Đông-dương: M. André **Consigny**, Institut des Recherches Agronomiques, **Saigon.**
Phó Ủy-viên, huấn luyện các Đoàn-trưởng: M. Raoul **Serène**, Institut Océanographique, **Nhatrang.**

BẮC-KỲ

Ủy-viên xứ : M. **Imbert** Ecole Normale Hanoi (hiện đang nghỉ ở bên Pháp).
Phó Ủy-viên xứ : M. **Hoàng-đạo-Thúy**, 55 Jambert Hanoi, thay quyền Ủy-viên xứ.
Phó Ủy-viên xứ, huấn luyện các Đoàn-trưởng: M. **Auguste Bernard**, Charbonnages, Hongay.
Ủy-viên Sói con : M. **Nguyễn-tiến-Thơ**, 125 Armand Rousseau, Hanoi.
Ủy-viên tỉnh : M. **Trần-duy-Hưng**, 8 rue Hội-Vũ, Hanoi.
Ủy-viên tỉnh : MM. **Phạm-văn-Nam**, 22 rue Miribel, Tháibình.
Nguyễn-văn-Thu dit **Nam-Kỳ**, rue NinhXá, Bacninh.
Ngô-đức-Kính, Trưởng-giáo trường Hadong.

AI-LAO

Ủy-viên xứ : M. **Boulé**, Chef du Service de l'Enseignement à Vientiane.
Ủy-viên tỉnh : M. Faure **Daniel**, Services Civils à Vientiane.
Phó Ủy-viên tỉnh : M. **Thao-Bong**, Enseignement Vientiane.

TRUNG-KỲ

Ủy-viên xứ : M. **Chambris**, Chef du Service du Cadastre, Huế.
Ủy-viên tỉnh : MM. **Demay**, Délégué au Conseil Français des Intérêts économiques et Financiers, Donghoi.
Võ-thành-Minh, chez M. Trần-bá-Vy Ministère de l'Intérieur, Huế.

CAO-MÊN

Ủy-viên xứ : Đông-cung Thái-tử **Monireth**, Palais Royal, Pnompenh.
Phó Ủy-viên xứ : M. **Touch-Sau**. Ecole François Baudoin, id.
Ủy-viên các Bầy : M. **Sim-Suoi**, Ecole François Baudoin, id.
Ủy-viên chuyên-môn : M. **Marcel Autiéro**, Sevices pénitentiaires, Pnompenh.

NAM-KỲ

Ủy-viên xứ : M. **Trần-văn-Khắc**, Institut des Recherches Agronomiques, Saigon.
Ủy-viên tỉnh MM. **Lương-Thái**, Société des Dragages, Saigon.
Trần-kim-Chi, Instituteur Collège Mytho.
Cao-minh-Phước, Instituteur Ecole Primaire Cantho.
Bùi-thiện-Hùng, Huyện à l'Inspection Baclieu.
Ủy-viên về Sói con : M. **Nguyễn-văn-Hay**, Inspection, Giadinh.
Phó Ủy-viên tỉnh : MM. **Nguyễn-văn-Chấn**, Garage Charner, Saigon.
Trần-Khuôn dit **Coln**, Service de l'Enregistrement, Saigon.
Phan-bá-Lân, Directeur de l'Institution Chấn - Thanh, 54 Marchaise, Saigon.
Mai-lan-Quế, Banque de l'Indochine, Cantho.





Trại Huấn luyện Đà Lạt 1936.






Các trại sinh và Trưởng huấn luyện tại trại.
(Ảnh: Bộ sưu tập Thái Thuần)

Một buổi diễn thuyết về Hướng đạo đoàn

Đúng 9 giờ tối thứ tư 5 Mai này ông Schlemmer, toàn-quốc Ủy-viên Hướng-Đạo Pháp, sẽ diễn thuyết về Hướng-Đạo Đoàn tại nhà Nhạc hội, do quan Thống-đốc Namkỳ chủ tọa.

Trước và sau khi diễn-thuyết sẽ có vài trò chơi do anh em Hướng đạo Pháp và Nam ở Saigon diễn.

HƯỚNG-ĐẠO NAMKỲ
lại cáo

HÔM RỒI TẠI ÂM NHẠC VIỆN SAIGON

Ông Schlemmer diễn thuyết về chủ nghĩa Hướng-đạo

Mặc dầu mưa tầm tã suốt đêm mà hôm đêm rồi đây, cuộc diễn-thuyết của ông Schlemmer mở, vẫn được các quan khách đến dự thính đông nghẹt.

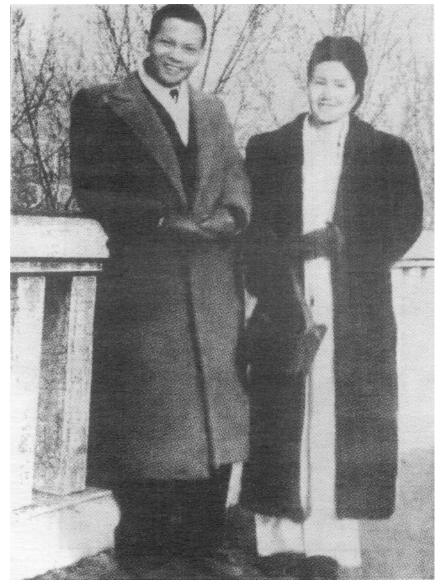
Trong số các quan khách đến dự thính, chúng tôi nhận thấy không thiếu giới nào hết, có đủ cả 2 phái nữ và nam; quí ông có mặt mà chúng tôi có thể biết quí danh là ông Consigny, giám đốc canh nông viện và hội trưởng hội Liên-đoàn Hướng-đạo đoàn Đông-pháp, ông Drapier, ông Cazahonne ông Le grange, và bác sỹ Courdul ngoài ra lại còn có ông Brasey, đại diện cho cho quan Thống-đốc Namkỳ, Đức giám mục Dumortier, quí ông Paris, Deta[illegible] Gannay. v.v...

Trước khi diễn thuyết có hát theo điệu Hướng-đạo, và kế đó ông Consigny đứng lên tỏ lời cám ơn ông Brasey và đức Giám-Dumortier đến chứng kiến buổi diễn thuyết này, và ông xin giới thiệu diễn giả với thính giả.

Trong số báo ngày mai, chúng tôi sẽ có bài tường thuật về buổi diễn thuyết này.



Tờ *Lục Tỉnh Tân Văn* (Số 6020 ra ngày 1-12-1938) đăng chi tiết bài diễn thuyết của Trưởng Raymond Schlemmer tại Sài Gòn.



Trưởng Trần Văn Khắc trong thời gian chữa bệnh ở Pháp, đứng bên cạnh là chị Lê Thị Lựu, khoảng năm 1949.



(12) Une vue d'ensemble du Stade Gia-định en fête.
Một ngày đại-hội thể-thao tại Sân vận-động tỉnh Gia-định.

Trong thời gian Trưởng Sếu sang Pháp chữa bệnh, cũng như trở về quê nhà vào năm 1949, *Tổng cục Hướng đạo Nam Kỳ* vẫn hoạt động mạnh.

CÙNG ANH EM HƯỚNG-ĐẠO GẦN XA

Vì sức yếu, theo lời thầy thuốc dặn, tôi phải tạm nghỉ công việc Hướng-đạo trong vài ba tháng. Vậy từ nay thư tín thuộc về Tổng-cuộc xin các bạn gởi thẳng về ông Hội-trưởng, còn thư từ, bài vở về báo « Hướng-Đạo » xin gởi cho anh Phan-Bá-Lân, Imprimerie CHẤN-THANH, 186 rue d'Espagne Saigon.

Trần-văn-Khắc





Trưởng Sếu với Đạo Lâm Viên (hình bên trái) và các Trưởng trong Bộ Tổng ủy viên Hội HĐVN.





Trưởng Sếu tại trại *Đạo Lâm Viên* tháng 12 năm 1973 (Đồi Cù, Đà Lạt).









Trưởng Sếu tại trại *Đạo Lâm Viên* tháng 12 năm 1974 (*Trại trường Tùng Nguyên*, Đà Lạt).





Trưởng Sếu trong một buổi chào cờ tại trại Đạo (*Lâm Viên*), Đồi Cù (Đà Lạt) năm 1968.





Phù hiệu *Đạo Lâm Viên* (Đà Lạt) xưa và nay.

Câu chuyện dưới cờ tại trại *Đạo Lâm Viên*, Đồi Cù (Đà Lạt) tháng 12 năm 1973. Trưởng Sư Tử Đảm Đương Tôn Thất Sam đứng phía trước, đằng sau có Trưởng Sếu Siêng Năng và một số Trưởng chung quanh.



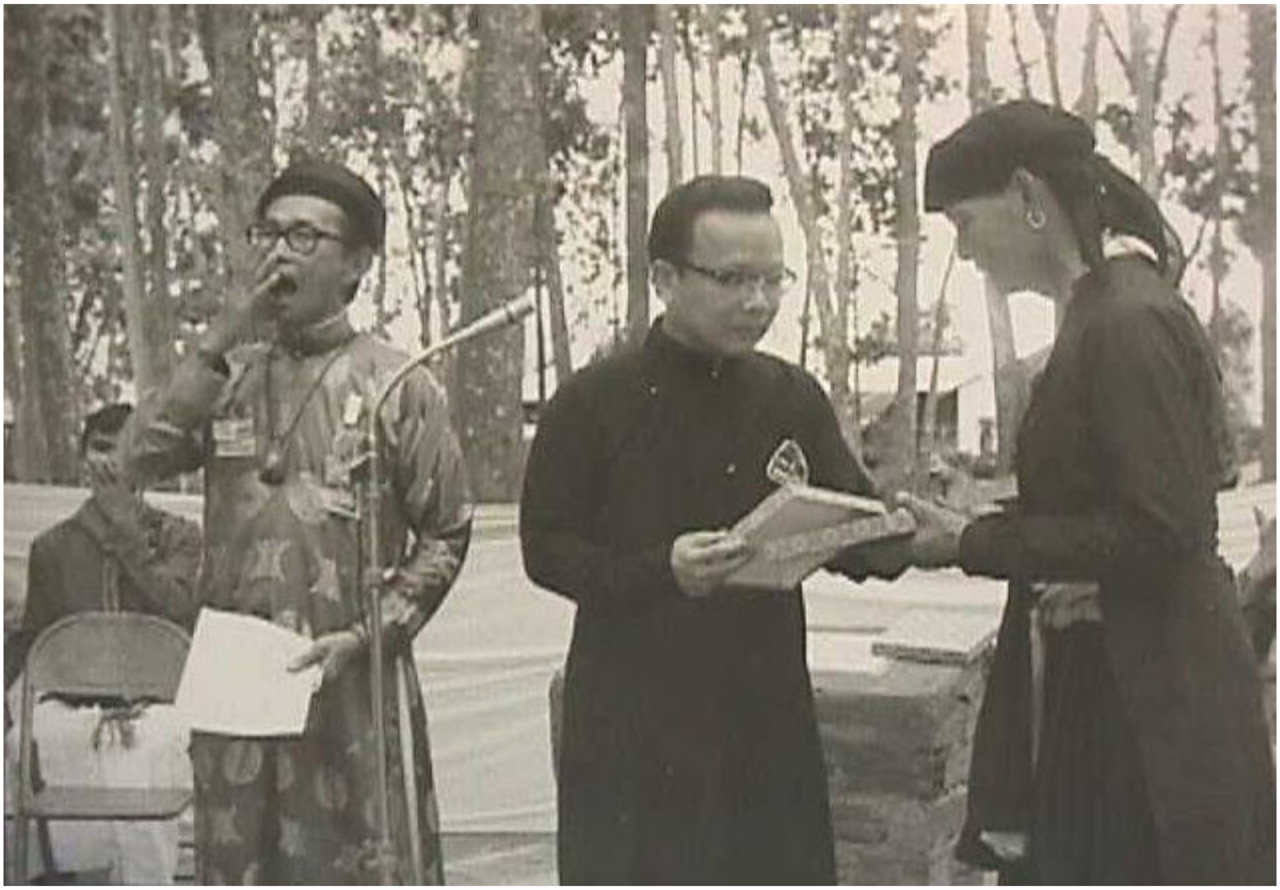


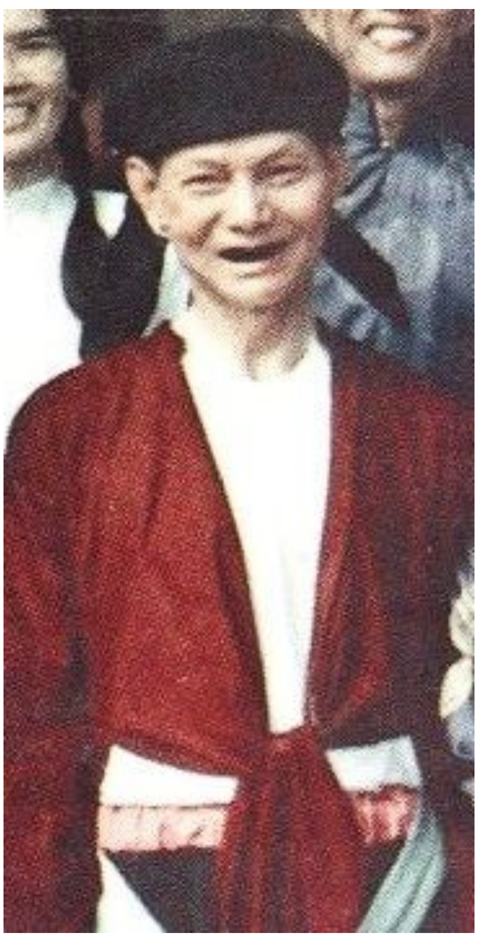




Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc tại trại Họp bạn Toàn quốc Hướng đạo Việt Nam 1970 (Suối Tiên, Thủ Đức) mang tên *"Giữ Vững"* Trong dịp này, *Hội Hướng đạo Việt Nam* đã trao tặng Trưởng Sếu *"Huân chương Kim Long Bội tinh"* huân chương cao nhất của Hội.



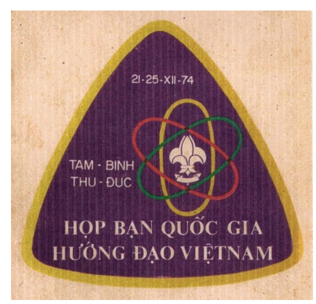




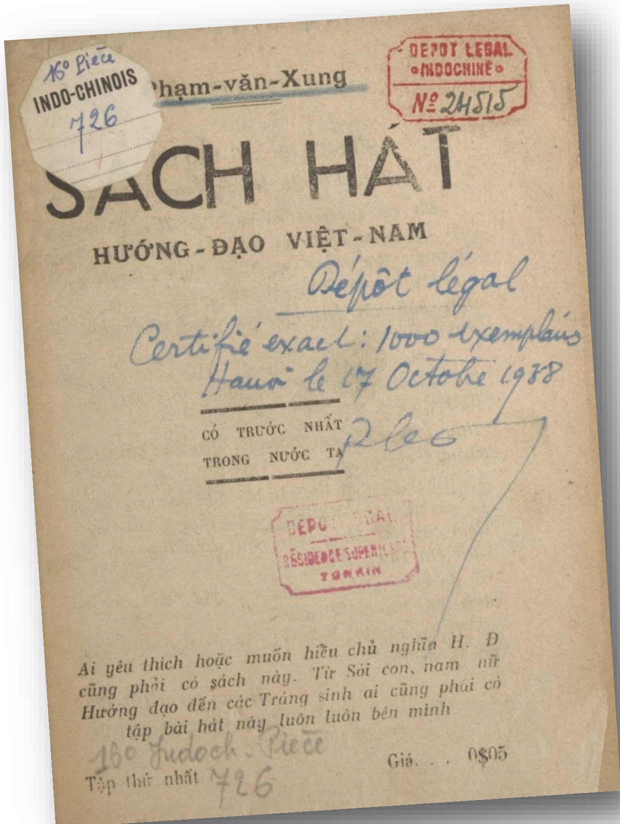
Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc trong ngày "*Về Nguồn*" tại trại Họp bạn Quốc gia Hướng đạo Việt Nam 1974 (Tam Bình, Thủ Đức) mang tên "*Tự Lực.*"



Phù hiệu Trại Họp bạn "*Giữ Vững*" 1970.



Phù hiệu Trại Họp bạn "*Tự Lực*" 1974.


Phạm-văn-Xung

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 24515

SÁCH HÁT

HƯỚNG-ĐẠO VIỆT-NAM

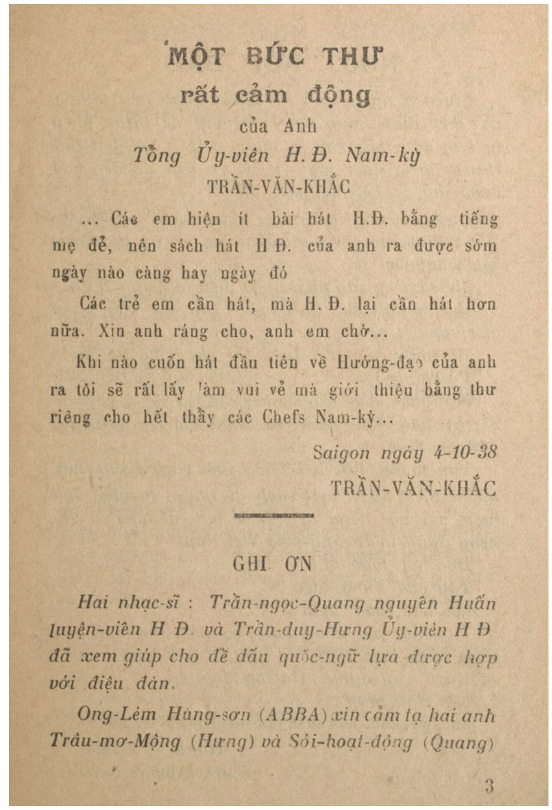
Dépôt légal
Certifié exact: 1000 exemplaires
Hanoi le 17 Octobre 1938

CÓ TRƯỚC NHẤT TRONG NƯỚC TA

Ai yêu thích hoặc muốn hiểu chủ nghĩa H. Đ cũng phải có sách này. Từ Sói con, nam nữ Hướng đạo đến các Tráng sinh ai cũng phải có tập bài hát này luôn luôn bên mình

Giá. . . 0$05

Tập thứ nhất


MỘT BỨC THƯ
rất cảm động
của Anh
Tổng Ủy-viên H. Đ. Nam-kỳ
TRẦN-VĂN-KHẮC

... Các em hiện ít bài hát H.Đ. bằng tiếng mẹ đẻ, nên sách hát H Đ. của anh ra được sớm ngày nào càng hay ngày đó

Các trẻ em cần hát, mà H. Đ. lại cần hát hơn nữa. Xin anh ráng cho, anh em chờ...

Khi nào cuốn hát đầu tiên về Hướng-đạo của anh ra tôi sẽ rất lấy làm vui vẻ mà giới thiệu bằng thư riêng cho hết thầy các Chefs Nam-kỳ...

Saigon ngày 4-10-38
TRẦN-VĂN-KHẮC

GHI ƠN

Hai nhạc-sĩ : Trần-ngọc-Quang nguyên Huấn luyện-viên H Đ. và Trần-duy-Hưng Ủy-viên H Đ đã xem giúp cho đề dấu quốc-ngữ lựa được hợp với điệu đàn.

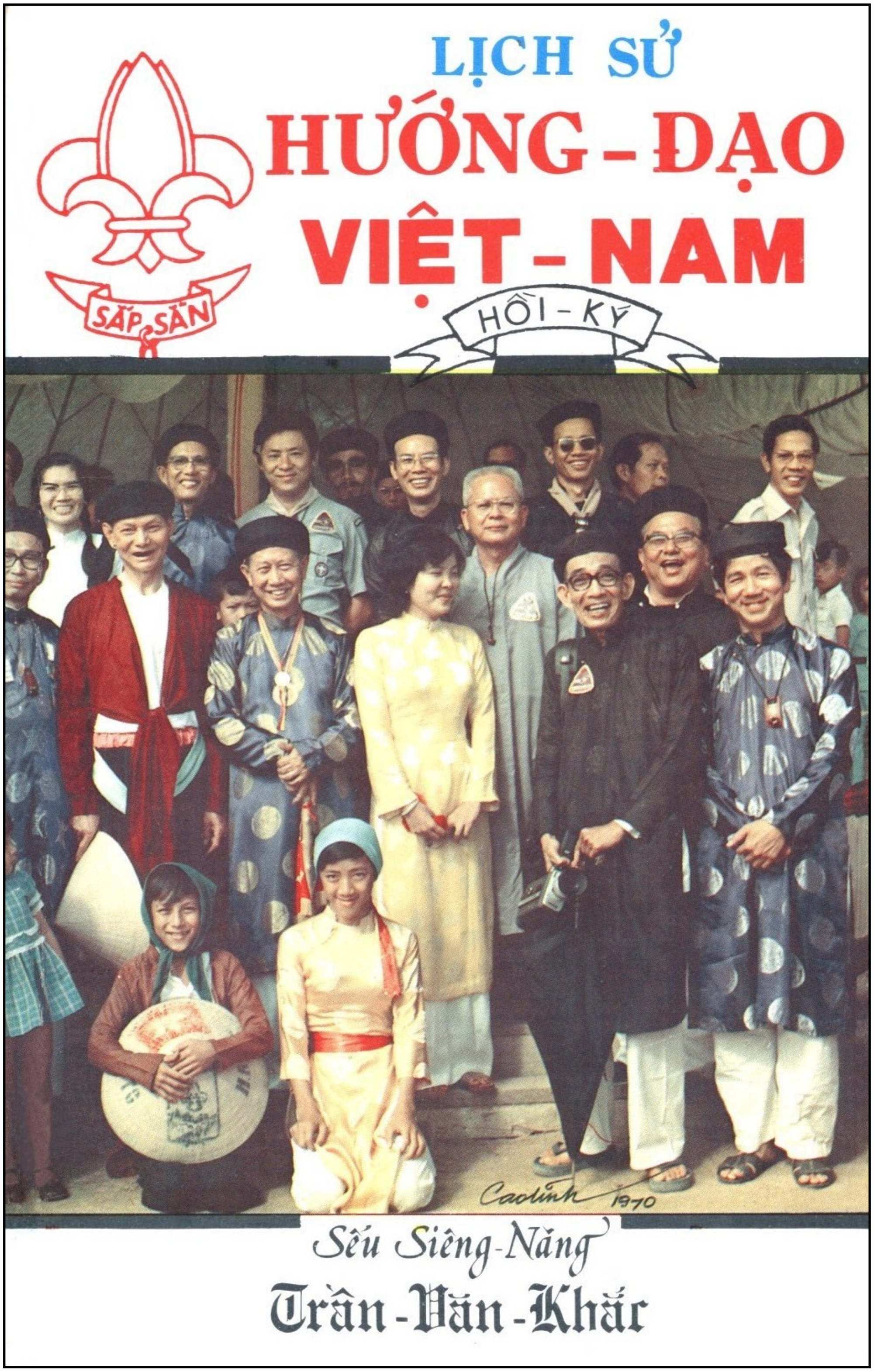
Ong-Lém Hùng-sơn (ABBA) xin cảm tạ hai anh Trâu-mơ-Mộng (Hưng) và Sói-hoạt-động (Quang)

3

Trong cuốn "*Sách Hát Hướng đạo Việt Nam*" của Phạm Văn Xung xuất bản năm 1938 đã có đăng một bức thư của Trưởng Sếu quan tâm đến việc giáo dục của phong trào Hướng đạo qua những bài hát sinh hoạt bằng tiếng mẹ đẻ.



"*VH*" đó chính là tiệm kem "*Việt Hưng*" nổi tiếng ở Đà Lạt ngày xưa (Ảnh: Bill Robie).



Ảnh bìa cuốn Hồi ký của Sếu Siêng Năng TRẦN VĂN KHẮC
do Liên đoàn Chi Lăng Toronto (Canada) ấn hành năm 1985.
Sói Chuyên Cần Trần Cao Lĩnh là người đã chụp tấm hình nầy nhân ngày
"*Về Nguồn*" tại Trại Họp bạn Quốc gia "*Tự Lực*" năm 1974.

CHƯƠNG IV

Trôi theo dòng đời

Theo dấu chân của Sếu, chúng ta lại tiếp tục đồng hành cùng với Trưởng để trải nghiệm những ước mơ và mục tiêu khác của Trưởng.

Biến động ở miền Nam đã xảy ra, tình hình chính trị trong nước có nhiều thay đổi lớn. Trưởng Sếu và gia đình rời Đà Lạt về Sài Gòn ngày 21-3-1975, và đến cuối tháng 5 tạm ổn thì trở lại Đà Lạt.

Nhưng cái gì đã xảy ra trên quê hương yêu dấu của Sếu? Phong trào Hướng đạo liệu có thể sống còn dưới một chế độ mới hay không? Thế hệ thanh thiếu niên sau này sẽ đi về đâu? Và nhiều câu hỏi khác nữa…mà không chỉ có Sếu, những người khác cũng tự hỏi như vậy.

Ưu tư về phong trào Hướng đạo gần như không còn nữa, bởi lẽ Trưởng đã nhận thấy nó đã xảy ra kể từ khi chia đôi đất nước. Bóng dáng Hướng đạo sinh sẽ được thay thế bằng các em *Khăn quàng Đỏ* (về sau này có thêm *Khăn Quàng Xanh, Sao Bắc Đẩu,* hoặc *CLB Sao Đỏ*)?

Ở một thành phố nhỏ được mệnh danh là thành phố mộng mơ, thành phố ngàn hoa, là xứ sở của hoa Anh đào… thì nó cũng cùng chung một số phận như ở những thành phố khác như Sài Gòn, Đà Nẵng, Huế…

Những ngày đầu "*giải phóng*" trên đường phố người ta đã thấy bóng dáng HĐS tình nguyện làm những công việc trật tự, vệ sinh ở một số nơi… nhưng tất cả chỉ là những hy vọng tạm bợ, nhỏ nhoi và nhất thời.

Điều đáng buồn thay là những sách vở Hướng đạo, những thủ bản huấn luyện đã bị đem đi đốt, quần áo Hướng đạo, dụng cụ đi trại… tất cả đều đã bị tịch thu và có bán ở chợ trời!

"*Trở về Đà Lạt, tôi thấy thành phố buồn hiu, cửa hàng ít mở. Ngay cửa hiệu kem Việt Hưng của tôi, hai cậu thanh niên giúp việc cũng bỏ tiệm để vào*

bộ đội. Cuối tháng 5, anh Lê Phỉ bị bắt đi cải tạo ở Trại Mát cùng với một số giáo chức và công chức Đà Lạt. Sau đến anh Lê Xuân Đằng cũng bị bắt lên Công An. Hàng ngày anh phải đi làm những công việc khá nặng nhọc với tuổi của anh như vác gạch đá, đào mương. Tưởng cũng nên nói ra rằng anh Đằng bị bắt không phải vì anh là cựu Đạo trưởng Hướng đạo Lâm Viên mà vì anh là nhân viên Ban Quản trị Nghiệp đoàn Xe Vận tải Sài Gòn - Đà Lạt. Anh Lương Mậu Dũng vẫn đi dạy học, còn anh Nguyễn Văn Võ thì về làm vườn."

"Thỉnh thoảng đi qua Đạo quán mới, tôi thấy hai cổng sắt (một do anh Vi Văn Giang, một do anh Nguyễn Xuân Mộng tặng) đều bị tháo gở mất cả. Có lẽ quân gian phi đã ăn cắp để đem bán cho các lò rèn."

"Anh chị em HĐ Đà Lạt cũng như mọi nơi đã bị phân tán và cắt đứt mọi hoạt động, dù là những việc thiện mà người HĐ bao giờ cũng cố gắng thực hiện cho được."[36]

Thời cuộc đẩy đưa, tháng 10 năm 1978, trưởng Sếu và gia đình xuống thuyền nhỏ, vượt biển tìm tự do. Sau bao nhiêu ngày lênh đênh trên biển cả và bị hải tặc cướp bóc, cuối cùng cũng đến tỵ nạn tại đảo Pulau Bidong, Malaysia hơn 6 tháng rồi sang định cư tại Nepean, Canada.

Khi tạm ổn định cuộc sống mới, trưởng Sếu lại nghĩ đến những ước mơ và mục tiêu của mình, nghĩ đến những người anh em tay trái và những gì mình có thể đóng góp và giúp ích cho cộng đồng, cho xã hội. Trưởng luôn hướng về quê hương, Trưởng đã không do dự, chia sẻ những gì mình đang có, dù ít hay nhiều cũng có thể gởi một chút ít "quà" về quê hương, bởi vì "mình còn may mắn hơn nhiều người khác."

Dòng máu Hướng đạo lại sôi sục trong tim, Trưởng Sếu Siêng Năng đã thăm hỏi và cố gắng tìm kiếm nhiều thông tin về tất cả các anh chị em Hướng đạo Việt Nam ở khắp nơi. Tờ *Bản tin Hướng đạo Việt Nam Hải ngoại* do Trưởng Sơn Ca Phiêu Lưu Nguyễn Quang Minh chủ trương, Trưởng Mai Liệu cố vấn mà Trưởng Sếu có trong tay, đó chính là cơ sở để Trưởng liên lạc với các Trưởng và các đoàn HĐVN đang sinh hoạt ngay tại các nơi định cư.

Và rồi đến mùa hè năm 1980, theo đề xướng của Trưởng Mai Liệu, các trưởng ở tiểu bang Oregon, Hoa Kỳ đã đứng ra tổ chức một kỳ trại họp bạn đánh dấu 50 năm Phong trào Hướng đạo Việt Nam (từ ngày 13 đến 17 tháng 8 năm 1980). Trưởng Trần Văn Khắc đã quyết định lên đường tham dự trại mặc dù tuổi đã cao sức đã yếu.

Thế rồi một chuyến bay dài từ miền Đông sang miền Tây, từ Canada sang Hoa Kỳ, Trưởng đã mang theo nhiều hoài bão đã ấp ủ từ lâu, mong đợi một ngày đại gia đình Hướng đạo Việt Nam được đoàn tụ!

Tay bắt mặt mừng đã bao nhiêu năm xa cách, Trưởng Sếu đã gặp lại các Trưởng Mai Liệu (nguyên Trại trưởng Trại trường Quốc gia), Trưởng Nguyễn Quang Minh (nguyên Tổng thư ký Hội HĐVN), Trưởng Trần Bạch Bích (nguyên Tổng Ủy Viên Hội Nữ HĐVN), Trưởng Phan Thị Nguyệt Minh (phu nhân Trưởng Bác sĩ Nguyễn Văn Thơ, Hội trưởng Hội HĐVN), Trưởng Trần Văn Đường (Thủ quỹ Hội), Trưởng Đỗ Quý Toàn, Phạm Quốc Thuần, Trần Cao Lĩnh (Nhiếp ảnh gia), Đinh Xuân Phức (Đạo trưởng Đạo Xuân Hòa), Hà Dzũng, Vũ Trọng Tài, Trịnh Văn Toàn, và một số Trưởng trẻ như: Lý Nhật Hui, Lê Xuân Hùng, Vũ Đức Lộc, Nguyễn Hào, Lê Minh Lý, Trương Vinh…

Tuy số trại sinh đến tham dự không đông như dự kiến nhưng đã gây một tiếng vang lớn trong cộng đồng người Việt ở hải ngoại, một phong trào Hướng đạo của người Việt xa xứ đang dần dần hồi sinh trên đất khách quê người.

Sau buổi họp mặt, các Trưởng kỳ cựu đã nhóm họp và đi đến quyết định thành lập một cơ cấu Hướng đạo Việt Nam thay thế cho *Hướng đạo Việt Nam Hải ngoại.*

Trong khi đó thì ở quê nhà, thời gian này quả thật là khó khăn cho phong trào Hướng đạo. Để giữ lửa, các Trưởng đều cố gắng mang lửa và bộc phát theo cách riêng của mình tùy theo điều kiện và môi trường sẵn có.

Những năm tháng đầy gian khó đã bùng lên những ngọn lửa ở Sài Gòn, Biên Hòa, Bà Rịa, Đà Lạt, Huế, Đà Nẵng, Bình Dương, Nha Trang… và cả Cần

Thơ nữa!

Không ai có thể phủ nhận, nhiều Huynh Trưởng tiên phong gánh vác trách nhiệm, chịu mọi thử thách, bất chấp mọi khó khăn để nuôi dưỡng và khơi dậy ngọn lửa hồng, đem tất cả những kinh nghiệm đã trải qua trong quá khứ mà hun đúc, gây dựng những mầm non tương lai cho phong trào.

Nên nhớ rằng, đây không phải là lần đầu tiên trong lịch sử phong trào Hướng đạo tại Việt Nam, mà ngay từ khi còn trong trứng nước, dưới thời thực dân Pháp, phong trào Hướng đạo Việt Nam đã phải dựa vào các trường Tây, nhà Dòng, các tu sĩ truyền giáo người Pháp để có thể sinh hoạt Hướng đạo một cách thoải mái và an toàn khi trong thời kỳ mà phong trào yêu nước đang nổi dậy ở khắp các nơi và mật thám Pháp bao trùm ở mọi nẻo![37]

Cũng dựa vào tổ chức của Hướng đạo Pháp ở Việt Nam lúc bấy giờ là *Scouts de France (Éclaireurs de France)* nên sinh hoạt của các Trưởng và Hướng đạo sinh Việt Nam (ở cả 3 kỳ Nam - Trung - Bắc) được hợp pháp[38] hơn. Sau đó, người Pháp đã gom lại một mối để dễ kiểm soát và lệ thuộc vào họ thành một tổ chức gọi là *Liên Hội Hướng đạo Đông Dương (Féderation Indochine des Associations du Scoutisme).*[39]

Chiến tranh Thế giới thứ II bùng nổ, Nhật đảo chính Pháp và nắm quyền cai trị Đông Dương, phong trào cứu quốc vẫn rầm rộ dấy lên, Hướng đạo Việt Nam phải tránh mọi thủ đoạn chính trị trong và ngoài. Hội nghị Huynh trưởng toàn quốc lần đầu tiên nhóm họp tại Hà Nội năm 1946 cũng là lần cuối cùng trong bối cảnh lịch sử khó khăn này đã quyết định vai trò và hướng đi của mình. Một số Trưởng đã dứt khoát, treo khăn từ bỏ phong trào, sang hẳn mặt trận đấu tranh chính trị để không làm tổn danh một phong trào Hướng đạo đã có từ năm 1907 và nhiều nơi khác trên thế giới![40]

Số Trưởng và Hướng đạo sinh Việt Nam còn lại trong phong trào vẫn tiếp tục sứ mạng của mình trong giai đoạn từ năm 1946 đến năm 1951. Phong trào tái sinh hoạt lại từ năm 1952 với Quy trình mới của *Hội Hướng Đạo Việt Nam* được soạn thảo thay cho *Quy trình 1946*.

Từ năm 1954, Việt Nam chia đôi thành hai chính thể riêng biệt. Phong trào Hướng đạo tại miền Bắc phải tự động rút lui vì không còn phù hợp với đường lối chính trị đương thời.[41] Miền Nam vẫn tiếp tục giữ vững và phát triển phong trào, tính đến năm 1974, tổng số đoàn sinh lên tới 14 ngàn 452 người.[42]

Nhiều trại họp bạn toàn quốc diễn ra tại miền Nam Việt Nam dưới chính thể *Việt Nam Cộng Hòa*, đầu tiên có Trại họp bạn toàn quốc mang tên "*Phục Hưng*" tại *Công viên Quốc gia Trảng Bom* vào dịp Giáng Sinh năm 1959 để đánh dấu sự phục hưng của phong trào Hướng đạo Việt Nam.

Đến năm 1970, nhân dịp kỷ niệm 40 năm phong trào, Trại Họp bạn Toàn quốc HĐVN mang tên *Giữ Vững* được tổ chức *ở Suối Tiên* (Thủ Đức) từ ngày 26-30 tháng 12 với hơn 8 ngàn trại sinh, Trưởng Trần Văn Khắc vinh dự được trao tặng *Kim Long Bội Tinh*, huân chương cao nhất của *Hội HĐVN* để ghi nhớ công sáng lập phong trào và những cống hiến xuất sắc của Trưởng.

Năm 1971, trong tình thế khó khăn của *Đạo Lâm Viên* (Đà Lạt), Trưởng Sếu đứng ra gánh vác trách nhiệm làm vai trò Đạo trưởng tạm thời gần 6 tháng trước khi bàn giao cho trưởng Lương Mậu Dũng. Ngoài ra, Trưởng Sếu còn là người đã bỏ nhiều công sức và tiền bạc để xây dựng Đạo quán mới dưới dốc Nhà thờ Con Gà.

Năm 1974, một lần nữa, Trưởng Sếu tham dự trại Họp bạn Quốc gia Hướng đạo Việt Nam mang tên *Tự Lực ở Tam Bình* (Thủ Đức) từ ngày 21-25 tháng 12 năm 1974. Điểm đáng ghi nhớ trong ký ức của nhiều trại sinh trong kỳ họp bạn này là hình ảnh hóa trang của Trưởng Sếu trong ngày "*Về Nguồn"* qua bộ trang phục bà mẹ quê Bắc Kỳ nhuộm răng đen!

Cuối tháng 4 năm 1975, đất nước hoàn toàn thay đổi, một biến động lịch sử đã ảnh hưởng rất lớn đến phong trào Hướng đạo Việt Nam. Do điều kiện chính trị, phong trào Hướng đạo đã không được thừa nhận và sự ủng hộ của chính quyền, cho dù sự hồi phục và phát triển có tiến bộ hơn nhưng chỉ là những cố gắng mong manh trong quá trình để được xem như là một

hội đoàn được tái lập lại[43]

Ở một đất nước mà chính thể hoàn toàn khác với Nga, Ban Lan, Tiệp Khắc, Mông Cổ (những nước trước kia theo chủ nghĩa Cộng sản)… hay cả ở một nước láng giềng là Cambodia, thì phong trào Hướng đạo tại Việt Nam vẫn đang đứng bơ vơ trong dòng lịch sử của dân tộc, trong một chặng đường nhiều quanh co trở ngại trước mắt những gian khó phải vượt qua, và trong một bối cảnh mà đường hầm chưa hé được một tia sáng!

Chúng ta hãy cảm ơn sự dẫn dắt của thế hệ đàn anh, của các Trưởng lão và nhiều người khác nữa, đã tiếp tục từ "*sinh hoạt chui*",[44] phục hoạt cho đến "*công khai*"[45], từ những khó khăn và hạn chế để đã mang lại cho thế hệ trẻ chúng ta ngày nay những màu sắc Hướng đạo thật tuyệt vời, cho dẫu có gian khó ngày nay, nhưng vẫn còn nhiều hy vọng cho ngày mai!

Trở lại, sau khi trưởng Sếu từ Hoa Kỳ trở về nhà, Trưởng đã mong đợi những gì sẽ xảy ra trong thời gian tới, nhưng đợi mãi vẫn không thấy hồi âm sau nhiều lần viết thư thăm hỏi. Đến 8 tháng sau, Trưởng Sếu mới biết tin cả hai Trưởng Mai Liệu và Nguyễn Quang Minh đã dọn nhà từ tiểu bang Oregon sang tiểu bang California.

Đến tháng 5 năm 1981, Trưởng Sếu quyết định gởi thư cho Trưởng Nguyễn Văn Thơ ở Houston, Trưởng Phan Như Ngân ở San Diego, Trưởng Nghiêm Văn Thạch ở Paris, Trưởng Trần Văn Thao ở Arkansas, Trưởng Đỗ Quý Toàn ở Montréal để bàn tiếp về việc thành lập một cơ cấu mới cho Hướng đạo Việt Nam tại hải ngoại. Tất cả các Trưởng đều ủng hộ, nhận thấy tầm quan trọng và cấp thiết cần phải xúc tiến như Trưởng Sếu vẫn đang mong đợi.

Phải nhận xét thực tế rằng, phong trào Hướng đạo của người Việt nở rộ vào những năm đầu thập niên 80. Ngoài Portland (Oregon) còn có các đơn vị ở California, Texas, Georgia, Florida, Virginia… và ở các quốc gia khác như Pháp, Úc, Đức, Hòa Lan, Gia Nã Đại, Na Uy, Anh, Nhật…cả ở những trại

tỵ nạn như Malaysia, Singapore, Thái Lan, Nam Dương, Phi Luật Tân… nơi mà người Việt chỉ sống tạm thời để chờ đi định cư ở các quốc gia thứ ba.

Tháng 8 năm 1981, *Liên đoàn Bạch Đằng* ở Orange County (California) đã tổ chức thành công buổi ra mắt Liên đoàn với khách mời đặc biệt là Trưởng Laszlo Nagy[46] và James W. Sands (Ủy viên Liên lạc Quốc tế của Hội Nam Hướng đạo Hoa Kỳ, Boy Scouts of America). Trong dịp này, các Trưởng của Liên đoàn đã đưa thỉnh nguyện thư về việc *Văn phòng Hướng đạo Thế giới (WOSM)* có thể thừa nhận các tổ chức Hướng đạo của người Việt ở hải ngoại dưới danh nghĩa "*Hướng đạo Việt Nam*" hay không, và yêu cầu Văn phòng can thiệp cho một số Trưởng còn đang bị kẹt và tù đày ở Việt Nam.

Nhằm mục đích phục hồi danh xưng "*Hướng đạo Việt Nam*" và thành lập một cơ cấu hoàn toàn mới để thay thế "*Hướng đạo Việt Nam Hải ngoại*" với sự khuyến khích của Văn phòng Hướng đạo Thế giới, một hội nghị đã được tổ chức tại Costa Mesa, California gồm 58[47] Trưởng ở khắp nơi về dự theo đề nghị và khởi xướng của Trưởng Trần Văn Khắc.

Hội nghị Costa Mesa ngày 2 và 3-7-1983 đã thành công hết sức tốt đẹp, đúng như ước mơ và sự mong đợi của Trưởng Sếu. Những đóng góp tích cực cho Hội nghị còn có các Trưởng Nguyễn Trung Thoại ở Montréal, Nguyễn Văn Thơ ở Houston, Nghiêm Văn Thạch ở Pháp, Đỗ Quý Toàn ở Montréal, Trần Văn Thao ở Arkansas (vắng mặt ở Hội nghị vì lý do sức khỏe), Phan Như Ngân ở San Diego… cùng các Trưởng Đoàn Văn Thiệp, Mai Liệu, Đinh Xuân Phức, Trần Văn Đường, Mai Xuân Tý, Đỗ Phát Hai, Trương Trọng Trác, Nguyễn Khanh, Đỗ Ngọc Yến, Tôn Thất Hy, Bùi Nhật Tiến, Nguyễn Văn Mỹ, Trần Cao Lĩnh, Nguyễn Hữu Lãng…

Ban Thường vụ được bầu ra với danh xưng mới là *Hội đồng Trung ương Hướng đạo Việt Nam (HĐTƯ-HĐVN)*[48] do Trưởng sáng lập viên HĐVN là Trần Văn Khắc làm Chủ tịch Ban Thường vụ. Phó chủ tịch là Trưởng Nguyễn Văn Thơ, Tổng thư ký là Trưởng Nguyễn Trung Thoại, Phó TTK là Trưởng Trương Trọng Trác, và Thủ quỹ là Trưởng Mai Xuân Tý.

Hội đồng Trung ương Hướng đạo Việt Nam (HĐTƯ-HĐVN) từ nay sẽ là một tổ chức chính thức đại diện cho tập thể các Trưởng và HĐS Việt Nam hiện đang sinh sống ở rãi rác khắp nơi trên thế giới.[49]

Trong quá trình tổ chức Hội nghị, Trưởng Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc đã xúc tiến công việc bằng cách yêu cầu một số Trưởng làm những phần việc chuẩn bị tốt cho hội nghị như: trưởng Nguyễn Trung Thoại lo về công việc văn phòng, trưởng Nghiêm Văn Thạch nghiên cứu *Hiến chương và Nội lệ* (với sự góp sức của hai trưởng Nguyễn Tấn Hồng và Đỗ Quý Toàn), trưởng Nguyễn Văn Thơ liên lạc với *Văn phòng HĐTG* và *Quốc tế vụ* của *BSA*, các trưởng Mai Liệu, Đinh Xuân Phức, Đoàn Văn Thiệp, Trần Văn Đường, Tôn Thất Hy, Đỗ Ngọc Yến, Nguyễn Văn Mỹ, Bùi Nhật Tiến, Nguyễn Thanh, Nguyễn Khanh… cùng chăm lo việc đón tiếp, cơ sở vật chất, phòng họp, nơi ăn nghỉ cho các phái đoàn ở xa, đón rước ở phi trường...v..v.. tất cả mọi việc trưởng Sếu đều quan tâm từng chi tiết và mọi thứ đều sẵn sàng.

Hai ngày hội nghị diễn ra, kết quả vượt qua sự mong đợi của nhiều người. Cũng như các thành viên khác đến tham dự *Hội nghị Costa Mesa*, trưởng Sếu Siêng Năng đầy phấn khởi và hy vọng cho một ngày mai tươi sáng đến với phong trào Hướng đạo của người Việt tại hải ngoại. "*Từ nay HĐVN dù tản mác bất cứ tại nơi nào trên thế giới sẽ gom về một mối để phục hung tinh thần HĐ mà bất cứ trong hoàn cảnh nào cũng vẫn nêu cao tinh thần đoàn kết, vô vị lợi trong việc phục vụ mọi người và chờ ngày trở về hoạt động tại quê hương.*"[50]

Ông Đỗ Văn thuộc *Đài BBC Luân đôn* (tiếng Việt) đã có phỏng vấn Trưởng Sếu để tìm hiểu về sinh hoạt và tổ chức Hướng đạo Việt Nam tại hải ngoại trong một dự án đặc biệt về các cộng đồng người Việt đang sinh sống ở khắp nơi thế giới, trong đó có cả *Hội Người Việt Cao Niên Ottawa* mà Trưởng Sếu đang làm Hội trưởng.

Sau *Hội nghị Costa Mesa* thành công tốt đẹp, Trưởng Sếu Siêng Năng

lên đường tham dự *Trại họp bạn HĐVN* Hè 1985 tại Pháp (lúc này Trưởng đã 83 tuổi). Như đã hứa hẹn, Trưởng Voi Già Nghiêm Văn Thạch là người đứng ra đại diện cho tất cả các Trưởng và anh chị em HĐVN tại Pháp quốc, tổ chức một kỳ trại lịch sử mang tên "*Thẳng Tiến.*"[51]

"*Tiếng ngựa hí trên đường xuôi vạn lý,*

Bụi mờ bay trực chỉ hướng Jambville,

Họp trại về đây từ khắp nẻo mọi miền,

Âu tới Á nối liền châu Mỹ Úc,

Sếu Siêng Năng thổi tù - và thúc giục,

Họp Hội đồng trong lúc phải lưu vong,

Khí thế bừng bừng dậy khắp cả non sông,

Voi Già vác gỗ lên xây THẲNG TIẾN.

(Trích *Bước Đường Đầu* số 11, HĐVN-CHLB Đức)

Kỳ trại này cũng đánh dấu 10 năm lưu vong (1975-1985), tổ chức tại Jambville, cách thủ đô Paris khoảng 60 cây số về hướng Tây-Bắc.

Trong bài diễn văn khai mạc ngày 27-7-1985 trước 400 trại sinh đến từ các quốc gia (ngoài Pháp) như: Đức, Na Uy, Ý, Hòa Lan, Canada, Anh quốc, Bỉ và Hoa Kỳ, kể cả đại diện ở Hong Kong cũng như khách mời là các Trưởng: B. H. Garnsey (Chủ tịch Ủy ban HĐTG và Ủy ban Vùng Thái Bình Dương), James W. Sands (Ủy viên Quốc tế Văn phòng HĐTG và Ủy viên Liên lạc Quốc tế của BSA), Bà Odile Bonte (Phó Chủ tịch Hội Nữ HĐTG), Marie Edith Remilly (Tổng Ủy viên Nữ HĐ Pháp-Guides de France), Dr. Samarng Puangbootr (Chủ tịch Ủy ban Á châu-Thái Bình Dương thuộc Văn phòng HĐTG), và nhiều vị khách trong cộng đồng người Việt tại Paris và các vùng phụ cận, Trưởng Sếu với tư cách là Chủ tịch HĐTƯ-HĐVN đã nhấn mạnh vai trò HĐVN: "*Hướng đạo Việt Nam chỉ là một thành phần nhỏ bé trong cộng đồng người Việt ở xứ ngoài. Chúng tôi hãnh diện được chung sức góp phần với các tư nhân và tổ chức cùng chia sẻ những lo âu, những hoài bão về Tổ quốc và tương lai các thế hệ*

mai sau. Xin đoan chắc rằng Hướng đạo Việt Nam luôn luôn giữ trọn vẹn trách nhiệm trong chiến tuyến văn hóa giáo dục…"

"Do hoàn cảnh rãi rác ra nhiều quốc gia, Hướng đạo Việt Nam là chứng nhân cho tình hữu nghị quốc tế, do vị sáng lập Baden-Powell cổ võ để làm nền móng cho hòa bình thế giới. Chúng tôi mong rằng những thể thức đặt ra ở Pháp và ở nhiều nước, sẽ giúp cho anh chị em Hướng đạo cùng cảnh ngộ tỵ nạn tìm về vị trí thích hợp ở xứ định cư, nối vòng tay lớn."[52]

Trước đó, tối hôm thứ Sáu (26-7) Trưởng Sếu cũng đã có phát biểu trong buổi họp "*Đoàn Tụ*" với đại gia đình HĐVN khi mới đến nhập trại: "*Sự có mặt khá đông đủ của chúng ta hôm nay đã nói lên tinh thần tương thân tương ái, keo sơn của người HĐVN, đồng thời thể hiện lòng thiết tha phục hồi truyền thống dân tộc của chúng ta, nhất là trong giai đoạn cam go hiện tại. Điều này làm cho tôi hết sức phấn khởi và thêm tin tưởng vào tình anh chị em, nghĩa đồng bào của chúng ta…*"

"*Từ trước đến nay, dù ở quê nhà hay trong cuộc sống lưu vong, người HĐVN luôn biết nêu cao uy tín, làm những việc nghĩa và giữ trách nhiệm cùng bổn phận đối với cộng đồng, cho nên bao giờ cũng chiếm được cảm tình và lòng mến chuộng. Đó là anh chị em chúng ta đã biết thể hiện nền tảng tinh thần Hướng đạo: Danh dự, Tổ quốc. Chúng ta đã áp dụng lời khuyên nhủ của BiPi: Sẵn sang để giúp cho cuộc đời của chính mình và cuộc sống chung quanh tươi đẹp hơn, có ý nghĩa hơn. Tôi cùng các Trưởng thuộc lứa tuổi cao rất vui mừng và hãnh diện thấy anh chị em, từ nhỏ đến lớn, đều nhiệt thành, hăng hái giữ gìn truyền thống tốt đẹp của Tổ tiên và Phong trào. Tôi thành thực khen ngợi anh chị em và tất cả hãy cố gắng mỗi ngày một tăng tiến thêm mãi, đúng với châm ngôn họp bạn là THẲNG TIẾN..."*

"Tôi mong rằng trong tương lai, chúng ta sẽ còn nhiều buổi họp mặt HĐVN như thế này, dù chỉ là chung một tiểu bang hay một chi nhánh, để thắt chặt thêm tình gia đình ruột thịt và nung nấu ngọn lửa thiêng cháy mãi trong tâm hồn anh chị em chúng ta."[53]

Toàn thể trại sinh đã vỗ tay và nhiều băng reo sau các bài phát biểu của Trưởng Sếu. Được biết, trong thời gian chuẩn bị trại, Ban tổ chức đã nhận được của Trưởng Sếu, là người đầu tiên gởi tặng 500 quan Pháp để ủng hộ quỹ họp bạn (Bản tin trại, Số 2, trang 3). Cũng trong thời gian trại, cuốn hồi ký của Trưởng, *Lịch sử Hướng đạo Việt Nam* do Liên đoàn Chi Lăng Toronto, Canada ấn hành được phát hành toàn trại và được đón nhận một cách nồng nhiệt.

Vì lý do sức khỏe không cho phép, Trưởng Sếu cũng đã yêu cầu được rút khỏi chức vụ Chủ tịch Ban Thường vụ *Hội đồng Trung ương HĐVN*. Sau đó Ban Thường vụ đã nhóm họp và kết quả của cuộc biểu quyết như sau:

Chủ tịch: Tr. Nguyễn Văn Thơ

Phó chủ tịch: Tr. Nghiêm Văn Thạch, kiêm Tiểu ban Chương trình và Truyền thống

Tổng thư ký: Tr. Nguyễn Trung Thoại

Phó tổng thư ký: Tr. Trương Trọng Trác, kiêm Thông tin và Báo chí.

Ban Nghiên cứu và Huấn luyện: Tr. Mai Liệu

Phụ trách Nữ Hướng đạo: Trần Bạch Bích

Cuối cùng, Ban Thường vụ và các Trưởng đại biểu các Chi nhánh và được toàn thể các Trưởng hiện diện chấp thuận mời Trưởng Trần Văn Khắc nhận chức danh dự là *Chủ tịch Sáng lập* để tri ân một trưởng đã tiên phong, gắn bó với phong trào HĐVN trong những lúc thăng trầm hơn một nửa thế kỷ qua.

Trong buổi chia tay Trưởng Sếu tại trại, có lẽ đây là lần làm cho Trưởng Sếu xúc động nhất, bởi vì không có trại Họp bạn thì không có buổi chia tay ra về của Sếu. Cảm động nhất là khi Trưởng Sếu nhận quà lưu niệm đầu tiên của Chi nhánh Tây Đức, đó là một món quà tự tay các em làm, gói ghém tình cảm trong suốt mấy ngày trại. Trưởng Sếu đã rơi nước mắt và xem đây là một món quà quí giá và một kỷ niệm không bao giờ quên được.

Lần lượt Trưởng Sếu nhận quà của Chi nhánh Hòa Lan với chiếc khăn quàng màu cờ của quốc gia Việt Nam với những hứa hẹn từ đại diện Chi nhánh: "*Chúng em sẽ cố gắng xây dựng phong trào nhiều hơn, nối gót Trưởng và xứng đáng là công dân gương mẫu Việt Nam*."

Chi nhánh Pháp cũng đã gởi tặng chiếc đồng hồ với bản đồ Việt Nam thân yêu, Tr. Sếu vui mừng nói: "*Nó chỉ giờ chúng ta sắp sửa về quê hương, thật là quý hóa vô cùng*."

Đặc biệt là Tr. William Warner, Ủy viên Hướng đạo Úc, Đạo trưởng Đạo Springvale (Melbourne) đã trao tặng Trưởng Sếu chiếc khăn quàng đơn vị và phát biểu: "*Khi tôi trở về nước, tôi sẽ làm hết sức để giúp đỡ các đơn vị HĐVN tại Úc, và tôi sẽ cố gắng học tiếng của các bạn*."

Cuối cùng là tay nắm tay cùng nhau hát bài ca tạm biệt.

"*Lúc thú vui này lòng càng quyến luyến anh em chúng mình,*

Lúc thú vui này lòng càng những muốn anh em thấu tình.

Rời tay nhau chớ lâu nhé!

Tình anh emchớ quên nhé!
Lòng anh em nhớ nhau tuy xa mà hóa ra gần…."

Thật không gì sung sướng bằng bóng dáng Hướng đạo Việt Nam có mặt ngay tại sân nhà! Theo dấu chân của Sếu, chúng ta hãy đến trại *Họp bạn Thế giới Hướng đạo Việt Nam Thẳng Tiến II* tổ chức tại Everton, Ontario (Canada) từ ngày 21 đến 27-7-1988.

Lần này thì Sếu Siêng Năng không phải hành trang ba-lô nặng nề để đi cắm trại ở một nơi xa xôi như trước. Tuy tuổi già cũng đã khá cao, 86 bó mà vẫn khỏe mạnh, vẫn sáng suốt…. vẫn tiếp tục cuộc chơi mà không ngần ngại dấn thân tham gia phong trào.

Phát biểu trước tất cả trại sinh, Trưởng Sếu Siêng Năng đã nhắn nhủ với toàn thể Huynh trưởng và HĐS Việt Nam ở rải rác khắp nơi trên thế giới

và đang ở quê nhà như sau:

"*Từ ngày xa quê hương, đây là lần thứ tư tôi có dịp tham dự họp bạn Hướng đạo Việt Nam.*

Năm 1980 ở Portland (Mỹ), năm 1983 ở Costa Mesa, rồi năm 1985 tại Jambville (Pháp), nay lại ở Toronto (Canada).

Cảm tưởng của tôi là rất vui sướng thấy lại anh chị em các lần trước, có them nhiều khuôn mặt mới, cũng có vắng bóng một số trưởng, thật là đáng tiếc.

Nhìn hình ảnh anh chị em nơi đây, liên tưởng đến các trưởng, các anh chị em HĐ ở quê nhà, lòng tôi se sắt lại, nhất là nhớ lại những khuông mặt của một số trưởng, của những cuộc họp bạn gần đây như Trảng Bom, Suối Tiên, Tam Bình, với những nụ cười, tiếng nói, những đêm lửa trại đầy tình tự dân tộc.

Phần tôi, tuổi đã quá già, đã 86 tuổi rồi, ngày nào mắt còn mở được mà có Họp Bạn, tôi sẽ cố lết tới cùng vui và nhìn anh chị em.

Ước mong hoàn cảnh sớm thuận lợi để trở về quê cũ, sẽ cùng với anh chị em HĐ ở quê nhà, tổ chức một trại họp bạn thật lớn, cả Trung-Nam-Bắc, xin lấy tên là "Tái Ngộ", và sẽ cùng nhau nắm tay nhau, làm một tiếng reo thật lớn "Hướng đạo Việt Nam bất diệt".

Xin gởi lời chào tất cả anh chị em Hướng đạo khắp nơi, đặc biệt là những anh em ở trong nước Việt Nam thân yêu của chúng ta."[54]

Bài khai mạc của Trưởng Sếu đã được phát thanh trên làn sóng *BBC* và *VOA* để chào mừng *Trại Họp Thế giới HĐVN Thẳng Tiến II*.

Ký giả Trọng Kim (tức Tr. Trương Trọng Trác) cũng đã tường trình từ Gia Nã Đại những sinh hoạt của trại trong suốt thời gian họp bạn trên các phương tiện truyền thông và báo chí địa phương.

Đến năm 1990, năm tổ chức kỷ niệm 60 năm phong trào Hướng đạo Việt Nam, trại Họp bạn *Thẳng Tiến III* được tổ chức tại Cutter Scout Reserva-

lon (San Mateo, California). Nhưng tiếc thay, chúng ta không thể theo dấu chân của Sếu đến trại này vì lý do sức khỏe và tuổi tác của Trưởng! Tuy nhiên, Trưởng vẫn luôn hướng về kỳ trại, hằng mong ước được có mặt cùng tất cả anh chị em Hướng đạo tại đây. Tinh thần lúc nào cũng bên cạnh, và luôn luôn ủng hộ những hoạt động của phong trào Hướng đạo Việt Nam.

Khoảng đầu năm 1992, sự kiện tái lập Hướng đạo Việt Nam đã gây xôn xao trong dư luận, nhất là trong giới HĐVN ở hải ngoại. Ông Vũ Xuân Hồng, Bí thư *Đoàn TNCSHCM* thời bấy giờ đã gởi một văn thư cho Văn phòng Hướng đạo Thế giới về việc tái lập Hướng đạo tại Việt Nam. Trưởng Jacques Moreillon, Tổng thư ký *Văn phòng HĐTG* đã đưa ra một vài điều kiện để có thể thành lập một hội Hướng đạo quốc gia nếu được công nhận, một trong những điều kiện này là: *tổ chức Hướng đạo phải hoàn toàn độc lập với Chính quyền.*

Và điều kiện này đã không được ổn nên chưa có thể có vấn đề tái lập Hướng đạo tại Việt Nam.

Ngày 26-12-1992, thay mặt cho *HĐTƯ-HĐVN*, Trưởng Chủ tịch Nguyễn Văn Thơ đã gởi thư chúc Tết Quý Dậu cho Tr. Trần Văn Khắc và tất cả anh chị em HĐS Việt Nam trên toàn thế giới đã nhắc đến vấn đề này:

“*Tái lập Hướng đạo tại quê nhà, đó là sự momg mỏi lớn nhất của Anh Chị Em chúng ta, nhưng vấn đề không giản dị như nhiều người nghĩ, vã lại quyết định không phải ở chúng ta – những HĐSVN ở hải ngoại – mà tùy thuộc nhiều yếu tố, trong đó sự tự do tín ngưỡng tâm linh và sự biệt lập của HĐ đối với chính quyền là quan trọng hơn cả. Ban Thường vụ đang theo dõi chặt chẽ vấn đề nầy, hy vọng một ngày không xa, chúng ta sẽ nối lại vòng tay lớn với các anh chị em Hướng đạo ở bên nhà. Được như vậy thì niềm vui nào kể cho hết!*”[55]

Và cũng trong một văn thư của *HĐTƯ-HĐVN* đề ngày 27-1-1993 gởi cho *Văn phòng HĐTG* ghi rõ quan điểm của *HĐTƯ* như sau: “*Phong trào*

Hướng đạo chỉ có thể hoạt động và phát triển trong một quốc gia mà tự do cá nhân và các nguyên tắc dân chủ được tôn trọng. Với tình trạng hiện nay tại Việt Nam, chúng tôi không tin là chính quyền tại Việt Nam sẽ chấp nhận để một Hội Hướng đạo độc lập với chính quyền và được tự do theo đuổi công tác giáo dục… Trong những điều kiện đó, HĐTƯ-HĐVN không tán thành bất cứ một hành động nào nhằm kêu gọi tái lập Hướng đạo tại Việt Nam trong lúc này. Khi nào tình hình biến chuyển thuận lợi để một phong trào Hướng đạo chân chính có thể tái hoạt động tại Việt Nam, Hướng đạo Việt Nam tại hải ngoại sẽ hết sức vui mừng và sẵn sàng cộng tác với Tổ chức HĐTG trong bất cứ công tác nào."[56]

Nhân kỷ niệm 90 năm Ngày sinh nhật của Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc, tại trại *Hợp Lực V* được tổ chức từ ngày 3-5 tháng 7 năm 1992 ở ngoại ô Ottawa, Trại trưởng Lê Phục Hưng đã thay mặt cho hơn 200 trại sinh mừng tuổi thọ Tr. Trần Văn Khắc sau phần nghi lễ. Đặc biệt có sự tham dự của Tr. Nghiêm Văn Thạch từ Pháp đến, Trưởng Đỗ Phát Hai đến từ Texas…

Món quà mừng sinh nhật 90 đầu tiên của Trưởng Sếu được trao tặng là huy chương của *Scouts Canada* để tưởng thưởng công lao của người sáng lập phong trào HĐVN. Kế đó là anh em trong *Nhóm Tinh thần B.P.* tặng Trưởng Sếu một bức tranh do chính Tr. Lê Thọ vẽ với bốn câu thơ:

Năm nay anh mới chín mươi

Tuổi xuân còn thắm cuộc đời còn gân

Thêm dăm ba chục mùa xuân

Vẫn còn giữ vững tinh thần Bi Pi

Tiếp theo là những kỷ vật của các đơn vị và hội đoàn tham dự trại đã trao tặng tận tay, và một cái bánh thật to với hình *Hoa Bách Hợp* để mừng sinh nhật Trưởng Sếu. Đích thân Trưởng cũng đã cắt bánh và chia cho mọi người trước khi du ngoạn thủ đô Canada.

Ngày 10-2-1993, *Scouts Canada* đã tổ chức một buổi tuyên dương hàng năm tại Toronto, Trưởng Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc được trao tặng *Medal of Outstanding Service* vì những cống hiến vượt bực của mình. Tuy không đến dự để nhận giải vì lý do sức khỏe, nhưng cả hội trường đã đứng lên vỗ tay chúc mừng.

Cũng như những lần trước, Trưởng Sếu rất quan tâm đến việc tổ chức các trại họp bạn cho mấy em, Trưởng đã ủng hộ tài chánh cũng như đóng góp những ý kiến, kinh nghiệm cá nhân để trại họp bạn thành công hơn. Dù không góp mặt được ở trại *Thẳng Tiến IV*, Trưởng Sếu Siêng Năng cũng đã gởi lời chúc mừng:

"*Trong kỳ họp mặt này, tôi không thể đến dự được, vì tuổi cao, sức yếu không thể đi xa được. Tôi tiếc lắm.*

Xét về tình hình chung của phong trào HĐVN ở hải ngoại, chúng ta nên mừng, vì các đơn vị hoạt động đều, ở khắp nơi đều có phát triển."[57]

Đến đầu tháng 9-1993, Trưởng Sếu đã vui lòng nhận lời làm Chủ tịch Danh dự *Hội Hướng đạo Trưởng niên*[58] và hứa sẽ làm hết sức mình cho phong trào trong thời gian *Trời còn cho phép "Thở".*

(3)

2 Oregon Journal, August 12, 1980

Viet Scout leader to be honored

By ROLLA J. CRICK
Journal Staff Writer

On a rainy August day in Hanoi 50 years ago, Tran Van Khac was browsing through books in an athletic club when he saw a book in French on Scouting.

He borrowed it, read it, talked about it to some of the young men he exercised with in the club and together they formed what became the Boy Scouts of Vietnam. He became an adviser to the BSV national council.

Tran, now 80, arrived in Portland Monday, two years after escaping from the communist regime now in power in Vietnam, to participate in a 50th anniversary reunion and seminar for the Vietnamese Scouting movement.

The Boy Scouts of Vietnam is an orphan organization now without true legal status. It is not recognized by the World Bureau of Scouting because the Vietnam in which Scouting flourished no longer exists. That disappeared with the fall of South Vietnam in April 1975.

However, there are an estimated 50,000 former Vietnamese Scouts living in other countries now, including the United States. Many of them, plus former members of the Girl Guides of Vietnam, other youth development organizations in Vietnam and officers of overseas Vietnamese refugee organizations will attend the activities here.

Organizers expect 200 to 300 participants for activities Tuesday through Sunday at Scouters' Mountain, a facility beyond Happy Valley operated by the Columbia Pacific Council, Boy Scouts of America.

Tran is the featured guest and will be honored at a reception at Scouters' Mount [illegible] 6 p.m. Saturday.

When the North Vietnamese overran the country five years ago, Scouting folded, Tran said. He does not foresee it rebuilding there.

He and two daughters escaped by boat in October 1978, going first to the island of Pulau Bidong off the east coast of Malaysia. Later, they were admitted to residence in Canada.

Tran lives now in Ottawa and is studying English there two hours a day.

When he founded Scouting in Vietnam, that country was a colony of France. The French did not officially recognize the Boy Scouts of Vietnam, Tran said, until 1936 and it was recognized in 1957 by the World Bureau of Scouting.

In the beginning, Tran recruited members of the athletic club he belonged to in Hanoi. He organized tours, hikes and field trips.

There were no uniforms for quite awhile and handbooks were ordered from France.

In 1940, Tran earned the wooden beads that are the worldwide symbol of Wood Badge training, reminiscent of training the founder of international Scouting, the late Lord Baden-Powell, gave to the world's first Scouts at Gilwell on Brownsea Island in 1907. (The Boy Scouts of America was formed in 1910.)

Nguyen Q. Minh, a former World Bureau of Scouting representative in Vietnam, tried to organize a Boy Scouts of Vietnam unit in Portland several years ago, but when that was not legally possible, boys of Vietnamese extraction formed troops under the Boy Scouts of America.

Vietnamese Scouting Overseas Association has offices in Portland at 6909 SE Yamhill St.



BILL MURPHY/Oregon Journal

"ORPHAN" SCOUTS — Three Boy Scouts of Vietnam, including the founder, Tran Van Khac, left; Hui Nhat Ly, Honolulu, in Vietnamese Scout uniform, and Hung X. Le, Santa Clara, Calif., wearing U.S. uniform, prepare for 50th anniversary celebration in Portland this week. Tran organized the Vietnamese Scouts in 1930, but when Vietnam fell, the group no longer had legal status. Vietnamese Scouts in the U.S. belong to the Boy Scouts of America.







Hình trên cùng: Tờ *Oregon Journal* ra ngày 12-8-1980 đăng tải bài viết về Trại họp bạn kỷ niệm 50 năm Phong trào Hướng đạo Việt Nam (1930-1980).

Hình bên trái: Bản tin "*Hướng đạo Việt Nam Hải ngoại*" đầu tiên của Hướng đạo người Việt ở nước ngoài phát hành năm 1976 do Trưởng Sơn ca Phiêu lưu Nguyễn Quang Minh thực hiện. Đây là một bản tin nội bộ, mối dây liên lạc của nhiều Trưởng và HĐS Việt Nam sinh sống rãi rác khắp nơi trên lãnh thổ rộng lớn ở Hoa Kỳ, kể cả một số quốc gia ở Âu châu, Canada và các trại tỵ nạn Đông Nam Á. Chính tờ bản tin nầy mà Trưởng Sếu Siêng Năng đã có danh sách liên lạc được một số Trưởng, và cuộc gặp gỡ đầu tiên xảy ra ở tiểu bang Oregon, Hoa Kỳ vào mùa hè năm 1980.

DANH SÁCH

Huynh Trưởng cac nơi tham dự Hội Nghi
ngày 2 & 3 thang 7 1983 tại Costa Mesa

<u>Gia nã đại</u>

TRẦN VĂN KHẮC
NGUYỄN TRUNG THOẠI
MAI XUÂN TỶ

<u>Pháp</u>

NGHIÊM VĂN THẠCH

<u>Úc Châu</u>

L.M. VŨ ĐỨC THÔNG

<u>Hoa kỳ</u>

<u>Florida</u>

NGUYỄN HỮU LÃNG

<u>Georgia</u>

L.M. PHẠM VĂN PHƯƠNG
NGUYỄN HÒA PHÚ

<u>Hawai</u>

LÝ NHẬT HUI
HUỲNH BÁ HIỀN

<u>Oregon</u>

VŨ TRỌNG TÀI

<u>Utah</u>

HUỲNH THANH TÂM

<u>Washington State</u>

TRẦN CAO LĨNH

<u>Alhambra</u>

NGUYỄN ĐÌNH TÙNG

<u>Texas</u>

PHAN NGUYỆT MINH
NGUYỄN VAN THƠ
ĐỖ PHAT HAI
TRƯỞNG TRỌNG TRÁC
HOÀNG TIẾN ĐẠT

<u>California</u>

<u>Sacramento</u>

LÂM NGỌC LIÊN
NGUYỄN XUÂN MỘNG

<u>Bay Areas</u>

NGUYỄN THỊ AN
BERNARD JHAMATHAL
NGUYỄN MẠNH KIM

<u>Fresno</u>

TRẦN BẠCH BÍCH
MAI LIỄU

<u>San Diego</u>

PHAN NHƯ NGÂN
LÊ MINH HÙNG

<u>Los Angeles</u>

NGUYỄN QUANG MINH
NGÔ QUAN HIỀN
HOÀNG TÂM KIÊN
HUỲNH NGỌC HUY

<u>Loma Linda</u>

Mục sư LÊ HỰU

<u>Pomona</u>

NGUYỄN TIẾN MINH

<u>Placentia</u>

NGUYỄN KHẢ NHÓN
VŨ VĂN TRUNG

<u>Pasadena</u>

NGUYỄN VĂNDANH

<u>Orange</u>

NGUYỄN VĂN MỸ
NGUYỄN THANH.
TRẦN VĂN ĐƯỢNG
ĐINH XUÂN PHỤC
BÙI NHẬT TIẾN
DU MIÊN
LÂM NGỌC DIỆP
NGUYỄN ĐỨC LẬP
NGUYỄN KHANH
LÊ ĐẶNG
LÊ THỤY YÊN
NGUYỄN BỔN
NGUYỄN DUY TIẾN
LÊ HIẾU THUẬN
NGUYỄN VĂN PHÚ
CUNG TẤN QUỲNH
PHẠM ĐÌNH NGÃ
LÊ MINH LÝ
NGUYỄN THỊ HUỆ KHANH
LÝ VĂN CHƯƠNG
NGUYỄN XUÂN KHUÊ
HÀ MINH THÀNH
TÔN THẤT HY
LÂM NGỌC DIỆP
ĐOÀN VĂN THIỆP
NGUYỄN VĂN THỌ





Kể từ sau Trại Họp bạn kỷ niệm 50 năm phong trào HĐVN tại Oregon (Hoa Kỳ) năm 1980, Trưởng Sếu Siêng Năng đã tích cực vận động một hội nghị các Trưởng nhóm họp tại Costa Mesa, California năm 1983.





Ảnh kỷ niệm tại *Hội nghị Trưởng Hướng đạo Việt Nam* tại Costa Mesa, California 1983.

Hội-đồng Trung-Ương HƯỚNG-ĐẠO VIỆT-NAM

Central Committee of Vietnamese Scouting
Comité Central du Scoutisme Vietnamien

Secretary General :
6362 Westbury
Montreal, PQ.
H 3 W 2X3 CANADA

Founder President (hon.)	Mr.Trân Van Khac	125 Woodridge Crescent ≠11 Nepean, Ontario K2B 7T2 Canada
President	Dr.Nguyên Van Tho	9214 Bassoon Houston TX 77025 USA
Vice-President, Head Traditions Commission	Mr.Nghiêm Van Thach	2 Pierre Brossolette 94240 L'Hay les Roses France
Secretary	Mr.Nguyên Trung Thoai	6362 Westbury Avenue Montreal PQ H3W 2X3 Canada
Assistant secretary, Head Mass Media Commission	Mr.Truong T.Trac	10319 Sageglow Drive Houston TX 77089 USA
Treasurer	Mr.Mai Xuân Ty	1850 Bercy ≠ 718A Montreal PQ H2K 2V2 Canada
Head, Guides Commission	Mrs.Mai Ngoc Liêu (Trân Bach Bich)	5255 E. Belmont Fresno, CA 93727 USA
Head, Training Research Commission	Mr.Mai Ngoc Liêu	-id-

<u>VN Group Member Representatives</u>

Australia	Mr.Nguyên Manh Hà	15 Davey Court Springvale VIC.3171
Belgium	Father Nguyên Xuyên	51 Place Albert 1er 6030 Marchienne au Pont
Canada	Mr.Nguyên Kim	2314-D Russell Road, Ottawa Ont.K1G 1B4
England	Mr.Nguyên Duc Chung	449-B Gillott Road Edgbaston Birmingham B16
France	Mr.Nghiêm Van Thach	ASGVN/HDVN, 11 rue du Pressoir 75020 Paris
W.Germany	Mr.Huynh Da Thuc	Schlangenbaderstr.41, 1000 Berlin 33
Holland	Mr.Bui Nang Phan	Burgersveld 504, 7327CJ Apeldoorn
Italy	Mr.Vu Van Ngoc	14 Via Giacommoni, 36073 Cornedo Vic.IV
Norway	Mr. Phan Van Dong	Torridalsvn 21, 4600 Kristiansand
USA	Mr.Nguyên Thê Thanh	12581 Pepper Wood, Garden Grove CA92640
Switzerland	Mr.Phan Thanh Huy	4 Chemin de la Traille CH-1213 Onex
Hongkong	Mr.Nguyên Xuân Hiêp	c/o Five Oceans Trading Co. R-615 Li Po Chun Chambers, Des Voeux Rd-C

<u>Refugees Camps Groups</u>		
	Malaysia	Poulo Bidong, Pulau Tengah, Sungei Besi
	Indonesia	Galang 1 & 2
	Philippines	Palawan, Bataan
	Thailand	Sikkew, Aranyaprathet

(Vietnamese units are registered with the national association of the country of residency. Some refugees units are supported by local scout chapter (Palawan, Hongkong). They have joint organization or leadership committee. There are guides units in Canada, in W.Germany, in France, in Norway, in Holland, in Belgium and in the USA).

III



BẢN TIN HỘI-ĐỒNG TRUNG-ƯƠNG HƯỚNG-ĐẠO VIỆT-NAM

BÁCH HỢP

SỐ 3 — *Tháng 1 / 2-1984*

"TẾT NĂM XƯA..."

"Đập Vỡ Gương Xưa Tìm Bóng Cũ": Kỷ niệm ngày "VỀ NGUỒN" trong trại họp bạn toàn quốc Tự Lực tại Tam Bình, Thủ Đức dịp Giáng Sinh 1974 (trại họp bạn chót của Hội HĐVN) Anh em từ lớn xuống bé, già cùng trẻ diễn hành chung với các đơn vị trong y phục cổ truyền của dân tộc.

Năm nay, Giáp Tý, năm ly hương thứ 9 của gần triệu người Việt rải rác khắp nơi trên thế giới, kỷ niệm nhắc nhở chúng ta ý niệm cố gắng duy trì bản sắc dân tộc, bảo tồn văn hoá Việt Nam.

(Người đứng giữa, cầm ô: Tổng ủy viên Trần V. Lược; bên trái: "Bà" Trần V. Khắc, các trưởng L.T. Vũ Thanh Thông, Trương Trọng Trác, Đoàn V. Thiệp; bên phải là các Tr. Trần V. Đường, Phan Kim Phụng (chống ô), Nguyễn Đình Thư, Tiến Lộc; hàng sau cùng có các Tr. Lê Hựu, Đinh Xuân Phức... Ảnh Trần Cao Lĩnh)

Bách Hợp

XUÂN GIÁP TÝ 1984

Chúc Mừng Năm Mới

Mọi Sự tốt lành

HỘI ĐỒNG TRUNG ƯƠNG HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

Tờ "*Bách Hợp*" do Trưởng Trương Trọng Trác thực hiện.

World Organization of the Scout Movement
Organisation Mondiale du Mouvement Scout

5, rue du Pré Jérôme
Genève
Suisse
Tel. (022) 20 42 33
Cable : worldscout
Telex : 428 139 wsb ch

Laszlo Nagy Secretary General

Box 78 1211 Geneva 4 Switzerland

3600-U1

Genève, le 19 septembre 1985

Monsieur Trân Van Khac
Président fondateur (hon.)
125 Woodridge Crescent *11
Nepean, Ontario K2B 7T2
Canada

Cher ami,

Je vous remercie de votre lettre du 16 septembre avec les annexes mentionnées.

Je regrette beaucoup de n'avoir pas pu accepter votre invitation à cette belle rencontre mais, malheureusement, elle coïncidait avec notre Conférence mondiale que je ne pouvais pas quitter.

D'autres sources m'ont informé du beau succès de votre rassemblement et j'espère que d'autres seront organisés à l'avenir.

La seule triste nouvelle de votre lettre est votre retraite de la direction active du mouvement. Permettez-moi de vous remercier, au nom de l'Organisation mondiale et en mon nom propre, pour tout ce que vous avez fait pendant votre longue carrière pour la jeunesse vietnamienne.

Je vous prie d'agréer, cher ami, mes salutations bien cordiales.

Laszlo Nagy
Secrétaire général

cc : Mr Philip Nguyen Van Tho.
LN/AdM

Thư của Trưởng Laszlo Nagy, Tổng Thư ký Văn phòng Hướng đạo Thế giới gởi cho Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc.

THE SCOUT ASSOCIATION OF AUSTRALIA

AUSTRALIA

BRUCE H. GARNSEY A.O., M.B.E.
NATIONAL CHAIRMAN

BHG/aa/11762

October 10, 1985

My dear Mr. Van-Khac,

I am writing to acknowledge and thank you for your letter dated 25th September last in which you referred to the message I forwarded for your Jamboree at Jambville, France, held in July this year.

I have heard from several sources that the gathering was a great success and I regret very much that it was not possible for me to join you there and share some of the happy experiences.

I was sorry to learn that you had resigned from the Central Committee of Vietnamese Scouting, and I would like to take this opportunity of paying a very sincere tribute to you for the great leadership you have given to Vietnamese Scouting over so many years. I hope that you will enjoy a well earned retirement.

I do of course know your successor, Dr. Philip Van Tho, very well and I am sure that he will maintain the fine tradition of leadership which you have given to Vietnamese Scouting in the past.

With my warmest regards.

Yours sincerely,

Bruce Garnsett

BRUCE H. GARNSEY

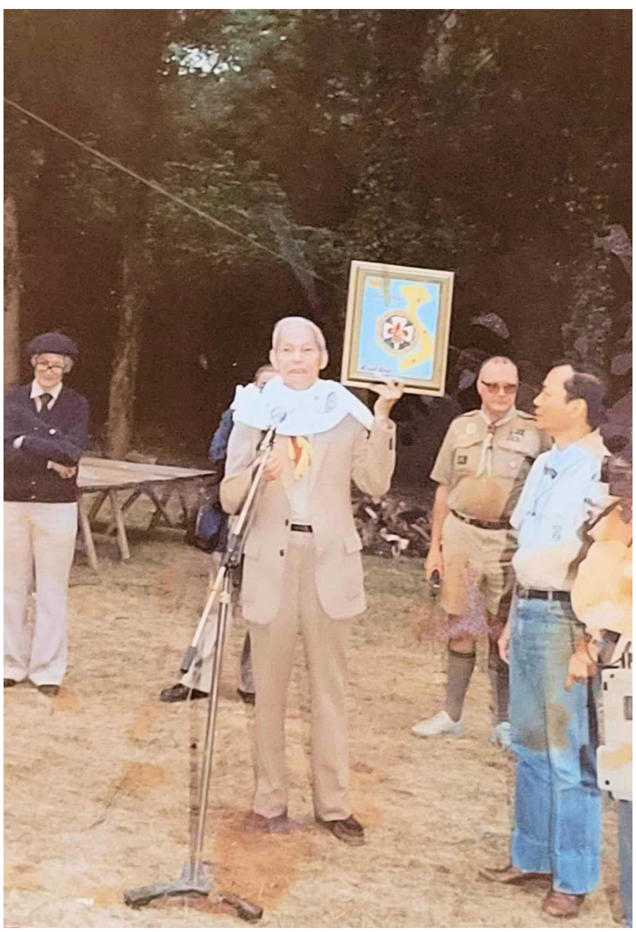
Tran Van Khac,
125 Woodridge Cres. No. 11,
Nepean, Ontario, Canada,
K2B 7T2

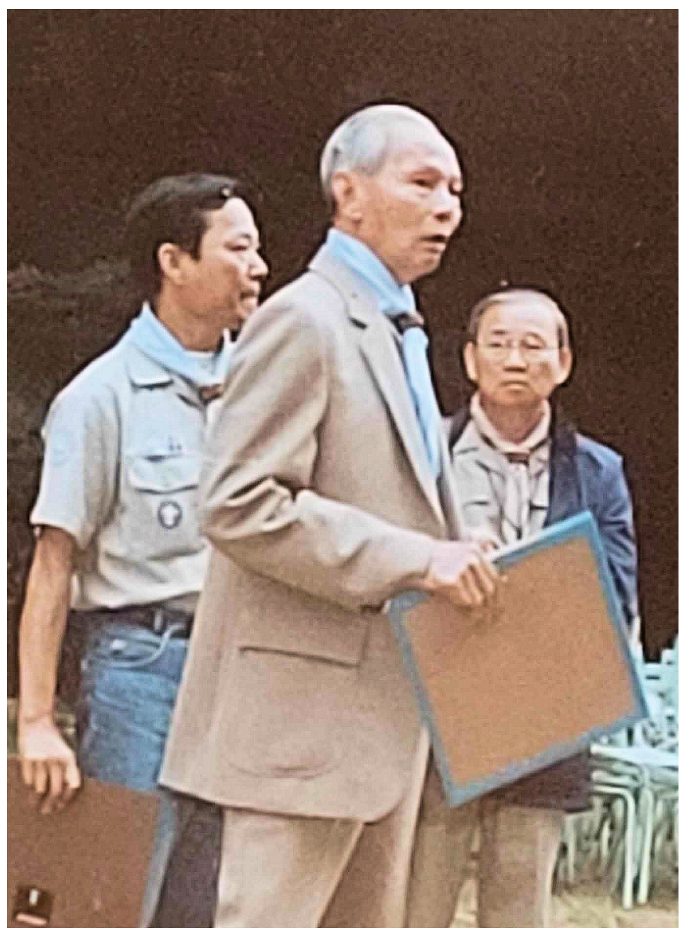
IIO

Thư của Trưởng Bruce H. Garnsey, Chủ tịch *Hội Hướng đạo Úc* gởi cho
Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc.



Trại Họp bạn “*Thẳng Tiến*” đầu tiên tổ chức tại Jambville (Pháp quốc) năm 1985.





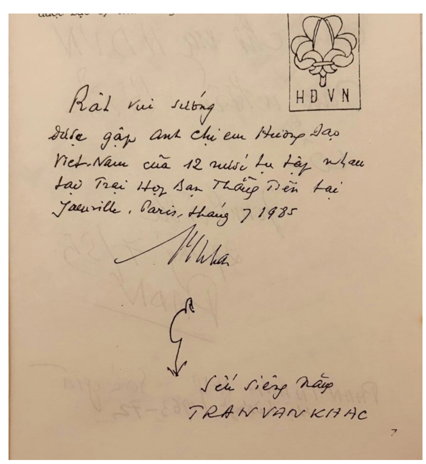


Trưởng Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc chụp ảnh lưu niệm với các Trưởng, từ trái sang phải: Trương Trọng Trác, Mai Liệu, Nghiêm Văn Thạch, Mai Xuân Tý và Nguyễn Văn Thơ, Nguyễn Trung Thoại (Ảnh: Nguyễn Bá Nghiệp)





Đằng sau Trưởng Sếu là Trưởng Ngựa Sốt Sắng Nguyễn Bá Nghiệp (hình bên trái, ở dưới), tác giả của một số hình ảnh đăng trong tập sách này.





Trại Họp bạn "*Thẳng Tiến II*" tổ chức tại Everton, Ontario (Canada) năm 1988.













Tr. Trần Văn Khắc và các em HĐS người Việt
tại Canada.



Trưởng Sếu và Tr. Cáo Đỏ Mặt Trần Minh Thưởng tại Trại Họp bạn "*Thẳng Tiến II*" (Toronto, Ontario, Canada) 1988. Người ngồi bên cạnh phía bên trái đang phỏng vấn Trưởng Sếu cho tờ "*Khai Phá*" là Gấu Tận Tụy Trần Anh Mỹ.



Huy hiệu chính thức của Trại Họp bạn "*Thẳng Tiến*" đầu tiên 1985 và "*Thẳng Tiến II*" 1988.

NGÀNH CỰU HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

Trong chương trình nghị sự tại trại Họp Bạn Thắng Tiến ở bên Pháp vào hè 1985, có mục "Thành lập ngành Cựu Hướng Đạo." Bữa đó, đa số thành viên tán thành, nhưng vì không tìm được người đứng ra đãm nhiệm trọng trách, nên dự án đành hoãn lại.

Cho đến đầu tháng 8, 1986, Hội Đồng Trung Ương mới gởi văn thư đếncác Chi Nhánh để nêu lại vấn đề, với sự nhận xét như sau: Nhận thấy ngành Cựu HĐ rất cần thiết cho phong trào HĐVN ở Hãi ngoại, cho các đơn vị,với mục đích là: yểm trợ tinh thần, kinh nghiệm, chuyên môn, nhân sự, và cả tài chánh nữa(nếu có thể được). Cuối thư lại có câu: mọi liên quan tới việc thành lập ngành CựuHĐ, xin liên lạc với Tr. Trần Văn Khắc vàTr.Phan Như Ngân. Riêng về phần tôi, vì sức khỏe kém, nên tôi đã yêu cầu Trưởng Ngân vui lòng liên lạc với anh chị em ở các nơi, để thăm dò ý kiến.

Vừa đây, anh Ngân cho tôi biết rằng đã nhận được một số thư phúc đáp, tỏ ý tán thành. Có người lại còn muốn có ngay danh sách anh chị em Cựu để nối lại tình thân mật xa xưa. Tuy nhiên, việc này cũng chưa cần gấp cho lắm, chúng tôi còn chờ đợi thêm nhiều ý kiến của anh chị em, rồi sau sẽ quyết định.

Nhân dịp này, tôi cũng xin phép được trã lời một số thư hỏi về ngân-qũy của Hội Đồng Trung Ương, tưởng rằng chúng ta cũng có một ngânqũy như hồi còn ở bên nhà chăng. Hiện nay, tuy rằng HĐVN chúng ta đã có tới 12 chi nhánh ở khắp nơi, với 5 đơn vị ở các đảo tạm trú nữa, nhưng qũychẳng có đồng nào cả. Những tiền niên liễm mà đoàn sinh đóng góp cho đơn vị, đều phải nộp cho liên đoàn địa phương để bảo hiểm cho các em mà thôi. Từ hè 1983, mọi chi phí về văn phòng phẩm, tiền liên lạc điện thoại viễn liên, tiền vãng lai của nhân viên ban trị sự cũng như của mấy trưởng Ủy viên Đoàn-Văn-Thiệp, Đinh Xuân Phúc, Mai Liệu, Nghiêm Văn Thạch và Bùi Năng Phán trong các cuộc viếng thăm đơn vị, các trại huấn luyện, các Hội nghị, đều tự mình lo liệu lấy cả. Bởi vậy nên tôi rất mong mỏi Hội Đồng Trung Ương sẽ cố gắng thành lập một cơ cấu Bất vụ lợi(non-profit)để mong rằng có chút tiền làm những công việc cần thiết như giúp đỡ các đơn vị còn ở các Đảo, in các sách căn bản bằng Việt Ngữ gởi cho những nơi mới thành lập (như sách Sói con, Phương Pháp hàng đội, Hướng Đạo cho trẻ em, Hướng dẫn nghề Trưởng, Đường Thành Công...)

Trong khi chờ đợi ngày được gặp lại anh chị em trong kỳ Họp Bạn kỳ 2 tại Toronto hè 1988, tôi xin anh chị em xem lá thở dưới đây của anh Phan Như Ngân nói về việc thành lập ngành Cựu HĐ

TRẦN VĂN KHẮC.

Spring Valley, ngày 20 tháng 11 năm 1986

Thân gởi Qúy Trưởng và Anh Chị Em Cựu Hướng Đạo Việt Nam

Kính thưa Anh Chị em thân mến,

Hiện nay, đã có rất nhiều Đoàn Hướng Đạo Việt Nam đang hoạt động khắp nơi trên thế giới (Âu Châu: Pháp, Bỉ, Anh, Tây Đức, Hòa Lan, Thụy Sĩ, Ý, Na Uy; Mỹ Châu: Hoa Kỳ, Canada; Úc Châu; Á Châu: Trại tỵ nạn Hồng kông) chia thành 12 chi nhánh.

Chúng tôi được biết rất nhiều Anh Chị Em Cựu Hướng Đạo, vì hoàn cảnh hay tuổi tác, không trực tiếp tham gia sinh hoạt với các đơnvị HĐVN đang hoạt động, nhưng vẫn tin tưởng vào lý tưởng và phương pháp HĐ, vẫn tha thiết với Phong trào Hướng Đạo, vẫn ấp ủ trong lòng tình Huynh đệ Hướng Đạo thắm thiết và muốn yểm trợ các đơn vị HĐ đang hoạt động.

Chúng tôi muốn anh chị em chúng ta có một hành động đóng góp cụ thể tích cực hơn bằng cách kết hợp nhau lại thành một tổ chức, trước là để nối lại giây liên lạc giữa anh chị em chúng ta hầu thắt chặt tình huynh-đệ, sau là để có thể yểm trợ các đơn vị HĐ về tinh thần, về kinh nghiệm về chuyên môn, về nhân sự, và, nếu có điều kiện, cả về tài chánh. Tuy nhiên tổ chức Cựu HĐ sẽ tuyệt đối không xen vào công việc nội bộ của các đơn vị, trừ khi được đơn vị trưởng yêu cầu.

Thực hiện được công cuộc này, chúng ta cũng sẽ đóng góp được một phần vào công cuộc xây dựng và phát triển Cộng đồng Việt nam, vì khi chúng ta duy trì những truyềnthống HĐVN, thì đồng thời chúng ta cũng duy trì những truyền thống tốt đẹp của Dân Tộc chúng ta.

Theo sự ước lượng của một số Huynhtrưởng, thì hiện nay khắp năm châu có chừng 1.500 Cựu HĐ (tức là 1/10 tổng số HĐVN trước ngày 30-4-75) thực là một lực lượng hùng hậu. Vậy xin qúy Anh Chị em bớt chút thìgiờ nghiên cứu việc thànhlập tổchức này để cộngtác vào việc pháttriển HĐVN ở Hải - ngoại, hầu cungcấp cho con em Việt Nam một môi trường giáodục vui tươi lànhmạnh để các em tránh được những tệđoan đang lan tràn khắp nơi làm tan rã mọi gia đình.

Xin gửi theo đây một Bản Tham khảo ý kiến về tổ chức Cựu HĐVN, rất mong qúy Anh Chị em sớm giúp ý kiến xây dựng.

Luôn tiện đây cũng là dịp Năm Mới sắp đến, chúng tôi xin thânái gủi đến Qúy Trưởng và Anh chị em và qúy Bảo Quyến, những lời cầu chúc chân thành, Một Năm Mới Thành Công và Hạnh Phúc.

Thừa ủy nhiệm của Trưởng Trần Văn Khắc.
Đã ký tên: Phan Như Ngân.

3827 CONRAD DRIVE No.36
SPRING VALLEY, CA. 92077 - U.S.A.

PHIẾU THAM KHẢO Ý KIẾN VỀ TỔ CHỨC CỰU HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

Họ và Tên ....Sinh ngày.............Tại............
Ngày gia nhập HĐ ....Ngày Tuyên Hứa ....
Tên Rừng (nếu có) ....
Đơn vị đầu tiên ....Thuộc Đạo ....Tỉnh........
Địa chỉ hiện tại .... Số Điện Thoại ....

Xin cho ý kiến về các điểm sau : (Xin gạch chữ thập(X) nếu đồng ý)

DANH XƯNG: Hội( ) Ngành ( ) Ban Liên lạc ( )

TỔ CHỨC : Đứng biệt lập, ngoài Hội Đồng Trung Ương ( )
Đứng như một ngành của HĐTU ( )
Nên mời thêm các vị có thiện cảm với HĐ: Có ( )Không( )
Nên chia thành từng vùng rộng lớn ( )
Nên chia thành Tiểu bang ( )
Nên chia thành Tỉnh ( )
Nên chia thành nhóm 5,10 anh em gần nhau ( )

Chữ ký,

Những ý kiến xây dựng khác ....



Trưởng Trần-văn-Khắc
ngày Trưởng "lên chín"...mươi



Trại-trưởng Lê-phục-Hưng
tặng kỷ-vật



Lễ thượng-kỳ



Trưởng Mai-xuân-Tý tặng quà
của bản Tin Liên-lạc

**MỘT VÀI HÌNH ẢNH VỀ
TRẠI HỌP BẠN HỢP-LỰC V**
(03-05/07-1992)



Chim non tặng kỷ-vật Chim già (Sếu)

H.Đ.V.N

CHÚC MỪNG

CỬU TUẦN ĐẠI KHÁNH (1992)

LÃO HUYNH TRƯỞNG TRẦN-VĂN-KHẮC

VỊ SÁNG LẬP HƯỚNG ĐẠO VIỆT-NAM
TRƯỚC ĐÂY 60 NĂM

Xưa nay thất thập hiếm thay
Ơn Trời, ĐẠI LÃO vui ngày CHÍN MƯƠI
Luôn luôn giữ vững nụ cười
Tinh thần Hướng Đạo sáng ngời nước Nam.
Cầu mong Đại Lão khang an
Thêm mười năm nữa vẹn toàn "bách niên".

Ngoảnh nhìn lục thập niên tiền
Giơ tay gieo hạt với niềm ước mong...
Qua bao sóng gió bão bùng
Gia công vun tưới, nặng lòng thiết tha
Nay vườn BÁCH HỢP trăm hoa
Thi nhau đua nở rườm rà tốt tươi.
Lòng thành ghi lại với đời
Chí trai đã đạt xứng lời "Thành Nhân".

Nhân kỳ Đại Khánh Cửu Tuần
Chúc mừng Đại Lão tinh thần an vui.
Cõi TRẦN đã KHẮC tên Người...

TUẤN-VIỆT

Tuấn Việt

Năm 1992, nhà thơ Tuấn Việt đã gởi tặng Tr. Trần Văn Khắc bài thơ chúc mừng Cửu tuần Đại khánh.

CHƯƠNG V

Hết dấu đi đường

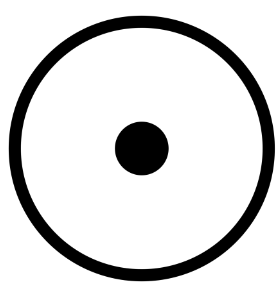
Tin tức về Trưởng Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc lìa rừng đã được loan báo rộng rãi trong giới Hướng đạo ở hải ngoại cũng như đến các Trưởng và HĐS Việt Nam ở quê nhà.

Người loan tin chính thức, đầu tiên phải kể đến là Tr. Lê Phục Hưng (Cựu Chi nhánh Trưởng HĐVN tại Canada). Tất cả anh chị em Hướng đạo Việt Nam đều bùi ngùi và thương tiếc sự ra đi này.

Trưởng Trần Văn Khắc sinh ngày 1 tháng 7 năm 1902 tại làng Hoàng Xá, phủ Thường Tín, tỉnh Hà Đông, Bắc Việt. Mất ngày 24 tháng 5 năm 1994 (tức ngày 14 tháng 4 năm Giáp Tuất) tại Ottawa, Ontario (Canada). Hưởng thọ 92 tuổi.

Tên Rừng là *Sếu Siêng Năng, Sếu Đồng Nai, Sếu Vườn*, và Pháp ngữ là *Héron Laborieux*.

Thế đấy, theo dấu chân của Sếu, chúng ta tạm dừng ở đây...



CHƯƠNG VI

Vô cùng thương tiếc

Hồi tưởng lại sáng ngày 21-5-1994, các anh em Hướng đạo Trưởng niên ở Montréal đã tổ chức một cuộc viếng thăm Trưởng Sếu. Hồi đó sức khỏe của Trưởng tuy có suy yếu, nhưng vẫn chống ba –ton lên lầu, xuống lầu một mình và nói chuyện với anh em rất minh mẫn sáng suốt.

Sáng ngày 23-5 thì được tin Tr. Cáo Đỏ Mặt Trần Minh Thưởng cho hay là Trưởng Sếu phải vào nhà thương vì khó thở và khạc ra tí máu.

Nhiều người thân và bạn bè đến thăm hỏi ngay sau hôm đó, Trưởng Sếu còn tỉnh táo, chào hỏi và trò chuyện… Nhưng đến sáng ngày hôm sau, tức là ngày 24 tháng 5, Trưởng Cáo Đỏ Mặt báo tin buồn là Trưởng Sếu đã ra đi vĩnh viễn từ 6 giờ 50 sáng.

Tin buồn này được thông báo khắp nơi.

Ngày 27-5, các Trưởng HĐVN ở Ottawa, Toronto và Montréal đã tổ chức lễ tiễn đưa, nghi thức, lửa dặm đường rất trang nghiêm và cảm động. Khiêng linh cửu có các Trưởng mặc đồng phục HĐ chỉnh tề gồm Tr. Nguyễn Trọng Phu, Nguyễn Trung Thoại, Nguyễn Kim, Lê Phục Hưng, Nguyễn Phan Pha, và Nguyễn Minh Phúc.

Trong buổi lễ có phần đọc bản truy tặng *Huân chương Bắc Đẩu* (huân chương cao quý nhất của *HĐTƯ-HĐVN*), các huy chương và bằng tưởng lục của *Scouts Canada*.

Bài *Hội ca Hướng đạo Việt Nam* và bài *Tạm biệt* đã cất tiếng cao trong buổi lễ đầy nước mắt này.

Có rất nhiều tràng hoa phúng điếu và điện văn chia buồn. Theo di huấn của Tr. Sếu Siêng Năng thì tất cả tiền phúng điếu (mặc dù trong Cáo phó của gia đình có ghi rõ: Xin miễn phúng điếu) nếu có sẽ gởi vào quỹ của *HĐTƯ-*

HĐVN. Tr. Nguyễn Trung Thoại đã đọc điếu văn trước linh cửu Tr. Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc ngày 27-5 có đoạn viết:

"*Sinh ra trên thế gian này, ai cũng phải một lần ra đi, nhưng sự ra đi của Trưởng quá bất ngờ, để lại bao sự tiếc thương cho những người thân còn ở lại, vì hai ngày trước khi Trưởng nhắm mắt lìa đời, một số Trưởng ở Montré-al về họp mặt với các Trưởng ở Ottawa để chúc thọ Trưởng. Trưởng vẫn còn ân cần thăm hỏi từng anh chị em, trao đổi ý kiến, và khi Trưởng đã rời nơi họp để đi nghỉ, thì tất cả anh chị em có mặt đều đồng ý sẽ tổ chức một buổi lễ đặc biệt, để cảm tạ Trời Đất đã ban tuổi Thọ cho Trưởng, dự định vào đầu tháng 7 sắp tới. Nhưng thật bất ngờ, thì sau đó, được hung tin Trưởng đã theo dấu đi đường của Cụ Baden-Powell."*

"Nếu Cụ Baden-Powell là vị Sư tổ của Hướng đạo thế giới, thì Thái thượng hoàng của Hướng đạo Việt Nam chính là Trưởng Trần Văn Khắc. Lúc sinh tiền, đối với Gia đình HĐVN, trưởng là một Huynh trưởng gương mẫu, anh chị em HĐ đã tìm thấy nơi Trưởng nhân cách một bậc đàn anh quý mến, một mẫu người mà chúng ta muốn theo. Người Hướng đạo đó, thấy việc nghĩa thì xông ra đảm đương, nhưng không muốn bận tâm người khác khen mình."

"Người Hướng đạo đó không nề hà nhận trách nhiệm, dù lớn, dù nhỏ, mỗi khi anh em nhớ đến uy tín và đức độ của mình. Bởi vậy, khi tuổi Thất tuần vẫn đứng ra làm Đạo trưởng, khi Bát tuần lại lãnh nhiệm vụ Chủ tịch Hướng đạo Trung ương, làm việc một cách hang say, đúng với tên rừng Trưởng đã mang trong suốt cuộc đời Hướng đạo: SẾU SIÊNG NĂNG."

"Thưa Trưởng Chủ tịch,"

"Chắc Trưởng còn nhớ, trong đời sống Hướng đạo, Trưởng đã có lần Lên Đường, Lên Đường để Giúp ích, cùng đi có rất nhiều bạn đồng hành. Lần này, thêm một lần nữa Trưởng lại ra đi trong âm thầm và lặng lẽ, Lên Đường vĩnh viễn và không trở lại điểm Khởi hành, vì lần ra đi này, Trưởng không mang theo bị, gậy, ba-lô, nồi soong chén bát, cũng không cả Tiền bạc, nhưng

Trưởng chỉ mang theo một hành trang, một hành trang nặng trĩu, đó là: Tâm hồn Hướng đạo…Vĩnh biệt Trưởng."[59]

Ngoài điếu văn của *HĐTƯ-HĐVN* đọc tại buổi an táng ngày 27-5 còn có *Điếu văn tiễn biệt Cụ Trần Văn Khắc* của *Hội Người Việt Cao Niên Ottawa-Hull*, trong đó có đoạn:

"*Chúng tôi cảm phục tấm gương tận tụy, hy sinh của Cụ. Lúc nào Cụ cũng lấy cái vui của đoàn thể làm cái vui cho riêng mình. Cụ xây dựng đoàn thể là lẽ đương nhiên nhưng lại còn bận tâm, lo lắng cho từng mỗi hội viên một, nào là chỉ cách người này xin cấp dưỡng an sinh, hướng dẫn người nọ lập thủ tục xin tiền già, tiền hưu trí…"*

"Tuy sống trong cảnh tha hương lữ thứ nhưng lòng dạ của Cụ lúc nào cũng sống động với quê hương. Cụ lo gìn giữ truyền thống dân tộc. Cụ thành kính tri ân tiền nhân trong nhiệm vụ dựng nước và giữ nước. Cụ khiêm tốn hòa nhã với mọi người trong tinh thần "Di Hòa Vi Quí". Cụ thân thương thế hệ trẻ và Tết nào cũng nhắc nhở việc phát quà và lì xì cho các cháu bé."

"Người xưa thường nói: "Chết chưa phải là hết."

"Người chết tuy thân xác trở về với cát bụi, nhưng tinh thần là những anh linh của tiền nhân, kết tụ lại từ thế hệ này qua thế hệ khác tạo thành hồn thiêng sông núi, hun đúc tài năng cho thế hệ trẻ mai sau."

"Rồi mai đây, hình hài Cụ sẽ trở về với cát bụi nhưng tinh thần Trần Văn Khắc sẽ bất diệt…"[60]

Tưởng cũng nên biết là không những chỉ ở Ottawa tổ chức lễ truy điệu, mà sau đó còn có cả ở những nơi khác tổ chức như Hoa Kỳ, Úc, Pháp, Đức, Hòa Lan… và ngay cả quê hương và các trại tỵ nạn nữa! (Xem thêm bài tường thuật trên tờ *Tùng Nguyên* Số 6, Tháng 7 năm 1994 nơi trang 161, 162 và 163 có kèm trong tập sách này).



Ngày Tinh Thần

Trần Văn Khắc

(1 tháng 7)

TIN BUỒN HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM: SẾU SIÊNG NĂNG KHÔNG CÒN NỮA !

Được tin trưởng Trần Văn Khắc, sáng lập viên phong trào Hướng đạo Việt nam đã từ trần hồi lúc 6 giờ 40 sáng ngày 24 tháng 5 năm 1994 tại Ottawa, Canada. Hưởng thọ 92 tuổi.

Đau buồn này đã được thông báo đến tất cả các Hướng đạo sinh Việt nam trên toàn thế giới, kể cả quê nhà về sự ra đi vĩnh viễn này của trưởng.



Sếu Siêng Năng là tên rừng của cố trưởng Trần Văn Khắc, một trong những người tiên phong, đem phong trào Hướng đạo đến thanh thiếu niên Việt nam từ những năm 1930. Suốt hơn 60 năm dài, trưởng đã không ngừng phát triển và giữ vững phong trào từ Bắc chí Nam. Từ một người vận động sôi nổi ở trường thể dục Hà nội, cho đến việc cầm giữ những chức vụ như Tổng Uỷ viên HĐ Nam kỳ (1936-1941), đạo trưởng đạo Lâm Viên - Đà lạt, Chủ tịch Ban Thường vụ Hội đồng trung ương HĐVN từ năm 1983 từ sau Hội nghị Costa Mesa, CA., Chủ tịch Sáng lập phong trào HĐVN (1985-1989). Và gần đây nhất là trưởng đã nhận làm Hội trưởng Danh dự Hội HĐ Trưởng Niên từ năm 1993 sau trại Họp bạn Thắng Tiến IV.

Khai Phá xin tạm tổng kết sơ lược về những chặn đường lịch sử đã dẫn dắt phong trào trong suốt cuộc đời cống hiến của trưởng:

. Năm 1929, trưởng Trần Văn Khắc đã biết đến một hoạt động mới mẽ thời bấy giờ là môn thể dục thể thao dành cho thanh niên. Trưởng đã cùng một số người bạn đứng ra thành lập "Ban Đồng Tử Quân và Cổ động Thể thao" (Section de Scoutisme et de Propagande pour le Sport).

. Năm 1930, đoàn Hướng đạo Việt nam đầu tiên ra đời mang tên người áo vải Lam Sơn: Lê Lợi. Thoạt đầu là chỉ có các hội viên của trường thể dục Hà nội là đoàn sinh, sau mới nhận thêm ở bên ngoài.

. Đến năm 1932, trưởng Khắc vào làm việc trong Nam và vận động thành lập đoàn Hướng đạo Việt nam đầu tiên ở Sài gòn vào tháng 6. Kể đó các nơi hưởng ứng sôi nổi và dẫn đến việc hình thành một tổ chức gọi là Tổng cục Hướng đạo Nam kỳ (Féderation des Eclaireurs de Cochinchine).

. Năm 1933, cũng với một số trưởng phát hành tờ nguyệt san mang tên "Hướng Đạo".

. Năm 1934, trưởng Trần Văn Khắc đã hướng dẫn phái đoàn HĐ Nam kỳ sang Nam Vang dự trại ra mắt HĐ Cao Mên và lễ tuyên hứa của Thái tử Norodom Monireth.

. Năm 1935, trưởng đã đề nghị tổ chức trại họp bạn toàn quốc đầu tiên tại Sài gòn và đã được hưởng ứng nồng nhiệt. Trại mang tên: " Trại Huynh đệ" (Camp de Fraternite) với sự tham dự của các HĐS Bắc kỳ và Trung kỳ, Cao Mên, Trung hoa và Pháp.

. Cuối năm 1936, Liên hội HĐ Pháp đã cử trưởng Raymond Schlemmer, Uỷ viên Liên hội HĐ Công giáo Pháp sang Đông dương để tiến hành việc kết hợp các tổ chức HĐ tại đây thành một liên hội chung. Tổng Uỷ viên ba miền tại Việt nam được hình thành gồm có các trưởng Hoàng Đạo Thúy và Bernard ở miền Bắc, Võ Thành Minh và Niedrist ở miền Trung, Trần Văn Khắc và Huet ở miền Nam.

. Năm 1938, trưởng Khắc và một số trưởng như Hoàng Đạo Thúy, Tạ Quang Bửu, Trần Điền, Cung Giũ Nguyên... đã được cấp Bằng Rừng qua khóa BR đầu tiên được mở tại Bạch Mã.

. Năm 1941, đích thân tr.Trần Văn Khắc đã mời tr. Huỳnh Văn Diệp nắm giữ chức vụ Tổng Uỷ viên HĐ Nam kỳ để có thời gian sang Pháp chữa bệnh (đến năm 1949 mới trở về quê hương). Và trưởng đã xin nghỉ việc tại Sở Nghiên cứu Nông nghiệp về Đà lạt dưỡng sức mãi cho đến năm 1953. Sau đó, trưởng đã dời cơ sở thương mại của gia đình về hẳn Đà lạt cho đến năm 1978.

. Từ thập niên năm 60-70, trưởng đã không trực tiếp hoạt động về Hướng đạo, nhưng đã cùng một số anh em HĐ thành lập được Ban bảo trợ cho đạo Lâm Viên - Đà lạt được gần 100 người. Kế đó trưởng đã từng tạm thời giữ chức vụ đạo trưởng đạo Lâm Viên gần nửa năm trời.

. Tháng 10 năm 1978, trưởng và gia đình đã đi vượt biên tìm đường tự do, và đã được định cư tại Canada.

. Năm 1980, dù mới chân ướt chân ráo, trưởng Trần Văn Khắc đã đến tiểu bang Oregon, Hoa kỳ, để tham dự trại họp bạn kỷ niệm 50 năm phong trào HĐVN tại Scouters' Mountain. Gặp gỡ một số trưởng kỳ cựu như tr. Mai Liệu (nguyên trại trưởng toàn quốc HĐVN), tr. Nguyễn Quang Minh (nguyên Tổng thư ký Hội HĐVN), tr. Đinh Xuân Phức... và một số trưởng khác.

. Tháng 7 năm 1983, tại Costa Mesa - California (Hoa kỳ) một hội nghị HĐVN tại hải ngoại được tổ chức với sự khuyến khích của Văn phòng Hội Hướng đạo Thế giới, và sau một thời gian nghiên cứu tình hình sinh hoạt tại các địa phương, tr. Trần Văn Khắc đã đề nghị thành lập một cơ cấu tổ chức gọi là Hội đồng Trung ương Hướng đạo Việt nam. Trưởng cũng đã được bầu làm Chủ tịch Ban Thường vụ Hội đồng Trung ương.

Sau khi Hội nghị Costa Mesa thành công, trưởng Trần Văn Khắc đã viết cuốn hồi ký "Lịch sử Hướng đạo Việt nam", và Liên đoàn Chi Lăng Toronto Canada đã đứng ra xuất bản và phát hành hồi đầu năm 1985. Đây là một cuốn hồi ký rất phong phú, ghi lại những nét son lịch sử của phong trào HĐVN vào những ngày đầu thành lập cho đến hải ngoại.

. Năm 1985, trưởng tham dự trại Họp bạn HĐVN toàn thế giới lần thứ nhất được tổ

chức tại Jamville - Pháp quốc mang tên "Thăng Tiến". Theo lời mời của toàn thể hội nghị, trưởng đã nhận lời giữ chức vụ Chủ tịch Sáng lập phong trào HĐVN (1985-1989).

. Năm 1988, một lần nữa trưởng đã đến tham dự trại họp bạn HĐVN toàn thế giới lần thứ hai được tổ chức tại Everton, Ontario, Canada. Trại mang tên "Thăng Tiến II" (và kể từ sau kỳ trại này, vì lý do sức khoẻ không cho phép, trưởng đã không đến dự họp bạn Thăng Tiến III ở San Jose, California năm 1990 và Thăng Tiến IV tại Le Breuil, Pháp quốc năm 1993)

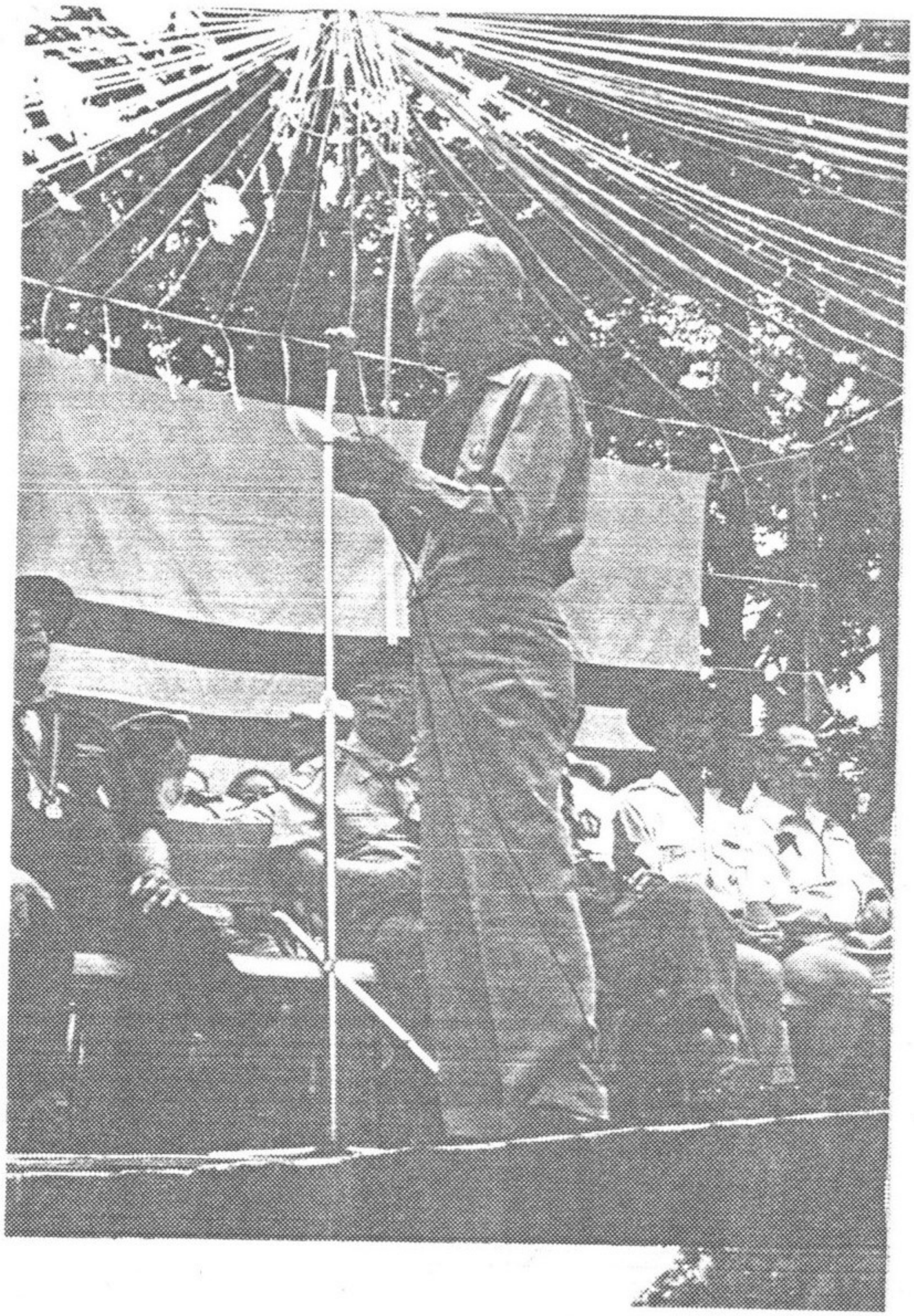
. Tháng 7 năm 1992, tại trại Hợp Lực V tổ chức ở Ottawa, Canada. Toàn trại đã tổ chức sinh nhật lần thứ 90 của trưởng.

. Trong phiên họp Đại hội đồng ở trại Thăng Tiến IV hồi mùa hè năm 1993 đã có đề nghị trưởng Trần Văn Khắc làm Hội trưởng Danh dự Hội Trưởng niên HĐVN, và trưởng cũng đã nhận lời mời này.

Tưởng cũng nên nhắc lại, đối với các HĐS Việt nam tại tiểu bang Oregon thì cũng có đôi chút kỷ niệm với cố trưởng Trần Văn Khắc. Không những ở tại Scouters" Mountain hồi mùa hè năm 1980, Costa Mesa, Cali. 1983, mà tại Everton, Ontario, Canada hồi mùa hè năm 1988, tr. Trần Văn Khắc đã luôn luôn thăm hỏi, quan tâm đến sinh hoạt tại địa phương (Oregon). "*Tôi rất tin tưởng về cái phong trào HĐVN ở hải ngoại, trong đó có Portland Oregon. Tôi hy vọng rằng, các nơi có thể bành trướng lên được lắm! Ở Oregon nói riêng, và ở Hoa kỳ nói chung, nếu có sự xích mích chia rẽ gì giữa một vài anh em, cá nhân thì không nên một chút nào cả. Ở đơn vị càng nên thấy cái mục đích của Hướng đạo là kết tình, xóa bỏ những sự xích mích, đoàn kết với nhau, vui vẻ đối với cái tinh thần Hướng đạo. Nói với anh em bộ tôi trên đó*" (Trích bài: Khai Phá và Cuộc phỏng vấn tr. Trần Văn Khắc nhân dịp họp bạn Thăng Tiến II, 1988)

Lễ tiễn đưa Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc về nơi an nghỉ cuối cùng đã diễn ra vào ngày 27 tháng 5 năm 1994. Khiêng linh cữu có các trưởng Nguyễn Trọng Phu, Nguyễn Trung Thoại, Nguyễn Kim, Lê Phục Hưng và Nguyễn Minh Phúc với đồng phục Hướng đạo chỉnh tề. Hội người Việt Cao niên Ottawa-Hull cũng đã đọc điếu văn tiễn biệt. Các đơn vị HĐVN ở khắp nơi trên thế giới và tại quê nhà cũng đã gởi lời chia buồn đến gia đình cố tr. Trần Văn Khắc. Một số nơi đã tổ chức lễ truy điệu, như tại Little Saigon (Westminter, California), Ottawa - Canada...

Trên những trang báo này, Khai Phá và Kha đoàn Hướng đạo Bạch Đằng, cùng tất cả các thân hữu Hướng đạo tại Portland, Oregon xin chân thành gởi đến tang quyến lời chia buồn thấm thiết và nguyện cầu hương hồn cố tr. Trần Văn Khắc sớm tiêu diêu tiên cảnh. Thành kính tưởng niệm một trưởng tiên phong kỳ cựu của phong trào Hướng đạo Việt nam.



Hình trên: Cố tr. Trần Văn Khắc trong bài diễn văn khai mạc tại trại họp bạn Thắng Tiến II (1988). Bên phải là thủ bút với chữ ký tên rừng.

Rất vui mừng được gặp anh đại diện Thanh Đoàn Bạch Đằng. Portland.

Sếu Siêng Năng
Tran. V. Khắc

2

Một vài kỷ niệm với trưởng
Trần Văn Khắc

Tháng 8 năm 1980, chúng tôi đã có dịp gặp gỡ trưởng Trần Văn Khắc về dự trại họp bạn kỷ niệm 50 năm phong trào Hướng đạo Việt nam tại Scouters' Mountain (Oregon).

Mặc dù mới định cư ở Ottawa (Canada) chỉ được vài tháng, trưởng Trần Văn Khắc đã không ngần ngại với tuổi già sức yếu lại hăng hái góp mặt tham gia với các trưởng Mai Liệu, Đinh Xuân Phức, Trần Văn Đường, Trần Cao Lĩnh, Đỗ Quý Toàn, Phan Thị Nguyệt Minh, Hà Dzũng, Nguyễn Quang Minh... và một số trưởng, đoàn sinh ở địa phương cũng như các nơi khác. Có lẽ không ai quên được sự lo lắng của trưởng Trần Văn Khắc đối với phong trào Hướng đạo Việt nam ở lúc này, trưởng luôn luôn hỏi thăm cặn kẽ, chi tiết, và góp ý xây dựng. Hình như có một cái gì đó đã thôi thúc trưởng tiếp tục và quan tâm đến phong trào nhiều hơn lúc nào hết...

Ba năm sau, cũng tại trên phần đất của Hiệp Chủng Quốc Hoa Kỳ, Costa Mesa (California) đã hân hạnh đón tiếp trưởng Trần Văn Khắc, người anh cả của phong trào HĐVN, về dự Hội nghị Trưởng trong hai ngày 2 và 3 tháng 7 năm 1983. Chúng tôi vẫn nhận thấy sự hăng say và nhiệt tình của trưởng Khắc lại càng thêm rõ rệt, ở cái tuổi đã 80 mà vẫn còn "gân", còn "ham chơi" và đầy nhiệt huyết như vậy thì thật là hiếm có! Hội nghị Trưởng sau đó đã bầu ra Ban thường vụ Hội đồng Trung Ương HĐVN do trưởng Trần Văn Khắc làm Chủ tịch để liên kết với các tổ chức và đơn vị HĐVN ở khắp các nơi trên thế giới theo đường hướng chung của phong trào được đề ra.

Và những năm kế tiếp, chúng tôi lại có dịp gặp trưởng Trần Văn Khắc tại trại họp bạn "Thẳng Tiến" đầu tiên được tổ chức tại ngoại ô thành phố Paris (Pháp quốc) vào dịp hè năm 1985. Tại đây, trưởng Khắc tuy rời khỏi Hội đồng Trung Ương nhưng cũng đã nhận lời với chức "Chủ tịch sáng lập Phong trào HĐVN" với lời mời của toàn thể hội nghị.

Sang đến năm 1988, cũng vào dịp hè tại Everton, Ontario (Canada), trại họp bạn "Thẳng Tiến II" cũng đã đón tiếp trưởng Trần Văn Khắc đến dự. Lần này trưởng đã dành cho *Khai Phá* một tình cảm thân thiết hơn lúc nào hết, thăm hỏi như những người anh em ruột thịt! Trưởng đã không quên, nhắc đến những ngày trại tại Scouters' Mountain mà liên tưởng đến Đà Lạt quê nhà, đến những sinh hoạt Hướng đạo dưới nắng ấm và không khí mát lạnh, pha trộn với những hương thơm của những cây thông xanh tươi và đầy nhựa sống. " Chúng ta đem chuông đi đấm xứ người với bầu nhiệt huyết của tuổi trẻ và lòng yêu mến phong trào, sao cho xứng danh là người Hướng đạo Việt nam...chúng ta đã không bỏ cuộc chơi!", trưởng Khắc đã luôn luôn dặn dò như vậy.

Trong tất cả những lần gặp gỡ đó, tuy ngắn ngủi nhưng rất thấm tình huynh đệ Hướng đạo. Một người huynh trưởng rất tận tâm, cống hiến hết mình với phong trào dù tóc đã bạc phơ và sức khỏe có phần giới hạn! Trưởng đã không quãng ngại nhọc nhằn khó khăn, lặn lội phương xa góp mặt dẫn dắt đàn em tham gia cuộc chơi, từ những cuộc gặp gỡ chốc lát, cho đến những trại họp bạn lớn nhỏ...ở đâu trưởng cũng đều hăng say... Nhưng tiếc thay, sáng ngày 24 tháng 5 năm 1994, trưởng Trần Văn Khắc đã từ giã cuộc chơi! hưởng thọ 92 tuổi. Đau buồn này đã được thông báo đến tất cả các Huynh trưởng và Hướng đạo sinh Việt nam ở khắp nơi trên thế giới, kể cả quê nhà về sự ra đi vĩnh viễn này của trưởng. Trong *Ngày Tinh Thần Trần Văn Khắc (*theo quyết định của Hội đồng Trung Ương Hướng đạo Việt nam đã chọn ngày 1 tháng 7*)*, chúng ta nhớ lại những kỷ niệm với trưởng, người tiên phong của phong trào Hướng đạo Việt nam với lòng kính phục và trìu mến.

Lời Hay Ý Đẹp:

Tôi mơ ước trọn đời chỉ làm những việc nhỏ mọn, nhưng làm với một tấm lòng rộng rãi.

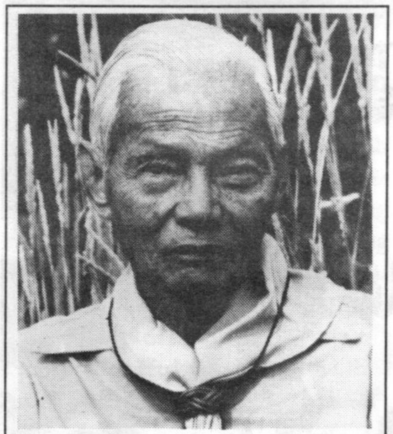
Maggy

TÙNG NGUYÊN

BẢN TIN HỘI ĐỒNG QUỐC GIA HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM - CHI NHÁNH HOA KỲ
2717 S. CENTER STREET, SANTA ANA, CA. 92704 ĐT: (714) 540-0961 FAX (714) 540-9192

Số 6 Tháng 7 năm 1994

Trưởng "*Sếu Siêng Năng*" TRẦN VĂN KHẮC, Sáng Lập Viên của phong trào Hướng Đạo Việt Nam, đã từ trần tại Ottawa, Canada.



Rạng sáng ngày 24 tháng 5 năm 1994, Chi Nhánh Trưởng chi nhánh Canada, Tr. Lê Phục Hung, khẩn báo hung tin Trưởng Sáng Lập Viên Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam Trần Văn Khắc đã từ trần vào lúc 6 giờ 50 sáng tại Ottawa, Canada. Hung tin nầy mau chóng được chuyển đến tất cả các chi nhánh, các Trưởng và các đơn vị Hướng Đạo Việt Nam khắp nơi trên Thế Giới, gây nhiều bàng hoàng đau xót và thương tiếc của toàn thể Đại Gia Đình HĐVN. Đây là một tang biến và mất mát lớn nhất cho phong trào Hướng Đạo Việt Nam từ khi thành lập đến nay.

Trưởng Trần Văn Khắc sinh ngày 1 tháng Bảy, 1902 tại làng Hoàng Xá, quận Thường Trú, tỉnh Hà Đông (Bắc Việt Nam) với tên rừng là "Sếu Siêng Năng" . Tạ thế ngày 24 tháng 5 năm 1994, hưởng thọ 93 tuổi.

Trước khi thành lập phong trào Hướng Đạo Việt Nam, Trưởng Trần Văn Khắc là một Thể Tháo Gia, tình cờ đọc được ở thư viện các tài liệu về những sinh hoạt của Tổ Chức Hướng Đạo do Huân Tước Baden Powell thành lập tại Anh Quốc. Dựa theo các tài liệu Hướng Đạo này, Trưởng Khắc đã cùng với một số bạn bè đang sinh hoạt tại trường Thể Dục Thể Thao Hà-Nội, thành lập Đoàn Lê Lợi, vị anh hùng áo vải Lam Sơn, và lấy danh xưng là Đồng Tử Quân vào năm 1930. Đây có thể gọi là đơn vị Hướng Đạo đầu tiên của Việt Nam, vì chỉ một thời gian ngắn sau Đồng Tử Quân (vì là danh xưng của người Hoa) được đổi sang thành Hướng Đạo và Thiếu Đoàn Lê Lợi là đơn vị đầu tiên của Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam. Đến năm 1931, Trưởng Khắc thành lập đơn vị thứ hai, một bầy Ấu, tại Hải Phòng.

Vì muốn phát triển phong trào Hướng Đạo, Trưởng Khắc đã tự ý xin đổi vào Sàigòn, làm cho Sở Khảo Cứu Nông Lâm. Tại Sàigòn Trưởng Khắc đã hợp tác với một số các Trưởng nửa để thành lập Tổ Chức Hướng Đạo Nam Phần, từ đó Liên Hội Hướng Đạo Nam Dương (tên Pháp là FIAS) đã thành hình mau chóng với sự ra dời của Hướng Đạo Cao Miên. Triều đình Cao Miên đã củ vị Giám Đốc Học Chính qua Việt Nam tiếp xúc với Trưởng Trần Văn Khắc để hỏi thể thúc, thu thập tài liệu và nhờ Trưởng Khắc giúp thành lập Hướng Đạo Cao Miên. Năm 1934, Trưởng Khắc đã đích thân hướng dẩn một phái đoàn HĐ Nam Phần qua Nam Vang dự trại ra mắt của HĐ Cao Miên và chính Trưởng Khắc đã nhận Tuyên Hứa của Thái Tử Nordom Monireth Sihanouk.

Trưởng Khắc còn là sáng lập viên của đơn vị HĐ đầu tiên tại Huế.

Trưởng Khắc đã đãm nhiệm chúc vụ Tổng Ủy Viên HĐ Nam Kỳ từ năm 1936 cho đến năm 1941 thì phải tạm ngưng để sang Pháp chửa bệnh sưng phổi, tuy nhiên Trưởng Khắc vẩn được tính nhiệm trong vai trò Tổng Ủy Viên Hội Hướng Đạo Nam Kỳ trong niên khóa 1942-1945. Năm 1949 Trưởng Khắc từ Pháp trở về ĐàLạt dưỡng bệnh, rồi sao đó đã chọn nơi này làm nơi sinh sống, tại ĐàLạt Trưởng Khắc đã tích cực hợp tác với các trưởng nhu Lê Xuân Đẳng, Lê Phỉ, Phan nhu Ngân, Tôn Thất Sam, Nguyễn Xuân Mộng, Nguyễn Trọng Phu và

v.v.. để giúp đỡ các HĐS Đạo Lâm Viên trong các sinh hoạt HĐ và gây quỷ xây dựng Đạo Quán. Năm 1978 Trưởng Khắc vượt biên sang tỵ nạn tại thành phố Ottawa, Canada.

Vào năm 1983, Trưởng Khắc được Hội Nghị Trưởng HĐVN tại Costa Mesa (California) bầu làm Chủ Tịch Hội Đồng Trung Ương HĐVN tại hải ngoại, vừa được thành lập theo đề nghị của Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới, để giúp đỡ các HĐSVN tại hải ngoại nhằm duy trì văn hóa truyền thống Việt Nam. Năm 1985, vì lý do tuổi tác quá cao, không còn đủ sức khoẻ để đãm nhiệm tốt đẹp chức vụ Chủ Tịch HĐTƯ-HĐVN, tại Hội Nghị Thế Giới Trưởng HĐVN trong khuôn viên của trại họp bạn Thẳng Tiến I tại Jampville, Pháp đã bầu Trưởng Nguyễn Văn Thơ thay thế cho Tr. Khắc trong vai trò Chủ Tịch HĐTƯ-HĐVN và Tr. Khắc nhận làm Cố Vấn và Chủ Tịch Danh Dự.

Trong thời gian tá túc tại Canada, Trưởng Khắc đã ghi danh sinh hoạt với Hội HĐ Canada và liên tục hướng dẫn, giúp đở các sinh hoạt của các đơn vị HĐ tại Ottawa, Montreal và Toronto.

Thời sinh tiền, Trưởng Khắc rất được các Trưởng và HĐS tỏ lòng kính yêu vì Trưởng Khắc luôn luôn hồi âm tất cả thư từ của bất cứ ai gởi đến. Tuy sức khoẻ ngày một yếu kém Trưởng Khắc đã không ngừng hoạt động cho cộng đồng người Việt như Hội Cao Niên, Hội Người Việt tại Ottawa.

Trước khi lâm chung, Trưởng Khắc đã căn dặn thân nhân được liệm xác của Trưởng trong đồng phục Hướng Đạo và tang lễ được củ hành theo nghi thức của Hướng Đạo. Thân quyến đã thỏa mãn ước vọng của Trưởng Khắc và tang lễ đã được củ hành trọng thể và nghiêm chỉnh lúc 9 giờ sáng ngày 27 tháng 5 năm 1994 tại Ottawa, do các Trưởng và các HĐSVN thuộc chi nhánh Canada phụ trách. Xác của Trưởng Khắc đã được hỏa táng để mang về quê hương Việt Nam sau này.

Để ghi nhận công lao sáng lập và tổ chức đội ngũ Hướng Đạo Việt Nam kiên trì suốt 64 năm qua, trong tang lễ của Tr. Trần Văn Khắc tại Canada, phong trào Hướng Đạo Việt Nam đã truy tặng "*Bắc Đẩu Huân Chương*" từ Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam, huy hiệu "*Hướng Đạo Sinh Xuất Sắc*" là huy hiệu cao quý nhất của Hội HĐ Canada, huy hiệu "_*Huynh Đệ Hướng Đạo Quốc Tế*" của Hội HĐ Hoa Kỳ, các huy hiệu và thông điệp chia buồn từ Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới, Hội Nữ Hướng Đạo Hoa Kỳ, các Hội Hướng Đạo và các hội đoàn khác trên Thế Giới.

Khắp Thế Giới, tại những nơi có sự hiện diện của những Hướng Đạo Sinh Việt Nam, đã đồng thanh tổ chức các lễ Cầu Siêu, Cầu Hồn và Truy Điệu cho Trưởng Sáng Lập "*Sếu Siêng Năng*" Trần Văn Khắc . Tại Hoa Kỳ các vùng như San Jose, Orange County, Portland, Houston, Washington DC, Virginia, Florida, Philadelphia và v.v... Tại các chi nhánh như Hoa Kỳ, Canada, Pháp, Đức, Úc Châu,



Quang cảnh của buổi Lễ Truy Điệu cho Tr. Trần Văn Khắc do các Liên Đoàn HĐVN tại miền nam California tổ chức.



Na-Uy, Bỉ Quốc, Anh Quốc, Hoà Lan, Thụy Sĩ, các trại tỵ nạn và tại Việt Nam. Các cáo phó, phân ưu và chia buồn đã được đăng tải nơi các báo chí và truyền thông của người Việt. Đồng thời các điện văn chia buồn và các vòng hoa thương tiếc đã tấp nập gởi về cho thân quyến của Trưởng Khắc từ Hội Đồng Trung Ương HĐVN, Chi Nhánh Hoa Kỳ, Chi Nhánh Canada, Chi Nhánh Úc và từ Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới, các Hội Hướng Đạo bạn, rất nhiều các hội đoàn, các đoàn thể và các thân hửu HĐ.

Riêng tại miền nam của tiểu bang California, các Liên Đoàn Hướng Đạo Việt Nam tại đây gồm có LĐ Hùng Vương, LĐ Chi Lăng, LĐ Vạn Kiếp, LĐ Lam Sơn và LĐ Trường Sơn, đã phối hợp với Hội Đồng Quốc Gia HĐVN Chi Nhánh Hoa Kỳ, đã trang nghiêm tổ chức trọng thể Lễ Truy Điệu cho Trưởng Trần Văn Khắc vào lúc 10 giờ sáng ngày 5 tháng 6 năm 1994 tại Westminster Cultural Center, thuộc quận Cam. Với sự hiện diện của các Trưởng như Huỳnh Văn Nhu, Đinh Xuân Phúc, Đoàn Văn Thiệp, Đổ Văn Ninh, Nguyễn Thị Đáp, Lê Mộng Ngọ, Tôn Thất Hy, Nguyễn Duy Mỹ, Võ Trọng Di, Nguyễn Văn Mỹ, Cao Thị Thanh Hương, Nguyễn Đức Lập,Nguyễn Khanh, Lê Đức Phẩm, Nguyễn Duy Trường Sơn, Nguyễn Duy Đạt, Nguyễn Đoàn, Lý Trí, Nguyễn Tiến Minh, Nguyễn Khả Nhơn, Nguyễn Thanh Lương, Lê Anh Dũng ... các đại diện đoàn thể và sinh hoạt trong cộng đồng như Gia Đình Phật Tử, Trung Tâm Việt Ngữ Huệ Quang, Hội Cộng Đồng Người Việt miền nam California, Hội Cao Niên Á-Mỹ, nhật báo Người Việt, đài phát thanh Little Saìgòn Radio... ông Nguyễn Văn Giai, MS Nguyễn Quang Minh ... cùng rất đông các Trưởng và HĐSVN đã và đang sinh hoạt với phong trào, các phụ huynh HĐ và các thân hửu trong cộng đồng hiện diện trong buổi lễ truy điệu.

Lễ Truy Điệu đã diễn ra thật trang nghiêm và long trọng với đầy đủ các nghi thức cổ truyền. Cả hội trường im phăng phắc khi bài văn tế cố Trưởng Trần Văn Khắc được đọc lên hòa với tiếng độc huyền cầm não ruột của Tr. Lê Đức Phẩm đã làm cho rất nhiều người không cầm được nước mắt. Các trưởng Nguyễn Đức Lập, Đoàn Văn Thiệp, Tôn Thất Hy trong phần phát biểu đã đứng trước bàn thờ của Trưởng Khắc, nhắc lại đức tính, cùng những đóng góp của Người Anh Cả này, cho phong trào, cho đàn em.

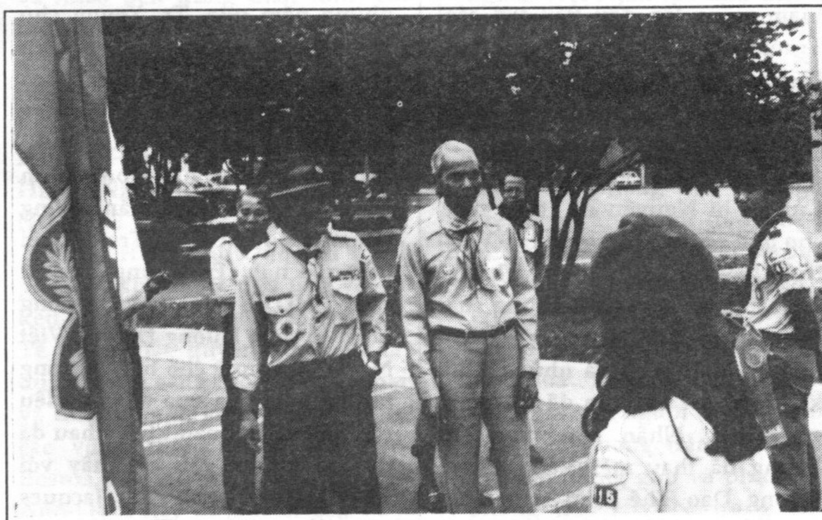
Trong buổi lễ truy điệu có sự hiện diện của hai người cháu ngoại của Trưởng Khắc. Tr. Lê Đức Phẩm thay mặt ban tổ chức, đã trao tặng số tiền là Một Trăm Sáu Mươi đô-la do mọi người phúng điếu cho hai vị nầy. Cháu ngoại của Trưởng Khắc đã thay mặt cho gia đình đáp tạ với các anh chị em HĐVN và quan khách, và tuyên bố sẽ chuyển số tiền phúng điếu nhận được nầy vào quỷ yểm trợ sinh hoạt HĐVN mà Trưởng Khắc đã thành lập.

Một hành động rất là cãm động là toàn thể các Trưởng và các đoàn sinh của các Liên Đoàn HĐ tại miền nam California, hiện diện trong buổi lễ truy điệu, đã đồng thể tháo khâu khăn quàng đang đeo, thay vào đó một khâu khăn quàng khác màu trắng, để biểu hiệu cho việc mang tang cho Trưởng Khắc và để tỏ lòng tưởng nhớ đến người anh cả đã dầy công sáng lập ra phong trào HĐVN. Sau đó các HĐS và thân hửu đã quây quần thành vòng tròn trước chân dung của Trưởng Trần Văn Khắc hát lên những bài ca "*Nguồn Thật*", "*Mây gió mây tan hợp... Còn trời còn non song, còn người còn đoàn viên*"..

Tất cả các Trưởng và các HĐSVN tham dự trong buổi lễ Truy Điệu đã ngậm ngùi nhớ tới công lao của Người Anh Cả đã sáng lập ra phong trào.

Sếu Siêng Năng

TRẦN VĂN KHẮC



Tr. Trần Văn Khắc đang thăm viếng các HĐSVN của Liên Đoàn Bạch Đằng (Orange County-CA), vào năm 1983.

Đường Truyền-Giáo Quốc-Tế tại Việt-Nam, International Missionary Pathfinding, mà Mục-Sư dịch là HƯỚNG-ĐẠO TRUYỀN-GIÁO QUỐC-TẾ. Tổ-chức này được 70 tuổi và có mặt tại 200 nước. Cũng theo MS Nguyễn-Quang-Minh, tổ-chức này sẽ do các Giáo-Hội Mỹ tài-trợ và có các lợi điểm sau: hữu thần, độc-lập với chính-quyền, tạo tình huynh-đệ giữa các tôn-giáo. MS Minh đã gia-nhập tổ-chức này từ năm 8 tuổi. Ông cho biết: "Cấp HĐ Sư NQM (Master Guide) nhận tại Singapore 1956 cùng năm làm Tráng-Sinh lên đường, HĐ Công-Dân Anh-Quốc Singapore khi 18 tuổi".

TRƯỞNG HOÀNG-ĐẠO-THUÝ QUA ĐỜI

Trưởng Hoàng-Đạo-Thúy đã từ trần ngày 5 tết Giáp-Tuất, tức 14 tháng 2 năm 1994 tại Hà-Nội, hưởng thọ 94 tuổi.

Trưởng Thúy là một trong những Trưởng tiên-khởi của Phong-Trào HĐ tại VN. Trưởng Thúy còn là tác-giả một số sách Hướng-Đạo như: Đội Của Tôi, Hướng-Đạo Đoàn,...Danh-từ Hướng-Đạo được Trưởng cải- đổi từ danh xưng lúc đầu là Đồng-Tử-Quân.

Trưởng Thúy đã hợp-tác với Trưởng lão-thành Trần-Văn-Khắc điều-khiển thiếu đoàn Lê-Lợi từ năm 1930. Một năm sau, Ấu đoàn của Trưởng Thúy thành-hình. Năm 1936, Trưởng lập Tráng-Đoàn Lam-Sơn rất nổi tiếng sau này. Năm 1937, Trưởng Lên Đường. Trưởng đã từng là Tổng-Ủy-Viên Bắc-Kỳ thuộc liên-hội HĐ Đông-Dương.



Trưởng Hoàng-Đạo-Thuý ba ngày trước khi mất (ảnh Khai-Phá)



Trưởng Trần-Văn-Khắc tại trại họp bạn 3-5/7/92, Ottawa

TRƯỞNG TRẦN-VĂN-KHẮC QUA ĐỜI

Trưởng lão-thành Trần-Văn-Khắc đã qua đời lúc 6:50 sáng ngày 24-5-1994 tại Ottawa, Canada, hưởng thọ 93 tuổi. Trước khi mất, Trưởng dặn thân-nhân liệm Trưởng trong đồng-phục HĐ.

Trưởng đã lập đoàn Hướng-Đạo tiên-khởi Lê-Lợi tại trường thể-dục Hà-Nội (EDEP) vào tháng 9 năm 1930 cùng với các Trưởng phụ-tá Nguyễn-Văn-Chính, Đào-Trọng-Cương, Tạ-Văn-Giục, Trần-Duy-Hưng, Phạm-Khắc-Lập, Trần-Ngọc-Quyền, Ngô-Thế-Tân,...Tháng 4 năm 1932 Trưởng Trần-Văn-Khắc đổi vào Nam và phát-động phong-trào tại đây. Trưởng đã liên-lạc với các Trưởng Nguyễn-Văn-Chấn, Trần Coln, Huỳnh-Văn-Diệp và Lương-Thái để thành-lập Hướng-Đạo tại Sàigòn. Năm 1933, Trưởng cùng với các Trưởng khác thành-lập Tổng Cục Hướng-Đạo Nam-Kỳ và bầu Ông Trần-Văn-Khá làm Hội Trưởng. Đầu năm 1934, Trưởng Khắc và một số Trưởng được mời tới Cambodia để làm lễ tuyên-hứa cho Đông Cung Thái-Tử Norodom Monireth. Ngày 3-5/7/1992 một trại họp bạn đã được tổ-chức tại Ottawa để mừng sinh-nhật thứ 89 của Trưởng, hội HĐ Canada đã trao-tặng huy-chương Phục-Vụ Hướng-Đạo - Good Service To Scouting - cho Trưởng. Đây không những là vinh-dự riêng cho Trưởng Trần-Văn-Khắc mà còn là của HĐVN tại hải-ngoại.

TIN-TỨC SINH-HOẠT HĐ tại Australia

—Liên-đoàn Quang-Trung (Melbourne, Australia): Tuy mới thành-lập được vài tháng, Liên-Đoàn đã tích-cực tham-gia hội chợ Tết Giáp-Tuất của cộng-đồng người Việt tổ-chức tại Melbourne. Hàng trăm tờ bướm giới-thiệu HĐVN, sách báo HĐ, một số thủ-công do các đoàn-sinh thực-hiện được trưng bày trong gian hàng thông-tin.

—Liên-đoàn Đống-Đa (Brisbane, Australia): Liên-đoàn Đống-Đa đã đóng góp vào hội Tết Giáp-Tuất do Cộng-Đồng Người Việt Tự-Do tại tiểu-bang tổ-chức tại Brisbane. Các đoàn-sinh đã làm hàng rào danh-dự để chào mừng quan-khách, tham-gia giữ trật-tự và cứu thương.

—Liên-đoàn Bạch-Đằng (Perth, Australia). Các Ấu và Thiếu Sinh thuộc Liên-Đoàn đã rất tích-cực trong hội chợ Giáp-Tuất được Cộng-Đồng Người Việt tổ-chức tại Perth. Ngoài hình ảnh sinh-hoạt ghi lại trong nhiều năm, gian hàng của Liên-Đoàn còn bán bong bóng, pháo bông và hoa hồng. Rất đông phụ-huynh, thân-hữu, trưởng HĐ Úc và bạn-bè của các đoàn sinh đã đến thăm và ủng-hộ Liên-Đoàn.

—Liên-đoàn Bách-Việt và Văn-Lang (Sydney, Australia): Liên-đoàn Bách-

ngày 27 tháng 05 năm 94 Số 03

VÙNG HỒNG

BẢN TIN CỦA XÓM TRÁNG NIÊN PORTLAND OREGON

Địa Chỉ: 1927 NE 66th Ave #175 Portland, Oregon 97213 Tel: (503) 251-7637

Tiểu sử của trưởng Trần văn Khắc

Trưởng Trần văn Khắc sinh năm 1901 tại Bắc phần Việt Nam. Tác giả cuốn hồi ký " Lịch Sử Hướng Đạo Việt Nam ", tên rừng là Sếu Siêng Năng.

1930, tại trường thể dục Hà Nội, trưởng cùng với các ông Vỏ an Ninh, Tạ văn Dục, Nguyễn văn Chính, Trương văn Bình ... thành lập đơn vị Hướng Đạo đầu tiên lấy tên đoàn là Lê Lợi.

1931, trưởng vào Saìgòn rồi cùng các trưởng Nguyễn văn Chấn, Huỳnh văn Diệp... thành lập đoàn Hướng Đạo tại đây lấy tên là đoàn Lê văn Duyệt.

1933, thành lập Tổng Cục Hướng Đạo Nam Kỳ và ấn hành tờ nguyệt san " Hướng Đạo".

1934, cùng với phái đoàn HĐ Nam Kỳ lên Nam Vang tuyên hứa cho Đông cung thái tử Norodom Monireth.

1935 cùng với các trưởng Nam Kỳ tổ chức trại họp bạn HĐ toàn quốc đầu tiên lấy tên là "trại huynh đệ" tại Sàigòn.

1936 được bầu làm tổng uỷ viên HĐ Nam Kỳ thuộc liên hội HĐ Đông Dương.

1941, Bàn giao chức vụ tổng uỷ viên HĐ Nam kỳ cho trưởng Huỳnh văn Diệp rồi sang Pháp trị bịnh.

1949, trưởng về nước và sinh sống tại Đà Lạt.

1960 - 1975, tiếp tục sinh hoạt, cùng với các cựu HĐ tại đây thành lập ban bảo trợ cho đạo Lâm Viên.

1978, trưởng vượt biển đến Palau Bidong Malaysia rồi sang định cư tại Canada.

1980, mặc dù tuổi đã cao, trưởng vẫn về dự trại họp bạn kỷ niệm 50 năm thành lập HĐVN tại Portland Oregon.l

1983, cùng với các trưởng kỳ cựu của phong trào thành lập Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam tại Costa Mesa, California.

1994, Từ trần tại Ottawa, Canada hưởng thọ 93 tuổi. Để lại luyến thương cho tất cả anh em HĐS VIệt Nam.

Trích "Lịch Sử Hướng Đạo Việt Nam"

Ngựa Siêng Năng

Chia Buồn

Được tin trưởng Trần văn Khắc, sáng lập viên phong trào Hướng Đạo Việt Nam năm 1930 đã lià trần vào lúc 6g30 sáng 24 tháng 5 năm 1994 tại Ottawa Canada, hưởng thọ 93 tuổi.

Chúng tôi, xóm tráng niên Portland Oregon tha`nh thật chia buồn cùng tang quyến. Nguyện cầu anh hồn trưởng sớm về nơi cực lạc.

Bùi văn Giải,	Trịnh văn Toàn
Vương thế Hạnh,	Lưu thị Hà
Phạm quang Lộc,	Trần công Chánh
Nguyễn thị ngọc Oanh,	Ngô Tường
Trần anh Mỹ,	Nguyễn văn Quý.

Portland ngày 25 tháng 5 năm 1994.

Lời B.P. ... *Hãy cố gắng lưu lại cho thế giới này một chút gì đẹp đẽ so với lúc các bạn chào đời, và đến lúc bạn từ giã cõi đời, bạn có thể hơm hỉ nhắm mắt, với nhận biết rằng, bằng bất cứ giá nào, bạn đã không phí bằng thì giờ, trái lại đã cố gắng hết sức.*

Như vậy hãy " sắp sẵn " để sống an vui và chết hạnh phúc. Hãy luôn luôn tuân giữ lời hứa Hướng Đạo _ngaycả lúc bạn trưởng thành _và thượng đế sẽ phò trì cho các bạn.

KHÓC TRƯỞNG TRẦN VĂN KHẮC.

Trưởng kính thương,

Thế là trưởng đã tạm biệt đại gia đình Hướng Đạo để ra đi vào nơi vĩnh cửu, không còn phải sống giữa bể đời đầy chua xót...

Con người có sinh thì phải có tử, đó là định luật. Nhưng khi nghe đến tin trưởng lìa trần, kẻ hậu sinh này không cầm nổi nước mắt...

Người em sinh sau đẻ muộn vào đại gia đình BP đầu năm 1952 ở một tỉnh nhỏ nghèo khổ của miền trung, chưa hân hạnh được gặp trưởng lần nào, chỉ "văn kỳ thanh, bất kiến kỳ hình" nhưng người em đã hãnh diện về trưởng. Người em của trưởng đã nghe, đã đọc về trưởng. Trưởng là người đã tìm ra cho mình một lý tưởng sống cao đẹp, suốt đời quên mình đi để hy sinh cho lý tưởng đã chọn.

Năm 1930, tại trường thể dục Hà Nội, trưởng đã thành lập ban Hướng Đạo với danh xưng "Đồng tử quân" và sau năm 1931 đổi thành Hướng Đạo.

Phong trào Hướng Đạo đã nhanh chóng phát triển ở cả ba kỳ : Bắc, Nam, Trung. Trưởng đã dành nhiều thì giờ cho Hướng Đạo. Làm sao quên được sự nổ lực phi thường của trưởng để hội Hướng Đạo Nam Kỳ thời đó đã trở nên vững mạnh. Và với tinh thần huynh đệ thắm thiết trưởng đã có những nhân vật tài giỏi gia nhập phong trào trở thành các trưởng tài ba...

Những năm ở Đalạt, mặc dầu đã cao niên, trưởng vẫn góp phần vui sống với anh em trong đại gia đình, đã giúp những người đến sau sống theo lý tưởng BP bằng gương sáng của trưởng.

Năm 1975, một khúc quanh của lịch sử đất nước, trưởng đành bỏ quê hương thân yêu ra đi... Nhưng tại hải ngoại, trưởng không quên lý tưởng, trưởng đã nghĩ đến giới trẻ Việt nam ly hương. Bởi đó, cùng với một số trưởng cao niên hình thành lại được phong trào Việt Nam Hải Ngoại, dỉ nhiên trưởng cũng đã gặp nhiều đắng cay.

90 tuổi hơn, trưởng vẫn hăng say "sống HĐ"... Đầu năm 1994, trưởng đã viết thư cho "nhóm tinh thần BP" thúc đẩy thành lập cựu HĐ. Trưởng không những đóng góp tinh thần mà còn đóng góp vật chất nữa. Trưởng không quên đóng cho quỹ T.U.H.Đ trưởng niên. Và được biết, ngày thứ bảy 21/5 mới đây, một số trưởng ở Canada đã đến "sinh hoạt" tại nhà trưởng để nghe trưởng tâm tình...

Nhưng chỉ vài ngày sau, trưởng đã ra đi vĩnh viễn. Tuy thế, chết chưa phải hết, trưởng vẫn còn sống trong lòng đứa em này và nhiều đứa em khác cho đến khi nào không còn Hướng Đạo.

Trưởng Sếu Siêng Năng kính yêu, em thương nhớ trưởng nhiều lắm.

Ruà Vô Tư
(25/05/94)

Tên rừng của trưởng Trần văn Khắc



Sếu Siêng Năng

Vài hàng tóm lược về

TRƯỞNG

TRẦN VĂN KHẮC



Sinh ngày 1 tháng 7 năm 1902 tại làng Hoàng Xá, Phủ Thường Tùng, tỉnh Hà Đông, Việt Nam mất ngày 24 tháng 5 năm 1994 tại Ottawa thủ đô Canada hưởng thọ 93 tuổi.

Trưởng Trần Văn Khắc là một trong những sáng lập viên Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam cùng với nhiều Trưởng khác như Hoàng Đạo Thúy, Nguyễn Thụy Hùng, Trần Văn Thao thành lập đoàn Lê Lợi tại Hà Nội năm 1930 - đơn vị HĐVN đầu tiên - và các đơn vị Sói và Tràn Lục (1931) tại Hải Phòng. Vì lý do phát triển phong trào, năm 1932, Trưởng Khắc xin đổi vào Sài Gòn làm cho Sở Khảo Cứu Nông Lâm. Tại Sài Gòn, Trưởng Trần Văn Khắc hợp với một số Trưởng lập HĐ tại Nam Phần. Những đơn vị này hoạt động mạnh mẽ phát triển nhanh chóng thành Tổng Cục Hướng Đạo Nam Kỳ và Liên Hội Hướng Đạo Đông Dương thành hình trong một thời gian ngắn với sự thành lập phong trào Hướng Đạo Campuchia. Trưởng Khắc góp phần vào việc thành hình Hướng Đạo xứ Chùa Tháp.

Trưởng Trần Văn Khắc đảm nhiệm chức vụ Tổng Ủy Viên Hướng Đạo Nam Kỳ từ năm 1936. Đến năm 1941 phải tạm ngưng để sang Pháp trị bệnh sưng màng phổi. Tuy nhiên Trưởng vẫn được tín nhiệm vào vai trò Hội Trưởng Tổng Cục HĐ Nam Kỳ (1942-1945). Kể từ tháng 3/1945 tình hình chính trị xáo trộn sau khi Nhật bị thua trận và vào cuối năm 1946 với lệnh Tổng Khởi Nghĩa của Việt Minh, các sinh hoạt HĐVN hầu như bị tê liệt hoàn toàn vì nhiều Trưởng đi kháng chiến chống Pháp.

Năm 1949, Trưởng Trần Văn Khắc từ Pháp về Đà Lạt dưỡng bệnh và sau đó chọn Đà Lạt là quê hương mới cho tới năm 1978 vượt biên tị nạn tại Ottawa, Canada. Trong thời gian ở Đà Lạt, Trưởng Trần Văn Khắc đã tích cực giúp đỡ Đạo Lâm Viên trong các tổ chức gây quỹ xây dựng Đạo quán cùng các Trưởng khác như Lê Phi, Lê Xuân Đằng, Tôn Thất Sam, Phan Như Ngân, Nguyễn Xuân Mộng, Trần Minh Thưởng, Nguyễn Trọng Phu.

Năm 1983 Trưởng Trần Văn Khắc được Hội Nghị Huynh Trưởng HĐVN tại Costa Mesa bầu làm Chủ Tịch Hội Đồng Trung Ương HĐVN mới được thành lập theo khuyến cáo của Văn Phòng HĐ Thế Giới để giúp đỡ HĐSVN tị nạn và nhằm duy trì văn hóa truyền thống HĐVN. Năm 1985, vì lý do tuổi tác quá cao, trên 80, trại Họp Bạn Thẳng

Tiến I tại Pháp đã bầu Trưởng Nguyễn Văn Thơ thay thế và Trưởng Trần Văn Khắc nhận vai trò Chủ Tịch sáng lập HĐVN cho đến khi từ trần.

Trong thời gian tị nạn tại Canada, Trưởng Trần Văn Khắc đã ký danh sinh hoạt với Hội Hướng Đạo Canada (Scouts Canada) và liên tục hướng dẫn giúp đỡ các sinh hoạt của các đơn vị Ottawa, Montreal, Toronto thuộc chi nhánh Canada. Năm 1992, Scouts Canada đã trao tặng trưởng Trần Văn Khắc huân chương cao quý nhất của hướng đạo trong tình huynh đệ hướng đạo.

Trưởng Trần Văn Khắc được nhiều HĐS quý mến vì Trưởng luôn luôn và nhanh chóng hồi âm thư của bất cứ HĐS nào. Tuy sức khỏe yếu kém nhưng Trưởng Khắc đã không ngừng sinh hoạt cho cộng đồng người Việt tại Ottawa như Hội Cao Niên, Hội Người Việt tại thủ đô Ottawa v.v...

Ngày 24/5/1994, Trưởng Trần Văn Khắc đã ra đi nhẹ nhàng lúc 6:50 giờ sáng tại Ottawa để lại bao nhiêu thương tiếc cho thân quyến và gia đình HĐ Việt Nam. Trưởng Trần Văn Khắc trước khi mất có dặn thân nhân nhớ liệm trong đồng phục HĐS. Thân quyến đã làm theo lời của Trưởng.

Trước những đóng góp liên tục và bền bỉ của Trưởng Trần Văn Khắc trong hơn 60 năm qua, ban Thường Vụ HĐTU/HĐVN qua phiên họp khẩn cấp ngày 24/5/1994 đã quyết định truy tặng ***"Bắc Đẩu Huân Chương"*** cho Trưởng Trần Văn Khắc người có công trong việc thành lập, xây dựng và phát triển Phong Trào HĐVN suốt cả đời người. Bắc Đẩu là ngôi sao soi sáng chỉ đường được dùng làm biểu tượng cho Phong Trào HĐVN.

Trưởng Trần Văn Khắc đã tạm biệt Phong Trào HĐ nhưng không quên để lại nhiều công trình xây dựng, những đức tính tốt và những món ăn tinh thần điển hình quyển Hồi Ký Lịch Sử Hướng Đạo Việt Nam do Toronto phát hành năm 1985. Hình ảnh người Anh Cả Sóc Siêng Năng Trần Văn Khắc sống mãi với phong trào HĐVN.

Sóc Kiên Tâm

Canada ngày 25 tháng 5, 1994



CHIA BUỒN

Nhận được hung tin :
Trưởng
***Sếu Siêng Năng* TRẦN VĂN KHẮC**
Sáng Lập Viên của Phong Trào HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM
Đã từ trần vào lúc 6:50 sáng ngày 24 tháng 5 năm 1994,
tại Ottawa - Canada. Hưởng thọ 93 tuổi.
Vô cùng thương tiếc và xin chia buồn cùng tang quyến.
Cầu chúc hương hồn " Sếu Siêng Năng " sớm tiêu diêu nơi miền cực lạc.

Phan Nhu Ngân ♥ Mai Liệu & Trần Bạch Bích ♥ Dr. Nguyễn Văn Thơ & Phan Nguyệt Minh ♥ Vũ Thanh Thông ♥ Trần Văn Đường ♥ Huỳnh Văn Nhu ♥ Trần Văn Thao ♥ Trần Văn Bốt ♥ Đinh Xuân Phúc ♥ Đoàn Văn Thiệp ♥ Huỳnh Văn Diệp ♥ Bùi Văn Giải ♥ Đổ Văn Ninh & Nguyễn Thị Đáp ♥ Nguyễn Xuân Mộng & Lâm Ngọc Liên ♥ Phạm Quang Lộc ♥ BS Vũ Trọng Di ♥ Tôn Thất Hy ♥ Trần Duy Mỹ ♥ Nguyễn Đúc Lập ♥ Du Miên ♥ Đổ Phát Hai ♥ Truong Trọng Trác ♥ Nguyễn Đình Thư ♥ Nguyễn Khanh ♥ Nguyễn Cao Bình ♥ Nguyễn Công Trứ ♥ Trần Đức Huy ♥ Nguyễn Xuân Hoàng Quân ♥ Trần Ngọc Sơn ♥ Nguyễn Mạnh Kym ♥ Đoàn Thị Liên ♥ Trần Hoàng Thân ♥ Bùi Duơng Liêm ♥ Bùi Năng Phán ♥ Đàm Quang Dũng ♥ Đào Diệp Hương ♥ Duơng Tiến Đạt ♥ Lê Đức Phẩm ♥ LM Nguyễn Mạnh Tân ♥ LM Nguyễn Xuyên ♥ Huỳnh Ngọc Cúc ♥ Nguyễn Nhu Ban ♥ Lữ Hùng ♥ Nguyễn Khả Nhơn & Kim Phượng ♥ Nguyễn Phuớc Hoàng ♥ Nguyễn Thanh ♥ Nguyễn Thế Thanh ♥ LM Phạm Văn Phương ♥ LM Vũ Đức Thông ♥ LM Trần Ngọc Huỳnh ♥ Vũ Mạnh Hùng ♥ Phạm Thụy ♥ LĐ Hùng Vương (CA) ♥ LĐ Chi Lăng (CA) ♥ LĐ Trường Sơn (CA) ♥ LĐ Vạn Kiếp (CA) ♥ LĐ Lam Sơn (CA) ♥ LĐ Diên Hồng (CA) ♥ LĐ Ra Khơi (CA) ♥ LĐ Lạc Hồng (CA) ♥ LĐ Lê Văn Duyệt (CA) ♥ LĐ Lạc Việt (CA) ♥ LĐ Bạch Đằng (WDC) ♥ KĐ Bạch Đằng (OR) ♥ LĐ Cũu Long (WA) ♥ LĐ La Vang (TX) ♥ TĐ Trường Sơn (TX) ♥ LĐ Thăng Long (VA) ♥ LĐ Hồng Bàng (GA) ♥ LĐ Tây Sơn (PA) ♥ LĐ Bạch Đằng (MA) ♥ TĐ Lạc Hồng (GA) ♥ LĐ Hùng Vương (FL) ♥ Gia Đình Bách Hợp-Xuân Hoà (Việt Nam) ♥ Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam ♥ Hội Đồng Quốc Gia Hướng Đạo Việt Nam Chi Nhánh Hoa Kỳ ♥ Toàn thể các Trưởng và các anh chị em HĐVN tại các trại tỵ nạn Đông Nam Á ♥ Tất cả các Trưởng và các anh chị em trong các chi nhánh HĐVN khắp nơi trên Thế Giới .

CHIA BUỒN

Nhận được hung tin
Trưởng
Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc
Sáng Lập Viên phong trào Hướng Đạo Việt Nam

Đã từ trần vào lúc 6:50 sáng ngày 24 tháng 5 năm 1994 tại Ottawa-Canada. Hưởng thọ 93 tuổi. Xin thành thật chia buồn cùng tang quyến và cầu chúc hương hồn "Sếu Siêng Năng" sớm tiêu diêu nơi miền cực lạc.

Phan Như Ngân, Mai Liệu & Trần Bạch Bích, Dr. Nguyễn Văn Thơ & Phan Nguyệt Minh, Vũ Thanh Thông, Trần Văn Đường, Huỳnh Văn Nhu, Trần Văn Bốt, Đinh Xuân Phúc, Đoàn Văn Thiệp, Huỳnh Văn Diệp, Bùi Văn Giải, Đỗ Văn Ninh & Nguyễn Thị Đáp, Nguyễn Xuân Mộng, Phạm Quang Lộc, Nguyễn Đức Lập, Du Miên, Nguyễn Khanh, Đỗ Phát Hai, Trương Trọng Trác, Nguyễn Thanh, Nguyễn Cao Bỉnh, Nguyễn Công Trứ, Trần Đức Huy, Nguyễn Xuân Hoàng Quân, Trần Ngọc Sơn, Nguyễn Mạnh Kym, LM Nguyễn Mạnh Tân, Trần Hoàng Thân, Bùi Dương Liêm, Bùi Năng Phán, Đàm Quang Dũng, Đào Diệp Hương, Dương Tiến Đạt, Lê Đức Phẩm, LM Nguyễn Xuyên, Huỳnh Ngọc Cúc, Nguyễn Như Ban, Lữ Hùng, Nguyễn Khả Nhơn & Kim Phượng, Nguyễn Phước Hoàng, Nguyễn Thế Thanh, Rev. Phạm Văn Phương, Rev. Vũ Đức Thông, Vũ Mạnh Hùng, Phạm Thụy, LĐ Hùng Vương (CA), LĐ Chi Lăng (CA), LĐ Trường Sơn (CA), LĐ Vạn Kiếp (CA), LĐ Lam Sơn (CA), LĐ Diên Hồng (CA), LĐ Ra Khơi (CA), LĐ Lê Văn Duyệt (CA), LĐ Bạch Đằng (WDC), KĐ Bạch Đằng (OR), LĐ Cửu Long (WA), LĐ Lạc Việt (CA), LĐ La Vang (TX), TĐ Trường Sơn (TX), LĐ Thăng Long (VA), LĐ Hồng Bàng (GA), LĐ Tây Sơn (PA), LĐ Bạch Đằng (MA), TĐ Lạc Hồng (GA), LĐ Hùng Vương (FL), các Trưởng và Anh Chị Em Hướng Đạo Sinh tại Việt Nam, các Trưởng và Anh Chị Em Hướng Đạo Sinh tại các trại tỵ nạn Đông Nam Á, và toàn thể các Anh Chị Em trong Hội Đồng Quốc Gia Hướng Đạo Việt Nam-Chi Nhánh Hoa Kỳ và các Chi Nhánh Hướng Đạo Việt Nam trên toàn Thế Giới.

PHÂN ƯU

BAN THƯỜNG VỤ
HỘI ĐỒNG TRUNG ƯƠNG HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM
CÙNG TOÀN THỂ HƯỚNG ĐẠO SINH VIỆT NAM

VÔ CÙNG XÚC ĐỘNG TRƯỚC SỰ RA ĐI VĨNH VIỄN CỦA TRƯỞNG

TRẦN VĂN KHẮC
"SẾU SIÊNG NĂNG"

LÚC 6 GIỜ 30 SÁNG NGÀY 24 THÁNG 5, NĂM 1994 TẠI OTTAWA, CANADA HƯỞNG THỌ 93 TUỔI

BAN THƯỜNG VỤ HĐTƯ- HĐVN CÙNG CÁC CHI NHÁNH HĐVN TẠI CÁC QUỐC GIA THÀNH KÍNH CHIA BUỒN CÙNG TANG QUYẾN, NGUYỆN CẦU HƯƠNG HỒN TRƯỞNG SỚM TIÊU DIÊU MIỀN CỰC LẠC.

BAN THƯỜNG VỤ HĐTƯ- HĐVN
CHI NHÁNH HĐVN TẠI HOA KỲ
CHI NHÁNH HĐVN TẠI CANADA
CHI NHÁNH HĐVN TẠI PHÁP
CHI NHÁNH HĐVN TẠI ĐỨC
CHI NHÁNH HĐVN TẠI ÚC CHÂU
CHI NHÁNH HĐVN TẠI NAUY
CHI NHÁNH HĐVN TẠI BỈ QUỐC
CHI NHÁNH HĐVN TẠI ANH QUỐC
CHI NHÁNH HĐVN TẠI HOÀ LAN
CHI NHÁNH HĐVN TẠI THUỴ SĨ.
CÁC LIÊN ĐOÀN HĐVN TẠI CÁC TRẠI TỴ NẠN
CÙNG TOÀN ANH CHỊ EM HƯỚNG SINH VÀ CỰU HĐ SINH VIỆT NAM TẠI VIỆT NAM.

CÁO PHÓ

BAN THƯỜNG VỤ, HỘI ĐỒNG TRUNG ƯƠNG
HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

ĐAU ĐỚN BÁO TIN CÙNG TOÀN THỂ ANH CHỊ EM HƯỚNG ĐẠO SINH
VÀ
CỰU HƯỚNG ĐẠO SINH VIỆT NAM

Trưởng TRẦN VĂN KHẮC
"SẾU SIÊNG NĂNG"

VỪA MỚI TỪ TRẦN LÚC 6 GIỜ 30 SÁNG NGÀY 24 THÁNG 5, NĂM 1994 TẠI OTTAWA, CANADA. HƯỞNG THỌ 93 TUỔI.

*TRƯỞNG **TRẦN VĂN KHẮC** LÀ MỘT TRONG NHỮNG NGƯỜI TIÊN PHONG SÁNG LẬP PHONG TRÀO HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM TỪ NĂM 1930. TRƯỞNG **TRẦN VĂN KHẮC** ĐÃ SINH HOẠT LIÊN TỤC VỚI PHONG TRÀO HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM, VÀ ĐÃ GIỮ NHIỀU VAI TRÒ QUAN TRỌNG TRONG PHONG TRÀO HĐVN TỪ NĂM 1930 - 1994.*

LỄ HỎA TÁNG SẼ ĐƯỢC CỬ HÀNH VÀO LÚC 10 GIỜ SÁNG NGÀY 27 THÁNG 5, NĂM 1994, TẠI OTTAWA, CANADA.

CHIA BUỒN

được tin:

Trưởng TRẦN-VĂN-KHẮC
Vị Khai Sáng Phong Trào Hướng-Đạo Việt-Nam

đã qua đời lúc 6 giờ 50 sáng ngày 24 tháng 05 năm 1994 tại Toronto Canada. Hưởng thọ 93 tuổi.

Chúng tôi xin thành-kính chia buồn cùng tang quyến. Nguyện cầu anh hồn người quá cố sớm tiêu-diêu miền cực lạc.

* Nhóm Anh Chị Em Đuốc Hồng
* Gia-đình Bách-Hợp Bình-Lâm
* Gia-đình Bách-Hợp Trùng-Dương
* Gia-đình Bách-Hợp Xuân-Hòa — USA
* Nhóm Dấn-Thân
* Đặc-San Giúp-Ích
* Tráng-đoàn Lạc-Hồng (Georgia)
* Thiếu-đoàn Quang-Trung (Pensylvania)
* Thanh-đoàn Sông Cửu (Pensylvania)
* Thiếu đoàn Trưng-Vương (CA)

Trưởng Trương-Dư-A (VA)
Trưởng Nguyễn-Ngọc-Ẩn (VA)
Trưởng Nguyễn-Thị-Linh-Băng (CA)
Trưởng Phạm-Sỹ-Đại & Đoàn-Thuý-Oanh (PA)
Trưởng Lê-Minh-Công (PA)
Trưởng Ngô-Dũng (PA)
Trưởng Nguyễn-Mạnh-Hà (Australia)
Trưởng Dương-Văn-Hòa (Canada)
Trưởng Ngô-Chí-Hoàng (TX)
Trưởng Dương-Đình-Hợp (VA)
Trưởng Trần-Trung-Hợp (WI)
Trưởng Trần-Mạnh-Hùng (NJ)
Trưởng Vũ-Mạnh-Hùng (TX)
LM Trần-Ngọc-Huỳnh (TX)
Trưởng Bùi-Thế-Hưng (Canada)
Trưởng Đinh-Khang (PA)
Trưởng Bùi-Văn-Khẩn (CA)
Trưởng Nguyễn-Thị-Xuân-Lan (TN)
Trưởng Nguyễn-Xuân-Long (VN)
Trưởng Đỗ-Linh-Lộc (TX)
Trưởng Nguyễn-Xuân-Nam (MA)
Trưởng Triệu-Lệ-Nga (PA)
Trưởng Nguyễn-Phan-Pha (Canada)
Trưởng Nguyễn-Ngọc-Phi (VA)
Trưởng Nguyễn-Hòa-Phú (GA)
Trưởng Trần-Đình-Phước (MN)
LM Phạm-Văn-Phương (GA)
Trưởng Cao-Thị-Minh-Phượng (CA)
Trưởng Nguyễn-Xuân-Hoàng-Quân
Trưởng Phạm-Hải-Sơn (CA)
Trưởng Trần-Ngọc-Sơn
Trưởng Phạm-Tạo (Canada)
Trưởng Đinh-Thịnh (PA)
Trưởng Phạm-Đình-Thụy (WI)
Trưởng Nguyễn-Vũ-Trường (WI)

PHÂN ƯU

Vô cùng xúc động được tin

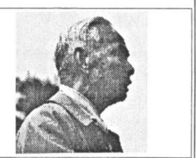
Truởng Sếu Siêng Năng
Trần Văn Khắc
Sáng Lập Viên Huớng Đạo Việt Nam

đã tù trần ngày 24/5/1994 tại Ottawa, Canada
huởng thọ 92 tuổi .
Lễ hỏa táng đã đuợc củ hành vào ngày 27.5.1994 tại Canada

Thành kính chia buồn cùng tang quyến và nguyện cầu huơng hồn Truởng đuợc sớm tiêu diêu nơi miền Cực Lạc.

Đại Gia Đình Hướng Đạo Việt Nam

ĐẠI TANG CỦA GIA ĐÌNH HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM



Nhịp Cầu vừa nhận được hung tin từ chi nhánh trưởng HĐVN tại Gia Nã Đại

Trưởng Sếu Siêng Năng TRẦN VĂN KHẮC

Sáng lập viên Hướng Đạo Việt Nam và là Chủ Tịch Ban Thường Vụ đầu tiên Hội Đồng Trung Ương HĐVN tại hải ngoại sau khi kết hợp các cựu HĐSVN trong một hội nghị tại Costa Mesa, California tháng 7/1983.

Đã Từ Trần lúc 6 Giờ 50 sáng ngày 24/5/1994 tại Ottawa, Gia Nã Đại, hưởng thọ 93 tuổi, Lễ hỏa táng sẽ được cử hành tại Ottawa lúc 10 giờ sáng thứ sáu 27/5/1994.

Hướng Đạo Việt Nam vừa mất một người anh cả đáng quý đã hết lòng với phong trào và sự hưng thịnh của Hướng Đạo Việt Nam,

Đương kim Ban Thường Vụ Hội Đồng Trung Ương HĐVN đã đồng thanh quyết định trao tặng BẮC ĐẨU HUÂN CHƯƠNG cho cố huynh trưởng để ghi công người đã tận tụy phục vụ phong trào trong gần suốt cuộc đời.

Liên Đoàn Thăng Long xin khấp báo cùng tất cả Hướng Đạo Sinh Việt Nam trong vùng, xin thành kính phân ưu cùng tang quyến và nguyện cầu hương hồn cố huynh trưởng sớm tiêu diêu miền cực lạc.

HỘI ĐỒNG HUYNH TRƯỞNG LIÊN ĐOÀN THĂNG LONG VÀ TOÀN THỂ DÂN LÀNG BÁCH HỢP THĂNG LONG HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM VÙNG HOA THỊNH ĐỐN

Bản Tin **BÁCH HỢP**

HỘI-ĐỒNG TRUNG-ƯƠNG HƯỚNG-ĐẠO VIỆT-NAM

BỘ MỚI - SỐ 4 **THÁNG 7 - 9 NĂM 1994**

Kính gởi quý Trưởng các Chi nhánh
HĐVN

Thưa quý Trưởng,

Một số đông quý Trưởng đã nhận được tin Tr. TRẦN VĂN KHẮC đã từ trần vào ngày 24 tháng 5-1994 tại Ottawa, hưởng thọ 93 tuổi. Ban Thường Vụ HĐTƯ đã ủy nhiệm Tr. NGUYỄN TRUNG THOẠI và Tr. LÊ PHỤC HƯNG đại diện HĐTƯ và toàn thể HĐVN tại tang lễ vào ngày 27-5 tại Ottawa.

Do những khó khăn trong việc liên lạc cấp thời qua nhiều nước, một số Chi nhánh không được cấp báo kịp thời. Một vài Chi nhánh, như Chi nhánh Úc, chỉ được biết tin trễ, một cách tình cờ. Tuy vậy tại nhiều nơi, như tại Canada, Hoa Kỳ, Úc, Hoà Lan (trong một buổi họp mặt giữa Trưởng các Chi nhánh Hoà Lan, Bỉ và Pháp cuối tháng 5), đã tổ chức những buổi tưởng niệm Tr. TRẦN VĂN KHẮC, trong đơn giản nhưng trang nghiêm.

Để tưởng nhớ đến những đóng góp lớn lao của Tr. TRẦN VĂN KHẮC cho phong trào HĐVN từ lúc hình thành cho đến nay, Ban Thường vụ HĐTƯ đã hội ý khẩn cấp để truy tặng "Huân chương BẮC ĐẨU" cho Tr. TRẦN VĂN KHẮC, là huân chương cao quý nhất của phong trào HĐVN. Phong trào Hướng Đạo Thế giới có *"Huân chương Sói Đồng"* để tưởng thưởng những người có những đóng góp lớn cho phong trào HĐ. Các hội HĐ quốc gia cũng có những huân chương riêng cho từng nước. Riêng đối với phong trào HĐVN, vấn đề cho đến nay chưa được đặt ra. Vì vậy Ban Thường vụ mới khẩn cấp quyết định thiết lập Huân chương Bắc Đẩu, lấy tên vì sao sáng dẫn đường, làm huân chương cao quý nhất để truy tặng Tr. KHẮC. Việc hợp thức hóa sự thiết lập huân chương này sẽ được quyết định nhân kỳ Đại hội đồng sắp tới vào cuối năm 1995. Nhân dịp này, Ban Thường vụ sẽ đề nghị lập nên hai loại huân chương của phong trào HĐVN, là *huân chương BẮC ĐẨU* và *huân chương BÁCH HỢP* để trao tặng những vị có công với phong trào. Thể thức cấp phát sẽ do Đại hội đồng quyết định.

Thân ái chào quý Trưởng.

Vĩnh Đào

4 Clos Bernard Palissy, 78280 GUYANCOURT - FRANCE

Ottawa ngày 17, 1994

Kính lời Thâm Tạ:
Đại Gia Đình Hướng Đạo Việt Nam

Kính thưa các Bác, các Chú, các Anh Chị,

Làm sao mà gia đình chúng cháu, chúng em diễn tả hết được những chân tình ưu ái mà các Bác, các Chú và các Anh Chị:

-Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam
-Các Chi Nhánh Hướng Đạo Việt Nam (Úc, Mỹ, Pháp, Gia Nã Đại)
-Các Làng, Xóm Hướng Đạo Trưởng Niên
-Các Liên Đoàn Hướng Đạo Việt Nam các nơi
-Các Nhóm, Đoàn Hướng Đạo Việt Nam tại Việt Nam

đã thân đến tổ chức, dự lễ, tiễn đưa, gửi vòng hoa, kim ngân, đăng báo, điện tín, điện thư, điện thoại, gửi thiếp, gửi thư đến chia buồn nhân dịp thân phụ chúng cháu, chúng em là cố Trần Văn Khắc, tên rừng "Sếu Siêng Năng", trong Đại Gia Đình Hướng Đạo Việt Nam, qua đời ngày 24-5-1994 tại Ottawa.

Tang lễ và "Cuộc Tạm Biệt" đã được cử hành rất trang nghiêm , quý trọng, đượm đầy mầu sắc Hướng Đạo, do các Bác, các Chú và các Anh Chị Hướng Đạo Việt Nam Ottawa, Toronto và Montréal thực hiện vô cùng tận tình, chu đáo.

Lòng thương mến mà các Bác, các Chú và các Anh Chị Hướng Đạo Việt Nam đã dành cho thân phụ chúng cháu, chúng em quá bao la, rộng lớn mà hai chữ "TRI ÂN" không thể nào nói lên đủ, chỉ biết chấp tay cúi đầu thâm tạ ơn sâu mãi mãi.

Rất trân trọng và kính mến

Trần Phương Thu
6424 Beauséjour Dr.
Orleans, Ontario
K1C 4W3

CHƯƠNG VII

Uống nước nhớ nguồn

Sau khi được tin Trưởng Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc từ giả cuộc chơi, một đơn vị ở tiểu bang Victoria (Australia) mang tên *Tráng đoàn Trần Văn Khắc* được thành lập để tri ân Trưởng Sếu, người đã có công đặt nền tảng cho phong trào HĐVN từ những năm đầu thập niên 30 của thế kỷ trước.

Nhân giỗ giáp năm Tr. Trần Văn Khắc, Chủ nhật ngày 21-5-1995 tại Hội trường Hướng đạo vùng Springvale, Tr. Nguyễn Mạnh Hà đã hân hoan đứng ra trình diện *Tráng đoàn Trần Văn Khắc* với hơn 30 tráng sinh (đa số là sinh viên của các trường đại học) trước anh chị em HĐ tại Úc châu và HĐS người Úc cùng Cộng đồng người Việt tại Victoria. Các tráng sinh này sẽ trải qua một khóa huấn luyện chuyên môn và qua một thời gian trải nghiệm sẽ giao trọng trách hướng dẫn các đơn vị Ấu đoàn, Thiếu đoàn và Thanh đoàn.

Vẻ vang thay, một Tráng đoàn mang tên vị sáng lập phong trào Hướng đạo Việt Nam!

Tại trại Họp bạn *Thẳng Tiến V* (Glenfield, Sydney, Úc 1995) nhiều người đã khen ngợi *Tráng đoàn Trần Văn Khắc* từ những sinh hoạt văn nghệ lửa trại cho đến đội hình rất kỷ luật và đẹp mắt. Bên cạnh đó, người ta còn trông thấy và trầm trồ khen ngợi bức tượng bán thân Tr. Trần Văn Khắc làm bằng thạch cao của Điêu khắc gia Lê Thành Nhơn (người đã từng thiết kế bức tượng Cụ Phan Bội Châu còn đặt tại Huế).

Đầu năm 1995, để chuẩn bị và thống nhất ngày tưởng niệm Trưởng Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc hàng năm, *Hội đồng Trung ương HĐVN* quyết định chọn ngày sinh của Tr. Sếu thành *Ngày Tinh thần Trần Văn Khắc.*[61]

Trong bài viết của Tr. Nghiêm Văn Thạch trên báo *Liên Lạc* số 16, phát hành hồi tháng 9-1995, nơi trang 3 Trưởng đã viết: “*Nhân ngày Tinh thần*

Trần Văn Khắc, chúng ta hãy nói lên quyết tâm noi theo dấu đường Trưởng đã ghi lại. Chúng ta tin tưởng rằng sự thấm nhuần và khai triển tối đa những truyền thống Hướng đạo Việt Nam cao đẹp và đặc thù mà Trưởng là mẫu mực khi sinh tiền, sẽ đem lại thành quả hợp với sở nguyện của Trưởng: một phong trào Hướng đạo Việt Nam lớn mạnh, đủ sức đảm nhiệm vai trò đi trước mở đường cho thế hệ trẻ Việt tiến vào Thế kỷ thứ 21, theo kịp nhịp độ của giới trẻ ở những nước tiên tiến Âu, Mỹ, Úc."

Hưởng ứng lời kêu gọi của *Hội đồng Trung HĐVN* và các Trưởng lãnh đạo phong trào, trại *Hợp Lực 6* được tổ chức đúng *Ngày Tinh Thần Trần Văn Khắc*, 1 tháng 7 năm 1995 tại Công viên Fitzroy thuộc tỉnh bang Ontario. Đến tham dự còn có cả hai chị Trần Phương Thu và Trần Kim Phượng (hai ái nữ của cố Tr. Trần Văn Khắc), Xóm Trưởng niên Ottawa và Montréal...

Tưởng cũng nên biết là *Ngày Tinh thần Trần Văn Khắc* lần đầu tiên được tổ chức ngay tại trại Họp bạn *Thẳng Tiến VI ở* Lake Fairfax, Virginia (Hoa Kỳ) vào ngày 1-7-1998.

Trong kỳ trại họp mặt *Hướng đạo Trưởng niên toàn Thế giới* và *Hội nghị Quốc tế Trưởng Hướng đạo* 2004 tại Fort Wilderness (Orlando, Florida) từ 1-7 đến 6-7 đã có buổi tưởng niệm mang chủ đề *"Ăn Trái Nhớ Kẻ Trồng Cây*" được thể hiện qua hai ngọn đồi BiPi và Trần Văn Khắc. Ngày 1 tháng 7 chính là ngày Sinh nhật Trưởng Sếu, toàn thể trại sinh tham dự đã dành thời gian để tri ân, tưởng nhớ đến người đã có công gây dựng phong trào. Tượng bán thân Tr. Sếu được khắc gỗ bởi Tr. Trần Công Hoàng cũng được trưng bày để thưởng lãm trong suốt thời gian trại. Ngoài ra, trong kỳ trại này còn có hai Trưởng được đón tiếp từ Việt Nam là Tr. Voi Hoạt Bát LM Nguyễn Tiến Lộc và Nhạc sĩ Nguyễn Đức Quang từ California.

Tại quê nhà, các đơn vị HĐVN cũng đã tổ chức giáo dục truyền thống "*Uống Nước Nhớ Nguồn,*" "*Ăn trái nhớ kẻ trồng cây*" để tưởng niệm các Trưởng quá cố, những người có công với phong trào HĐVN, trong đó có Tr. Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc. Tất cả cũng để nhằm mục đích giáo dục cho

đoàn sinh lòng biết ơn các Trưởng tiền bối, các Trưởng lão thành đã dẫn dắt phong trào và các thế hệ nối tiếp.

Gia đình Hướng đạo Xuân Hòa (GXH) cũng đã thường xuyên tổ chức các Thánh lễ cầu nguyện cho các linh hồn, quí Cha Tuyên úy, quí Tu sĩ, quí Ân nhân, quí Thân nhân, quí Trưởng, Hướng đạo sinh…tại Giáo xứ Tân Trang (Quận Tân Bình).

Theo dấu chân của Sếu chưa hẳn đã hết dấu đi đường, mà nó đưa dẫn chúng ta sang một hành trình mới, bắt đầu từ đây và mãi mãi!

Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc, người mà ngọn lửa thiêng đã chạm vào chúng ta, tuy không còn nữa, nhưng tinh thần Hướng đạo của Sếu vẫn tiếp tục dẫn dắt nhiều thế hệ nối gót theo sau, cho dù chúng ta ở hải ngoại hay ở quê nhà.

Nào, chúng ta hãy mang ba-lô lên vai, mang theo gậy, mang theo hành trang cùng với những ước vọng và đam mê, những niềm tin và những hoài bão của Trưởng Sếu. Hãy cùng nhau cất cao tiếng hát đến muôn vạn nẻo đường, cùng nhau vai sánh vai, bước nhịp đều về tham dự trại họp bạn "*Tái Ngộ*" với tất cả anh chị em Hướng đạo Việt Nam khắp nơi!

"*Hướng đạo Việt Nam đuốc thiêng soi đường,*

Hướng đạo Việt Nam khó khăn coi thường.

Luôn luôn ta bền gan,

Rèn tâm hồn trong sáng,

Dâng cho nước non nhà , muôn đời điểm tô,

Cho xã hội rạng ngời

Chúng ta một lời."

Trưởng Sếu Siêng Năng vẫn đồng hành với chúng ta!

CHÚ THÍCH:

[1] *Mười Năm Hướng Đạo,* bài viết của Hổ Sứt, báo *Hướng đạo Thẳng tiến* (Cơ quan của anh em Hướng đạo Đông Dương) Năm thứ Sáu số 1, Janvier 1940, trang 3 và 4.

[2] *Nửa Thế Kỷ Hướng Đạo Tại Việt Nam* (Mai Liệu), tuyển tập Phong trào Hướng đạo Việt Nam 1930-2000. ấn bản lưu niệm tại trại họp bạn HĐVN 2000, San Jose, California, trang 3.

[3] *Lịch Sử Hướng Đạo Việt Nam*, hồi ký của Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc, do Liên đoàn Chi Lăng HĐVN tại Toronto, Canada xuất bản và phát hành, 1985, trang 13 và 14. Ghi chú thêm về Trưởng Vũ Ngọc Tân (1918-1981) sau này là Hiệu trưởng đầu tiên của *Trường Quốc gia Nông Lâm Mục B'lao* (nay là *Trường Đại học Nông Lâm TP HCM*), Giám đốc *Thảo Cầm Viên Sài Gòn* (1962-1973), thành viên trong Ban Bảo trợ *Hội Hướng Đạo Việt Nam*. Một điều rất thú vị là, tất cả các đoàn Hướng đạo đến *Sở Thú* sinh hoạt đều được vô cửa miễn phí.

Riêng về cuốn *Lịch sử Hướng đạo Việt Nam* thì cuốn này trước khi được in, Trưởng Sếu đã trao bản thảo cho hai Trưởng Trương Trọng Trác và Trần Cao Lĩnh lo việc ấn hành, nhưng vì một lý do nào đó, tập bản thảo cuối cùng được đưa sang Chi nhánh HĐVN ở Canada lo, *Liên đoàn Chi Lăng Toronto* và Nhà in *Sắp Sẵn* của Liên đoàn chịu trách nhiệm xuất bản. Nhân dịp Tết Ất Sửu 1985, cộng đồng người Việt ở Ottawa có tổ chức một đêm văn nghệ mừng Xuân, *Liên đoàn Hoa Lư* do Tr. Nguyễn Kim hướng dẫn đã dùng những ấn phẩm này để làm quà biếu cho quan khách ở trong Hội đồng Bảo trợ và quí vị Phụ huynh thân hữu, nhằm mục đích gây quỹ cho Liên đoàn. Thêm vào đó là phần đầu hồi ký của Trưởng Sếu đã từng được đăng trên tờ *Bách Hợp,* Số 2, tháng 11-12 năm 1983.

[4] *École d'Education Physical*, gọi tắt là *EDEP*. Đây chính là trung tâm tập luyện thể dục và điền kinh của *Trường Thể Dục Hà Nội* do các ông Nguyễn Lễ, Nguyễn Quí Toản, Trịnh Văn Hợi, cùng với Trịnh Văn Hà, Trần Văn Lai, Tạ Văn Thất thành lập.

[5] Theo Chú thích của Trưởng Hoàng Đao Thúy (bút hiệu Ba Tô) trong cuốn *"Đoàn Hướng đạo, thêm một bài thể thao rễ tập"* do Nhà xuất bản Đông Tây (Hà Nội) ấn hành năm 1930, thì "Đồng Tử Quân" được giải thích như sau: "*Người Tầu dịch là Đồng Tử Quân. Gọi thà sợ nhầm với những đoàn quân đồng tử của các trường trong một thời thượng võ. Gọi thế sợ nhầm với các hội vũ bị. Gọi thế không đúng cái ý của người gây dựng ra "Hướng Đạo đoàn" cốt để giúp các trường học mà vì xã hội dự bị những tay làm việc, chớ không phải vì binh gia mà dự bị một bọn quân lính. Tên "Hướng Đạo đoàn" tôi dịch ở chữ "Eclaireurs" cũng dịch ở chữ Anh "Boy Scouts" ra. Chữ "Scout" gốc ở chữ Pháp "Ecouter" nghĩa là nghe ngóng, xem xét.*"(trang 5).

Cũng trong tập tài liệu "*Hội Hướng Đạo Việt Nam*" (Bản thảo, chưa in, 1990), Hoàng Đạo Thúy có nhắc lại: "*Cũng biết là có tên "Đồng Tử Quân" nhưng thấy tên ấy không đúng, mà lại nguy hiểm. Dùng tên "Hướng Đạo" vì xưa nay ta vẫn gọi người đưa đường là Hướng đạo, tức là Sì-cút"* (trang 4).

[6] *Bắc kỳ Thể thao*, Năm thứ Nhất Số 2, 11-11-1930, trang 6.

[7] *Bắc kỳ Thể thao,* Năm thứ Nhất Số 4, 25-11-1930, trang 4.

[8] Trong tập Hồi ký của Trưởng Sếu có đoạn nhắc đến *"cờ vàng"*, trang 16:

"Lễ thượng kỳ Hướng đạo đầu tiên.

Đầu tháng 10,1930, chúng tôi tổ chức lễ thượng kỳ đầu tiên của Hướng đạo ngay sân trường Thể dục Hà Nội. Rất đông quan khách Pháp, Việt đến dự, trong đó có ông Tổng giám đốc An ninh Đông Dương . Ông này có thể coi như tai mắt của cơ quan đầu não chính trị người Pháp thời bấy giờ.

Sau khi anh em Hướng đạo đứng nghiêm chỉnh trước khán đài, lá cờ Hướng đạo quốc tế màu xanh ở giữa có hoa bách hợp màu trắng (ngày nay hoa bách hợp màu đỏ) cùng với lá cờ vàng được kéo lên. Tôi xin nói thêm về lá cờ Việt Nam. Thực ra vào năm 1930 chúng ta chưa có quốc kỳ chính thức. Chỉ biết rằng từ xưa nước ta vẫn lấy màu vàng làm quốc kỳ nên chúng tôi làm lá cờ vàng bằng satin, chung quanh có tua kim tuyến. Góc trên lá cờ vàng có kết một cái nơ tam tài, tượng trưng lá quốc kỳ Pháp. Sở dĩ tôi phải nói rõ về lá cờ Việt Nam lúc bấy giờ vì Bắc Việt và Trung Việt thời bấy giờ còn do Pháp bảo hộ. Nam Việt là thuộc địa, chúng ta không có quyền sử dụng lá cờ vàng tuyền như thời độc lập của những vua Lê, Lý, Trần. Lá cờ vàng ba sọc đỏ ở giữa mà chúng ta dùng cho đến ngày 30-4-1975, và hiện nay vẫn còn đang dùng trong đời sống lưu vong nơi hải ngoại là do nhóm chiến sĩ quốc gia, trong số đó có cố Tổng thống Ngô Đình Diệm đề nghị, khi dựng lên "giải pháp Bảo Đại" và bắt dân sử dụng từ năm 1948 với chính phủ thống nhất ba miền, chính phủ Nguyễn Văn Xuân."

Cũng trong một tập tài liệu về lịch sử Hướng đạo Việt Nam của Trưởng Hồng Sơn Dã Mã Võ Thanh Minh có giải thích về "*Lá cờ vàng*" như sau:

"*Để viết cuốn Nghi thức (Cérémonial) cho Hội Hướng đạo Việt Nam, một hôm Ban thường trực họp tại nhà riêng của Sơn Dương, Schlemmer, Sơn Dương và Dã Mã , về qui định về quốc kỳ và phù hiệu.*

Quốc kỳ Việt Nam thế nào? Hồi đó ít ai biết hay là không ai để ý. Lá cờ một vạch đỏ kèm theo hai vạch vàng ư? Đó chỉ là cờ hiệu của nhà Vua. Màu vàng với cái góc tam tài kia ư? Đó lại là cờ Bảo hộ, một lá cờ nhục nhã mà không một Hướng đạo sinh nào có thể chào một cách kính cẩn được. Dã Mã cương quyết đề nghị lá cờ toàn màu vàng, thì lại vấp phải chứng cứ của hai đại diện Pháp, rằng màu vàng là một màu quốc tế để nhận là màu của cờ bệnh chỉ dành riêng cho những tàu bè vì bệnh truyền nhiễm mà không cập bến. Dã Mã biện bạch lại: Quốc kỳ Việt Nam có trước, cờ bệnh Quốc tế mới đặt ra gần đây. Quốc tế nên kính trọng quốc kỳ Việt Nam mà đổi cái màu khác cho cái cờ bệnh kia, chớ lẽ nào lại buộc Việt Nam đổi quốc kỳ để nhường màu vàng, cái màu rất tôn quý ở Á đông cho bệnh truyền nhiễm?

Nhưng có gì chứng minh rằng cờ vàng là quốc kỳ Việt Nam trước thời kỳ Pháp thuộc? Hai anh đại diện hỏi lại.

Dễ lắm, tôi xin điện thoại ngay cho Cụ Thượng bộ Lễ nghi.

Một lát sau, bên kia đầu dây nói, có tiếng gọi của Cụ thượng Tôn Thất Quảng: "A lô, ai hỏi đó?"

Tôi trả lời: "Thưa, chúng tôi là Võ Thanh Minh, Niédrist và Schlemmer của Ban Thường trực Hướng đạo Đông Dương. Xin Cụ vui lòng xác nhận cho chúng tôi biết, màu cờ Việt Nam thời độc lập có phải là màu vàng không?

"Phải đó" Cụ Thượng Bộ Lễ đáp lại sau vài giây im lặng.

Thế là màu cờ Việt Nam được ghi vào cuốn Nghi thức là màu vàng với một điều kiện mà ông Khâm sứ

Trung Kỳ (hình như ông d'Elloy hồi đó) bắt phải ghi thêm là khi chào cờ, Hướng đạo phải chào cả cờ Tam tài của Pháp quốc kéo lên đồng thời ngang hàng với cờ vàng Việt Nam."

Phần trên trích nguyên văn trong tập "*Lịch sử Hướng đạo Việt Nam lúc khởi thủy*" của Hồng Sơn Dã Mã Võ Thanh Minh biên soạn từ Từ đường Sào Nam Tiên sinh mùng 1 tháng 7 năm Bính Ngọ (1966).

Ngoài ra, trong tờ *Thẳng Tiến* (số 5, 1940) có đăng bài " *Anh Chồn nói chuyện*" nơi trang 6 có ghi: "*Đến Gilwell, tôi tưởng như trại Bạch Mã bên ta, hay trại Cappy bên Pháp, gồ ghề hiển trở, té ra là một cái vườn lớn, cỏ xanh mướt, bông hường đỏ đẹp vô cùng. Các buổi học thì ngắn, nói ít mà để cho người ta suy nghĩ nhiều. Toàn là những bậc lão đại cả. Tôi trẻ tuổi hơn hết.*

Đến họp Moot, tôi đã thấy cờ vàng Việt Nam bay phấp phới. Rét dữ, đang mùa nực mà buổi sáng cũng có 8, 9 độ thôi…" Đó là Chồn (Fennec) Tạ Quang Bửu kể chuyện cho các anh em Tráng đoàn Đoàn Lam Sơn nghe về chuyến đi Anh quốc hồi cuối năm 1939.

Tờ *Liên Lạc* số mùa Hạ 2023 trong bài "*Lịch sử cờ vàng Việt Nam*" nơi trang 64 cũng đã nhắc đến lá cờ vàng đã có từ khi hai Bà Trưng khởi nghĩa chống giặc ngoại xâm, năm 40.

Trưởng Trần Văn Lược (Tổng Ủy Viên *Hội Hướng Đạo Việt Nam* 1969-1975) cũng đã có một bài viết về "*cờ vàng*" nhan đề "*Truyền kỳ về Quốc kỳ Việt Nam*" nơi trang 35 của tờ báo "*TRƯỞNG*" (Nội san Huynh trưởng HĐVN) Số 10-1974 như sau:

"*Từ trước Quốc kỳ Việt Nam vàng chói không mầu mè. Nhưng lúc đó (từ thời Bình Định Vương) dân mình hợp nhất và thương nhau.*

Sau này Tây sang, cản trở cuộc Nam tiến của dân Việt, cốt thủ lợi, và khi đó họ gắn thêm tam tài trên góc, chứng minh họ bảo hộ mình. Toàn dân không dùng lá cờ này kể cả anh em Hướng đạo không hề chào lá cờ vàng có tam tài trên góc trên cùng mà còn biếm nhẽ, khi đập cầy ăn thịt, là hạ cờ Tây.

Cờ Long tinh xuất hiện khi Hoàng đế Bảo Đại về nước (nền Vàng một sọc đỏ lớn ở giữa). Quốc kỳ này Hướng đạo Việt Nam chào cùng lúc với Quốc kỳ Pháp (khi có người Pháp) và chào riêng một lá và phần nhiều, khi chỉ có một mình…"

[9] *Bắc kỳ Thể thao*, Năm thứ Nhất số 6, 9 tháng 12 năm 1930, trang 10, 11.

[10] *Bắc kỳ Thể Thao*, Năm thứ Hai Số 12, 20 tháng 1 năm 1931., trang 9.

[11] *Lịch Sử Hướng Đạo Việt Nam*, hồi ký của Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc, do Liên đoàn Chi Lăng HĐVN tại Toronto, Canada xuất bản và phát hành, 1985, trang 16.

[12] *Hội Hướng Đạo Việt Nam* (Hoàng Đạo Thúy). Bản thảo, chưa in. Viết xong ngày 14-4-1990 tại Hà Nội, trang 4. Bản dịch sang Pháp ngữ "*L'Associations des Éclaireurs du Vietnam*" 1-5-1998.

[13] [14] *Mười Năm Hướng Đạo,* bài viết của Hổ Sứt, báo *Hướng đạo Thẳng tiến* (Cơ quan của anh em *Hướng đạo Đông Dương*) Năm thứ Sáu số 1, Janvier 1940, trang 3.

[15] *Đoàn Hướng đạo, thêm một bài thể thao rễ tập* (Ba Tô dịch). Nhà xuất bản Đông Tây Hà Nội, 1930, trang 16. Ba Tô là bút hiệu của Trưởng Hoàng Đạo Thúy. Trưởng cũng viết nhiều bài đăng trên một số báo, đặc biệt là tờ *Hướng đạo Thẳng tiến*, cơ quan ngôn luận của anh em *Hướng đạo Đông Dương.*

[16] Trần Bá Vỵ (1895-1955) là Viên ngoại tại Bộ Hình triều đình nhà Nguyễn và cũng là Hội trưởng *Hội Hướng Đạo Trung Kỳ (Association des Éclaireurs d'Annam)*. Trưởng là người đã dẫn đoàn Hướng đạo Trung Kỳ đến yết kiến Hoàng đế Bảo Đại, và được Ngài đón tiếp ngay tại *Điện Kiến Trung* (Huế) vào ngày 2 tháng 4 năm 1934. Ngoài ra, Đức vua Bảo Đại còn nhận làm *Hội trưởng Danh dự (Membre d'Honneur)* của Hội Hướng đạo Trung kỳ thời đó.

Ngày 21-2-1936 *Hội Hướng Đạo Trung Kỳ* đã tổ chức một buổi tiễn đưa quan Viên ngoại Trần Bá Vỵ về Bắc tại *Hội Quảng Tri* do ông Hồ Phú Viên chủ tọa. Công chúng đến xem chật ních nhà hội và phần nhiều là anh em học sinh. Khi quan Trần Bá Vỵ vừa bước vào thì ông giáo Nguyễn Hy Đơn hô đoàn sinh đứng nghiêm chào. Ông giáo Đơn cũng là Trưởng Hướng đạo, là thầy giáo dạy ở *Trường Paul Bert* "*chắc hẵn ở Kinh đô không có một ai là không biết. Nhất là ông đặc sắc ở chỗ đi đâu cũng không giời bỏ cái mũ Hướng đạo yêu quí của ông mà cái mũ ấy giống đúc cái của ông Tổ Baden Powell."*

Bài báo được *Tràng An* (số 100, ra ngày 25-2-1936) dưới nhan đề "*Hội Hướng đạo Huế tiễn quan viên ngoại Trần Bá Vỵ*" tường thuật tiếp: "*Quan Vỵ vừa ngồi xuống thì ông Đơn trân trọng giơ bài chúc từ lên đọc. Hình như ông cảm động quá nên giọng lúc thì run run, lúc thì trúc trắc, lúc thì lên quá bổng xuống quá trầm.*

Theo như chúc từ của ông, ông lấy làm tiếc: "trong gia đình HĐ sẽ vắng mặt một người rất yêu quí, một người đã tận tâm giúp đỡ và dìu dắt anh em chúng tôi trong mấy năm trời." Nhưng đoạn này mới đáng chú ý nhất:"Thưa ông hội trưởng, ông đi bây giờ biết ai tâm sự?" tôi tưởng ông sắp cho công chúng nghe một bài nam ai và nóng lòng chờ đợi thì ra không phải. Giá khi kia ông tiếp thêm "Kia núi Ngự, nọ sông Hương" thì hay biết mấy. Ông có nói quan Vỵ lo việc Hướng đạo đến nỗi "ngày quên ăn đêm quên ngũ" lúc ấy tôi có ý liếc sang phía quan Vỵ ngồi thì thấy quan vẫn da hồng hào và nhất là râu ria lại mọc có phần "thẳng tiến" hơn xưa lắm. Ông lại đọc: "i cái phần thưởng của ông không phải là ở nơi sự kết quả nhãn tiền mà chính ở tương lai vậy."

Phải ông giáo nói rất đúng, quan Vỵ chỉ mong ở tương lai và mong sao một ngày kia trở lại kinh đô lại được làm hội trưởng và được Hoàng thượng và quan Khâm sứ biết cho là đủ chứ không cần gì danh vọng mà!

Đến câu cuối ông đọc vừa dứt công chúng đáp lại bằng một vài cái vỗ tay rời rạc và la "bis". Ngoảnh lại bầy Sói của ông, ông cũng lấy làm lạ rằng sao ông chưa hô "phích" mà em nào cũng bỏ tay xuống rồi.

Nối gót ông giáo, quan Vỵ hớn hở lăng xăng bước lên đọc lời cảm tạ công chúng và xin có đôi lời tỏ cùng các anh em Hướng đạo. Ông cầm giấy đọc bập bẹ như một cậu học trò vừa mới biết chữ quốc ngữ. Ông nhun nhặn đọc: "Tài sơ học thiểu, công cuộc to tát tôi định làm 10 phần chưa được một." Tôi thì tôi lại nghe nhầm ra chưa được phần nào cả. Rồi ông giới thiệu người kế chân ông mà trước khi ra đi ông đã lo tìm kiếm mãi mới được: người ấy là ông nghị: Lê Thanh Cảnh. Rồi ông tự an ủi và thương tiếc rằng: "Nay tôi ra đi, trong lòng rất yên rồi đây tôi sẽ xa cách anh em, tôi bùi ngùi trong dạ." Lúc ấy mặt ông buồn xịu và không ngờ rằng hôm ấy anh em Hướng đạo Huế lại còn tỏ lòng quyến luyến ông như vậy. Đọc dứt bài công chúng vỗ tay có phần nhiều hơn ông Đơn…

Mong rằng từ nay ông nghị Lê Thanh Cảnh ra cáng đáng thay ông Vỵ nền Hướng đạo của quan Vỵ trước kia sẽ nhờ ông đắp lại cho vững chãi hơn. Tôi mong ở ông lắm, vẫn biết người mình làm Hướng

đạo không thể theo như óc tưởng tượng được nhưng cũng đừng nên để cho người ta cười, vì như thế có hại chung cho tất cả anh em Hướng đạo toàn cầu."
Trưởng Trần Bá Vỵ là người đã từng viết tựa cho cuốn "*Baden Powell Thi tổ Chủ nghĩa Hướng đạo*" do Đoàn Văn Phong dịch, xuất bản bởi Thông Hoạt Thư Quán (Quảng Trị) và in tại nhà in Cảnh Tân (Huế) năm 1935.
Ghi chú: Bộ Hình hay Hình bộ (chữ Hán:刑部) là một cơ quan hành chánh nhà nước thời phong kiến. Bộ Hình có thể coi là tương đương với Bộ Tư pháp và Tòa án Tối cao ngày nay. Viên ngoại là một chức quan giữ việc sổ sách tại các bộ, chức quan này quan trọng trong triều và được xếp ngang hàng với Tri phủ.

[17] *Mười Năm Hướng Đạo,* bài viết của Hổ Sứt, báo *Hướng đạo Thẳng tiến* (Cơ quan của anh em *Hướng đạo Đông Dương*) Năm thứ Sáu số 1, Janvier 1940, trang 4.

[18] *Lịch Sử Hướng Đạo Việt Nam*, hồi ký của Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc, do Liên đoàn Chi Lăng HĐVN tại Toronto, Canada xuất bản và phát hành, 1985, trang 16.

[19] [20] *Lịch Sử Hướng Đạo Việt Nam*, hồi ký của Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc, do Liên đoàn Chi Lăng HĐVN tại Toronto, Canada xuất bản và phát hành, 1985, trang 19, 20.
Theo bài viết của trưởng Trần Văn Thao đăng trên *Bạch Mã* số 8, tháng 8 năm 1994, trang 3 có ghi lại về cuộc gặp gỡ này: "*Anh em huynh trưởng HĐVN mến Trưởng Khắc không chỉ vì việc thành lập đoàn Hướng đạo Việt Nam đầu tiên, mà còn thương anh vì thấy anh quá tận tụy với Phong trào. Trong những ngày mới thuyên chuyển vào Nam, mỗi buổi chiều tan sở, cơm nước xong, Trưởng Khắc đều phải đạp xe đạp bốn năm cây số, từ Đa Kao lên sân Mayer (bây giờ là Hiền Vương) để bàn bạc về những sinh hoạt Hướng đạo với quý trưởng Huỳnh Văn Diệp, Trần Coln, Lương Thái và Lê Văn Xuân. Mỗi lần như thế, chị Khắc phải bồng con đến cửa hàng ông bà cậu ngồi chơi, và đợi chồng khi họp xong ghé đón để cùng trở về nhà. Nhờ hoạt động tích cực như vậy, Phong trào Hướng đạo mới phát triển nhanh chóng tại miền Nam, rồi lan qua xứ Chùa Tháp và Huế.*"

[21] *Lịch Sử Hướng Đạo Việt Nam*, hồi ký của Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc, do Liên đoàn Chi Lăng HĐVN tại Toronto, Canada xuất bản và phát hành, 1985, trang 20.

[22] *Sân vận động Mayer* được thành lập vào ngày 19-1-1929 bởi *Tổng cục Thể thao Annam*. Sân nằm trong khu vực của các đường Mayer (Hiền Vương), Le Grand de Liraye (Trương Minh Giảng), Pierre Fladin (Đoàn Thị Điểm), và Champagne (Yên Đổ). Lúc đầu diện tích sân rất lớn về sau bị cắt bớt thay vào đó là những biệt thự, khu dân cư.
Từ ngày thành lập, sân là nơi tổ chức những trận đá banh, là nơi chứng kiến những thành tựu ban đầu của nền bóng đá Nam Kỳ. Như năm 1933, đội nữ Cái Vồn đã thủ hòa 2-2 với đội nam Paul Bert.
Từ ngày 28-12-1935 đến ngày 1-1-1936, tại sân Mayer *Tổng cuộc Hướng đạo Nam Kỳ* tổ chức trại họp bạn *Huynh đệ* với sự tham dự của Hướng đạo Bắc Kỳ, Trung Kỳ, Pháp, Trung Hoa, Cao Miên nhân dịp lễ Giáng Sinh năm 1935 và Năm Mới 1936.
Năm 1957, đoàn trượt băng nghệ thuật *Holiday On Ice* của Mỹ sử dụng sân này để biểu diễn phục vụ dân Sài Gòn.
Năm 1962, Đoàn xiếc Cộng hòa Liên bang Đức sang biểu diễn cũng tại sân này.
Năm 1968, kho hậu cần của Mỹ tại đây bị tấn công trong Tết Mậu Thân.

Trong những thập niên đầu 1960 khi đi qua ngả tư Hiền Vương - Trương Minh Giảng, sân Mayer hiện ra là một bãi đất trống với cỏ hoang mọc, sát lề đường là hàng cây me tây. Chỉ có vậy và ngày ngày các thanh niên sống các vùng chung quanh thuở đó mang banh ra đá. Từ đó nó đã chấm dứt thời hoàng kim còn nghe chăng đâu đây văng vẳng tiếng cổ vũ reo hò của những cổ động viên một thời (Ý Nguyên Mai Trần).

[23] *Lịch Sử Hướng Đạo Việt Nam*, hồi ký của Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc, do Liên đoàn Chi Lăng HĐVN tại Toronto, Canada xuất bản và phát hành, 1985, trang 21.
Về việc trao huy chương, Trưởng Sếu rất khiêm nhường, trong hồi ký của Trưởng có ghi lại như sau: "*Tôi hiểu là Quốc vương đã được Thái tử báo cáo cho biết là tôi đã nhường huy chương mà nhà Vua muốn tặng tôi cho hai người bạn của tôi. Lời khen tặng ấy làm tôi rất cảm động. Tôi thấy trong lòng sung sướng, thư thái. Sung sướng, thư thái hơn chính tôi nhận huy chương cao quý kia.*"

[24] *Hướng Đạo* (số 1, Janvier 1935), trang 4.

[25] *Hướng Đạo* (Năm thứ Nhứt, Số 10, Octobre 1935), trang 5.

[26] *Lịch Sử Hướng Đạo Việt Nam*, hồi ký của Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc, do Liên đoàn Chi Lăng HĐVN tại Toronto, Canada xuất bản và phát hành, 1985, trang 23.

[27] *Kỷ Yếu Hướng Đạo Việt Nam* (Phạm Văn Nhơn), Nhà xuất bản Văn Nghệ, 2009, trang 94, 95.

[28] *Lịch Sử Hướng Đạo Việt Nam*, hồi ký của Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc, do Liên đoàn Chi Lăng HĐVN tại Toronto, Canada xuất bản và phát hành, 1985, trang 69.

[29] *Điễn Tín* (Số 288, 30 tháng 12 năm 1935) dưới nhan đề "*Cuộc họp bạn của anh em Hướng đạo Đông Pháp – Hơn 60 lều vải trên bãi cỏ C.I.A. làm cho ta tưởng tượng đến cảnh quân lính đang đóng trại."* Nội dung liên tiếp trong các số báo gồm có: Diễn lại cuộc Họp bạn Quốc tế (Jamboree) có cả các Hướng đạo: Huê Kỳ, Bỉ, Ecosse, Ấn Độ, Nhựt Bổn, Maroc, Da Đỏ và Xiêm La dự vào – Ông Trần Văn Khá tỏ lời cám ơn mọi người – Lễ treo cờ - Viếng trại của anh em Hướng đạo các xứ - Phỏng vấn anh Trần Duy Hưng, đại biểu Bắc Kỳ.

[30] *Lịch Sử Hướng Đạo Việt Nam*, hồi ký của Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc, do Liên đoàn Chi Lăng HĐVN tại Toronto, Canada xuất bản và phát hành, 1985, trang 24.

Tấm hình BiPi làm bằng ngũ cốc là một trong những ấn tượng mà chị Lê Thị Lựu thiết kế ở Trại Họp bạn "*Huynh Đệ*" (1935), Trưởng Sếu Siêng Năng đã có đề cập đến trong tập Hồi ký của mình. Dưới đây là một số thông tin về chị Lê Thị Lựu:

Bầy Trứng Rồng, Bầy Sói đầu tiên của phong trào Hướng đạo Việt Nam (cũng là Hướng đạo Đông Dương) do Trưởng Hoàng Đạo Thúy thành lập và giao cho chị Lê Thị Lựu phụ trách từ tháng 5 năm 1934, sang đến năm 1935 thì Bầy trưởng là anh Ngô Bích San.

Chị Lê Thị Lựu sinh ngày 19-1-1911 tại làng Thổ Khôi, phủ Thuận An, tỉnh Bắc Ninh (nay thuộc về biên giới quận Long Biên, Hà Nội). Chị tốt nghiệp thủ khoa Khóa 3 *Trường Cao Đẳng Mỹ thuật Đông Dương (Ecole Supérieure des Beaux-Arts de L'Indochine)* vào năm 1932. Thời sinh viên chị kết bạn với anh Ngô Thế Tân là một sinh viên *Trường Cao đẳng Nông Lâm Hà Nội* và cũng là một Thiếu trưởng *Đoàn Hùng*

Vương và Tráng trưởng *Đoàn Bố Vệ*.

Năm 1935, nhân trại Họp bạn toàn quốc mang tên "*Huynh Đệ*" được tổ chức tại sân vận động Mayer Sài Gòn, chị Lê Thị Lựu cùng anh Ngô Thế Tân đều có mặt chung với đoàn Bắc-Hà. Đặc biệt trong kỳ trại này chị đã kết hợp sử dụng 5 thứ ngũ cốc để sáng tạo chân dung vị sáng lập ra phong trào Hướng đạo thế giới là Huân tước Baden Powell, đã khiến cho nhiều người khen ngợi tài năng của chị.

Bức tranh ngũ cốc đó có kích thước cỡ 1m x 0,8 m được trân trọng treo trước cổng trại họp bạn. Theo một số Trưởng Hướng đạo cho biết, chị còn là người thiết kế mẫu huy hiệu "*Hướng đạo Việt Nam*" với biểu trưng được cách điệu từ hoa sen, và mẫu huy hiệu này sau đó được nhiều báo giới thiệu.

Trong suốt khoảng thời gian 1932 đến 1939, chị Lê Thị Lựu đã là người phụ nữ Việt Nam có tiếng. Tên tuổi của chị xuất hiện qua những bài thơ (bút danh *Thạch Ẩn*), bài văn (bút danh *Văn Đỏ*), những bức tranh trên các tạp chí đương thời như *Phụ Nữ Tân Văn, Đàn Bà Mới, Ngày Nay*… Chị Lê Thị Lựu còn dạy vẽ tại các trường như *Trường Bưởi, Trường Hàng Bài* (tức *Trường Trưng Vương* sau này), *Trường Ren, Trường Hồng Bàng (Hà Nội)* và *Trường Mỹ thuật Gia Định (Sài Gòn).*

Năm 1939, chị Lê Thị Lựu kết hôn với anh Ngô Thế Tân, và sau đó chẳng may chị lâm bệnh nặng nên phải sang Pháp chữa trị. Thời gian này phát xít Đức xâm chiếm Âu châu, nước Pháp bị đe dọa và bị dội bom khốc liệt, anh chị trở thành nạn nhân và những nhân chứng lịch sử của Đại thế chiến thứ II.

Cũng trong giai đoạn lịch sử đó, hai người đã có một người con đặt tên là Ngô Mạnh Đức (sau này trở thành kiến trúc sư và làm việc tại Pháp).

Trong suốt quảng đời của chị Lê Thị Lựu ở Pháp, chị đã sáng tác nhiều tác phẩm hội họa, một số được triển lãm, một số bị lưu lạc, tản mát, và một số được đem bán đấu giá. Phần lớn những tác phẩm của chị được vẽ trên lụa và một ít sơn dầu, chủ đề mang đậm tính chất rất Việt Nam và Á đông, đề tài thường về thiếu nữ, trẻ em, tình mẫu tử….

Tóm lại là chị có khoảng 300 tác phẩm hội họa, trong đó có một số được lưu trữ tại *Bảo tàng Mỹ thuật Việt Nam* ngày nay. Tên tuổi của Lê Thị Lựu thực sự đã đứng ngang hàng với các tên tuổi lớn của nền mỹ thuật Việt Nam sau này như: Tô Ngọc Vân, Nguyễn Gia Trí, Bùi Xuân Phái, Dương Bích Liên, Trần Văn Cẩn, Nguyễn Sáng, Nguyễn Tư Nghiêm, Lê Phổ…

Năm 1985, nhân trại họp bạn "*Thẳng Tiến*" (1985) tổ chức ở Jambville (Pháp quốc), chị và chồng là anh Ngô Thế Tân đã gặp gỡ Trưởng Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc sau 36 năm trời xa cách.

Chị có tên Rừng là *Sói Dí Dỏm*, lìa Rừng ngày 6 tháng 6 năm 1988 tại biệt thự An Trang, Spéracèdes (miền Nam nước Pháp) thọ 77 tuổi. Di hài của chị đã được hỏa táng, và theo như ý nguyện của chị, hài cốt được thỉnh trong một bình tro và đã được đem về quê hương.

[31] André Lefèvre (1887-1946) là Ủy viên Toàn quốc Hướng đạo Pháp tới Đông Dương có ảnh hưởng rất lớn đến phong trào Hướng đạo các xứ.

Tới Hải Phòng đầu tiên vào ngày 4 tháng 2 năm 1935, gặp gỡ Trưởng Hoàng Đạo Thúy và nhận lời mời tham dự một kỳ trại được tổ chức ở Rừng Sặt vào các ngày 7 và 8.

Trong suốt thời gian ở Bắc Kỳ, Trưởng Lefèvre đã diễn thuyết về phong trào Hướng đạo ở *Nhà hát Tây Hà Nội* (tức *Nhà hát Lớn*), thăm các đoàn Hướng đạo ở Hải Phòng, Bắc Ninh, Thái Bình, Nam Định, Hà

Đông… hội kiến với ông Hội trưởng Nguyễn Lễ… rồi sau đó khởi hành vô Huế ngày 28 tháng Hai.

Sau buổi đón rước của Hướng đạo Pháp Nam tại dinh *Khâm sứ Trung Kỳ*, Trưởng Lefèvre được yết kiến Đức vua Bảo Đại và gặp gỡ các Chefs, xem các cuộc biểu diễn của các đoàn Hướng đạo và thuyết trình ở một vài nơi trước khi qua Ai Lao rồi tới Nam Kỳ hồi 7 giờ rưỡi sáng ngày thứ Tư 20-3-1935.

Ra sân ga đón có ông Hội trưởng Trần Văn Khá, ông Đốc phủ Nguyễn Văn Vịnh, Hội trưởng Hướng đạo Mỹ Tho, ông cố đạo Perrel, phóng viên báo *Le Populaire,* ông Ba Thy chủ tiệm chụp hình *Modern Photo* cùng đại diện các đoàn Hướng đạo Pháp và Nam.

Trưởng André Lefèvre sau đó về Khách sạn *Continental Palace* tạm nghỉ. Đến 4 giờ chiều thì hội kiến với ông Hội trưởng và anh Ủy viên Trần Văn Khắc. Ngày hôm sau thì cùng làm việc với các Huynh trưởng Hướng đạo tại Hội quán để bàn soạn chương trình huấn luyện.

Đến ngày 22 thì Trưởng Lefèvre lên đường đi Nam Vang, các Hướng đạo Cao Miên tiếp đón tại sân Hoàng gia. Lưu tại đây đến 30 Tây mới trở lại Sài Gòn.

Ngày 4 tháng 4 Trưởng Lefèvre diễn thuyết về mục đích Hướng đạo có chiếu phim minh họa tại *Nhà hát Tây* (tức *Nhà hát Thành phố* bây giờ). Từ ngày 5 đến ngày 7 thì lên lớp dạy các Chefs ở Nam Kỳ. Đặc biệt là trong thời gian huấn luyện, tất cả lớp học đều đến thăm viếng các đoàn Hướng đạo ở Mỹ Tho và Cần Thơ, khi đi đường đã có những cuộc chơi Hướng đạo ngay trên xe hoặc dưới bộ.

Ngày 8 tháng 4, trưởng Lefèvre đã cùng đi với ông Hội trưởng lên thăm dò đất trại ở Đà Lạt để chuẩn bị các khóa huấn luyện các Chefs ở Đông Dương.

Ngày 17 tháng 4, anh em Hướng đạo Sài Gòn đãi tiệc chia tay.

Ngày 24 tháng 4, André Lefèvre đã xuống tàu trở về Pháp.

André Lefèvre tên Rừng là *Vieux Castor (Lão Hải Ly).*

(Theo báo *Hướng Đạo* Số 4, Avril 1935, trang 2 và Số 6, trang 9 và 10)

[32] *Các Trại Trường* (Tôn Thất Đông), tuyển tập *Phong trào Hướng đạo Việt Nam 1930-2000*. ấn bản lưu niệm tại trại họp bạn HĐVN 2000, San Jose, California, trang 60.

Nhắc đến Trưởng Tạ Quang Bửu (1910-1986) với *Trại trường Bạch Mã* thì cũng nên biết, trưởng Tạ Quang Bửu từng được cử đi Anh quốc để thụ huấn *Gilwell Park* vào khoảng cuối năm 1939 và được phong nhiệm *DCC (Député Chef de Camp/Ủy viên Huấn luyện)* từ năm 1942 để giữ chức vụ Trại trưởng của *Liên Hội Hướng đạo Đông Dương* (*Bạch Mã* Số 9, tháng 5-1995, trang 3). Cuối năm 1939, *Liên Hội Hướng đạo Đông Dương* có cử Tr. Tạ Quang Bửu sang Scotland dự Họp bạn Tráng sinh (3rd *Rover Moot*, Monzie), và thụ huấn ở *Trại trường Gilwell Park* (Anh quốc). Lúc đầu dự định có Emmanuel Niédrist đi cùng (Tờ *Thẳng Tiến* Số 11 & 12-1939 có đăng tin này nơi trang 15) nhưng sau đó thay đổi là Tr. Hoàng Đạo Thúy sẽ cùng đi. Nhưng cuối cùng thì chỉ có Trưởng Tạ Quang Bửu. Vào năm 1941, Trưởng Tạ Quang Bửu còn là Trại trưởng Trại Họp bạn *Thần Kinh*. Từ sau năm 1945, Trưởng đã cùng một số Trưởng như Trần Duy Hưng, tham gia kháng chiến chống Pháp, một thời gian sau Trưởng Tạ Quang Bửu trở thành *Bộ trưởng Bộ Đại học và Trung học Chuyên nghiệp* (1965-1976), Bộ trưởng *Bộ Quốc phòng nước VNDCCH* (1946-1948)…. Tên Rừng của Trưởng là *Chồn (Fennec).*

Trưởng Raymond Schlemmer là người đầu tiên làm trại trưởng *Trại trường Bạch Mã*. Trong tập "*Hội Hướng Đạo Việt Nam*" (1990) của Hoàng Đạo Thúy có nhận xét về Trưởng Schlemmer trong phần "*Các Huynh trưởng Pháp và những người Pháp khác*" như sau:

"*Raymond Schlemmer là Ủy viên cao cấp của SdF, Công giáo. Đã chừng 60 tuổi. Nguyên là Tổng Ủy viên Quốc tế Hồng Thập Tự. Tính lối sinh hoạt nước Anh. Ông đến Đông Dương khoảng năm 1937 thu xếp cho con sang làm, nhưng để hầu hết thì giờ làm HĐ. Ông gặp các cha Cố, củng cố các đoàn HĐ ở nhà thờ cho có Tuyên úy đầy đủ cả. Ông yết kiến Toàn quyền, đề nghị lập Comité Directeur du Scoutisme. Toàn quyền đích thân chủ tọa, mà định cạnh mỗi Ủy viên bản xứ có Ủy viên Pháp. Ông lại yết kiến Bảo Đại, được tiền xây trại Bạch Mã. Ông rất hết lòng, nhưng thấy ngay mục đích của ổng. Ông có bằng Trại trưởng (Duputy Camp Chef) nên có làm nhiều trại huấn luyện…*"

Cuối tháng 11-1938, Tr. Raymond Schlemmer đã có một buổi diễn thuyết về phong trào Hướng đạo tại *Âm Nhạc Viện Saigon* trước đông quan khách Pháp - Việt và công chúng. Tờ *Lục Tỉnh Tân Văn* số 6020 ra ngày 1-12-1938 đã có tường thuật chi tiết về buổi diễn thuyết này trên trang nhất dưới nhan đề: "*Hướng-đạo chủ nghĩa là gì?".*

Raymond Schlemmer có viết một số bài trên báo *CHEF* của Liên Hội, báo *Thẳng Tiến* với tên Rừng là *Cygne de la Croix de Sud (Thiên Nga Nam Tào).* Trưởng về hưu khoảng năm 1952. (Thông tin lý lịch về Tr. Raymond Schlemmer rất có giới hạn và không ai lưu lại cả).

Về *Bằng Rừng* thì trong bài viết của Trưởng Cò Hấp Tấp Lê Nguyên Bách (*Sắp Sẵn*, Số 6-1986) có kể chuyện "*Ngày Xửa Ngày Xưa*"rằng:

"*Hồi đó, Bằng Rừng chưa có, nhưng anh Hướng đạo nào mà chẳng ao ước có được Bằng Rừng. Tiếng Pháp gọi Bằng Rừng là Badge de Bois. Tiếng Badge chưa dịch ra là Chuyên hiệu, và vẫn còn gọi là BÁT. Còn Bois là RỪNG thì các anh dịch gọn là GỖ. Vì thế BADGE DE BOIS, các anh dịch là cái BÁT GỖ. Dù là dịch đùa cho vui, nhưng nó thành ra thông dụng. BÁT-ĐỜ-XƠ-CUA (Badge de Secours – Chuyên hiệu Cứu thương) hay BÁT-ĐỜ-XÔ-VỜ-TA (Badge de Sauvetage – Chuyên hiệu cứu người bị nạn) cũng chẳng bằng cái BÁT-GỖ. Đeo BÁT-GỖ là khỏi phải cần các BÁT khác*."

[33] *Tràng An báo* (Số 722, 12 tháng Tư 1941) "*Hướng đạo: Cuộc họp bạn rất lớn của 3000 Hướng đạo ở Thần kinh.*"

Trại Họp bạn *Thần Kinh* được tổ chức từ 12 đến 14-4-1941 tại Huế. Trại Trưởng là Tr. Tạ Quang Bửu, Tổng thư ký là Tr. Nguyễn Thúc Toản (Tam Tòa, Huế), Quảng cáo và Thông tin: Tr. Phan Ngân (Bộ Hình, Huế), Thủ quỹ: R.P. Lefas (Providence, Huế). Chương trình có buổi đi thăm các lăng Thiệu Trị, Tự Đức, đồi Belvédère. Tối có lửa trại "*Vui đón*" và ngày cuối cùng là đi thăm Hoàng Thành, sau đó là nhổ trại.

[34] *Hội Hướng Đạo Việt Nam* (Hoàng Đạo Thúy). Bản thảo, chưa in. Viết xong ngày 14-4-1990 tại Hà Nội, trang 15.

[35] Trụ sở này bên trong còn là một rạp chiếu bóng mang tên *Lửa Hồng*, phần còn lại là nơi họp, hội nghị của các Trưởng lãnh đạo phong trào. Rạp *Lửa Hồng* đã mang lại nguồn sinh khí mới cho giới trẻ ở Hà Nội. Hội quán 86 phố Hàng Trống còn là cơ sở để gây quỹ và phương tiện giúp công việc hồi sinh của phong trào được dễ dàng hơn.

[36] *Lịch Sử Hướng Đạo Việt Nam*, hồi ký của Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc, do Liên đoàn Chi Lăng HĐVN tại Toronto, Canada xuất bản và phát hành, 1985, trang 36 và 38.

[37] "…*trong thời kỳ đó những ai công khai nói về lòng ái quốc, hô hào lòng yêu nước thương nòi, dù chỉ nói mà chưa hành động gì, cũng bị thực dân Pháp theo dõi, cảnh cáo, hoặc bắt bớ - nhưng khi gia nhập Hướng đạo thì lại được công khai tuyên thệ "trung thành với Tổ quốc", được hoạt động phục vụ xứ sở và đồng bào.*" ("*Nửa thế kỷ Hướng đạo tại Việt Nam*" của Trưởng Mai Liệu, đăng nơi trang 4&5 trong tuyển tập "*Phong trào Hướng đạo Việt Nam 1930-2000*" phát hành tại Trại Họp bạn HĐVN 2000, San José, California.

"*Nhưng cái năm 1930 ấy, Tây kìm kẹp dữ lắm. Về lý thì giấy phép, thế không là gì mấy. Muốn xẩy ra việc gì, mỗi lần đi phải báo trước với Sở Cẩm Hàng Đậu biết rõ ràng, lần nào họ cũng cho người đi theo. Cũng mong cho họ biết rõ là mình chỉ hướng dẫn học trò học tập và chơi thôi.*" ("*Hội Hướng đạo Việt Nam*" bản đánh máy ghi ngày 14-4-1990, trang 4 của Trưởng Hoàng Đạo Thúy). Trang 15 cũng ghi thêm: "*Chừng năm 1936, Raymond Schlemmer sang, đẩy mạnh việc lập các đoàn Hướng đạo Công giáo có tuyên úy và giúp chính quyền thuộc địa nắm lấy phong trào bằng một Ủy viên Giám đốc (Comité Directeur), và ở mỗi cấp ủy viên trên đặt một người Pháp bên cạnh người bản xứ, đưa nhà Vua vào như một ân nhân.*"

Trong tập "*Hồi ký Lịch sử Hướng đạo Việt Nam*" của Trưởng Trần Văn Khắc, nơi trang 15 có ghi: "…*hồi đó Bắc Việt đặt dưới quyền bảo hộ của nước Pháp, bất cứ một hành vi, ngôn ngữ nào cũng có thể gieo ngờ vực vào óc người Pháp. Họ nghi kỵ từng ly, từng tý. Do đó chúng tôi cần phải dè dặt, thận trọng từng lời ăn tiếng nói. Một thí dụ điển hình là lúc dịch câu tuyên-lời-hứa của HĐ từ tiếng Pháp ra tiếng Việt, chúng tôi đã đắn đo suy nghĩ khá lâu, không dám dịch chữ "SERVIR LA PATRIE" ra là "PHỤNG SỰ TỔ QUỐC" mà là "Trung thành với Tổ quốc", chỉ vì hai chữ "Phụng sự" có tính cách yêu nước, cách mạng. Rồi từ chỗ yêu nước, cách mạng đến chỗ ghét Pháp, chống Pháp…*"

Cũng trong tập sách nhan đề "*Youth Mobilization in Vichy Indochina*" của Bà Anne Raffin do Nhà xuất bản Lexington Books phát hành năm 2005, trang 21 trong tiêu đề "*Youth of The French Empire*" về các phong trào thanh thiếu niên, trong đó có phong trào Hướng đạo Việt Nam, cũng có đề cập đến tình trạng kiểm soát của người Pháp tại Đông Dương như sau: "*Tuy nhiên, các phong trào này đòi hỏi sự chấp thuận của chính quyền thuộc địa để có quyền tồn tại và nhận được sự trợ giúp của chính quyền bảo hộ.* Nguyên văn bằng Anh ngữ*: These movements, however, required the colonial administration's approval in order to have the right to exist and to receive assistance from the state.*"

Theo như sự dẫn chứng của bà Anne Raffin thì việc xin phép phải mất 2 tháng và phải ghi rõ từng chi tiết, tên tuổi tất cả mọi người về tình trạng cá nhân, xã hội, tôn giáo và mục đích, hoạt động cụ thể. Thế nên, việc sinh hoạt của phong trào Hướng đạo Việt Nam trong thời điểm này cũng gặp phải nhiều gian khó!

[38] Theo Báo cáo ngày 31 tháng 5 năm 1996 của *Ban Liên lạc Lâm thời Hướng đạo Việt Nam* do Trưởng Lê Duy Thước (thư ký) nơi trang 2 có ghi rõ: "*Hoạt động Hướng đạo thời Pháp thuộc (1930-1945) có nhiều hạn chế. Hễ Hướng đạo sinh hứa trung thành với Tổ quốc, nói đến yêu nước, là bị theo dõi. Nhưng các Anh huynh trưởng bấy giờ đã khéo "Việt Nam hóa" phương pháp giáo dục hướng đạo và tìm cách "hợp pháp hóa" hoạt động hướng đạo Việt Nam…"*

Theo tập "*Hội Hướng Đạo Việt Nam*" của Trưởng Hoàng Đạo Thúy viết (trang 3) cho biết rằng mãi đến cuối năm 1935 thì Liên hội Hướng đạo Pháp *Fédération des Eclaireurs de France (EIF)* mới chính thức công nhận tổ chức Hướng đạo của người Việt.

[39] Chiếu theo Nghị định số 1365 ngày 22 tháng 9 năm 1937, Toàn quyền Đông Dương đã quyết định cho thành lập *Liên Hội Hướng đạo Đông Dương (Fédération Indochine des Associations du Scoutisme).*

Trong bản báo cáo của Jacques Lebas (Report n. 186-CGI, Hanoi November 12, 1941, CGI ,L8 444(41), unindexed, CAOM) gởi lên *Toàn quyền Đông Dương* ghi rõ là tổng số trong năm 1941 có tất cả 5 ngàn 200 đoàn sinh trong tổ chức *Liên Hội Hướng Đạo Đông Dương* bao gồm:

2250 (Hội HĐ Bắc kỳ / The Tonkinese Association of Scouts)

1350 (Hội HĐ Trung kỳ / The Annamite Association of Scouts)

900 (The Cochinchinese Association of Scouts)

500 (Hội HĐ Cambodia / Cambodian Association of Scouts)

200 (Hội HĐ Lào / The Laotian Association of Scouts)

(Nguồn: *Youth Mobilization in Vichy Indochina*, Anne Raffin, 2005, trang 72)

[40] Hoàng Đạo Thúy đã ghi lại trong hồi ký "*Kể một số điểm về Hội Hướng đạo Việt Nam*" (bản viết tay, 5-1-1988): "*Thời cuộc đã đẩy đưa anh em hướng đạo đi tìm phương hướng cho mình, Hội Hướng đạo Việt Nam không phải là một Đảng mà có chỉ huy được. Là một khối nhiều người…Hội Hướng đạo chỉ làm việc giáo dục, lớn lên anh em sẽ tìm thấy con đường đi…*"

Hồng Sơn Dã Mã Võ Thanh Minh cũng có ghi lại sự kiện này trong tập tài liệu viết tay ngày 1 tháng 7 năm 1966 tại Từ đường *Sào Nam Tiên Sinh* (chưa xuất bản) "*Vài nét phác họa về Lịch sử Hướng Đạo Việt Nam lúc khởi thủy*" có đoạn:

"*1946: Quốc hội Lập hiến đầu tiên của nước Việt Nam Dân Chủ Cọng Hòa họp ở nhà hát lớn Hà Thành, đồng thời Hội nghị Huynh trưởng và Tráng sinh toàn quốc thứ nhất của VIệt Nam cũng họp ở 82 Hàng Trống để chấp nhận Nội quy nói về cái tên Hướng đạo Cứu quốc và Mặt trận Việt Minh muốn ban cho như đã ban cho tất cả các đoàn thể khác: Phật giáo cứu quốc, Công giáo cứu quốc..v..v.. Đại đa số Hướng đạo không thích cái danh dự ấy…*"

[41] Kể từ sau năm 1945, sinh hoạt của phong trào Hướng đạo ở miền Bắc trở nên giới hạn và vô cùng khó khăn kể từ sau kỳ trại "*Độc Lập*" được tổ chức tại *Tân Trào (Khu Đại Học Xá Bạch Mai)* mà người đứng đầu chính phủ lúc bấy giờ là Hồ Chí Minh đã có đến viếng thăm, và sau đó nhận làm Hội trưởng Danh dự *Hội Hướng Đạo Việt Nam*.

Dần dần sinh hoạt Hướng đạo bị đẩy lùi, và phong trào Hướng đạo tại miền Bắc phải chính thức rút lui và nhường lại cho những hoạt động của *Đoàn Thanh niên Cộng Sản* và *Đội Thiếu Niên Tiền Phong* (trang 734, "*The Undaunted, Keeping the Scouting Spirit Alive: the Survival and Revival of Scouting in Central and Eastern Europe*" của Piet J. Kroonenberg, Nhà xuất bản Oriole International Publications ấn bản eBook, 2011. Tham khảo tại địa chỉ: http://www.scoutmaster.ru/ru/hist/pk_und2_viet.htm).

[42] Theo thống kê của *Hội Hướng Đạo Việt Nam*, tính đến ngày 31 tháng 10 năm 1974, tổng số hội viên lên đến 14 ngàn 452 người thuộc 50 Đạo và liên đoàn biệt lập. Số Trưởng là 2 ngàn 195 người trong số có 185 có *Huy hiệu Rừng* (hay *Bằng Rừng*), 175 Trưởng có *Bằng Bạch Mã.*

Tráng sinh: 882 (44 Tráng đoàn và 134 Huynh trưởng), Kha sinh: 1332 (70 Kha đoàn, 277 Huynh trưởng), Thiếu sinh: 5265 (246 Thiếu đoàn, 847 Huynh trưởng), Ấu sinh: 2758 (145 Bầy, 505 Huynh trưởng).

[43] Trong thông báo của Ban Chấp Hành Trung Ương *Đảng Cộng Sản Việt Nam* số 157 TB/TW ngày 20 tháng 5 năm 2008 do ông Trương Tấn Sang ký thay mặt *Ban Bí thư* ký, về những hoạt động Hướng đạo hiện nay tại một số tỉnh và thành phố, có ghi rõ trong tiêu điểm thứ 2: *"…cần tiếp tục thực hiện nghiêm chủ trương không đặt vấn đề tái lập tổ chức hướng đạo, cũng như tránh lập thêm các hội, đoàn mới*".

Bản thông báo còn ghi thêm sau đó: *"Các cấp ủy đảng, chính quyền các cấp, các đoàn thể quần chúng nhân dân cần hiểu rõ lịch sử ra đời, hoạt động và sự kết thúc hoạt động của các tổ chức hướng đạo ở Việt Nam từ sau khi thống nhất đất nước để nâng cao nhận thức, thống nhất hành động. Với phương châm lấy tuyên truyền, giáo dục là chính để thuyết phục quần chúng. Trước hết là số cựu huynh trưởng là cán bộ, đảng viên và các phụ huynh có con em tham gia hoạt động hướng đạo; xác định rõ trách nhiệm của nhà trường, gia đình và xã hội trong việc vận động, giáo dục thanh thiếu niên không tham gia hoạt động hướng đạo."*

[44] Trong bài viết "*Secret Scouts take on might of Uncle Ho*" của ký giả Graham Hutchings tường thuật tại Sài Gòn (nay là thành phố Hồ Chí Minh) đăng trên tờ *Sunday Telegraph* ngày 6-11-1994 có ghi lại đoạn phỏng vấn một nhà kinh tế học về nông nghiệp, người đã chuyển sang công tác xã hội, ông nói có khoảng 1000 Hướng đạo sinh "*sinh hoạt chui*" ở TP.HCM như sau: "*Chúng tôi có những hoạt động không chính thức trong các công viên, nhưng chúng tôi không mặc đồng phục của chúng tôi vì điều đó sẽ gây nhiều sự chú ý. Chúng tôi mặc chúng ở ngoại ô thành phố. Người dân không biết đồng phục là gì, và chúng tôi chỉ có hoạt động vào sáng sớm hoặc muộn vào ban đêm, vì vậy họ thường không nhìn thấy chúng tôi." (We have un-unofficial activities in the parks, but we don't wear our uniforms because that would draw attention to ourselves. We wear them at camps in the country-side. Country people don't know what the uniforms are, and we only have activities early in the morn-ing or late at night, so they don't often see us).*

[45] Một đoạn trong Facebook của Trưởng Đinh Hữu Quyến có ghi lại ý kiến cá nhân của mình như sau: "*Chính quyền vẫn cho Hướng đạo chơi công khai như hiện nay, không làm khó dễ gì các hoạt động trong nước và các giao tiếp với Hướng đạo nước ngoài, là rộng rãi lắm rồi; đây là hiện tượng chưa hề có trong các nước gọi là "cộng sản*."

Ý kiến này đã được phổ biến trên cộng đồng xã hội Facebook ngày 5-3-2015.

[46] Trưởng Laszlo Nagy (Tổng thư ký Văn phòng *Hướng đạo Thế giới/World Scout Bureau*) đã từng viếng thăm *Hội Hướng Đạo Việt Nam* và khóa Huấn luyện Trưởng đầu tiên mang tên *NTC1 (Khóa đào tạo Trưởng Huấn luyện Quốc gia/National Trainer's Course* do Lê Mộng Ngọ làm Khóa trưởng từ ngày 19-21-7-1971 với 48 khóa sinh). Trưởng Nagy rất hài lòng với những cố gắng và nổ lực của *Hội Hướng*

Đạo Việt Nam. Các khóa sau tiếp tục được tổ chức ở Dòng Đồng Công Tam Bình, Thủ Đức.

[47] Theo biên bản của Hội nghị ngày 3 tháng 7 năm 1983 là 58 người. Thực tế danh sách của Hội nghị là 63 người. Với sự tham dự của một số Trưởng như: Tr. Nguyễn Trung Thoại, Mai Xuân Tý từ Canada (ngay cả chính Trưởng Trần Văn Khắc cũng từ Canada), Tr. Nghiêm Văn Thạch ở Pháp, Tr. LM Vũ Đức Thông ở Úc và hầu hết là các Trưởng ở tiểu bang California và một số tiểu bang khác ở Hoa Kỳ. Hội nghị mở rộng và trở thành quốc tế, thoạt đầu tiên dự định sẽ là *Hội nghị Trưởng Việt Nam trên Thế giới* hoặc *Đại hội các Trưởng HĐVN trên Thế giới*, sau này nôm na gọi là *Hội nghị Trưởng Costa Mesa 1983.*

[48] Đúng ra là *Ủy ban Trung ương Quốc tế cho Hướng đạo người Việt (The International Central Committee on Vietnamese Scouting).*

Trong một lá thư gửi Trưởng Nguyễn Văn Thơ ngày 7-6-1983 của Trưởng Laszlo Nagy (Tổng thư ký Văn phòng Hướng đạo Thế giới) thì ông có đề nghị thành lập một *Ủy ban Trung ương Hướng đạo người Việt lưu vong (The Central Committee of Vietnamese Scouting in Excile)*, và khẳng định *Tổ chức Hướng Đạo Thế Giới (World Organization of Scout Movement)* không thể thừa nhận tính cách hội viên cho bất cứ một tổ chức hay một nhóm lưu vong nào làm đại diện cho một quốc gia nguyên thủy hay *Hội Hướng đạo Việt Nam (Vietnam Scout Association)* được.

Điều này có nghĩa là *Hội đồng Trung ương Hướng đạo Việt Nam (ICCVS)* không phải là một thành viên chính thức của *Tổ chức Hướng Đạo Thế Giới (WOSM)* như những quốc gia hội viên khác, nhưng được khuyến khích và thừa nhận là một tổ chức có nhiệm vụ liên lạc, phối trí điều hợp các hoạt động trong nội bộ HĐVN tại hải ngoại, giúp tuân hành những chính sách của Văn phòng HĐTG đồng hành với những chính sách các hoạt động của mỗi quốc gia (Hội Hướng đạo quốc gia). *Hội đồng Trung ương HĐVN* là đại diện cho toàn thể các Trưởng và Hướng đạo sinh Việt Nam hiện đang định cư, sinh sống ở Hoa Kỳ và ở các quốc gia khác trên thế giới. *Hội đồng Trung ương HĐVN* không có thẩm quyền hành chánh như một hội Hướng đạo quốc gia như *Boy Scouts of America* hoặc Hội Hướng đạo bản địa.

Kết quả sau *Hội nghị Trưởng HĐVN* (Costa Mesa, 1983), một cơ cấu chung được gọi là "*Hội đồng Trung ương Hướng đạo Việt Nam*" được thành lập. Đúng như nguyên tắc và điều lệ của *Tổ chức Hướng đạo Thế giới (WOSM) và Hội Nam Hướng đạo Hoa Kỳ (the Boy Scouts of America)* như trong thư của Trưởng James W. Sands (Giám đốc Quốc tế vụ BSA) đã đề cập trong lá thư ngày 10-6-1983 gửi cho Trưởng Nguyễn Văn Thơ.

Trong hơn 30 năm qua, *Hội đồng Trung ương Hướng đạo Việt Nam* đã có nhiều Trưởng tiếp tục lãnh đạo phong trào Hướng đạo Việt Nam tại hải ngoại, từ Trưởng Trần Văn Khắc cho đến các Trưởng Nguyễn Văn Thơ, Vĩnh Đào, Nguyễn Văn Thuất, Võ Thành Nhân và hiện nay là Trưởng Trần Quang Thanh Trang. Danh xưng bằng Anh ngữ là *International Central Committee of Vietnamese Scouting (ICCVS)* với huy hiệu mới là hoa bách hợp, vòng dây có thắt nút dẹt ở dưới trên nền xanh. *Hội đồng Trung ương Hướng đạo Việt Nam* có *Hiến chương* và *Nội lệ* riêng.

Bạn có thể xem chi tiết nơi trang nhà ở địa chỉ: https://hoidongtrunguong-huongdaovietnam.org/
(trước ở địa chỉ: http://www.iccvs.org/)

Hoặc trên mạng Facebook: https://www.facebook.com/vietscouts/

[49] Trải qua hơn 40 năm kể từ khi thành lập, *Hội đồng Trung ương Hướng đạo Việt Nam* đã có các Trưởng đứng mũi chịu sào như các Trưởng Chủ tịch:

Trần Văn Khắc (1983-1985), Nguyễn Văn Thơ (1985-1992), Vĩnh Đào (1993-2002), Nguyễn Văn Thuất (2002-2006), Võ Thành Nhân (2006-2018) và Trần Quang Thanh Trang (2018 đến nay).

Theo tài liệu hướng dẫn của *HĐTƯ-HĐVN* (V.1.0 2/2015) có ghi rõ: *"Để bổ sung những tính đặc thù về tinh thần cho những Hướng Đạo Sinh gốc Việt Nam đang sinh hoạt trong phong trào Hướng Đạo địa phương, Hội Đồng Trung Ương – Hướng Đạo Việt Nam (HĐTƯ) bổ sung một vài tập tục về truyền thống của Hướng Đạo và văn hóa Việt Nam, không ngoài mục đích tăng thêm sự hiểu biết về cội nguồn dân tộc, để trong sinh hoạt thêm phong phú, thích hợp với bản năng, dân tộc tính và nhất là tạo cho đoàn sinh luôn luôn tôn trọng những gì mà mình đã hứa khi trở thành một thành viên của phong trào Hướng Đạo."*

Mục đích của Hội đồng là: "*Bảo tồn văn hóa Việt Nam và phát triển phong trào Hướng Đạo*" với sứ mệnh:

1. *Gìn giữ tinh thần Hướng Đạo Việt Nam đã có từ năm 1930.*
2. *Phát huy truyền thống dân tộc Việt Nam.*
3. *Nối kết các đơn vị Hướng Đạo người Việt khắp nơi trên thế giới có cùng chung mục đích.*
4. *Cùng với các Hội Hướng Đạo địa phương để phát triển phong trào Hướng Đạo Thế Giới.*

[50] *Lịch Sử Hướng Đạo Việt Nam*, hồi ký của Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc, do Liên đoàn Chi Lăng HĐVN tại Toronto, Canada xuất bản và phát hành, 1985, trang 51.

[51] Gần 40 năm qua, kể từ khi trại *Thẳng Tiến* đầu tiên được tổ chức năm 1985 tại Jambville (Pháp quốc), Trại trưởng: Nghiêm Văn Thạch). Lần lượt các trại *Thẳng Tiến* khác được tổ chức như:

Thẳng Tiến II (1988), Everton, Toronto (Canada), Trại trưởng: Nguyễn Tấn Hồng.

Thẳng Tiến III (1990, San Mateo, California (Hoa Kỳ), Trại trưởng: Lý Khánh Hồng.

Thẳng Tiến IV (1993), Le Breuil, (Pháp quốc), Trại trưởng: Vĩnh Đào.

Thẳng Tiến V (1995-1996), Glenfield, Sydney (Úc), Trại trưởng: Nguyễn Văn Thuất.

Thẳng Tiến VI (1998), Lake Fairfax, Virginia (Hoa Kỳ), Trại trưởng: Võ Thành Nhân.

Thẳng Tiến VII (2002), Houstyon, Texas (Hoa Kỳ), Trại trưởng: Lương Hoàng Nam.

Thẳng Tiến VIII (2006), Rancho Jurupa Regional Park, California (Hoa Kỳ), Trại trưởng: Dương Tiến Đạt.

Thẳng Tiến IX (2009, King City, California (Hoa Kỳ), Trại trưởng: Trần Anh Kiệt.

Thẳng Tiến X (2014), Houston, Texas (Hoa Kỳ), Trại trưởng: Ngô Vinh Khoa.

Thẳng Tiến XI (2018), Camp Snyder, Virginia (Hoa Kỳ), Trại trưởng: Phạm Ngọc Quế Chi.

Thẳng Tiến XII (2022), Oak Canyon Park, Silverado, California (Hoa Kỳ), Trại trưởng: Nguyễn Tư Nhân.

Do Đại dịch *COVID-19* xảy ra*, Thẳng Tiến XII* lẽ ra sẽ tổ chức ở Sydney (Úc) như đã dự định lúc ban đầu, Trại trưởng được đề cử là Tr. Trần Công Thúy Định, cuối cùng thì địa điểm phải hủy bỏ!
Trại *Thẳng Tiến XIII* sẽ được tổ chức tại Trại trường Girl Guides Camp Jubilee , Alberta (Canada) vào

ngày 1-7 tháng 7 năm 2026, Trại trưởng sẽ là Tr. Võ Tố Quỳnh.

[52] [53] Bài diễn văn khai mạc tại Trại họp bạn *Thẳng Tiến* (1985) đã được đăng nguyên văn trong Bản tin *Thẳng Tiến* số 11, ra ngày 30-7-1985 nơi trang 3. 4 và 5.

[54] Bản tin số 4/88, *Hội đồng Hướng đạo Việt Nam, Châu Orange County*.

[55] Xem chi tiết trên trang 7 tờ *Liên Lạc* số 5 bộ mới 1993.

[56] Xem chi tiết Thông tư *HĐTƯ-HĐVN* ngày 27 tháng 1 năm 1993 trên tờ *Liên Lạc* số 6 phát hành tháng 4-1993, trang 28.

[57] Bức thư chúc mừng này đã được Trưởng Nguyễn Trung Thoại đọc thay mặt Trưởng Sếu trước Đại Hội đồng. Thư đề ngày 19-7-1993, viết tại Orléans, Canada.

[58] Vấn đề thành lập nhóm *Cựu Hướng đạo* đã từng bàn luận trong các kỳ trại *Thẳng Tiến*, nay Đại Hội đồng HĐVN *ở* trại *Thẳng Tiến IV* (Le Breuil, Pháp quốc) họp ngày 11-8-1993, một Ủy viên Liên lạc Cựu Trưởng và Cựu HĐ được đề cử và một dự thảo điều lệ *Hội Trưởng niên Hướng đạo Việt Nam* được soạn thảo. Ban vận động được thành lập, đứng đầu là Trưởng Nguyễn Trung Thoại cùng sự hỗ trợ của các Trưởng Nghiêm Văn Thạch, Lê Thọ, Phạm Văn Thiết và Trần Minh Thưởng.

Theo *Quy Ước* làm tại trại *Thẳng Tiến VI* (ngày 29-6-1998) đã được thảo luận và thông qua, *Hướng đạo Trưởng niên* là một thành phần của Phong trào Hướng đạo Việt Nam. Cơ cấu tổ chức mỗi đơn vị được gọi là Xóm hay Làng Bách hợp có Tiên Chỉ (tức Chủ tịch) ở vị trí danh dự, có Xóm trưởng hoặc Lý trưởng (Chi hội) và công tác thường được kết hợp với Văn phòng Liên lạc (Trưởng văn phòng là Ủy viên đặc trách Hướng đạo Trưởng niên trong HĐTƯ- HĐVN). Hội nghị Trưởng niên do Văn phòng Liên lạc triệu tập, nhóm họp mỗi kỳ Họp bạn *Thẳng Tiến*. Tờ *Liên Lạc* là tiếng nói chính thức do Văn phòng Liên lạc phụ trách. Đến kỳ *Thẳng Tiến VII ở* Houston (TX, 2002) thì chính thức xác định danh xưng. Từ ngữ *Hướng đạo Trưởng niên* được sử dụng, viết tắt là: *HĐTrN*. Điều lệ sơ khởi của Hội được đăng trên báo *Liên Lạc* Bộ mới số 14 (3-1995).

[59] [60] *Liên Lạc*, *Nhóm Tinh thần Baden Powell*, Bộ mới Số 11, phát hành tháng 6-1994, trang 4 và trang 7. Bài điếu văn của *Hội Người Việt Cao Niên* do Lê Quảng Trị và Đỗ Danh Tầm đồng phụng soạn, Đỗ Danh Tầm đọc điếu.

[61] Theo ý nguyện của Gia đình HĐVN tại Ottawa, Tr. Vĩnh Đào, Chủ tịch *HĐTƯ-HĐVN* đã ký văn thư gởi khắp nơi nói về "NGÀY TINH THẦN TRẦN VĂN KHẮC", nội dung như sau:

"*Để tưởng nhớ đến Trưởng Trần Văn Khắc, một Trưởng không những có công sáng lập ra phong trào Hướng đạo Việt Nam mà còn cống hiến suốc cuộc đời mình để xây dựng và bồi đắp cho Phong trào. Ban Thường Vụ Hội Đồng Trung Ương đề nghị mỗi năm, Phong trào Hướng đạo Việt Nam lấy ngày 01 tháng 7, ngày sinh của Trưởng Trần Văn Khắc làm "NGÀY TINH THẦN TRẦN VĂN KHẮC". Vào ngày này, các đơn vị H.Đ.V.N., các Liên đoàn hay Chi nhánh, tùy theo hoàn cảnh và phương tiện, nên tổ chức một lễ Tưởng Niệm, một sinh hoạt đặc biệt hay một ngày trại để đánh dấu ngày "NGÀY TINH THẦN TRẦN VĂN KHẮC".*

"Việc cử hành tưởng niệm này sẽ khiến cho tất cả chúng ta luôn luôn nhớ đến người anh Cả của phong trào, luôn luôn tỏ ra hết sức quan tâm đến mọi sinh hoạt của Hướng đạo Việt Nam trên khắp

thế giới và rất là gần gũi với các Trưởng đang sinh hoạt. Đó cũng là dịp để các đoàn sinh H.Đ.V.N. nhớ đến cội nguồn của mình và cảm thấy gắn bó hơn với một tập thể chung là Phong trào HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM." Trích trang 8, báo *Liên Lạc* Bộ mới Số 14, phát hành tháng 3-1995.

Và cứ như thế mỗi năm, *Hội đồng Trung ương Hướng đạo Việt Nam* đều có thông tư nhắc nhở về *Ngày Tinh thần Trần Văn Khắc*!



PHỤ TRANG

HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM



Giữ Vững MỐI DÂY

4 Lưu hành nội bộ

NGƯỜI SÁNG LẬP HĐVN

Nhắc đến Vị Sáng lập Hướng Đạo Việt Nam thì có người nói là Trưởng Trần Văn Khắc, có kẻ bảo là do Trưởng Hoàng Đạo Thúy; mỗi người đều có lý do riêng để suy tôn. Tuy nhiên những người trong cuộc: cả Trưởng Khắc lẫn Trưởng Thúy chẳng ai tự vỗ ngực cho mình là "Người Sáng lập" mà chỉ nhận mình là "một trong những người Sáng lập", một phần vì cả 2 vị đều có tính khiêm nhường, một phần vì không có mốc chính xác để minh định ai trước ai sau, và có lẽ là do tinh thần HĐ "mình vì mọi người" nên không ai tự nhận mình là "thủy tổ".

Nói về thời điểm lập nên đoàn HĐ đầu tiên thì Đoàn Lê Lợi của Trưởng Trần Văn Khắc khai sinh vào tháng 9/1930 tại Trụ sở Hội Thể dục Hà Nội (SEPTO) mà các đoàn sinh là hội viên của Hội ấy; còn Trưởng Hoàng Đạo Thúy thành lập Đoàn Vạn Kiếp trong giới học sinh Tiểu học của mình rồi xin kết hợp để sinh hoạt chung trong khuôn viên SEPTO cho được hợp pháp. Buổi lễ chào cờ chung ra mắt công chúng vào tháng 10/1930.

Nếu nói về mặt hợp pháp (mặt nổi) thì Đoàn Lê Lợi được khai sinh trước nhờ dựa vào thế lực và uy tín của Kỹ Sư Nguyễn Lễ (vừa là Hội trưởng SEPTO vừa có chân trong Hội đồng thành phố Hà Nội). Nếu nói về sinh hoạt HĐ thì Trưởng Hoàng Đạo Thúy đã áp dụng phương pháp Hướng Đạo trong việc giáo dục học sinh của mình từ trước nhưng không thể dựa vào đâu mà xin phép lập HĐ do đó Đoàn Vạn Kiếp khai sinh trên giấy tờ sau.

Trong vấn đề "bành trướng Phong trào HĐ" thì Trưởng Trần Văn Khắc đã xin phép mở HĐ ở Hà Nội từ 1930; đến năm 1932 thì đổi vào làm việc ở Sở Khảo cứu Nông Lâm tại 58 Nguyễn Bỉnh Khiêm

Saigòn, liên hệ với các Trưởng HĐ sẵn có ở Saigòn và Nam Bộ gồm có các Anh Huỳnh Văn Diệp, Lương Thái, Nguyễn Văn Chấn, Trần Coln (Saigòn), Vương Trọng Tôn (Bàrịa-Vũng Tàu)... rồi nhờ Ông Trần Văn Khá (Hội trưởng Tổng cục Thể thao AnNam, đồng thời là một vị Hội đồng Quản hạt) bảo trợ để lập nên Tổng cục Hướng Đạo Nam Kỳ. Đến năm 1934 thì lên giúp Cao Mên thành lập HĐ và khởi đầu là làm Lễ Tuyên hứa cho Đông cung Thái tử Norodom Monireth. Nói chung, việc phát triển phong trào trên diện rộng và thiết lập "thượng tầng cơ sở" cho nhiều địa phương thì Trưởng Khắc có công lớn... và mãi đến cuối đời, Trưởng Khắc còn nhận làm Chủ tịch Hội đồng Trung ương để kết hợp nhiều nhóm HĐ ở khắp nơi.

Xét về công cuộc "xây dựng hạ tầng cơ sở" thì Trưởng Hoàng Đạo Thúy thành lập nhiều đơn vị hơn và đã trực tiếp đào tạo nhiều Đoàn viên thành những Trưởng HĐ nòng cốt xuất thân từ Tráng đoàn Lam Sơn mà hầu hết là giới "thượng lưu trí thức" của VN thời bấy giờ vì họ đều là sinh viên Đại học Hà Nội... như Trần Duy Hưng, Tôn Thất Tùng, Phạm Biểu Tâm, Lưu Hữu Phước, Văn Cao, Hoàng Quý... Ngoài ra, các Huynh trưởng nòng cốt và kỳ cựu của Phong trào HĐ từ Nam chí Bắc đều biết đến Hổ Sứt vì Trưởng Thúy thường xuyên giảng huấn cho các khóa Bạch Mã và Bằng Rừng tại Trại trường Toàn quốc, và mọi người luôn nhắc đến 4 chữ vàng "Thiên hạ nhất gia" trên bức hoành phi treo ở Minh Nghĩa Đường trại Bạch Mã do chính tay Trưởng Thúy phác thảo.

* * *

Chúng tôi đã từng nghe Trưởng Khắc cũng như Trưởng Thúy tự nhận mình "là một trong những người Sáng lập HĐVN". Có thể có một vài người nữa đã cọng tác với hai Cụ khi lập Đoàn HĐ đầu tiên, nhưng ngoài 2 Cụ ra chẳng thấy ai nổi bật. Nay cả 2 Cụ đã rủ nhau cùng đi thăm BiPi. Vậy chúng ta hãy tôn vinh cả hai Cụ đều là người "Đồng sáng lập HĐVN" không ai hơn không ai kém vì chính hai Cụ đều tự nhận như thế.

CÁNH SẾU TRỜI NAM

*** Lời thưa**: *- Theo chủ trương* ***"uống nước nhớ nguồn"*** *của BBT GVMD, chúng tôi lần lượt sẽ giới thiệu Tiểu sử của các bậc tiền bối đã giữ nhiệm vụ Tổng Ủy Viên và Trại trưởng Quốc gia từ thời khởi thủy cho đến ngày cuối cùng, để cho hậu sinh được ăn quả "phải nhớ kẻ trồng cây". Trước mắt là cuốn GVMD 4 phát hành trong dịp Kỷ niệm 80 năm HĐVN, ngoài việc in lại chân dung của các vị ấy, chúng tôi sẽ đăng Tiểu sử Người Sáng Lập và Vị giữ giềng mối đến ngày cuối cùng. Lời kêu gọi đưa ra từ lâu, nhưng đến giờ cuối vẫn chưa thấy ai gửi bài viết.*

Trong 2 vị "Đồng sáng lập HĐVN", GVMD 2 đã đăng bài về Trưởng Hổ Sứt, nên trong số này chỉ đăng thêm vài nét của Trưởng ***Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc*** *(01.07.1902 – 25.05.1994).*

Sư tử tôi không có tiếng hót véo von như Sáo Dễ thương, cũng không bằng "con nhà Tông" như Đà điểu Đảm đang – hậu duệ của Văn Thi sĩ Thanh Tịnh, nhưng cũng đành phải đảm nhận công việc. Thôi thì biết gì viết nấy... để cho thế hệ trẻ biết đến các vị "Tiên chỉ" của Làng Bách Hợp.

QUÁ TRÌNH TIẾP CẬN

Sau khi tham dự Khóa Bằng Rừng Tùng Nguyên 2 trong dịp Noel 1959, Anh Nguyễn Văn Võ – Phó Đạo trưởng Lâm Viên – đưa tôi đến tiệm kem Việt Hưng thăm Sếu Siêng năng Trần Văn Khắc và giới thiệu cho biết Trưởng Khắc là Vị Tiền bối của HĐVN. Vì Trưởng Võ không kể cặn kẽ, nên tuy biết Trưởng Khắc từ dạo ấy nhưng hình bóng của Trưởng cũng nhạt nhòa trong tôi bên cạnh những hình ảnh lung linh sáng chói của những vị tiền bối khác như một

Hồng Sơn Dã Mã huyền thoại đã từng thổi sáo bên hồ Léman, một Hổ Sứt tiếng tăm lừng lẫy với "Cuộc chạy Hỏa bài" suốt dải đất hình chữ S, tác giả cuốn "Đội của Tôi" mà mình đã từng gối đầu giường từ thời còn tuổi Thiếu, và một Chồn Fennec DCC đầu tiên của HĐ Đông Dương...

Năm 1963, khi tôi lên định cư ở Đàlạt, đến thăm các Trưởng kỳ cựu như Trưởng Phan Như Ngân – đã 2 lần đảm nhiệm TUV; BS Nguyễn Sĩ Dinh – Giám đốc BV Đàlạt – người bạn đồng khóa ở Y khoa Hà Nội, mà cũng đồng khóa Bạch Mã Tráng 1943 với BS Tôn Thất Tùng & BS Phạm Biểu Tâm; Trưởng Phạm Văn Nam – Ngựa dò từng bước... nghe họ nhắc tới Trưởng Khắc với lòng tôn kính đặc biệt... làm cho hình ảnh Sếu Vườn dần dần được tô đậm nét trong tôi.

Mãi đến năm 1965, khi cùng các Trưởng Dương Vân, Trần Điền và Thân phụ tôi đến thăm Trưởng Khắc ở một biệt thự trên đường Trần Bình Trọng... nghe các Cụ kể chuyện xưa... làm tôi phát hoảng và tự trách mình có mắt cũng như mù, bấy lâu diện kiến "Thái Sơn, Bắc Đẩu của HĐVN" mà cứ tưởng tầm thường như các Lão trưởng làng nhàng khác... Lúc đó kêu trời cũng không thấu, tôi thầm trách Bộ TUV HĐVN trong bao nhiêu nhiệm kỳ đã không lưu tâm cập nhật Lịch sử Phong trào trong chương trình HĐ Hạng nhì để cho HĐS biết đến những người khai đường mở lối.

Từ đó về sau, mỗi lần mở Khóa Huấn Luyện Huynh Trưởng các cấp tôi đều mời Trưởng Khắc đến dự Lễ khai mạc, trân trọng giới thiệu Người để ACE biết mà truyền cho các Đoàn sinh nhớ đến vị "Tiên chỉ" của HĐVN.

Trong kỳ Trại Họp Bạn Giữ Vững kỷ niệm 40 năm HĐVN tại Suối Tiên (Thủ Đức) năm 1970, Trưởng Trần Văn Khắc được trao tặng Kim Long Bội tinh, Huân chương cao quý nhất của HĐVN để ghi nhớ công lao sáng lập PTHĐ tại VN. Từ đấy nhiều người mới biết đến Trưởng Khắc, chứ trước đó vì chẳng có sách sử nào của HĐ nhắc đến, vả lại Trưởng Khắc đã ẩn cư trên Cao nguyên Langbian hơn 2 thập kỷ mà chẳng hề mặc đồng phục HĐ trong những dịp

trọng đại của Hội, nên đôi lúc nhiều Trưởng cấp Ủy viên lên chơi Đàlạt ghé vào tiệm kem Việt Hưng, thấy ông chủ tiệm bình dị làm hết mọi việc, cũng chẳng có thể ngờ rằng đó là vị Tiên chỉ của mình.

Trong đêm lửa vui khai mạc Trại Họp Bạn năm ấy, sau màn trình diễn Vũ khúc "Thương nhau cởi áo cho nhau" của Tiểu trại Phục Hưng do Trưởng Tiến Lộc thổi Harmonica, LM Nguyễn Văn Luận và Đại Đức Thích Như Mãn (TU & Cố vấn Giáo hạnh của Châu Trường Sơn hạ) vừa múa theo điệu nhạc vừa cởi mũ áo trao đổi cho nhau... tôi nghe tiếng vỗ tay to nhất từ ghế chủ tọa rồi thấy Trưởng Khắc dò dẫm đi trong ánh lửa bập bùng tìm đến vị trí các Tiểu Trại Trưởng để bắt tay tôi thật chặt, trong mắt Người tôi thấy long lanh ánh nước mắt đang lưng tròng. Chúng tôi bắt tay nhau thật chặt và thật lâu mà không nói nên lời. Từ đó Trưởng Khắc coi tôi như là "Bạn Vong niên" dù Người lớn hơn Thân phụ tôi đến 10 tuổi.

TÁI XUẤT GIANG HỒ

Sau trại HB Giữ Vững, Trưởng Khắc tìm đến nhà tôi với một xấp bài tường thuật "Phái đoàn Thượng khách đến thăm Trại Họp Bạn HĐVN trong ngày khai mạc" được cắt ra từ các nhật báo xuất bản tại Saigòn. Trưởng vui vẻ nói:

- Biết Anh bận rộn với công việc điều hành Trại nên không có thì giờ theo dõi báo chí. Tôi đã sưu tập bài tường thuật của tất cả các báo để tặng Anh làm kỷ niệm. Họ khen Tiểu trại của Anh tổ chức quy củ nhất trại.

Tôi chưa kịp ngỏ lời cảm ơn thì Trưởng Khắc đã nói tiếp:

- Trước đây tôi cứ tưởng Anh là Giáo sư nên Hội giao cho Anh đảm trách Huấn luyện là "nghề của chàng". Nay qua việc điều hành trại vừa qua, tôi thấy Anh còn giỏi cả việc tổ chức và sắp xếp công việc. Vậy với nhiệm vụ Châu Trưởng, sao Anh không quan tâm chấn chỉnh ban điều hành Đạo Lâm Viên?

- ??? (Tôi đang ngỡ ngàng không hiểu Trưởng Khắc muốn trách cứ chuyện gì, thì Trưởng lại nói tiếp...)

- Tôi đã nghe Chị Hóa và một số ACE không muốn cọng tác với Đạo Trưởng nữa, vậy sao Anh không tìm người thay thế?!

- Dạ em có biết chuyện đó, nhưng em không chấp nhận có việc "đảo chánh" trong Hướng Đạo.

- Vậy Anh cứ ngồi nhìn ACE lục đục với nhau mà không giải quyết à?

- Thưa Trưởng, em đã có dự kiến rồi nhưng chưa thực hiện được!

- Anh định thế nào nói tôi nghe thử!

- Em đã nhắm đưa LMD lên thay Anh Đằng. LMD năm nay cũng đã lớn tuổi mà chưa có gia đình, chúng em định ghép D với X.P con gái của Anh Đằng, nếu để mất lòng Anh Đằng thì khó mà làm rể được!

- Ừ, Tôi thấy LMD vừa chững chạc vừa điềm đạm, có thể làm Đạo Trưởng được đấy! Thế Anh chờ đến bao giờ?

- Dạ em đang kiếm người làm "trái độn" để anh Đ khỏi mất thể diện mà anh D cũng sớm nhậm chức Đạo Trưởng để mọi người vui vẻ hợp tác.

- Người đó phải như thế nào Anh nói thử coi!

- Kẻ thay thế phải có vai vế hơn anh Đ, sau một thời gian sẽ bàn giao lại cho LMD thì mới ổn cả đôi bề!

- Tôi sốt ruột lắm rồi, người đó là ai Anh nói ngay đi!

- Dạ, dạ... đó là Trưởng ạ!

- !!! Ủa sao lại là tôi?

- Trưởng là bề trên, nếu thay anh Đ thì chẳng ai nói ra nói vào gì được. Về phần anh Đ thì em sẽ mời làm Phụ tá Châu trưởng đặc trách ngành Ấu thì càng đẹp lòng anh ấy hơn nữa! Sau một thời gian chấn chỉnh, Trưởng bàn giao Đạo Lâm Viên cho LMD thì mọi chuyện đều tốt đẹp.

Trầm ngâm một lát, Trưởng Khắc thủng thỉnh nói:

- Anh sắp xếp cũng hợp tình hợp lý... nhưng tôi nghỉ sinh hoạt đã lâu rồi, quên hết kỹ năng HĐ, làm sao mà đảm nhiệm được!?!

- Dạ mọi việc chuyên môn em lo, Trưởng là chủ soái lãnh đạo chung thôi ạ!

- Vì Phong trào, tôi hy sinh gánh vác! Vậy Anh xúc tiến ngay đi! Tôi chỉ làm Đạo Trưởng 6 tháng thôi nhé!

* * *

Tôi thông báo sự việc về cho Bộ TUV và nhờ mời một phái đoàn Trung ương lên dự lễ bàn giao, ít nhất phải có TUV, Chủ Tịch Hội Đồng Trung Ương và Hội Trưởng. Trung Ương lấy làm lạ với sự kiện này, muốn sớm lên chứng kiến xem tôi đã sắp xếp như thế nào mà Trưởng Khắc chịu ra làm Đạo Trưởng... nhưng vì BS Nguyễn Văn Thơ bận rộn công việc của Tổng Trưởng Giáo dục nên mãi 3 tháng sau mới có phái đoàn đông đủ như yêu cầu lên dự.

Đầu hè 1971, Phái đoàn Trung ương gồm Hội Trưởng Nguyễn Văn Thơ, CTHĐTƯ Huỳnh Văn Diệp và TUV Trần Văn Lược lên chứng kiến Lễ bàn giao Đạo Trưởng được tổ chức trọng thể ở Đồi Cù, tập họp đông đủ toàn thể Huynh trưởng và Ấu – Thiếu – Kha – Tráng của Đạo Lâm Viên. Với tư cách chủ tọa Lễ bàn giao, tôi phát biểu: *"Hôm nay, Đạo Lâm Viên hân hạnh được đón tiếp các vị Lãnh đạo cao cấp của Trung ương Hội HĐVN lên chứng kiến lễ bàn giao Đạo Trưởng giữa Trưởng Lê Xuân Đằng và Trưởng Trần Văn Khắc. Tất cả ACE HĐ Lâm Viên hân hoan đón nhận Trưởng Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc làm người lãnh đạo trực tiếp. Sự kiện này là một đề tài để chúng ta suy gẫm: nếu kể về vai vế thì Trưởng Khắc phải ngồi trên ngôi cao để tất cả anh em chúng ta – kể cả các Trưởng trong Hội Đồng Trung ương và Bộ TUV có mặt hôm nay – cùng chiêm ngưỡng. Thế mà Trưởng Khắc, người sáng lập phong trào Hướng Đạo Việt Nam từ lúc tôi còn nằm trong bụng mẹ, giờ đây với cái tuổi "thất thập cổ lai hy" còn hăng hái nhận trọng trách làm Đạo Trưởng Lâm Viên, thuộc Châu Trường Sơn do tôi đảm nhiệm... điều đó là một bài học hùng hồn dạy cho chúng ta thấy rằng: trong Hướng Đạo không có "chức tước" mà chỉ có nhiệm vụ, làm việc vì các em và nghĩ đến tương lai của Phong trào. Rồi đây, các*

em sẽ thay thế các Trưởng để nhận trọng trách dẫn dắt những kẻ hậu sinh, các em phải luôn ghi nhớ rằng Hướng Đạo khác ngoài đời ở chỗ không có óc "xôi thịt", phân biệt "chiếu trên" "chiếu dưới"... mà mỗi người trong chúng ta, tùy theo khả năng và tuổi tác, còn làm được gì cho phong trào thì cứ mạnh dạn kề vai gánh vác mà không nghĩ đến quyền lợi cá nhân: làm Trưởng Hướng đạo không có quyền lợi, chỉ có trách nhiệm và hy sinh".

** *

Ban đầu Trưởng Khắc chỉ nhận làm Đạo Trưởng Lâm Viên trong 6 tháng, nhưng vì phấn khởi khi thấy sự hòa đồng Tôn giáo trong Châu Trường Sơn hạ và sự đồng tâm nhất trí giữa huynh trưởng các cấp nên gần 1 năm sau mới bàn giao nhiệm vụ lại cho Trưởng Lương Mậu Dũng.

Chuyện một vị Tiên chỉ "cưa sừng làm nghé" để đảm nhiệm chức vụ Đạo Trưởng Lâm Viên quả thật là một sự kiện hy hữu nên tôi phải tổ chức Lễ bàn giao thật long trọng với sự chứng kiến của các cấp lãnh đạo ở Trung ương Hội, do đó phải chờ đợi gần 3 tháng... làm cho Trưởng Khắc lầm tưởng Trưởng Đằng chần chờ không chịu bàn giao, thật là điều đáng tiếc!

** *

NHỮNG ĐỨC TÍNH QUÝ BÁU CỦA TRƯỞNG KHẮC

*** Một con người sống rất quy củ, nguyên tắc:**

Luôn luôn giữ đúng giờ: từng sống ở Pháp nhiều năm nên đã quen với châm ngôn "Avant l'heure n'est pas l'heure, Après l'heure pas encore l'heure, l'heure c'est l'heure" nên Trưởng không chấp nhận lề mề! Từ lúc lên cầm Đạo Trưởng, lần đầu tiên họp Hội Đồng Đạo, thấy ACE đi trễ, Trưởng bực lắm nhưng cũng rán chờ 10 phút. Sau buổi họp, Trưởng dặn: "Lần sau đúng giờ đã thông báo thì bắt đầu họp. Ai đi trễ thì hỏi lại các người dự họp đúng giờ để biết những gì đã quyết định của Hội Đồng Đạo, không nhắc lại để khỏi mất thì giờ của kẻ khác". Từ đó không ai dám lề mề như trước dù trời có mưa to gió lớn.

Luôn giữ đúng hẹn: Trưởng đã hẹn với ai chuyện gì thì

luôn giữ lời. Ngược lại, Trưởng cũng đòi hỏi mọi người phải "Hướng Đạo nhất ngôn" để mọi người có thể tin lời nói của HĐS.

Luôn trả lời thư của bất kỳ ai gửi tới, dù là thư chúc Tết của một Sói con.

*** Luôn lưu tâm giúp đỡ Phong trào & ACE Hướng Đạo**

. Bất cứ những dịp vui buồn của Đạo Lâm Viên và ACE HĐ đều có Trưởng Khắc tham dự, chia sẻ.

Lập quỹ tín dụng HĐ Lâm Viên: đầu thập niên '60 của thế kỷ trước, Trưởng Khắc cùng Trưởng Lâm (một cựu Trưởng ở Huế lên làm Giám đốc Nông tín Cuộc tỉnh Tuyên Đức), BS Nguyễn Sĩ Dinh (Giám đốc BV đa khoa Đàlạt) và anh Nguyễn Văn Đành (Cựu Tráng sinh, Chủ tiệm sách Liên Thành ở Khu Hòa Bình, Đàlạt) thành lập Quỹ Tín dụng HĐ Lâm Viên, mời ACE HĐ có tiền dư thì đóng cổ phần và gửi tiết kiệm. Người đóng tiền được hưởng lãi suất bằng tiết kiệm ngân hàng, Quỹ của HĐ có lời nhờ cho nông dân vay theo lãi suất Nông tín Cuộc, còn ACE HĐ có khó khăn thì được vay với lãi suất nhẹ hơn ngân hàng. Ai cũng được vay nhưng phải trả đúng hạn. Nếu đã một lần thất hứa thì khó được vay lại lần sau. Năm 1969 thấy tôi mua được lô đất mà chưa làm nhà, Trưởng Khắc gợi ý tôi nên vay Quỹ tín dụng HĐ Lâm Viên để xây nhà, vừa có chỗ ở mà đỡ tiền thuê, vừa giúp quỹ có lời nhờ lãi suất cho vay. May mà thời gian ấy tôi dạy nhiều giờ phụ trội và có thêm mấy lớp luyện thi nên luôn trả đúng thời hạn. Sau đó tôi được tín nhiệm và thường đứng ra vay giúp cho vài ACE gặp khó khăn, như Trưởng Nguyễn Văn Bông chạy xe Minh Trung bị tai nạn không có tiền sửa xe, hoặc chị Dương Xuân Tụy muốn khuếch trương quán Chè và giải khát... thì tôi đứng tên vay rất dễ dàng... nhưng đến hạn trả mà các vị ấy chưa có tiền hoàn lại, gặp lúc không đúng kỳ lãnh lương thì tôi cũng phải lên xin Cha Viện trưởng Đại học Đàlạt cho ứng trước tiền giờ dạy để đem nộp lại cho Quỹ tín dụng đúng hạn hầu khỏi mất lòng tin của Trưởng Khắc.

*** Nhìn vẻ ngoài bình dị nhưng bên trong chứa cả túi khôn của loài người:**

Trong thời gian đi chữa bệnh ở Pháp, Trưởng Khắc học được nghề làm kem. Khi về Đàlạt, Trưởng mở Kiosque Việt Hưng bán kem ly đầu tiên ở trung tâm thành phố nên rất đông khách, ngoài ra còn sản xuất kem cây bỏ vào những "thùng phích" mang vai cho hàng trăm trẻ em nghèo và người già yếu đi bán rong khắp Đàlạt – Đức Trọng... nên chẳng mấy chốc đã trở thành một trong những "đại gia" của Đàlạt, nhưng ở tiệm kem, Trưởng vẫn làm đủ thứ việc... trông rất bình dân nên mọi người dễ gần gũi. Sau 1975, tiệm kem bị Công ty Du lịch & thương nghiệp quản lý, nhiều người bán kem bị thất nghiệp nhưng vẫn luôn nhớ đến "ông già tốt bụng".

Trong nhà Trưởng, có 3 xe auto: 2 xe Volkswagen đời mới dành cho 2 cô con gái lái đi dạy, còn Trưởng luôn dùng chiếc xe Citroen 2 cv fourgonnette, trong cabine thì 2 ông bà ngồi, đằng sau thì chở vật dụng và các thùng kem. Trông thì rất bình dị, sự thật là xài rất sang vì chừng 4-5 năm Trưởng lại thay xe mới nhưng vẫn là loại xe 2 cv fourgonnette như trước. Hỏi tại sao không đổi kiểu mà thay xe mới cùng loại thì thay làm gì vì xe cũ vừa mới đi 4-5 năm vẫn còn tốt chán?! Trưởng cho biết: xe mới đi 4-5 năm bán lại vẫn còn được giá, chỉ bỏ thêm một ít tiền để thay xe mới thì khỏi phải lo bị "en panne", embrayage và thắng luôn tốt thì khỏi lo tai nạn! Đôi lúc Trưởng chở tôi đi có việc, xe cứ chạy rề rề, tôi hỏi xe chưa hết rodage hay sao mà chạy chậm, Trưởng bảo: "Chạy từ từ thì đâu cũng đến nơi, còn chạy nhanh thì trước sau gì cũng đến nhà thương!" thật là cẩn thận và thâm thúy.

Có lần gặp Trưởng Khắc trước chợ Bến Thành, thấy Trưởng xách cái giỏ lát đựng mấy gói gì bọc bằng giấy báo, đi lững thững như "Hai Lúa" lên dinh, tôi hỏi nhỏ: "Sao Trưởng không mang túi du lịch hoặc cặp da cho đàng hoàng, chứ đại gia Đàlạt mà xuềnh xoàng quá coi sao được!". Trưởng nói nhỏ vào tai tôi: "Mỗi lần về Sàigòn mua nguyên vật liệu làm kem, tôi mang theo cả hàng triệu đồng, bỏ trong giỏ lát không ai thèm để ý nên chưa lần nào tôi bị giật xách tay cả!" (hồi đó, lương công chức cao cấp chỉ vài chục

ngàn đồng đã lạ nhiều, thế mà Trưởng Khắc mang hàng triệu đồng cũng không bị giật xách là nhờ vẻ ngoài bình dị này!). Thêm một bài học cho những ai ham vẻ bề ngoài!

*** Một con người gương mẫu, luôn chăm lo cho gia đình:** Ai ở Đàlạt cũng đều công nhận Cụ Khắc là người gương mẫu trong gia đình, tuy giàu nhưng không bao giờ cờ bạc rượu chè hoặc tiêu xài hoang phí. Hằng ngày đều ra cửa hàng làm việc, cũng đưa Bà đi theo mặc dù Cụ bà bị chân yếu, đi đâu cũng phải dìu. Năm 1976 Cụ Bà mất, Trưởng không mai táng mà lại đưa đi hỏa thiêu, giữ bình tro cốt ở nhà chứ không gửi ở Chùa như những gia đình khác.

Gia đình có 2 cô con gái đều cho ăn học đến nơi đến chốn. Cô Phương Thu là con gái lớn, tốt nghiệp Master ở Anh, là Hiệu trưởng sau cùng của Trường THPT Bùi Thị Xuân; cô em tên Phượng là giáo viên cấp 3 môn Pháp văn.

*** Một con người đầy tình nghĩa, lịch sự "Tương kính như tân":**

Năm 1985, Trưởng Khắc viết thư về bảo tôi gửi cho Cụ 1 hoa huệ tím, tôi viết thư hỏi lại "...nếu Trưởng cần hoa huệ HĐVN vì bên ấy không có thì em gửi qua, còn cần hoa huệ HĐTG thì em sẽ nhờ Lê Phục Hưng ở Canada đưa đến cho Trưởng". Sau đó tôi nhận được thư trả lời: ... "bên này AE đã đưa cho tôi đủ thứ, nhưng tôi muốn Anh gửi cho tôi một hoa huệ tím, cái màu tím Huế - màu nhung nhớ, để tôi mang trên túi áo, khi nào tim tôi còn đập thì tôi còn nhớ đến anh..." nhận được thư, tôi không cầm được nước mắt!

Một điều mà mọi người quen biết đều ghi nhận là Trưởng Khắc không bao giờ tỏ ra "vai trên" hoặc có tinh thần "gia trưởng, trịch thượng" cả! Nếu tính về vai vế và tuổi tác thì Trưởng Khắc lớn hơn Thân phụ tôi, nhưng vì "đồng thanh tương ứng" nên Cụ đã nhận tôi là "Bạn vong niên", xưng hô "anh anh, em em" chứ chưa bao giờ gọi tôi là "chú" cả! "Tương kính như tân" là điều chúng ta nên học ở Trưởng Khắc, đừng tưởng thân tình mà gọi trưởng khác là "chú" (và tệ nhất là gọi "chú mày" thì tuyệt đối trong HĐ không nên dùng vì thiếu lịch sự và trịch thượng!)

Sư tử Đảm đương TTS

Người Trưởng Hướng Đạo Kính Yêu

Tin buồn về Trưởng Trần Văn Khắc đã khiến cho tôi bàng hoàng xúc động khác thường, vì trước đó tôi đinh ninh rằng hè này sau khóa Tùng Nguyên II, có dịp trở lại Canada và tới kính thăm Trưởng sẽ tha hồ hàn huyên, bù lại lần gặp mặt ngắn ngủi ở trại mừng thọ 90. Từ sau họp bạn Thắng Tiến III ở San José, tôi cố ý bớt liên lạc trực tiếp vì muốn Trưởng đỡ công trả lời thư tín theo thói quen mau lẹ của Trưởng dù sức khỏe không được như xưa. Quả thực những lá thư của Trưởng gởi cho tôi từ hè 1993 nét chữ không còn dẫn dỏi đều đặn nữa và có lần, Trưởng cho hay tai mắt kém linh hoạt, rất bực bội. Tôi đã phải an ủi rằng vào tuổi thọ của Trưởng, đó là những khó chịu "bình thường", mong Trưởng nhẫn nại và cố giữ gìn để chuẩn bị đại diện HĐVN trong làng Bách Tuế...

Tôi ở vào thế hệ cách Trưởng gần ba mươi năm, thuộc lớp trưởng thành vào thập kỷ 1950. Trong Hướng Đạo, mặc dầu nghe danh đã lâu và có lên Đàlạt năm 1953 dự hội nghị trưởng toàn quốc, năm 1959 tôi mới hân hạnh biết mặt Trưởng. Còn nhớ đó là kỳ trại Tùng Nguyên khóa đầu; Trưởng tới thăm trại bữa khai mạc, sau lại tới dự khán lửa trại bế mạc. Đến kỳ năm trại Tùng Nguyên II (1960), Trưởng có nhã ý đãi Trại trưởng Cung Giũ Nguyên và một số thành viên ban huấn luyện (trong số nhớ rõ có các Tr. Mai Liệu, Vũ Thanh Thông, Hồ Văn Đệ) một chầu ăn nhúng ở tiệm Mêkong, kế cận với tiệm cà-rem của Trưởng ở khu chợ Đàlạt. Bữa ăn giao phó cho Trưởng Vịt Bể tổ chức và chủ tọa; Trưởng bận việc nên cáo lỗi trước sẽ tới muộn và không ngồi lâu. Khi Trưởng đến, không khí náo nhiệt hẳn lên với những lời vui đùa giữa Trưởng cùng các Trưởng Vịt Bể, Sói Trầm Lặng, Hoàng Đa Ngôn...Tôi là người nhỏ tuổi hơn cả trong toán, nên chỉ lắng nghe rồi cười góp. Tôi nghĩ qua mấy lần gặp gỡ đó, Trưởng khó lòng có ấn tượng gì về tôi. Trái lại, tôi đã ghi nhận vào ký ức, cộng thêm với những thành tích đã nghe kể lại, hình dáng cao và quắc thước, nét mặt hiền từ và tươi trẻ (lúc đó Trưởng đã gần 60 mà tưởng chừng mới trên 40), giọng nói sang sảng cùng tiếng cười hồn nhiên của Trưởng.

Bẵng đi một thời gian khá dài, ở Sàigòn tôi loáng thoáng nghe nói đến Trưởng mỗi khi tình trạng Đạo Lâm Viên và cơ sở trại Tùng Nguyên được đề cập, hoặc khi Bộ Tổng Ủy viên tìm nguồn tài trợ cho những hoạt động lớn. Như thế, trong giai đoạn từ 1959 đến 1975, mặc dù ở cấp trung ương, tôi chưa có dịp tiếp xúc và hoạt động trực tiếp với Trưởng. Cuối năm 1979, tôi được tin Trưởng và gia quyến đã vượt biển an toàn rồi được nhận vào Canada. Hè 1980, theo lời mời của Tr. Mai Liệu, Trưởng tới Portland dự cuộc họp bạn bỏ túi kỷ niệm 50 năm HĐVN. Cùng với các trưởng hiện diện (15 người), Trưởng ghi chữ ký trên một giấy lưu niệm gửi cho những người vắng mặt, trong số có tôi. Tấm lưu niệm ấy tôi đã xử dụng làm trang bìa nội san Giữ Vững (Pháp), bắt đầu có Trưởng trong danh sách gửi báo. Lập tức tôi được thư của Trưởng cảm ơn và khuyến khích, đồng thời kèm theo một ngân khoản tài trợ. Tôi thực cảm động, vì biết Trưởng bỏ hết tài sản ra đi, mới định cư không lâu. Khoản tiền nhỏ nhưng đủ để chứng tỏ hoàn cảnh đã đổi thay, mà tấm lòng nhiệt thành với Phong trào cùng thái độ nâng đỡ đám hậu sinh của Trưởng vẫn chẳng khác khi xưa. Qua 1981, để giải quyết cuộc khủng hoảng do tham vọng và lỗi lầm to lớn của Nguyễn Quang Minh gây nên, tôi nghĩ rằng chỉ có Trưởng đứng chủ trì công tác thì mới không có ai dị nghị được. Đề nghị do tờ Giữ Vững phổ biến được khắp nơi hưởng ứng và cũng được Trưởng hoan hỉ chấp nhận. Tuy nhiên, đúng như tôi dự đoán, Trưởng chưa có ý niệm rõ rệt về cá nhân tôi. Để tìm hiểu, Trưởng khéo léo gửi thư riêng tự kê lý lịch: tuổi, tình trạng gia đình, nghề nghiệp, quá trình HĐ, ngỏ ý muốn biết các chi tiết tương tự nơi tôi. Đương nhiên tôi đã vâng lời khai, đồng thời kèm theo tấm hình ban huấn luyện khóa Tráng Tùng Nguyên II để Trưởng nhận diện. Từ đó, Trưởng hầu như mỗi ngày đều có thư. Nhiều khi không chờ thư trả lời của tôi (trung bình thư máy bay giữa Pháp và Canada mất 4-5 ngày) Trưởng đã gửi thư tiếp theo. Liên lạc giữa Trưởng và tôi thành ra thường ở tình trạng đuổi bắt: tôi ra bưu điện gửi phúc đáp thư A, về nhà vừa vặn tiếp được thư B của Trưởng. Hôm sau trả lời thư B thì nhận thư C dồn theo...! Có thể nói rằng thư của Trưởng chiếm một tỷ lệ đáng kể trong số thư mỗi tuần từ các trưởng và đơn vị HĐVN ở đảo, ở các nước định cư.



Tr. Nghiêm Văn Thạch đại diện các Chi Nhánh Âu châu tặng Tr. Trần Văn Khắc quà mừng Sinh Nhật tại Ottawa tháng 7.93

Do sự bất chợt bắt buộc lấy chiếu khán vào đất Mỹ - biện pháp nhất thời trả đũa lẫn nhau giữa Paris và Washington DC, dùng cản trở nhập cảnh để gây áp lực công luận - gần đến ngày khai mạc hội nghị Costa Mesa (hè 1983) tôi còn chưa biết sẽ tham dự được hay không. Để phòng hờ, bài thuyết trình của tôi đã gửi trước qua Trưởng, với một bản sao để nhờ Tr. Nguyễn Trung Thoại thay mặt đọc hộ nếu tôi bị cản trở tới không kịp. May thay, tôi lãnh chiếu khán 5 ngày trước hạn kỳ ra đi, mua được vé máy bay đến Los Angeles sáng hôm trước. Buổi chiều đến trình diện Trưởng ở nhà Tr. Đoàn Văn Thiệp, trung tâm liên lạc. Trưởng vui mừng nắm chặt tay trái tôi, nói rằng bây giờ Trưởng mới hoàn toàn yên tâm về diễn tiến của hội nghị. Tôi vâng dạ, thầm nghĩ có thể Trưởng muốn khuyến khích bằng cách đề cao vai trò thuyết trình của tôi, vì phần tổ chức hội nghị đã do các Tr. Đoàn Văn Thiệp và Đinh Xuân Phúc đảm trách; việc điều khiển giao phó cho Tr. Phan Như Ngân rồi. Về sau mới hiểu rằng Trưởng chờ đợi sự hiện diện đầy đủ của

những cựu ủy viên trung ương để ứng phó mọi sự gây rối, đồng thời có thể đối mặt nhận lãnh công tác xây dựng Phong trào ở hải ngoại mà Trưởng dự định phân phối. Thời gian tôi hoạt động dưới sự lãnh đạo trực tiếp của Trưởng chính thức chấm dứt năm 1985, ở họp bạn Thắng Tiến I và hội nghị đầu tiên của Phong trào hải ngoại tại Jambville (Pháp) khi Trưởng viện lẽ tuổi cao nhất định rút lui, trao đuốc cho Tr. Nguyễn Văn Thơ kế nhiệm. Tuy nhiên, tôi tiếp tục thông báo mọi việc quan trọng và lãnh thêm ý kiến của Trưởng - đã lui về vị trí danh dự là Chủ tịch Sáng lập - cho tới hết nhiệm kỳ thứ hai (1987), khi đến lượt tôi xin chấm dứt trách vụ Phó chủ tịch HĐTU (Tr.Vĩnh Đào đã thay thế).



Trưởng Trần Văn Khắc là người lập đơn vị HĐVN đầu tiên ngoài Bắc, rồi tự nguyện vào Nam phát triển phong trào, bao bọc đến tận Cao Miên. Suốt cuộc đời, Trưởng tận tụy thể hiện lý tưởng HĐ: đào tạo các thế hệ trẻ, giúp họ luyện chí khí, có ý hướng mạnh mẽ phục vụ Tổ quốc, phục vụ tha nhân. Ngoài sự ghi công bởi Phong trào HĐVN, thiết tưởng các nhà viết sử dân tộc sẽ không thể bỏ quên vị trí khai phá cùng thành tích của Trưởng trong giai đoạn 1930-1994.

Sự ra đi vĩnh cửu của Trưởng, ngoài hình ảnh một người HĐ và trưởng mẫu mực, còn tạo một khoảng trống nữa trong Phong trào tôi e rằng khó bù đắp nổi. Chỗ khuyết không phải là trách vụ HĐ, công tác lãnh đạo Trưởng kế tiếp đảm nhận đều được chuyển giao cho người do Trưởng lựa chọn để thay thế; tỉ dụ như trách nhiệm về các đơn vị miền Bắc năm 1932, về Phong trào HĐVN ở hải ngoại năm 1985...Có lẽ lúc sinh tiền, Trưởng không hề nghĩ rằng đã thực sự giữ vai trò GIA TRƯỞNG của đại gia đình HĐVN. Theo đúng truyền thống Đông phương, Trưởng là người tạo lập gia đình; làm cột trụ khiến mọi thành viên có thể nương tựa khi gặp khó khăn trở ngại, dàn xếp êm đẹp các vụ bất hòa tranh chấp, giữ vững tình đoàn kết. Mặt khác, theo truyền thống hướng đạo do Baden Powell gây dựng, ngay từ lúc sáng lập Phong trào năm 1930, Trưởng không hành động như một gia trưởng chuyên chế và khắc khe theo quan niệm Khổng học còn thịnh hành, mà luôn luôn nhường nhịn nâng đỡ các trưởng đồng trang lứa hay kém tuổi, lắng nghe nguyện vọng các thế hệ đi sau; khoan dung và tha thứ những lỗi lầm, tìm mọi phương cách để kẻ lạc bước có cơ hội hối cải, sửa đổi. Cũng do truyền thống hướng đạo đích thực, Trưởng đã từ khước huy chương Quốc Vương Cao Miên muốn trao tặng, không bao giờ lạm dụng tư cách Trưởng HĐ để mưu cầu điều gì cho bản thân, tránh lôi cuốn các hướng đạo sinh lớn nhỏ thuộc quyền vào hoạt động nào khác, cho dù đó là công cuộc chủ yếu theo ý riêng của Trưởng nhằm phục vụ tổ quốc. Đây chính là những đặc điểm khiến Trưởng có sự yêu kính trọn vẹn ở Phong trào HĐVN, ở tổ chức HĐ Canada (nơi định cư) và HĐ thế giới.

Nhưng thái độ quân tử "có việc đi trước, tưởng thưởng theo sau" đã khiến Trưởng ít được dư luận bên ngoài Phong trào HĐVN biết đến, so với một số vị khác ở thế hệ tiên phong; Ông Hoàng Đạo Thúy, đã tạ thế ở Bắc Việt, trước Trưởng vài tháng. Thiết tưởng nên mở ngoặc để nhắc lại rằng ông Hoàng Đạo Thúy, căn cứ ở tài liệu công bố khi quốc hội đứng ra làm chủ tang lễ, theo Việt Minh từ thời kỳ bí mật (trước 19-8-1945), được kết nạp vào đảng CSVN (không ghi ngày gia nhập), cán bộ quân sự cao cấp, thành viên quốc hội (không ghi nhiệm kỳ và đơn vị bầu cử). Năm 1946, ông Hoàng Đạo Thúy tuy đã công khai nhận việc ở Bộ Quốc Phòng sau ngày 19-8-1945 rồi được bổ nhiệm làm Hiệu trưởng trường Võ bị Trần Quốc Toản (Sơn Tây), còn lấy tư cách Tổng Ủy viên HĐ Bắc Kỳ để triệu tập đại hội thống nhất HĐVN ở Hà Nội, với chương trình thảo luận gồm đề nghị đặt tên Hội là "HĐ Cứu quốc", tức là đứng trong hệ thống ngoại vi sau này gọi là Mặt Trận Tổ Quốc. Do sự phản kháng của đa số, dưới sự chủ tọa của Trưởng Võ Thành Minh, đề nghị bị bác bỏ. Ông Hoàng Đạo Thúy tuyên bố rút lui, hậu thuẫn cho một đảng viên khác nhận trách vụ Tổng Ủy viên Hội HĐVN thống nhất (Tr. Hoàng Văn Quý, trùng tên với nhạc sĩ Hoàng Quý). Từ 1986-87, ông Hoàng Đạo Thúy lại chủ xướng cuộc vận động tái lập HĐVN trong khuôn khổ tổ chức Liên Hiệp Thanh Niên, hệ thống độc quyền đoàn ngũ hóa trẻ ở quốc nội. Mặc dù ông cố gắng viện dẫn sự thừa nhận Hội HĐVN năm 1946 bởi chính phủ Hồ Chí Minh I còn hiệu lực, với sự ưng thuận của Chủ tịch họ Hồ nhân kỳ trại ở Tân Trào (1946, sau đại hội thống nhất HĐVN) làm Hội trưởng danh dự, chủ trương của ông dùng công thức HĐ để hồi sinh các đơn vị thanh thiếu nhi, thành phần dự bị của đảng trong giới trẻ, không được những phe phái khác trong đảng và nhà nước chấp nhận. Đồng thời, HĐ Thế giới đã minh thị rằng sẽ không thừa nhận một Hội HĐVN lệ thuộc vào chính trị và chính quyền, lại không tôn trọng căn bản tâm linh.

Là con người nhân hậu, bản tính lạc quan, Trưởng Trần Văn Khắc ít khi có lời trách móc, kể tội người khác. Tuy không ở gần Trưởng, tôi phỏng đoán nỗi đau đớn nhất của Trưởng là sự chia rẽ phân hóa manh nha từ thời kỳ tiền chiến và bộc lộ sau ngày 19-8-1945. Tôi được biết rõ Trưởng còn giữ tình thân hữu với người bạn từ thời kỳ 1930-1945 đã lựa chọn đường hướng mâu thuẫn với lý tưởng HĐ, với thầm ước có dịp chứng kiến sự trở về của người đó ở vị trí còn dành sẵn ở đại gia đình HĐVN. Tiếc thay từ đầu thập kỷ 90, Trưởng đã không còn hy vọng gì ở sự đáp ứng hợp với sở nguyện. Một nỗi buồn nữa cộng thêm khi Trưởng bị đặt vào hoàn cảnh phải ra quyết định lịch sử khai trừ một phần tử xấu, đã phá phách và gây tai tiếng không nhỏ cho Phong trào hải ngoại. Thắc mắc đắn đo của Trưởng trước khi quyết định hẳn đã hoàn toàn chấm dứt khi phần tử đó toan tính đỏ trò lường gạt quen thuộc, lòe bịp một số cựu HĐ quốc nội và tưởng có thể dễ dàng qua mặt được Phong trào HĐ Thế giới và HĐVN hải ngoại!

Năm 1985, sau khi Trưởng trao đuốc cho Tr. Nguyễn Văn Thơ, tôi đã mượn lời danh tướng McArthur (*) để tạm biệt Trưởng, nay nhắc lại mới thực hợp tình hợp cảnh: " Những người HĐ già không chết. Họ cũng không tan biến đi, vì hình ảnh họ luôn ở vị trí vững chắc trong tâm khảm các thế hệ đàn em". Trưởng Trần Văn Khắc vẫn tiếp tục ở gần kề chúng ta, chia xẻ với chúng ta những nỗi buồn vui theo thăng trầm trong sinh hoạt HĐVN.

Voi Già Nghiêm Văn Thạch (Paris, 7-1994)

(*) McArthur : Old soldiers never die, they fade away

KHÓC ANH

Melbourne, ngày 29 tháng 5 năm 1994. Anh Khắc ơi ! Hôm nay Chủ Nhật. Nếu là một Chủ Nhật trước 1940 thì em đã sang tiệm De Fouquieres để gặp anh rồi. Nay thì anh Hòa đã mất, anh San cũng đã mất, tiệm De Fouquieres cũng đã mất, nhưng em vẫn nghĩ đến những Chủ Nhật thanh bình đó...!
Tôi mới viết đến đây thì điện thoại reo. Con tôi, từ Mỹ, báo tin: Bố ơi ! Bác Khắc mất rồi !

Trời ơi là Trời! Tôi đứng trước bàn thờ, thắp một nén nhang mà nước mắt cứ trào ra. Tôi muốn gọi: Anh Khắc ơi ! Mà gọi không được. Tôi đứng lặng đi một lúc. Tại sao bức thư cuối cùng tôi đang viết cho anh, tôi lại nhắc đến cái chết? Trong khi đó, tôi đã nhắc đến một thời kỳ đẹp nhất đời tôi. Nhà tôi ở số 8 đường Bonnard, sau này là Lê Lợi Saigon. Tiệm De Fouquieres ở số 10 -12. Sáng Chủ Nhật nào, anh Khắc cũng đến thăm anh Hòa (cùng tuổi với anh Khắc) và anh San (cùng tuổi với tôi) là em ruột của anh Hòa. Hai anh em Hòa-San là chủ tiệm De Fouquieres, sau này là tiệm Hòa San. Vì thế, muốn gặp anh, tôi chỉ việc bước qua tiệm De Fouquieres là gặp. Anh Khắc ngồi chơi với anh Hòa rất lâu, có khi đến tối. Tôi với San, với Phùng Hữu Kế (Tráng đoàn Lê Văn Duyệt ngày xưa) cùng ngồi góp chuyện. Khi chán thì kéo nhau ra ngoài đường. Những cuộc gặp mặt ngày Chủ Nhật như thế đã thành thói quen.

Tôi được biết và quen anh Khắc trong tình Hướng Đạo. Nhưng sau này, tôi đã coi anh như một người anh ruột. Tôi vào Nam sau anh mấy năm, lại gặp nhau ở Saigon, rồi Nha Trang, rồi Dalạt. Đường Độc Lập Nha Trang, đường Chassaing Dalat, Villa Khắc-Thuận, chúng tôi đã chia xẻ với nhau bao chuyện vui buồn. Anh có cháu ngoại đầu tiên (con cháu Kính) rồi cháu Kính mất, cháu Thu sang Luân Đôn, cháu Phượng ra trường, chị Khắc đau đầu gối rồi chị Khắc mất, chiếc xe Volswagen rồi chiếc 2 ngựa camionette và cuối cùng anh vượt biên và gặp con trai tôi ở đảo Bidong. Tôi đã gần như là một người thân trong gia đình, nhưng thân thì thân, các cháu con anh vẫn gọi tôi là Bác, về sau, tôi nói mãi, Anh mới bảo các cháu: " Thôi, bác đã cho phép thì các con từ nay gọi bằng Chú." Nhân dịp nói đến việc xưng hô, tôi để ý thấy Anh đồng loại gọi anh em Hướng đạo là Anh, chỉ trừ khi nói với anh Nam thì anh lại gọi là Cụ còn anh Nam gọi anh là Ông. Tôi không biết có phải vì anh ngang hàng với anh Phạm Văn Bính (em ruột anh Nam) hay không, nhưng riêng tôi thì nhiều khi cũng lúng túng trong cách xưng hô. Từ xưa tôi vẫn gọi anh Nam là Anh, nhưng đột nhiên, lúc nào có mặt con trai anh Nam là Phạm Mậu Phác, thì tôi cũng lại vội vàng gọi anh Nam là Cụ để có thể gọi anh Phác là Anh. Lúc anh Nam mất, lúc đó Phác cũng mất rồi và chỉ có anh Khắc dự đám tang anh Nam thôi. Anh Khắc ít muốn xê dịch nhưng vì anh Nam ở vừa xa, vừa lên đèo, xuống dốc, nên cứ độ một hai tuần, anh Khắc lại đến kéo tôi đi thăm anh Nam trên cái xe hai ngựa Camionnette. Anh Khắc có đi Pháp nhiều lần, nhưng lần cuối để chữa bệnh là vào những năm 1947 và 1956. Có lẽ anh là người đem vào VN hai món hàng mới lạ: một là chiếc máy rang bắp (pop-corn) và hai là chiếc máy làm cà-rem Nhật bản, sau này gọi là kem ét-ki-mô. Về cà-rem Nhật thì những năm 1935-36, tại Phố Hàng Diếu Hà Nội đã thấy xuất hiện cửa hàng bán một thứ cà-rem rất lạ. Trước đó, chúng ta chỉ có xê-cấu múc bằng thìa và kem Hải phòng từng ống dài lấy ra khỏi thùng là bắt đầu chảy tan. Thứ kem Nhật Bản, đem ra khỏi tiệm, 2 giờ sau vẫn còn khá cứng và miếng nhai đầu tiên trong miệng nó kêu kẽo kẹt như nhai vào cao su. Bẵng đi hơn 20 năm trời, ta lại thấy loại kem Nhật này xuất hiện trên cửa hàng kem Việt Hưng của Anh, tại Nha Trang cũng như Đàlạt. Và là thứ kem nổi tiếng vì sạch sẽ, vì lạ, vì ngon. Tôi có cộng tác với anh một chút trong việc tìm nguyên liệu như hương vị sầu riêng. Không biết anh bán kem có đắt hàng và lời nhiều không nhưng một điều chắc chắn là anh biếu bạn bè trong mọi dịp. Riêng gia đình tôi, tuần nào cũng đi cắm trại thì đều được Anh chờ sẵn trên dốc đường Đồng Khánh Dàlạt để bắt tôi nhận một thùng kem to tướng đủ thứ gia vị. Chúng tôi đi cắm trại bắt buộc phải đi dưới đường Đồng Khánh nên không sao tránh được việc thọ ơn Anh mỗi tuần một thùng kem, về sau lại kèm thêm ít bánh ngọt và nước bạc hà để xúc miệng nữa.



Cũng trong dịp anh đi Pháp lần chót vào năm 1956, anh có đem về một chiếc máy mà tôi chưa bao giờ nhìn thấy và biết cách sử dụng. Mấy năm sau, tôi mới được làm quen với cái radio transistor thì lúc đó, magnetophone (thu âm bằng băng nhựa) hiệu Webcord thì phải, quả là một vật lạ thường. Anh mất công giảng giải cho tôi cách sử dụng rắc rối như thế nào và tôi cứ trố mắt ra nhìn mà chẳng hiểu gì cả. Hồi đó, lần đi Pháp cuối cùng của anh, anh đã mập một cách hơi nhiều. Theo Anh, Anh đã lên được 15 kí lô.

Tôi ở Saigon trốn lên Đàlạt. Tôi gặp lại Anh, hình như quãng 47-48. Tôi thấy Phong Trào HĐ đã ngưng hoạt động nên đề nghị với anh quy tụ lại các anh em cũ, mới. Tôi còn nhớ nét mặt trầm ngâm của anh khi anh chua chát hỏi tôi : HĐ ngày nay thề trung thành với Tổ quốc nào? It lâu sau, gặp lại mấy anh Lam Sơn như Nguyễn Sĩ Dinh, Ngô Nguyên Biểu, Vũ Văn Trấn, Anh mới bảo tôi tìm các anh em cũ để lập ra Cựu Hướng Đạo. Tôi vội vàng vâng vâng dạ dạ mà vì chán nản và lười biếng, tôi không hề xúc tiến một bước nào. Anh nhắc tôi mấy lần, tôi cứ ỳ ra nên anh trao việc triệu tập cho Anh Trần Văn Thao. Và nhờ có anh Thao nên Hội Cựu Hướng Đạo, về sau là ngành Cựu hay gì gì đó, mới được thành lập. Rồi cũng lại Anh, với anh Ngân và anh Thao, ra đến nước ngoài, lại kêu gọi sự tái lập Cựu Hướng Đạo. Tôi thì vẫn một sự thờ ơ cố hữu, không bao giờ có được chút hăng hái như quý anh tiền đạo. Anh em Hướng Đạo đều biết anh là Sếu Siêng Năng, nhưng ít ai biết Anh còn rất nhiều đức tính khác. Anh luôn luôn thân mật mà không sỗ sàng, vui vẻ mà không thô tục, dí dỏm mà không châm biếm, luôn luôn hòa mình vào đám đông mà không tự hạ. Vì thế, trong khi học tập cải tạo, cán bộ cộng sản đưa ra những câu hỏi cho tôi trả lời : Ai là bạn thân nhất? Ai viết thư cho anh nhiều nhất? Ai nhận thư anh nhiều nhất? Ai ảnh hưởng đến anh nhiều nhất? Ai đã nêu cho anh một lý tưởng? Tất cả những câu trả hỏi đó, tôi đều trả lời : Trần Văn Khắc!

Anh Khắc gần như chỉ biết và thích hát có một bài, đó là bài "Vui mừng vui quá vui ! Quá vui mừng quá mừng vui ! Tại các cuộc lửa trại, anh ưa đội một chiếc mũ Fez màu nhung đỏ có tua rồi bôi mặt đen sì, hóa trang làm một người da đen Maroc. Có khi anh bảo đó là anh Chà-Và bán vải ở Chợ Cũ Sàigòn. Lần cuối cùng, tại Canada thì phải, anh chít khăn nhung, rẽ tóc giữa, bôi răng đen rồi chụp ảnh gửi cho tôi với lời ghi: Đây là Bà Trần Văn Khắc làm tôi suýt nữa la hoảng vì sợ hãi ! Hôm Trường Nữ Trung Học Bùi Thị Xuân (mà con gái Anh là Hiệu trưởng) tổ chức đêm tất niên, khi không, Anh lôi tôi ra trước mặt mọi người mà tuyên bố là mới mua được một cái máy mài dao kiểu mới. Mọi người vỗ tay. Anh ghé vào tai tôi thì thầm vài câu. Rồi anh làm bộ đi quảng cáo ai mài dao, mài kéo và nhận vài con dao tưởng tượng. Rồi anh đến gần tôi. Lúc này tôi đã là một cái máy mài dao, mài kéo rất lạ. Anh đưa con dao tưởng tượng vào gần tôi thì chân tôi đạp, tay tôi cựa để mài lưỡi dao. Miệng anh kêu kít kít bắt chước tiếng thép chạm vào đá mài. Đến lúc mài xong, anh vác mũ đi xin tiền khán giả làm ai cũng vừa cười vừa vứt tiền tưởng tượng vào mũ cho anh.



Ảnh kỷ niệm tại hội trường Bankstown (Sydney) sau lễ tưởng niệm vào sáng 24.6.94

Anh còn có một trò làm rợn tóc gáy: Anh hỏi xin một vài cái thông phong là những bóng đèn dầu hôi dài chừng 15 hay 20 phân. Anh há miệng, cho chiếc bóng đèn vào mà nhai rau ráu. Nhai xong, anh xin nước xúc miệng nhổ ra bao nhiêu mảnh thông phong vụn. Về đến nhà, tôi năn nỉ anh giải thích. Anh nói : vấn đề là mình cương quyết muốn làm, không sợ hãi một điều gì thì nhai được. Anh lấy ví dụ : Mình đi chân không lên một nơi nhiều gai, nếu mình sợ thì thế nào cũng đạp phải gai. Còn nếu mình mạnh bạo coi như không có cái gai nào thì mình sẽ đi được. Người nông phu không phải chân họ dày hay chai cứng gì đâu ! Chỉ vì họ không nghĩ đến việc có gai hay đá sỏi nhọn dưới chân mà thôi! Anh nói : Anh hãy cầm lấy cái thông phong này, anh đừng nghĩ đến việc mảnh thủy tinh có thể làm anh chảy máu miệng, anh nghĩ như anh đang cắn một trái chuối thì mảnh thủy tinh sẽ không làm anh chảy máu! Nói xong, anh lại biểu diễn cho tôi xem. Nhưng tin anh là một chuyện, nghe lời Anh lại là một chuyện khác nên tôi chẳng bao giờ dám thử cả. Tuy nhiên, có lần, việc biểu diễn của anh không được như ý muốn: mảnh thủy tinh vụn làm miệng anh bị thương. Anh giải thích cho tôi nghe: Lúc anh đang biểu diễn, anh thoáng một giây sao lãng việc tập trung ý chí vì anh nhìn thấy một khán giả trợn mắt sợ hãi một cách quá tức cười. Thoáng một giây đủ làm anh bị thương và Anh đành chấm dứt cuộc biểu diễn.

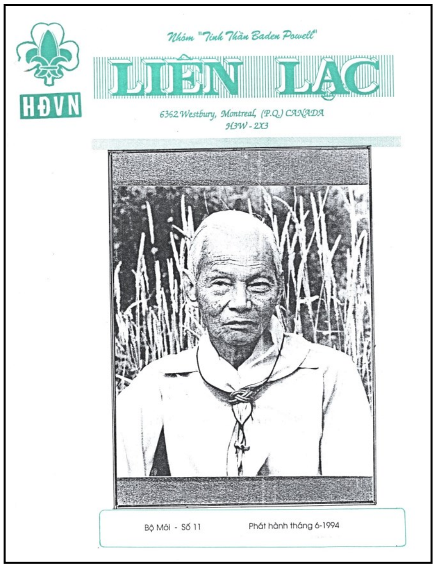
Anh thật điềm đạm và ít nói. Tôi chưa thấy anh tức giận một ai, một điều gì. Tôi có lỗi, anh chỉ bảo: Lại lạng quạng rồi ! Có lỗi nặng hơn, anh an ủi: Tôi cũng nhiều khi lạng quạng chứ không riêng gì anh! Anh có nhiều chuyện khôi hài mà anh chỉ nói cho một số anh em nghe thôi, trong đó có chuyện "Au revoir, Madame!"

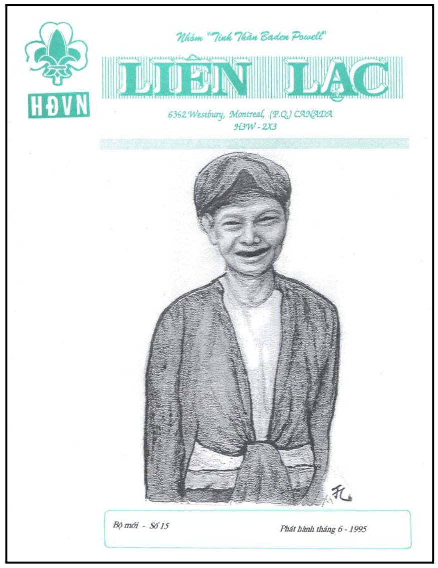
Anh thật là một Đại Huynh Trưởng đầy lòng từ ái. Đi chơi với anh, anh em Hướng Đạo thấy thoải mái, vui tươi không như đi với anh Hoàng Đạo Thúy, không ai dám đi gần vì gặp một khúc cây, một hòn đá, anh Thúy cũng có thể hỏi Đây là cây gì đây? Mọc ở vùng nào, có được tính gì không? Hoặc hòn đá gì đây? Có phải đá lửa không? Khác với đá lửa ở chỗ nào? Và anh Thúy kết luận một câu chết người: Tráng sinh thì phải biết cây này, đá này chứ! Vì thế anh em Hướng đạo coi anh Thúy là Nghiêm Phụ trong khi coi anh Khắc là Từ Phụ.

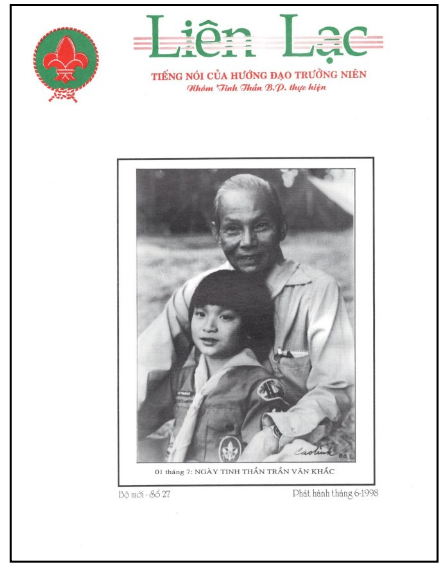
Hôm nay, tưởng niệm anh, **Người Anh Cả Hướng Đạo**, tôi xin dâng lên Anh tất cả lòng kính trọng, thương yêu và biết ơn. Cái chết của Anh làm tôi nghĩ đến cái chết của vợ tôi. Khi được tin vợ tôi chết, Anh viết cho tôi những giòng chữ thế này:
"Anh Bách thân mến,
"Từ nay tôi không còn được viết: Anh Chị Bách thân mến nữa..." Chao ơi! Còn lời chia buồn nào thấm thía và đau xót hơn không? Tôi biết làm gì để chia buồn cũng thấm thía và đau xót như thế với hai cháu Thu và Phượng? Tôi chỉ viết cho hai cháu: " Chú cũng sắp đi gặp bố cháu rồi! "

(Viết ngày được tin Anh mất - Chủ Nhật 29 tháng 5 năm 1994)

Cò Hấp Tấp **LÊ NGUYÊN BÁCH**

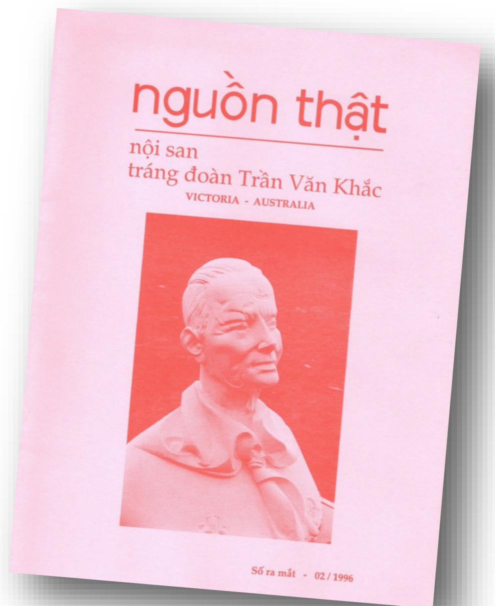






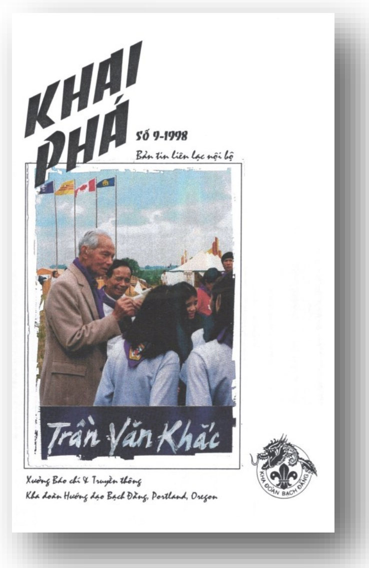
Hình Trưởng Sếu trên các số báo *Liên Lạc* (Canada)





Nguồn Thật (Australia)

Khai Phá (U.S.A.)



Chân dung Trưởng Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc, khắc trên thân cây gỗ lớn bởi Tr. Trần Công Hoàng tại *Trại Họp mặt Hướng đạo Trưởng niên 2004* (Fort Wilderness, Orlando, Florida, Hoa Kỳ)



Tráng đoàn Trần Văn Khắc, Victoria, Úc.

Hội Tinh Thần Trần Văn Khắc

Hội Tinh Thần Trần Văn Khắc (TTTVK) được thành lập vào tháng 6 năm 2019 với mục đích duy trì bảo tồn và phát huy truyền thống Hướng đạo Việt Nam trước năm 1975.

Hội TTTVK hướng dẫn và rèn luyện thanh thiếu niên những đức tính tự lập, kỷ luật, vị tha, thể hiện tinh thần đồng đội trong môi trường sinh hoạt để trở thành công dân hữu dụng qua phương pháp hàng đội của Hướng đạo.

Hội TTTVK hiện đang bảo trợ sinh hoạt cho *Liên đoàn Hướng đạo Lam Sơn* và *Liên đoàn Hướng đạo Lĩnh Nam*.

Hội đồng Quản trị của *Hội Tinh Thần Trần Văn Khắc* gồm các nhân sự:
Chủ tịch: *Nguyễn Tư Nhân*
Phó Chủ tịch: *Nguyễn Tiến Minh*
Thư ký: *Trần Chí Hồng Tiên*
Thủ quỹ: *Đặng Ngọc Trân, Nguyễn Tư Nhân*
Kiểm soát viên: *Tô Vận Lân*
Dự khuyết: *Lê Như Tập, Hồ Đăng Tuyên*



Liên đoàn HĐ Lam Sơn (Ảnh: Hồ Đăng) và *Liên đoàn Lĩnh Nam* thuộc Miền Tây Nam Hoa Kỳ đều có mang phù hiệu của *Hội Tinh Thần Trần Văn Khắc*.



(Phù hiệu Hội, Ảnh: Nguyễn Mạnh Kym)



“Cảm tưởng của một buổi lễ—Chào cờ Hướng Đạo Đoàn” của Trung Lập, đăng trên tờ *Bắc Kỳ Thể Thao* (Số 116, Ngày 28 Février 1933)

NGÀY 28 FÉVRIER 1933 — TRANG NHÌ

CẢM TƯỞNG MỘT BUỔI LỄ

CHÀO CỜ HƯỚNG - DAO - DOÀN

Lần thứ nhì, tôi lại được xem anh em Hướng-đạo làm trò. Nhưng hôm nay, trò nhiều hơn mà vẻ long-trọng cũng hơn, vì đoàn có mời những thân-hào trong thành-phố và các nhà báo nữa.

Trước khi cử-hành cuộc lễ long-trọng gì, hoặc khi có Hướng-đạo-sinh Tuyên lời hứa, tức nhiên đoàn phải làm lễ chào cờ. Nhất là trong những vận động hội (?) của đoàn trong một cuộc nước nào, hay là đoàn đi viếng một xứ xa nào, thì là quốc-kỳ luôn luôn phất-phơ trước mắt anh em, để nhớ đến nước nhà, ráng hơn người, trong các cuộc chơi, để lấy tiếng, hoặc cố giữ tư-cách và cử-chỉ đứng-đắn cho đáng là dân nước mình. Lá cờ tức là hồn tổ-quốc vậy.

Ngày hội vừa rồi, tôi lấy làm lạ, khi thấy lá cờ từ từ lên cao, anh em H.Đ. dơ gậy chào. Đoàn H.Đ. Pháp chào, người Tây dơ nón, thì những khán-giả mình ngồi im thin-thít. Tôi lấy làm lạ...

Nhưng phải biết làm sao có cái cử-chỉ ấy?

Từ trước đến nay, ai cũng nhận là « cờ vàng » là tiêu-biểu cho đoàn, cho đến khi đọc tờ chương-trình: lễ chào quốc-kỳ, người ta cũng còn nói, chào cờ của đoàn, chớ chưa ai nói chào cờ của nước.

Trong những đám lễ hội của người Pháp, khi nghe bản Marseillaise, hay thấy lá cờ tam tài đi qua, có ai là chẳng chào và đứng dạy chăng?

Bao nhiêu khán-giả hôm chủnhật, khi nghe tiếng chiêng, thấy lá cờ bay cao, anh em H.Đ. đưa gậy khỏi đầu chào, dâu đó im phăng-phắc lặng-lẽ, lạnh-lùng, vẻ tôn-nghiêm không biết bao nhiêu, tưởng cũng có cái cảm-giác thường, và trong lòng không khỏi bồn-chồn một lúc. Cảnh-tượng uy-nghiêm và cảm-động làm sao! Nếu ai có đi xem lễ Tuyên-lời-hứa của anh em, thì cảm-tưởng lại càng mạnh nữa.

Hãy thấy: lá quốc-kỳ phất-phơ trước gió, một hàng gậy cao, một lư trầm-hương thơm hòa với gió thoảng, đoàn-sinh được hứa đưa tay lên trên luồng khói, đứng trước hai cây cờ của đoàn.

Hãy nghe đoàn-trưởng nói: « Trước ngọn cờ vàng, là tiêu-biểu cho hồn tổ-quốc, và hai ngọn cờ xanh là tiêu-biểu cho đoàn, tôi để anh được Tuyên-lời hứa...

Rồi những câu dõng-dạc với giọng nói khẳng-khái, người Hướng-đạo mới Tuyên-lời-hứa...

Lời-hứa có giữ được chăng? Tôi tưởng cảnh-tượng càng trang-nghiêm thì lời hứa càng giữ chắc.

Tấm lòng người ta yếu lắm, và thường hay cảm-động, mà chỉ có lúc bị động là dễ sai-khiến hơn hết.

Với cảnh-tượng ấy, với lời hứa ấy, chính là lúc trái tim dập mạnh, tâm-hồn như bị mùi hương trầm mê đi, tấm lòng nhơ-bẩm hung-ác từ trước, như bị mấy trăm ngàn con mắt của anh em soi vào, mà về sau, luôn luôn cảnh nào, lúc nào, cũng nhớ lời-hứa hôm nay, theo những luật của đoàn, để trung-thành cùng tổ-quốc, giúp ích mọi người, và mỗi ngày làm một điều thiện.

Cái cảnh lặng-lẽ nó cảm lòng ta thế nào, ta cứ thử nghĩ, khi đôi người cùng trò-chuyện rồi canh tàn, chuyện hết, chung-quanh yên-lặng, đôi người cùng yên-lặng, bất-giác bốn mắt cùng chạm nhau, cùng lặng xuống trong tâm-can mỗi người không khỏi cảm-động lạ-lùng. Huống chi cảnh ấy lại thêm vẻ tôn-nghiêm.

Khác hơn anh em Việt-Nam, những Hướng-đạo-sinh Pháp làm lễ Tuyên-lời-hứa trong nhà thờ, trước mặt Chúa và Cha. Trong cái không-khí nặng-nề đáng sợ như thế, thì dễ cảm cảm lòng biết bao.

Cho nên, ở đời, ta vẫn thường thấy những người lấy sinh-mệnh mình mà thề-thốt trước mặt thần, lại không trung-thành với lời thề bằng những người chỉ lấy danh-dự mà hứa trước ngọn cờ...

Trung-Lập

Tranh cup Anhquốc

Ngày 14 Janvier mấy cuộc đá loại (32e de finale) tranh cup Anhquốc kết quả như sau này:

Brighton and Hove thắng Chelsea 2-1.
Westhamunited thắng Corinthians 2-0.
Grimsby Town thắng Portsmouth 3-2.
Tranmere Rover th. Notts County 2-1.
Walsall thắng Arsenal 2-0.
Leeds United thắng Newcastle 3-0.

Thế là hội giữ cup năm ngoái Newcastle đã bị thua hội Leeds United là hội mới đây đã thắng Arsenal trong cuộc tranh vôđịch Anhquốc. Còn Arsenal thì lại bị thua Walsall là một hội vào hạng ba thôi, Nhưng Arsenal bữa đó thiếu 3 người trong hàng tiềnđạo (khinh thường chăng?)

Chelsea cũng thua Brighton là hội ở hạng ba.

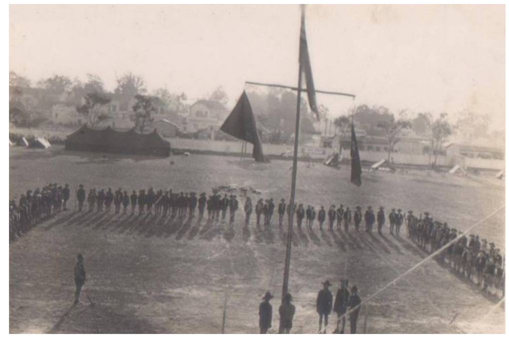
Còn Aston Villa không thắng nổi Bradford City là đội giỏi nhất về hạng nhì (2-2).

Reading sau khi bị Millewall gác 2-0 thì bỏ cuộc.

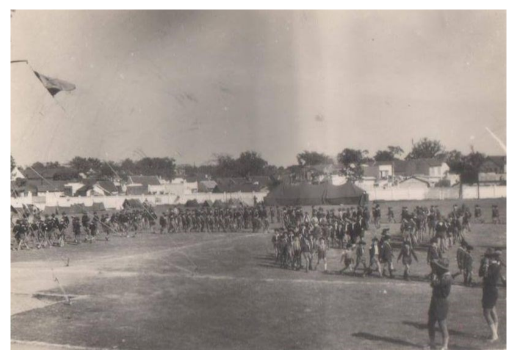
Derby Country thắng Wolverhampton Wanderers 6-0.

Tottenham Hotspur cũng thắng Oldham athletic 6-0.

Người xem đông nhất ở Newcastle có 50.000 và ít nhất ở Darlington cũng có 7.000.





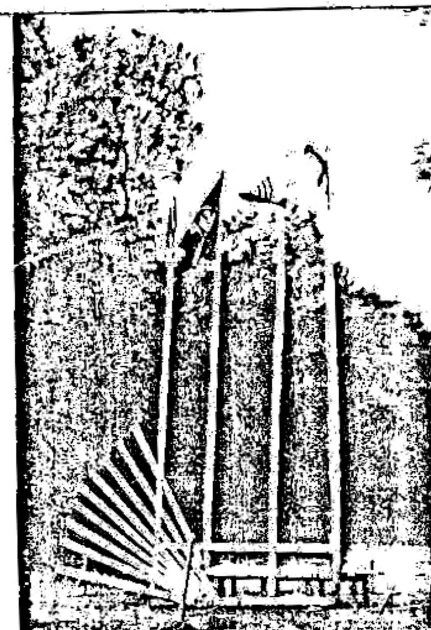




Một buổi chào cờ của một đơn vị ở Huế.
Nguồn: Bộ sưu tập của Thái Thuần.

ĐÁNH DẤU ĐOẠN ĐƯỜNG BA NĂM HOẠT ĐỘNG CỦA CHI NHÁNH HĐNH TẠI CHLB ĐỨC 8385 LỜI MỞ ĐẦU SỐ NỘI SAN THỨ 12 ĐÃ ĐƯỢC CỤ SIÊNG NĂNG VIẾT GỞI ĐẾN CHÚNG TA,

Ý NGHĨA VỀ LÁ CỜ



Cột cờ tại đất trại Tambrille



....Nước non Lam sơn,
Nước non Lam sơn,
Bóng cờ bay phất phới
Khắp nơi cờ vàng,
Khắp nơi cờ vàng,
Luôn hồn quân Nam...(nhạc và lời của Hoàng Quý)

Chúng ta biết rằng hiện nay trên khắp năm châu, mỗi quốc gia dù to lớn hay bé nhỏ, đều có một lá cờ tượng trưng cho quốc gia của họ. Trung Quốc với một tỷ dân số, hoặc các quốc gia nhỏ bé khác như Cité du Vatican, Falkland, Sainte-Hélène, dù dân số chỉ vài chục ngàn, nhưng mỗi nơi đều có một lá cờ riêng biệt.

Xem lịch sử Việt Nam ta, vào những năm đầu kỷ nguyên dương-lịch, những vị nữ anh hùng như Trưng Vương, Triệu Ẩu, đều lấy câu 'DỰNG CỜ KHỞI NGHĨA' để kích thích lòng dân, đồng lòng nổi dậy đánh đuổi quân Tàu để dành lại đất nước. Như vậy có phải lá cờ là tượng trưng cho tinh thần quốc gia hay không?

Nước ta, trước thời kỳ Pháp thuộc, các triều Lê, Lý, Trần đều lấy màu 'Vàng' làm cờ. Sau, Pháp qua chiếm miền Nam nước ta làm thuộc địa, họ đã dùng lá cờ Tam tài tại đó. Miền Bắc và miền Trung là xứ bảo hộ, dân chúng không thấy một lá cờ nào cả, trừ những Cung điện, các Bộ, Phủ, Viện thuộc Nam triều thì dùng cờ Long tinh(giữa đỏ, hai bên vàng) hoặc một vài nơi, nhất là các trường học thì treo cờ Vàng, trên góc cao có một cờ Tam tài nhỏ. Đến năm 1945, Nhật đảo chánh Pháp, chánh phủ Trần Trọng Kim lập nội các mới, lúc đó dùng cờ Quẻ Ly làm Quốc kỳ; rồi đến năm 1947, cựu hoàng Bảo Đại về nước với tư cách Quốc Trưởng thống nhất ba miền, khi ấy mới có lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ, là lá cờ Quốc gia Việt Nam.

Chúng ta đã dùng lá cờ đó mấy chục năm, một lá cờ đã nhiều

lần tung bay ở các vận động trường thế giới, tại các hội nghị quốc tế(trong đó kể cả các hội nghị Hướng đạo quốc tế) và là lá cờ đã phủ trên biết bao nhiêu chiếc quan tài của các anh hùng liệt sĩ Việt Nam từ năm 1947.

Anh chị em đã rõ giá trị tinh thần của lá cờ quốc gia rồi, nay tôi xin nói riêng về việc xử dụng lá cờ Quốc gia trong các đơn vị Hướng đạo Việt Nam chúng ta.

Khi một tân sinh được hội đồng huynh trưởng cho phép làm Lễ Tuyên hứa, đã nói lên câu Trung Thành với Tổ Quốc. Lá cờ quốc gia là tượng trưng cho Tổ quốc mình, vậy thời ở những nơi nào, ta cần có lá cờ quốc gia?

- tại hội quán(nếu ta có hội quán rồi)
- lúc làm Lễ Tuyên hứa
- tại Trại(khi chúng ta đi cắm trại)

Trường hợp của chúng ta đang phải sống đời lưu vong như bây giờ, lá Cờ Vàng 3 sọc đỏ, là lá cờ Quốc gia mà hơn một triệu người vượt biển đi tìm tự do, vẫn đang xử dụng và tôn kính.

Trong kỳ họp Trại Thắng Tiến ở Pháp tháng 7 -1985, đại hội đồng đã xác nhận việc xử dụng lá quốc kỳ Việt Nam như đã nói ở trên.

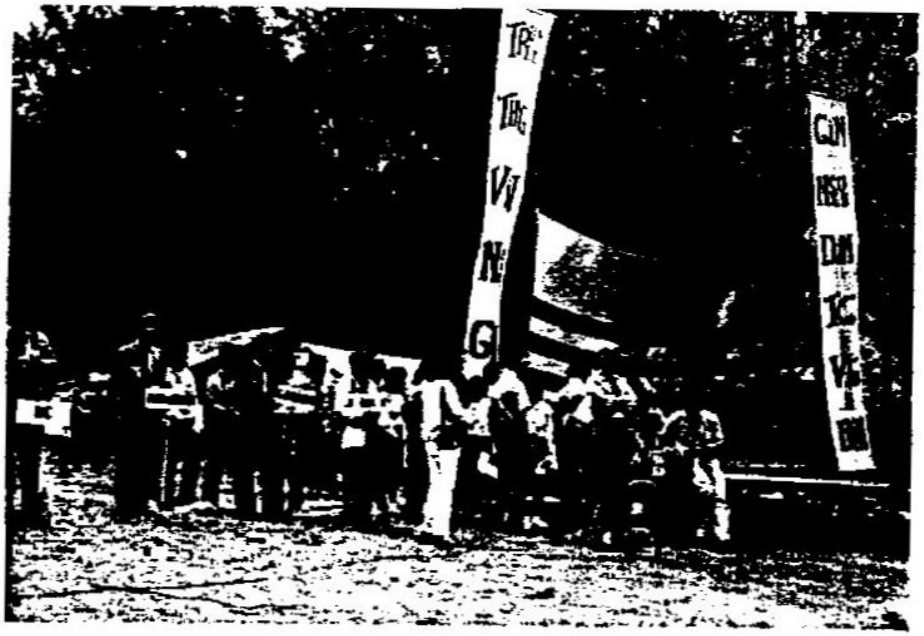
Dưới đây là vài việc xử dụng lá quốc kỳ Việt Nam mà tôi đã trông thấy: Tháng 11 1984, khi đến hội quán Liên đoàn Chí Lăng, Toronto, tôi đã thấy lá cờ quốc gia Việt Nam treo song song với lá quốc kỳ Canada, xung quanh là các cờ Đoàn, cờ Đội, cùng với hình ảnh sinh hoạt của Liện đoàn. Trong buổi lễ Tuyên hứa cho tân sinh của liên đoàn Hoa Lư, Ottawa, tháng 7-1983, tại Park Site, tôi cũng đã thấy sự sắp đặt như sau: Lá cờ HĐTG đứng giữa, lá cờ Canada bên trái, lá cờ Việt Nam phía mặt(do 3 em Đội trưởng phụ trách). Lúc tân sinh ra tuyên hứa, cả ba lá cờ đều hạ thấp xuống, 3 đầu cờ chụm vào nhau, Em tân sinh lấy bàn tay trái úp lên đầu 3 lá cờ, còn tay mặt khuỳnh vào và đơ lên(như lúc chào hướng đạo) rồi tuyên đọc lời hứa. Tôi nhận thấy lễ nghi này làm thệt đúng. Trong buổi Lễ hôm đó có một số phụ huynh và thân hữu cùng với ít H.Đ.Canada tham dự nữa. Ai nấy đều khen là khá long trọng và cảm động.

Tôi có nhận được một số hình ảnh lúc đi cắm trại của anh em Hướng đạo vài nơi gởi cho. Tôi hơi thắc mắc về chỗ tại sao không thấy có lá quốc kỳ Việt Nam cùng treo lên với lá quốc kỳ của nước sở trú? Có lẽ mấy anh 'quên' hay 'không dám' chăng?

Tưởng cũng nên nhắc để anh chị em biết rằng: HĐVN chúng ta ở hải ngoại đã có một hiến chương và một nội quy. Sự hoạt động của chúng ta đúng với phương pháp do BIPI đề ra, nên đã được Văn phòng HĐTG khuyến khích và hổ trợ. Vậy tại sao vẫn có một số huynh trưởng còn e ngại mà không dám dùng lá quốc kỳ Việt Nam?

Trong buổi họp ở trại Thắng Tiến, Jambville, đại hội cũng đã

xác nhận sự xử dụng quốc kỳ Việt Nam Cộng Hòa nền vàng 3 sọc ngang màu đỏ, cùng với bản quốc thiều, trong nghi thức chào cờ, tuyên hứa(của các đơn vị và chi nhánh). Cũng trong buổi họp mặt nói trên, một Trưởng ở Âu châu, kể ra câu chuyện như sau: Khi làm lễ khánh thành trụ sở Liên đoàn, chúng tôi có đến hỏi một Châu trưởng Hướng đạo địa phương rằng chúng tôi có cần xin phép treo lá cờ quốc gia Việt Nam hay không?-Vị này trả lời: Việc treo cờ Việt Nam là quyền của các anh, tại sao quý anh lại cần phải xin phép?(cũng nên nói rõ rằng quốc gia này có liên hệ ngoại giao với Việt Nam cộng sản, như Pháp và Úc vậy). Ai đã đi dự trại họp bạn ở Jambville đều thấy lá cờ Việt Nam Cộng Hòa được kéo lên song song với 11 lá cờ của 11 nước có đơn vị HĐVN đến dự trại.



(Sếu Siêng Năng đang đứng bên Đại kỳ Tổ Quốc trong buổi sáng khai mạc Trại Họp Bạn TT 85)

Và sau đây là vài mẩu chuyện bên lề về lá cờ:

a)Vào hè 1975, trưởng 'Gấu do dự' Nguyễn hữu Lang(1) cùng với vài tráng sinh HĐVN(ở ngoại quốc từ trước ngày 30-4-75) đã đến dự trại Họp bạn thế giới kỳ thứ 14 ở Na Uy. Mấy anh đã tủi, rồi khóc nức nở, khi trông thấy lá quốc kỳ Việt Nam được cùng kéo lên với quốc kỳ các nước khác.

b)Hè 1980, khi tôi xuống Oregon(Hoa Kỳ) để dự Trại Họp Bạn kỷ niệm 50 năm thành lập HĐVN, tôi đã phải cương quyết và vất vả lắm mới thuyết phục được ban tổ chức đem lá cờ Việt Nam Cọng Hòa cắm song song với lá cờ của Mỹ quốc.

---

(1)Tr. Lăng, nay đang ở Houston, đã viết cho tôi nhiều lá thư, tỏ ý rất tiếc không đến dự trại họp bạn Thắng Tiến ở Pháp, mỗi khi xem các báo tường thuật về Trại và nhất là xem những tờ Thắng Tiến số 10 và số 11 do Tr. Voi Già gởi cho. Ai bảo cứ 'do dự' mãi, bố cu Tổng Lăng!

c)Tháng 10 năm 1984,tôi mời đến hội quán người Việt cao niên Ottawa,để dự tiệc trà sinh nhật của 5 vị hội viên,một ông bạn tôi (gần 60 tuổi) mới ở Việt Nam qua đoàn tụ gia đình vài tuần lễ trước. Vào hội quán,trông lên phía có treo bản đồ Việt Nam với lá cờ Việt Nam Cộng Hòa,ông bạn tôi đã cảm động chảy nước mắt.Ông nói rằng đã trên 9 năm rồi,đến nay tôi mới lại được trông thấy lá quốc kỳ của chúng ta.

d)Hè năm 1931,tại sân vận động trường thể dục Hà Nội,đoàn Lê-Lợi tổ chức lễ tuyên hứa cho vài tân sinh.Trong buổi này có một anh tên là H.(sau này anh em trong tráng đoàn tặng anh tên rừng là'Trâu mơ mộng').Hôm anh H.tuyên hứa,chúng tôi có mời Ông thân sinh ra anh đến dự lễ.Tôi là chủ lễ bữa đó.Khi anh H.được kêu ra,tôi thấy anh có vẻ băn khoăn và cảm động;rồi đến lúc đưa tay trái lên đầu cờ,tay anh run quá.Đến lúc tuyên hứa,sau khi nói xong câu'trung thành với Tổ quốc',anh khựng lại,vì quên.Tôi phải nhắc anh.Anh đọc tiếp câu thứ hai rồi đến câu thứ ba.Xong rồi anh đã khóc nức nở,khóc không thể kìm chế được nữa.Tôi đến trao khăn quàng cho anh và bắt tay trái anh (1).Ông thân sinh ra anh lúc đó cũng thấy rơm rớm nước mắt.Thời ra cả hai cha con đều cảm động,rất cảm động./-

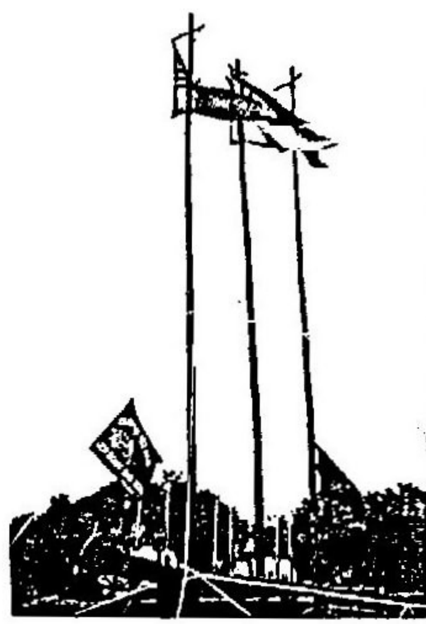
SẾU SIÊNG NĂNG
TRẦN VĂN KHẮC

---

(1)Hồi mới thành lập,HĐVN chưa có huy hiệu để gắn cho các Tân sinh sau khi tuyên hứa,nên đã phải dùng đến khăn quàng.Nay huy hiệu đã có rồi,Liên đoàn nào cần đến,xin liên lạc với Trưởng Voi Già Nghiêm văn Thạch ở Pháp.



Cờ VNCH trong kỳ trại GIỮ VỮNG tháng 12/1983 ở Ý



Lễ Chào cờ khai mạc Trại TỰ LỰC tháng 8/84 ở Đức

HỘI ĐỒNG TRUNG ƯƠNG - HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

INTERNATIONAL CENTRAL COMMITTEE OF VIETNAMESE SCOUTING (ICCVS)
DAS INTERNATIONALE KOMITEE DER VIETNAMESISCHEN PFADFINDERSCHAFT
COMITE CENTRAL INTERNATIONAL DU SCOUTISME VIETNAMIEN
www.hoidongtrunguong-huongdaovietnam.org   www.iccvs.net   www.hdtuhdvn.com

5792 Fleet. Hampstead, Quebec, Canada, H3X 1G7
Email: ttk.hdtu.hdvn@gmail.com. Tel (714) 200-4186.

THÔNG TƯ VỀ NGÀY TINH THẦN TRẦN VĂN KHẮC 1 THÁNG 7, 2022

Ngày 01 tháng 7, 2022

Kính chào quý Phụ Huynh, quý Thân Hữu, quý Trưởng, và các em Đoàn Sinh thân mến,

Hàng năm vào ngày 1 tháng 7, chúng ta có ngày "Tinh thần Trần Văn Khắc" nhằm tưởng nhớ đến vị Trưởng tiên phong đã khởi đầu phong trào Hướng Đạo Việt Nam (HĐVN) từ năm 1930.

Là thành viên trong HĐTƯ-HĐVN, chúng ta luôn lấy làm hãnh diện cho thành quả từ trước đến nay cho dù trải qua nhiều thăng trầm trong suốt hành trình. Chúng ta vẫn còn tiếp tục gìn giữ, phát triển và nêu cao ngọn đuốc thiêng và tinh thần Hướng Đạo trong suốt 92 năm qua để luôn cố gắng xây dựng một xã hội công bằng và tốt đẹp hơn.

Niềm hãnh diện này là lẽ tự nhiên, nhưng kèm theo đó, chúng ta phải biết ghi nhớ công ơn của người góp sức xây đắp phong trào. Chúng ta không thể nào thành công nếu không có công sức đóng góp của những người thân, những người cộng sự, những thân hữu đang âm thầm sát cánh chúng ta để góp phần cho phong trào HĐVN hiện nay tại Hải Ngoại luôn được trường tồn.

TM Hội Đồng Trung Ương – Hướng Đạo Việt Nam

Thân ái bắt tay trái

Trần Quang Thanh Trang, Chủ tịch.

Đề nghị các Liên Đoàn/Đơn vị tại Miền/Chi Nhánh/Hướng Đạo Trưởng Niên tùy vào điều kiện, khả năng, hoàn cảnh cho phép, tổ chức các buổi lễ tâm tình, chia sẻ, tưởng niệm đến Trưởng Trần Văn Khắc cho các Đoàn Sinh.

Dear Parents, Friends, Scout leaders and Scouts,

Each year, on July 1st we commemorate the "Spirit of TrưởngTrần Văn Khắc" the pioneer leader who had started the Vietnamese Scouting Movement 92 years ago.

As members of the Vietnamese Scouting Movement, we should all be proud of our collective achievements in spite of peaks and valleys along the journey. Our Movement is still strong, our spirit is still high, and we continue building and paving the way for a better society.

As we humbly celebrate our achievements, we should never forget the selfless contribution and sacrifices from our pioneering leaders, our families, our friends and fellow leaders.



Sơ lược tiểu sử Trưởng Trần Văn Khắc

- Sinh Ngày: 1/07/1902 tại Hà Đông, Việt Nam
- Mất Ngày: 24/5/1994 tại Ottawa, Canada

- Đơn vị Hướng Đạo Việt Nam đầu tiên Thiếu Đoàn Lê Lợi 1930
- Phát triển phong trào Hướng Đạo Việt Nam tại miền Nam 1932
- Tổng Ủy Viên Hướng Đạo Nam Kỳ 1936
- Vượt biên và định cư tại Canada 1977
- Chủ Tịch HTĐU-HĐVN 1983

Huân Chương

- Huân chương Kim Long
- Huân chương Hướng Đạo Xuất Sắc Canada
- Huân chương Bắc Đẩu của Hội Đồng Trung Ương – Hướng Đạo Việt Nam
- Huân chương Cao Quý nhất của Hướng Đạo Canada

Bảng thông kê các Đoàn Hướng-Đạo Việt-Nam

Tên các Bầy, Đoàn, Thủy-Đoàn hoặc Lão-Đoàn	Ngày thành lập	Số đoàn-sinh	Tên Bầy-Trưởng hoặc Đoàn-Trưởng	ĐỊA CHỈ
Hanoi			**BẮC-KỲ**	
Lê-Lợi..........	9-1930	32	Nguyễn-ngọc-Vũ...	Commissariat Police Château d'eau.
Vạn-Kiếp........	10-1930	32	Hoàng-đạo-Thúy...	Instituteur Ecole d'application.
Hùng-Vương.....	1931	30	Trần-duy-Hưng....	Etudiant en médecine.
Hoàn-Kiếm......	1932	32	Đỗ-xuân-Thọ......	Secrétaire des P.T.T.
Làng-Bạc........	12-1933	25	Lê-vĩnh-Tuy......	50, rue des Teinturiers.
Hồng-Bàng.......	1-1934	25	Phạm-Xung.......	Professeur Lycéum Hồng-Bàng.
Gia-Long.........	7-1934	25	Nguyễn-văn-Tuyên.	Professeur Institut Gialong.
Nung-Sơn (A)...	11-1933	14	Nguyễn-văn-Tuân..	Secrétaire des P.T.T.
Trứng-Rồng (A)..	5-1934	6	Lê-thị-Lựu.......	Artiste Peintre, village Luong-Sử.
Lam-Sơn (B).....	5-1934	8	Ngô-thế-Tân......	Préparateur, Institut Agronomique
Thăng-Long.....	10-1933	32	Đặng-đình-Triệu ..	19, rue Charles Wiélé.
Bạch-Đằng (C)...	3-1934	16	Nguyễn-trọng-Định.	19 rue Charles Wiélé.
Ngô-Quyền	10-1934	26	Vương-khả-Tế.....	Surveillant Lycéum Hồng-Bàng.
Thái-Bình				
Trần-Lãm	9-10-32	21	Phạm-văn-Nam....	Professeur Ecole Thái-Bình.
Nguyễn-công-Trứ.	8- 1-33	32	Vũ-văn-Công......	Instituteur Ecole Thái-Bình.
Trần-Lãm (A)....	1-10-34	7	Phùng-văn-Mậu....	Instituteur Ecole Thái-Bình
Bac-Ninh				
Lý-công-Uẩn.....	1933	26	Nguyễn-văn-Thơ.	
Hải-Phòng				
Paul Doumer....	1933	?	Ngô-văn-Giao.....	Mairie Haiphong.
Hà-Đông				
Nguyễn-Trãi.....	12-1934	15	Vũ-Trang.........	Instituteur Ecole Hadong.
Đống-Đa.........	12-1934	15	Nguyễn-văn-Tư ...	Instituteur Ecole Hadong.
Huế			**TRUNG-KỲ**	
Gia-Long........	2-1934	16	Cao-minh-Phú.....	?
Triệu-Tổ	2-1934	12	Minh.............	?
Paul-Bert........	12-1934	16	Tráng-Cử.........	Instituteur Ecole Paul-Bert.
Paul Doumer....	6-1934	8	Nguyễn-hy-Đơn ...	Instituteur Ecole Paul-Bert
Huế I...........	3-1934	16	Nguyễn-bá-Tuyền..	Professeur Institut Providence.
Huế II..........	8-1934	15	Nguyễn-văn-Nhiều.	Chez les Pères Rédemptoristes.
Huế III.........	8-1934	9	Vũ-đình-Bần......	14, rue de la Citadelle
Huế I (A).......	1934	10	Mlle Marie Cang...	
Tourane				
Phan-thanh-Giảng	2-1934	17	Lê-văn-Tư.........	Soierie Nam-Hiệp-Nguyên, rue Verdun.
Saigon			**NAM-KỲ**	
Lê-văn-Duyệt....	24- 7-32	32	Lê-văn-Xuân......	Service de l'Enregistrement
Võ-Tánh	17- 8-32	27	Bùi-văn-Tràng.....	Imprimerie A. Portail.
Lý-thường-Kiệt..	16- 1-33	30	Nguyễn-văn-Diệp..	20, rue Pierre Flandin.
Trần-hưng-Đạo...	28- 9-33	23	Phạm-Tước.......	Commis des P.T.T.
Phan-thanh-Giảng	22-10-33	21	Châu-cẩm-Bích....	128, rue Cay-Mai, Cholon
Trưng-Trắc (A) ..	17- 8-32	25	Nguyễn-văn-Phàn..	Inspection Giadinh
Trưng-Nhị (A)....	16- 1-33	24	Trịnh-trương-Bính.	Institut Agronomique.
Bà-Rịa				
Châu-văn-Tiếp....	1- 7-33	22	Vương-trọng-Tôn.	Instituteur Ecole Baria.
Châu-văn-Tiếp (A)	28- 9-33	11	Lưu-văn-Vầy......	Instituteur Ecole Baria.

Tên các Bầy-Đoàn, Thủy-Đoàn hoặc Lão-Đoàn	Ngày thành lập	Số đoàn-sinh	Tên Bầy-Trưởng hoặc Đoàn-Trưởng	ĐỊA CHỈ
Gia-Định				
Thủ-Đức........	28- 1-34	21	Huỳnh-công-Kiên..	Instituteur Ecole Normale Saigon.
Vĩnh-Long				
Phan-thanh-Giãng	4- 2-34	18	Trần-bình-Cự.....	Chef Station rizicole.
Triệu-Ẩu (A).....	8-1934	16	Nguyễn-văn-Chung.	Instituteur Ecole An-Thành.
Sa-Đéc				
Nguyễn-văn-Nhơn	25- 2-34	21	Ngô-văn-Thuần....	Délégation du Chef-lieu Sadec.
Cần-Thơ				
Hậu-Đô..........	20- 5-34	32	Trương-hòa-Thành	Professeur Collège Cantho.
Lê-thánh-Tôn....	28-10-34	14	Ngô-trọng-Lữ......	Agent technique Cadastre
Triệu-Ẩu (A).....	9-1934	24	Mai-lan-Quế.......	Banque Indochine Cantho
Long-Xuyên				
Chưởng-binh-Lễ..	21- 5-34	23	Hồ-văn-Xuân......	Huyện à l'Inspection.
			Trần-minh-Quân..	Directeur Institution Trần-Minh.
Rạch-Giá				
Phó-Điều........	24- 6-34	32	Nguyễn-đăng-Huê..	Inspection Rachgia.
Phó-Điều (A).....	9-1934	30	Trần-văn-Thanh...	Instituteur Ecole Rachgia.
Châu-Đốc				
Nguyễn-hữu-Cảnh	11-11-34	32	Nguyễn-văn-Đạt...	Receveur des P.T.T.
Bạc-Liêu				
Trần-quốc-Tuấn	18-11-34	32	Bùi-thiện-Hùng....	Huyện à l'Inspection.
Mỹ-Tho				
Võ-Tánh.........	16-12-34	32	Trần-kim-Chi.....	Instituteur Collège Cantho.

Tên và địa-chỉ các vị Ủy-Viên và Phó Ủy-Viên :

Hoàng-đạo-Thúy, Instituteur Ecole d'application. Hanoi.
Đào-sĩ-Chu. 19, rue Charles Wiélé. Hanoi.
Ngô-đức-Kính, Directeur des Ecoles de Hadong.
Nguyễn-văn-Thu, tức Nam-Kỳ, rue Ninh-Xa Bac-Ninh.
Trần-văn-Khắc, Institut agronomique, Saigon
Lương-Thái, Société des Dragages, Saigon.
Bùi-thế-Phúc, Directeur de l'Ecole Cầu-Kho, Saigon.
Nguyễn-văn-Chấn, Garage Charner, Saigon.
Trần-Khuôn dit Coln, Service de l'Enregistrement, Saigon.
Phan-bá-Lân, Directeur de l'Institution Chấn-Thanh, Saigon
Cao-minh-Phước, Instituteur Collège Cantho.

Chị **Bùi-thị-Út.** trước coi Bầy Trưng-Trắc Saigon, vì đau nên phải nghỉ.

Chị **Nguyễn-thị-Nam.** trước coi Bầy Trưng-Nhị Saigon nay đổi xuống Rạch-giá (trường Ấp-Lục).

A = Bầy. B = Lão-Đoàn. C = Thủy-Đoàn.

Các Đoàn Hướng-Đạo Công-Giáo ở Đông-Dương

TÊN ĐOÀN	NGÀY THÀNH LẬP	SỐ ĐOÀN-SANH	HỌ VÀ TÊN ĐOÀN-TRƯỞNG	ĐỊA CHỈ CÁC ĐOÀN-TRƯỞNG
Hanoi			**BACKY**	
Amiral Courbet . . .	1er-1-1928	22	Henri Sandevoir. . .	4è R. A. C.
Lacordaire	15-9-34	20	Jean Girard . , ...	Maison Lacordaire Digue Parreau
De Maud'Huy.	10-1-34	14	Paul Fleutot.	78 Bd. Gialong
Bá-đa-Lộc	20-9-32	21	Bạch-thái-Tam. . . .	Route de Ngọc-hà
Puginier.	1er10-1935	8	Bùi-xuân-Khanh . . .	7 Rue Albert Pouyane
Amiral Courbet (A) .	15-9-31	25	Mlle Lacordaire , . . .	16 Bd. Carnot
Lacordaire (A).	1er11-1934	20	Mlle Roger	Maison Lacordaire
Bá-đa-Lộc (B)	15-9-34	10	Paul Fleutôt.	
Haiphong				
Francis Garnier . . .	1er10-1933	20	Hamel.	A bord de la Vigilante
Trần-đình Lục.	15-6-32	40	Trần-văn-Thao	Rue de Haidương
Francis Garnier (A). .	15-9-31	30	Mlle Combette.	36 Bd Bonnal
Trần đình Lục	id 35	7	Mlle Nguyên-Lợi. . .	Rue de l'Abattoir
Trần đình Lục (B). .	Juin 35	7	Trần-văn-Thao	Rue de Haidương
Namđịnh				
Cửa Đông.	1er 6-1935	7	Antoine Quê.	Ecole des Anges Gardiens
Sơn-tây				
Saint Pierre Van. . .	Juin 32	20	R. P. Laubie	
Saint Ghi Tao(c). . .				
Huế			**TRUNG KY**	
Mal Lyautey	15-4-34	16	Paul Tuyền	Institut de la Providence
Mal Lyautey (A). . . .	Juin 34	16	Mlle Sylvestre	id
Võ Tánh	22-7-34	21	Ngô-đức-Thọ	Chez les Rédemptoristes
Đỗ hữu Vị (A)	12-8-35	11	Nguyễn-Trinh	id
? (B)	10-11-35	18	Ngô-đức-Lộc.	id
Quãng ngải				
1ère Quãngngải. . . .	7-4-35	25	Lê-văn-Thường	Commis des P. T. T.
2è »	id	15	Lê-chi-Khiêm	Secrétaire des Résidences
3è »	id	10	Nguyễn-Cư.	id
1ère Quãngngải (A) .	id	15	Nguyễn-tấn-Đức . . .	Tư học à Quảng ngãi
3è » . . . . . . (A) .	id	10	Võ-hữu-Xảng	Secrétaire des Résidences
Quảngngãi (D)	id	9	Mme Nguyễn-Kỳ . . .	Nữ-tư-học Quảng-ngãi
Kontum				
Le Kontum.	16-9-35	25	Nguyễn-hữu-Đô. . . .	Chez le P. Alberty
Dalat				
Maréchal Lyautey . .	1-10-34	13	René Guy	Lycée Yersin
» » (A) . .	1-2-34	11	Mlle G. Duval.	Lycée Yersin

TÊN ĐOÀN	NGÀY THÀNH LẬP	SỐ ĐOÀN-SANH	HỌ VÀ TÊN ĐOÀN-TRƯỞNG	ĐỊA CHỈ CỦA CÁC ĐOÀN-TRƯỞNG
Saigon			**NAMKY**	
Groupe Immaculée Conception . . .	5-6-32	15	Roger Lepron	5è R. A. C. 7è Batterie
» » (A). . . .	id	17	André Morieul	31 Eyriaud des Verges
» » (B). . . .	1-1-34	12	Raoul Serène	Institut Océanographique Nhatrang
Pigneau de Béhaine.	8-12-33	33	Cao-tấn-Đậu	Rue Monceau prolongé
» (A) . . .	Juin 1934	17	Mlle Marie Hường . .	3 Charles Thomson Cholon
St. J. Baptiste de La Salle	1-10-34	13	Thomas Brondeau . .	Rue d'Ariès
Maud'huy.	Juin 1934	14	Georges Le Pelletier.	29 Martin des Palliès
» (A).	16-12-35	8	id	id
Cholon				
Saint Georges	1-9-35	14	Nguyễn-văn-Chánh. .	Rue de l'Eglise, Choquan
PnomPenh			**CAOMÊN**	
Ste. Thérèse de l'Enfant Jésus	1-9-33	9	Jules Emile.	20 Avenue Boulòches
Maréchal Lyautey . .	1-10-34	6	Jean Kieffer	172 Paul Bert

Ủy-viên khắp cõi Đông-dương : **M. le Lt. Colonel Lacordaire**, 16 Bd Carnot, Hanoi.
Ủy-viên xứ Bắc-kỳ : **M. le Lt. Colonel Lacordaire.**
Phó Ủy-viên xứ Bắc-kỳ trông coi về H. Đ. công-giáo Pháp : **M. Henri Sandevoir**, 4è R. A.
Phó Ủy-viên xứ Bắc-kỳ trông coi về H. Đ. công-giáo Nam : **M. Paul Fleutot.** [Hanoi.
Quyền Ủy-viên xứ Nam-kỳ : **M. Roger Lepron**, 5è R. A. C. 7e Batterie, Saigon.
» » *trông coi về Đoàn-sanh* : **M. Gérard de Rozario**, 17 Colombier, Saigon.
» » *Sói con* : **M. René Basquin**, 5è R. A. C. E. A. M. C.
» » *Lão đoàn* : **M. Roger Lepron**, 5è R. A. C. 7è Batterie
Aumonier Diocésain : **MM. les R.P. Larmurier** (Haiphong), **Fournier** (Hanoi), **Vacquier** (Namdinh), **Lemasle** (Huế).

Aumonier de Meute et Troupes : **MM. les R.P. Despaulis, Villebonnet, Aubert, Gallan** (Hanoi) **Larmurier, Gueppe** (Haiphong), **Vacquier** (Namdinh), **Laubie** (Sơntây), **Pourchet Besson** (Huế), **Nicolas** (Dalat) **Séminel, Tricoire, Luật** (Saigon).

Tại Saigon cũng có một đoàn Nữ-hướng-Đạo Pháp, chừng 10 người, do **Mlle Chauvet** 250 Rue Legrand de la Liraye, trông coi.

❊

Những tiếng dùng trong Đ. H. Đ.

Chủ nghĩa Hướng-Đạo mới thịnh ở nước ta, thế tất những tiếng dùng trong các đoàn phải lạ tai người ngoài. Mỗi tiếng nếu mỗi nơi ta lại dịch một lối, dẫu nghĩa không sai, nhưng khiến cho cái lạ tai nó còn lâu nữa. Vì thế tôi muốn dịch những tiếng thường dùng ra đây để anh em xem có được thì để dùng cho tiện việc và hiểu nhau cho rễ.

Tiếng HƯỚNG - ĐẠO dịch ở chữ Scoutisme, trong sách « Đoàn-Hướng-Đạo » tôi đã nói dịch thế là nghĩa gì. Nay anh em đã cho là phải mà dùng, bỏ những tiếng đồng-tử-quân, nhi-đồng-quân nó khó nghe ở trong đời chuộng hòa-bình này, thì tiếng đoàn-quân cũng xin đổi là ĐOÀN-SINH cho tiện.

Các tiếng dịch tôi cốt ở rễ ràng, không nề những tiếng quê kệch, không phải không dừng được thì không dùng tiếng tầu tiếng tây, là để cho người nghe đến rõ ngay. Cái lối dùng những tiếng « thường » nó cũng đúng với tinh-thần Hướng-Đạo.

Aspirant	*thi-sinh*
aspirant routier	*thi-sinh lão đoàn*
association locale	*hội địa-phương*
assurance	*bảo hiểm*
bande de troupe	*dấu đoàn*
camp	*trại*
camp volant	*trại đi*
camper	*cắm trại*
carte d'identité	*thẻ căn cước*
cheftaine	*nữ đoàn-trưởng*
chevalier éclaireur	*hiệp-sĩ hướng-đạo*
clan	*phe (hay đoàn lão sinh)*
comité directeur	*ban giám-đốc*
commissaire local	*uỷ-viên địa phương hay uỷ-viên sứ*
commissaire de district	*uỷ-viên hạt*
commissaire régionnal	*uỷ-viên đạo*
commissaire national	*uỷ-viên toàn-quốc*
chef de troupe	*đoàn trưởng*
chef de patrouille	*đội-trưởng*
conseil	*hội-đồng*
cour d'honneur	*ban minh-nghĩa*
deuxième classe (éclaireur de)	*đoàn-sinh hạng nhì*
devise	*hiệu hay « trâm-ngôn »*
éclaireur	*đoàn-sinh*
épreuve	*bài thi*
étape	*thôi đường*
étoile	*sao*
fanion	*cờ*
fédération	*hội liên-hiệp*
foulard	*khăn quàng*
fourche	*gậy riã*
hachette	*dìu*
honneur	*« danh nghĩa »*
insigne	*dấu bậc hay « phẩm cấp »*
instructeur	*huấn-luyện*
jeu	*trò chơi*
louveteaux	*sói con*
louvetier	*dầu đàn*
marin (éclaireur)	*thủy đoàn-sinh*
meute	*đàn*
novice	*tập-sự*
patte-tendre	*sói non*
patrouille	*đội*
pavillon nautique	*cờ thủy-đoàn*
promesse	*nhời hứa (tuyên nhời hứa)*
routier	*lão-đoàn-sinh*
sizaine	*đội sói con*
troupe	*đoàn*

Ba Tô

Các từ ngữ Hướng đạo thường dùng trong phong trào vào thời kỳ tiên khởi đã được Trưởng Hoàng Đạo Thúy (bút hiệu Ba Tô) dịch từ Pháp ngữ sang Việt ngữ, đăng trên tờ *Bắc Kỳ Thể Thao* (số 99, ra ngày 18 tháng 10 năm 1932).

TÀI LIỆU THAM KHẢO:

- *Lịch Sử Hướng Đạo Việt Nam*, hồi ký của Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc, do Liên đoàn Chi Lăng HĐVN tại Toronto, Canada xuất bản và phát hành, 1985.
- *Hội Hướng Đạo Việt Nam* (Hoàng Đạo Thúy), 1990, Hà Nội.
- *Youth Mobilization in Vichy Indochina* (Anne Raffin), Nhà xuất bản Lexington Books, 2005.
- *Vài nét phác họa về Lịch sử Hướng Đạo Việt Nam lúc khởi thủy* (Hồng Sơn Dã Mã Võ Thanh Minh), bản đánh máy, chưa in, 1966..
- *Đoàn Hướng đạo, thêm một bài thể thao rễ tập* (Ba Tô dịch). Nhà xuất bản Đông Tây Hà Nội, 1930.
- *Kỷ Yếu Hướng Đạo Việt Nam* (Phạm Văn Nhơn), Nhà xuất bản Văn Nghệ, 2009.
- *Lịch sử Hướng đạo Việt Nam* (Tôn Thất Đông—Cò Yêu Đời). Ban Tu thư Huấn luyện Miền II, Tái bản lần 3, Lưu hành Nội bộ, 2006.
- Tập san *Kỷ niệm Cựu Hướng đạo—Đạo Lâm Viên Đà Lạt* (Lưu hành nội bộ). 2011.
- *Vietnamese Tradition on Trial 1920-1945* (David G. Marr), University of California Press, 1981.
- *One World One Promise: The Promise & Law of 800 million Scouts & Guides* (Compiled by Robert Lynn Horne, M.D.), The Las Vegas International Scouting Museum (U.S.A.), Fourth Edition 2015.
- *Phong trào Hướng đạo Việt Nam 1930-2000* (Mai Liệu-Nguyễn Trung Thoại-Trần Anh Tuấn biên soạn và sao lục). Ấn bản lưu niệm tại Trại Họp bạn HĐVN 2000 tại San José, California (Hoa Kỳ).
- *Kỷ yếu Kỷ niệm 90 năm Hướng đạo Việt Nam 1930-2020* (HĐVN-Pathfidert Scouts Vietnam). Lưu hành nội bộ, 2020.
- *Kỷ yếu 60 năm Hướng đạo Việt Nam 1930-1990* (Ấn bản tại Trại Họp bạn "*Thẳng Tiến III*"), 1990.
- *Hướng đạo Việt Nam trong quá khứ 1930-1975* (Kỷ yếu Xuân Hòa 40). Tư liệu, 1997.
- *Những dấu ấn 85 năm Hướng đạo Việt Nam 1930-2015* (Lê Ngọc Bưu sưu tầm và tổng hợp). Lưu hành nội bộ.
- *Siết bàn tay trái* (Kỷ yếu Hướng đạo sinh Biên Hòa). Nhà xuất bản Thông Tấn, 2016.
- *Le Comité Central d'Instruction Physical et de Préparation Militaire de l'Indochine* (Ministére des Colonies - Institut National d'Agronomie Coloniale, Paris, 1931.
- *Sổ tay Trưởng Hướng đạo - Những gì một Trưởng HĐ cần nên biết* (Cọp Gia Lai Tôn Thất Hy), Cuu Long 689 xuất bản, San José, California 2014.
- *Hướng đạo Việt Nam thời vàng son* (Phạm Văn Nhơn), tác giả xuất bản, 2008.

Các báo, tạp chí:

- *CHEF* (Organe Officiel des Chefs de la Fédération Indochinoise de Scoutisme).
- *Hướng Đạo* (Nguyệt báo. Cơ quan chánh thức của Tổng cuộc Hướng đạo Nam Kỳ). Sài Gòn.
- *Hướng Đạo Thẳng tiến* (Cơ quan của anh em Hướng đạo Đông dương), Hà Nội.
- *Trưởng* (Nội san Huynh trưởng Hướng đạo Việt Nam) Sài Gòn.
- *Bắc Kỳ Thể Thao* (Tuần báo xuất bản ngày thứ Ba), Hà Nội.

- *Đuốc Nhà Nam* (Nhật báo, cơ quan Chánh trị và Kinh tế), Sài Gòn
- *Phụ Nữ Tân Văn* (Tuần báo xuất bản ngày thứ Năm), Sài Gòn.
- *Sports Jeunesse d'Indochine* (Tuần báo xuất bản tại Hà Nội)
- *Liên Lạc* (Tiếng nói của Hướng đạo Trưởng niên, Nhóm "Tinh thần Baden Powell"), Canada.
- *Nguồn Thật* (Nội san Tráng đoàn Trần Văn Khắc), Victoria, Australia.
- *Sắp Sẵn* (Liên đoàn Chi Lăng HĐVN tại Toronto), Ontario, Canada.
- *Đặc san Khai Phá* (Bản tin liên lạc nội bộ), Portland, Oregon, U.S.A.
- *Bách Hợp* (Ban Báo chí Hội đồng Trung ương Hướng đạo Việt Nam thực hiện), U.S.A.
- *Giữ Vững Mối Dây* (HĐVN, lưu hành nội bộ), Sài Gòn.
- *Tùng Nguyên* (Bản tin Hội đồng Quốc gia Chi nhánh Hoa Kỳ), California, U.S.A.
- *Thẳng Tiến* (Bản tin trại Họp bạn HĐVN hè 1985 tại Pháp).
- *Phù Sa* (Hướng đạo Việt Nam, Úc Đại Lợi), Australia.
- *Phụ Nữ Tân Văn* (Nhựt báo), Sài Gòn.
- *Tràng An báo* (Xuất bản hàng ngày), Hà Nội.
- *Sóng Bạch Đằng* (Tráng đoàn Bạch Đằng, Đạo Hoa Lư) Sài Gòn.
- *Bước Đường Đầu*, (Nội san của Chi nhánh HĐVN-CHLB Đức).
- *Sài Gòn* (Báo ra hàng ngày), Sài Gòn.
- *Điễn Tín* (Xuất bản hằng ngày), Sài Gòn.
- *Lục Tỉnh Tân Văn* (Xuất bản hàng ngày), Sài Gòn.
- *Công Luận* (Nhật báo, xuất bản hằng ngày), Sài Gòn.
- *Hà Thành Ngọ báo*, Nhật báo xuất bản hằng ngày tại Hà Nội.
- *Bản tin Hướng đạo Việt Nam Hải ngoại*, U.S.A.
- *Le Scout de France* (Revue Officielle des Scouts de France) từ 1926-1939.
- *Ngày Nay* (Xuất bản tại Hà Nội).
- *Bạch Mã* (Tin tức Huấn luyện và Diễn đàn Tráng sinh), Hoa Kỳ.
- *L'Echo d' Annamite* (Báo Pháp ngữ, xuất bản tại Sài Gòn).
- *Vừng Hồng* (Bản tin của Xóm Tráng niên, Portland, Oregon), Hoa Kỳ.
- *Giúp Ích* (Tạp chí Nghiên cứu Văn hóa Dân tộc, Giáo dục), Hoa Kỳ.
- *Trung Hòa Nhật báo*, (Xuất bản hằng ngày tại Sài Gòn).

THAY LỜI KẾT

Không còn bao lâu nữa, chúng ta sẽ kỷ niệm 100 năm Hướng đạo Việt Nam (1930-2030)!

Nhưng với cái khoảng thời gian gần kề đó, chúng ta hãy tự hỏi, phong trào Hướng đạo Việt Nam đã làm được gì cho chúng ta?

Tôi tin chắc chắn rằng, có rất nhiều người đã thành công và thực sự trưởng thành trong giá trị của cuộc sống Hướng đạo! Nhưng, cũng có một số người rơi rớt lại, và tự bị sa thải vì chơi không đúng và không phù hợp với phong trào!

Tập sách này trên tay bạn, chỉ nhằm mục đích chia sẻ những khát vọng và đam mê của một trưởng Hướng đạo, người đã sáng lập ra phong trào Hướng đạo Việt Nam đầu tiên ở Hà Nội, đó chính là Tr. Sếu Siêng Năng Trần Văn Khắc.

Lần theo dấu chân của Trưởng, qua những tài liệu và những bài báo đã đăng từ những năm xa xưa…, qua những lời kể của một số người đương thời, và ký ức của các trưởng lão thành, chúng ta sẽ nhìn thấy được bao quát hơn về những thăng trầm của lịch sử phong trào Hướng đạo Việt Nam. Kèm theo là những câu chuyện kỳ thú mà có lẽ chúng ta chưa từng được nghe, hoặc một vài hình ảnh mà chúng ta chưa từng thấy! Chúng ta sẽ không ngờ rằng, những quá khứ đó có thể bị lãng quên nếu như chúng ta không ôn lại?

Trong quá trình thực hiện dự án, biên soạn một khối tài liệu xưa, chắc chắn sẽ không tránh khỏi những thiếu sót và sai lầm có thể xảy ra (kể cả những nguồn xuất xứ không rõ ràng). Để hoàn chỉnh hơn trong lần tái bản sắp tới, kính mong quý Trưởng và các bạn thân hữu cho ý kiến đóng góp, phản hồi và bổ sung thêm bằng cách gởi điện thư qua địa chỉ: gautantuy27@gmail.com.

Nhân đây cũng xin chân thành cảm ơn quý Trưởng: Trần Quang Thanh Trang, Nguyễn Mạnh Kym, Tô Văn Phước, Nguyễn Bá Nghiệp, Lê Huỳnh Trí, Nguyễn Thị Thu Hằng, Hồ Đăng, Nguyễn Hùng Quốc Dũng và anh Thái Thuần đã ủng hộ, tận tình giúp đỡ Gấu Tận Tụy hoàn thành dự án này.

Cuối hè năm 2023

CHÂN THÀNH CẢM ƠN

*

Trưởng **TRẦN QUANG THANH TRANG**

Trưởng **NGUYỄN MẠNH KYM**

Trưởng **TÔ VĂN PHƯỚC**

Trưởng **NGUYỄN BÁ NGHIỆP**

Trưởng **LÊ HUỲNH TRÍ**

Trưởng **NGUYỄN HÙNG QUỐC DŨNG**

Trưởng **NGUYỄN THỊ THU HẰNG**

Trưởng **HỒ ĐĂNG**

và anh **THÁI THUẦN**

MỤC LỤC

THEO DẤU CHÂN CỦA SẾU

Gấu Tận Tụy Trần Anh Mỹ

*

Thiết kế bìa:

Kiến Chăm Chỉ Nguyễn Hùng Quốc Dũng

Trình bày:

KP

Phiên bản eBook nhân kỷ niệm Sinh nhật lần thứ 122
Trưởng Sếu Siêng Năng TRẦN VĂN KHẮC (1902-2024)

GTT@eBook_2024